

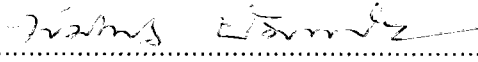
การศึกษาอิทธิพลของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย

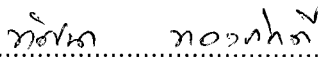
ปริญญานิพนธ์
ของ
ศิริวรรณ วิเศษวรวงศ์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว
พฤษภาคม 2543
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอก
จิตวิทยาการแนะแนว ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

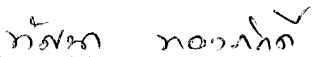
คณะกรรมการควบคุม

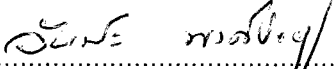

.....ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทศพร ประเสริฐสุข)

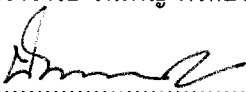

.....กรรมการ
(อาจารย์ทัศน ทองภักดี)

คณะกรรมการสอบ

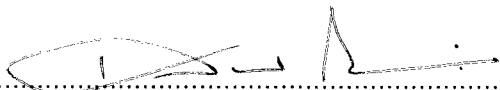

.....ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทศพร ประเสริฐสุข)

.....กรรมการ
(อาจารย์ทัศน ทองภักดี)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วันเพ็ญ พงศ์ประยูร)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นันทนา วงษ์อินทร์)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศาสตราจารย์ ดร. เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

วันที่ ๑๑ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๓

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทศพร ประเสริฐสุข ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ อาจารย์ทัศนาก ทอภักดี กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ให้ความรู้ ให้ข้อเสนอแนะและช่วยตรวจแก้ไขรายละเอียดทุกขั้นตอน ทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาที่ได้รับ และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง และระลึกถึงพระคุณของบิดามารดา ที่เป็นทั้งผู้ให้ชีวิตที่สมบูรณ์แบบ ให้การเลี้ยงดู ให้การอบรมสั่งสอน ทั้งเป็นผู้ปลูกฝังให้เห็นคุณค่าและความสำคัญของการศึกษา

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง และรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาที่ได้รับจากคณะผู้บริหารของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ ที่ให้การสนับสนุนการศึกษาและอนุญาตให้ลาศึกษาต่อโดยได้รับทุนโครงการพัฒนาอาจารย์ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ และขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์ สุรี บุรณชนิด รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา อาจารย์ ดร. อัมภารัฐ วัชรสมิต ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา และอาจารย์ประสิทธิ์ สันติกาญจน์ ผู้อำนวยการฝ่ายบริการการศึกษาและสวัสดิการ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ที่ได้ให้การสนับสนุนและให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดระยะเวลาของการศึกษา

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณศาสตราจารย์ ดร. ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ นายกิตติกร มีทรัพย์ และแพทย์หญิง อัมพร เบญจพลพิทักษ์ (จิตเวชศาสตร์) ที่ได้กรุณาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจและปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามการวิจัย

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วันเพ็ญ พงศ์ประยูร และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นันทนา วงษ์อินทร์ ที่ได้กรุณาเป็นกรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติมในการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์ พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์ต่องานวิจัยในครั้งนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ในภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษาทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้แก่ผู้วิจัย

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้บริหารงานแนะแนว ผู้บริหารหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน ผู้บริหารวิทยุกระจายเสียง ผู้บริหารโทรทัศน์ฝ่ายข่าวและฝ่ายละคร ผู้บริหารภาพยนตร์ ผู้อำนวยการโรงพยาบาล และเจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาลที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ขอขอบคุณผู้ให้สัมภาษณ์ทุกคนที่ได้ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาในครั้งนี้เป็นอย่างดียิ่ง

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วัฒนา สุนทรชัย ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในเรื่องการวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านสถิติและการแปลความหมายของค่าสถิติ และขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ ดร. สุวรรณี ลักนวนิช และครอบครัว ที่ได้อนุเคราะห์ในการให้คำแนะนำและเป็นที่ปรึกษาที่ดีในด้านการเรียนและการทำปริญญานิพนธ์ในครั้งนี้

ผู้วิจัยขอขอบคุณหัวหน้าแผนกแนะแนวและจัดหางาน อาจารย์และเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริการการศึกษาและสวัสดิการ รวมทั้งสายกิจการนักศึกษาทั้งหมดของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ ตลอดจนเพื่อน ๆ และน้อง ๆ ทุกคนในภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษาที่ได้ให้คำแนะนำและให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยเป็นอย่างดี

คุณค่าและประโยชน์ของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้แก่ ดวงวิญญาณของ นายกิมแพ แซ่ตั้ง บิดาผู้ล่วงลับ นางเด็กเอ็ง แซ่โก้ว ผู้เป็นมารดา ครู อาจารย์ ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ รวมทั้งบุคคลที่มีส่วนช่วยให้งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี

ศิริวรรณ วิเศษวรงค์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
✓ ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	5
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	5
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	5
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	5
ตัวแปรที่ศึกษา	8
นิยามศัพท์เฉพาะ	9
กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า	12
✓ สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า	12
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	13
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมฆ่าตัวตาย.....	13
ความหมายของพฤติกรรมฆ่าตัวตาย.....	13
ประเภทของพฤติกรรมฆ่าตัวตาย.....	13
ปัจจัยที่ทำให้เกิดพฤติกรรมฆ่าตัวตาย.....	14
ระดับพฤติกรรมฆ่าตัวตาย.....	15
สัญญาณการฆ่าตัวตายของคนที่มีพฤติกรรมฆ่าตัวตาย.....	15
ข้อสังเกตคนใกล้ชิดที่มีพฤติกรรมฆ่าตัวตาย.....	15
กลุ่มเสี่ยงและหรือความเสี่ยงพฤติกรรมฆ่าตัวตาย.....	16
ทฤษฎีเกี่ยวกับการฆ่าตัวตาย.....	16
ผลกระทบที่เกิดจากการฆ่าตัวตาย.....	20
วิธีป้องกันการฆ่าตัวตายตามข้อเสนอแนะขององค์การอนามัยโลก.....	21
ขั้นตอนการช่วยเหลือนักศึกษาที่มีพฤติกรรมฆ่าตัวตายด้วยการกระโดดตึก.....	22
เทคนิคการถามเพื่อสืบค้นความคิดฆ่าตัวตาย.....	22
การให้ความช่วยเหลือคนที่มีแนวโน้มฆ่าตัวตาย.....	23
การเจรจาต่อรองเพื่อให้ความช่วยเหลือคนที่มีพฤติกรรมฆ่าตัวตาย.....	23
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมฆ่าตัวตาย.....	25
งานวิจัยในประเทศ.....	25
งานวิจัยต่างประเทศ.....	29
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับอิทธิพลของสื่อมวลชน.....	31
ความหมายของอิทธิพลของสื่อมวลชน.....	31
ประเภทของสื่อมวลชน.....	32
บทบาทและหน้าที่ของสื่อมวลชน.....	33

อิทธิพลของสื่อมวลชน.....	34
อิทธิพลของสื่อมวลชนที่มีต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย.....	37
คุณค่าของสื่อมวลชน.....	38
ทฤษฎีเกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อมวลชน.....	39
ลักษณะการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายของสื่อมวลชน.....	42
วิธีการนำเสนอของสื่อมวลชน.....	43
ความคิดเห็นเกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อมวลชนที่มีต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย.....	46
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอิทธิพลของสื่อมวลชน.....	50
งานวิจัยในประเทศ.....	50
งานวิจัยต่างประเทศ.....	53
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	56
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	56
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	59
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	59
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	62
การจัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล.....	63
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	64
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	65
ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัว.....	66
ตอนที่ 2 การวิเคราะห์การเปิดรับประเภทของสื่อมวลชน.....	82
ตอนที่ 3 การวิเคราะห์วิธีการนำเสนอของสื่อมวลชน.....	139
ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย.....	202
ตอนที่ 5 การทดสอบสมมติฐานของการวิจัย.....	228
ตอนที่ 6 สรุปความคิดเห็นพอใจและไม่พอใจต่อการนำเสนอของสื่อมวลชน.....	235
5 สรุปอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	268
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	268
สมมติฐานของการวิจัย.....	268
ความสำคัญของการวิจัย.....	268
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	268
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	269
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	269
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	270

บทที่	หน้า
/สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	270
/อภิปรายผล.....	284
/ ข้อเสนอแนะ.....	290
/ ข้อเสนอแนะในการทำวิจัย.....	290
บรรณานุกรม.....	292
ภาคผนวก.....	299
ภาคผนวก ก. หนังสือขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย.....	300
ภาคผนวก ข. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	325
ภาคผนวก ค. คุณภาพของเครื่องมือ.....	336
ประวัติของผู้วิจัย.....	339

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	จำนวนประชากร กลุ่มตัวอย่าง และแบบสอบถามที่ได้รับคืน.....	59
2	จำนวนและร้อยละของคนที่พยายามฆ่าตัวตาย จำแนกตามข้อมูลส่วนตัว.....	66
3	จำนวนและร้อยละของคนใกล้ชิด จำแนกตามข้อมูลส่วนตัว.....	68
4	จำนวนและร้อยละของอาจารย์แนะแนวและนักแนะแนว จำแนกตามข้อมูลส่วนตัว.....	70
5	จำนวนและร้อยละของจิตแพทย์ จำแนกตามข้อมูลส่วนตัว.....	71
6	จำนวนและร้อยละของนักจิตวิทยา จำแนกตามข้อมูลส่วนตัว.....	73
7	จำนวนและร้อยละของบุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียง จำแนกตามข้อมูลส่วนตัว.....	74
8	จำนวนและร้อยละของบุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน จำแนกตามข้อมูลส่วนตัว.....	76
9	จำนวนและร้อยละของบุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์ จำแนกตามข้อมูลส่วนตัว.....	78
10	จำนวนและร้อยละของบุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์ จำแนกตามข้อมูลส่วนตัว.....	79
11	จำนวนและร้อยละของบุคลากรทางด้านภาพยนตร์ จำแนกตามข้อมูลส่วนตัว.....	81
12	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกการเปิดรับประเภทของสื่อมวลชน.....	83
13	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของวิธีการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายของ หนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน โดยจำแนกตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง.....	140
14	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของวิธีการนำเสนอข่าวและละครในโทรทัศน์ โดยจำแนกตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง.....	149
15	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของวิธีการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายของ วิทยุกระจายเสียง โดยจำแนกตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง.....	157
16	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของวิธีการนำเสนอของภาพยนตร์ โดยจำแนกตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง.....	164
17	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของวิธีการนำเสนอของสื่อมวลชนที่มีอิทธิพลต่อ พฤติกรรมฆ่าตัวตาย โดยจำแนกตามความคิดเห็นของคนที่ยกยอฆ่าตัวตาย คนใกล้ชิด นักวิชาการ และบุคลากรสื่อมวลชน.....	168
18	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของวิธีการนำเสนอของภาพยนตร์ที่มีอิทธิพลต่อ พฤติกรรมฆ่าตัวตาย โดยจำแนกตามความคิดเห็นของคนที่ยกยอฆ่าตัวตาย คนใกล้ชิด นักวิชาการ และบุคลากรสื่อมวลชน.....	170
19	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของวิธีการนำเสนอของภาพยนตร์ที่มีอิทธิพลต่อ พฤติกรรมฆ่าตัวตาย โดยจำแนกตามความคิดเห็นของนักวิชาการ.....	172
20	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของวิธีการนำเสนอของภาพยนตร์ที่มีอิทธิพลต่อ พฤติกรรมฆ่าตัวตาย โดยจำแนกตามความคิดเห็นของบุคลากรสื่อมวลชน.....	173

[illegible]

35	ค่าคะแนนและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการจัดลำดับประเภทสื่อมวลชนที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย โดยจำแนกตามความคิดเห็นของคนที่พยายามฆ่าตัวตาย คนใกล้ชิด นักวิชาการ (จิตแพทย์ อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนว นักจิตวิทยา) และบุคลากรสื่อมวลชน (บุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียง บุคลากรทางด้านข่าว โทรทัศน์ บุคลากรทางด้านภาพยนตร์ บุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์ และบุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน).....	224
36	วิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบวิธีการนำเสนอของสื่อมวลชนที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย ตามความคิดเห็นของคนที่พยายามฆ่าตัวตาย คนใกล้ชิด นักวิชาการ และบุคลากรสื่อมวลชน.....	228
37	การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของคนที่พยายามฆ่าตัวตาย คนใกล้ชิด นักวิชาการ และบุคลากรสื่อมวลชน ที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการนำเสนอของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายโดยรวมทุกสื่อแตกต่างกัน จำแนกตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง.....	229
38	การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของคนที่พยายามฆ่าตัวตาย คนใกล้ชิด นักวิชาการ และบุคลากรสื่อมวลชน ที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการนำเสนอของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน แตกต่างกัน จำแนกตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง.....	230
39	การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของคนที่พยายามฆ่าตัวตาย คนใกล้ชิด นักวิชาการ และบุคลากรสื่อมวลชน ที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการนำเสนอของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายด้านสื่อโทรทัศน์แตกต่างกัน จำแนกตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง.....	231
40	การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของคนที่พยายามฆ่าตัวตาย คนใกล้ชิด นักวิชาการ และบุคลากรสื่อมวลชน ที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการนำเสนอของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายด้านสื่อวิทยุกระจายเสียงแตกต่างกัน จำแนกตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง.....	231
41	วิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบสื่อมวลชนแต่ละประเภทที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย ตามความคิดเห็นของคนที่พยายามฆ่าตัวตาย คนใกล้ชิด นักวิชาการ และบุคลากรสื่อมวลชน.....	232
42	การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของคนที่พยายามฆ่าตัวตาย คนใกล้ชิด นักวิชาการ และบุคลากรสื่อมวลชน เกี่ยวกับสื่อมวลชนแต่ละประเภท มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายโดยรวมทุกสื่อแตกต่างกัน.....	233
43	การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของคนที่พยายามฆ่าตัวตาย คนใกล้ชิด นักวิชาการ และบุคลากรสื่อมวลชน เกี่ยวกับสื่อมวลชนประเภทหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย.....	234

44	การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของคนที่พยายามฆ่าตัวตาย คนใกล้ชิด นักวิชาการ และบุคลากรสื่อมวลชน เกี่ยวกับสื่อมวลชนประเภท วิทยุกระจายเสียงมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย.....	234
45	การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของคนที่พยายามฆ่าตัวตาย คนใกล้ชิด นักวิชาการ และบุคลากรสื่อมวลชน เกี่ยวกับสื่อมวลชนประเภท ภาพยนตร์มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย.....	235
46	ความถี่ที่ได้จากแบบสอบถามปลายเปิดที่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความพอใจ และเหตุผลที่มีต่อการเสนอข่าวฆ่าตัวตายของสื่อมวลชนในปัจจุบันของกลุ่มตัวอย่าง.....	236
47	ความถี่ที่ได้จากแบบสอบถามปลายเปิดที่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความไม่พอใจ และเหตุผลที่มีต่อการเสนอข่าวฆ่าตัวตายของสื่อมวลชนในปัจจุบันของกลุ่มตัวอย่าง.....	252
48	แสดงค่าอำนาจจำแนกรายข้อของเครื่องมือตอนที่ 3 วิธีการนำเสนอของสื่อมวลชน.....	337
49	แสดงค่าอำนาจจำแนกรายข้อของเครื่องมือตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับอิทธิพล ของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย.....	338

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดของการศึกษาค้นคว้า.....	12
2 ประเภทของการฆ่าตัวตายตามทฤษฎีของเดอไคม์.....	17
3 ทฤษฎีเข้มงวด.....	39
4 ทฤษฎีการสื่อสารแบบสองขั้นตอน.....	40

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

เนื่องจากสภาพสังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรม และเทคโนโลยีต่าง ๆ ได้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว สภาพของสังคมนับวันจะมีแต่ความยุ่งยากสับสน วุ่นวายและมีการแข่งขันกันมากขึ้น ทั้งนี้เพราะความเจริญก้าวหน้าทางวัตถุและการรับเอาอารยธรรมใหม่ๆ ส่งผลกระทบต่อสุขภาพจิตของประชาชน เกิดการไม่สามารถปรับตัวได้ตามสถานการณ์ ทำให้เกิดความเครียด ซึ่งเป็นปัญหาที่เกี่ยวกับพฤติกรรมที่มีแนวโน้มสูงขึ้น และผลกระทบที่ตามมา คือ ไม่สามารถจัดการกับความรับผิดชอบ หรือภาระหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ทั้งในสถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา และสถาบันทางสังคมอื่นๆ จนเกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมามากมาย หรืออาจกล่าวได้ว่าการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วในสังคมยุคโลกาภิวัตน์ รวมทั้งการแข่งขันกันทางธุรกิจ ทางการศึกษาและอื่นๆ ล้วนก่อให้เกิดปัญหาทางสุขภาพจิตที่สูงขึ้น โดยเฉพาะความเครียด ซึ่งเป็นมูลเหตุสำคัญที่นำไปสู่ปัญหาสุขภาพจิตรุนแรง (วัชรีย์ อุจะรัตน รัชวัลย์ บุญโสม และ โนรี ใจหาญ. 2541 : 13) เมื่อเกิดความเครียดสะสมมากขึ้นมนุษย์ก็จะพยายามดิ้นรนหาทางออกให้กับตนเอง ด้วยวิธีการหลายอย่าง เป็นต้นว่า การใช้กลไกทางจิตประเภทต่างๆ การพยายามแก้ไขปัญหาด้วยวิธีการต่างๆ แต่ก็ไม่ประสบผลสำเร็จตามที่คาดหวังไว้ จนทำให้ขาดความสุข ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ไม่เห็นคุณค่าของตนเอง มีความรู้สึกเสียใจ ท้อแท้ สิ้นหวัง ไม่รักตัวเองและไม่อยากมีชีวิตอยู่ต่อไป จึงใช้วิธีหนึ่ง คือ “ การฆ่าตัวตาย ” เพื่อให้ตนเองหลุดพ้นจากปัญหานั้นเสีย

การฆ่าตัวตายนอกจากเป็นปัญหาของสังคมแล้ว ยังเป็นเรื่องที่น่าวิตกมากเพราะปัจจุบันข่าวการฆ่าตัวตายที่ปรากฏอยู่ตามหน้าหนังสือพิมพ์มีลักษณะรุนแรง น่ากลัวและน่าสยดสยองมากขึ้นทุกวัน และวิธีการฆ่าตัวตายก็เริ่มเปลี่ยนแปลงรูปแบบจากการฆ่าตัวตายเดี่ยวเป็นการฆ่าตัวตายหมู่หรือครอบครัว ซึ่งถือว่าเป็นการสูญเสียทรัพยากรมนุษย์ที่มีค่าไปอย่างรวดเร็วและอย่างน่าเสียดาย (จิราภรณ์ ตั้งกิตติภรณ์. 2533 : 1) นอกจากนี้กรมตำรวจถือว่าการฆ่าตัวตายเป็นอาชญากรรมประเภทหนึ่งที่สร้างความสูญเสีย นำหาวาดกลัว และนำอันตรายเป็นอย่างยิ่งสำหรับคนในครอบครัว จึงได้เก็บรวบรวมและนำเสนอสถิติการฆ่าตัวตายซึ่งมีแนวโน้มสูงขึ้นทุกปี ในปี 2537 มีคดีฆ่าตัวตายรับแจ้งทั่วราชอาณาจักรรวม 1,451 ราย หรือรับแจ้งคดีในอัตรา 2.5 รายต่อประชากรแสนคน เฉลี่ยรับแจ้งคดีวันละ 3.9 ราย หรือรับแจ้ง 1 รายในทุก 6 ชั่วโมง (ศูนย์ข้อมูลข้อสนเทศ กรมตำรวจ. 2538 : 427) ในปี 2538 มีคดีฆ่าตัวตายรับแจ้งทั่วราชอาณาจักรรวม 1,846 ราย หรือรับแจ้งคดีในอัตรา 3.11 รายต่อประชากรแสนคน เฉลี่ยรับแจ้งคดีวันละ 5.06 ราย หรือรับแจ้ง 1 รายในทุก 4 ชั่วโมง 44 นาที (ศูนย์ข้อมูลข้อสนเทศ กรมตำรวจ. 2539 : 109) ส่วนในปี 2539 มีคดีฆ่าตัวตายรับแจ้งทั่วราชอาณาจักรรวม 2,067 ราย หรือรับแจ้งคดีในอัตรา 3.48 รายต่อประชากรแสนคน เฉลี่ยรับแจ้งคดีวันละ 5.66 ราย หรือรับแจ้ง 1 รายทุก 4 ชั่วโมง 14 นาที (ศูนย์ข้อมูลข้อสนเทศ กรมตำรวจ. 2540 : 91) และในปี 2540 มีการรับแจ้งคดีคนฆ่าตัวตายทั่วราชอาณาจักรทั้งสิ้น 2,301 ราย หรือรับแจ้งในอัตรา 3.78 รายต่อประชากรแสนคน เฉลี่ยรับแจ้งวันละ 6.30 ราย หรือรับแจ้ง 1 รายทุก 3 ชั่วโมง 49 นาที (ศูนย์ข้อมูลข้อสนเทศ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. 2541 : 46) จากสถิติดังกล่าว จะเห็นได้ว่าการฆ่าตัวตายของคนไทยนั้นมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นในแต่ละปี

เนื่องจากโลกของเราทุกวันนี้ มีสิ่งที่ประชาชนต้องการจะรู้อยู่มากมาย และการติดต่อสื่อสารจึงมีบทบาทค่อนข้างสำคัญมาก (วีระ อรัญมงคล. 2538 : 99) ดังนั้น พฤติกรรมฆ่าตัวตายอาจลดลงได้ หากนำ

การติดต่อสื่อสารมาช่วยให้เกิดความกระจ่าง การติดต่อสื่อสารแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ การติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลและกลุ่มคน ซึ่งมีจุดมุ่งหมายคือ เผยแพร่ บอกกล่าว ข้อมูลข่าวสาร และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกัน และการติดต่อสื่อสารระหว่างสื่อมวลชน ซึ่งเป็นการติดต่อสื่อสารโดยผ่านเครื่องมือสื่อประเภทโสตทัศนูปกรณ์ เช่น วิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ และสื่อประเภทสิ่งพิมพ์ เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร ฯลฯ (วีระ อริยมงคล. 2538 : 103) ในช่วงหลายเดือนที่ผ่านมา สื่อมวลชนให้ความสนใจกับข่าวการฆ่าตัวตาย มีการเสนอข่าวการฆ่าตัวตายอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากการฆ่าตัวตายเป็นปัญหาสำคัญปัญหาหนึ่งของสังคมที่ควรได้รับการแก้ไขเร่งด่วน สื่อสำคัญที่เผยแพร่ข้อมูลความรู้เกี่ยวกับการฆ่าตัวตาย เช่น วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และภาพยนตร์ ซึ่งสื่อแต่ละสื่อต่างก็มีข้อดีในการเสนอข่าวหรือเผยแพร่ความรู้เรื่องการฆ่าตัวตายของคน กล่าวคือ

วิทยุกระจายเสียง สามารถเข้าถึงมวลชนได้มากกว่าสื่อประเภทอื่น ไม่จำเป็นต้องอ่านออกเขียนได้หรือเสียเวลากับการอ่านก็สามารถรับฟังข่าวสารการฆ่าตัวตายได้อย่างสะดวกสบาย และราคาถูก ประชาชนทุกระดับชั้นมีกำลังทรัพย์พอที่จะซื้อหาได้

โทรทัศน์ สามารถเห็นได้ทั้งภาพและได้ยินทั้งเสียง ในขณะเดียวกันก่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ ข่าวสารการฆ่าตัวตายได้เป็นอย่างดี และนับวันสื่อโทรทัศน์จะยิ่งแพร่หลายมากขึ้น แม้ราคาจะค่อนข้างแพง แต่ถ้าเปรียบเทียบกับสื่อสิ่งพิมพ์แล้ว ค่าใช้จ่ายในการบริโภคในระยะยาวถูกกว่า นอกจากนั้น ระบบเงินผ่อนทำให้ประชาชนสามารถเป็นเจ้าของเครื่องรับโทรทัศน์ได้ไม่ยากนัก (บาหยัน อิมสำราญ. 2539 : 4)

หนังสือพิมพ์ เป็นสื่อสิ่งพิมพ์ที่เก่าแก่ที่สุด เป็นธุรกิจเอกชนและเป็นสื่ออิสระซึ่งรัฐบาลควบคุมได้ค่อนข้างยาก (สุกัญญา ตีระวนิช และ นันทริกา คุ่มไพบโรจน์. 2528 : 7 - 8) มีข้อดีที่ผู้อ่านสามารถอ่านและทำความเข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ ได้อย่างไม่จำกัดเวลา สถานที่ และสามารถนำกลับมาอ่านทบทวนได้เท่าที่ต้องการ ในขณะที่สื่อวิทยุและโทรทัศน์ไม่สามารถทำเช่นนั้นได้ โดยเฉพาะการเสนอข่าวการฆ่าตัวตายของคนในหนังสือพิมพ์มีค่อนข้างมากในทุกวันนี้

ภาพยนตร์ เป็นสื่อที่เห็นภาพและได้ยินเสียงที่ปรากฏบนจอ มีการเคลื่อนไหว มองดูเหมือนธรรมชาติ เป็นธุรกิจการค้ามีจุดมุ่งหมายหลักเพื่อฉายในโรงภาพยนตร์โดยเก็บเงินค่าดูจากผู้เข้าชม เน้นการให้ความบันเทิงแก่ประชาชน สร้างตามเนื้อเรื่องจากบทประพันธ์ มีตัวแสดงบทบาทของตัวละครในเนื้อเรื่องมีเนื้อหาหลากหลาย เช่น รัก เศร้า ชีวิต ตลก การ์ตูน อาชญากรรม ฯลฯ (ประมะ สตะเวทิน. 2539 : 81 - 83)

อย่างไรก็ตาม สื่อมวลชนให้ทั้งสิ่งที่เป็นคุณและสิ่งที่เป็นโทษต่อชีวิต ซึ่งแต่ละคนจะต้องรู้จักเลือกบริโภคให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับตนเอง (วีรพล ดวงสูง. 2539 : 16) ซึ่งสอดคล้องกับอัญชลี จารุมบัตติ (2526 : 19) และ ปาริชาติ พุดน้อย (2525 : 2) ซึ่งพบว่าสื่อมวลชนมีทั้งสร้างสรรค์และทำลาย นอกจากนี้ ปาริชาติ พุดน้อย ยังพบว่าสื่อมวลชนสามารถเปลี่ยนแปลงทัศนคติให้แก่ผู้ชม ผู้ฟังและผู้อ่าน ดังนั้น การใช้สื่อมวลชนเพื่อประโยชน์ใด ๆ ก็ตามที่จะมีผลกระทบต่องสังคมโดยรวมแล้ว จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องคำนึงถึงการนำไปใช้อย่างรอบคอบ สื่อมวลชนมีหน้าที่ในการพิจารณาถ่วงถ่วงการนำเสนอข่าวสาร กล่าวคือ สื่อมวลชนมีหน้าที่ในการเผยแพร่กระจายข่าวสารให้กว้างขวาง รวดเร็ว เพื่อให้ประชาชนรับรู้ สื่อมวลชนจึงทำหน้าที่เป็นผู้เฝ้าประตู (Gatekeeper) หมายถึงการตัดสินใจของผู้สื่อสารในการกลั่นกรอง (Filter) หรือพิจารณาข่าวสารต่าง ๆ ก่อนที่จะส่งออกไปยังประชาชน (วิรัช ลภีรัตนกุล. 2540 : 181-182) การกำหนดวาระ (Agenda setting) เป็นหน้าที่สำคัญอย่างหนึ่งของสื่อมวลชน นั่นคือ สื่อมวลชนเป็นผู้กำหนดวาระการประชุมเกี่ยวกับปัญหาหรือ

ประเด็นหัวข้อเรื่องต่าง ๆ ประชาชนทั่วไปเปรียบเสมือนผู้เข้าร่วมประชุม จึงย่อมจะทราบหรือตระหนักถึงปัญหาและประเด็นต่าง ๆ ตามที่กำหนดในวาระนั้น ผลตามมาก็คือ ประชาชนจะคิดและปฏิบัติตามวาระที่สื่อมวลชนกำหนดไว้เช่นเดียวกับการประชุมทั่วไป ดังนั้น หน้าที่ของสื่อมวลชนจึงควรเป็นผู้รายงานข่าวสารเหตุการณ์ความเป็นไปในสังคมให้ประชาชนได้ตระหนักรับรู้เพื่อรับทราบมากกว่ามุ่งชักจูงประชาชน จากการวิเคราะห์พฤติกรรมของผู้เฝ้าประตูปว่า บรรณาธิการและนักข่าวทั่วไปเลือกเสนอข่าวโดยไม่คำนึงถึงประชาชนผู้รับสารเท่าใดนัก แม้จะตระหนักถึงความต้องการและความสนใจของผู้อ่านหรือผู้ฟังบ้างก็ตาม (บุญเลิศ ศุภดิลก. 2521 : 30 - 37) การเสนอรายการของสื่อมวลชนที่ไม่เหมาะสมและขาดวิจารณญาณอย่างทอ้งแท้ โดยเฉพาะเรื่องเกี่ยวกับเพศ ความรัก ความโกรธ ความเกลียดและแค้นแค้น พฤติกรรมก้าวร้าว การฆาตกรรม อาชญากรรม การทำลายและการฆ่าตัวตาย ทำให้มีผลกระทบกับบุคคลบางคนหรือบางกลุ่มที่มีความเสี่ยงเป็นพิเศษ เนื่องจากไปกระตุ้นอารมณ์และความรู้สึกนึกคิด จนกระทั่งตัดสินใจกระทำตามแบบอย่างหรือคล้ายกับวิธีการที่ได้เห็น ได้อ่านและได้ฟังจากสื่อมวลชน จึงเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ผู้รับสารยอมรับและมีพฤติกรรมฆ่าตัวตายเลียนแบบ (Copycat suicides) จากสื่อมวลชนดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ศ. นงพงา ลิ้มสุวรรณ (2541 : 23) หัวหน้าภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ รพ.รามาธิบดี กล่าวว่า สาเหตุการฆ่าตัวตายมีทั้งด้านจิตใจ สังคม ความเจ็บป่วย และรวมทั้งคนที่เกิดในครอบครัวที่เคยมีการฆ่าตัวตายก็เป็นกลุ่มเสี่ยงที่จะใช้การตายเป็นทางออก ซึ่งถือว่าเป็นกรรมพันธุ์ และเป็นการสร้างตัวอย่างให้คนเลียนแบบ เพราะคนที่ฆ่าตัวตายจะมีภาวะจิตใจสองด้าน แต่เมื่อรู้วิธีการฆ่าตัวตายก็จะทำตาม การเสนอข่าวฆ่าตัวตายควรจะทำให้ลักษณะการสร้างสรรคมากกว่าการตอกย้ำถึงวิธีการตาย ดังนั้น สื่อมวลชนจึงมีอิทธิพลต่อมนุษย์ในสังคมปัจจุบันในหลาย ๆ ด้าน พอสรุปได้ดังนี้คือ

1. อิทธิพลในด้านการสอนบทบาทต่าง ๆ เราเรียนรู้บทบาทของความเป็นแม่ เป็นพ่อเป็นครู เป็นนักเรียน ฯลฯ จากสื่อมวลชนที่เป็นผู้ให้ข่าวสารแก่เรา การเรียนรู้บทบาทได้แก่ การสอนให้รู้จักสิทธิและหน้าที่ของคนที่มีต่อสังคม การเรียนรู้จากสื่อมวลชนเป็นการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นโดยไม่ตั้งใจ แต่ก็ทำให้เกิดการซึมซาบได้ง่าย (เสรี วงษ์มณฑา. 2533 : 684 - 685)
2. อิทธิพลในด้านการสร้างค่านิยม เราเรียนรู้ค่านิยมจากสื่อมวลชนทางด้านค่านิยมทางเพศ กฎเกณฑ์ของศีลธรรมจรรยา ความเชื่อในวัตถุนิยม ซึ่งทำให้เกิดปัญหาช่องว่างระหว่างวัย (เสรี วงษ์มณฑา. 2533 : 685; วิรัช ลภีรัตนกุล. 2540 : 180 และ วีระ อรัญมณฑล. 2538 : 107)
3. อิทธิพลในด้านการสร้างและเปลี่ยนแปลงทัศนคติ สื่อมวลชนจะให้ข่าวสาร ความรู้ แก่เราและจะสอนวิธีประเมินสิ่งต่าง ๆ รอบตัวเรา ตลอดจนแนวทางที่จะเอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติ ซึ่งทำให้ทัศนคติของคนเราเปลี่ยนแปลงไป (เสรี วงษ์มณฑา. 2533 : 685)
4. อิทธิพลในด้านการสอนวิธีการใช้เงิน วัยรุ่นมักจะใช้เงินที่พ่อแม่ให้มาใช้ในแนวทางที่ต่างจากที่พ่อแม่คิด หรือสอนวิธีการใช้เงินที่มีอยู่ว่าควรจะใช้อย่างไร วัยรุ่นบางคนอาจจะมีการหาเงินเอง ซึ่งเป็นเรื่องใหม่ในสังคมเรา ทั้งนี้เพราะความทะเยอทะยานเกี่ยวกับการใช้เงินที่ได้เรียนรู้จากสื่อมวลชน เช่น การแต่งตัวด้วยเสื้อผ้าราคาแพง การใช้เครื่องประดับยี่ห้อดังที่มีการโฆษณาตามสื่อมวลชน (เสรี วงษ์มณฑา. 2533 : 686)
5. อิทธิพลในด้านการสอนวิธีการใช้เวลา เราได้เรียนรู้วิธีการใช้เวลาว่างจากสื่อมวลชนมากกว่าจากพ่อแม่ เนื่องจากลูกกับพ่อแม่อาจจะมีเวลาว่างที่ต่างกัน (เสรี วงษ์มณฑา. 2533 : 686)
6. อิทธิพลในด้านการชี้แนะการตอบโต้ทางอารมณ์ สื่อมวลชนสอนให้เราเรียนรู้การตอบโต้ทางอารมณ์กับสิ่งของ เหตุการณ์ และตัวบุคคล เช่น การกอดจูบในที่สาธารณะ สื่อมวลชนได้ชี้ให้เห็น

ปรากฏการณ์นี้น่าจะยอมรับได้ และมีการแสดงให้เห็นเป็นประจำ จนหลายคนคิดว่าการแสดงอารมณ์เช่นนั้นไม่ใช่สิ่งที่เสียหายอะไร (เสรี วงษ์มณฑา. 2533 : 687; วิรัช ลภีรัตนกุล. 2540 : 180 และ วีระ อรัญมงคล. 2538 : 107)

7. อิทธิพลในด้านกำหนดปทัสถานของพฤติกรรม สื่อมวลชนสร้างกลุ่มอ้างอิงขึ้นมา เช่น การเป็นดารา การเป็นนักกีฬา การเป็นนักการเมือง ซึ่งมักเป็นกลุ่มอ้างอิงที่เราใฝ่ฝันทะเยอทะยานจากการได้เรียนรู้จากสื่อมวลชน แล้วก็เอาปทัสถานของพฤติกรรมกลุ่มอ้างอิงเหล่านั้นมาเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต (เสรี วงษ์มณฑา. 2533 : 687 และ วีระ อรัญมงคล. 2538 : 108)

8. อิทธิพลในการเพิ่มพูนสติปัญญาความรู้ให้แก่บุคคล สื่อมวลชนให้ความรู้แก่ประชาชนก่อให้เกิดความเฉลียวฉลาด และมีสติปัญญา เพื่อประโยชน์ในการดำรงชีพอยู่ด้วยกันในสังคม (วิรัช ลภีรัตนกุล. 2540 : 181 และ วีระ อรัญมงคล. 2538 : 108)

9. อิทธิพลในด้านศีลธรรม สื่อมวลชนสามารถสอดใส่คุณธรรมหรือศีลธรรมให้มวลชนได้อย่างดี ขณะเดียวกันก็สามารถจุดดิ่งให้เสื่อมทรามไปจากจิตใจของมวลชน ดังนั้น สื่อมวลชนที่มีจริยธรรมหรือจรรยาบรรณจึงสามารถทำหน้าที่ในการยกระดับจิตใจของมวลชนให้สูงขึ้น ในทางตรงข้าม สื่อมวลชนที่ปราศจากความรับผิดชอบต่อสังคมก็สามารถเสนอสิ่งที่เป็นพิษภัยต่อจิตใจและศีลธรรมอันดีงามของประชาชนได้เช่นกัน (วิรัช ลภีรัตนกุล. 2540 : 181 และ วีระ อรัญมงคล. 2538 : 108)

10. อิทธิพลต่อการเลียนแบบ คือ ผู้ชมเกิดการเรียนรู้จากการสังเกต ซึ่งเป็นกระบวนการที่ประชาชนเรียนรู้ที่จะเลียนแบบบทบาทและพฤติกรรมต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากโทรทัศน์ หากพฤติกรรมนั้นเป็นพฤติกรรมที่สนองความพอใจของผู้ชม การเลียนแบบโทรทัศน์มีอิทธิพลทั้งเด็กและผู้ใหญ่ เมื่อได้ดูการฆาตกรรม การกระทำอวดวิวัฒนาการ และการต่อสู้ต่าง ๆ เช่น มวย มวยปล้ำ ฯลฯ (ปรเมศ สตะเวทิน. 2539 : 171 - 175)

แบนดูรา (สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. 2528 : 83 - 84 ; อ้างอิงมาจาก Bandura. 1969 : 126 - 142 ; 1977 : 24 - 29) ได้กล่าวถึงทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมว่า ความซับซ้อนของพฤติกรรมมนุษย์อันเกิดจากการเลียนแบบหรือเกิดจากการเรียนรู้จากการสังเกตโดยผ่านตัวแบบ โดยการสังเกตผู้อื่นแล้วนำมาสร้างความคิดว่าจะแสดงพฤติกรรมใหม่อย่างไร และในที่สุดข้อมูลเหล่านี้จะเป็นการชี้นำในการแสดงพฤติกรรมออกมา เนื่องจากมนุษย์สามารถเรียนรู้จากตัวแบบตามความคิดของแบนดูรานั้น แบ่งเป็น 2 ลักษณะคือ ตัวแบบที่เป็นชีวิตจริง (live model) และตัวแบบที่เป็นสัญลักษณ์ (Symbolic model) ได้แก่ ตัวแบบในภาพยนตร์ โทรทัศน์ หรือหนังสือ เป็นต้น จากทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม ตัวแบบจะมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้โดยผ่านข้อมูลที่ได้รับ ในระหว่างที่ผู้สังเกตเห็นพฤติกรรมของตัวแบบ ซึ่งถือว่าเป็นพฤติกรรมที่เหมาะสมน่ากระทำตาม การเรียนรู้โดยการสังเกตประกอบด้วย กระบวนการให้ความใส่ใจ กระบวนการจำ กระบวนการแสดงออกทางพฤติกรรม และกระบวนการจูงใจ ซึ่งจากการวิจัยของ ปฏิพัทธ์ กระแสนทร์ (2507 : 58) พบว่า ภาพยนตร์ โทรทัศน์ มีอิทธิพลต่อเด็กวัยรุ่นในแง่ดี คือ ช่วยในด้านการเข้าสังคมกับเพื่อนและให้ความรู้แก่เด็กได้มาก ส่วนในแง่เสีย คือ ทำให้เด็กชอบเลียนแบบพระเอกและผู้ร้ายในภาพยนตร์ สงครามและจารกรรมมากที่สุด ซึ่งมีผลต่อจิตใจและสุขภาพของเด็กวัยรุ่น

ด้วยเหตุที่สื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อมนุษย์ในสังคมปัจจุบันหลาย ๆ ด้าน ทั้งสิ่งที่เป็นคุณและสิ่งที่เป็นโทษต่อชีวิตมนุษย์ และยังไม่มีการศึกษาเกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายในประเทศไทย จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาอิทธิพลของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย โดยจะศึกษากับคนที่พยายามฆ่าตัวตาย คนใกล้ชิด นักวิชาการ และบุคลากรสื่อมวลชน

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อจัดลำดับวิธีการนำเสนอของสื่อมวลชนที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย ตามความคิดเห็นของคนที่ยพยายามฆ่าตัวตาย คนใกล้ชิด นักวิชาการ และบุคลากรสื่อมวลชน
2. เพื่อจัดลำดับประเภทสื่อมวลชนที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย ตามความคิดเห็นของคนที่ยพยายามฆ่าตัวตาย คนใกล้ชิด นักวิชาการ และบุคลากรสื่อมวลชน
3. เพื่อเปรียบเทียบวิธีการนำเสนอของสื่อมวลชน และสื่อมวลชนแต่ละประเภทที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย จำแนกตามความคิดเห็นของคนที่ยพยายามฆ่าตัวตาย คนใกล้ชิด นักวิชาการ และบุคลากรสื่อมวลชน

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการศึกษาค้นคว้านี้ ทำให้ทราบถึงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดลำดับวิธีการนำเสนอของสื่อมวลชนที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย ของคนที่พยายามฆ่าตัวตาย คนใกล้ชิด นักวิชาการ และบุคลากร สื่อมวลชน ในขณะเดียวกัน ทำให้ทราบถึงความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อมวลชนแต่ละประเภทว่า มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายหรือไม่ ดังนั้น การศึกษานี้อาจส่งผลให้ผู้มีอำนาจในองค์กรหรือสถาบันต่างๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งของรัฐและเอกชน ได้หันมาให้ความสนใจมากขึ้นและมีส่วนร่วมในการหาแนวทางป้องกันการฆ่าตัวตาย

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ประชากร ที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า มีดังนี้

1. คนที่ยพยายามฆ่าตัวตาย ที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลของรัฐบาล ที่มีบริการทางด้านจิตเวช ซึ่งมีทั้งหมด 14 แห่ง ได้แก่ โรงพยาบาลนิติจิตเวช โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า โรงพยาบาลตากสิน โรงพยาบาลศรีธัญญา โรงพยาบาลราชานุกูล โรงพยาบาลยุวประสาทไวทโยปถัมภ์ โรงพยาบาลศิริราช โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ โรงพยาบาลทหารเรือ โรงพยาบาลโรงพยาบาลตำรวจ โรงพยาบาลราชวิถี โรงพยาบาลประสาท พญาไท โรงพยาบาลทหารผ่านศึก และโรงพยาบาลรามาริบัติ มีจำนวน 100 คน
2. คนใกล้ชิด ได้แก่ บิดามารดา สามีภรรยา บุตร ญาติ พี่น้อง และเพื่อนใกล้ชิดของคนที่ยพยายามฆ่าตัวตาย มีจำนวน 100 คน
3. นักวิชาการ ได้แก่
 - 3.1 อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนว ที่ทำงานในมหาวิทยาลัยของรัฐสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานครมีทั้งหมด 8 มหาวิทยาลัย มีจำนวน 32 คน อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวที่ทำงานในมหาวิทยาลัยของเอกชนสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร มีทั้งหมด 12 มหาวิทยาลัย มีจำนวน 60 คน (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2542 : 98 - 99)
 - 3.2 จิตแพทย์ ที่ทำงานในโรงพยาบาลของรัฐบาลที่มีบริการทางด้านจิตเวช มีทั้งหมด 14 แห่งดังกล่าวข้างต้น รวมทั้งศูนย์สุขภาพจิต และกรมสุขภาพจิต มีจำนวน 120 คน (ศูนย์สารสนเทศกรมสุขภาพจิต. 2541 : 2, 15 - 17, 23 - 24, 29)

3.3 นักจิตวิทยา ที่ทำงานในโรงพยาบาลสังกัดรัฐบาลที่มีบริการทางด้านจิตเวช มีทั้งหมด 14 แห่งดังกล่าวข้างต้น รวมทั้งศูนย์สุขภาพจิต และกรมสุขภาพจิต มีจำนวน 42 คน (ศูนย์สารสนเทศ กรมสุขภาพจิต. 2541 : 2, 15 – 17, 23 – 24, 29)

4. บุคลากรสื่อมวลชน ได้แก่

4.1 ผู้อำนวยการสถานีวิทยุ หัวหน้าสถานีวิทยุ ผู้อ่านข่าวชาวบ้าน และผู้จัดรายการเพลง (ดีเจ) ของสถานีวิทยุ คลื่น AM ปัจจุบันมีสถานีวิทยุคลื่น AM เฉพาะในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 38 สถานี มีจำนวนบุคลากร 190 คน

4.2 บรรณาธิการข่าวอาชญากรรม หัวหน้าข่าวอาชญากรรม นักข่าวอาชญากรรมช่างภาพอาชญากรรม และคนเขียนข่าวอาชญากรรม ของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน มีทั้งหมด 8 ฉบับ มีจำนวนบุคลากรดังกล่าว 134 คน

4.3 บรรณาธิการข่าวอาชญากรรม หัวหน้าข่าวอาชญากรรม นักข่าวอาชญากรรมช่างภาพข่าวอาชญากรรม คนเขียนข่าวอาชญากรรม และผู้อ่านข่าวประจำวันของสถานีโทรทัศน์ มีทั้งหมด 6 ช่อง มีจำนวนบุคลากรดังกล่าว 120 คน

4.4 ผู้สร้าง ผู้กำกับ และดาราละครโทรทัศน์ของสถานีโทรทัศน์ มีทั้งหมด 4 ช่อง มีจำนวนบุคลากรดังกล่าว 120 คน

4.5 ผู้สร้าง ผู้กำกับ และดาราภาพยนตร์ไทย มีจำนวนบุคลากรดังกล่าว 40 คน

รวมประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ทั้งสิ้นจำนวน 1,058 คน

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า มีดังนี้

1. คนที่พยายามฆ่าตัวตาย ที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลของรัฐบาลที่มีบริการทางด้านจิตเวช ซึ่งมีทั้งหมด 14 แห่ง ได้แก่ โรงพยาบาลนิติจิตเวช โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า โรงพยาบาลตากสิน โรงพยาบาลศรีธัญญา โรงพยาบาลราชานุกูล โรงพยาบาลยุวประสาทไวทโยปถัมภ์ โรงพยาบาลศิริราช โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ โรงพยาบาลทหารเรือ โรงพยาบาลตำรวจ โรงพยาบาลราชวิถี โรงพยาบาลประสาท พญาไท โรงพยาบาลทหารผ่านศึก และโรงพยาบาลรามธิบดี ผู้วิจัยจึงใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างดังนี้

1.1 ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple random sampling) ด้วยการจับฉลากชื่อโรงพยาบาลจากจำนวนที่มีอยู่ 14 แห่ง ให้ได้โรงพยาบาล 5 แห่ง คือ โรงพยาบาลศรีธัญญา โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ โรงพยาบาลรามธิบดี โรงพยาบาลตำรวจ และโรงพยาบาลตากสิน

1.2 ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) กับคนที่พยายามฆ่าตัวตายที่เป็นผู้ป่วยโดยเฉพาะที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล เป็นระยะเวลา 2 เดือน ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ถึง เดือนมิถุนายน 2543 จำนวน 30 คน

2. คนใกล้ชิด ได้แก่ บิดามารดา สาามีภรรยา บุตร ญาติ พี่น้อง และเพื่อนใกล้ชิดของคนที่ยกมาฆ่าตัวตาย ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) จำนวน 30 คน

3. นักวิชาการ ได้แก่

3.1 อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนว ที่ทำงานในมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชน สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร โดยแบ่งเป็นมหาวิทยาลัยทั้งของรัฐและเอกชนแต่ละมหาวิทยาลัย ดังนี้

3.1.1 ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple random sampling) ด้วยการจับฉลากชื่อมหาวิทยาลัยของรัฐ จากจำนวนที่มีอยู่ 8 มหาวิทยาลัย เพื่อให้ได้ 2 มหาวิทยาลัย คือ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีอาจารย์แนะแนวและนักแนะแนว จำนวน 5 คน และมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ มีอาจารย์แนะแนวและนักแนะแนว จำนวน 4 คน รวมจำนวนอาจารย์แนะแนวและนักแนะแนว 9 คน

3.1.2 ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple random sampling) ด้วยการจับฉลากชื่อของมหาวิทยาลัยของเอกชน จากจำนวนที่มีอยู่ 12 มหาวิทยาลัย ให้ได้ 2 มหาวิทยาลัย คือ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ มีอาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวจำนวน 5 คน และมหาวิทยาลัยกรุงเทพ มีอาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวจำนวน 6 คน รวมจำนวนอาจารย์แนะแนวและนักแนะแนว 11 คน รวมจำนวนอาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวทั้งหมด 20 คน

3.2 จิตแพทย์ ที่ทำงานในโรงพยาบาลของรัฐบาลที่มีบริการทางด้านจิตเวช มีทั้งหมด 5 แห่ง ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple random sampling) ด้วยการจับฉลากชื่อโรงพยาบาลจากจำนวนที่มีอยู่ 14 แห่งดังกล่าวข้างต้น รวมทั้งศูนย์สุขภาพจิตและกรมสุขภาพจิต ซึ่งมีจำนวนจิตแพทย์รวม 45 คน

3.3 นักจิตวิทยา ที่ทำงานในโรงพยาบาลของรัฐบาลที่มีบริการทางด้านจิตเวช มีทั้งหมด 5 แห่ง ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple random sampling) ด้วยการจับฉลากชื่อโรงพยาบาลจากจำนวนที่มีอยู่ 14 แห่งดังกล่าวข้างต้น รวมทั้งศูนย์สุขภาพจิตและกรมสุขภาพจิต ซึ่งมีจำนวนนักจิตวิทยารวม 31 คน

4. บุคลากรสื่อมวลชน ได้แก่

4.1 ผู้อำนวยการสถานีวิทยุ หัวหน้าสถานีวิทยุ ผู้อ่านข่าวชาวบ้าน และผู้จัดรายการเพลง (ดีเจ) ของสถานีวิทยุ คลื่น AM ปัจจุบันมีสถานีวิทยุคลื่น AM เฉพาะในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 38 สถานี ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) เพื่อต้องการศึกษามี 3 สถานี ได้แก่ สถานีวิทยุกองพลที่ 1 รักษาพระองค์ สถานีวิทยุเพื่อการเกษตร และสถานีวิทยุทหารอากาศ ซึ่งผู้วิจัยต้องการศึกษานักการดังกล่าวสถานีละ 10 คน รวมจำนวนบุคลากรที่ต้องการศึกษาทั้งหมด 30 คน

4.2 บรรณาธิการข่าวอาชญากรรม หัวหน้าข่าวอาชญากรรม นักข่าวอาชญากรรม ช่างภาพอาชญากรรม และคนเขียนข่าวอาชญากรรม ของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน มีทั้งหมด 8 ฉบับ ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple random sampling) ด้วยการจับฉลากชื่อหนังสือพิมพ์ให้ได้ 3 ฉบับ คือ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐซึ่งมีบุคลากรดังกล่าวจำนวน 20 คน หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ซึ่งมีบุคลากรดังกล่าวจำนวน 32 คน และหนังสือพิมพ์มติชนรายวันซึ่งมีบุคลากรดังกล่าวจำนวน 11 คน รวมจำนวนบุคลากรทั้งหมด 63 คน

4.3 บรรณาธิการข่าวอาชญากรรม หัวหน้าข่าวอาชญากรรม นักข่าวอาชญากรรม ช่างภาพข่าวอาชญากรรม คนเขียนข่าวอาชญากรรม และผู้อ่านข่าวประจำวันของสถานีโทรทัศน์ มีทั้งหมด 6 ช่อง ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple random sampling) ด้วยการจับฉลากชื่อสถานีโทรทัศน์ให้ได้ 3 ช่อง คือ ช่อง 3 ซึ่งมีบุคลากรดังกล่าวจำนวน 24 คน ช่อง 7 ซึ่งมีบุคลากรดังกล่าวจำนวน 20 คน และไอทีวี (ITV) ซึ่งมีบุคลากรดังกล่าวจำนวน 19 คน รวมจำนวนบุคลากรทั้งหมด 63 คน

4.4 ผู้สร้าง ผู้กำกับ และดาราละครโทรทัศน์ของสถานีโทรทัศน์ ที่มีรายการละครโทรทัศน์ มีทั้งหมด 4 ช่อง ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) ได้ 2 ช่อง คือ ช่อง 3 จำนวนบุคลากร 20 คน และช่อง 7 จำนวนบุคลากร 20 คน รวมจำนวนบุคลากรทั้งหมด 40 คน

4.5 ผู้สร้าง ผู้กำกับ และดาราภาพยนตร์ไทย ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) ได้ 3 บริษัท คือ บริษัท แกรมมีภาพยนตร์ จำกัด จำนวนบุคลากร 10 คน บริษัท โคลิเทียมฟิล์ม จำกัด จำนวนบุคลากร 10 คน และบริษัท บีอีซี เทโร จำกัด จำนวนบุคลากร 10 คน รวมจำนวนบุคลากรทั้งหมด 30 คน

รวมกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ทั้งสิ้นจำนวน 382 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ คือ อิทธิพลของสื่อมวลชน ได้แก่
 - 1.1 ประเภทของสื่อมวลชน ได้แก่
 - 1.1.1 โทรทัศน์
 - 1.1.2 วิทยุกระจายเสียง
 - 1.1.3 หนังสือพิมพ์
 - 1.1.4 ภาพยนตร์
 - 1.2 วิธีการนำเสนอของสื่อมวลชน ได้แก่
 - 1.2.1 การใช้สีสันในการพาดหัวข่าวหน้าหนึ่ง
 - 1.2.2 การเสนอข่าวอย่างครึกโครม
 - 1.2.3 การเสนอเนื้อหาข่าวอย่างต่อเนื่อง
 - 1.2.4 การเสนอข่าวโดยเน้นผลด้านบวกของการฆ่าตัวตาย
 - 1.2.5 การเสนอภาพข่าวซ้ำบ่อย ๆ
 - 1.2.6 การอธิบายถึงวิธีการอย่างละเอียด
 - 1.2.7 การเสนอภาพพร้อมทั้งวิธีการฆ่าตัวตายอย่างละเอียด
 - 1.2.8 การด่วนสรุปสาเหตุการฆ่าตัวตายอย่างง่าย ๆ
 - 1.2.9 การใช้ภาษาที่รุนแรงและไม่เหมาะสม
 - 1.2.10 การยกย่องคนที่ฆ่าตัวตายว่าเป็นผู้กล้า
 - 1.2.11 การเน้นความสามารถในการฆ่าตัวตายที่น่ายกย่องของพระเอกและผู้ร้ายในละครโทรทัศน์และในภาพยนตร์
2. ตัวแปรตาม คือ ความคิดเห็นเกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อมวลชนที่มีต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. อิทธิพลของสื่อมวลชน หมายถึง ผลของสื่อมวลชนที่เกิดจากวิธีการนำเสนอของสื่อมวลชน และปริมาณมากหรือน้อยในการเปิดรับสื่อแต่ละประเภทของคนที่พยายามฆ่าตัวตาย คนใกล้ชิด นักวิชาการ และบุคลากรสื่อมวลชน

2. ลำดับประเภทของสื่อมวลชน หมายถึง การจัดเรียงลำดับประเภทของสื่อมวลชนตามปริมาณมากหรือน้อยในการเปิดรับข่าวสารของคนที่ยกมาฆ่าตัวตาย คนใกล้ชิด นักวิชาการ และบุคลากรสื่อมวลชน ในการศึกษาครั้งนี้ ประเภทของสื่อมวลชนหมายถึง หนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง โทรทัศน์ และภาพยนตร์

2.1 หนังสือพิมพ์ หมายถึง สื่อสิ่งพิมพ์ที่เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารไปถึงประชาชนได้ด้วยลายลักษณ์อักษร สามารถนำไปใช้เป็นหลักฐานอ้างอิงได้ เนื่องจากเก็บไว้ได้นาน ในการศึกษาเฉพาะข่าวการฆ่าตัวตายที่ตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน 3 ฉบับ ได้แก่ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ และหนังสือพิมพ์มติชนรายวัน

2.2 วิทยุกระจายเสียง หมายถึง สื่อที่เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารไปถึงประชาชนได้ด้วยการส่งกระจายเสียงไปตามคลื่นของสถานีวิทยุ ในการศึกษาครั้งนี้จะศึกษาเฉพาะรายการข่าวชาวบ้านที่ส่งกระจายเสียงคลื่น AM มี 3 สถานี ได้แก่ สถานีวิทยุกองพลที่ 1 รักษาพระองค์ สถานีวิทยุทหารอากาศ และสถานีวิทยุเพื่อการเกษตร และผู้จัดรายการเพลง (ดีเจ)

2.3 โทรทัศน์ หมายถึง สื่อที่เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารไปถึงประชาชนได้ด้วยการเห็นทั้งภาพและได้ยินทั้งเสียงพร้อมกัน ในการศึกษาครั้งนี้จะศึกษาเฉพาะข่าวการฆ่าตัวตายในรายการข่าวประจำวันและรายการละครโทรทัศน์ ประเภทบู๊และชีวิต ที่ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ 3 สถานี ได้แก่ สถานีโทรทัศน์ช่อง 3 ช่อง 7 และไอทีวี (ITV)

2.4 ภาพยนตร์ หมายถึง สื่อที่ให้ความบันเทิงและเข้าถึงความรู้สึกของผู้ชม และเรื่องราวนั้นก็สร้างมาจากบทประพันธ์ ตำนาน และประวัติศาสตร์ ทำให้ประชาชนเข้าใจเรื่องราวได้ง่ายขึ้น เพราะได้ยินทั้งเสียงและได้เห็นทั้งภาพที่เป็นธรรมชาติ

3. วิธีการนำเสนอของสื่อมวลชน หมายถึง การที่สื่อมวลชนเผยแพร่ภาพและเนื้อหาการฆ่าตัวตายเพื่อให้ดูเป็นจุดเด่น สะดุดตา หรือเป็นที่สนใจแก่ประชาชนทั่วไปที่ได้พบเห็น ได้แก่ การใช้สีสรรในการพาดหัวข่าวหน้าหนึ่ง การเสนอข่าวอย่างครึกโครม การเสนอเนื้อหาข่าวอย่างต่อเนื่อง การเสนอข่าวโดยเน้นผลด้านบวกของการฆ่าตัวตาย การเสนอภาพข่าวซ้ำบ่อย ๆ การอธิบายถึงวิธีการอย่างละเอียด การเสนอภาพพร้อมทั้งวิธีการฆ่าตัวตายอย่างละเอียด การด่วนสรุปสาเหตุการฆ่าตัวตายอย่างง่าย ๆ การใช้ภาษาที่รุนแรงและไม่เหมาะสม การยกย่องคนที่ฆ่าตัวตายว่าเป็นผู้กล้า และการเน้นความสามารถในการฆ่าตัวตายที่นายกองของพระเอกและผู้ร้ายในละครโทรทัศน์และในภาพยนตร์

3.1 การใช้สีสรรในการพาดหัวข่าวหน้าหนึ่ง หมายถึง การใช้สีในรูปภาพและตัวอักษรซึ่งมีทั้งขนาดเล็กถึงใหญ่ลงในข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ และการรายงานข่าวให้ฟังอย่างตื่นเต้นและน่าสนใจ ก่อนที่จะมีการรายงานข่าวอย่างละเอียดของวิทยุกระจายเสียง รวมทั้งการใช้แสง สี และเสียงในภาพยนตร์

3.2 การเสนอข่าวอย่างครึกโครม หมายถึง การลงข่าวฆ่าตัวตายเป็นข่าวใหญ่ในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ รวมทั้งเวลาที่ใช้ในการรายงานข่าวของโทรทัศน์และวิทยุกระจายเสียงเกี่ยวกับข่าวการฆ่าตัวตายมากกว่าการรายงานข่าวอื่น ๆ

3.3 การเสนอเนื้อหาข่าวอย่างต่อเนื่อง หมายถึง การลงเนื้อหาข่าวในหนังสือพิมพ์ และการรายงานเนื้อหาข่าวฆ่าตัวตายในโทรทัศน์และวิทยุกระจายเสียงติดต่อกันมากกว่า 1 วัน ซึ่งอาจจะเป็นข่าวของคนี่ฆ่าตัวตายรายเดียวกัน หรือคนละรายก็ได้

3.4 การเสนอข่าวโดยเน้นผลด้านบวกของการฆ่าตัวตาย หมายถึง การลงข่าวในหนังสือพิมพ์ การรายงานเนื้อหาข่าวในวิทยุกระจายเสียงที่ระบุว่า การฆ่าตายนั้นมีส่วนทำให้เกิดผลดี

3.5 การเสนอภาพข่าวซ้ำบ่อยๆ หมายถึง การลงภาพคนฆ่าตัวตายในหนังสือพิมพ์ติดต่อกันมากกว่า 1 วัน รวมทั้งการแพร่ภาพของคนฆ่าตัวตายในโทรทัศน์วันละหลายครั้งหรือมากกว่า 1 วัน ซึ่งอาจเป็นภาพข่าวของคนฆ่าตัวตายรายเดียวกันหรือคนละรายก็ได้

3.6 การอธิบายถึงวิธีการอย่างละเอียด หมายถึง การเขียนข่าวฆ่าตัวตายของหนังสือพิมพ์ ในส่วนของเนื้อหาข่าวถึงวิธีการฆ่าตัวตายอย่างละเอียดชัดเจน การรายงานข่าวของวิทยุกระจายเสียง ในส่วนเนื้อหาข่าวจะเป็นลักษณะของการบรรยายอย่างละเอียดทุกข้อความที่กล่าวถึงวิธีการฆ่าตัวตาย ทำให้ผู้อ่านและผู้ฟังเข้าใจถึงวิธีการที่จะใช้เพื่อฆ่าตัวตาย

3.7 การเสนอภาพพร้อมทั้งวิธีการฆ่าตัวตายอย่างละเอียด หมายถึง การลงเนื้อหาข่าวและภาพข่าวการฆ่าตัวตายในหนังสือพิมพ์ และการรายงานเนื้อหาข่าวและภาพข่าวในโทรทัศน์ รวมทั้งการแสดงบทบาทของดาราละครโทรทัศน์และดาราภาพยนตร์ เพื่อให้เห็นภาพประกอบกับวิธีการที่ใช้ในการฆ่าตัวตาย

3.8 การด่วนสรุปสาเหตุการฆ่าตัวตายอย่างง่าย ๆ หมายถึง การเขียนข่าวของหนังสือพิมพ์ การเสนอข่าวของโทรทัศน์ โดยที่ผู้สื่อข่าวไปสอบถามความเห็นจากคนใกล้ชิดหรือน่าจดหมายลาตายของคนี่ฆ่าตัวตาย มาสรุปอย่างง่าย ๆ แบบฟันธงว่าเป็นสาเหตุของการฆ่าตัวตาย โดยปราศจากข้อเท็จจริงและการเข้าถึงสภาพจิตใจของผู้ตายอย่างถ่องแท้ รวมทั้งการรายงานข่าวของวิทยุกระจายเสียง ซึ่งจะใช้ข้อมูลของหนังสือพิมพ์มารายงานแก่ผู้ฟัง

3.9 การใช้ภาษาที่รุนแรงและไม่เหมาะสม หมายถึง การใช้ภาษาเขียนลงในพาดหัวข่าวและเนื้อหาข่าวของหนังสือพิมพ์ รวมทั้งการใช้ภาษาพูดในการรายงานพาดหัวข่าวและเนื้อหาข่าวของโทรทัศน์และวิทยุกระจายเสียง ที่ทำให้ผู้อ่านและผู้ฟังเกิดความเข้าใจผิดและอาจส่งผลต่อการฆ่าตัวตายในอนาคตได้

3.10 การยกย่องคนี่ฆ่าตัวตายว่าเป็นผู้กล้า หมายถึง การลงข่าวของหนังสือพิมพ์และการรายงานข่าวของวิทยุกระจายเสียง โดยใช้ข้อความที่แสดงให้เห็นถึงการสรรเสริญ เยินยอ ยกย่อง และชื่นชมคนี่ฆ่าตัวตาย

3.11 การเน้นความสามารถในการฆ่าตัวตายที่น่ายกย่อง ของพระเอกและผู้ร้ายในละครโทรทัศน์และในภาพยนตร์ หมายถึง บทบาทของพระเอกและผู้ร้ายในละครโทรทัศน์และในภาพยนตร์ประเภทบู๊และชีวิตที่มีการใช้กำลังที่รุนแรงมากและมีการใช้อาวุธในการต่อสู้และทำลายชีวิตตัวเอง รวมทั้งการทำลายชีวิตตนเองด้วย

4. คนที่พยายามฆ่าตัวตาย หมายถึง บุคคลที่ทำร้ายตัวเองด้วยความรุนแรงเพื่อให้ถึงแก่ชีวิต แต่ไม่สามารถกระทำสำเร็จ และเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลของรัฐบาล ที่มีบริการทางด้านจิตเวช มีทั้งหมด 5 แห่ง

5. โรงพยาบาลของรัฐบาล หมายถึง โรงพยาบาลที่ให้บริการด้านการส่งเสริมสุขภาพอนามัย การป้องกันโรค การรักษาพยาบาล และการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ป่วยที่เป็นโรคทางร่างกาย และจิตใจ โดยอยู่ภายใต้การดำเนินงานของรัฐบาล

6. พฤติกรรมการฆ่าตัวตาย (Suicidal behavior) หมายถึง ความคิดหรือ / และการกระทำด้วยวิธีต่างๆ เช่น กระโดดตึก กินยาหรือสารมีพิษ ยิงตัวเอง เป็นต้น ที่มุ่งหวังให้ชีวิตของตนเองจบลง หรือให้ถึงแก่ชีวิต แต่ไม่สามารถกระทำสำเร็จ

7. ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึกและความคิดที่แสดงออกมา คือ ความพอใจ สนใจ และนิยมชมชอบ หรือไม่พอใจ ไม่สนใจ และไม่นิยมชมชอบ ความคิดเห็นในที่นี้ หมายถึง ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งหมดที่ตอบแบบสอบถาม และให้สัมภาษณ์

8. คนใกล้ชิด หมายถึง บุคคลที่มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดสนิทสนมกับคนที่พยายามฆ่าตัวตาย ได้แก่ บิดามารดา พี่น้อง ญาติ ญาติในต่างบ้าน ญาติในต่างจังหวัด และเพื่อนที่ใกล้ชิด

9. นักวิชาการ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ด้านวิชาการ หรือมีความสามารถและมีประสบการณ์ทางอาชีพ ได้แก่

9.1 อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวที่ทำงานประจำในมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชน รวม 4 มหาวิทยาลัย ได้แก่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ และมหาวิทยาลัยกรุงเทพ

9.2 จิตแพทย์ที่ได้ทำการรักษา บำบัด หรือให้คำปรึกษาแก่คนที่พยายามฆ่าตัวตาย ที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลของรัฐบาล ที่มีบริการทางด้านจิตเวช ศูนย์สุขภาพจิต และกรมสุขภาพจิต

9.3 นักจิตวิทยาที่ได้ให้บริการทางด้านกิจกรรมบำบัด และ / หรือให้คำปรึกษาแก่คนที่พยายามฆ่าตัวตายที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลของรัฐบาล ที่มีบริการทางด้านจิตเวช ศูนย์สุขภาพจิต และกรมสุขภาพจิต

10. บุคลากรสื่อมวลชน หมายถึง บุคคลที่ทำงานด้านข่าวอาชญากรรมทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน โทรทัศน์ และวิทยุกระจายเสียง รวมทั้งดารา ผู้สร้างและผู้กำกับละครโทรทัศน์ และทางด้านการภาพยนตร์ด้วย ได้แก่

10.1 ผู้อำนวยการสถานีวิทยุ หัวหน้าสถานีวิทยุ ผู้อ่านข่าวชาวบ้าน และผู้จัดรายการเพลง (ดีเจ) ของสถานีวิทยุคลื่น AM รวม 3 สถานี ได้แก่ สถานีวิทยุกองพลที่ 1 รักษาพระองค์ สถานีวิทยุเพื่อการเกษตร และสถานีวิทยุทหารอากาศ

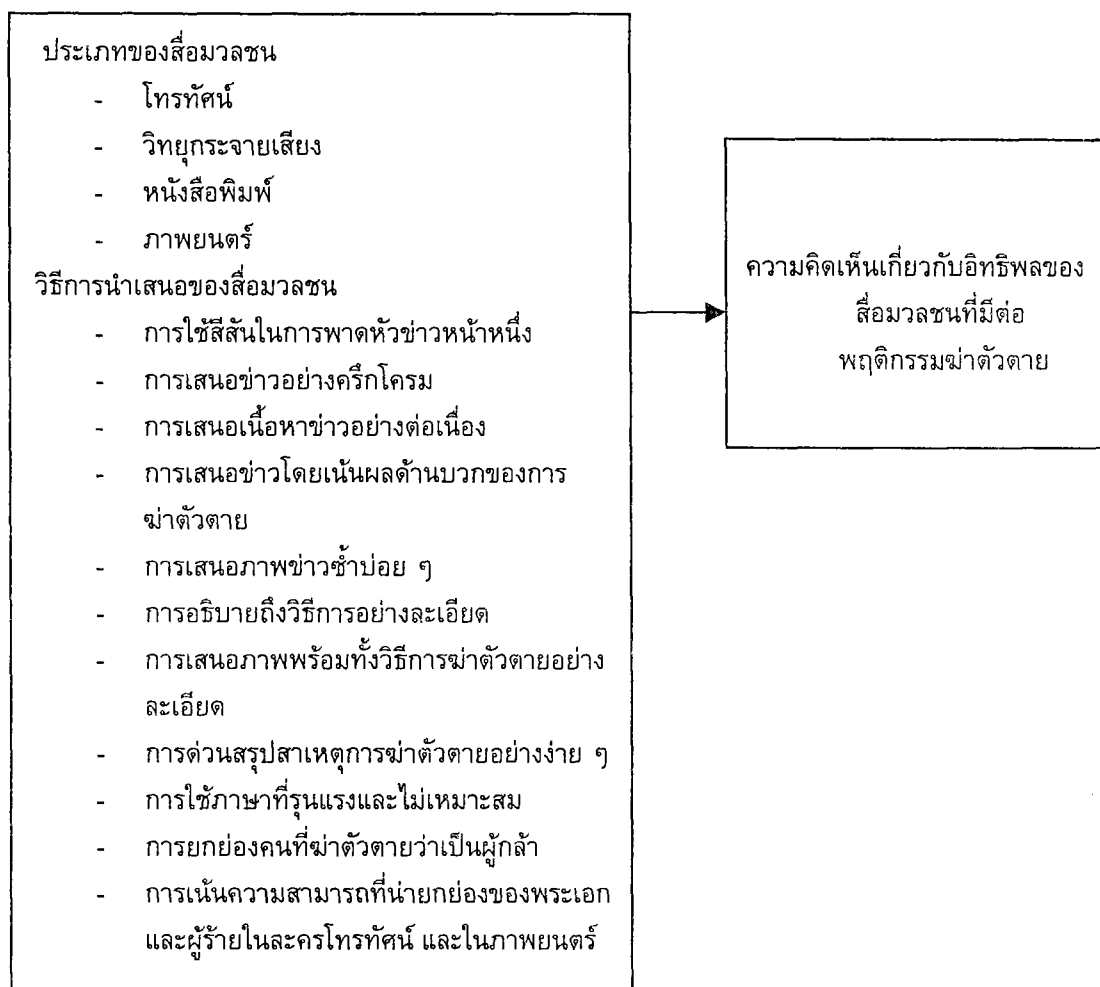
10.2 บรรณาธิการข่าวอาชญากรรม หัวหน้าข่าวอาชญากรรม นักข่าวอาชญากรรม ช่างภาพอาชญากรรม และคนเขียนข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน รวม 3 ฉบับ ได้แก่ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ และหนังสือพิมพ์มติชนรายวัน

10.3 บรรณาธิการข่าวอาชญากรรม หัวหน้าข่าวอาชญากรรม นักข่าวอาชญากรรม และผู้อ่านข่าวประจำวันของโทรทัศน์ รวม 3 สถานี ได้แก่ สถานีโทรทัศน์ช่อง 3 ช่อง 7 และไอทีวี (ITV)

10.4 ผู้สร้าง ผู้กำกับ และดาราละครโทรทัศน์ รวม 2 สถานี ได้แก่ สถานีโทรทัศน์ช่อง 3 และช่อง 7

10.5 ผู้สร้าง ผู้กำกับ และดาราภาพยนตร์ไทย รวม 3 บริษัท ได้แก่ บริษัท แกรมมี ภาพยนตร์ จำกัด บริษัท โคลิเซียฟิล์ม จำกัด และบริษัท บีอีซี เทโร จำกัด

กรอบแนวคิดของการศึกษาค้นคว้า

ภาพประกอบ 1 แนวคิดของการศึกษาค้นคว้า

สมมติฐานการศึกษาค้นคว้า

1. วิธีการนำเสนอของสื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย ตามความคิดเห็นของคนที่พยายามฆ่าตัวตาย คนใกล้ชิด นักวิชาการ และบุคลากรสื่อมวลชนแตกต่างกัน
2. สื่อมวลชนแต่ละประเภทมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย ตามความคิดเห็นของคนที่พยายามฆ่าตัวตาย คนใกล้ชิด นักวิชาการ และบุคลากรสื่อมวลชนแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการกำหนดกรอบแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา อิทธิพลของสื่อมวลชนที่มีต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายในครั้งนี้ ผู้วิจัยจะกล่าวถึงเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมฆ่าตัวตาย กับเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอิทธิพลของสื่อมวลชน เพื่อแสดงให้เห็นถึงสถานภาพแห่งปรากฏการณ์และเพื่อใช้เป็นแนวทางในการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมฆ่าตัวตาย

- 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมฆ่าตัวตาย
- 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมฆ่าตัวตาย

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอิทธิพลของสื่อมวลชน

- 2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับอิทธิพลของสื่อมวลชน
- 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอิทธิพลของสื่อมวลชน

3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อมวลชนที่มีต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมฆ่าตัวตาย

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมฆ่าตัวตาย

1.1.1 ความหมายของพฤติกรรมฆ่าตัวตาย

อุมาพร ตรังคสมบัติ (2540 : 244) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมฆ่าตัวตาย (Suicidal behavior) หมายถึง ความคิดหรือการกระทำใด ๆ ก็ตาม ที่หากดำเนินไปจนสำเร็จก็จะทำให้เกิดอันตรายรุนแรงจนถึงแก่ความตายได้ พฤติกรรมฆ่าตัวตายมีตั้งแต่คิดอยากฆ่าตัวตาย (Suicidal ideation) ชูจะฆ่าตัวตาย (Suicidal threat) พยายามฆ่าตัวตาย (Suicidal attempt) ไปจนถึงการฆ่าตัวตายสำเร็จ (Complete suicide) การมีพฤติกรรมแบบใดแบบหนึ่ง ถือเป็นเครื่องบ่งชี้ว่าบุคคลนั้นมีความเสี่ยงสูงที่จะฆ่าตัวตายสำเร็จ

นිරา พรเดชวงศ์ (2539 : 14 – 15) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมฆ่าตัวตาย (Suicidal behavior) คือ ความคิดและ / หรือการกระทำถ้าปล่อยให้ดำเนินเรื่อยไป อาจทำให้ร่างกายได้รับอันตรายหรือเสียชีวิตได้

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า พฤติกรรมฆ่าตัวตาย หมายถึง ความคิดและความรู้สึกที่ไม่อยากมีชีวิตอยู่อีกต่อไป รวมทั้งการแสดงออกด้วยการกระทำที่มีจุดมุ่งหมายต้องการทำร้ายตัวเองด้วยวิธีการต่าง ๆ เพื่อให้ตนเองไม่มีชีวิตอยู่อีกต่อไป

1.1.2 ประเภทของพฤติกรรมฆ่าตัวตาย

ประเภทของพฤติกรรมฆ่าตัวตาย จำแนกได้เป็น 4 ประเภท (นිරา พรเดชวงศ์. 2539 : 14) ดังนี้

1.1.2.1 การฆ่าตัวตายสำเร็จ (Complete suicide) หมายถึง การกระทำเพื่อทำร้ายตัวเอง โดยมีจุดประสงค์ที่จะทำให้ชีวิตของตนเองจบลงโดยเจตนา

1.1.2.2 การพยายามฆ่าตัวตาย (Suicidal attempt) หมายถึง การกระทำแบบเดียวกับ การฆ่าตัวตายสำเร็จ แต่ผู้กระทำรอดชีวิตทั้ง ๆ ที่ผู้กระทำมีความตั้งใจจริงที่จะฆ่าตัวตาย

1.1.2.3 การสร้างกระทำการฆ่าตัวตาย (Suicidal gesture) หมายถึง การที่ผู้กระทำการ ฆ่าตัวตายทำไปโดยมีเจตนา เพื่อเรียกร้องความสนใจหรือมีวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่ง คนประเภทนี้ ปกติมักจะพูดว่าจะฆ่าตัวตาย (Suicidal threat) แต่จริงๆ แล้วเขาไม่อยากจะตายอยู่มากกว่า การฆ่าตัวตายใช้เพื่อวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งมากกว่าที่จะฆ่าตัวตายอย่างจริงจัง (กัมศักดิ์ บุญเจียร. 2541 : 4 – 5)

1.1.2.4 คิดอยากฆ่าตัวตาย (Suicidal ideation) หมายถึง บุคคลที่มีความคิดทั้งสองอย่าง คือ ทั้งอยากตายและไม่อยากตาย มีลักษณะลังเลเป็นพวกสองจิตสองใจ (นिरา พรเดชวงศ์. 2539 : 14)

1.1.3 ปัจจัยที่ทำให้เกิดพฤติกรรมฆ่าตัวตาย มีดังนี้

1.1.3.1 การเจ็บป่วยทางจิตเวช ร้อยละ 95 ของคนที่ฆ่าตัวตายสำเร็จมีโรคจิตเวชร่วมด้วย โดยเฉพาะโรคซึมเศร้าอย่างรุนแรง (Major depression) และโรคซึมเศร้าเรื้อรัง (Dysthymia) ซึ่งมีโอกาสจะ เกิดพฤติกรรมฆ่าตัวตายสูงเป็น 5 เท่าของผู้ที่ไม่ป่วย นอกจากนี้ยังมีความผิดปกติอื่นๆ อีก เช่น การใช้ สารเสพติด พฤติกรรมเกร และบุคลิกภาพผิดปกติแบบอันธพาลและแบบ Border line เป็นต้น

1.1.3.2 บุคลิกภาพและกลไกการปรับตัว คนที่ฆ่าตัวตายสำเร็จมักเป็นคนสมบูรณ์แบบ (Perfectionist) มีนิสัยแยกตัว มีความภาคภูมิใจตนเองต่ำ มีความก้าวร้าวสูง อดทนต่อความคับข้องใจได้ น้อย ขาดความยับยั้งชั่งใจและควบคุมอารมณ์ตนเองไม่ได้ มีความคิดแบบสุดขั้ว (Dichotomous thinking) มีโลกทัศน์แคบ เมื่อประสบปัญหา ก็ไม่สามารถหาทางแก้ไขได้และเกิดความรู้สึกหมดหวังได้ง่าย

1.1.3.3 ปัจจัยทางสังคมและความเครียดในชีวิต วัยรุ่นที่พยายามฆ่าตัวตายมักมี ความเครียดในชีวิตสูงและเป็นความเครียดเรื้อรัง มีการสูญเสียหลายครั้งในช่วงต้นของชีวิต เช่น พ่อแม่เสียชีวิต และมีพฤติกรรมฆ่าตัวตายเกิดขึ้นกับคนใกล้ชิด เช่น ญาติ เพื่อน บุคคลที่มีพฤติกรรมฆ่าตัวตายมัก ขาดการประคับประคองจากผู้อื่น เช่น มีความสัมพันธ์ที่ไม่ดีกับพ่อแม่ หรือเพื่อนฝูง ไม่รู้สึกว่าตนและผู้อื่น จะเข้าใจและผูกพันกันได้อย่างแท้จริง เมื่อมีปัญหาจึงเกิดความรู้สึกโดดเดี่ยวและหาทางออกไม่ได้ นอกจากนี้ เหตุการณ์ที่กระตุ้นให้ตัดสินใจฆ่าตัวตายมักเป็นเหตุการณ์ที่ทำให้รู้สึกเสียหน้า หรือไม่เป็นที่ยอมรับของผู้อื่น

1.1.3.4 ปัจจัยทางพันธุกรรม บุคคลที่มีความเปราะบางทางพันธุกรรมจะควบคุมตนเองได้ น้อย เมื่อมีความเครียดก็จะเกิดอารมณ์เศร้าและทำร้ายตัวเองได้ง่าย การฆ่าตัวตายในครอบครัวเป็นปัจจัย เสี่ยงที่สำคัญ เนื่องมาจากการเลียนแบบหรือการถ่ายทอดทางพันธุกรรมของการฆ่าตัวตาย

1.1.3.5 ปัจจัยทางชีวภาพ การศึกษาในคนที่ฆ่าตัวตายสำเร็จและคนที่พยายาม ฆ่าตัวตายด้วยวิธีรุนแรง พบว่า สาร 5 - Hydroxy indoleacetic acid หรือ 5 - HIAA ซึ่งเป็น Metabolite ของ Serotonin ในน้ำไขสันหลังมีระดับต่ำกว่าปกติ จะทำให้บุคคลควบคุมตนเองไม่ได้และจะทำร้ายตนเอง เมื่อมีความเครียด (อุมพร ตรังคสมบัติ. 2540 : 245 – 246)

1.1.3.6 ปัจจัยจากสื่อมวลชน จากการศึกษาพบว่า การลงข่าวการฆ่าตัวตายในหนังสือพิมพ์ โทรทัศน์และวิทยุกระจายเสียง มีส่วนเหนี่ยวนำให้เกิดการเลียนแบบจนกลายเป็นแฟชั่น หรือลัทธิเอาอย่าง ที่ ระบาดไปทั่วในกลุ่มวัยรุ่น การเสนอข่าวฆ่าตัวตายของสื่อมวลชนเปรียบเหมือนดาบสองคม (Double edges sword) ซึ่งเป็นการชี้โพรงให้วัยรุ่นที่กำลังเครียด หาทางออกให้ตัวเองด้วยการเลียนแบบฆ่าตัวตายตามเมื่อ ได้เห็นเพื่อน หรือเห็นคนอื่นฆ่าตัวตายด้วยวิธีการต่าง ๆ (บุญเลิศ วงศ์พรหม. 2542 : 57) และจากการที่มี

การเสนอข่าวว่ามีคนกระโดดตึกที่อำเภอหาดใหญ่ หลังจากการเสนอข่าวของสื่อแล้ว มีคนกระโดดตึกตาม (หม่อมหลวงสมชาย จักรพันธุ์. 2541 : 7 – 8) .

1.1.4 ระดับพฤติกรรมฆ่าตัวตาย

ก่อนที่จะมีการลงมือฆ่าตัวตาย มักมีสัญญาณเตือนภัยปรากฏออกมาให้สามารถจับความรู้สึก หรือมองเห็นได้จากอารมณ์ ท่าทีและพฤติกรรมบางอย่าง ระดับพฤติกรรมฆ่าตัวตาย อาจแบ่งออกได้เป็น 5 ระดับ (กองบรรณาธิการ กระทรวงสาธารณสุข. 2541 : 3) ดังนี้

1.1.4.1 เริ่มมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพและความปลอดภัย (High risk behaviors unconscious) โดยที่ไม่เคยเป็นมาก่อน เช่น ดื่มสุรา สูบบุหรี่ ขับรถประมาท ไม่ใส่ใจการเจ็บป่วยเล็กน้อย เป็นต้น

1.1.4.2 มีความคิดฆ่าตัวตาย (Suicide ideation)

1.1.4.3 พุดถึงการฆ่าตัวตาย (Threatened suicide)

1.1.4.4 พยายามฆ่าตัวตาย (Attempted suicide)

1.1.4.5 ฆ่าตัวตายสำเร็จ (Completed suicide)

1.1.5 สัญญาณการฆ่าตัวตายของคนที่มีพฤติกรรมฆ่าตัวตาย

สัญญาณการฆ่าตัวตายของคนที่มีความคิดอยากฆ่าตัวตาย (“ 5 ขั้นตอนช่วยคนคิดกระโดดตึกฆ่าตัวตาย ”. 2541 : 19) จะแสดงออกดังนี้

1.1.5.1 อยู่โดดเดี่ยว เก็บตัว ไม่เข้าสังคม ไม่สื่อสารกับคนอื่น

1.1.5.2 มีแผนและวิธีการฆ่าตัวตายแน่นอนแล้ว เขาจะพูดคุยเกี่ยวกับการจัดการกิจให้เรียบร้อย

1.1.5.3 พูดคุยเกี่ยวกับความโดดเดี่ยวและความเหงา

1.1.5.4 แสดงความรู้สึกผิดหวัง มองตัวเองไร้ค่า รู้สึกหมดความสนุกสนานในชีวิต

1.1.5.5 พูดทวนอยู่กับปัญหาที่หาทางแก้ไขไม่ได้

1.1.5.6 แสดงออกถึงความรู้สึกหมดเครื่องยึดเหนี่ยวทางใจ เช่น ศาสนา เป็นต้น

1.1.6 ข้อสังเกตคนใกล้ชิดที่มีพฤติกรรมฆ่าตัวตาย

จิตแพทย์ นักจิตวิทยา และผู้เชี่ยวชาญในสาขาพฤติกรรมศาสตร์ให้ข้อสังเกตว่า คนใกล้ชิดที่คิดฆ่าตัวตายนั้น (“ สถิติข่าวสด ลาที่ปีสังคมวิกฤต ปีแห่งการฆ่าตัวตาย ”. 2541 : 10) ให้สังเกตดังนี้

1.1.6.1 แยกตัวเองจากสังคม อยู่คนเดียวทั้งที่ไม่ใช่นิสัยปกติ ไม่พูดคุย ไม่ร่วมกิจกรรมกับผู้อื่นตามปกติที่เคยทำ

1.1.6.2 มีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปมากในทันทีทันใด

1.1.6.3 พุดเป็นเชิงบอกลา แจกจ่ายของใช้ส่วนตัวที่เป็นของรักของหวงให้กับคนอื่น

1.1.6.4 ดื่มสุราจัด บางคนใช้ยามากขึ้น หรือเสพยาเสพติด

1.1.6.5 ความรู้สึกสิ้นหวังไร้ค่า ไม่สามารถดูแลควบคุมชีวิตของตัวเองได้

1.1.6.6 พุดถึงการฆ่าตัวตาย หรือพุดว่าจะฆ่าตัวตายกับคนใกล้ชิด ซึ่งเป็นสัญญาณที่ต้องระวังและสนใจ

1.1.6.7 ก่อนหน้านั้นเคยพยายามฆ่าตัวตายมาแล้ว แต่ไม่สำเร็จและมักจะพยายามอีก

- 1.1.7 กลุ่มเสี่ยงและ / หรือความเสี่ยงพฤติกรรมฆ่าตัวตาย
 กลุ่มเสี่ยงและ / หรือความเสี่ยงในการฆ่าตัวตายมีเพิ่มมากขึ้น (หม่อมหลวงสมชาย จักรพันธุ์, 2541 : 8) ดังนี้
- 1.1.7.1 ผู้ที่เคยมีประวัติพยายามฆ่าตัวตายมาก่อน หรือทำร้ายตัวเองอย่างรุนแรงมาแล้ว
 - 1.1.7.2 ผู้ป่วยโรคซึมเศร้า หรือโรคทางจิตเวชอื่น และผู้ที่ถูกทำร้ายทางร่างกาย หรือทางเพศมาก่อน
 - 1.1.7.3 ผู้ป่วยโรคทางกายเรื้อรัง เช่น มะเร็ง ผู้ป่วยเอดส์โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่มีอาการเจ็บปวด
 - 1.1.7.4 ผู้ที่มีประวัติการติดเหล้า ติดยาเสพติด มีประวัติการฆ่าตัวตายในครอบครัว
 - 1.1.7.5 ผู้ที่อยู่ใกล้ชิดกับอาวุธปืน ยาฆ่าแมลง
 - 1.1.7.6 ผู้ป่วยที่มีการสูญเสีย หรือเปลี่ยนแปลงในครอบครัว อาชีพ ฐานะทางสังคม เศรษฐกิจ หรือเกียรติยศของตนเองอย่างกะทันหัน
 - 1.1.7.7 เกิดเหตุการณ์สูญเสีย หรือการตัดสัมพันธ์ภาพ การแตกแยกกับผู้ใกล้ชิด
 - 1.1.7.8 การเปลี่ยนแปลงในการดำเนินชีวิต เช่น การเกษียณอายุ ปัญหาสุขภาพ ปัญหาด้านการเงิน
 - 1.1.7.9 ความเจ็บป่วย ความพิการ สูญเสียอวัยวะทางร่างกาย
 - 1.1.7.10 ต้องการพึ่งพาอาศัยผู้อื่น
 - 1.1.7.11 เคยพยายามฆ่าตัวตายมาก่อน
 - 1.1.7.12 ความกดดัน และมีประวัติความเจ็บป่วยทางจิต

ในปัจจุบันพบว่า ระบบอาจารย์ที่ปรึกษาในมหาวิทยาลัยมีโอกาสนพนักศึกษาน้อยกว่าครูหรืออาจารย์แนะแนวในโรงเรียน จึงไม่แปลกที่นักศึกษามหาวิทยาลัยมีอัตราการฆ่าตัวตายสูงกว่านักเรียน เพราะนักเรียนมีโอกาสพบอาจารย์ที่ปรึกษาได้ง่ายกว่า

1.1.8 ทฤษฎีเกี่ยวกับการฆ่าตัวตาย

ทฤษฎีที่กล่าวถึงสาเหตุของการฆ่าตัวตายมีหลายทฤษฎี ดังนี้

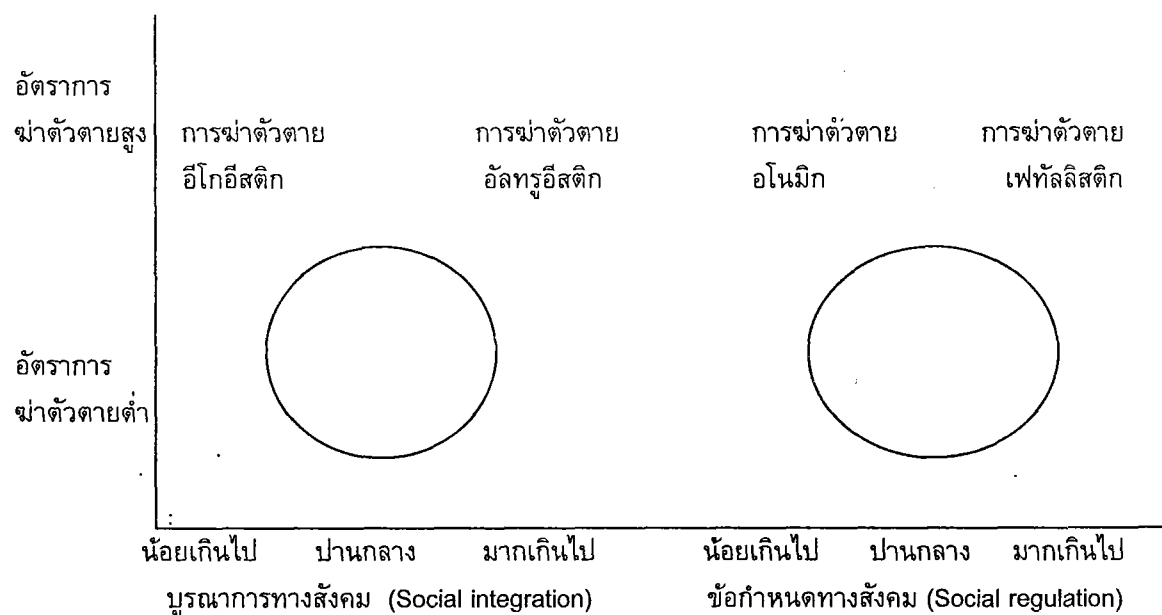
1.1.8.1 ทฤษฎีสังคม (Sociological theories)

เอมิล เดอไคม์ (Emile Durkheim) นักสังคมวิทยาชาวฝรั่งเศสศึกษาเรื่อง การฆ่าตัวตาย ภูทงศ์ กุลทลบุตร (วิรพล กุลทลบุตร, 2540 : 76; อ้างอิงมาจาก ภูทงศ์ กุลทลบุตร, 2528 : 67) โดยวิธีการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการฆ่าตัวตายในสังคมต่าง ๆ แล้วนำมาเปรียบเทียบกับสิ่งที่เขาค้นพบ คือ อัตราการฆ่าตัวตายจะแปรผันตามลักษณะปัจเจกบุคคล (Individualism) ของแต่ละสังคม ทฤษฎีของ เดอไคม์ (Durkheim) กล่าวถึง สาเหตุหลักของการฆ่าตัวตาย มี 2 ประการ คือ บูรณาการทางสังคมและข้อกำหนดทางสังคม

บูรณาการทางสังคม (Social integration) หมายถึง การเข้าร่วมของปัจเจกชนอย่างเต็มใจ ต่อกลุ่มสังคมที่เขาเป็นสมาชิกอยู่ โดยถูกรวมเข้าด้วยกัน ด้วยค่านิยมและบรรทัดฐาน ฉะนั้น บุคคลที่มี บูรณาการทางสังคม คือ พวกที่ถูกขัดเกลาให้ยอมรับบรรทัดฐานและค่านิยมของสังคม ปฏิบัติตามบรรทัดฐาน และค่านิยมโดยดี ไม่รู้สึกอึดอัดเปรียบเสมือนหุ่นกระบอก เนื่องจากพวกเขายอมเสียความเป็นอิสระ เพื่อแลกกับความรัก ความรู้สึก หรือความสนับสนุนเชิงศีลธรรมจากครอบครัว และเพื่อนบ้าน

ข้อกำหนดทางสังคม (Social regulation) หมายถึง ข้อบังคับ ข้อจำกัด หรือกฎระเบียบที่เป็นตัวควบคุมพฤติกรรมของสมาชิก ซึ่งข้อกำหนดทางสังคมเกี่ยวข้องกับข้อกำหนดเชิงอำนาจของกลุ่มหรือสังคม ฉะนั้น บุคคลที่ถูกข้อกำหนดทางสังคมกำหนด คือ พวกที่ถูกควบคุมทางสังคม (Social control) เช่น กฎหมาย ข้อบังคับ ฯ จะเห็นได้ว่ามีความแตกต่างจากบูรณาการทางสังคม เพราะว่าเขาไม่รู้สึกมีความอึดอัดเมื่อถูกบังคับให้ทำตามสังคม พวกนี้เปรียบเสมือนคนคุกที่ต้องควบคุมเพื่อความปลอดภัยของคนอื่น พวกที่ถูกควบคุมทางสังคมจะถูกควบคุมอยู่กับสังคมในระดับเดียวกัน (กิมศักดิ์ บุญเจียร. 2541 : 10 - 11) ตามทฤษฎีของเดอไคม์ (Durkheim) คนที่มีบูรณาการทางสังคมและข้อกำหนดทางสังคมน้อยเกินไปหรือมากเกินไป จะมีความโน้มเอียงมากที่จะเกิดการฆ่าตัวตาย เมื่อเปรียบเทียบกับคนที่มีบูรณาการทางสังคมและข้อกำหนดทางสังคมปานกลาง หรืออีกนัยหนึ่ง คือ จะมีความสัมพันธ์แบบเส้นโค้ง (curvilinear relationship) ระหว่างบูรณาการทางสังคมและข้อกำหนดทางสังคมกับการฆ่าตัวตาย จากแนวความคิดดังกล่าว เดอไคม์ (Durkheim) จึงได้แบ่งประเภทของการฆ่าตัวตาย ไว้ดังนี้

1. คนที่มีบูรณาการทางสังคม (Social Integration) น้อยเกินไป เรียกว่า Egoistic suicide
2. คนที่มีบูรณาการทางสังคม (Social Integration) มากเกินไป เรียกว่า Altruistic suicide
3. คนที่มีข้อกำหนดทางสังคม (Social Regulation) น้อยเกินไป เรียกว่า Anomic suicide
4. คนที่มีข้อกำหนดทางสังคม (Social Regulation) มากเกินไป เรียกว่า Fatalistic suicide

ที่มา : ดัดแปลงจาก Thio 1988

ภาพประกอบ 2 ประเภทของการฆ่าตัวตายตามทฤษฎีของเดอไคม์

รูปแบบการฆ่าตัวตายตามทฤษฎีสังคมของเดอไคม์ (Durkheim) มีดังนี้

1. การฆ่าตัวตายแบบอีโกอิสติก (Egoistic suicide) เป็นผลมาจากความอ่อนแอของความผูกพันระหว่างปัจเจกบุคคลกับสังคม เมื่อบุคคลแยกตัวห่างจากบรรทัดฐานและค่านิยมทางสังคม พวกเขาจะตกอยู่ในภาวะที่มีความเป็นปัจเจกบุคคลนิยมสูงจนเกินไป ซึ่งจะทำให้มีความโน้มเอียงมากที่จะฆ่าตัวตาย หรือเกิดจากบรรทัดฐานและค่านิยมของสังคมที่ไม่สามารถยึดบุคคลไว้ได้ บุคคลถูกละทิ้งให้พึ่งความสามารถของตนเอง และขาดความผูกพันกับพรรคพวกเพื่อนฝูง เขาจึงเริ่ม “แยกตัวออกจากสังคม” และมีแนวโน้มที่จะฆ่าตัวตาย การฆ่าตัวตายแบบนี้เป็นการฆ่าตัวตายที่ยึดมั่นอยู่ในตัวเอง (Individualistic) หรือการฆ่าตัวตายมีปัญหามาจากตัวผู้กระทำเอง (กิมศักดิ์ บุญเจียร. 2541 : 7 ; วีรพล กุลบุตร. 2540 : 76) เช่น คนที่แต่งงานมีลูกจะมีโอกาสฆ่าตัวตายน้อยกว่าคนโสดหรือคนที่แต่งงานแล้วไม่มีลูก หรือถ้าเปรียบเทียบกับคนที่แต่งงานแล้วกับคนที่ไม่ได้แต่งงาน คนที่ไม่ได้แต่งงานจะมีความโน้มเอียงมากที่จะมีการฆ่าตัวตายแบบอีโกอิสติก เพราะพวกเขามีบูรณาการทางสังคม (Social integration) น้อย และได้รับความรักไม่ตรีจิดน้อยกว่าคนอื่นเมื่อมีความเดือดร้อนอย่างใหญ่หลวงในชีวิต (Thio. 1988)

2. การฆ่าตัวตายแบบอัลทรูอิสติก (Altruistic suicide) มีลักษณะตรงข้ามกับการฆ่าตัวตายแบบอีโกอิสติก (Egoistic suicide) เกิดจากการมีบูรณาการทางสังคมมากเกินไป (Overintegration) ซึ่งเป็นภาวะที่อัตตา (Ego) ของปัจเจกบุคคลอ่อนแอเกินไปที่จะต่อต้านความต้องการ (Demands) ของสังคม ในบางกรณีเอกลักษณ์ (Identity) ของปัจเจกบุคคลได้หลอมละลายเป็นเนื้อเดียวกับกลุ่มทางสังคม เช่น หญิงในอินเดียนฆ่าตัวตายตามสามี การทำฮาราคิรีของทหารญี่ปุ่น

3. การฆ่าตัวตายแบบอนอไมก (Anomic suicide) เกิดจากการขาดข้อกำหนดของบุคคลกับสังคม เมื่อภาวะเบี่ยงซึ่งเป็นบรรทัดฐานที่ควบคุมการประพฤติปฏิบัติของบุคคลเกิดหย่อนยานลง เป็นเหตุให้ขาดการยึดเหนี่ยวและชี้นำอุปนิสัยของมนุษย์ หรือการยึดเหนี่ยวของบูรณาการในทางโครงสร้างที่แสดงให้เห็นถึงความเป็นไปในความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเกิดการล้มเหลวลง มนุษย์ก็จะเริ่มโน้มเอียงไปสู่การฆ่าตัวตายแบบอนอไมก (นฤจร อิทธิจิระจรัส. 2535 : 13) การฆ่าตัวตายแบบอนอไมกนี้เกิดขึ้นในสภาพการณ์ของความขัดสนและความขัดแย้ง เช่น ในช่วงที่มีการเปลี่ยนแปลงทางสังคมอย่างรวดเร็ว ในขณะที่คนขาดบรรทัดฐานทางสังคมแน่นอน ในทางปฏิบัติการฆ่าตัวตายแบบนี้ มักเกิดขึ้นในสังคมที่เจริญมาก (อดุลย์ตันประยูร. 2526 : 72) เช่น สังคมของประเทศที่มีความเจริญทางเศรษฐกิจ ได้แก่ สวีเดน และญี่ปุ่น ตัวอย่างการฆ่าตัวตายแบบอนอไมกของชนชั้นกลางที่พบเห็นในเมืองไทยเมื่อเร็ว ๆ นี้ ได้แก่ การพยายามฆ่าตัวตายของนักธุรกิจเล่นหุ้น เนื่องจากตลาดหลักทรัพย์ตก

4. การฆ่าตัวตายแบบเฟทัลลิสติก (Fatalistic) มีลักษณะตรงข้ามกับการฆ่าตัวตายแบบอนอไมก (Anomic suicide) ซึ่งเป็นผลจากการมีข้อกำหนดทางสังคมมากเกินไป (overregulation) เดอไคม์ (Durkheim) ไม่ได้ให้ความสำคัญต่อการฆ่าตัวตายประเภทนี้ เขาได้กล่าวเพียงสั้น ๆ ว่าการฆ่าตัวตายแบบเฟทัลลิสติกมีความสำคัญน้อยมากในสังคมยุคปัจจุบัน เดอไคม์ (Durkheim) กล่าวว่า ในสังคมปัจจุบันนี้ มักจะพบการฆ่าตัวตายอยู่ 2 ประเภท คือ การฆ่าตัวตายแบบอีโกอิสติก (Egoistic suicide) จะสูงขึ้นเมื่อปัจเจกบุคคลขาดบูรณาการต่อชีวิตทางสังคมร่วมกัน และการฆ่าตัวตายแบบอนอไมก (Anomic suicide) จะสูงขึ้น เมื่อบรรทัดฐานหรือค่านิยมทางสังคมอ่อนแอจนไม่สามารถควบคุมความต้องการ หรือแรงขับของปัจเจกบุคคลได้ (กิมศักดิ์ บุญเจียร. 2541 : 9)

1.1.8.2 ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ (Psychoanalytic theory)

ฟรอยด์ (Freud) ได้ให้ทัศนะของการฆ่าตัวตาย ไว้ 2 ประการ คือ

1.1.8.2.1 คนที่ฆ่าตัวตายมักเป็นคนที่ต้องสูญเสียบุคคลที่ตนรักมาก และแค้นมากในเวลาเดียวกัน เป็นความรู้สึกแบบสองฝักสองฝ่าย โดยที่ความเครียดแค้นก่อให้เกิดความคิดก้าวร้าวที่จะทำร้าย แต่ขณะเดียวกันความรักที่มีอยู่จะเบนความก้าวร้าวให้มุ่งเข้าหาตนเอง (Introjection) กลับกลายเป็นการลงโทษตัวเอง คิดว่าตัวเองไม่ดี สมควรได้รับการลงโทษ ถ้าความคิดดังกล่าวนี้รุนแรงถึงขนาดก็อาจจะทำให้บุคคลนั้นฆ่าตัวตายได้คนที่ฆ่าตัวตายก็เพราะสัญชาตญาณการทำลาย (Death instinct) หรือเรียกว่า Thanatos เกิดพลิกกลับมาทำลายชีวิตตนเอง (นिरา พรเดชวงศ์. 2539 : 20; วัชรภรณ์ อภิวัชรางกูร. 2535 : 76)

1.1.8.2.2 คนที่ฆ่าตัวตายเพราะสัญชาตญาณการทำลาย (Death instinct) หรือเรียกว่า Thanatos เกิดพลิกกลับมาทำลายชีวิตตนเอง (นिरา พรเดชวงศ์. 2539 : 20; วัชรภรณ์ อภิวัชรางกูร. 2535 : 76)

1.1.8.3 ทฤษฎีเมมมิงเจอร์ (Meminger theory)

ทฤษฎีเมมมิงเจอร์ เชื่อว่าคนที่พยายามฆ่าตัวตาย (นिरา พรเดชวงศ์. 2539 : 21; วัชรภรณ์ อภิวัชรางกูร. 2535 : 77) มีสาเหตุมาจาก

1.1.8.3.1 ความต้องการฆ่า (The wish to kill) เป็นแรงกระตุ้นที่ขับมาจากความก้าวร้าว โดยที่บุคคลกระทำตนเป็นสสิ่งภายนอก ซึ่งเขาปรารถนาจะฆ่าและแรงกระตุ้นที่ขับออกมานั้นก็ทำให้เกิดความต้องการที่จะฆ่าตัวเอง

1.1.8.3.2 ความต้องการถูกฆ่า (The wish to be killed) เป็นการยอมจำนนต่อความเจ็บทรมานไปจนถึงที่สุด คือความตาย ทั้งนี้เพราะความเจ็บปวดที่ได้รับเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดความสุข เกิดจากสัญชาตญาณความก้าวร้าว ที่ทำงานในระดับจิตไร้สำนึกและความสำนึกผิด การที่ตนได้รับความเจ็บปวดไปจนถึงความตาย ทำให้จิตไร้สำนึกได้รับความพอใจ

1.1.8.3.3 ความต้องการตาย (The wish to die) สาเหตุข้อนี้มีสมมติฐานว่าผู้ที่ฆ่าตัวตายต้องการที่จะเปลี่ยนจิตใจเสียใหม่ โดยมีความเข้าใจว่าความตายเป็นการหนีไปเสีย เพื่อจะได้กลับมาใหม่ และความแตกต่างระหว่างจิตสำนึกและจิตไร้สำนึกในความต้องการตาย และไม่ต้องการตาย เป็นผลให้เกิดความขัดแย้ง (Conflict) อันนำไปสู่การฆ่าตัวตาย

1.1.8.4 ทฤษฎีจิตพลวัต (Psychodynamics theory)

ทฤษฎีจิตพลวัตมีประวัติเกี่ยวกับการสูญเสีย (Losses) ซึ่งได้แก่

1.1.8.4.1 การสูญเสียคนรักหรือของรัก อวัยวะบางส่วนถูกตัดออกไป สุขภาพเสื่อมโทรม เป็นโรคเรื้อรัง และไม่มีทางรักษาให้หายได้ ลูกหลานแยกออกไปอยู่ต่างหากเมื่อโตแล้ว (Empty nest syndrome)

1.1.8.4.2 การสูญเสียสถานะทางสังคม เป็นการเสียชื่อ หรือเกียรติยศ ก่อให้เกิดความอับอายขายหน้า

1.1.8.4.3 การสูญเสียทรัพย์สินหรือเงินทอง (นिरา พรเดชวงศ์. 2539 : 21; วัชรภรณ์ อภิวัชรางกูร. 2535 : 77)

นอกจากทฤษฎีดังกล่าวแล้ว สเทนเกล (จิราภรณ์ ตั้งกิตติภรณ์. 2533 : 27; อ้างอิงมาจาก Stengel. 1969 : 56 - 57) กล่าวว่า การเลียนแบบ (Imitation) เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่เป็นเหตุจูงใจ

สำคัญที่ทำให้เกิดการฆ่าตัวตายได้ โดยเฉพาะผู้ที่มีความสนิทสนมกับญาติพี่น้องที่เคยกระทำการฆ่าตัวตาย บุคคลผู้นั้นมักจะเลียนแบบวิธีการและพฤติกรรมในการฆ่าตัวตาย บุคคลพวกนี้เมื่อมีความเครียดหรือมีปัญหาชีวิตเกิดขึ้น จะปรับตัวโดยการใช้อภิวินิจฉัยป้องกันทางจิตชนิด Identification คือ ลอกเลียนแบบพฤติกรรมในการฆ่าตัวตายนั่นเอง

1.1.9 ผลกระทบที่เกิดจากการฆ่าตัวตาย

บุคคลที่ฆ่าตัวตาย ก่อให้เกิดผลกระทบที่ตามมาในภายหลังได้หลายด้าน คือ

1.1.9.1 ด้านเศรษฐศาสตร์

สยามรัฐสภารับพิจารณา (กัมศักดิ์ บุญเจียร. 2541 : 1; อ้างอิงมาจาก สยามรัฐสภารับพิจารณา ฉบับที่ 29 ประจำวันอาทิตย์ที่ 17 – 23 ธันวาคม 2538 หน้า 22) ผลกระทบที่เกิดจากคนที่ฆ่าตัวตาย เมื่อคำนวณในเชิงเศรษฐศาสตร์แล้ว คนที่ฆ่าตัวตายแต่ละคน ที่มีอายุการทำงานเฉลี่ย 40 ปี คือ ช่วงอายุระหว่าง 20 – 60 ปี ถ้าอายุการทำงานเป็นคนละ 20 ปี และเฉลี่ยรายได้ของแต่ละคนซึ่งคนละ 50,000 บาทต่อปี ก็จะได้ตัวเลขของความสูญเสียในปี พ.ศ. 2539 จากการฆ่าตัวตายถึงประมาณ 1.1 หมื่นล้านบาท

1.1.9.2 ด้านศาสนา

เอมอร์ ชินพัฒนพงศ์ (2530 : 10) กล่าวว่า ส่วนใหญ่แล้วอสังขัตติยธรรมไม่ได้ถูกมองในแง่ของการยอมรับ ทางด้านศาสนาอสังขัตติยธรรมเป็นอาชญากรรมที่เป็นศัตรูกับพระเจ้า ในความเชื่อของชาวยิว (Jewish) อสังขัตติยธรรมเป็นหนึ่งในข้อห้ามสิบประการ ขณะที่ชาวคริสเตียน (Christians) ซึ่งเคร่งครัดในหลักคำสอนก็มองว่าอสังขัตติยธรรมเป็นความผิดอย่างรุนแรง ชาวมุสลิม (Moslems) ก็ถูกห้ามอสังขัตติยธรรมเช่นเดียวกัน ส่วนการฆ่าตัวตายในทางพุทธศาสนา พระศาสนโสภณ (วีรพล กุลบุตร. 2540 : 11; อ้างอิงมาจาก พระศาสนโสภณ 2515 : 95) ได้แสดงธรรมเทศนาไว้ว่า การฆ่าตัวเองตายที่เรียกว่า อสังขัตติยธรรม พระพุทธเจ้าทรงห้ามการฆ่าตัวตายเป็นการแสดงความอับจนพ่ายแพ้ หหมดทางแก้ไข หหมดทางออกอย่างอื่น สิ้นหนทางแล้ว ฆ่าตัวตายเป็นการทำลายตัว เป็นการทำลายประโยชน์ทุก ๆ อย่าง ที่จะพึงได้ในชีวิต ในบางหมู่ เห็นว่าการฆ่าตัวตายในบางกรณีเป็นเกียรติสูง แต่ทางพุทธศาสนาแสดงว่าเป็นโมฆกรรม คือ กรรมที่เปล่าประโยชน์ เรียกผู้ที่ทำการฆ่าตัวตาย ว่า โมฆบุคคล หรือคนเปล่าเท่ากับว่าตายไปเปล่าๆ ควรจะอยู่ทำอะไรให้เกิดประโยชน์ต่อไปได้ ก็หมดโอกาสเสียแล้ว อย่างไรก็ตามชาวฮินดู (Hindus) ก็ยอมรับในเรื่องการทำร้ายตัวเองมากกว่า เนื่องจากเป็นพิธีในศาสนาอย่างหนึ่ง เช่น หญิงพรหมณ์ที่สามีตาย ก็จะกระโดดเข้ากองไฟเพื่อตายตามสามีไป และบางแห่งเช่นชาวญี่ปุ่นถือว่า อสังขัตติยธรรมแสดงถึงเกียรติยศ (เอมอร์ ชินพัฒนพงศ์. 2530 : 10)

1.1.9.3 ด้านกฎหมาย

เฟรดเดอริก (เอมอร์ ชินพัฒนพงศ์ 2530 : 10; อ้างอิงมาจาก Frederick. 1971) วิจารณ์เกี่ยวกับอสังขัตติยธรรมว่าบุคคลส่วนใหญ่ไม่ยอมรับพฤติกรรมเกี่ยวกับอสังขัตติยธรรม ซึ่งจะเห็นได้ว่ามีบทลงโทษทั้งทางตรงและทางอ้อม สำหรับผู้ที่แสวงหาชีวิต ผู้ที่พยายามอสังขัตติยธรรมแต่ไม่สำเร็จและผู้ที่อสังขัตติยธรรมสำเร็จ บทลงโทษเหล่านี้มีมานานแล้วและมีรากฐานมาจากกฎหมายของโรมัน (Roman) คำสอนศาสนาและกฎหมายอังกฤษ และเพื่อต้องการทำให้จำนวนอสังขัตติยธรรมลดลง จึงได้ลงโทษโดยยึดทรัพย์สินของผู้ที่อสังขัตติยธรรม บริษัทประกันภัยส่วนใหญ่จะไม่ยอมจ่ายให้ผู้ประกันชีวิตที่อสังขัตติยธรรมสำหรับประเทศไทย การฆ่าตัวตายในทางกฎหมายไม่มีกฎหมายบัญญัติไว้ว่า เป็นความผิด ถ้าการกระทำนั้นเป็นการกระทำด้วยตนเอง ถึงแม้ว่าจะถึงแก่ความตายหรือไม่ถึงแก่ความตายก็ตาม ก็ไม่มีความผิดฐาน

ฆ่าหรือความผิดฐานพยายามฆ่า เพราะการฆ่าตัวตายไม่มีกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด (วีรพล กุลบุตร. 2540 : 6; อ้างอิงมาจาก สุวัณชัย ใจหาญ. 2522 : 2 - 4) สิทธิที่จะตาย น่าจะเป็นสิทธิขั้นมูลฐานประการหนึ่ง เพราะมนุษย์ทุกคนย่อมมีสิทธิและมีความชอบธรรมที่จะเลือกประพฤติดิปฏิบัติได้ โดยไม่มีผลกระทบกระเทือนต่อคนอื่น (วีรพล กุลบุตร. 2540 : 6; อ้างอิงมาจาก ศรีราชา เจริญพานิช. 2528 : 738) ดังนั้น การฆ่าตัวตายของบุคคลไม่ว่าจะกระทำด้วยวิธีใด ๆ ย่อมถือว่าเป็นสิทธิเฉพาะตัว

1.1.9.4 ด้านครอบครัว

ถ้ามีสมาชิกคนใดคนหนึ่งในครอบครัว ต้องจบชีวิตตนเองด้วย “ การฆ่าตัวตาย ” เป็นที่แน่นอนเหลือเกินว่า บิดามารดา สามีภรรยา บุตร ญาติ พี่น้อง ที่ยังมีชีวิตอยู่ต่างพากันเศร้าโศกเสียใจเป็นอันมาก ทุกคนเฝ้าสงสัยว่า “ ทำไม...ถึงต้องฆ่าตัวตาย ” ครอบครัวที่สูญเสียสมาชิกจะมีความรู้สึกเศร้าสลด รู้สึกผิดที่ไม่สามารถช่วยเหลือได้และเป็นตรรกะในใจ (หม่อมหลวงสมชาย จักรพันธุ์. ม.ป.ป. : 2) ผลที่ตามมา คือ เสียค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการทำฌาปนกิจศพ และถ้าผู้ตายได้ไปสร้างหนี้สินไว้ก่อนตาย เชื่อว่ามีเจ้าหนี้บางรายต้องมาทวงหนี้สิน หรือฟ้องร้องต่อศาล เพื่อให้ทายาทของผู้ตายชดใช้หนี้สินเหล่านั้น หรือผู้ตายไม่มีหนี้สินใดๆ แต่มีภาระหนักต่อครอบครัวในฐานะที่เป็นหัวหน้าครอบครัวหรือเป็นกำลังสำคัญของครอบครัว ซึ่งมีหน้าที่ในการหาเงินมาเป็นค่าใช้จ่ายในครอบครัว หรือมีหน้าที่รับผิดชอบในกิจการของครอบครัว และเมื่อเขาจากไปแล้ว ครอบครัวของเขาจะเป็นอย่างไร นอกจากนี้ ยังเป็นแบบอย่างให้คนในครอบครัวมีการเลียนแบบด้วยการฆ่าตัวตายตามที่ได้พบเห็น หรือได้ฟังจากบุคคลในครอบครัว (วัชรารัตน์ อภิวัชรารัตน์. 2535 : 79; ปิยะฉัตร เนนเลิศ. 2524 : 30)

1.1.9.5 ด้านสังคม

มนุษย์นับว่าเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าของสังคม ในขณะที่เดียวกันสังคมจะเจริญรุ่งเรืองได้ ต้องอาศัยมนุษย์ซึ่งเป็นกำลังอันสำคัญ ถ้าหากมนุษย์ของสังคมนั้นๆ มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ไม่สมบูรณ์ มีความเครียดมาก มีอารมณ์อ่อนไหวง่าย มีจิตใจที่อ่อนแอและเปราะบาง มีการแข่งขันชิงดีชิงเด่นกัน ไม่มีน้ำใจต่อกันและกัน ไม่เห็นคุณค่าในความเป็นมนุษย์ สิ่งต่างๆ ดังกล่าว เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้มนุษย์ต้องฆ่าตัวตาย ถ้ามนุษย์ในสังคมมีการฆ่าตัวตายเพิ่มมากขึ้นในแต่ละปี มีผลทำให้สะท้อนขวัญแก่มนุษย์ในสังคม มีการสูญเสียทรัพยากรบุคคล และเป็นดัชนีชี้วัดความไม่เป็นสุขและความอ่อนแอของสังคม (หม่อมหลวงสมชาย จักรพันธุ์. ม.ป.ป. : 2) ดังนั้น ความอ่อนแอของสังคมจึงเป็นอุปสรรคที่ทำให้สังคมเจริญก้าวหน้าต่อไปได้ยาก

1.1.10 วิธีป้องกันการฆ่าตัวตายตามข้อเสนอแนะขององค์การอนามัยโลก (WHO)

องค์การอนามัยโลก (WHO) แนะนำวิธีป้องกันการฆ่าตัวตาย (หม่อมหลวงสมชาย จักรพันธุ์. 2541 : 9) ดังนี้

1.1.10.1 การรักษาโรคทางจิตเวช

1.1.10.2 การควบคุมอาวุธปืน ซึ่งน่าจะเป็นหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทย

1.1.10.3 ลดความเป็นพิษของแก๊สทุ้งต้มที่ใช้ตามบ้าน มีการรายงานว่าทำได้ผลในประเทศสวีเดน เดนมาร์ก สหราชอาณาจักร ไนเมิร์นอาจมีกลิ่นหอม ๆ คนชอบดม ต่อมากฎหมายให้ใส่กลิ่นเหม็นฉุน คนจึงทนได้ไม่นาน เพราะล้าวก ทำให้คนฆ่าตัวตายลดลง

1.1.10.4 การลดความเป็นพิษของไอเสียคาร์บอนมอนนอกไซด์ ในขณะที่เครื่องยนต์ใหม่ ๆ จะมีน้อย เพราะฉะนั้นถ้าจะรวมไอเสียของรถยนต์จนตาย อาจต้องใช้น้ำมันจนหมดถึง ซึ่งจะมีส่วนที่ช่วยป้องกันได้

1.1.10.5 การควบคุมสารพิษที่หาได้ง่าย เช่น ยาฆ่าแมลง มีข่าวลงในหนังสือพิมพ์ Time ว่า ในประเทศอินเดียชาวไร่ทำไร่ฝ้าย มีไร่ฝ้ายอยู่ 10 กว่าไร่ ชาวไร่ไปขอยาฆ่าแมลงจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งต้องการยาฆ่าแมลง 20 กระป๋อง จึงจะพอใช้กับไร่ฝ้าย 10 ไร่ แต่เจ้าหน้าที่บอกว่ามีอยู่กระป๋องเดียว เอาไปทำอะไรก็ได้แล้วแต่จะคิด ผลปรากฏว่าชาวไร่คนนั้นเอาไปกิน พบว่า ในช่วงนั้น คนทำไร่ฝ้ายกินยาฆ่าแมลงตาย เพราะไปขอไม่ได้ตามจำนวนที่ต้องการใช้ และฐานะเศรษฐกิจก็แย่

1.1.10.6 ลดการเสนอข่าวการฆ่าตัวตาย ในบางประเทศ เช่น สิงคโปร์ไม่ให้มีการเสนอข่าวการฆ่าตัวตายเลย ไม่ให้ลงหนังสือพิมพ์เลย แต่ถามว่าในสิงคโปร์มีคนฆ่าตัวตายไหม เขาบอกว่ามี แต่จะไม่เกิดเป็นจำนวนมากนัก (Peak)

1.1.11 ขั้นตอนการช่วยเหลือนักศึกษาที่มีพฤติกรรมฆ่าตัวตายด้วยการกระโดดตึก

ขั้นตอนการช่วยเหลือนักศึกษาคิดฆ่าตัวตายด้วยวิธีกระโดดตึก (“ 5 ขั้นตอนช่วยคนคิดกระโดดตึกฆ่าตัวตาย ”. 2541 : 19) มีดังนี้

1.1.11.1 รีบแจ้งตำรวจทันที เพราะปัจจุบันตำรวจมีหน่วยเฉพาะกิจที่ให้การช่วยเหลือเรื่องฆ่าตัวตายโดยเฉพาะ

1.1.11.2 ช่วยกันคนออกจากที่เกิดเหตุ เนื่องจากอาจทำให้นักศึกษาที่จะฆ่าตัวตายเกิดตกใจกับเหตุการณ์ที่มีคนมามุงดูกันมากๆ นอกจากนี้ยังเป็นการกดดันนักศึกษา อาจารย์ต้องหาวิธีเกลี้ยกล่อมให้นักศึกษาเลิกล้มความคิดที่จะกระโดดตึก ด้วยวิธีการที่ไม่ให้นักศึกษาเสียหน้า

1.1.11.3 ติดต่อผู้ปกครอง

1.1.11.4 สอบประวัตินักศึกษาจากเพื่อน หรือผู้ใกล้ชิด เพื่อให้ทราบพื้นฐานของปัญหา

1.1.11.5 คอยประวิงเวลาให้นานที่สุด เพราะระยะเวลาจะทำให้นักศึกษาผ่อนคลายความตึงเครียดและอาจเลิกล้มความคิดที่จะฆ่าตัวตาย

นอกจากนี้ อาจารย์ควรหลีกเลี่ยงการให้คำสัญญาที่ทำไม่ได้ เช่น ถ้าไม่ฆ่าตัวตายจะให้เกรด A

1.1.12 เทคนิคการถามเพื่อสืบค้นความคิดฆ่าตัวตาย

คนที่มีความคิดฆ่าตัวตายอาจเป็นใครก็ได้ที่อยู่รอบตัวเรา การสังเกตว่าใครมีแนวโน้มฆ่าตัวตายดูจากเกณฑ์ความเสี่ยงดังกล่าวข้างต้น เมื่อเกิดความสงสัยว่าคนใกล้ชิดอาจมีความคิดฆ่าตัวตาย เช่น เห็นว่าพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไป นอนไม่หลับ ไม่ทานอาหาร ร้องไห้มาก ๑ สิ่งที่เราควรทำ คือ การป้องกันก่อนที่จะพยายามฆ่าตัวตายด้วย “การถาม” เพื่อดูท่าทีว่าเขามีความคิดฆ่าตัวตายหรือไม่อย่างไร (ชวณีย์ พงศาพิชญ์. 2542 : 27) โดยใช้เทคนิคในการถามดังนี้

1.1.12.1 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวเรากับคนที่มีความทุกข์ทางใจ เป็นสิ่งที่จะต้องคำนึงถึงให้มากที่สุด ฉะนั้น การแสดงท่าทีที่เป็นมิตร การรับฟังด้วยความเข้าใจและใส่ใจต่อการฟัง สิ่งเหล่านี้จะทำให้คนที่มีความทุกข์เกิดความไว้วางใจและยินดีที่จะเปิดเผยสิ่งที่อยู่ในใจของเขาออกมา

1.1.12.2 อย่างกลัวที่จะถาม บางคนคิดว่าถ้าถามเรื่องการฆ่าตัวตายอาจเป็นการชี้แนะให้คนที่ไม่เคยมีความคิดฆ่าตัวตายมาก่อน เกิดมีความคิดหรือมีความรู้สึกริษยาฆ่าตัวตายขึ้นมา ในความเป็นจริงแล้วไม่ได้เป็นเช่นนั้น การถามกลับเป็นการช่วยให้คนที่มีความทุกข์ได้เปิดเผยสิ่งที่เขาเก็บกดไว้ในจิตใจและได้ตระหนักในความรู้สึกของเขาเอง

1.1.12.3 ไม่ควรตั้งคำถามที่มีลักษณะจู่โจม เช่น “ คุณคิดจะฆ่าตัวตายไหม ” “ คุณจะใช้วิธีการไหน ” แต่ควรถามด้วยคำถามที่สะท้อนถึงความรู้สึกของเขามากกว่า เช่น “ ขณะนี้คุณรู้สึกอย่างไร ”

1.1.12.4 ใช้คำพูดที่เป็นกลาง ดีกว่าใช้คำพูดที่จะทำให้ไม่กระทบถึงจิตใจเขาอย่างรุนแรง เช่น ใช้คำพูดว่า “รู้สึกไม่ยากมีชีวิตอยู่” แทนคำว่า “รู้สึกอยากตาย” หรือใช้คำพูดว่า “ทำร้ายตัวเอง” แทนคำว่า “ฆ่าตัวตาย”

1.1.12.5 กระตุ้นให้คนคิดฆ่าตัวตายลองนึกว่า ถ้าเขาฆ่าตัวตายสำเร็จแล้วจะเกิดผลอย่างไร เช่น “คุณคิดว่าถ้าคุณเสียชีวิตไปจริง พ่อแม่ของคุณจะเป็นอย่างไรบ้าง” การริบห้ามปรามไม่ให้เขาคิดฆ่าตัวตายจะทำให้เขารู้สึกว่าเราเป็นศัตรูและไม่เห็นใจเขา

1.1.12.6 ถ้ามองถึงความหวังในชีวิตและแหล่งที่จะให้ความช่วยเหลือเขา เช่น “คุณคิดว่าใครจะช่วยคุณได้ดีที่สุด” คนที่มีปัญหาจะเกิดความคิดว่าปัญหาที่เขาคิดว่ารุนแรง หรือชีวิตที่คิดว่ามีดมนั้น ก็ยังมีโอกาสหรือมีแนวทางที่ได้รับการแก้ไขได้

1.1.13 การให้ความช่วยเหลือคนที่มีแนวโน้มฆ่าตัวตาย

การให้ความช่วยเหลือคนที่มีแนวโน้มฆ่าตัวตาย (ชวน์ พงศาพิชณ์. 2542 : 28) ทำได้ 2 วิธี คือ

1.1.13.1 ให้ความช่วยเหลือด้วยการให้คำปรึกษา เราสามารถทำตัวเป็นที่ปรึกษาที่ดีได้ด้วยการ

1.1.13.1.1 รับฟังด้วยความเข้าใจและเห็นใจ ท่าทีที่แสดงว่าเรากำลัง “รับฟัง” ความรู้สึกและคำพูดของเขาอย่างตั้งใจ คือ การมองไปที่ผู้พูด ถึงแม้ว่าคนที่มีแนวโน้มฆ่าตัวตายจะก้มหน้าหรือมองไปทางอื่นก็ตาม นอกจากนี้ การถามถึงความรู้สึกของเขาด้วยการพูดว่า “คุณรู้สึกอย่างไรบ้าง” ไม่ขัดจังหวะขณะที่เขาพูด ตลอดจนมีการสัมผัส การยื่นผ้าเช็ดหน้าหรือกระดาษทิชชูให้ ก็แสดงให้เห็นถึงการรับฟังอย่างตั้งใจ

1.1.13.1.2 การสะท้อนความรู้สึก เช่น เมื่อคนที่มีแนวโน้มฆ่าตัวตายพูดว่า “ผมเสียใจมาก” เราก็สะท้อนความรู้สึกด้วยการพูดว่า “คุณเสียใจมากที่...ทำเช่นนั้นกับคุณ” เพื่อให้เขาได้ตระหนักถึงความรู้สึกของตนเองชัดเจนยิ่งขึ้น

1.1.13.1.3 กระตุ้นให้คนมีแนวโน้มฆ่าตัวตายตระหนักถึงสิ่งดีๆ ที่เขามีอยู่ไม่ว่าจะเป็นคนที่เห็นใจ ช่วยเหลือ ความสามารถที่เขา มีอยู่ คุณค่าของเขา เช่น พูดว่า “เมื่อตอนที่คุณเจอปัญหารุนแรงคล้ายกับตอนนี้ คุณเอาชนะปัญหานั้นมาได้อย่างไร” อย่าพูดว่า เรื่องราวต่าง ๆ จะดีขึ้นแน่นอน เพราะในความเป็นจริงอาจไม่ได้เป็นอย่างนั้น คนที่มีแนวโน้มฆ่าตัวตายจะมองว่าเราไม่จริงใจ

1.1.13.1.4 บอกแหล่งที่จะช่วยเหลือเขาได้ เช่น หมายเลขโทรศัพท์ 1667 ของกรมสุขภาพจิต ที่รับปรึกษาปัญหา หรือหน่วยงานอื่นที่ให้ความช่วยเหลือคนที่คิดฆ่าตัวตาย

1.1.13.2 การส่งต่อไปหาผู้ที่มีความชำนาญทางสุขภาพจิตโดยตรง เมื่อสังเกตว่า หลังจากให้คำปรึกษาแล้ว คนที่มีแนวโน้มฆ่าตัวตายยังมีความทุกข์อยู่ ควรส่งต่อไปหานักจิตวิทยาคลินิก หรือจิตแพทย์

ปัจจุบันหน่วยงานที่รับปรึกษาปัญหาสุขภาพจิตมีอยู่ทั่วไป เช่น ศูนย์สุขภาพจิต แผนกจิตเวชในโรงพยาบาลสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย โรงพยาบาลศูนย์ และโรงพยาบาลทั่วไปบางแห่ง หน่วยงานเหล่านี้จะมีผู้ที่มีความชำนาญในการให้คำปรึกษา ที่จะให้ความช่วยเหลือและแนะนำคนที่มีแนวโน้มฆ่าตัวตายได้

1.1.14 การเจรจาต่อรองเพื่อให้ความช่วยเหลือคนที่มีพฤติกรรมฆ่าตัวตาย

แนวทางการให้ความช่วยเหลือคนที่พยายามฆ่าตัวตาย (กฤษณา ชื่นจิตฺต. 2542 : 6 – 7)
มีดังนี้

1.1.14.1 การจัดการกับสถานการณ์เฉพาะหน้า ที่สำคัญคือการควบคุมสิ่งแวดล้อมและไม่ให้เกิดการสับสนในการให้ความช่วยเหลือ เช่น ขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นอันดับแรก เพื่อควบคุมการดำเนินงาน หรือช่วยกันประชาชนที่มามุงดูให้ออกห่างจากเหตุการณ์พอสมควร ควรขอความร่วมมือให้ทุกคนอยู่ในความเงียบที่สุดเท่าที่จะทำได้ และอยู่หนึ่ง ๆ อย่าเคลื่อนไหว อย่าตะโกนบอกให้ทำอย่างนั้นอย่างนี้ หรือพูดยั่วยั่วจนเป็นการท้าทายให้คนที่พยายามฆ่าตัวตายลงมือกระทำ หรือแม้แต่การตะโกนเรียกชื่อโดยไม่จำเป็น น้ำเสียงสั่นไหว และอาการตื่นตกใจของคนที่มามุงดู อาจทำให้อารมณ์ของคนที่จะฆ่าตัวตายระส่ำระสายมากขึ้น รวมทั้งสัญญาณไฟฉุกเฉิน หรือเสียงไซเรนก็อาจเป็นการเร่งให้เกิดการลงมือฆ่าตัวตายได้ นอกจากนั้น ให้สอบถามหาคนรู้จัก คนสนิทหรือคนที่รู้เรื่องราวเพื่อเตรียมการวางแผนการช่วยเหลือ

1.1.14.2 การประเมินสภาพการณ์และการวางแผนการช่วยเหลือ ควรมีการสอบถามรายละเอียดเกี่ยวกับเหตุการณ์ สาเหตุและนิสัยใจคอของคนที่ยกยอฆ่าตัวตาย เพื่อให้เข้าใจเรื่องราว และประเมินสภาพการณ์ความเสี่ยง และความเป็นไปได้ในการเข้าไปช่วยเหลือ การวางแผนการช่วยเหลือ ควรตกลงว่าใครจะเข้าไปเจรจา เจรจาที่ไหน ใครจะคุมเชิงอย่างไร ควรอยู่ในระยะห่างแค่ไหน หรือซ่อนตัวที่ไหน จะให้สัญญาณการช่วยเหลือกันอย่างไร ในกรณีที่เป็นตึกสูง ๆ ควรมีการเตรียมพร้อมที่ข้างล่างด้วย เช่น เบาะรองรับ ถ้าเป็นกรณีของการใช้อาวุธจะต้องระมัดระวัง มิให้เกิดการบาดเจ็บทั้งผู้ช่วยเหลือและผู้ได้รับการช่วยเหลือ ทั้งนี้คนที่มีความหมายเป็นผู้อำนวยความสะดวกการควบคุมการช่วยเหลือ คือ เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีประสบการณ์เป็นผู้ให้การสนับสนุน

1.1.14.3 ที่ทำของคนที่ยกยอให้ความช่วยเหลือ อย่าแสดงอาการตกใจ ควรมีท่าที่สงบเยือกเย็น ทั้งระยะห่างจากคนที่พยายามฆ่าตัวตายพอสมควร จนกว่าจะสามารถพูดคุยกับเขา จนทำให้เขาผ่อนคลายลง และเกิดความไว้วางใจ แล้วจึงค่อย ๆ ขยับเข้าไปใกล้ อย่าแสดงท่าเตรียมที่จะกระโดดจับ หรือเคลื่อนไหวเข้าหาเร็วเกินไป เพราะจะทำให้อีกฝ่ายตกใจและอาจตัดสินใจลงมือฆ่าตัวตายได้

1.1.14.4 การประเมินสภาพการณ์ และความเสี่ยงของคนที่กำลังจะฆ่าตัวตาย พยายามสังเกตสีหน้า แววตา การขยับของนิ้ว มือ แขน ขา การเคลื่อนไหวของร่างกาย น้ำเสียง เพื่อตีความให้ได้ว่าเขากำลังคิดอะไรอยู่ คือ พยายามอ่านใจเขาให้ออก และต้องใส่ใจกับคำพูดของเขาให้มาก ซึ่งทักษะในด้านนี้จำเป็นต้องได้รับการฝึกอบรมและฝึกซ้อมอย่างเข้มข้น

1.1.14.5 วัตถุประสงค์ในการเจรจาต่อรอง เพื่อลดความตึงเครียดทางอารมณ์ เพื่อให้ความรู้สึกนึกคิดของคนที่ยกยอฆ่าตัวตาย กลับคืนสู่สภาพปกติ เพื่อถ่วงเวลา เพื่อสร้างความสัมพันธ์ ความไว้วางใจ และความเข้าใจซึ่งกันและกัน

1.1.14.6 เทคนิคการเจรจาต่อรอง พยายามชวนพูดคุยเพื่อให้อีกฝ่ายหนึ่งเกิดความไว้วางใจ ถ้าอีกฝ่ายหนึ่งไม่ยอมพูดด้วยก็ให้พยายามต่อไป คำพูดแรก ๆ เมื่อเจรจา เช่น ผู้เจรจาทราบว่าคุณรู้สึกอย่างไรในขณะนี้ แต่ต้องการคุยกับคุณสักหน่อยเท่านั้น หรือผู้เจรจา ถ้าเราคุยกันเรื่องที่กำลังเกิดขึ้น คุณอาจลำบากใจ แต่เราคุยกันได้ชั่ว ๆ ก่อน

1.1.14.7 ประเด็นในการพูดมีหลายแบบ ดังนี้

1.1.14.7.1 พูดเพื่อถ่วงเวลาให้มากที่สุด ด้วยการใช้คำถามให้มากที่สุด เช่น ถามเรื่องราวว่าเป็นมาอย่างไรถึงจะฆ่าตัวตาย และบอกด้วยว่าเป็นหน้าที่ของผู้เจรจาที่จะต้องช่วยเหลือ ส่วนจะช่วยให้หรือไม่ขึ้นอยู่กับตัวคุณด้วย

1.1.14.7.2 พุดให้เขาจุกคิด ยกตัวอย่าง ถ้าคุณเป็นอะไรไปใครเดือดร้อนบ้าง ใครไม่เดือดร้อนบ้าง ใครจะเสียประโยชน์ เสียหน้า เสียใจ หรือใครจะได้ประโยชน์ หมดภาระสบายใจ ความทุกข์ของคุณในครั้งนี้น่าจะจนต้องทำร้ายตัวเองเขี้ยวหรือ มีทางออกทางอื่นบ้างไหม ลองคิดดูว่าคุณมีอะไรที่ดีอยู่ในชีวิตบ้าง พุดโยงให้เขาชั่งน้ำหนักปัญหาของเขาว่าหนักจริงแค่ไหน

1.1.14.7.3 พุดชักจูงให้เห็นว่าความตายไม่ได้ช่วยแก้ปัญหาอะไร ตัวอย่างเช่น ถ้าลงมือจริง ๆ คุณจะได้อะไรบ้าง (เช่น ได้พ้นไปจากความทุกข์ทรมาน ได้ปลดหนี้สิน ได้แก้แค้นคนที่ทำให้เจ็บใจได้ไปเกิดใหม่) จากนั้นถามต่อว่า สิ่งที่คุณคิดว่าจะได้นั้นได้จริง ๆ หรือเปล่า ยกตัวอย่าง คุณจะพ้นทุกข์ทรมานจริงหรือเปล่า หรือให้คนอื่นทรมานแทน ได้ปลดหนี้สินจริงหรือเปล่า หรือคนใกล้ชิด คนที่เราต้องรับภาระแทน ได้แก้แค้นจริงหรือเปล่า หรือกลายเป็นว่าคนที่ทำให้เราเจ็บใจกลับสมหวัง จะได้ไปเกิดใหม่จริงหรือเปล่า

1.1.14.7.4 พุดต่อรองให้คิดคำนึงถึงความผูกพันหรือผู้ที่มีอิทธิพลต่อเขา เช่น พุดถึงพ่อแม่ ภรรยา ลูก ตัวอย่างเช่น ถ้าพ่อแม่คุณรู้ว่าคุณทำอย่างนี้ท่านจะรู้สึกอย่างไร คุณรู้หรือเปล่าว่าถ้าคุณฆ่าตัวตายเอง คุณจะไม่มีโอกาสเห็นลูกคุณเติบโต เรียนจบ หรือแต่งงาน

1.1.14.7.5 พุดโน้มน้าวให้รู้สึกกว่าชีวิตยังมีหวัง และถ้าเป็นไปได้ก็พิสูจน์ให้เขาเห็นความหวัง ยกตัวอย่าง ถ้าคนที่พยายามฆ่าตัวตายมีเรื่องขัดแย้งกับพ่อแม่ก็ควรตามพ่อแม่มา และให้พ่อแม่บอกว่าไม่ได้โกรธเขา หรือบอกว่าสิ่งสำคัญที่สุดสำหรับพ่อแม่ก็คือการที่ลูกมีชีวิตอยู่ต่อไป

1.1.14.7.6 พุดชักจูงแนะนำทางออกให้อีกฝ่ายเลิกฆ่าตัวตายโดยไม่เสียหน้า ตัวอย่างเช่น คุณลองนึกดูว่าคุณจะรู้สึกโล่งอกอย่างมากถ้าคุณล้มเลิกการกระทำของคุณเสีย ถ้าไม่ทำลายตัวเองจะเสียหน้าแค่ไหน จะเสียเงินทองหรือเปล่าขณะนี้มีคนกำลังดูอยู่ถ้าคุณกลับใจไม่ทำแสดงว่าคุณมีจิตใจกล้าหาญ ไม่ยอมหนีปัญหา โอกาสข้างหน้าคุณอาจทำประโยชน์ให้กับตัวเอง คนที่รักคุณ และสังคมได้อีก

1.1.14.7.7 พุดชักจูงให้เขารู้สึกปลอดภัย ตัวอย่างเช่น ถ้าคุณลงมาจากที่สูง รับรองว่าจะไม่มีใครทำอะไรคุณ คุณมีปัญหา...เราเตรียมคนไว้คอยช่วยเหลือคุณอยู่แล้ว

นอกจากนี้ ปัญหาที่ผู้เจรจาต้องเตรียมคำตอบที่เหมาะสมไว้ คือ ถ้าคนที่พยายามฆ่าตัวตายตัดสินใจไม่ฆ่าตัวตายจะเกิดอะไรขึ้นกับเขา ยกตัวอย่าง เขาจะได้รับความช่วยเหลือ ได้รับการให้อภัย ได้มีโอกาสแก้ตัวอีกครั้ง แต่ต้องไม่สัญญาว่าจะทำให้ในเรื่องที่เกินจริงหรือเป็นไปได้ เช่น ให้ผู้เจรจารับว่าจะบังคับให้อดีตภรรยากลับมาใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับเขาอีกครั้ง ข้อสำคัญ การเจรจาต่อรองต้องอาศัยระดับน้ำเสียงและจังหวะจะโคนในการพูดที่เหมาะสมด้วย ส่วนการช่วยด้วยการกระโดดเข้าจับตัว ควรเป็นหน้าที่ของคนที่ได้รับการฝึกฝนมาอย่างชำนาญแล้ว ในเรื่องของ การให้ความช่วยเหลือขึ้นปฏิบัติการฉุกเฉิน ถ้าสามารถต่อรองให้เขาเลิกฆ่าตัวตายได้ จะทำให้คนที่พยายามฆ่าตัวตายไม่รู้สึกเสียหน้า ซึ่งต่างจากการกระโดดเข้าจับตัวเพื่อช่วยชีวิต ซึ่งมีแนวโน้มให้เกิดพฤติกรรมฆ่าตัวตายซ้ำได้อีก

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมฆ่าตัวตาย

1.2.1 งานวิจัยในประเทศ

เนื่องจากผู้วิจัยได้ศึกษาพฤติกรรมฆ่าตัวตายจากงานวิจัย บทความ บทวิจารณ์ที่ได้มีการลงเผยแพร่ในหนังสือพิมพ์ ในวารสาร เอกสารต่าง ๆ ที่ได้รับมาจากกรมสุขภาพจิต เพื่อนำมาสนับสนุนในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่

อุมาพร ตรังคสมบัติ และดุสิต ลิขนะพิชิตกุล (นिरा พรเดชวงศ์. 2539 : 59; อ้างอิงมาจาก อุมาพร ตรังคสมบัติ และ ดุสิต ลิขนะพิชิตกุล. 2536) ศึกษาเด็กอายุ 10 – 15 ปี ที่มารักษาใน

แผนกกุมารเวชศาสตร์แบบผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ จำนวน 92 ราย พบว่า ร้อยละ 38 เคยมีพฤติกรรมฆ่าตัวตายในอดีต โดยเป็นความคิดฆ่าตัวตาย (Suicidal ideation) ร้อยละ 91 การขู่จะฆ่าตัวตาย (Suicidal threat) ร้อยละ 3 และการพยายามฆ่าตัวตาย (Suicidal attempt) ร้อยละ 6 วิธีที่เด็กคิดหรือใช้บ่อยที่สุด คือ เอามีดแทง กินสารพิษ หรือใช้ยาเกินขนาด เหตุการณ์ที่กระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมฆ่าตัวตาย คือ การถูกลงโทษโดยบิดามารดา การเจ็บป่วยของตัวเด็ก และการทะเลาะเบาะแว้งของบิดามารดา เด็กที่มีพฤติกรรมฆ่าตัวตายมีภาวะซึมเศร้าและปัจจัยเครียดทางจิตสังคมสูงกว่าเด็กที่ไม่เคยคิดพฤติกรรมดังกล่าวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ การวิเคราะห์ปัจจัยเสี่ยงของพฤติกรรมฆ่าตัวตาย โดย Logistic regression analysis พบว่า การเจ็บป่วยเรื้อรังของตัวเด็กเอง การถูกทารุณทางร่างกายและการไม่มีที่อยู่เป็นหลักแหล่งแน่นอนเป็นปัจจัยเสี่ยงที่สำคัญ

อุมาพร ตรังคสมบัติ (นรีรา พรเดชวงศ์. 2539 : 58 – 59 ; อ้างอิงมาจาก อุมาพร ตรังคสมบัติ. 2536) ศึกษาย้อนหลังในผู้ป่วยเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปีที่มารับการรักษาทางจิตเวช ในโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2528 – 2534 พบว่า มีผู้ป่วยที่ถูกส่งมาด้วยพฤติกรรมฆ่าตัวตาย 43 ราย เป็นผู้หญิงมากกว่าเพศชาย อายุตั้งแต่ 9 – 14.8 ปี ผู้ป่วยส่วนใหญ่เป็นบุตรคนกลางหรือคนสุดท้อง มาจากเศรษฐกิจฐานะ ครอบครัวมีบุตร 3 คนหรือน้อยกว่า พฤติกรรมฆ่าตัวตายที่พบ คือ พยายามฆ่าตัวตาย ร้อยละ 84 คิดฆ่าตัวตายร้อยละ 9 และขู่จะฆ่าตัวตายร้อยละ 7 วิธีการที่พบบ่อยที่สุด คือ การกินยาเกินขนาด เหตุการณ์ที่กระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมฆ่าตัวตาย คือ การถูกล่อลวงลัทธิและลงโทษ ซึ่งทำให้ผู้ป่วยรู้สึกเสียหน้า หรือไม่เป็นที่ยอมรับของผู้อื่น จากการวินิจฉัยที่พบมากที่สุด คือ ความผิดปกติในการปรับตัว (Adjustment disorder with depressed mood) ผู้ป่วยส่วนใหญ่มีนิสัยเป็นเด็กกว่าวัย ขาดความยับยั้งคิดหรือเก็บกด จากการเปรียบเทียบผู้ป่วยที่เคยมีพฤติกรรมฆ่าตัวตายมาก่อนกับผู้ป่วยที่ไม่เคยมีพฤติกรรม พบว่า กลุ่มแรกอัตราการป่วยเป็นโรคซึมเศร้าและความผิดปกติทางจิตใจในบิดามารดาสูงกว่ากลุ่มหลังอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

วัชรีย์ อู่ระรัตน์ รัชวัลย์ บุญโถม และ โนรี ใจหาญ (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมการทำร้ายตนเองของผู้พยายามฆ่าตัวตาย ที่มารับบริการในโรงพยาบาลของรัฐที่จังหวัดระยอง โดยศึกษาในผู้พยายามฆ่าตัวตายที่มารับบริการ จำนวน 118 ราย พบว่า ผู้พยายามฆ่าตัวตายส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 21 – 45 ปี เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย 2.58 เท่า จบระดับประถมศึกษา สถานภาพคู่อาชีพรับจ้างทั่วไป พฤติกรรมการทำร้ายตัวเอง ก่อนการทำร้ายตนเอง พบว่า ส่วนใหญ่มักเกิดอาการไม่สบายใจมาก ไม่ได้เสียสิ่งใดลงหน้า เคยแก้ไขความทุกข์ใจก่อนการทำร้ายตนเองโดยพยายามทำให้สงบ ไม่เคยใช้บริการปรึกษาจากบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุข บุคคลที่เป็นเหตุรบกวนจิตใจมากที่สุด คือ คู่ครอง สาเหตุที่ทำให้ตัดสินใจทำร้ายตนเอง คือ ขัดแย้งหรือทะเลาะกับคนใกล้ชิด และไม่ได้มีการเตรียมตัวในการทำร้ายตัวเองในครั้งนี้ ขณะมีพฤติกรรมทำร้ายตนเอง พบว่า ส่วนใหญ่ใช้วิธีกินยาหรือสารเคมีที่เป็นอันตราย ขณะทำร้ายตนเองไม่มีใครอยู่ในสถานที่นั้น ขณะทำพฤติกรรมนี้ไม่รู้สึกละอายหรือหลังการทำร้ายตนเอง ส่วนใหญ่คิดว่าสิ่งที่ตนเองรอดชีวิตมาได้ ทำให้บุคคลใกล้ชิดมีความรู้สึกโล่งใจและคิดแก้ไขความทุกข์โดยวิธีอื่นที่ไม่ใช่การทำร้ายตนเอง หากทราบว่าใครคิดทำร้ายตนเองไม่ขอเสนอความช่วยเหลือ และต้องการให้หน่วยงานจัดบริการปรึกษาเพื่อช่วยเหลือผู้ที่มีพฤติกรรมทำร้ายตนเอง

เบญจพร ปัญญาภย (2541 : 56 - 66) ได้ศึกษาเรื่อง การฆ่าตัวตายหมู่ในครอบครัว โดยการรวบรวมข้อมูลจากข่าวทางหน้าหนังสือพิมพ์ เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลย้อนหลังจากข่าวทางหน้า

หนังสือพิมพ์ของศูนย์ข้อมูลหนังสือพิมพ์มติชน ในระหว่างปี พ.ศ. 2533 – 2540 พบว่า มีการฆ่าตัวตายหมู่ในครอบครัวทั้งหมด 110 คนจาก 47 ครอบครัว เหตุการณ์เกิดขึ้นมากที่สุด คือ ภาคกลาง และต่ำที่สุดคือ ภาคตะวันออก ผู้ใหญ่ฆ่าตัวตายส่วนมากมีอายุในช่วง 20 – 39 ปี เด็กมีอายุต่ำกว่า 1 ปี ถูกฆ่าตัวตายร้อยละ 17 รูปแบบการฆ่าตัวตายที่พบมากที่สุด คือ แม่ – ลูก รองลงมา คือ พ่อ – แม่ – ลูก ผู้ชายนิยมใช้วิธียิงตัวตาย ส่วนผู้หญิงใช้วิธีกินยาตาย สมาชิกในครอบครัวจำนวนหนึ่งมีปัญหาสุขภาพจิต ปัจจัยที่กระตุ้นให้ฆ่าตัวตายมากที่สุด คือ ปัญหาเศรษฐกิจ รองลงมา คือ ปัญหาครอบครัว

สุชาติ พหลภาคย์ และคณะ (นिरา พรเดชวงศ์. 2539 : 58; อ้างอิงมาจาก สุชาติ พหลภาคย์ และคณะ. 2527 : 163 – 182) ได้ศึกษาข้อมูลส่วนตัวและข้อมูลจิตวิทยา ก่อนฆ่าตัวตายจากญาติใกล้ชิด หรือเพื่อนผู้ใกล้ชิดของผู้ฆ่าตัวตายสำเร็จ ซึ่งปรากฏเป็นข่าวการฆ่าตัวตายในหน้าหนังสือพิมพ์ 4 ฉบับ คือ ไทยรัฐ เดลินิวส์ ข่าวสด บ้านเมือง พบว่า ผู้ชายฆ่าตัวตายเป็น 1.8 เท่าของผู้หญิง ผู้ที่มีอัตราเสี่ยงต่อการฆ่าตัวตายสูง คือ คนอายุ 15 – 34 ปี เป็นโสด หม้าย หย่า แต่งงานแล้ว แยกกันอยู่ ผู้ที่มีอาการทางจิตประสาท ผู้ที่มีโรคทางกายรุนแรงและเรื้อรัง ผู้ที่มีญาติสนิทฆ่าตัวตาย นอกจากนั้น ยังพบว่า ผู้ชายเลือกวิธีการฆ่าตัวตายที่รวดเร็วและรุนแรงกว่าผู้หญิง

จากกระแสข่าว “ คนฆ่าตัวตาย ” ที่เกิดขึ้นเกือบทุกวันจนเป็นปัญหาที่ทุกฝ่ายต่างระดมความคิดเห็น เพื่อช่วยกันแก้ไข ในด้านการศึกษาที่กำลังมีการพิจารณา พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ ซึ่งเป็นสิ่งที่ทุกฝ่ายฝากความหวังว่า จะเป็นที่พึ่งชั้นพื้นฐานของประชาชน สวนดุสิตโพล สถาบันราชภัฏสวนดุสิต ได้สำรวจความเห็นประชาชน ในกรุงเทพฯและปริมณฑล จำนวน 1,843 คน ระหว่างวันที่ 13 – 19 พ.ย. 2541 ประเด็น “ พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติฉบับใหม่ จะช่วยแก้ปัญหา ‘ คนฆ่าตัวตาย ’ ได้หรือไม่ ” ผลการสำรวจพบประเด็นสำคัญ ดังนี้

อันดับหนึ่ง ประชาชนคิดว่า พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ จะช่วยแก้ปัญหา “ คนฆ่าตัวตาย ” ได้หรือไม่ ปรากฏว่า 42.67 % ตอบว่าช่วยได้ เพราะเห็นว่า พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติฉบับใหม่ ให้ความสำคัญกับผู้เรียน โดยให้รู้จักคิด วิเคราะห์ ไตร่ตรองแก้ปัญหา ฯลฯ 24.14 % ตอบว่าช่วยไม่ได้ เพราะเห็นว่าการฆ่าตัวตายเกิดจากปัจจัยหลาย ๆ อย่างขึ้นอยู่กับบุคคล ฯลฯ และอีก 33.19 % ตอบว่าไม่แน่ใจ เพราะขึ้นอยู่กับแต่ละคน ต่างจิตต่างใจ ฯลฯ ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นเพื่อช่วยแก้ปัญหา “ คนฆ่าตัวตาย ” ว่าควรมีการปลูกฝังในเรื่องของคุณธรรม จริยธรรม สูงเป็นอันดับหนึ่งในสัดส่วน 32.37 %

อันดับสอง เห็นว่า ควรเน้นการส่งเสริมสติปัญญา โดยเฉพาะการคิดแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน สัดส่วน 27.34 %

อันดับสาม เห็นว่า ควรเน้นการศึกษาที่มุ่งปลูกฝังความสมบูรณ์ของครอบครัว สัดส่วน 12.96 %

อันดับสี่ เห็นว่า ควรมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สัดส่วน 10.79 %

อันดับห้า เห็นว่า ควรให้การส่งเสริมคุณภาพของชีวิต และการใช้ชีวิตอย่างมีค่า สัดส่วน 9.35 % และอื่น ๆ เช่น การสร้างศักยภาพของผู้เรียน สัดส่วน 7.19 % (“ ระบุ พ.ร.บ. การศึกษาช่วยแก้ปัญหาฆ่าตัวตาย 42% “. 2541 : จุดประกายการศึกษา หน้า 5)

จากการศึกษาย้อนหลัง 1 ปี จากข้อมูลที่ได้จากข่าวหนังสือพิมพ์ 6 ฉบับ ในประเทศไทย โดยแบ่งเป็นหนังสือพิมพ์ภาษาไทย 5 ฉบับ และภาษาอังกฤษ 1 ฉบับ พบว่า ตั้งแต่วันที่ 6 กรกฎาคม

2540 ถึง 30 มิถุนายน 2541 มีการเสนอข่าวการฆ่าตัวตาย 560 ข่าว แต่มีผู้ตายมากกว่าจำนวนข่าว ที่เป็นสาเหตุจากเศรษฐกิจมีจำนวนมาก บางคนตั้งข้อสังเกตว่าเป็นเพราะธนาคารปิดงบกลางปี มีบริษัทล้มละลายมากมาย ซึ่งไม่แน่ใจว่าเป็นสาเหตุแท้จริงหรือไม่ จำนวน 560 ข่าวต่อปี แสดงว่าในแต่ละวันมีการฆ่าตัวตายมากกว่า 1 ข่าว และยังมีส่วนที่ไม่เป็นข่าวอีกมาก บางคนบอกว่าคนฆ่าตัวตายที่ไม่เป็นข่าวมีประมาณ 10 เท่าของที่เป็นข่าว ดังนั้น ถ้าเราคิดว่ามีประมาณ 600 ข่าวที่ฆ่าตัวตายแล้วไม่เป็นข่าวต้องมีอีกประมาณ 6,000 คน ซึ่งใกล้เคียงกับที่ประมาณไว้คือ 7,000 – 8,000 คนต่อปี คนที่ฆ่าตัวตายอยู่ในวัยทำงานมากกว่าวัยอื่น คือ ช่วงอายุ 20 – 30 ปี และพบว่า คนอายุน้อยกว่า 20 ปีมีประมาณครึ่งหนึ่ง ถ้าพิจารณาตัวแปรด้านอาชีพตามสถิติของกระทรวงสาธารณสุข แบ่งเป็น อาชีพรับจ้าง ค้าขาย และเกษตรกรรม แต่ที่มาพบมากขึ้น คือ อาชีพรับราชการ และในจำนวนนี้เป็นตำรวจรวมด้วยถึง 75 คน

ถ้าพิจารณาตามทฤษฎีของการฆ่าตัวตาย คนโสดเป็นกลุ่มเสี่ยงมากกว่าคนมีครอบครัว แต่จากสถิติเมื่อปีที่แล้ว พบว่า คนที่มีครอบครัวแล้วฆ่าตัวตายมากกว่ากลุ่มคนโสดหรือหม้าย บางคนฆ่าครอบครัวและฆ่าตัวเองด้วย ส่วนในด้านวิธีการฆ่าตัวตายตามสถิติของกระทรวงสาธารณสุขเดิมคือ วิธีผูกคอตายสูงเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมา คือ กินยาตาย กระโดดน้ำตาย และการใช้อาวุธปืนมีน้อย แต่จากการสำรวจวิธีการฆ่าตัวตายจากข่าว พบว่า มีการใช้อาวุธปืนมากที่สุดถึง 32 % และที่น่าสนใจ คือ กระโดดตึกซึ่งไม่เคยมีในสถิติเดิม ขณะนี้มีสูงขึ้นถึง 11 % ของวิธีที่ใช้ฆ่าตัวตาย ทำไมเราต้องตระหนักว่ามันมีวิธีที่ทำให้คนฆ่าตัวตายมากขึ้น โดยเฉพาะหลังจากข่าวที่มีคนกระโดดตึกที่อำเภอหาดใหญ่ (เมื่อวันที่ 9 พฤศจิกายน 2541) ทุกวันหลังการเสนอข่าวนั้น มีคนกระโดดตึก เป็นที่น่าสังเกตและอาจต้องพิจารณาในเรื่องของสื่อสำหรับปัจจัยด้านภูมิภาค กรุงเทพมหานครมีมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออก เชียงเหนือ ภาคใต้ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จากการวิเคราะห์สาเหตุการฆ่าตัวตายจากข่าวหนังสือพิมพ์ พบว่า ในภาวะปกติสาเหตุในเรื่องครอบครัว เช่น ผิดหวังเรื่องความรักและชู้สาว มีอัตราสูง ส่วนสาเหตุด้านเศรษฐกิจเดิมมีไม่ถึง 10 % แต่ปัจจุบันมีถึง 24 % ที่เป็นสาเหตุกระตุ้น การฆ่าตัวตายนั้นมีสาเหตุหลายอย่างที่ซับซ้อน ได้แก่ สาเหตุจากบุคลิกภาพ การเจ็บป่วย ปัญหาส่วนตัว ปัญหาครอบครัว แต่สาเหตุที่มากระตุ้นให้ฆ่าตัวตายคืออะไร เช่น ผิดหวังเรื่องความรัก แฟนทิ้ง เป็นสาเหตุกระตุ้น (หม่อมหลวงสมชาย จักรพันธุ์, 2541 : 6 – 8)

นายแพทย์วินัย วิริยกิจจา อธิบดีกรมสุขภาพจิต กล่าวว่า จากการรวบรวมการเสนอข่าวทางหนังสือพิมพ์ พบว่า ปี 2540 มีผู้พยายามฆ่าตัวตายทั้งสำเร็จและไม่สำเร็จเฉลี่ย 37 รายต่อเดือน และในปี 2541 เพิ่มขึ้นเป็น 55 รายต่อเดือน และในช่วง 5 เดือนแรกของปี 2542 เพิ่มขึ้นเป็น 62 รายต่อเดือน (วินัย วิริยกิจจา, 2542 : จ.3)

กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข ได้ตระหนักถึงความจำเป็นที่จะต้องติดตามการเปลี่ยนแปลง ทางด้านสังคมไทยในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจ จึงได้ติดตามข่าวการฆ่าตัวตายจากหนังสือพิมพ์ (News Clipping) ในช่วงตั้งแต่ 6 กรกฎาคม 2540 – 30 มิถุนายน 2541 จำนวน 513 ข่าว ข้อมูลของคนที่ฆ่าตัวตายสำเร็จและได้รับบาดเจ็บมีอายุเฉลี่ย 34.07 ปี อายุน้อยที่สุด 11 ปี อายุมากที่สุด 86 ปี ช่วงอายุที่พบมากที่สุด คือ 21 – 30 ปี ร้อยละ 30.25 อาชีพที่พบมากที่สุด คือ รับจ้าง ร้อยละ 22.18 สถานภาพสมรสคู่พบมากที่สุดร้อยละ 44.37 ภูมิลำเนาที่พบมากที่สุด คือ กรุงเทพมหานคร วิธีการที่ใช้ฆ่าตัวตายมากที่สุด คือ การใช้ปืนร้อยละ 31.60 สาเหตุของการฆ่าตัวตายมากที่สุด คือ เศรษฐกิจร้อยละ 24.20 เดือนที่มีข่าวฆ่าตัวตายมากที่สุด คือ เดือนเมษายน รองลงมา คือ เดือนพฤศจิกายน เดือนที่มีการฆ่าตัวตาย

มากที่สุด คือ เดือนมกราคม จำนวน 64 คน รองลงมา ได้แก่ เดือนเมษายน จำนวน 58 คน เดือนพฤศจิกายนและเดือนธันวาคม จำนวน 57 คน เดือนที่มีการฆ่าตัวตายมาก คือ เดือนเมษายน กรกฎาคม และกันยายน (หม่อมหลวงสมชาย จักรพันธุ์, สุนันท์ จำรูญสวัสดิ์ และพนมศรี เสาร์สาร. 2541 : 2 – 3, 6 – 7)

วันที่ฆ่าตัวตายมากที่สุด คือ วันที่ 15 และ 25 เมษายน 2542 โดยมีผู้ฆ่าตัวตายเฉลี่ย 5 ราย จังหวัดที่ฆ่าตัวตายมากที่สุด คือ กรุงเทพมหานคร มากถึง 17 ราย นอกจากนี้ วิธีที่ใช้ในการฆ่าตัวตายมากที่สุดมี 3 อันดับ คือ ผูกคอตาย ยิงตัวตาย และกระโดดตึก เรียงตามลำดับ (“ ตะลึงเมษา ฯ อันตรายพบมีคนฆ่าตัวตายมากที่สุด “ . 2542 : 15)

เดือนที่ฆ่าตัวตายมากที่สุด คือ เดือนเมษายน รองลงมา คือ เดือนพฤศจิกายน

เดือนที่มีผู้เสียชีวิตมากที่สุด คือ เดือนมกราคม รองลงมา คือ เดือนพฤศจิกายน และ ธันวาคม

คนที่ฆ่าตัวตายที่มีอายุน้อยที่สุด คือ อายุ 8 ปี อายุส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 15 – 19 ปี ช่วงอายุที่มากที่สุด 20 – 24 ปี

อาชีพที่ฆ่าตัวตายมากที่สุดมี 3 อันดับ คือ นักเรียน นักศึกษา และผู้ใช้แรงงาน เรียงลงมาตามลำดับ และสถานที่ที่ฆ่าตัวตายมากที่สุด คือ บ้าน และบริเวณบ้าน (“ ชี 3 อาชีพ ฆ่าตัวตายมากที่สุด “ . 2542 : 7)

นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้ศึกษาวิจัยเรื่องความเครียดของนักศึกษาในปีการศึกษา 2541 พบว่า นักศึกษาร้อยละ 39.48 มีความเครียดอยู่ในระดับสูงกว่าปกติ โดยร้อยละ 93.3 พบว่า ปัจจัยที่ทำให้เกิดความเครียด คือ ปัจจัยด้านการศึกษา ได้แก่ รู้สึกเหนื่อยล้าจากการเรียน กลัวไม่ได้เกรดตามที่ตั้งความหวังไว้ กลัวไม่จบในปีการศึกษา กลัวถูกคัดชื่อออก และกลัวไม่ได้เกียรตินิยม ตามลำดับ (“ สธ. วอนให้ทุกฝ่ายจริงจังในการดูแลปัญหาฆ่าตัวตาย “ . 2541 : 12)

1.2.2 งานวิจัยต่างประเทศ

ในประเทศญี่ปุ่น มีการรายงาน ว่า ในปี ค.ศ. 1996 มีอัตราการฆ่าตัวตายสูงในแต่ละปี มีคนฆ่าตัวตายประมาณ 20,000 กว่าคน จากพลเมือง 100 กว่าล้านคน อัตราการฆ่าตัวตายประมาณ 20 กว่าต่อแสนซึ่งสูงมาก ที่น่าสนใจ คือ คนฆ่าตัวตายส่วนใหญ่เป็นคนสูงอายุ อยู่ในช่วงอายุ 40 – 59 ปี และอายุเกิน 60 ปีขึ้นไป ในจำนวนนี้ส่วนหนึ่งเป็นผลจากเศรษฐกิจ ดังตัวอย่างในเดือนมีนาคมนี้ มีผู้จัดการขายอะไหล่รถยนต์กันไปทานอาหารแล้วเข้าไปเช่าโรงแรมคนละห้องแล้วแขวนคอตาย เป็นข่าวใหญ่ทั่วโลก (หม่อมหลวงสมชาย จักรพันธุ์. 2541 : 5) และจากรายงานของสำนักงานตำรวจแห่งชาติของประเทศญี่ปุ่นว่า การฆ่าตัวตายของคนญี่ปุ่น ในปี ค.ศ. 1996 มีจำนวนประมาณ 23,000 คน ซึ่งมากกว่าการตายจากสาเหตุจราจรถึง 2 เท่า และอุบัติเหตุสูงสุด พบในเพศชายที่มีอายุระหว่าง 40 – 59 ปี จากจำนวนผู้เสียชีวิต 7,000 คน รายงานของเอ็นพีเอ (NPA) คนที่ฆ่าตัวตายสำเร็จจำนวน 3,025 คน มีสาเหตุมาจากการทำงานและความกดดันทางเศรษฐกิจ มากกว่าร้อยละ 8 ของปีที่ประสบกับภาวะวิกฤต (หม่อมหลวงสมชาย จักรพันธุ์, สุนันท์ จำรูญสวัสดิ์ และ พนมศรี เสาร์สาร. 2541 : 2; อ้างอิงมาจาก Kunii. 1998)

ในปี 2541 ญี่ปุ่นฆ่าตัวตายเพิ่ม 33,000 คน ชาย 23,013 คน หญิง 9,850 คน เพิ่มจาก

ปี 2540 ถึงร้อยละ 35 คนอายุ 50 ปีเศษฆ่าตัวตายเพิ่มจากปี 2540 ร้อยละ 45.7 เป็น 7,898 คน คนอายุ 40 ปีเศษฆ่าตัวตายเพิ่มร้อยละ 27.6 เป็น 5,359 คน มีผู้จัดการบริษัทเอกชนถึง 713 คน ฆ่าตัวตายเพิ่มขึ้น ร้อยละ 38.2 ฆ่าตัวตายเนื่องจากเศรษฐกิจ 6,058 คน ฆ่าตัวตายเพราะไม่มีงานทำ จำนวน 15,266 คน เพิ่มร้อยละ 31.7 (“ ยุบฆ่า ...สูง ปีก่อน 33,000 ราย “. 2542 : 2)

สถิติการฆ่าตัวตายในญี่ปุ่น ระบุว่า “ วิธีผูกคอตาย ” เป็นวิธีที่นิยมมากที่สุด (“ ปัจจัยเสี่ยงต่อการฆ่าตัวตายในเด็กเล็ก ! “. 2542 : 24)

เจ้าหน้าที่ของรัฐบาลและเจ้าหน้าที่สังคมสงเคราะห์ญี่ปุ่น เปิดเผยว่า อัตราวินาศกรรม หรือ การฆ่าตัวตายในหมู่เด็กวัยรุ่นชาวญี่ปุ่น ได้พุ่งสูงขึ้นอย่างน่าใจหายกว่าร้อยละ 50 โดยมีเหตุผลใหญ่ 2 ประการ คือ ทางเศรษฐกิจและการถูกข่มเหงรังแกจากเพื่อน ๆ ในโรงเรียน จากสถิติของตำรวจแห่งชาติ ญี่ปุ่น ระบุว่า ชาวญี่ปุ่นที่มีอายุระหว่าง 14 และ 19 ปี จำนวนทั้งหมด 581 คน ฆ่าตัวตายในรอบ 10 เดือน จนถึงเดือนตุลาคมที่ผ่านมา ซึ่งเพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว สูงถึงร้อยละ 53 (“ วัยรุ่นญี่ปุ่นฮิตฆ่าตัวตาย ตัวเลขพุ่งสูง “. 2541 : 6)

ในประเทศเกาหลีใต้ ช่วงที่ประสบกับภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ พบว่า มีคนฆ่าตัวตายสำเร็จ ถึงวันละ 25 คน มีคนตกงานมากกว่า 1 ล้าน 5 แสนคน ระหว่างเดือนมกราคม ถึงเดือนมีนาคม ในปี ค.ศ. 1998 มีจำนวนคนที่ฆ่าตัวตายสำเร็จจำนวน 2,288 คน ซึ่งเพิ่มสูงขึ้นร้อยละ 36 ในระยะเวลาเดียวกันของปีก่อนจากจำนวนประชากรทั้งสิ้น 44 ล้านคน (หม่อมหลวงสมชาย จักรพันธุ์, สุนันท์ จำรูญสวัสดิ์ และ พนมศรี เสาร์สาร. 2541 : 2; อ้างอิงมาจาก Seoul, South Korea April, 22, 1998. [http // www. Nando. Net](http://www.Nando.Net))

ปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจที่ประเทศเม็กซิโกในปีค.ศ. 1996 ซึ่งได้รับรายงานจากหนังสือพิมพ์ว่า “ 1 เดือนหลังจากวิกฤตเศรษฐกิจที่ประกาศลดค่าเงินเปโซ มีคนพยายามฆ่าตัวตายถึง 500 คน ในเม็กซิโกซิตี ซึ่งเป็น Mcgacity มีประชากรมากกว่า 10 ล้านคน เขาคิดว่าเป็นปัญหามาจากวิกฤตเศรษฐกิจ ” นอกจากนี้มีตัวเลขที่น่าสนใจอีกเรื่อง คือ ความรุนแรง (violence) ที่มากขึ้น แม้ไม่ได้พุ่งถึงจำนวนแต่น้อยกว่าการฆ่าตัวตาย (หม่อมหลวงสมชาย จักรพันธุ์. 2541 : 4) และในช่วงที่เม็กซิโกประสบกับภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ พบว่า มีปัญหาอาชญากรรมถึงวันละ 690 ราย และในจำนวนนี้ร้อยละ 70 จะเกี่ยวข้องกับ ความรุนแรง ในเดือนแรกที่เม็กซิโกประสบกับภาวะวิกฤตเศรษฐกิจมีคนฆ่าตัวตายสำเร็จถึงจำนวน 500 คน ในขณะเดียวกันมีการเพิ่มขึ้นของการกระทำผิดกฎหมาย มีการข่มขืนประทุษร้ายทางเพศ และทารุณกรรมเด็กเพิ่มขึ้น (หม่อมหลวงสมชาย จักรพันธุ์, สุนันท์ จำรูญสวัสดิ์ และ พนมศรี เสาร์สาร. 2541 : 1 - 2; อ้างอิงมาจาก Cabadas, Lazarini & Ramos. 1996)

ประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งมีการเก็บสถิติค่อนข้างดี พบว่า ในปี ค.ศ. 1995 10 อันดับแรกที่ทำให้คนฆ่าตัวตายมากที่สุด คือ การฆ่าตัวตายเป็นอันดับ 9 ของทุกกลุ่มอายุมี 3,000 คนที่ตายเพราะฆ่าตัวตาย พบว่า วัยรุ่นอายุ 15 – 24 ปี ในสหรัฐอเมริกาฆ่าตัวตายเป็นอันดับ 3 ของการตายของคนในกลุ่มนี้ จะเห็นได้ว่า ประเทศที่เจริญแล้วไม่ได้หมายความว่า จะฆ่าตัวตายน้อยลงแต่กลับมากขึ้น (หม่อมหลวงสมชาย จักรพันธุ์. 2541 : 6)

จากรายงานของสะมาริตันส์ (Samaritans) ในประเทศอังกฤษ ซึ่งมีประชากรประมาณ 60

ล้านคน พบว่า มีคนฆ่าตัวตาย 6,300 คน คิดเป็น 2 เท่าของอุบัติเหตุนทางรถยนต์ และเป็น 12 เท่าของผู้เสียชีวิตจากถูกฆาตกรรม (หม่อมหลวงสมชาย จักรพันธุ์. 2541 : 6)

สาเหตุการฆ่าตัวตายในอีกแง่มุมหนึ่ง อาจเกิดจากความรู้สึกผูกพันกับคนในครอบครัว เพศหญิงจะมีมากกว่าเพศชาย ซึ่งความรู้สึกนี้จะเป็นสิ่งต่อต้านพฤติกรรมฆ่าตัวตาย ซึ่งเวนโคบา ราว (Venkoba Rao. 1991 : 33 –9) จัดแพทย์ชาวอินเดียเรียกว่า suicide counters จากการสังเกตว่า ผู้ป่วยโรคซึมเศร้าหญิงชาวอินเดียมีการฆ่าตัวตายไม่มากเมื่อเทียบกับทางตะวันตก เมื่อสอบถามก็ พบว่า ผู้ป่วยบอกว่าคิดอยากตาย หรือคิดถึงเรื่องการฆ่าตัวตาย แต่ไม่ทำ เพราะว่าเป็นห่วงลูก หรือเป็นห่วงพ่อแม่จะไม่มีใครดูแล

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมฆ่าตัวตาย พอสรุปได้ว่า พฤติกรรมฆ่าตัวตายนั้น นอกจากจะเกิดกับบุคคลที่มีอาการทางจิตประสาท หรือมีญาติสนิทฆ่าตัวตายแล้ว ยังมีสาเหตุอื่น ๆ อีกหลายสาเหตุด้วยกันที่กระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมฆ่าตัวตาย เช่น ปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาครอบครัว ปัญหาส่วนตัว ปัญหาการเรียน การถูกลอบรมสั่งสอน การถูกล่วงละเมิด การทะเลาะหรือขัดแย้งกัน การเจ็บป่วยเรื้อรัง การถูกทารุณทางร่างกาย มีความเครียดมากในระดับสูงกว่าปกติ เป็นต้น จำนวนคนที่ฆ่าตัวตายมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นแม้กระทั่งประเทศที่เจริญแล้ว เช่น ประเทศญี่ปุ่นการฆ่าตัวตายมีจำนวนมากกว่าการตายจากสาเหตุจากรถถึง 2 เท่า ประเทศอังกฤษคนฆ่าตัวตายคิดเป็น 2 เท่าของอุบัติเหตุนทางรถยนต์ และเป็น 12 เท่าของผู้เสียชีวิตจากถูกฆาตกรรม ส่วนวิธีการที่พบบ่อย คือ เอามิดแท่ง กินยาเกินขนาด ใช้ปืนยิง กระโดดตึก ผูกคอตาย ซึ่งเพศชายจะใช้วิธีที่รุนแรงและรวดเร็วกว่าเพศหญิง คือเพศชายใช้ปืน และกระโดดตึก ส่วนเพศหญิงใช้วิธีกินยาหรือสารมีพิษ ส่วนอาชีพที่พบบ่อยที่สุด ได้แก่ นักเรียน นักศึกษา และผู้ใช้แรงงาน การฆ่าตัวตายมีทั้งการฆ่าตัวตายเดี่ยวและฆ่าตัวตายหมู่ คนที่ฆ่าตัวตายอายุน้อยที่สุดคือ 8 ปี อายุมากที่สุดคือ 86 ปี ส่วนใหญ่จะอยู่ในช่วงอายุ 20 – 45 ปี ซึ่งเป็นวัยของคนทำงานและสร้างฐานะครอบครัว

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอิทธิพลของสื่อมวลชน

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับอิทธิพลของสื่อมวลชน

2.1.1 ความหมายของอิทธิพลของสื่อมวลชน

ยุบล ธรรมมงคล (2507 : 126 - 127) กล่าวว่า อิทธิพลของสื่อมวลชน หมายถึง ด้านดีและด้านร้าย ด้านดี คือ ช่วยขยายความคิดเห็นจากการเสนอข้อคิดที่ดีมีประโยชน์ ส่งเสริมการแสดงความคิดเห็นโดยเสรี ส่งเสริมระบอบประชาธิปไตย ช่วยวางรากฐานความประพฤติของส่วนรวม ชักจูงส่งเสริมให้ปฏิบัติตามวัฒนธรรมที่ดี และส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีโดยการแนะนำอาชีพหรือความรู้อื่น ๆ ช่วยให้บุคคลมีรายได้และการดำรงชีวิตที่รุ่งเรือง การเสนอการบันเทิงที่ดีช่วยให้เกิดสมดุลย์ในอารมณ์เป็นการระบายความเครียดต่าง ๆ ได้ และยังรวมไปถึงการประกอบธุรกิจของชาติ เช่น อำนวยให้เกิดเงินทุนหมุนเวียนจากการซื้อขายอันเป็นผลในทางเศรษฐกิจทั้งส่วนตัวและส่วนรวมอีกด้วย

วิลาส มณีวัต (2507 : 70) ได้กล่าวถึงอิทธิพลของสื่อมวลชนไว้ว่า สื่อมวลชนมีอิทธิพลในด้านการศึกษานของสื่อมวลชน การศึกษามีได้จบลงอยู่ตรงประตูโรงเรียน หรือสิ้นสุดลงที่รั้วมหาวิทยาลัยเท่านั้น ประชาชนยังต้องมีการศึกษาอยู่เสมอ คือการศึกษาที่จะทำให้เข้าใจสภาพสังคมปัจจุบันรอบ ๆ ตัว การศึกษา

จะช่วยให้ประชาชนเป็นพลเมืองที่ดีของชุมชนประชาธิปไตย และเพื่อให้เขาได้อภิรมย์รสอันจรุงของศิลปะ เพื่อให้ได้มีชีวิตอยู่อย่างผาสุก สิ่งเหล่านี้จะได้มีก็ต้องอาศัยการศึกษาอย่างถูกต้อง ซึ่งสื่อมวลชนช่วยได้มาก และมีหน้าที่โดยตรงในทางนี้ เพราะสื่อมวลชนนั้นแหละ คือ สื่อแห่งการศึกษาที่สำคัญที่สุดของประชาชนในสังคมปัจจุบัน

หม่อมหลวงบุญเหลือ เทพสุวรรณ (2507 : 111) กล่าวถึงอิทธิพลของสื่อมวลชนไว้ว่า สื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อผู้เยาว์ในทางสำคัญ ๆ หลายทาง จะแบ่งเป็นทางใหญ่ ๆ คือ ทางภาษา ทางรสนิยม และทางธรรมเนียม

จากอบสัน (เกษม ศิริสัมพันธ์. 2507 : 65; อ้างอิงมาจาก Jacobson. 1961) ได้กล่าวถึงอิทธิพลของสื่อมวลชนไว้ว่า สื่อมวลชนนอกจากจะมีอิทธิพลในด้านต่าง ๆ แล้ว ยังมีอิทธิพลในการเป็นแหล่งผลิต “ วัฒนธรรมมวลชน ” (Mass culture) และยังถ่ายทอดวัฒนธรรมไปสู่มวลชน เนื่องจากสื่อมวลชนเป็นสื่อติดต่อที่เข้าถึงมวลชน จึงมีบทบาทสำคัญในการกำหนดแนวโน้มทางวัฒนธรรมของมวลชน นอกจากนี้ สื่อมวลชนเป็นเสมือนกระจกส่องให้เห็นชีวิตสมัยใหม่

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า อิทธิพลของสื่อมวลชน หมายถึง อำนาจของสื่อที่สามารถติดต่อสื่อสารได้เข้าถึงมวลชน ช่วยให้ผู้ชมมีความรู้รอบตัว มีความรู้ทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคมและวัฒนธรรม ช่วยเสริมสร้างความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ให้ความบันเทิงเพื่อผ่อนคลายความเครียด นอกจากนี้ยังเป็นผู้นำทางความคิดและเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ที่แปลก ๆ ใหม่ ๆ ทันสมัยในด้านต่าง ๆ แก่มวลชน ซึ่งมีทั้งคุณและโทษ

2.1.2 ประเภทของสื่อมวลชน

เมื่อสื่อมวลชนมีความหมายครอบคลุมไปถึงเครื่องมือทางเทคนิค ซึ่งการสื่อสารถึงมวลชนต้องใช้ จึงมีผู้แบ่งประเภทของสื่อมวลชนไว้ต่าง ๆ กัน ดังนี้

2.1.2.1 การจัดแบ่งสื่อมวลชนโดยอาศัยลักษณะของตัวสื่อ (ชาลิต เลิศศักดิ์วิมาน. 2541 : 18; อ้างอิงมาจาก สุพงษ์ โสธนะเสถียร. 2533 : 28 - 32) ได้แก่

2.1.2.1.1 สื่อสิ่งพิมพ์ (Printed media) ได้แก่ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร และหนังสือต่าง ๆ

2.1.2.1.2 สื่อไฟฟ้าหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Electronic media) ได้แก่ วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ เครื่องบันทึกภาพวิดีโอ (Video) เครื่องเล่นแผ่นเสียงและเครื่องบันทึกเสียง

2.1.2.1.3 สื่อทางอ้อม ได้แก่ สื่อโฆษณา สื่อประชาสัมพันธ์ ซึ่งไม่ถือว่าเป็นสื่อมวลชนที่แท้จริง เนื่องจากไม่ครอบคลุมประกอบของหน้าที่สื่อมวลชน แต่ต้องอาศัยสื่อมวลชนเป็นช่องทางในการติดต่อกับประชาชน

2.1.2.2 การจัดแบ่งสื่อมวลชนโดยอาศัยประสาทสัมผัสของมนุษย์ การจัดแบ่งได้เป็น 3 ประเภท (ชาลิต เลิศศักดิ์วิมาน. 2541 : 32; อ้างอิงมาจาก สุพงษ์ โสธนะเสถียร. 2533 : 32) ได้แก่

2.1.2.2.1 สื่อทัศน์ (Sight media) หมายถึง สื่อมวลชนผู้รับสารจะต้องอาศัยตาหรือการมองเห็น ในการรับสารสนเทศจากสื่อมวลชน ได้แก่ สื่อสิ่งพิมพ์ ภาพถ่าย และภาพนิ่ง

2.1.2.2.2 สื่อโสต (Sound media) หมายถึง สื่อมวลชนที่ผู้รับสารรับสารสนเทศได้

โดยอาศัยหู หรือการได้ยินจากสื่อมวลชน ได้แก่ วิทยุ และเครื่องบันทึกเสียง

2.1.2.2.3 สื่อโสต – ทักษะ (Sight & sound media) เป็นสื่อมวลชนที่ผู้รับสารจะรับสารสนเทศได้อย่างสมบูรณ์ ต้องอาศัยทั้งตาและหู หรือการมองเห็น และการได้ยินจากตัวสื่อ สื่อมวลชนเหล่านี้ ได้แก่ โทรทัศน์และภาพยนตร์

นอกจากนี้ โอฮารา โรเบิร์ต ซี (O'Hara, Robert C.1961 : 89) ได้แบ่งประเภทของสื่อมวลชนไว้ 3 ประเภท ดังนี้

1. สิ่งตีพิมพ์ (The printed form) ได้แก่ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร และหนังสือการ์ตูน เป็นต้น
2. สิ่งบันทึกเป็นฟิล์ม (The filmed form) ได้แก่ ภาพยนตร์บันทึก ภาพยนตร์ข่าว และภาพยนตร์สารคดี เป็นต้น
3. ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ (The electronic form) ได้แก่ วิทยุ โทรทัศน์ และการบันทึกเสียง

2.1.3 บทบาทและหน้าที่ของสื่อมวลชน

2.1.3.1 บทบาทของสื่อมวลชน แบ่งออกเป็น 2 ประเภท (ชาลิต เลิศศักดิ์วิมาน. 2541 : 20 – 21 ; อ้างอิงมาจาก บำรุง สุขพรรณ. 2526 : 13 - 15) มีดังนี้

2.1.3.1.1 บทบาททางพุทธิปัญญา (Intellectual) เป็นบทบาทที่สำคัญของการสื่อสารมวลชน ที่ต้องเสริมสร้างความรู้และให้การศึกษาแก่มนุษย์ที่อยู่ในสังคมให้ได้รับประโยชน์มากที่สุด หน้าที่หลักของบทบาทนี้ คือ การแถลงข่าวเพื่อให้มนุษย์ในสังคมได้ทราบ เพราะในสังคมมีเหตุการณ์เกิดขึ้นมากมายจนไม่สามารถติดต่อรับรู้ได้เพียงคนเดียว สื่อสารมวลชนจึงช่วยรวบรวมเสนอให้ได้รับทราบอย่างเพียงพอ บทบาททางพุทธิปัญญาแยกเป็น 4 ประเด็น คือ

1. เพื่อบรรยายข้อเท็จจริง (Facts)
2. เพื่อให้การศึกษา (Education)
3. เพื่อแสดงออกทางสังคม ทั้งในด้านอุดมการณ์ความคิดของบุคคล และแสดงออกทางวัฒนธรรมในกระบวนการถ่ายทอดวัฒนธรรม

4. เพื่อขจัดความกดดันและความขัดแย้งในสังคม

2.1.3.1.2 บทบาททางด้านจิตวิทยา (Social psychology) บทบาททางด้านนี้เพื่อเป็นการบำรุงขวัญและจิตใจของสมาชิกในสังคมให้ดีขึ้น บทบาททางด้านจิตวิทยาสังคม แบ่งเป็น 3 ประเด็น คือ

1. เพื่อสร้างความผูกพัน โดยมีหน้าที่ในการสร้างความผูกพันในสังคมให้แน่นแฟ้น
2. ขจัดความโดดเดี่ยวทางสังคมของสมาชิกในสังคม โดยมีหน้าที่บริการสังคมให้มีการพักผ่อนหย่อนใจ เพื่อคลายความตึงเครียด

3. เพื่อบำบัดทางจิต (Psycho therapy) สื่อมวลชนจะช่วยชดเชยสิ่งที่สังคมขาด

2.1.3.2 หน้าที่ของสื่อมวลชน ซีเบิร์ต เฟรด เอส (Seibert Fred S. 1954 : 13 – 29) กล่าวว่า หน้าที่ในการให้บริการของสื่อมวลชน แบ่งเป็น 3 ประการใหญ่ ๆ ได้ดังนี้

1. หน้าที่ในการเสนอข่าวสาร (The information function)
2. หน้าที่ในการให้ความบันเทิง (The entertainment function)
3. หน้าที่ในการโฆษณา (The sales or advertising function)

นอกจากนี้ เกษม ศิริสัมพันธ์ (2507 : 63) กล่าวถึงหน้าที่ประการสำคัญของสื่อมวลชนไว้ 3 ประการ คือ

1. ในการเสนอข่าวข้อเท็จจริง (Information function) หมายถึง การรายงานเหตุการณ์ และข่าวสารต่าง ๆ ให้สมาชิกในสังคมได้ทราบ
2. หน้าที่ในการเสนอความคิดเห็น (Opinion function) คือ การเป็นผู้นำที่สำคัญในการเสนอความคิดเห็นของมวลชน
3. หน้าที่ในการให้ความบันเทิง (Entertainment function)

2.1.4 อิทธิพลของสื่อมวลชน

อิทธิพลของสื่อมวลชนเปรียบเสมือนหนึ่งดาบสองคม ซึ่งอาจใช้ให้เป็นประโยชน์แก่มวลชน ได้ด้วยการเป็นผู้นำทางความคิด เป็นครูที่ถ่ายทอดความรู้ที่ต่าง ๆ ให้แก่ประชาชน และยังให้สิ่งที่ประชาชน อยากรู้อยากเห็นหรือให้ความสนใจต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม ในขณะที่เดียวกันอาจก่อให้เกิดโทษ อย่างมหันต์ก็ได้ โดยเฉพาะเมื่อมีการปลุกปั่นให้เกิดความระส่ำระสายในสังคม ซึ่งบางครั้งอาจมีผลร้ายแรง เกินกว่าที่คาดไว้ แคนทริล (Cantril. 1940 : 620 – 629) ได้ยกตัวอย่างเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในประเทศ อังกฤษว่า เมื่อปี ค.ศ. 1938 มีสถานีวิทยุแห่งหนึ่งได้จัดรายการละครทางวิทยุเรื่อง “ War of the Worlds ” ซึ่งได้โครงเรื่องมาจากนวนิยายของ H.G. Wells วันที่จัดละครทางวิทยุตรงกับวันฮาโลวีน ผู้จัดรายการ วิทยุจึงจัดรายการนี้ให้ดึงดูดสมจริงสมจัง มีการประกาศของทางราชการผ่านทางวิทยุกระจายเสียงว่า มียาน อวกาศจากดาวพระอังคารส่งทหารมารบ มาทำลายเมืองต่าง ๆ ในประเทศสหรัฐอเมริกา ในระหว่างที่มีการ ประกาศของทางราชการกับเสียงเพลง ทำให้ประชาชนที่ฟังวิทยุไม่สามารถรู้ได้เลยว่า การประกาศของทาง ราชการกับเสียงเพลงนั้น เป็นการแสดงละครทางสถานีวิทยุ ประชาชนเป็นจำนวนมากเชื่อและตกใจต่อ เหตุการณ์ดังกล่าว จึงพากันวิ่งหนีออกจากบ้าน ต่อมาได้มีการสำรวจปฏิกิริยาของประชาชน (Mass reaction) โดยนักสังคมวิทยาผู้หนึ่ง ผลปรากฏว่า มีประชาชนที่ฟังรายการละครวิทยุเรื่อง War of the Worlds ทั่วประเทศประมาณ 6 ล้านคน มีประชาชน 1 ล้านคนที่ตกใจและคิดว่าเป็นเรื่องจริง ซึ่งบางคนก็โทรศัพท์ บอกข่าวร้ายให้เพื่อนรับรู้ บางคนก็อพยพครอบครัวออกจากบ้าน โดยเฉพาะในรัฐนิวเจอร์ซีย์มีประชาชนนับ แสนคนที่หนีกันอลหม่าน บางคนคิดว่าเป็นวันที่พระเจ้ามาล้างโลก (ตามความเชื่อของคนที่นับถือศาสนา คริสต์) จากตัวอย่างดังกล่าวได้ชี้ให้เห็นว่า สื่อมวลชนก่อให้เกิดความระส่ำระสายทำให้สังคมปั่นป่วน ซึ่งเป็น ปฏิกิริยาของมวลชนที่แสดงออกมารุนแรง และจากรายงานผลของการศึกษาที่รวบรวมโดยคณะกรรมการ วิชาการทางกฎหมาย เพื่อศึกษาการพิมพ์หนังสืออ่านเล่น สำหรับเด็กแห่งรัฐนิวยอร์ก กล่าวไว้ว่า เด็ก ๆ ที่มี ร่างกายและจิตใจปกติ อาจได้รับความกระทบกระเทือนทางจิตใจหรือถูกชักจูงไปในทางไม่ดี จนกระทั่งเกิด ปัญหาในด้านความประพฤติขึ้นได้ หลังจากการอ่านเรื่องอาชญากรรมและการใช้กำลังรุนแรงจนถึงเลือดเนื้อ หรือถึงชีวิตอยู่เสมอ (เสรี วงษ์มณฑา. 2533 : 17) อย่างไรก็ตาม สื่อมวลชนยังให้ความรู้ได้รวดเร็วและ แม่นยำแล้ว ยังรวมทั้งช่วยให้เรียนรู้เกี่ยวกับธรรมเนียมประเพณี การดำเนินชีวิตของสังคมต่าง ๆ เรียนรู้วิธี แก้ไขปัญหาโดยบทบาทสมมุติที่พบเห็นในสื่อ เป็นโอกาสได้เข้าใจตัวเองมากขึ้น เพราะการนำเสนอของสื่อ ทำให้ตัวเองเป็นผู้สังเกตการณ์แทนการเป็นคู่กรณี จึงทำให้เกิดการเข้าใจตัวเองได้ง่ายกว่าการเป็นคู่กรณีเอง สื่อยังสร้างความสนุกสนานที่บางครั้งชีวิตจริงให้ได้ สามารถเรียนรู้ผลของการกระทำจากการกระทำของตัวเอง ละครและยังให้การเรียนรู้บทบาทต่าง ๆ ผู้คนในสังคมอีกทั้งยังทำให้เด็กอยู่ติดบ้านได้โดยไม่ต้องบังคับกัน (สุภรัตน์ เอกอัศวิน. 2540 : 41 – 42) นอกจากนี้ สื่อมวลชนยังมีส่วนในการพัฒนาแรงกระตุ้น และค่านิยม ซึ่งมีผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของสังคม เด็กจะเรียนรู้เกี่ยวกับปทัสถานของสังคมและวัฒนธรรมของ

สังคมโดยตรง จากบุคคลที่เขาติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน และจากสื่อมวลชนอื่น ๆ เช่น หนังสือ การตูน วิทยุ โทรทัศน์และภาพยนตร์ ซึ่งพบว่าเด็กจะมีความสนใจภายนอกมากขึ้นตามอายุ และสื่อมวลชนเริ่มมีอิทธิพลมากต่อเด็กตั้งแต่อายุ 7 – 12 ปี (เสรี วงษ์มณฑา. 2533 : 17; อ้างอิงมาจาก ปรัญญ์ ปราชญาพชร. 2527 : 38)

เนื่องจากผู้วิจัยได้ศึกษาเฉพาะอิทธิพลของโทรทัศน์ อิทธิพลของวิทยุกระจายเสียง อิทธิพลของหนังสือพิมพ์ และอิทธิพลของภาพยนตร์ ดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

อิทธิพลของโทรทัศน์ (จินตนา ยศสุนทร และคณะ. 2507 : 39) มีดังนี้

1. ขณะที่โทรทัศน์ออกอากาศ ได้รับความนิยมมากกว่าสื่ออย่างอื่น
2. โทรทัศน์เป็นทั้งภาพยนตร์ วิทยุกระจายเสียงและหนังสือพิมพ์รวมกัน
3. เข้าถึงผู้ดูในบ้าน และจะมีอิทธิพลมากขึ้นทุกที
4. ผู้ปกครองมีโอกาสได้ดูร่วมกับเด็กมากกว่าภาพยนตร์ตามโรงภาพยนตร์ ฉะนั้น จึงมี

โอกาสได้อธิบายและชี้แจงแก่เด็ก และควบคุมการดูของเด็กได้ด้วย

อิทธิพลของโทรทัศน์ต่อพฤติกรรมและการเลียนแบบ โทรทัศน์มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมและการเลียนแบบ ซึ่งทำให้ส่งผลต่อความเชื่อทัศนคติ ค่านิยม และรูปแบบต่าง ๆ ในการดำเนินชีวิตพ่อแม่จึงต้องคอยช่วยเหลือลูก ด้วยการจัดการให้ลูกได้รับประสบการณ์ในแต่ละขั้นของชีวิตให้เหมาะสมกับวัย หมายความว่า ให้ลูกได้แยกแยะออกกระหว่างประสบการณ์ในชีวิตจริงกับประสบการณ์ที่ได้จากโทรทัศน์ ให้ตระหนักรู้ในความแตกต่างระหว่างตัวละครกับคนจริง และความแตกต่างระหว่างความจริงกับโลกสมมุติ แม้วัยรุ่นเป็นวัยที่แสวงหาเอกลักษณ์รูปแบบของตนเอง วัยรุ่นจึงสนใจและสังเกตบุคคลในข่าว ละคร และพร้อมที่จะเลียนแบบเพื่อปรับเปลี่ยนตัวเองให้เหมือนบุคคลนั้น ๆ ไม่ว่าจะเป็นดารา นักร้อง คนดังในวงการต่าง ๆ วัยรุ่นมีความต้องการการยอมรับในกลุ่มเพื่อน ดังนั้น การรับรู้เรื่องเกี่ยวกับสื่อจึงต้องให้ทันกลุ่มเพื่อนทุกเรื่องไม่ว่าจะเป็นตัวละครดัง รายการวิทยุ การ์ตูนยอดนิยม ฯลฯ อีกทั้งช่วงนี้ฮอว์โมนเริ่มทำงานอย่างมากจนตัวเองควบคุมได้ยาก การแสวงหาสื่อจึงเป็นไปเพื่อความพอใจในเรื่องเพศ ถ้าขาดการควบคุมที่ดีพอจะทำให้เลือกรับสื่อลักษณะนี้ไปในทางที่ไม่เหมาะสม ในขณะที่ตัวสื่อต่าง ๆ ก็พยายามจับลูกค่ากลุ่มวัยรุ่น เพราะมีกำลังซื้อและมักขาดวิจารณญาณที่ดีในการตัดสินใจ สื่อจึงพยายามผลิตรายการให้วัยรุ่นสนใจมาก ๆ แม้ว่าบางครั้งจะส่งผลในทางลบก็ตาม เช่น ความรุนแรง การกระตุ้นทางเพศ ค่านิยมด้านวัตถุ ฯลฯ (ศุภรัตน์ เอกอัศวิน. 2540 : 43)

อิทธิพลของวิทยุกระจายเสียง

วิทยุกระจายเสียง มีอิทธิพลและมีคุณสมบัติที่ดี (จินตนา ยศสุนทร และคณะ. 2507 : 38 – 39, นิสิตปริญญาโท เทคโนโลยีทางการศึกษา. 2518 : 53 – 54) คือ

1. มีอิทธิพลมากที่สุด เพราะไปได้ไกลที่สุด เข้าถึงคนได้จำนวนมากที่สุด และทุกประเภทรวมทั้งคนที่อ่านหนังสือไม่ออก ไม่เลือกเวลาและสถานที่ เสียค่าใช้จ่ายน้อย
2. เหมาะสำหรับคนที่มีเวลาว่างมาก และช่วยปรับปรุงสติปัญญาของผู้ฟัง
3. อาจฟังได้สนุกกว่าโทรทัศน์ เพราะใช้จินตนาการได้ตามใจตนเอง ได้คิดวาดภาพตามใจตนเอง ไม่ถูกจำกัดด้วยภาพที่โทรทัศน์เสนอ
4. มีอิทธิพลทางภาษา และอาจใช้เป็นเครื่องมือสร้างเอกภาพทางภาษา ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่จะก่อให้เกิดเอกภาพทางการเมือง

5. มีความสำคัญในทุกโอกาส ทั้งในยามสงบและยามสงคราม
6. สามารถนำเอาผู้เชี่ยวชาญหรือนักวิชาการในสาขาต่าง ๆ มาพูดให้ผู้ฟังได้ครั้งละหลายคน
7. เป็นเครื่องมือในการให้การศึกษาแก่บุคคลที่ไม่มีโอกาสเรียนในโรงเรียน หรือในมหาวิทยาลัย
8. เป็นเครื่องมือสนับสนุนเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งออกไปปฏิบัติงานในชนบทและเป็นเครื่องมือที่เชื่อมต่อบริเวณเจ้าหน้าที่ของรัฐกับประชาชน
9. เสนอข่าวและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคมได้อย่างรวดเร็ว
10. จะได้ผลเต็มที่ก็ต่อเมื่อมีกลวิธีที่เสนอต่อผู้ฟังได้อย่างถูกใจ และสิ่งที่นำเสนอานั้นต้องไม่เป็นพิษภัยแก่ผู้ฟัง

อิทธิพลของหนังสือพิมพ์

สาเหตุที่ทำให้หนังสือพิมพ์มีอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิดของผู้อ่าน มาจากเหตุผล 2 ประการ คือ หน้าที่ของหนังสือพิมพ์ และลักษณะของหนังสือพิมพ์ หน้าที่ที่สำคัญของหนังสือพิมพ์ ได้แก่ หน้าที่ในการเสนอข่าว การเสนอความคิดเห็น และให้ความบันเทิง ส่วนลักษณะของหนังสือพิมพ์ที่ทำให้มีอิทธิพลอย่างสูงในปัจจุบัน มีลักษณะ คือ ราคาถูก เป็นที่แพร่หลายทั่วไป หาซื้อได้ง่าย อ่านเมื่อใดก็ได้ตามแต่อารมณ์ การเสนอภาพและเรื่องราวสามารถเก็บรักษาไว้เป็นหลักฐานได้คงสภาพนาน ให้ข่าวสารและรายละเอียดซึ่งได้มากกว่ารายการข่าวทางวิทยุหรือโทรทัศน์ และเป็นสื่อมวลชนที่มีลักษณะพิเศษแตกต่างไปจากสิ่งพิมพ์ประเภทอื่น ๆ ประกอบด้วย ข่าวการเมือง ข่าวอาชญากรรม ข่าวการศึกษา ข่าวกีฬา บทวิจารณ์ บทความ จดหมายร้องเรียน เป็นต้น (สุวัจน์ บัญจกุลวงศ์. 2537 : 30 - 32) ซึ่งผู้เขียนได้ให้ความเห็นส่วนตัว อารมณ์เกลียดชังส่วนตัวเป็นเครื่องชี้ขาด อย่างมีอคติต่อผู้ตกเป็นข่าว ซึ่งเป็นการสร้างความแตกแยกในสังคม หนังสือพิมพ์บางฉบับ หรือแม้แต่ฉบับเดียวกัน บางครั้งเขียนข่าวไปกันคนละแง่และยังมีความขัดแย้งกันเอง จนผู้อ่านเกิดความสับสนไม่แน่ใจหรือเข้าใจผิดไปก็มี โดยทั่วไปผู้อ่านมักอ่านหนังสือพิมพ์ประจำอยู่ฉบับเดียว ทำให้ไม่มีโอกาสรู้เห็นข้อเท็จจริงได้ทั้งหมดและถูกชักจูงได้ง่าย สังเกตได้จากการสนทนาปัญหามันเมือง ผู้สนทนาจะพูดหรือแสดงความคิดเห็นตามที่ตนได้อ่านมาจากหนังสือพิมพ์ หากพวกเขารับรู้ข่าวสารที่ผิดย่อมทำให้เกิดปัญญาด้อยไปด้วย หนังสือพิมพ์บางฉบับชักจูงผู้อ่านให้คล้อยตาม หรือมอมเมาผู้อ่านด้วยอิทธิฤทธิ์ปาฏิหาริย์ หรือด้วยเหตุอื่น เช่น การพาดหัวข่าวให้น่าสนใจ การพาดหัวข่าวที่ทำให้ประชาชนตื่นตกใจ ทั้งนี้เพื่อเพิ่มจำนวนจำหน่าย อย่างไรก็ตาม มีหนังสือพิมพ์บางฉบับที่ทำหน้าที่เป็นสื่อมวลชนที่ดี ด้วยการลงข่าวตามความเป็นจริง ได้เสนอแนะแนวทางที่ดีที่ถูกต้องต่อผู้อ่าน คอยปกป้องผลประโยชน์ของผู้อ่านด้วยความเป็นธรรม มีความรับผิดชอบต่อจรรยาบรรณ ไม่เกรงกลัวต่ออำนาจเผด็จการหรืออิทธิพลใด ๆ ก็ตาม นี่คือ หนังสือพิมพ์ของประชาชนที่แท้จริง (อดุลย์ หุตางกูร. 2529 : 9 - 10)

อิทธิพลของภาพยนตร์

อิทธิพลของภาพยนตร์ (จินตนา ยศสุนทร และคณะ. 2507 : 38) มีดังนี้

1. เข้าถึงความรู้สึกได้ง่าย เพราะได้ยินทั้งเสียงและได้เห็นทั้งภาพ และทั้งสี่ที่เป็นธรรมชาติ
2. ในแง่ของการศึกษา ช่วยอธิบายวิชาที่ยากให้เข้าใจได้ง่าย ช่วยทำให้ประวัติศาสตร์

มีชีวิตจิตใจขึ้น

3. มีอิทธิพลต่อเด็กมากกว่าผู้ใหญ่ เพราะเด็กยอมแสวงหาการบันเทิงมากกว่าผู้ใหญ่ ภาพยนตร์เป็นสื่อมวลชนที่มีอิทธิพลต่อผู้ดูมาก เพราะเข้าถึงความรู้สึกได้ง่าย อิทธิพลนี้อาจจะเป็นอิทธิพลในแง่ดีและไม่ดี ดังนั้น จึงต้องมีการป้องกันอิทธิพลไม่ดีด้วยการเซ็นเซอร์ และวิธีจำกัดอายุผู้ดู บิดามารดาอาจช่วยอธิบายให้เข้าใจวิธิดูภาพยนตร์อย่างถูกต้อง และเมื่อเปรียบเทียบกับหนังสือพิมพ์แล้ว อิทธิพลของภาพยนตร์มีมากกว่าหนังสือพิมพ์ เพราะได้เห็นทั้งภาพ ได้ฟังเสียง และยอมอารมณ์ได้มากกว่าหนังสือพิมพ์ ทั้งอาจช่วยในการศึกษาอบรมได้อย่างดี

2.1.5 อิทธิพลของสื่อมวลชนที่มีต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย

เนื่องจากหนังสือพิมพ์ได้เสนอข่าวนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยมีชื่อเสียงหลายแห่งฆ่าตัวตาย โดยการกระโดดตึกอันเนื่องมาจากปัญหาการผิดหวังเรื่องการเรียน การสอบ หรือความรัก อาจมีความเป็นไปได้ที่นักศึกษาเหล่านั้นมีปัญหาในลักษณะเดียวกันหรือคล้าย ๆ กัน จึงแก้ปัญหาในลักษณะเดียวกัน ในขณะเดียวกัน การเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์มีการใช้ภาษาที่ดึงดูดให้คิดฆ่าตัวตาย เช่น “ นักธุรกิจใหญ่ ประสบกับความล้มเหลวในการลงทุนระดับชีวิตตัวเองเพื่อหนีปัญหา ” ซึ่งการลงพาดหัวข่าวลักษณะนี้เป็นเหตุให้บุคคลที่พบกับความล้มเหลวเอาอย่างในการหาทางออกของปัญหาต่างๆ ที่แก้ไม่ตก จึงหนีปัญหาทั้งปวงด้วยการฆ่าตัวตาย (บุญเลิศ วงศ์พรหม. 2542 : 58) การเลียนแบบจึงเป็นสาเหตุสำคัญอย่างหนึ่งในการฆ่าตัวตายที่เกิดจากการเลียนแบบจากข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ วิทยุ และการฆ่าตัวตายของญาติพี่น้อง หรือบิดามารดา (วัชรภรณ์ อภิวัชรางกูร. 2535 : 79 ; จิราภรณ์ ตั้งกิตติภรณ์. 2533 : 27 ; เอมอร ชินพัฒนพงษ์. 2530 : 16 ; ปิยะจักร เนนเลิศ. 2524 : 30) และในกรณีที่สื่อนำเสนอความก้าวร้าวรุนแรง เด็กที่ได้รับสื่อเป็นระยะเวลานาน จะส่งผลให้ก้าวร้าวรุนแรงกว่าเด็กอื่น และเด็กยังเรียนรู้ว่าวิธีจัดการปัญหาด้วยความรุนแรงนั้นเป็นสิ่งที่ทำได้และได้ผลดี สื่อมักนำเสนอเรื่องทางเพศในลักษณะเชยชวนเป็นการส่งผลทางลบมากกว่าสร้างสรรค์ และยังเป็นการสร้างค่านิยมที่ผิดๆ ในการโฆษณาขายสินค้า เช่น ผู้หญิงของการดื่มแอลกอฮอล์กับความประสบความสำเร็จความมีเสน่ห์หรือความสนุก นอกจากนี้ การแสดงท่าโลดโผนต่าง ๆ ของพระเอกหรือผู้ร้ายเป็นสิ่งที่ทำให้เด็กเกิดความประทับใจ โดยที่เด็กไม่รู้เลยว่าเบื้องหลังการถ่ายทำนั้นมีการใช้เครื่องมือช่วยเหลือมากมาย ทำให้เด็กเลียนแบบอย่างหนึ่งประเภท Action โดยเหาะหรือกระโดดจากที่สูง หรือแม้กระทั่งการเล่นเกม Puzzle rulet จนทำให้เสียชีวิตกันหลายราย (สุภรัตน์ เอกอัศวิน. 2540 : 41 – 42) และจากบทความเรื่อง “ ความรุนแรงในจอโทรทัศน์ ยาพิษยุคพัฒนา ” ของ ดร. สมบัติ จันทรวงศ์ ที่กล่าวถึง การศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับอิทธิพลของโทรทัศน์ที่มีต่อผู้ชม สรุปได้ดังนี้

1. ความรู้สึกชินชาต่อการใช้ความรุนแรงในชีวิตจริง ผู้ชมที่อยู่ในวัยเด็กจะมีความรู้สึกชินชาต่อการใช้ความรุนแรง เมื่อได้ดูรายการทางโทรทัศน์ที่มีเนื้อหาความรุนแรง

2. การเพาะนิสสัยนิยมความรุนแรง การชมรายการรุนแรงทางโทรทัศน์ซ้ำแล้วซ้ำเล่า ย่อมส่งผลให้เกิดความรู้สึกไม่ยินดียินร้ายต่อความทารุณโหดร้าย และการใช้กำลังรุนแรง ทำให้รู้สึกว่าการใช้ความรุนแรงนั้นเป็นสิ่งปกติและเหมาะสมกับบางสถานการณ์อีกด้วย ซึ่งมีดังนี้

2.1 เด็กมักเลียนแบบจากสิ่งที่ตนได้พบเห็นในโทรทัศน์มากกว่าที่จะเชื่อฟังคำสั่งสอนของบุคคล

2.2 เด็กที่เห็นความรุนแรงในรายการโทรทัศน์ ทำให้เรียนรู้พฤติกรรมดังกล่าวและจดจำได้นาน นับเป็นเดือนหลังจากที่ได้ดูรายการนั้นผ่านไปแล้ว ถึงแม้ว่าจะไม่มีการดูซ้ำอีกเลย

2.3 ถึงแม้ว่าเด็กจะมีชีวิตครอบครัวที่ดี คือมีพ่อแม่ที่รักลูกและมีแบบอย่างที่ดีของผู้ที่ไม่นิยมความรุนแรง ไม่ได้เป็นหลักประกันว่าเด็กจะปลอดภัยจากผลของความรุนแรงที่ปรากฏบนจอโทรทัศน์

2.4 ความรุนแรงที่ปรากฏบนจอโทรทัศน์ สามารถส่งผลทางด้านทัศนคติและพฤติกรรมอันยาวนานแก่ผู้ชม การที่เด็กดูโทรทัศน์มากในวัยเด็กจะทำให้มีความสัมพันธ์โดยตรงกับพฤติกรรมที่รุนแรงหลังจากศึกษาเด็กในชั้นมัธยมศึกษาไปแล้ว

2.5 การเล่นเกมของเด็ก มักจะเลียนแบบการใช้ความรุนแรงที่เพิ่งได้เห็นในจอโทรทัศน์ แม้ว่าจะมีโอกาสเลือกเล่นของเล่นอย่างอื่นที่ไม่ใช่ประเภทรุนแรง

2.6 การดูภาพยนตร์การ์ตูนที่มีความรุนแรงทางโทรทัศน์เพียงครั้งเดียว จะเพิ่มความรุนแรงในการเล่นของเด็กภายในเวลาไม่กี่นาที หลังจากที่ได้ดูรายการจบลง

2.7 ความรุนแรงที่แสดงในจอโทรทัศน์ อาจทำให้เด็กบางคนมีความรุนแรงเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่าของความรู้สึกเดิม ก่อนดูรายการนั้น ๆ

3. การยึดเอาการใช้ความรุนแรงเป็นวิธีแก้ปัญหา เด็กจะเกิดความรู้สึกว่าการใช้กำลังชกต่อย ยิง แทงกัน เป็นวิธีการแก้ปัญหาที่ได้ผลดีกว่าวิธีอื่น และเด็กก็จะยอมรับกันโดยทั่วไป (เสรีวงษ์มณฑา. 2533 : 17 - 19)

นอกจากนี้ องค์การอนามัยโลก (WHO) จึงได้แนะนำวิธีป้องกันการฆ่าตัวตาย โดยลดการเสนอข่าวฆ่าตัวตายของสื่อมวลชน (หม่อมหลวงสมชาย จักรพันธุ์. 2541 : 9)

2.1.6 คุณค่าของสื่อมวลชน

สุดา ชำรงโชติ (2509 : 9 - 15) ได้กล่าวถึง คุณค่าของสื่อมวลชนแต่ละชนิดในด้านการศึกษาไว้ ดังนี้

1. วิทยูกระจายเสียงให้ประโยชน์ทางการศึกษา ดังนี้

- 1.1 ให้เนื้อหาที่ทันต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ของโลก
- 1.2 ให้ทั้งความรู้และความบันเทิง จึงทำให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจดีและจำได้แม่นยำ
- 1.3 ช่วยให้เกิดความคิดและจินตนาการ โดยการเสนอปัญหาและความคิดเห็นต่าง ๆ

ให้กว้างขวางขึ้น

2. โทรทัศน์ให้คุณค่าทางการศึกษา ดังนี้

2.1 สามารถนำข่าวสารและเรื่องราว ซึ่งเป็นทั้งภาพและเสียงไปสู่ผู้รับได้ ช่วยให้ผู้รับเกิดความรู้สึกว่าเหตุการณ์นั้นมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับตน

2.2 ช่วยในการอบรมและฝึกนิสัยที่ดีให้แก่เด็ก โดยผู้ปกครองที่มีความสามารถควรรู้จักเลือกและแนะนำให้เด็กชมรายการที่ดี

2.3 ช่วยเสริมบทเรียน และการสอนของครูจากโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2.4 โทรทัศน์เป็นครูคนที่สามของเด็ก ๆ นอกเหนือไปจากพ่อแม่ และครูอาจารย์ที่โรงเรียน

3. ภาพยนตร์ให้คุณค่าทางการศึกษา ดังนี้

3.1 ให้ข่าวสาร ความรู้เป็นการเสริมสร้างสติปัญญา เช่น ภาพยนตร์ข่าว ภาพยนตร์สารคดี เป็นต้น

3.2 ส่งเสริมอาชีพ เช่น การประมง การเกษตร และการอุตสาหกรรม

3.3 มีอิทธิพลในการสร้างทัศนคติและความประพฤติของบุคคลในชุมชน ทั้งนี้เนื่องจาก

ผู้ชมชอบเลียนแบบอย่างจากสิ่งที่ตนสนใจในภาพยนตร์แล้วนำไปประพฤติปฏิบัติ ฉะนั้น จึงต้องมีการควบคุม ภาพยนตร์ไม่ให้เผยแพร่ภาพที่เป็นภัยแก่สังคม

3.4 ให้ความรู้ในด้านสุขอนามัย ทั้งด้านส่งเสริมและการป้องกัน

3.5 ช่วยกระตุ้นและสร้างความสนใจในการอ่านสิ่งใหม่ ๆ

4. หนังสือพิมพ์ให้คุณค่าทางการศึกษา ดังนี้

4.1 ช่วยให้ผู้อ่านมีความรู้กว้างขวางขึ้น ข่าวและสารคดีบางเรื่องอาจช่วยเสริมสร้าง และเพิ่มพูนความรู้ในวิชาที่เรียนให้กว้างขวางขึ้น นอกจากนี้ ยังช่วยให้นักเรียนเป็นคนทันต่อเหตุการณ์ และสามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ความเป็นไปของการดำเนินชีวิต ในสังคมปัจจุบันได้เป็นอย่างดี

4.2 ช่วยปลูกฝังนิสัยให้เป็นคนรักอ่าน มีความกระตือรือร้นที่จะค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ

4.3 ช่วยให้ผู้อ่านมีความคิดวิจารณ์เนื้อหาและเรื่องราวต่างๆ จากการอ่านและก่อให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีความเชื่อมั่นในตนเอง

4.4 ทำให้ทราบความเคลื่อนไหว และการค้นคิดประดิษฐ์สิ่งใหม่ๆ และให้ความรู้รอบตัว

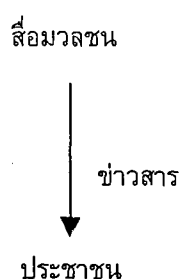
4.5 เพื่อให้ความรู้โดยตรงแก่ผู้อ่าน เกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้นทั้งในประเทศและต่างประเทศทั่วโลก

4.6 วิจารณ์ข่าวเพื่อให้ผู้อ่านได้รับความคิดเห็นต่าง ๆ

2.1.7 ทฤษฎีเกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อมวลชน

ทฤษฎีที่เกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อมวลชน (ปรมะ สตะเวทิน. 2526 : 139 - 140) ที่สำคัญมีดังนี้

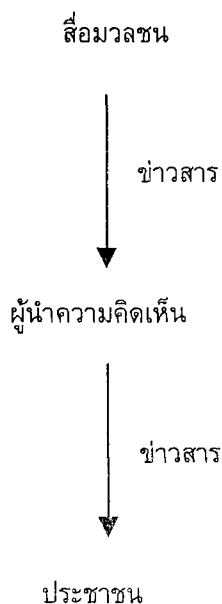
2.1.7.1 ทฤษฎีเข็มฉีดยาหรือการสื่อสารแบบชั้นตอนเดียว (Hypodermic Needle Model)

ภาพประกอบ 3 ทฤษฎีเข็มฉีดยา

ทฤษฎีเข็มฉีดยา เป็นทฤษฎีเก่ามีสาระสำคัญว่า สื่อมวลชนมีอิทธิพลโดยตรงต่อประชาชน ข่าวสารที่เสนอทางสื่อมวลชนสามารถไปถึงประชาชนได้โดยตรง โดยไม่ต้องผ่านบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เพราะประชาชนไม่มีความเกี่ยวข้องกัน จึงไม่ได้รับอิทธิพลจากบุคคลอื่น

2.1.7.2 ทฤษฎีการสื่อสารแบบสองขั้นตอน (Two Step Flow of Communication)

ภาพประกอบ 4 ทฤษฎีการสื่อสารแบบสองขั้นตอน

จากการวิจัยเกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อมวลชน พบว่าประชาชนแต่ละคนนั้น มีการติดต่อกันและกันในชีวิตประจำวัน และเป็นสมาชิกของสถาบันสังคมต่าง ๆ คนแต่ละคนมีการใช้สื่อมวลชนไม่เท่ากัน และมีอิทธิพลในการเป็นผู้นำไม่เท่ากัน ในสังคมแต่ละสังคมหรือในชุมชนแต่ละแห่ง จะมีบุคคลซึ่งเป็นผู้นำความคิดเห็น (Opinion leaders) ทำหน้าที่เป็นผู้ถ่ายทอดข่าวสารจากสื่อมวลชนไปยังประชาชนคนอื่น และมีอิทธิพลต่อความคิดและการตัดสินใจของประชาชน

2.1.7.3 ทฤษฎีการกำหนดเรื่อง (Agenda - Setting)

ทฤษฎีการกำหนดเรื่อง ซึ่งมี แมกซ์เวลล์ อี แมคคอมส์ และโดนัลด์ แอล ชอร์ (ประมะสตะเวทิน. 2539 : 176; อ้างอิงมาจาก Maxwell E. McCombs and Donald L. Shaw. 1972 :176 – 187) ได้เสนอไว้เมื่อปี ค.ศ. 1972 ว่าในบรรดาเรื่องราวหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น เรื่องราวหรือเหตุการณ์ใดที่ถูกนำมาเสนอเป็นข่าวสำคัญและได้รับการนำเสนออย่างต่อเนื่อง เรื่องนั้นก็จะกลายเป็นเรื่องสำคัญสำหรับประชาชนตามไปด้วย เพราะประชาชนคิดว่าเรื่องที่สื่อมวลชนนำมาเสนอนี้เป็นเรื่องที่สำคัญ เรื่องดังกล่าวจึงอยู่ในความสนใจของประชาชน ประชาชนจะพูดคุยกันถึงเรื่องนั้นเป็นส่วนใหญ่ ในการพบปะพูดคุยกันในสังคมและชีวิตประจำวัน ทั้ง ๆ ที่จริงแล้วเรื่องที่สื่อมวลชนนำมาเสนอให้อยู่ในความสนใจของประชาชนนั้น อาจไม่มีความสำคัญมากนักก็ได้

2.1.7.4 ทฤษฎีการปลูกฝัง (Cultivation Theory)

ทฤษฎีการปลูกฝัง เกิดขึ้นในสหรัฐอเมริกา ช่วงทศวรรษ 1960 – 1970 มีนักทฤษฎีที่เป็นผู้บุกเบิก คือ George Gerbner ทฤษฎีการปลูกฝังอาศัยพื้นฐานแนวคิดที่สำคัญเกี่ยวกับความสัมพันธ์

ระหว่างการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีการสื่อสารที่มีผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม (วิถีชีวิต วิถีคิด และสำนึกร่วมของคนในสังคม) ซึ่งการเปลี่ยนแปลงนี้ส่งผลกระทบในระดับบุคคลและวัฒนธรรมด้านข่าวสาร นอกจากนี้แล้ว ทฤษฎีการปลูกฝัง เชื่อว่า อิทธิพลของสื่อมวลชนนั้นมียูอยู่ในระดับหนึ่ง ที่ไม่ใช่ผลกระทบในระยะสั้น แต่เป็นผลกระทบที่เกิดขึ้นในระยะยาวและเป็นผลมาจากการสั่งสมสื่อมวลชน ทฤษฎีการปลูกฝังให้ความสนใจมากที่สุด คือ โทไรท์สัน หลักของทฤษฎีการปลูกฝังเป็นไปตามข้อเสนอที่ว่า “ เพราะเราเชื่อมั่น (โทไรท์สัน) จริง มันก็เป็นจริง ” (กาญจนา แก้วเทพ. 2541 : 270 - 275)

2.1.8 ทฤษฎีอิทธิพลอันจำกัดของสื่อมวลชน

ทฤษฎีอิทธิพลอันจำกัดของสื่อมวลชน กล่าวว่า อิทธิพลของสื่อมวลชนที่จะมีต่อบุคคลนั้นมีจำกัด สื่อมวลชนจะเป็นเพียงตัวกระตุ้นและสนับสนุนความเชื่อเดิมที่มีอยู่ในบุคคลให้หนักแน่นขึ้น แต่จะไม่สามารถเปลี่ยนแปลงความคิดหรือพฤติกรรมของบุคคลได้ เช่น สื่อมวลชนจะมีอิทธิพลตอกย้ำให้บุคคลที่มีความรู้สึกเกลียดน้อยให้เกลียดมากขึ้น หรือมีความรู้สึกรักน้อยให้รักมากขึ้น แต่จะไม่มีอิทธิพลถึงขั้นที่จะเปลี่ยนแปลงความรู้สึกจากรักเป็นเกลียด หรือเปลี่ยนแปลงความรู้สึกจากเกลียดเป็นรักได้ นอกจากนี้ ยังมีทฤษฎีอื่น ๆ ที่สนับสนุนทฤษฎีว่าด้วยอิทธิพลอันจำกัดของสื่อมวลชน ดังต่อไปนี้

2.1.8.1 ทฤษฎีดุลยภาพ (Equilibrium) ทฤษฎีนี้กล่าวว่า สมองของมนุษย์หรือโครงสร้างของมนุษย์นี้เรียกว่า Cognitive structure จะต้องอยู่ในสภาวะที่สมดุล มนุษย์จะหลีกเลี่ยงไม่ยอมรับทราบข่าวสารที่จะไปทำลายสมดุลของ Cognitive structure และเมื่อเกิดความไม่สมดุล มนุษย์ก็จะพยายามดิ้นรนตัวเองให้หลุดพ้นจากสภาวะนั้นกลับสู่สภาวะความสมดุลเดิม ซึ่งพอสรุปได้ว่า การที่จะเปลี่ยนแปลงทัศนคติของบุคคลนั้น ไม่ใช่สิ่งที่จะทำให้ทำได้ง่าย เพราะเมื่อมนุษย์ได้รับสิ่งใดที่ไม่สอดคล้องกับสิ่งที่มีอยู่เดิม มนุษย์จะพยายามดิ้นรนกลับไปสู่สิ่งเดิมอีก

2.1.8.2 ทฤษฎีความไม่สอดคล้องทางความคิด (Cognitive Dissonance) ทฤษฎีนี้กล่าวว่า มนุษย์เราจะแสวงหาข่าวสารที่สอดคล้องกับความเชื่อของตัวเองเท่านั้น และจะพยายามหลีกเลี่ยงข่าวสารที่ขัดแย้งกับความเชื่อเดิม และในสภาวะที่เกิดความขัดแย้งนั้น ทำให้มนุษย์เกิดความสนใจและไขว่คว้าข้อมูลเพิ่มเติม เพื่อจะลดสภาพขัดแย้งดังกล่าว ดังนั้น หากสื่อมวลชนจะมีอิทธิพลถึงขั้นก่อให้เกิดปฏิกิริยา หรือพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไป นอกจากเนื้อหาของข่าวสารที่สอดคล้องกับความเชื่อเดิมแล้ว ยังจะต้องมีปัจจัยที่สำคัญ 2 ประการ คือ ปัจจัยทางด้านสิ่งเร้า (Stimulus factors) และปัจจัยด้านบุคคล (Personal factors)

2.1.8.2.1 ปัจจัยทางด้านสิ่งเร้า (Stimulus factors) ได้แก่

1. แหล่งข่าวสาร (Sources) ประกอบด้วยคุณลักษณะที่เหมาะสมของแหล่งที่เป็นผู้ให้ข่าวสาร ได้แก่ เพศ ความสามารถความเชี่ยวชาญ ความน่าเชื่อถือ อายุของผู้ให้ข่าวสาร
2. ข่าวสาร (Message) ประกอบด้วยเนื้อหาของข่าวสาร ลีลา น้ำเสียง วิธีการเรียบเรียง การเลือกใช้คำ วิธีการเขียน บทสรุป ขนาดของข่าวสาร สีสัน
3. ช่องทางการสื่อสาร (Channel) ประกอบด้วยลักษณะของสื่อ การวางตำแหน่งของสื่อ การจัดลำดับของสื่อ ความถี่ของสื่อ
4. สภาพแวดล้อม (Environment) ประกอบด้วยเวลา และสถานที่

2.1.8.2.2 ปัจจัยทางด้านบุคคล (Personal factors) ได้แก่

1. Predisposition หมายถึง สิ่งที่เราสะสมไว้ในตัวมาเป็นระยะเวลานานและสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามเวลา ได้แก่ ความรู้ ความเชื่อ ค่านิยม ทัศนคติ การรับรู้ บุคลิกภาพ ความต้องการ แรงจูงใจ และประสบการณ์การเรียนรู้

2. บรรทัดฐานของกลุ่ม (Group norms) ข่าวสารที่ขัดแย้งกับบรรทัดฐานของกลุ่มจะมีโอกาสถูกปฏิเสธมากกว่าข่าวสารที่มีความสอดคล้องกับบรรทัดฐานของกลุ่ม

3. การสื่อสารระหว่างบุคคล (Interpersonal communication) คนที่มีการติดต่อสื่อสารพูดคุยกับบุคคลอื่น จะเชื่อข่าวสารจากสื่อมวลชนน้อยกว่าคนที่ไม่ค่อยมีโอกาสได้ติดต่อสื่อสารหรือพูดคุยกับบุคคลอื่น

4. ผู้นำกลุ่ม (Exercise of leadership) บทบาทของผู้นำกลุ่มจะมีส่วนทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม หากผู้นำกลุ่มมีบทบาทในเรื่องที่สอดคล้องกับข่าวสารจากสื่อมวลชน

5. ภาพพจน์ของสื่อมวลชน (Image of the media) ภาพพจน์ของสื่อมวลชนจะมีส่วนช่วยให้เกิดความเชื่อถือในข่าวสารที่มีการเสนอออกไป

จากทฤษฎีอิทธิพลอันจำกัดของสื่อมวลชนและทฤษฎีอื่น ๆ ที่สนับสนุนกัน พอสรุปได้ว่าลำพังสื่อมวลชนเพียงอย่างเดียวคงไม่สามารถที่จะกระทบไปถึงขั้นการเปลี่ยนแปลงทัศนคติหรือพฤติกรรมของบุคคลได้ แต่สื่อมวลชนอาจจะมีอิทธิพลจำกัดเพียงในส่วนที่จะไปเสริมย้ำ หรือสนับสนุนความคิด หรือความเชื่อเดิมของบุคคลให้หนักแน่นขึ้นเท่านั้น (เสรี วงษ์มณฑา. 2533 : 23 -25)

2.1.9 ลักษณะการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายของสื่อมวลชน

การนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายในรูปแบบต่าง ๆ นั้น เป็นประโยชน์ต่อสาธารณชนในด้านการให้ความรู้ ความเข้าใจ และรู้วิธีการป้องกันการฆ่าตัวตาย แต่ในขณะเดียวกันข่าวการฆ่าตัวตายก็เป็นเสมือนการชี้ช่องทางในการฆ่าตัวตายได้เช่นกัน ฉะนั้นข่าวฆ่าตัวตาย จึงเป็นการเสนอข่าวสารที่ให้ผู้อ่านได้ทั้งทางบวกและทางลบ และบ่อยครั้งที่ข่าวฆ่าตัวตายเป็นการชี้แนะให้คนที่มีความคิดที่จะฆ่าตัวตาย คนใกล้ชิด และ / หรือฆ่าผู้อื่นให้ตายไปพร้อมกับตัวเอง เนื่องจากรู้ถึงกลวิธีการในการฆ่าคนอื่นและฆ่าตัวเองด้วย

ดังนั้น การเขียนข่าวอัตวินิบาตกรรม (ฆ่าตัวตาย) นักข่าวจะต้องระมัดระวังเป็นพิเศษ และพึงระลึกไว้เสมอว่า บันทึกของเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นเครื่องชี้ขาดว่าการตายนั้น เป็นการฆ่าตัวตายหรือไม่ ซึ่งไม่ใช่เป็นการคิดหรือตัดสินใจของนักข่าวเอง นักข่าวจะต้องรอผลการพิสูจน์จากเจ้าหน้าที่ตำรวจเสียก่อนก่อนที่จะตัดสินใจเขียนในรายละเอียดว่าการตายนั้นตายอย่างไร ในระหว่างรอผลการพิสูจน์ศพ นักข่าวสามารถรายงานข่าวให้ผู้อ่านได้ทราบ โดยการเขียนรายละเอียดของสภาพศพ หรือสภาพการตายที่พบเห็นจากภายนอก เพื่อให้ผู้อ่านได้เห็นภาพพจน์และเข้าใจไปในตัวเองว่า การตายนั้นเป็นการฆ่าตัวตายหรือไม่อย่างไรก็ตาม แม้ว่าสภาพของการตายจะบ่งชี้ชัดว่าเป็นการฆ่าตัวตาย แต่นักข่าวจำเป็นจะต้องรอผลการพิสูจน์ศพจากเจ้าหน้าที่เสียก่อน จึงจะสามารถเขียนข่าวได้อย่างเต็มที่ว่าการตายนั้นเป็นการฆ่าตัวตาย นอกจากนั้น นักข่าวยังต้องระวังการเขียนข่าวที่พาดพิงไปถึงสาเหตุของการตายของผู้ตาย การที่จะสืบเสาะหาสาเหตุนี้ได้ นักข่าวต้องทำการสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้องกับผู้ตายซึ่งสามารถให้ข้อมูลที่แท้จริงได้ แม้ว่าบางครั้งนักข่าวจะได้หลักฐานหรือข้อยืนยันที่แน่ชัดว่าการตายนั้นเป็นการฆ่าตัวตาย นักข่าวอาชญากรรมจะต้องเขียนข่าวอย่างระมัดระวังและเขียนไปตามข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น บางครั้งการฆ่าตัวตายนั้้นผู้ตายได้เขียนสารภาพไว้ในจดหมายก่อนตาย นักข่าวก็ต้องรายงานตามความเป็นจริงที่ปรากฏ ส่วนวิธีเขียนข่าวประเภทนี้ นักข่าวควรหลีกเลี่ยงการรายงานข่าวที่ให้รายละเอียดจนเกินไป เช่น ชื่อเฉพาะของยาพิษที่ผู้ตายดื่มเข้าไป หรือรายละเอียดของกรรมวิธีของการฆ่าตัวตาย เพราะสิ่งนี้จะให้ผลทางด้านลบมากกว่าทางด้านบวกแก่ประชาชน

ผู้อ่านโดยทั่วไป (ตรุณี หิรัญรักษ์. 2529 : 86 – 87) นอกจากนี้ นักข่าวควรมีการระมัดระวังในเรื่องของการใช้ภาษาในการเขียนพาดหัวข่าว เช่น “ กินยาฆ่าหญ้าฆ่าตัวตาย ” (บ้านเมือง. 2542 : 1) “ ‘ฆ่ายกรั้ว ’ ระบาด พอยิง 2 ลูกน้อยสยอง ก่อนระเบิดหัวตัวเอง ” (มติชนรายวัน. 2542 : 1) “ ฝรั่งโคตรทรหดโดดตึกยังรอด ” (สยามรัฐรายวัน. 2542 : 1) “ อีไม่ออก ฉีไม่ออก ก็โดดตึก ” (ไทยรัฐ. 2541 : 1) “ สาวเอบบะ โดดตึกอีก จุดเดียวกับคนก่อน ออกหักแฟนหนุ่มรุ่นพี่ ” (ไทยรัฐ. 2542 : 1) และในขณะเดียวกันก็ไม่ควรแสดงความคิดเห็นส่วนตัวอย่างมีอคติต่อคนที่ฆ่าตัวตาย

ลักษณะของการรายงานข่าวที่ส่งเสริมการฆ่าตัวตาย

การที่จะลดการฆ่าตัวตายจากการเลียนแบบพฤติกรรมฆ่าตัวตายตามข่าว การรายงานข่าวควรสั้น กระชับรัดและตรงกับข้อเท็จจริง แนวโน้มที่จะเกิดการฆ่าตัวตายจากการเลียนแบบเกิดขึ้นได้จากการเสนอข่าวในลักษณะต่อไปนี้

2.1.9.1 การนำเสนอคำอธิบายที่ง่ายหรือพื้น ๆ เกินไปต่อการฆ่าตัวตาย เช่น แฟนทิ้ง กินยาตายประชด

2.1.9.2 ลงข่าวการฆ่าตัวตายซ้ำและตอกย้ำ อย่างต่อเนื่องและถี่เกินไป

2.1.9.3 เสนอข่าวในลักษณะที่เน้นอารมณ์ความรู้สึกมากเกินไป เช่น ให้รายละเอียดของการฆ่าตัวตาย การเสนอภาพที่เร้าความรู้สึก

2.1.9.4 การรายงานถึงวิธีการฆ่าตัวตาย (“ how – to ”) รายละเอียดทางเทคนิคของวิธีการฆ่าตัวตาย ทำให้ผู้ที่อยากฆ่าตัวตายอยู่แล้วกระทำตามอย่างได้โดยง่าย

2.1.9.5 เสนอข่าวการฆ่าตัวตายไปในทำนองว่าเป็นวิธีแก้ปัญหาก็เป็นทางออกสำหรับปัญหา เพราะว่าคนอื่นที่มีปัญหาล้าย ๆ กัน อาจเลือกใช้การฆ่าตัวตายเป็นการแก้ปัญหา

2.1.9.6 เสนอข่าวยกย่อง ชื่นชม ผู้ที่ฆ่าตัวตายสำเร็จหรือผู้ที่พยายามฆ่าตัวตาย เช่น คำกล่าวสดุดี หรือไว้อาลัย

2.1.9.7 เน้นคุณลักษณะทางบวกของผู้ที่ฆ่าตัวตายสำเร็จมากเกินไป

นอกเหนือจากแนวทางที่กล่าวมาแล้ว สมาคมการฆ่าตัวตายแห่งสหรัฐอเมริกา เสนอให้มีการบอกถึงสัญญาณเตือนของการฆ่าตัวตายไว้ในข่าวด้วย หรืออาจพิมพ์เป็นกรอบให้ข้อมูลแหล่งให้ความช่วยเหลือผู้ที่คิดจะฆ่าตัวตาย หรือคนรู้จัก คนใกล้ชิดที่คิดจะฆ่าตัวตาย (Center for Disease Control, USA. Program for the prevention of suicide among adolescents and young adults. ม.ป.ป. บริทรศ ศิลปกิจ แปลและเรียบเรียง. ไม่ปรากฏเลขหน้า)

2.1.10 วิธีการนำเสนอของสื่อมวลชนแต่ละประเภทเกี่ยวกับการฆ่าตัวตาย มีดังต่อไปนี้คือ

2.1.10.1 วิธีการนำเสนอหนังสือพิมพ์และวิทยุกระจายเสียง มีลักษณะที่คล้ายกันค่อนข้างมาก กล่าวคือ หนังสือพิมพ์มีผู้สื่อข่าวและช่างภาพที่ทำหน้าที่ไปหาข่าวและภาพของข่าวด้วย จากนั้นนำข่าวและภาพข่าวส่งไปให้หัวหน้าข่าว หัวหน้าข่าวและคนเขียนข่าวจะช่วยกันเขียนข่าวและคัดเลือกข่าวก่อนว่าข่าวไหนควรจะลงพาดหัวข่าวหน้าหนึ่ง ข่าวไหนควรจะลงให้เป็นข่าวใหญ่ครึกโครม ต่อจากนั้น จึงนำเสนอต่อบรรณาธิการข่าวเพื่อพิจารณาข่าวอีกครั้งหนึ่ง ก่อนที่จะตีพิมพ์ลงในหน้าหนังสือพิมพ์และจำหน่ายไปยังประชาชน ส่วนวิทยุกระจายเสียงนั้นไม่มีผู้สื่อข่าวและไม่มีช่างภาพที่จะทำหน้าที่ในการหาข่าว ดังนั้น การรายงานข่าวของวิทยุกระจายเสียง โดยเฉพาะรายการข่าวชาวบ้าน ซึ่งผู้จัดรายการหรือผู้รายงานข่าวชาวบ้านจึง

มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเอาข่าวทั้งหมดจากหนังสือพิมพ์มาเสนอต่อผู้ฟัง ฉะนั้น วิธีการนำเสนอของหนังสือพิมพ์และวิทยุกระจายเสียงเกี่ยวกับการฆ่าตัวตายมีลักษณะที่คล้ายกันมาก ดังต่อไปนี้คือ

2.1.10.1.1 การเสนอข่าวอย่างครึกโครม คือ การเขียนข่าวของหนังสือพิมพ์ให้เป็นข่าวใหญ่กว่าข่าวอื่น ๆ และใช้เนื้อที่ในการลงข่าวมากกว่าข่าวอื่น ๆ ในหน้าหนึ่ง และการรายงานข่าวของโทรทัศน์โดยใช้เวลาในการเสนอข่าวมากกว่าข่าวอื่น ๆ รวมทั้งการรายงานข่าวของวิทยุกระจายเสียงโดยส่วนใหญ่แล้วจะรายงานเป็นข่าวแรก และใช้เวลาในการรายงานข่าวมากกว่าข่าวอื่น ๆ เนื่องจากเป็นข่าวเด่นที่ดูสะดุดตาและตื่นตันทันที

2.1.10.1.2 การใช้สีสรรในการพาดหัวข่าวหน้าหนึ่ง คือ การเขียนข่าวของหนังสือพิมพ์ในลักษณะที่ชี้ให้เห็นภาพพจน์ในแง่บวกของผู้ตาย โดยเฉพาะบุคคลที่มีชื่อเสียง เช่น การเสนอข่าวว่า “ดาราวัยรุ่นฆ่าตัวตาย” หรือการที่ผู้สื่อข่าวไปตามความเห็นของญาติพี่น้องของคนที่ฆ่าตัวตายแล้วเอาความเห็นนั้นมาลงในหัวข่าว ว่าคนนั้นฆ่าตัวตายด้วยเหตุผลใดเหตุผลหนึ่งเฉพาะ เช่น ไปเสนอข่าวว่าอยากตายเพราะเรียนไม่ดี ทั้งๆ ที่จริง ๆ แล้วไม่ใช่เหตุผลของการฆ่าตัวตาย แต่เป็นอาการของโรคซึมเศร้าที่ทำให้มองโลกในแง่ร้าย (ยงยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานติ์, 2541 : 45) ส่วนการรายงานข่าวของวิทยุกระจายเสียงก็จะมีกรายงานพาดหัวข่าวหน้าหนึ่งก่อน จากนั้นจึงจะรายงานเนื้อหาข่าวซึ่งอยู่หน้าในของหนังสือพิมพ์

2.1.10.1.3 การด่วนสรุปสาเหตุการฆ่าตัวตายอย่างง่าย ๆ คือ การเขียนข่าวของหนังสือพิมพ์ด้วยวิธีการเชื่อมโยงเรื่องราวต่าง ๆ อย่างง่าย ๆ ให้เป็นสาเหตุเดียวที่ทำให้ฆ่าตัวตายโดยปราศจากการเข้าถึงสภาพจิตใจของผู้ตายอย่างถ่องแท้ เนื่องจากผู้สื่อข่าวไปสอบถามความเห็นจากคนใกล้ชิดหรือนำจดหมายลาตายมาสรุปง่าย ๆ ว่า เป็นสาเหตุใดสาเหตุหนึ่งเท่านั้นที่ทำให้ฆ่าตัวตาย เพราะการที่คนเราจะฆ่าตัวตายนั้นมักมีสาเหตุหลายสาเหตุที่ต่อเนื่องกัน และเป็นผลรวมของความทุกข์ ความคับข้องใจ นานัปการที่มีความซับซ้อนและมีความกดดันต่อบุคคลนั้น ทั้งในระดับจิตสำนึกและจิตใต้สำนึก (สรุปแนวทางการเสนอข่าวเชิงป้องกันการฆ่าตัวตาย, 2541 : 14) ส่วนการรายงานของวิทยุกระจายเสียงก็จะสรุปสาเหตุการฆ่าตัวตายอย่างง่าย ๆ เหมือนกับหนังสือพิมพ์

2.1.10.1.4 การอธิบายถึงวิธีการอย่างละเอียด คือ การเขียนข่าวของหนังสือพิมพ์ในส่วนของเนื้อหาข่าวถึงวิธีการฆ่าตัวตายอย่างละเอียด และการรายงานข่าวของวิทยุกระจายเสียงในส่วนเนื้อหาข่าว จะเป็นลักษณะของการบรรยายอย่างละเอียดทุกข้อความที่กล่าวถึงวิธีการฆ่าตัวตายด้วยการระบุชื่อยาและจำนวนเม็ดที่กิน ในกรณีฆ่าตัวตายด้วยการกินยา (สรุปแนวทางการเสนอข่าวเชิงป้องกันการฆ่าตัวตาย, 2541 : 37 - 38)

2.1.10.1.5 การยกย่องคนที่ฆ่าตัวตายว่าเป็นผู้กล้า คือ การเขียนข่าวในหนังสือพิมพ์และการรายงานข่าวในวิทยุกระจายเสียง ในลักษณะที่ยกย่อง ชมเชย ว่าเป็นเรื่องบูชาความรัก เป็นคนกล้า หรือเป็นผู้เสียสละ เป็นวีรบุรุษซึ่งอาจเป็นการแปลความหมายว่าสังคมกำลังยกย่องคนที่ฆ่าตัวตาย

2.1.10.1.6 การเสนอข่าวโดยเน้นผลด้านบวกของการฆ่าตัวตาย คือ การเขียนข่าวของหนังสือพิมพ์และการรายงานข่าวของวิทยุกระจายเสียงในลักษณะที่ว่า การตายนั้นได้มีส่วนที่ทำให้เกิดผลดี เช่น “ลูกฆ่าตัวตายเลยทำให้พ่อแม่มาคืนดีกัน” (แนวทางการเสนอข่าวเชิงป้องกันการฆ่าตัวตาย, 2541 : 14)

2.1.10.1.7 การเสนอเนื้อหาข่าวอย่างต่อเนื่อง คือ การเขียนข่าวของหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับการฆ่าตัวตายของคนที่ยกย่องก่อน ซึ่งจะเขียนข่าวในลักษณะที่เจาะลึกถึงประวัติส่วนตัวของคนที่ยกย่อง (ในกรณีที่เป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงหรือเป็นข่าวครึกโครม) หรืออาจจะเขียนข่าวฆ่าตัวตายของ

รายใหม่ก็ได้ โดยเขียนติดต่อกันมากกว่าหนึ่งวัน ส่วนการรายงานข่าวของวิทยุกระจายเสียงก็จะรายงานข่าวตามเนื้อหาที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์ติดต่อกันมากกว่าหนึ่งวันเช่นเดียวกัน

2.1.10.1.8 การใช้ภาษารุนแรงและไม่เหมาะสม คือ การเขียนข่าวของหนังสือพิมพ์ที่ลงในพาดหัวข่าวหน้าหนึ่ง หรือลงในส่วนหนึ่งของเนื้อหาข่าวหน้าในของหนังสือพิมพ์โดยมีข้อความเหมือนกับชี้นำว่า คนที่ฆ่าตัวตายเอาอย่างกัน เช่น ใช้ข้อความว่า “ฆ่าตัวตายสำเร็จอีกราย ” “ ฆ่าตัวตายรายวัน เพียงไม่กี่วันหลังจาก...” “ แคร์เรียกร้องความสนใจ ” (สรุปแนวทางการเสนอข่าวเชิงป้องกันการฆ่าตัวตาย. 2541 : 37) และ “ กลัมน้ำแตก แม่มั่วทอม หนูน้อยโดดตึกเรียนดับสยอง ” (ประภัสสร เทียว. 2539 : 5)

2.1.10.1.9 การเสนอภาพพร้อมทั้งวิธีการฆ่าตัวตายอย่างละเอียด คือ การเขียนข่าวของหนังสือพิมพ์ที่มีรายละเอียดในส่วนหนึ่งของเนื้อหาข่าว อีกทั้งมีภาพของคนฆ่าตัวตายปรากฏอยู่ในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ที่มีลักษณะหตุหุ มีผลกระทบต่ออารมณ์ และจิตใจของผู้อ่าน เพราะอารมณ์โศกเศร้าสะเทือนใจจะฝังอยู่ได้จิตสำนึกและทำให้นึกถึงภาพและรายละเอียดของข่าวอยู่เรื่อย ๆ (ควรพิจารณาในการนำเสนอข่าวการฆ่าตัวตายของสมาคมป้องกันการฆ่าตัวตายในประเทศสหรัฐอเมริกา. 2541 : 43)

2.1.10.2 วิธีการนำเสนอของโทรทัศน์และภาพยนตร์ เนื่องจากวิธีการนำเสนอของโทรทัศน์มีลักษณะของการหาข่าวเหมือนกับหนังสือพิมพ์ กล่าวคือ มีผู้สื่อข่าวและช่างภาพซึ่งทำหน้าที่ไปหาข่าว แต่โทรทัศน์มีลักษณะพิเศษกว่าหนังสือพิมพ์ตรงที่มีทั้งภาพและเสียงพร้อมกัน ฉะนั้น การไปหาข่าวในแต่ละครั้งจะต้องมีการบันทึกภาพและเสียงของเหตุการณ์ที่ไปทำข่าว โดยอาศัยเครื่องมือหรือเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการบันทึกภาพและเสียง หลังจากนั้น ผู้สื่อข่าวจะนำข่าวพร้อมกับภาพที่บันทึกไว้ไปให้หัวหน้าฝ่ายข่าวและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง เพื่อทำการคัดเลือกข่าวและตัดต่อภาพข่าวก่อนว่าควรจะนำเสนอข่าวอะไรบ้าง มีข่าวอะไรบ้างที่ต้องรีบนำเสนอเป็นการด่วน ต่อจากนั้น จึงนำเสนอต่อบรรณาธิการข่าวเพื่อพิจารณาข่าวอีกครั้งหนึ่งก่อนที่จะมีการแพร่ภาพข่าวสู่สายตาประชาชน ส่วนวิธีการนำเสนอของภาพยนตร์ เริ่มจากการถ่ายทำเป็นภาพยนตร์ลงในฟิล์มเสียก่อน หลังจากนั้นจึงนำไปฉายตามโรงภาพยนตร์ วิธีการนำเสนอของโทรทัศน์และภาพยนตร์เกี่ยวกับการฆ่าตัวตายมีดังนี้

2.1.10.2.1 การด่วนสรุปสาเหตุการฆ่าตัวตายอย่างง่าย ๆ คือ การเสนอข่าวของโทรทัศน์ด้วยวิธีการเชื่อมโยงเรื่องราวต่าง ๆ อย่างง่าย ๆ ให้เป็นสาเหตุเดียวที่ทำให้ฆ่าตัวตาย โดยปราศจากการเข้าถึงสภาพจิตใจของผู้ตายอย่างถ่องแท้ เนื่องจากผู้สื่อข่าวสัมผัสหาเห็นจากคนใกล้ชิดหรือน่าจดหมายลาตายมาสรุปง่าย ๆ ว่า เป็นสาเหตุใดสาเหตุหนึ่งเท่านั้นที่ทำให้ฆ่าตัวตาย (สรุปแนวทางการเสนอข่าวเชิงป้องกันการฆ่าตัวตาย. 2541 : 14)

2.1.10.2.2 การเสนอเนื้อหาข่าวอย่างต่อเนื่อง คือ การเสนอข่าวของโทรทัศน์เกี่ยวกับการฆ่าตัวตายของคนฆ่าตัวตายรายก่อนติดต่อกันมากกว่าหนึ่งวัน ซึ่งจะเสนอข่าวในลักษณะที่เจาะลึกถึงประวัติส่วนตัวของคนฆ่าตัวตาย (ในกรณีที่เป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงหรือเป็นข่าวครึกโครม) หรืออาจจะเสนอข่าวฆ่าตัวตายของรายใหม่ก็ได้โดยเสนอติดต่อกันมากกว่าหนึ่งวัน

2.1.10.2.3 การใช้ภาษาที่รุนแรงและไม่เหมาะสม คือ การเสนอข่าวของโทรทัศน์ โดยใช้ข้อความเหมือนกับชี้นำว่าคนที่ฆ่าตัวตายเอาอย่างกัน เช่น ใช้ข้อความว่า “ ฆ่าตัวตายระบาค ” “ ฆ่าตัวตายไม่สำเร็จอีกราย ” “ เขี่ยฆ่าตัวตายอีกราย ” “ ผู้ที่มีแนวโน้มฆ่าตัวตาย ” (สรุปแนวทางการเสนอข่าวเชิงป้องกันการฆ่าตัวตาย. 2541 : 37)

2.1.10.2.4 การเสนอภาพซ้ำบ่อย ๆ คือ การเสนอข่าวของโทรทัศน์ที่มีการเน้นภาพฆ่าตัวตายของบุคคลรายเดียวกันวันละหลาย ๆ ครั้ง หรือติดต่อกันมากกว่าหนึ่งวัน ซึ่งอาจเป็นคนที่ฆ่าตัวตายรายใหม่หรือรายเก่าก็ได้

2.1.10.2.5 การเสนอภาพพร้อมทั้งวิธีการฆ่าตัวตายอย่างละเอียด คือ การเสนอรายการข่าวและรายการละครของโทรทัศน์ประเภทบู๊และชีวิต รวมทั้งการเสนอของภาพยนตร์ประเภทบู๊และชีวิต ซึ่งมีลักษณะที่หตู่ มีผลกระทบต่อสภาพของอารมณ์และจิตใจของผู้ชม ทำให้ผู้ชมฝังใจและนึกถึงภาพและวิธีการฆ่าตัวตายอยู่เรื่อย ๆ (ข้อควรพิจารณาในการนำเสนอข่าวการฆ่าตัวตายของสมาคมป้องกันการฆ่าตัวตายในประเทศสหรัฐอเมริกา. 2541 : 43)

2.1.10.2.6 การเน้นความสามารถที่น่ายกลยงของพระเอกและผู้ร้าย คือ การเสนอรายการละครโทรทัศน์ประเภทบู๊และชีวิต รวมทั้งการเสนอภาพยนตร์ประเภทบู๊และชีวิตที่มีการใช้กำลังที่รุนแรงและมีการใช้อาวุธในการทำลายชีวิตกันซึ่งมีการใช้เทคนิคในการถ่ายทำ โดยเฉพาะทำโลดโผนเสี่ยงตาย ซึ่งการใช้เทคนิคในการถ่ายทำละครและภาพยนตร์นั้น ทำให้ผู้ชมบางรายที่ไม่เข้าใจเกิดความเข้าใจผิด และกลับชื่นชมยกย่องว่าเป็นความสามารถที่น่าจะเอาอย่าง

3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อมวลชนที่มีต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย

จากการศึกษาอิทธิพลของสื่อมวลชนที่มีต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย ผู้วิจัยได้ความคิดเห็นจากบุคคลหลายกลุ่ม ดังต่อไปนี้

นายกร ทัพพะรังสี รองนายกและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข กล่าวว่า “ การเสนอข่าวเกี่ยวกับการฆ่าตัวตายมีมากขึ้น ทำให้เยาวชนมองสิ่งเหล่านี้ว่าทำแล้วโด่งดัง โก่โก้ เป็นมุขกลับของเด็กที่แสวงหาสิ่งที่เด่นดัง ตรงนี้ต้องช่วยกันดูแล ไม่ใช่เสนอข่าวแล้วเห็นว่าโก้โก้ จะทำให้เยาวชนเหล่านี้คิดสั้น ” (กร ทัพพะรังสี. 2541 : 21)

น.พ. วินัย วิริยะกิจจา อธิบดีกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข เปิดเผยว่า การฆ่าตัวตายหมู่ของนักเรียนหญิงทั้ง 5 คน เป็นสิ่งที่กรมสุขภาพจิตเป็นห่วง คือ เกรงว่าจะมีการเลียนแบบการฆ่าตัวตายในลักษณะนี้อีก เพราะหนังสือพิมพ์บางฉบับลงข่าวในกรณีนี้ว่า “ 5 นักเรียนสาวใจเด็ด ” ซึ่งทำให้ภาพออกมาแล้วดูเหมือนว่า การฆ่าตัวตายเป็นเรื่องที่ดี ทำให้คนฆ่าตัวตายเป็นฮีโร่ ซึ่งถือว่าไม่ถูกต้อง (วินัย วิริยะกิจจา. 2541 : 15)

น.พ. ยงยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานติ์ ให้สัมภาษณ์ว่า การเสนอข่าวการฆ่าตัวตายของสื่อมวลชนมีโอกาสดที่จะทำให้เพิ่มและลดการระบาคของการฆ่าตัวตายได้ภายหลังการเสนอข่าว โดยขึ้นอยู่กับวิธีการเสนอข่าว ถ้าการเสนอข่าวมีลักษณะ 5 ประการคือ (1) ลงเป็นข่าวครึกโครม (2) ให้ภาพและวิธีการฆ่าตัวตายอย่างละเอียด (3) ใช้วิธีการเชื่อมโยงสาเหตุการฆ่าตัวตายอย่างง่าย ๆ (4) ให้สีสันของการฆ่าตัวตาย (5) การพยายามทำให้เห็นว่าการฆ่าตัวตายเป็นฮีโร่ ก็จะทำให้มีการฆ่าตัวตายในลักษณะคล้าย ๆ กันมากขึ้น แต่ถ้ามีการเสนอข่าวในมุมตรงกันข้าม 3 ประการคือ (1) เน้นว่าการฆ่าตัวตายไม่ใช่เป็นวิธีที่ถูกตอง (2) ชี้ให้เห็นว่าการฆ่าตัวตายมาจากหลายสาเหตุที่ซับซ้อน (3) เสนอข่าวแบบให้ความรู้ความเข้าใจกับประชาชนที่มีอาการของโรคซึมเศร้าไปขอรับคำปรึกษาจากจิตแพทย์ ก็จะช่วยลดอัตราการฆ่าตัวตายได้ อย่างไรก็ตาม น.พ. ยงยุทธ กล่าวเพิ่มเติมว่า “ การเสนอข่าวการฆ่าตัวตายของสื่อมวลชนที่มีโอกาสทำให้เพิ่มการฆ่าตัวตายภายหลังการเสนอข่าวนั้น ไม่ได้หมายความว่า ข่าวไปทำให้คนทั่วไปคิดอยากฆ่าตัวตาย แต่เราต้องเข้าใจว่า ในประชากรจะมีคนจำนวนหนึ่งประมาณ 10% ที่มีสภาวะทางจิตใจที่ย่ำแย่หรือมีปัญหายอยู่แล้ว คนเหล่านี้

เมื่อได้รับข่าวในทางลบ ก็ยังโน้มน้าวทำให้คนเหล่านี้คล้อยตามและตัดสินใจฆ่าตัวตายมากขึ้น บางคนอาจจะกำลังเลือกวิธีการ พอเห็นตัวอย่างก็เลยเลือกวิธีในลักษณะเดียวกัน ” ส่วนการที่สื่อมวลชนหลีกเลี่ยงไม่เสนอข่าวจะช่วยลดการฆ่าตัวตายได้หรือไม่ นั้น น.พ. ยงยุทธ อธิบายว่า “ สื่อมวลชนคงหวังดี ต้องการเสนอข่าวก็เพื่อให้ประชาชนตระหนักและรู้เท่าทันสถานการณ์ แต่ว่าสื่อมวลชนไม่ทราบว่าการเสนอข่าวอย่างนั้นมีผลในทางลบได้ ฉะนั้น จุดที่สำคัญคือ การมาพบกันตรงกลาง ไม่ใช่การเสนอข่าวจะทำได้ แต่ให้ระมัดระวังหรือลดสีสันในการพาดหัวข่าวลง อาจจะให้ข้อเท็จจริงของการฆ่าตัวตายให้มากขึ้น ซึ่งที่พบโดยทั่วไปก็คือ ผู้สื่อข่าวมักไปสอบถามความเห็นจากญาติพี่น้อง หรือนำจดหมายลาตายมาลงหัวข่าวว่า คนนั้นคิดฆ่าตัวตายด้วยเหตุผลนั้นอย่างง่าย ๆ ซึ่งไปทำให้จิตใจคนที่มีความระมัดระวังไม่ดีเกิดความรู้สึกว่า การฆ่าตัวตายเป็นทางเลือกเพื่อหาทางออก เช่น ไปเสนอข่าวว่า อยากตายเพราะเรียนไม่ดี ทั้ง ๆ ที่จริง ๆ ไม่ใช่สาเหตุแต่เป็นอาการหนึ่งของโรคซึมเศร้าที่จะมองโรคในแง่ร้าย แต่เป็นเพราะว่า ทุกคนอาจจะไม่ทราบจึงมองเป็นสาเหตุหรือการเสนอภาพการฆ่าตัวตายอย่างละเอียด เช่น ลงภาพการกระโดดตึกตั้งแต่ต้นจนจบ การลงข่าวอย่างนี้มาก ๆ ทำให้คนที่กำลังคิดหาวิธีการฆ่าตัวตายเกิดรู้สึกว่าการดังกล่าวเป็นวิธีการที่ดี ” (พริษฐ์ เอี่ยมพงษ์ไพบูลย์. 2541 : 7)

ร.ศ. พญ. นันทิกา ทวิชาชาติ หัวหน้าภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กล่าวว่า การตัดสินใจฆ่าตัวตายของเด็กและเยาวชนในยุคปัจจุบัน เป็นการยุติปัญหาด้วยวิธีการรุนแรง การกระทำเหล่านี้อาจเป็นบ้างในบางกรณีที่ได้รับอิทธิพลมาจากละครหรือภาพยนตร์ แต่โดยเนื้อแท้แล้ว สภาพร่างกายและจิตใจของวัยรุ่นกำลังอยู่ในช่วงเปลี่ยนแปลงมาก อาจปรับตัวไม่ทันในเรื่องของอารมณ์ และมักจะเป็นอารมณ์ร้อนวูบหนึ่งที่สามารถตัดสินใจฆ่าตัวตายได้ (ประภัสสร เตียว. 2539 : 5)

นริศ เจนวิริยะ (2542 : 80) มีความคิดเห็นว่า การที่สื่อมวลชนประโคมข่าวหน้าหนึ่งเรื่องคนฆ่าตัวตายบ่อย ๆ และพฤติกรรมในการฆ่าตัวตายก็เป็นลักษณะเดียวกันเป็นส่วนใหญ่ คือ กระโดดตึก ซึ่งการประโคมข่าวอย่างนี้มีผลให้คนที่มีความเครียดอยู่เป็นทุนอยู่แล้ว เอาอย่างได้อย่างแน่นอน จะเห็นได้ว่าแต่ละคนเลือกเอาวิธีการกระโดดตึกสูง เป็นวิธีฆ่าตัวตายกันเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งเป็นการแสดงว่าเอาอย่างข่าวในหนังสือพิมพ์นั่นเอง

กิตติกร มีทรัพย์ รองผู้อำนวยการสำนักพัฒนาสุขภาพจิต กรมสุขภาพจิต เชื่อว่าสื่อมวลชนมีอิทธิพลที่จะก่อให้เกิดการฆ่าตัวตายจริง แต่มีเฉพาะกับคนกลุ่มเล็ก ๆ เพียง 5 - 10 % ของประชากร ซึ่งเป็นกลุ่มที่คิดว่าจะฆ่าตัวตาย หรือจนมุมและมีปัญหาอยู่แล้ว เมื่อได้รับได้เห็นภาพจากสื่อ ภายใตจิตสำนึกเมื่อไม่สามารถหนีไปหาสิ่งไหนได้ จึงหันมาใช้วิธีแขวนคอเช่นเดียวกับภาพในโน้มนำที่ติดตามจากการที่สื่อได้นำเสนอ (กิตติกร มีทรัพย์. 2541 : 6)

ข่าวนักเรียนมัธยมสาธิตเกษตรฯ กระโดดตึกตายเป็นข่าวที่สร้างความสลดใจ และมีผู้คนมากมายไม่เข้าใจว่า ทำไมเด็กไม่ใช่วิธีอื่น นี่เป็นคำถามที่หลายคนสงสัย ความเป็นไปได้อย่างมาก คือ การลอกเลียนรูปแบบจากข่าวสารทางหนังสือพิมพ์หรือโทรทัศน์ ข่าวทางหนังสือพิมพ์ก็เป็นตัวอย่างให้เด็กคิดลอกเลียนรูปแบบด้วยการตัดสินใจเพียงชั่ววูบและรู้ถึงวิธี แนวทางที่จะเข้าถึงการทำร้ายตัวเอง ทำให้การพยายามฆ่าตัวตายของวัยรุ่นมีแนวโน้มจะทำได้สำเร็จมากขึ้นกว่าสมัยก่อน ซึ่งสื่อต่าง ๆ ที่นำเสนอตัวอย่างมีอยู่มากมายหลายวิธีในทุกวันนี้ (อรอนงค์ อินทรวิจิตร. 2539 : 21)

พระมหาตวัน สิริธรรมโม รองอธิการบดีมหาวิทยาลัย มงว่าสิ่งสำคัญที่สุด คือ สภาวะทางจิตใจ การฆ่าตัวตายเกิดจากหลายสาเหตุรวมกัน ไม่ใช่สื่ออย่างเดียว สื่ออาจจะมีอิทธิพลทางอารมณ์ ทางจริยธรรม ทางศีลธรรม ทางพฤติกรรมและทางปัญญา ซึ่งมีทั้งส่วนดีและส่วนเลว แต่ทั้งนี้หากบุคคลนั้นมีจิตใจที่เข้มแข็ง สามารถต่อสู้กับสภาวะคับขันได้ แม้จะเห็นภาพทางสื่อก็ไม่สามารถทำให้เขาเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้ (พระมหาตวัน สิริธรรมโม. 2541 : 6)

วัลลภ ปิยะมโนธรรม กล่าวว่า คนที่ฆ่าตัวตายเป็นคนอ่อนไหวและหวั่นไหวต่อสภาพแวดล้อมรอบตัว เมื่อเห็นภาพหรืออ่านข่าวพบว่ามีใครกระโดดตึกตาย กินยาตาย เหตุการณ์เหล่านี้หลายคนมองว่าเป็นฮีโร่และรู้สึกว่าเขาอยากจะทำตามบ้างจนกลายเป็นแฟชั่นการฆ่าตัวตาย (“ฆ่าตัวตายปีนังค์ดุก. แย่ ปัญหาหลักหม้อชื้อยาเครียด”. 2542 :14) นอกจากนี้ วัลลภ ปิยะมโนธรรม กล่าวถึงทางออกให้สื่อมวลชนในกรณีที่สื่อมวลชนถูกมองว่าเป็นต้นเหตุให้เกิดพฤติกรรมเลียนแบบจากการนำเสนอข่าวเรื่องฆ่าตัวตาย โดยเสนอแนะให้เสนอเป็นข่าวเล็ก ๆ และบอกด้วยว่าสาเหตุที่แท้จริงของการฆ่าตัวตายคืออะไร อย่าเสนอเพียงแค่ต้นเหตุพื้น ๆ เช่น ผิดหวังความรัก ปัญหาเศรษฐกิจ น้อยใจ ซึ่งจะทำให้เกิดกระแสแฟชั่น (วัลลภ ปิยะมโนธรรม. 2541 : 15)

โทรทัศน์เป็นสื่อที่ให้ความสดเสมอ อยู่ในเหตุการณ์จริง ดังนั้นจึงควรนำเสนอข่าวการฆ่าตัวตายแต่คนพาก็มีความสำคัญมาก กล่าวคือ ควรจะสั่งสอนให้ข้อคิดกับคนดูด้วย ความพร้อมในด้านเนื้อหาและการสอดแทรกข้อคิดเป็นเรื่องที่สื่อมวลชนต้องรีบพัฒนาอย่างยิ่ง เพราะคนที่คิดจะฆ่าตัวตายอยากจะทำเลียนแบบก็จะได้รับฟังไปด้วย (สุรพล วิรุฬกรักษ์. 2541 : 25 – 26)

เสริมสิน สมะลาภา นักธุรกิจและคอลัมนิสต์ กล่าวว่า การเสนอข่าวสามารถป้องกันและยับยั้งการฆ่าตัวตายได้ถ้ามีการนำเสนออย่างเหมาะสม โดยข่าวที่ออกมาไม่ควรด่วนสรุปสาเหตุการฆ่าตัวตายโดยที่ไม่เข้าใจสภาพจิตใจของผู้ตายอย่างถ่องแท้ ไม่ควรเสนอข่าวอย่างต่อเนื่องและเกินจริง หลีกเลี่ยงการเสนอภาพและรายละเอียดที่กระทบอารมณ์ รวมทั้งไม่อธิบายขั้นตอนการตายอย่างละเอียด แต่ควรชี้ให้เห็นว่าการฆ่าตัวตายไม่ใช่ทางแก้ปัญหาและไม่ยกย่องผู้ตายให้เป็นฮีโร่ แต่ควรเสนอมุมมองในด้านที่เป็นปัญหาให้ชัดเจนมากขึ้นด้วย (เสริมสิน สมะลาภา. 2541 : 23)

ทุกวันนี้สื่อมวลชนมีอิทธิพลเหนือจิตใจและความประพฤติบางอย่างของประชาชนโดยที่ประชาชนไม่รู้สึกรู้สีกตัว โดยเฉพาะจากสิ่งที่เราอ่านจากหนังสือพิมพ์ ฟังจากวิทยุ หรือดูจากโทรทัศน์ การที่เราตัดสินใจไปดูภาพยนตร์เรื่องหนึ่ง เพราะหนังสือพิมพ์ได้วิจารณ์ว่าภาพยนตร์เรื่องนี้ดี เราชอบดื่มน้ำอัดลมก็เพราะเสียงโฆษณาทางวิทยุรอกหูเราอยู่ทุกวัน ผู้หญิงนิยมทรงผมแบบหนึ่งเพราะเห็นดาราโทรทัศน์ทำผมทรงนั้น ความประพฤติเหล่านี้เกิดจากอิทธิพลของสื่อมวลชน อย่างไรก็ตาม การที่คนเราฆ่ากันตายหรือปล้นกันนั้นไม่ใช่เพราะไปอ่านหนังสือพิมพ์แล้วจึงเอาปืนไปยิงคนหรือไปปล้นกัน ไม่ใช่เพราะไปดูโทรทัศน์แล้วเอามาทำตามแบบ แต่เหตุการณ์เหล่านี้มีมานานก่อนที่จะมีหนังสือพิมพ์ วิทยุ และโทรทัศน์ สิ่งที่ไม่ดีที่เกิดขึ้นในสังคมนั้นไม่ใช่เกิดจากสื่อมวลชน แต่อาจเป็นเพราะสิ่งแวดล้อมอย่างอื่นที่เป็นปัจจัยให้กระทำผิดได้เหมือนกัน แต่สื่อมวลชนมีส่วนเกี่ยวข้องอยู่บ้างไม่มากนักน้อย ดังนั้น สื่อมวลชนจึงมีอิทธิพลทางอ้อมต่อพฤติกรรมของมนุษย์ (เกษม ศิริสัมพันธ์. 2507 : 65 - 66)

สมรักษ์ ณรงค์วิชัย หัวหน้าฝ่ายผลิตรายการสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 ผู้ดูแลละคร กล่าวถึงกรณีที่สาธารณชนระบุว่า เด็กนักเรียนที่คิดฆ่าตัวตายเพราะได้รับอิทธิพลการเลียนแบบจากละครโทรทัศน์ แต่ในความเป็นจริงแล้ว สมรักษ์ ณรงค์วิชัย อธิบายว่าไม่ควรกล่าวโทษละคร เพราะคนที่ดูละครและรู้จักคิดมีมากมาย ดังนั้น จึงน่าจะขึ้นอยู่กับระบบการศึกษาและความรู้ของเด็กมากกว่าการจัดระบบการศึกษาเป็นเรื่องสำคัญ เพราะถ้ามีการวางระบบการศึกษาที่ดีและทั่วถึงไปตามต่างจังหวัด ประชาชนหรือเยาวชนก็จะมีความรู้ มีความสามารถที่จะแยกแยะออกได้ว่าอะไรดี หรืออะไรไม่ดี (สมรักษ์ ณรงค์วิชัย. 2541 : 15)

“ ต้อ ” มารุต สาโรวาท ผู้กำกับ ๗ ละครโทรทัศน์ เปิดเผยว่า ละครที่มีผลกระทบต่อเด็กในเรื่องการฆ่าตัวตาย ดังนั้น ผู้ผลิตละครควรดูเนื้อเรื่องก่อนว่าต้องการนำเสนอหรือสื่อสารอะไรและเป็นพิษเป็นภัยต่อสังคมหรือไม่ และไม่ทำให้คนดูไขว่ไขว่ในการรับรู้ข่าวสาร แต่ไม่เห็นด้วยกับการไม่ให้ฉายละครแนวนี้ เพราะจะทำให้เนื้อหาละครวนอยู่ที่เดิม ไม่มีแนวละครใหม่ ๆ ดังนั้นจึงควรมีหน่วยกลั่นกรองขั้นตอนสุดท้ายก่อนที่ละครจะออกไปฉาย ในส่วนของกบว. เจ้าของสถานี และในส่วนของผู้จัดก็อาจจะมีส่วนช่วยในการตัดต่อไม่ให้ละครโทรทัศน์ออกมารุนแรง และตัดทอนฉากที่อาจจะก่อให้เกิดพฤติกรรมเลียนแบบออกไป (มารุต สาโรวาท. 2541 : 15)

ภาษิต จิตรภาษา นักสื่อสารมวลชน กล่าวสนับสนุนว่าหน้าที่ของสื่อมวลชนต้องเสนอข่าว แต่สื่อมวลชนมีส่วนในการกระตุ้นให้เกิดการเลียนแบบขึ้นได้ (ภาษิต จิตรภาษา. 2541 : 24)

หนังสือพิมพ์ได้ลงข่าวนักศึกษาฆ่าตัวตายด้วยวิธีกระโดดตึกในระยะเวลาเพียง 1 เดือน มีนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงกระโดดตึกตายถึง 4 ราย ซึ่งนักจิตแพทย์วิเคราะห์ว่า สาเหตุไม่น่าจะมาจากเครียดเรื่องการเรียนเพียงอย่างเดียว เพราะจากผลสำรวจพบว่า ร้อยละ 70 ผู้ที่ฆ่าตัวตายมักมีปัญหาด้านจิตใจมาก่อน หรือไม่ก็เป็นพวกที่ขาดกำลังใจทางสังคม นอกจากนี้ ยังระบุถึงสื่อมวลชนด้วยว่า การนำเสนอข่าวประเภทนี้อาจกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมเลียนแบบ (“ สก๊อปข่าวสด ลาที่ปีสังคมวิกฤต ปีแห่งการฆ่าตัวตาย “. 2541 : 10)

หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ และวิทยุ มีการเสนอข่าวฆ่าตัวตายกันบ่อยมากอย่างครึกโครม พร้อมทั้งมีการแพร่ภาพเหตุการณ์ก่อนการฆ่าตัวตายจนกระทั่งการฆ่าตัวตายสำเร็จ ชนิดนาทีต่อนาที โดยเฉพาะการกระโดดตึกฆ่าตัวตายของหญิงสาวที่หาดใหญ่ จ. สงขลา เมื่อต้นเดือนพฤศจิกายน ภาพหวาดเสียวดังกล่าวทำให้เด็กระดับอนุบาลในโรงเรียนหลายแห่งทั่วทุกข นึกสนุกนำมาเล่นฆ่าตัวตายกันแพร่ระบาดหลายโรงเรียน ทำให้ผู้ปกครองหลายรายมีความกังวลและเกรงว่าอาจทำให้เกิดอันตรายกับเด็กได้ง่าย (“ เดือนระวังอนุบาลเล่นเกมฆ่าตัวตาย “. 2541 : 1, 24.)

บทสัมภาษณ์ระหว่างจิตแพทย์กับคนใกล้ชิดของนักเรียนที่กระโดดตึกฆ่าตัวตาย พบว่า นักเรียนที่กระโดดตึกตายรายนี้เป็นคนน้อยใจง่าย คิดมาก อารมณ์อ่อนไหว และชอบทำอะไรแปลก ๆ เสมอ เช่น การแอบดูเพื่อนในห้องน้ำ เนื่องจากช่วงเวลาที่นักเรียนกระโดดตึกตายเป็นช่วงเวลาที่คนใกล้ชิดออกจากบ้านไปโรงเรียนแล้ว ซึ่งผู้ใกล้ชิดกล่าวว่า ถ้าเพื่อนนักเรียนที่กระโดดตึกตายได้โทรศัพท์มาก่อน คงจะยับยั้งการฆ่าตัวตายได้ทัน คนใกล้ชิดรู้สึกโกรธสื่อมวลชนที่ลงข่าวผิดเพี้ยนจากความเป็นจริงทำให้รู้สึกสงสารผู้เสียชีวิตที่ถูกสังคมวิจารณ์ในทางเสียหาย เช่น การเสนอข่าวว่าผู้เสียชีวิตอาจตั้งครุฑ หรือมีความสัมพันธ์ทาง

เพศ การกล่าวโทษ “ อีเตะ ” ว่าเป็นตัวอย่างหรือแรงจูงใจการฆ่าตัวตาย ซึ่งคนใกล้ชิดมองว่า ผู้เสียชีวิต คลังไคล “ อีเตะ ” จริงแต่อยู่ในระดับปกติธรรมดา ไม่ได้รุนแรงหรือมีลักษณะแปลกจากคนใกล้ชิดแต่อย่างไร และผู้เสียชีวิตไม่ได้คบเพื่อนต่างเพศในลักษณะคู่รักและไม่น่ามีปัญหาความสัมพันธ์ทางเพศ คนใกล้ชิดเคยทราบข้อมูลจากผู้เสียชีวิตว่าเคยมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการฆ่าตัวตาย โดยที่คนใกล้ชิดไม่ได้คิดว่าเป็นสัญญาณอันตรายรวมทั้งสิ้น 3 ครั้ง และจากการพูดคุยของจิตแพทย์กับคนใกล้ชิด มีข้อสังเกตที่น่าสนใจว่า (1) สื่อต่าง ๆ มีผลต่อวิกฤตที่เกิดขึ้นในครั้งนี้อย่างรุนแรง (2) คนใกล้ชิดไม่มีความรู้ในเรื่องสัญญาณเตือนอันตรายของการฆ่าตัวตาย ดังนั้น การให้ความรู้ในเรื่องนี้เป็นสิ่งจำเป็นในการเกิดเครือข่ายการเฝ้าระวังปัญหาการฆ่าตัวตายของวัยรุ่น เนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยที่มีการพึ่งพิงในหมู่เพื่อนสูงมาก (3) การส่งเสริมสุขภาพจิตวัยรุ่นอาจมีความจำเป็นต้องรณรงค์ผ่านสื่อที่เป็นสื่อกลางของวัยรุ่น (4) เมื่อมีการฆ่าตัวตายในวัยรุ่น หน่วยงานสุขภาพจิตควรมีบทบาทในการดูแลด้านจิตใจผู้ใกล้ชิดอย่างรีบด่วน โดยการเสนอความช่วยเหลือสำหรับการแก้ปัญหาทางจิตใจและอารมณ์ก่อนที่สื่อมวลชนหรือสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ก่อกวนจนเกิดปัญหารุนแรง (อัมพร เบญจพลพิทักษ์. 2543 : ไม่มีเลขหน้า)

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอิทธิพลของสื่อมวลชน

2.2.1 งานวิจัยในประเทศ

เนื่องจากยังไม่มีใครทำการวิจัยในเรื่องเกี่ยวกับ อิทธิพลของสื่อมวลชนกับพฤติกรรมฆ่าตัวตาย ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาจากข่าวในหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน บทความ หรือบทวิจารณ์ที่ได้มีการลงเผยแพร่ในหนังสือพิมพ์ วารสาร และเอกสารต่างๆ ที่ได้รับมาจากกรมสุขภาพจิต พร้อมทั้งมีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสื่อต่าง ๆ กับพฤติกรรมในการรับสื่อ เพื่อนำมาสนับสนุนในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่

เนื่องจากการเสนอข่าวทางหนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ และวิทยุ จากกรณีที่นักศึกษาสาวของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ (เอแบค) ฆ่าตัวตายถึง 2 รายติดกัน ในช่วงเวลาแค่ 8 วัน โดยวิธีการโดดตึกเหมือนกัน จากชั้น 10 ของตึกควีนทาวเวอร์เหมือนกัน ตำแหน่งที่ตกลงมาตายก็เป็นจุดเดียวกัน โดยที่รายแรกมีสาเหตุมาจากความ เครียดเรื่องการเรียนที่มีปัญหา ส่วนรายที่ 2 ที่เลียนแบบตามรุ่นพี่ มีสาเหตุมาจากปัญหารักขมไม่อาจคืนดีกันแฟนเก่าที่เป็นรุ่นพี่ หลังเกิดเหตุผู้บริหารมหาวิทยาลัยต่างหวั่นเกรงจะมีการเลียนแบบเป็นรายที่ 3 ตามมาอีก จึงสั่งปิดตายหน้าต่างตึกอาคารพณดังกล่าวแล้ว ตั้งแต่ชั้น 4 ขึ้นไป (“ สถิตินศ. ฆ่าตัวพุ่ง รัก – เรียน หน้าหนาวยิ่งวิกฤต “. 2542 : 1,12)

จากการวิจัยของสมาคมสมาพันธ์ – ประเทศไทย เรื่องการฆ่าตัวตายเลียนแบบ (Copycat suicide) กับการเสนอข่าวของสื่อและภาพยนตร์ พบว่า มีวิธีการเสนอข่าวฆ่าตัวตายบางรายในสื่อต่าง ๆ อาจเป็นเหตุให้เกิดการฆ่าตัวตายเลียนแบบขึ้นได้เหมือนกัน โดยเฉพาะกับวัยรุ่นและหนุ่มสาว เนื่องจากคนกลุ่มนี้ 5 – 10 % ในสังคม ซึ่งมีความเปราะบางทางด้านจิตใจอย่างมาก หากเห็นสิ่งที่เกิดขึ้นและกำลังอยู่ในภาวะซึมเศร้าของจิตใจ ก็จะทำตามโดยขาดการยั้งคิด (“ แฉนศ. วิชวะโดดตึก ชีวิตครอบครัวแย่ “. 2541 : 1,10)

ชาลิต เลิศศักดิ์วิมาน (2541 : 111 – 113, 116 – 117) ได้ศึกษาเรื่อง การรับรู้ข่าวสารจากสื่อมวลชนที่มีผลต่อการกระทำความผิดทางอาญาของผู้ป่วยจิตเวชคดี โรงพยาบาลนิตติจิตเวช ได้ศึกษา

กับประชากรเป้าหมาย ได้แก่ ผู้ป่วยจิตเวชคดีของโรงพยาบาลนิติจิตเวช จำนวน 106 ราย สรุปผลการวิจัยว่า กลุ่มผู้ป่วยจิตเวช เป็นเพศชายร้อยละ 92.5 เป็นเพศหญิงร้อยละ 7.5 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 26 – 35 ปี มีอายุเฉลี่ย 34 ปี เป็นโสด จบการศึกษาระดับประถมศึกษา มีอาชีพรับจ้าง มีรายได้เดือนละ 450 - 3,000 บาท มีระยะเวลาในการทำงานระหว่าง 1 – 5 ปี มีภูมิลำเนาอยู่ภาคกลาง (ไม่รวมกรุงเทพมหานคร) นับถือศาสนาพุทธ มีอายุขณะกระทำความผิดระหว่าง 26 – 35 ปี มีอายุในขณะทำความผิดเฉลี่ย 32 ปี ส่วนใหญ่ไม่เคยถูกจับกุมมาก่อน ไม่เคยต้องคำพิพากษาของศาลให้ลงโทษจำคุกมาก่อน และเคยได้รับการรักษาทางจิตเวชมาก่อน จากการศึกษา พบว่า การรับรู้ข่าวสารจากสื่อมวลชนของกลุ่มผู้ป่วยทางจิตเวชคดี ซึ่งได้กระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกายและเพศ มีดังนี้ กลุ่มผู้ป่วยจิตเวชคดีส่วนใหญ่ติดตามข่าวสารจากหนังสือพิมพ์คอลัมน์ข่าวอาชญากรรม และกระทำความผิดทางอาญาในเวลากลางคืนมากที่สุด ติดตามข่าวสารจากวิทยุรายการข่าวอาชญากรรม และกระทำความผิดในเวลากลางวันมากที่สุด ติดตามข่าวสารจากโทรทัศน์รายการมวย รวมทั้งชอบดูภาพยนตร์และวิดีโอเกี่ยวกับการใช้กำลังรุนแรงต่อสู้กัน และกระทำความผิดทางอาญาในเวลาเย็นมากที่สุด ส่วนใหญ่ไม่เคยเล่นวิดีโอเกม กลุ่มผู้ป่วยจิตเวชคดีทั้งหมดไม่เคยใช้คอมพิวเตอร์ในระบบอินเทอร์เน็ตในการรับรู้ข่าวสาร และติดตามการรับรู้ข่าวสารมากกว่าสื่ออื่นๆ กลุ่มผู้ป่วยจิตเวชคดีส่วนใหญ่กระทำความผิดคนเดียวกัน ทำร้ายร่างกายและฆ่าผู้เสียหาย ใช้อาวุธในการกระทำความผิด ไม่ใช่นาฬิกาข้อมือและไม่ได้ไตร่ตรองไว้ก่อนกระทำความผิด ส่วนใหญ่กระทำความผิดในเวลาเย็น ในสถาน และเป็นที่เปลี่ยว กลุ่มผู้ป่วยทางจิตเวชคดีชอบรับรู้ข่าวสารจากโทรทัศน์มากที่สุด และจากแบบสอบถาม พบว่า กลุ่มผู้ป่วยทางจิตเวชคดีได้เสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขเรื่องการรับรู้ข่าวสารจากสื่อมวลชนที่มีผลต่อการกระทำความผิดทางอาญาของผู้ป่วยจิตเวชคดี โดยเสนอว่าการเสนอข่าวอาชญากรรมควรเสนอข่าวตามความเป็นจริง อย่าเสนอข่าวเกินจริงและอย่าเสนอข่าวขั้นตอนการกระทำความผิดทางอาญาให้มากเกินไป เช่น การเสนอข่าวเกี่ยวกับการลักทรัพย์ จัดแะตู้เอทีเอ็มของธนาคารต่าง ๆ อย่างละเอียดมากเกินไป จะทำให้ผู้รับข่าวสารเลียนแบบผู้กระทำความผิดทางอาญาและประกอบอาชญากรรมขึ้นได้ และเสนอแนะว่าผู้ผลิตภาพยนตร์ ควรดัดแปลงภาพยนตร์ที่ยั่วเย้าทางเพศ เช่น ภาพโป๊ เปลือย การข่มขืนกระทำชำเรา การมีเพศสัมพันธ์ การใช้กำลังรุนแรงต่อสู้กัน การใช้อาวุธสงครามในการประกอบอาชญากรรม และการเผยแพร่ภาพการเสพยาเสพติดให้โทษ

วัฒนา มงคลประสิทธิ์ (2507) ได้ศึกษาเรื่องอิทธิพลของสื่อมวลชนที่มีต่อการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ของโรงเรียนสหศึกษาสายสามัญ เฉพาะในจังหวัดพระนคร มีจำนวน 200 คน พบว่า

1. การดูโทรทัศน์ นักเรียนส่วนใหญ่ดูที่บ้านของตนเอง สนใจภาพยนตร์เรื่องต่าง ๆ ความรู้สาขาวิทยาศาสตร์ที่ได้รับ นักเรียนชายเห็นว่าเป็นเครื่องยนต์กลไก ส่วนนักเรียนหญิงเห็นว่าทางการแพทย์ การดูโทรทัศน์ทำให้ได้ความรู้รอบตัวและทางด้านวิทยาศาสตร์กว้างขวางขึ้น และทำให้การเรียนวิทยาศาสตร์ดีขึ้นบ้างเล็กน้อย ส่วนใหญ่ผู้ปกครองให้คำแนะนำในการดูโทรทัศน์

2. การดูภาพยนตร์ นักเรียนชายสนใจภาพยนตร์บู๊โลดโผน นักเรียนหญิงชมภาพยนตร์สืบสวน ภาพยนตร์ที่มาจากอเมริกาเป็นที่นิยมมากที่สุด นักเรียนชายได้ความรู้ทางเครื่องยนต์กลไก นักเรียนหญิงได้ความรู้ทางการแพทย์ การดูภาพยนตร์ช่วยให้การเรียนวิทยาศาสตร์ดีขึ้นเป็นส่วนใหญ่ ผู้ปกครองเอาใจใส่ให้นักเรียนได้ดูภาพยนตร์เรื่องที่เหมาะสม

ศิริพรรณวดี รุ่งวุฒิขจร (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องอิทธิพลของโฆษณาทางโทรทัศน์ ที่มีผลต่อพฤติกรรมการใช้ผ้าอนามัยของนิสิตนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 200 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. โฆษณาทางโทรทัศน์ไม่ได้มีบทบาทและอิทธิพลโดยตรงต่อพฤติกรรมการใช้ผ้าอนามัยของกลุ่มนิสิตนักศึกษา เนื่องจากมีปัจจัยอื่น ๆ ที่เข้ามามีบทบาทในการตัดสินใจซื้อผ้าอนามัย โดยเฉพาะเรื่องคุณสมบัติสินค้าที่มีคุณภาพ และลักษณะการใช้งานตรงตามต้องการ แต่โฆษณาสามารถช่วยกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมการทดลองใช้สินค้าได้ในระดับหนึ่ง เนื่องจากนักศึกษาไม่ได้มีพฤติกรรมการใช้ผ้าอนามัยโดยยึดติดกับยี่ห้อเดียวมากนัก แต่มีลักษณะพฤติกรรมการเปลี่ยนยี่ห้ออยู่บ่อยครั้ง โดยอาศัยองค์ประกอบต่าง ๆ ของโฆษณาที่ดึงดูดใจ และสร้างความต้องการทดลองใช้ให้เกิดขึ้นในใจผู้บริโภค

2. ส่วนประกอบในโฆษณาผ้าอนามัยที่สร้างความโดดเด่นให้กับโฆษณาได้อย่างมาก คือ ผู้แสดง (Presenter) จะสร้างการจดจำและความชื่นชอบให้กับโฆษณายี่ห้อนั้น ๆ ได้สูงกว่าโฆษณาที่ไม่มีจุดเด่นในเรื่องการใช้ผู้แสดง แต่ส่วนประกอบของโฆษณาที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจนั้น คือคุณสมบัติสินค้า หรือการสาธิตให้เห็นคุณภาพการใช้งานของสินค้าอย่างเด่นชัด ซึ่งเป็นส่วนที่กลุ่มนิสิตนักศึกษาใช้เป็นประเด็นในการตัดสินใจซื้อผ้าอนามัยมากกว่าความชื่นชอบผู้แสดงโฆษณา

3. ปัจจัยที่เข้ามามีบทบาทต่อพฤติกรรมการใช้ผ้าอนามัย เป็นเรื่องของปัจจัยภายในตัวบุคคล ได้แก่ ประสบการณ์การใช้ ทดลองใช้สินค้า ซึ่งส่วนใหญ่กลุ่มนิสิตนักศึกษาเป็นผู้ที่ตัดสินใจเลือกซื้อผ้าอนามัยด้วยตนเอง ปัจจัยทางสังคมเกี่ยวกับสภาพเศรษฐกิจ คือ ราคาและการจัดโปรโมชั่น เนื่องจากกลุ่มนิสิตนักศึกษายังไม่มีรายได้เป็นของตนเอง และปัจจัยที่มาจากตัวบุคคลใกล้ชิด เช่น มารดาจะมีส่วนช่วยส่งเสริม หรือขัดขวางการมีอิทธิพลของโฆษณาทางโทรทัศน์ต่อพฤติกรรมการใช้ผ้าอนามัยของนิสิตนักศึกษา

ไพบูรณ์ คะเชนทรพรรค์ (ศิริรังษี สุดโต, 2540 : 32 – 33; อ้างอิงมาจาก ไพบูรณ์ คะเชนทรพรรค์, 2531) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกชมภาพยนตร์ของเยาวชนไทย กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม. 4 – ม. 6) ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 416 คน ผลการวิจัยพบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับประเภทของภาพยนตร์ที่ตัดสินใจเลือกชม แต่แผนกวิชาศึกษาและภูมิสำเนาเดิมไม่มีความสัมพันธ์กับประเภทของภาพยนตร์ที่ตัดสินใจเลือกชม สถานภาพทางเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกชมภาพยนตร์ ดารานำแสดง อิทธิพลของครอบครัว และการเปิดรับสื่อมวลชน ไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกชมภาพยนตร์ ผู้กำกับ การแสดง อิทธิพลของสื่อโฆษณาและอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกชมภาพยนตร์ พฤติกรรมการชมภาพยนตร์ พบว่าเยาวชนไทยนิยมเข้าชมในโรงภาพยนตร์ชั้นหนึ่งโดยมิได้ให้ความสำคัญต่อสถานที่ตั้งโรงภาพยนตร์ และเข้าชมเป็นกลุ่ม เหตุผลในการเข้าชมเพื่อความบันเทิง ภาพยนตร์ประเภทตื่นเต้น สยองขวัญ หรือผจญภัยเป็นภาพยนตร์ที่เยาวชนไทยเลือกชมมากที่สุด เนื้อหาสาระเป็นปัจจัยองค์ประกอบของภาพยนตร์ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกชมภาพยนตร์มากที่สุด ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก พบว่าอิทธิพลของสื่อโฆษณาและอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกชมภาพยนตร์ของเยาวชนไทย โดยที่ภาพยนตร์ตัวอย่างในโรงภาพยนตร์เป็นสื่อโฆษณาที่มีอิทธิพลสูงสุด เยาวชนไทยมีความคิดเห็นว่าภาพยนตร์ไทยในปัจจุบันมีคุณภาพดีขึ้นกว่าเดิมมาก

พรทิพย์ ท้วมเริงรัมย์ (2536) ได้ศึกษาเรื่อง บทบาทของสื่อมวลชนเพื่อความบันเทิงต่อนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ผลการวิจัยพบว่านักศึกษามีลักษณะการใช้สื่อมวลชนทุกประเภทที่ศึกษา คือ หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ เทปเพลง การแสดงคอนเสิร์ต และภาพยนตร์ แต่นักศึกษาจะใช้เวลากับวิทยุมากกว่าสื่อประเภทอื่น ส่วนการเลือกรับเนื้อหาจากสื่อมวลชนขึ้นอยู่กับความพอใจ และความต้องการของแต่ละบุคคล ความต้องการและความพอใจของนักศึกษาก็คือ ความต้องการทางด้านอารมณ์ การผ่อนคลายความตึงเครียดและความต้องการได้รับการยอมรับในกลุ่มเพื่อนมากกว่าความต้องการได้รับความรู้ที่จริงจัง เนื้อหาที่นักศึกษาเลือกรับจากสื่อมวลชนมากที่สุด จึงเป็นรายการเพลง มิวสิควิดีโอ รายการป๊อปปูล่าเรซ และรายการเกมโชว์ โดยความจริงก็ได้ให้ความสนใจกับเนื้อหาที่ได้รับเท่าใดนัก แต่จะให้ความสำคัญส่วนบุคคล คือ ผู้ดำเนินรายการ ผู้ร่วมรายการ และดารายอดนิยมมากกว่า และจะนำไปสร้างความสัมพันธ์ภายในกลุ่มเพื่อน ส่วนบทบาทของสื่อมวลชนเพื่อความบันเทิง พบว่า มีบทบาท 2 ประการ คือ บทบาทในการเปลี่ยนแปลงการดำเนินชีวิตในสังคม และบทบาทในการสร้างความเป็นปัจเจกบุคคลในการใช้สื่อมวลชนเพื่อความบันเทิง

สรไน รอดนิตย์ (2538 : 251 – 252) ได้ศึกษาเรื่องการใช้ภาษาในข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย โดยการศึกษาจากการรวบรวมข่าวจากหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยระหว่างวันที่ 1 ตุลาคม ถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2536 พบว่าการใช้ภาษาในพาดหัวข่าวจะใช้คำสั้น กระชับรัดกุม ทั้งนี้เพื่อประหยัดเนื้อที่ การใช้คำลักษณะนี้แม้จะไม่ถูกหลักเกณฑ์ทางภาษา แต่ก็ไม่ได้ทำให้ภาษาวิบัติ เพราะยังสามารถสื่อสารกันได้และการใช้คำในการพาดหัวข่าวเป็นการใช้เฉพาะที่ ในด้านการใช้คำในพาดหัวข่าวต่างจากการใช้คำในตัวข่าว คำในตัวข่าวจะขยายคำสั้นในพาดหัวข่าว เช่น คำเรียกบุคคลในข่าว พาดหัวข่าวจะใช้คำเรียกสั้นๆ แต่เมื่อนำไปเขียนในตัวข่าวจะต้องเรียกให้เต็มทั้งชื่อและนามสกุล หากมีตำแหน่งหรือยศก็ต้องระบุให้ชัดเจน การใช้สำนวนและโวหารเดิมในพาดหัวข่าวก็เป็นอีกวิธีหนึ่งที่ทำให้พาดหัวข่าวน่าสนใจให้ความหมายที่ก่อให้เกิดอารมณ์ ความรู้สึกแก่ผู้อ่านได้ดี และบอกบรรยายภาพของเรื่องราวหรือเหตุการณ์ในข่าวให้ผู้อ่านรับรู้โดยใช้คำเพียงไม่กี่คำ แทนการเขียนบรรยายในตัวข่าว แต่สำนวนใหม่ซึ่งผู้อ่านไม่คุ้นเคยนอกจากจะสร้างอารมณ์ความรู้สึกแล้ว ยังทำให้เกิดปัญหาการสื่อสารได้ ส่วนด้านเนื้อหา จากการเปรียบเทียบเนื้อหาในพาดหัวข่าวและในตัวข่าว พบว่า มีทั้งสอดคล้องและไม่สอดคล้องกัน ส่วนที่ไม่สอดคล้องเกิดจากหลายสาเหตุ เช่น เกิดจากการจับประเด็นผู้เขียนพาดหัวข่าวไม่ถูกต้อง จึงทำให้คลาดเคลื่อน หรือเกิดจากการตั้งใจเพื่อจูงใจผู้อ่านโดยใช้ถ้อยคำให้ดูตื่นเต้น และเกิดจากการแข่งขันในการพาดหัวข่าวโดยพยายามใช้คำฉีกแนวไปจากคนอื่น สรรหาถ้อยคำต่าง ๆ มาใช้ จึงอาจทำให้คลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง ดังนั้นการอ่านข่าวจึงไม่ควรอ่านเฉพาะพาดหัวแล้วด่วนสรุปเนื้อหาของข่าวโดยไม่อ่านตัวข่าว

2.2.2 งานวิจัยต่างประเทศ

จากการวิจัยของเจ้าหน้าที่ศูนย์ป้องกันการค้าตัวตายของลอสมแอนเจลิส สหรัฐอเมริกา พบว่า การเสนอข่าวการค้าตัวตายของสื่อมวลชน มีส่วนสำคัญให้เกิดการลอกเลียนพฤติกรรมฆ่าตัวตายสูง ไม่แพ้สาเหตุอื่น สื่อมวลชนไม่ควรเสนอข่าวการค้าตัวตายอย่างต่อเนื่อง ไม่ควรเสนอภาพและรายละเอียดในลักษณะหวาดหวั่นมีผลต่อสภาพอารมณ์ผู้อ่าน ไม่ควรอธิบายหรือบรรยายขั้นตอนการค้าตัวตายโดยละเอียด แต่ควรชี้ว่า การฆ่าตัวตายไม่ใช่การแก้ปัญหาของชีวิต (“ สก๊อปหน้า 1 ศูนย์ป้องกันการค้าตัวตายประเทศไทย... ยังไม่มี “ 2541 : 1,5)

การฆ่าตัวตายเลียนแบบเป็นปรากฏการณ์ที่มีมานานแล้ว มีข่าวเอื้อฉาวของการฆ่าตัวตายเลียนแบบของเยาวชนที่เกิดเป็นระลอก เช่น ในอเมริกา ญี่ปุ่น ฯลฯ ยกตัวอย่างในอเมริกาเมื่อ 4 – 5 ปีก่อน เสนอข่าวครึกโครมมากเกี่ยวกับวัยรุ่นอเมริกา เอรารถไปจอดโรงนา แล้วปิดประตูโรงนาหมดแล้วเร่งเครื่องยนต์ตลอดเวลาจนก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์อบจนตาย ช่วง 3 – 4 เดือนหลังจากนั้น การฆ่าตัวตายในลักษณะนี้เกิดขึ้นแทบจะเป็นโรครบาดในอเมริกาก็ว่าได้ หรือเมื่อหลายปีก่อน ดาราวัยรุ่น นักร้องซูเปอร์สตาร์ของญี่ปุ่นกระโดดตึกตาย หลังจากนั้นมียุโรปญี่ปุ่นโดดตึกตาย ไม่ได้โดดคนเดียวด้วย แต่บางทีผูกข้อมือชวนกันกระโดดลงมาเป็นพรวนจนเป็นข่าวครึกโครมยาวนานติดต่อกันหลายปีที่ญี่ปุ่น (อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม. 2541 : 7)

ในด้านการเสนอข่าวครึกโครมมากเกินไปนั้น มีหลักฐานยืนยันว่า ทำให้เกิดการฆ่าตัวตายเลียนแบบเพิ่มขึ้นจริง ตัวอย่างเช่น ปี 1970 สื่อทั่วโลกเสนอข่าวอื้อฉาวเรื่องการฆ่าตัวตายด้วยวิธีเผาตัวเอง การติดตามเผ่าดูต่อเนื่องเป็นเวลา 12 เดือนที่อังกฤษ พบมีการฆ่าตัวตายด้วยวิธีเผาตัวเองเพิ่มขึ้นจากที่เคยมีปกติถึง 60 ราย (อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม. 2541 : 8)

ส่วนที่ออสเตรเลีย มีการวิจัยพบว่าหลังจากที่หนังสือพิมพ์ชั้นนำของประเทศ 2 ฉบับเสนอข่าวเกรี้ยวกราวเรื่องฆ่าตัวตาย ปรากฏว่า มีคนฆ่าตัวตายตามหลังข่าวเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัด (อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม. 2541 : 8)

จากการศึกษาวิจัยเรื่องเกี่ยวกับการฆ่าตัวตายที่มีผู้ฆ่าตัวตาย ด้วยการกระโดดให้รถชนในรถไฟใต้ดิน กรุงเวียนนาประเทศออสเตรีย หลังจากที่มีสื่อรายงานข่าวอย่างหวือหวาและเกรี้ยวกราว ก็มีจำนวนผู้ฆ่าตัวตายด้วยรถไฟใต้ดินสูงขึ้นอย่างน่าตกใจ มีผู้ฆ่าตัวตายถึง 22 ราย (ระหว่าง ค.ศ. 1986 – 1987) เมื่อเทียบกับเพียง 9 รายก่อนหน้านี้จะมีข่าว (ระหว่าง ค.ศ. 1983 – 1984) สื่อมวลชนของเวียนนาได้ร่วมกันพิจารณาเรื่องนี้กันเอง และมีมติร่วมกันที่จะกำหนดแนวทางที่จะช่วยกันลดความหวือหวาของการเสนอข่าวการฆ่าตัวตายให้น้อยลง เป็นผลให้ในปี 1988 ไม่มีสื่อฉบับใดเสนอข่าวการฆ่าตัวตายโดยรถไฟใต้ดินเลย ผลก็คือ จำนวนผู้ที่ฆ่าตัวตายโดยรถไฟใต้ดินลดลงอย่างชัดเจน คือ มี 4 ราย ในปี ค.ศ. 1989 และเหลือ 3 รายในปี ค.ศ. 1991 รวมทั้งจำนวนผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายโดยวิธีเดียวกันนี้ลดลงด้วย (อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม. 2541 : 9 – 10)

ด็อกเตอร์ ดับบลิว เอส ชาร์เตอร์ (Dr. W. S' Charter) ได้ทำการสำรวจในประเทศสหรัฐอเมริกา ได้สำรวจว่าภาพยนตร์ให้ดูและให้โทษแก่สังคมเพียงใด โดยสอบถามพวกอาชญากรทั้งที่เป็นเด็กและผู้ใหญ่ว่า การกระทำผิดของเขาสืบเนื่องจากอะไร ปรากฏว่า อาชญากรชาย 365 คนนั้น 49 % อ้างว่าภาพยนตร์ทำให้เขาอยากถือปืน 45 % อ้างว่าภาพยนตร์สอนให้รู้จักว่าการหาเงินแบบทุจริตง่ายดี จึงอาจกล่าวได้ว่าภาพยนตร์มีส่วนในการส่งเสริมให้คนกระทำความผิดมากขึ้น ภาพยนตร์มีอิทธิพลต่ออาชญากรหญิงอย่างไร ปรากฏว่า 48 % ของอาชญากรหญิงจำนวน 252 คน อ้างว่าต้องการไปเที่ยวสถานบันเทิงที่เกิดขึ้น ความสนุกสนานอย่างโลดโผน เพราะนางเอกในภาพยนตร์ไปเที่ยวแต่งงานนั้น 38 % อ้างว่าเขาคงไม่ไปโรงเรียน เพราะเขาต้องการมีชีวิตที่สบายโอ้อ่า ไม่ต้องทำอะไรอย่างชีวิตในภาพยนตร์ (สมพร เทพสิทธา. 2505 : 77 – 78)

แอทกิน (Atkin. 1990 : 12) ได้ศึกษาบทบาทของโทรทัศน์ในทางลบ โดยเฉพาะรายการโฆษณาสุราทางโทรทัศน์ พบว่าเด็กวัยรุ่นดูโฆษณาแล้วเชื่อว่าการดื่มสุราเป็นสิ่งที่ปฏิบัติกันโดยทั่วไปและเป็นบรรทัดฐานสำหรับสถานการณ์บางอย่าง เช่น งานออกสังคมต่าง ๆ การดูภาพโฆษณาสุราที่ให้ภาพพจน์ที่ดีต่อการดื่มสุรา มีผลต่อการพัฒนาทัศนคติที่ดีต่อสุราและการดื่มสุราของวัยรุ่น

ประเทศเดนมาร์ก ได้มีการวิจัยเกี่ยวกับผลของภาพยนตร์ที่มีต่อเด็กอายุ 3 – 7 ปี การวิจัยนี้ทำติดต่อกันมา 10 ปี ผลการค้นคว้าปรากฏว่า เด็ก ๆ จ้องดูภาพชาวอินเดียนถูกยิงล้มลงราวกับใบไม้ร่วงในภาพยนตร์โดยไม่รู้สึกอะไรเลย แต่ถ้าเป็นภาพสัตว์ เช่น ม้า หรือ นก ได้รับบาดเจ็บจะทำให้เด็กรู้สึกไม่สบายใจ ผลการค้นคว้าที่น่าสงสัยอีกอย่างหนึ่ง คือ ภาพยนตร์การ์ตูนและการ์ตูนแทนที่จะให้ความสนุกสนานแก่เด็ก กลับทำให้เด็กเกิดความหวาดกลัวและตกใจมาก เด็กบางคนดูแล้วร้องไห้และพยายามปลีกตัวออกไปตั้งแต่ภาพยนตร์ยังไม่จบเรื่อง พ่อแม่บางคนบอกว่าหลังจากดูภาพยนตร์แล้วลูกของตนปัสสาวะรดที่นอนและฝันร้าย ถึงกระนั้นเด็กพวกนี้ก็บอกว่าสนุก เด็กบางคนรู้สึกผ่อนคลายใจมากเมื่อเห็นสัตว์เล็ก ๆ หรือเด็กพลัดพรากจากพ่อแม่ เด็กบางคนตกใจและร้องไห้ พลังถามว่า สัตว์หรือเด็กที่หายไปนั้นจะกลับมาพบพ่อแม่อีกไหม สิ่งสำคัญอีกสิ่งหนึ่ง คือ ภาพประทับใจจากภาพยนตร์ซึ่งเด็กนำมาวาดในห้องเรียน จะช่วยให้เราเข้าใจความรู้สึกนึกคิดของเด็กเหล่านี้ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น (ปฏิพัทธ์ กระแสอินทร์. 2509 : 22 – 23)

โอร์ (สุวัฒน์ บัญจสกุลวงศ์. 2537 : 58; อ้างอิงมาจาก Oh. 1978 : 163) ได้วิจัยเรื่องบทบาทของหนังสือพิมพ์ในประเทศกำลังพัฒนา กรณีเกาหลี วัดดูประจักษ์ของการวิจัย เพื่อศึกษาการใช้หนังสือพิมพ์ในการพัฒนาประเทศในด้านความคิดและวัฒนธรรม และเปรียบเทียบหนังสือพิมพ์เกาหลีกับหนังสือพิมพ์อเมริกา ผลการวิจัยพบว่า หนังสือพิมพ์เกาหลีได้รับอิทธิพลหลายอย่างจากหนังสือพิมพ์อเมริกาโดยไม่คำนึงถึงความเหมาะสมกับสังคมเกาหลี หนังสือพิมพ์อเมริกามีความคิดที่จะให้ความบันเทิงแก่มวลชนมากกว่าที่จะให้ความรู้ซึ่งขัดกับภูมิหลังทางวัฒนธรรมของเกาหลี

วารสาร America Sociologic Review (1994) รายงานว่าจำนวนคนฆ่าตัวตายเพิ่มมากขึ้นหลังจากมีการพาดหัวข่าวหน้าหนึ่งในหนังสือพิมพ์ New York Times ของสหรัฐอเมริกา ระหว่างปี ค.ศ. 1948 – 1967 มีรายงานข่าวทั้งหมด 35 ข่าว ทำให้มีคนฆ่าตัวตายทั่วประเทศจำนวน 1,298 คน ซึ่งสูงกว่าปกติ และจากหนังสือ Suicide and its Prevention (1998) รายงานว่า โทรทัศน์ได้แพร่ภาพยนตร์ที่มีฉากการฆ่าตัวตายถึง 4 เรื่องด้วยกัน หลังจากนั้น จำนวนคนฆ่าตัวตายเพิ่มมากขึ้นกว่าปกติในช่วงระยะ 2 สัปดาห์ (บุญเลิศ วงศ์พรม. 2542 : 57)

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอิทธิพลของสื่อมวลชน สรุปได้ว่าสื่อมวลชนนอกจากจะให้ความรู้และความบันเทิงแล้ว การที่สื่อมวลชนมีวิธีการนำเสนอข่าว หรือการประโคมข่าวในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ เรื่องคนฆ่าตัวตายบ่อย ๆ ทำให้มีผลต่อบุคคลที่มีความเครียดหรือความคิดอยากฆ่าตัวตาย ได้เอาอย่างตามที่ได้รับรู้มาจากสื่อ โดยเฉพาะอย่างยิ่งโทรทัศน์และภาพยนตร์ที่เสนอภาพและวิธีการหรือขั้นตอนต่าง ๆ ได้อย่างละเอียด ส่วนหนังสือพิมพ์และวิทยุจะเสนอเนื้อหาข่าวได้อย่างละเอียดชัดเจนด้วยเช่นกัน ซึ่งสิ่งเหล่านี้มีผลต่อความคิดและการกระทำของคนที่เป็นบางและขาดวิจารณญาณอย่างถ่องแท้ และมีการลอกเลียนแบบพฤติกรรมฆ่าตัวตายด้วยวิธีการที่เหมือนกันหรือคล้าย ๆ กัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาอิทธิพลของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) ผู้วิจัยมีขั้นตอนและการดำเนินงาน ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า มีดังนี้

1. คนที่พยายามฆ่าตัวตาย ที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลของรัฐบาลที่มีบริการทางด้านจิตเวช ซึ่งมีทั้งหมด 14 แห่ง ได้แก่ โรงพยาบาลนิติจิตเวช โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า โรงพยาบาลตากสิน โรงพยาบาลศรีธัญญา โรงพยาบาลราชานุกูล โรงพยาบาลยุวประสาทไวทโยปถัมภ์ โรงพยาบาลศิริราช โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ โรงพยาบาลทหารเรือ โรงพยาบาลตำรวจ โรงพยาบาลราชวิถี โรงพยาบาลประสาท พญาไท โรงพยาบาลทหารผ่านศึก และโรงพยาบาลรามารบิตี มีจำนวน 100 คน

2. คนใกล้ชิด ได้แก่ บิดามารดา สามีภรรยา บุตร ญาติ พี่น้อง และเพื่อนใกล้ชิดของคนที่ยกยอฆ่าตัวตาย มีจำนวน 100 คน

3. นักวิชาการ ได้แก่

- 3.1 อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนว ที่ทำงานในมหาวิทยาลัยของรัฐสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานครมีทั้งหมด 8 มหาวิทยาลัย มีจำนวนโดยประมาณ 32 คน อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวที่ทำงานในมหาวิทยาลัยของเอกชนสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานครมีทั้งหมด 12 มหาวิทยาลัย มีจำนวน 60 คน (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2542 : 98 - 99)

- 3.2 จิตแพทย์ ที่ทำงานในโรงพยาบาลของรัฐบาลที่มีบริการทางด้านจิตเวช มีทั้งหมด 14 แห่งดังกล่าวข้างต้น รวมทั้งศูนย์สุขวิทยาจิต และกรมสุขภาพจิต มีจำนวน 120 คน (ศูนย์สารสนเทศกรมสุขภาพจิต. 2541 : 2, 15 - 17, 23 - 24, 29)

- 3.3 นักจิตวิทยา ที่ทำงานในโรงพยาบาลสังกัดรัฐบาลที่มีบริการทางด้านจิตเวช มีทั้งหมด 14 แห่งดังกล่าวข้างต้น รวมทั้งศูนย์สุขวิทยาจิต และกรมสุขภาพจิต มีจำนวน 42 คน (ศูนย์สารสนเทศ กรมสุขภาพจิต. 2541 : 2, 15 - 17, 23 - 24, 29)

4. บุคลากรสื่อมวลชน ได้แก่

- 4.1 ผู้อำนวยการสถานีวิทยุ ห้วงหน้าสถานีวิทยุ ผู้อ่านข่าวชาวบ้าน และผู้จัดรายการเพลง (ดีเจ) ของสถานีวิทยุ คลื่น AM ปัจจุบันมีสถานีวิทยุคลื่น AM เฉพาะในเขตกรุงเทพมหานครจำนวน 38 สถานี มีจำนวนบุคลากร 190 คน

4.2 บรรณาธิการข่าวอาชญากรรม หัวหน้าข่าวอาชญากรรม นักข่าวอาชญากรรม ช่างภาพอาชญากรรม และคนเขียนข่าวอาชญากรรม ของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน มีทั้งหมด 8 ฉบับ มีจำนวนบุคลากรดังกล่าว 134 คน

4.3 บรรณาธิการข่าวอาชญากรรม หัวหน้าข่าวอาชญากรรม นักข่าวอาชญากรรม ช่างภาพข่าวอาชญากรรม คนเขียนข่าวอาชญากรรม และผู้อ่านข่าวประจำวันของสถานีโทรทัศน์ มีทั้งหมด 6 ช่อง มีจำนวนบุคลากรดังกล่าว 120 คน

4.4 ผู้สร้าง ผู้กำกับ และดาราละครโทรทัศน์ของสถานีโทรทัศน์ มีทั้งหมด 4 ช่อง มีจำนวนบุคลากรดังกล่าว 120 คน

4.5 ผู้สร้าง ผู้กำกับ และดาราภาพยนตร์ไทย มีจำนวนบุคลากรดังกล่าว 40 คน

รวมประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ทั้งสิ้นจำนวน 1,058 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีดังนี้

1. คนที่พยายามฆ่าตัวตาย เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลของรัฐบาลที่มีบริการทางด้านจิตเวช ซึ่งมีทั้งหมด 14 แห่ง ได้แก่ โรงพยาบาลจิตติเวช โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า โรงพยาบาลตากสิน โรงพยาบาลศรีธัญญา โรงพยาบาลราชานุกูล โรงพยาบาลยุวประสาทไวทโยปถัมภ์ โรงพยาบาลศิริราช โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ โรงพยาบาลทหารเรือ โรงพยาบาลตำรวจ โรงพยาบาลราชวิถี โรงพยาบาลประสาท พญาไท โรงพยาบาลทหารผ่านศึก และโรงพยาบาลรามาริบัติ ผู้วิจัยจึงใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างดังนี้

1.1 ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple random sampling) ด้วยการจับฉลากชื่อโรงพยาบาลจากจำนวนที่มีอยู่ 14 แห่ง ให้ได้โรงพยาบาล 5 แห่ง คือ โรงพยาบาลศรีธัญญา โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ โรงพยาบาลรามาริบัติ โรงพยาบาลตำรวจ และโรงพยาบาลตากสิน

1.2 ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) กับคนที่พยายามฆ่าตัวตายที่เป็นผู้ป่วยโดยเฉพาะที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล เป็นระยะเวลา 2 เดือน ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ถึง เดือนมิถุนายน 2543 จำนวน 30 คน

2. คนใกล้ชิด ได้แก่ บิดามารดา พี่น้อง บุตร ญาติ พี่น้อง และเพื่อนใกล้ชิดของคนที่ยกฆ่าตัวตาย ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) จำนวน 30 คน

3. นักวิชาการ ได้แก่

3.1 อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนว ที่ทำงานในมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชนสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร โดยแบ่งเป็นมหาวิทยาลัยทั้งของรัฐและเอกชนแห่งละ 2 มหาวิทยาลัย ดังนี้

3.1.1 ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple random sampling) ด้วยการจับฉลากชื่อมหาวิทยาลัยของรัฐจากจำนวนที่มีอยู่ 8 มหาวิทยาลัยให้ได้ 2 มหาวิทยาลัย คือ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีอาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวจำนวน 5 คน และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีอาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวจำนวน 4 คน รวมจำนวนอาจารย์แนะแนวและนักแนะแนว 9 คน

3.1.2 ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple random sampling) ด้วยการจับฉลากชื่อของมหาวิทยาลัยของเอกชนจากจำนวนที่มีอยู่ 12 มหาวิทยาลัย ให้ได้ 2 มหาวิทยาลัย คือ

มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ มีอาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวจำนวน 5 คน และมหาวิทยาลัยกรุงเทพ มีอาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวจำนวน 6 คน รวมจำนวนอาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวรวม 11 คน รวมอาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวทั้งหมด 20 คน

3.2 จิตแพทย์ ที่ทำงานในโรงพยาบาลของรัฐบาลที่มีบริการทางด้านจิตเวช มีทั้งหมด 5 แห่ง ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple random sampling) ด้วยการจับฉลากชื่อโรงพยาบาลจากจำนวนที่มีอยู่ 14 แห่งดังกล่าวข้างต้น รวมทั้งศูนย์สุขภาพจิตและกรมสุขภาพจิต ซึ่งมีจำนวนจิตแพทย์รวม 45 คน

3.3 นักจิตวิทยาที่ทำงานในโรงพยาบาลของรัฐบาลที่มีบริการทางด้านจิตเวช มีทั้งหมด 5 แห่ง ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple random sampling) ด้วยการจับฉลากชื่อโรงพยาบาลจากจำนวนที่มีอยู่ 14 แห่งดังกล่าวข้างต้น รวมทั้งศูนย์สุขภาพจิตและกรมสุขภาพจิต ซึ่งมีจำนวนนักจิตวิทยารวม 31 คน

4. บุคลากรสื่อมวลชน ได้แก่

4.1 ผู้อำนวยการสถานีวิทยุ หัวหน้าสถานีวิทยุ ผู้อ่านข่าวชาวบ้าน และผู้จัดรายการเพลง (ดีเจ) ของสถานีวิทยุ คลื่น AM ปัจจุบันมีสถานีวิทยุคลื่น AM เฉพาะในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 38 สถานี ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) เพื่อต้องการศึกษามี 3 สถานี ได้แก่ สถานีวิทยุกองพลที่ 1 รักษาพระองค์ สถานีวิทยุเพื่อการเกษตร และสถานีวิทยุทหารอากาศ ซึ่งผู้วิจัยต้องการศึกษามูลสารดังกล่าวสถานีละ 10 คน รวมจำนวนบุคลากรที่ต้องการศึกษาทั้งหมด 30 คน

4.2 บรรณาธิการข่าวอาชญากรรม หัวหน้าข่าวอาชญากรรม นักข่าวอาชญากรรม ช่างภาพอาชญากรรม และคนเขียนข่าวอาชญากรรม ของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน มีทั้งหมด 8 ฉบับ ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple random sampling) ด้วยการจับฉลากชื่อหนังสือพิมพ์ให้ได้ 3 ฉบับ คือ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐซึ่งมีบุคลากรดังกล่าวจำนวน 20 คน หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ซึ่งมีบุคลากรดังกล่าวจำนวน 32 คน และหนังสือพิมพ์มติชนรายวันซึ่งมีบุคลากรดังกล่าวจำนวน 11 คน รวมจำนวนบุคลากรทั้งหมด 63 คน

4.3 บรรณาธิการข่าวอาชญากรรม หัวหน้าข่าวอาชญากรรม นักข่าวอาชญากรรม ช่างภาพข่าวอาชญากรรม คนเขียนข่าวอาชญากรรม และผู้อ่านข่าวประจำวันของสถานีโทรทัศน์ มีทั้งหมด 6 ช่อง ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple random sampling) ด้วยการจับฉลากชื่อสถานีโทรทัศน์ให้ได้ 3 ช่อง คือ ช่อง 3 ซึ่งมีบุคลากรดังกล่าวจำนวน 24 คน ช่อง 7 ซึ่งมีบุคลากรดังกล่าวจำนวน 20 คน และไอทีวี (ITV) ซึ่งมีบุคลากรดังกล่าวจำนวน 19 คน รวมจำนวนบุคลากรทั้งหมด 63 คน

4.4 ผู้สร้าง ผู้กำกับ และดาราละครโทรทัศน์ของสถานีโทรทัศน์ ที่มีรายการละครโทรทัศน์ มีทั้งหมด 4 ช่อง ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) ได้ 2 ช่อง คือ ช่อง 3 จำนวนบุคลากร 20 คน และช่อง 7 จำนวนบุคลากร 20 คน รวมจำนวนบุคลากรทั้งหมด 40 คน

4.5 ผู้สร้าง ผู้กำกับ และดารากาภาพยนตร์ไทย ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) ได้ 3 บริษัท คือ บริษัท แกรมมีภาพยนตร์ จำกัด จำนวนบุคลากร 10 คน บริษัท โคสซี่เชี่ยมฟิล์ม จำกัด จำนวนบุคลากร 10 คน และบริษัท บีอีซี เทโร จำกัด จำนวนบุคลากร 10 คน รวมจำนวนบุคลากรทั้งหมด 30 คน

รวมกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ทั้งสิ้นจำนวน 382 คน ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนประชากร กลุ่มตัวอย่าง และแบบสอบถามที่ได้รับคืน

กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร จำนวน (คน)	กลุ่มตัวอย่าง จำนวน (คน)	แจกแบบสอบถาม จำนวน (ฉบับ)	ได้แบบสอบถามคืน จำนวน (ฉบับ)
คนที่พยายามฆ่าตัวตาย	100	30	30	30
คนใกล้ชิด	100	30	21	21
อาจารย์แนะแนวและ นักแนะแนว	92	20	20	19
จิตแพทย์	120	45	55	25
นักจิตวิทยา	42	31	35	26
บุคลากรทางด้าน วิทยุกระจายเสียง	190	30	34	26
บุคลากรทางด้านหนังสือ พิมพ์ภาษาไทยรายวัน	134	63	67	63
บุคลากรทางด้าน ข่าวโทรทัศน์	120	63	67	63
บุคลากรทางด้าน ละครโทรทัศน์	120	40	44	33
บุคลากรทางด้านภาพยนตร์	40	30	34	24
รวม	1,058	382	407	330

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษานี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย ซึ่งประกอบด้วยแบบสอบถาม 5 ตอน (แบบสอบถามนี้จะนำไปใช้สัมภาษณ์เฉพาะกับคนที่พยายามฆ่าตัวตายและคนใกล้ชิดเท่านั้น) ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว เป็นแบบสอบถามที่กำหนดให้เลือกตอบโดยสอบถามข้อมูลส่วนตัวของคนที่ยกยอฆ่าตัวตาย คนใกล้ชิด นักวิชาการ และบุคลากรสื่อมวลชน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการเปิดรับประเภทของสื่อมวลชน

ตอนที่ 3 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการนำเสนอของสื่อมวลชน

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะและแนวทางในการปรับปรุงการเสนอข่าวฆ่าตัวตายของสื่อมวลชน

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้า จากทฤษฎี วารสาร เอกสาร หนังสือ หนังสือพิมพ์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอิทธิพลของสื่อมวลชนที่มีต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายของคนใกล้ชิด นักวิชาการ และบุคลากรสื่อมวลชน

2. ศึกษาบทวนวิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์
3. สร้างแบบสอบถาม โดยกำหนดเนื้อหาในคำถามให้ครอบคลุมเรื่องที่ต้องการศึกษา คือ วิธีการนำเสนอของสื่อหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน วิธีการนำเสนอของสื่อโทรทัศน์ วิธีการนำเสนอของสื่อวิทยุกระจายเสียง และวิธีการนำเสนอของสื่อภาพยนตร์
4. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว ไปเสนอต่อประธานและกรรมการที่ควบคุมปริญญานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมทางด้านเนื้อหา คำถามและภาษาที่ใช้ จากนั้นจึงนำมาปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามให้เหมาะสมตามข้อเสนอแนะของประธานและกรรมการที่ควบคุมปริญญานิพนธ์
5. นำแบบสอบถามซึ่งได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านจิตวิทยา 3 ท่าน คือ ศาสตราจารย์ ดร. ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ อาจารย์ประจำภาคจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร นายกิติกร มีทรัพย์ ผู้เชี่ยวชาญทางด้านจิตวิทยาประจำกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข และแพทย์หญิง อัมพร เบญจพลพิทักษ์ (จิตเวชศาสตร์) หัวหน้ากลุ่มงานวิชาการและบริหารสุขภาพจิต ศูนย์สุขวิทยาจิต กระทรวงสาธารณสุข เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมทางด้านเนื้อหา คำถามและภาษาที่ใช้ จากนั้นจึงนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ
6. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ ไปทดลองใช้ (Try out) กับคนใกล้ชิด นักวิชาการ บุคลากรสื่อมวลชน และผู้ป่วยที่มีอาการเครียดมากถึงขั้นเตรียมการที่จะฆ่าตัวตาย และได้เข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลราชวิถี ซึ่งมีจำนวนรวมทั้งหมด 26 คน และใช้เวลาในการเก็บข้อมูล 1 เดือน คือ เดือนมีนาคม 2543
7. นำแบบสอบถามที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยวิธีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อัลฟา (Alpha coefficient) ของครอนบาค ปรากฏว่าแบบสอบถามอิทธิพลของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายมีค่าความเชื่อมั่น 0.97
8. นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดลองใช้แล้ว (Try out) ไปดำเนินการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา จำนวน 382 คน

ตัวอย่าง ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ของคนที่พยายามฆ่าตัวตาย คนใกล้ชิด นักวิชาการ และบุคลากรสื่อมวลชน

คำแนะนำในการตอบ แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว เมื่อท่านได้อ่านข้อความแล้ว โปรดกาเครื่องหมาย ☒ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความที่เป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน หรือเติมข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริง

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
2. อายุ ปี
3. สถานภาพสมรส

☐ โสด	☐ สมรส	☐ หม้าย	☐ หย่าร้าง
☐ แยกกันอยู่	☐ อื่น ๆ ระบุ.....		

ตัวอย่าง ตอนที่ 2 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการเปิดรับประเภทของสื่อมวลชน

คำแนะนำในการตอบ โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความที่เป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน หรือ
เติมข้อความลงในช่องว่าง

1. ท่านดูโทรทัศน์จำนวนกี่ครั้งต่อสัปดาห์

- ☐ ดูทุกวัน ☐ ดู 3 – 4 ครั้งต่อสัปดาห์ ☐ ดู 1 – 2 ครั้งต่อสัปดาห์
☐ ไม่ดูเลย ☐ อื่น ๆ ระบุ.....

2. ท่านดูโทรทัศน์ในแต่ละครั้งนานเท่าไร

- ☐ ดูไม่เกิน 30 นาที ☐ ดู 30 นาที ถึง 1 ชั่วโมง ☐ ดู 1 – 2 ชั่วโมง
☐ ดู 2 – 3 ชั่วโมง ☐ ดูมากกว่า 3 ชั่วโมง ☐ อื่น ๆ ระบุ

ตัวอย่าง ตอนที่ 3 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการนำเสนอของสื่อมวลชน

คำแนะนำในการตอบ โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องตารางที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดดังนี้

- เห็นด้วยมากที่สุด มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน
เห็นด้วยมาก มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน
เห็นด้วยปานกลาง มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน
เห็นด้วยน้อย มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน
เห็นด้วยน้อยที่สุด มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

ข้อความ	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด
วิธีการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายในพาดหัวข่าว หน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน					
0. การเสนอข่าวฆ่าตัวตายในพาดหัวข่าว หน้าหนึ่งโดยใช้อักษรขนาดใหญ่					
00. การเสนอข่าวฆ่าตัวตายให้เป็นข่าว ครึกโครมโดยใช้เนื้อที่ในการลงข่าวมาก กว่าข่าวอื่น ๆ ในหน้าหนึ่งเพื่อให้เป็นข่าว ใหญ่					

ตัวอย่าง ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย

คำแนะนำในการตอบ โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องตารางที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

- เห็นด้วยมากที่สุด มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน
เห็นด้วยมาก มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน
เห็นด้วยปานกลาง มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน
เห็นด้วยน้อย มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน
เห็นด้วยน้อยที่สุด มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

ข้อความ	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด
การนำเสนอของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันเกี่ยวกับการฆ่าตัวตาย					
0. เป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้ำความคิดเดิมของบุคคลที่คิดอยากตายให้อยากตายมากขึ้น					
00. มีผลทำให้คนเข้าใจวิธีการหรือขั้นตอนในการฆ่าตัวเอง จึงกลายเป็นพฤติกรรมการฆ่าตัวตายเลียนแบบ					

ตัวอย่าง ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะและแนวทางในการปรับปรุงการเสนอข่าวฆ่าตัวตายของสื่อมวลชน

ท่านพอใจกับการนำเสนอข่าวเกี่ยวกับการฆ่าตัวตายของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันในปัจจุบันหรือไม่อย่างไร

☐ พอใจ

☐ ไม่พอใจ

เพราะ.....

ท่านพอใจกับการนำเสนอข่าวเกี่ยวกับการฆ่าตัวตายของโทรทัศน์ในปัจจุบันหรือไม่อย่างไร

☐ พอใจ

☐ ไม่พอใจ

เพราะ.....

ท่านพอใจกับการนำเสนอข่าวเกี่ยวกับการฆ่าตัวตายของวิทยุกระจายเสียงในปัจจุบันหรือไม่อย่างไร

☐ พอใจ

☐ ไม่พอใจ

เพราะ.....

ท่านพอใจกับภาพยนตร์ที่มีฉากเกี่ยวกับการฆ่าตัวตายในปัจจุบันหรือไม่อย่างไร

☐ พอใจ

☐ ไม่พอใจ

เพราะ.....

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยได้ติดต่อไปยังที่ทำการของสื่อมวลชน งานแนะแนว และโรงพยาบาลที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้ เพื่อขอความอนุเคราะห์จากผู้บริหารของหน่วยงานดังกล่าวในการแจกแบบสอบถามและขออนุญาตสัมภาษณ์

2. ผู้วิจัยได้นำหนังสือขออนุญาตในการทำวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย พร้อมกับแบบสอบถามไปยังที่ทำการของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้ เพื่อแจกแบบสอบถามให้กับตัวแทนของกลุ่มตัวอย่างและขอนัดวันเวลาที่จะไปเก็บแบบสอบถาม

3. ผู้วิจัยใช้วิธีสัมภาษณ์กับคนที่พยายามฆ่าตัวตายและคนใกล้ชิดด้วยตนเอง โดยใช้แบบสอบถามชุดเดียวกับกลุ่มตัวอย่างกลุ่มอื่น ๆ เป็นระยะเวลา 2 เดือน คือ เดือนพฤษภาคม และเดือนมิถุนายน 2543

4. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเอง ในเดือนพฤษภาคมถึงเดือนมิถุนายน 2543

5. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับมาแล้ว มาตรวจสอบความเรียบร้อยและความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ปรากฏว่าได้รับแบบสอบถามฉบับที่สมบูรณ์คืนมาจำนวน 330 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 86.40 ของแบบสอบถามทั้งหมด

การจัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกระทำข้อมูล ดังนี้

1. เมื่อได้แบบสอบถามกลับคืนมาแล้ว ทำการใส่หมายเลขประจำแบบสอบถามทั้งหมด และจัดแบบสอบถามให้เหมาะสมในการนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

2. ทำการลงรหัสคำตอบในแบบสอบถาม เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์

3. นำข้อมูลที่ลงรหัสแล้วไปบันทึกลงในแผ่นแม่เหล็กคอมพิวเตอร์ (Diskette) เพื่อเตรียมการในการวิเคราะห์ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS / PC for Window (Statistical Package for the Social Sciences / Personal Computer Plus for Window) เพื่อหาค่าสถิติ ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้การแจกแจงความถี่และคำนวณค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับการเปิดรับประเพณีของสื่อมวลชน โดยใช้การแจกแจงความถี่และคำนวณค่าร้อยละ

ตอนที่ 3 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับวิธีการนำเสนอของสื่อมวลชน ทำการวิเคราะห์ข้อมูลและตรวจให้คะแนนเป็นรายข้อ แล้วนำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็นรายข้อและเฉลี่ยรวมทุกข้อ การพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนนใช้เกณฑ์ของ ชูศรี วงศ์รัตน์ (ศักรินทร์ ชนประชา. 2543 : 40; อ้างอิงมาจาก ชูศรี วงศ์รัตน์. 2541 : 75) ได้เสนอไว้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.51 – 5.00 มีอิทธิพลมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51 – 4.50 มีอิทธิพลมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.50 มีอิทธิพลปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.50 มีอิทธิพลน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.50 มีอิทธิพลน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 เป็นข้อคำถามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง เกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย ทำการวิเคราะห์ข้อมูลและตรวจให้คะแนนเป็นรายข้อ แล้วนำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็นรายข้อ และเฉลี่ยรวมทุกข้อ การพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนนใช้เกณฑ์เดียวกับตอนที่ 3 ดังที่กล่าวแล้วข้างต้น

ตอนที่ 5 การทดสอบสมมติฐานของการวิจัย โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนตัวประกอบทางเดียว (One – Way Analysis of Variance) และเมื่อพบความแตกต่างระหว่างกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติที่ระดับ.05 จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีการทดสอบของเชฟเฟ (Scheffe' 's Method)

ตอนที่ 6 เป็นคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับความคิดเห็นพอใจและไม่พอใจ รวมทั้งให้เหตุผลที่มีต่อการเสนอข่าวฆ่าตัวตายของสื่อมวลชน ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) แล้วนำเสนอในรูปความถี่ของคำตอบแต่ละข้อ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ๖ เดือน. ๗๑. ๕๖. 47

ผู้วิจัยใช้สถิติสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS / PC for Window (Statistical Package for the Social Sciences / Personal Computer Plus for Window) จำแนกวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่
 - 1.1 แจกแจงความถี่
 - 1.2 อัตราส่วนร้อยละ
 - 1.3 ค่าเฉลี่ย
 - 1.4 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. สถิติในการหาคุณภาพเครื่องมือ ได้แก่
 - 2.1 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์ แอลฟา ของครอนบาค (Cronbach)
 - 2.2 หาค่าอำนาจจำแนกแบบสอบถามวิธีการนำเสนอของสื่อมวลชน โดยการทดสอบค่า t
 - 2.3 หาค่าอำนาจจำแนกแบบสอบถามความคิดเห็น เกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย โดยการทดสอบค่า t
3. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน ได้แก่
 - 3.1 ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนตัวประกอบทางเดียว (One – Way Analysis of Variance) โดยใช้กับสมมติฐานของการวิจัย และเมื่อพบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีการทดสอบของเชฟเฟ (Scheffe' 's Method)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงสำรวจและข้อมูลเชิงคุณภาพ เพื่ออธิบายให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า และวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ คำนวณค่าร้อยละ คำนวณค่าคะแนนเฉลี่ย และคำนวณค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F - distribution
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean Squares)
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
P	แทน	ค่าความน่าจะเป็นของสถิติที่คำนวณได้
1	แทน	คนที่พยายามฆ่าตัวตาย
2	แทน	คนใกล้ชิด
3	แทน	อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนว
4	แทน	จิตแพทย์
5	แทน	นักจิตวิทยา
6	แทน	บุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียง
7	แทน	บุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน
8	แทน	บุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์
9	แทน	บุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์
10	แทน	บุคลากรทางด้านภาพยนตร์

การเสนอผลของการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 6 ตอน ดังต่อไปนี้คือ

ตอนที่ 1	การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัว	
ตอนที่ 2	การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการเปิดรับประเภทของสื่อมวลชน	
ตอนที่ 3	การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการนำเสนอของสื่อมวลชน	
ตอนที่ 4	การวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย	
ตอนที่ 5	การทดสอบสมมติฐานของการวิจัย	
ตอนที่ 6	สรุปความคิดเห็นพอใจและไม่พอใจ	รวมทั้งให้เหตุผลที่มีต่อการเสนอข่าวฆ่าตัวตายของสื่อมวลชน โดยเสนอเป็นเชิงบรรยายในรูปของความคิดของคำตอบในแต่ละสื่อ

ผลการศึกษาค้นคว้า

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัว

การวิเคราะห์ตอนที่ 1 ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่และค่าร้อยละ จำแนกตามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ของ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา (คนที่พยายามฆ่าตัวตาย คนใกล้ชิด อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนว จิตแพทย์ นักจิตวิทยา วิทยุกระจายเสียง หนังสือพิมพ์ ชาวโทรทัศน์ ละครโทรทัศน์ และภาพยนตร์) ดังแสดง ในตาราง 2 – 11

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของคนที่ยกยอฆ่าตัวตาย จำแนกตามข้อมูลส่วนตัว

ข้อมูลส่วนตัว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
คนที่พยายามฆ่าตัวตาย	N = 30	100
เพศ		
ชาย	13	43.30
หญิง	17	56.70
อายุ (ปี)		
15 – 20	1	3.33
21 – 26	8	26.67
27 – 32	11	36.67
33 – 38	4	13.33
39 – 44	5	16.67
45 – 50	1	3.33
สถานภาพสมรส		
โสด	14	46.67
สมรส	11	36.67
หม้าย	1	3.33
แยกกันอยู่	4	13.33
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษาปีที่ 1 – 7	18	60.00
มัธยมศึกษาปีที่ 1 – 6	6	20.00
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ	3	10.00
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงหรืออนุปริญญา	2	6.67
ปริญญาโท	1	3.33

ตาราง 2 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนตัว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
คนที่พยายามฆ่าตัวตาย	N = 30	100
อาชีพ / สาขาอาชีพ		
อาจารย์	1	3.33
ค้าขาย	4	13.33
รับจ้าง	16	53.34
ทำนาและทำไร่	6	20.00
อื่น ๆ ระบุ (ไม่มีงานทำ)	3	10.00
รายได้		
น้อยกว่า 999 บาท / เดือน	10	33.34
1,000 – 4,999 บาท / เดือน	6	20.00
5,000 – 9,999 บาท / เดือน	7	23.33
มากกว่า 10,000 บาท / เดือน	7	23.33

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 2 ของคนที่พยายามฆ่าตัวตายโดยจำแนกตามข้อมูลส่วนตัว พบว่า คนที่พยายามฆ่าตัวตายเป็นเพศหญิงจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 56.70 และเป็นเพศชาย 13 คน คิดเป็นร้อยละ 43.30 แสดงว่า คนที่พยายามฆ่าตัวตายเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย

ระดับของกลุ่มอายุของคนที่ยกมาฆ่าตัวตายเป็นอันดับ 1 คือ กลุ่มอายุ 27 – 32 ปี มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 36.67 อันดับ 2 คือ กลุ่มอายุ 21 – 26 ปี มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 26.67 อันดับ 3 คือ กลุ่มอายุ 39 – 44 ปี มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 และอันดับรองลงมา ได้แก่ กลุ่มอายุ 33 – 38 ปี มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 13.33 กลุ่มอายุ 15 – 20 ปี และกลุ่มอายุ 45 – 50 ปี มีจำนวนเท่ากันคือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.33

คนที่พยายามฆ่าตัวตายที่เป็นโสดมีจำนวนมากที่สุดคือ มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 46.67 รองลงมาคือ สมรส มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 36.67 แยกกันอยู่มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 13.33 และเป็นหม้ายจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.33

คนที่พยายามฆ่าตัวตายมีการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษาปีที่ 1 – 7 มากที่สุด คือมีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 60 รองลงมาคือ มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 6 มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 20 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 10 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงหรือเทียบเท่าอนุปริญญา มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.67 และระดับปริญญาโทมีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.33

คนที่พยายามฆ่าตัวตายมีอาชีพรับจ้างมากที่สุดคือ มีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 53.34 รองลงมาคือ ทำนาและทำไร่ มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 ค้าขาย จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 13.33 ไม่มีงานทำ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 และอาจารย์ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.33

คนที่พยายามฆ่าตัวตายที่มีรายได้ต่อเดือน น้อยกว่า 999 บาท มีจำนวนมากที่สุด คือจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 33.34 รองลงมาคือ มีรายได้ต่อเดือน 5,000 – 9,999 บาท และมากกว่า 10,000 บาท มีจำนวนเท่ากันคือ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 23.33 และมีรายได้ต่อเดือน 1,000 – 4,999 บาท จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00

ตาราง 3 จำนวนและร้อยละของคนใกล้ชิด จำแนกตามข้อมูลส่วนตัว

ข้อมูลส่วนตัว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
คนใกล้ชิด	N = 21	100
เพศ		
ชาย	11	52.38
หญิง	10	47.62
อายุ (ปี)		
20 – 25	6	28.57
26 – 31	7	33.33
32 – 37	4	19.05
38 – 43	2	9.53
44 – 49	1	4.76
50 – 55	---	---
56 – 61	1	4.76
สถานภาพสมรส		
โสด	15	71.43
สมรส	5	23.81
หม้าย	1	4.76
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษาปีที่ 1 – 7	3	14.30
มัธยมศึกษาปีที่ 1 – 6	2	9.52
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ	---	---
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงหรืออนุปริญญา	2	9.52
ปริญญาตรี	12	57.14
ปริญญาโท	1	4.76
อื่น ๆ	1	4.76
อาชีพ / สาขาอาชีพ		
อาจารย์	1	4.76
นักศึกษา	1	4.76
รับจ้าง	19	90.48

ตาราง 3 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนตัว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
คนโกลีซิด	N = 21	100
รายได้		
น้อยกว่า 4,999 บาท / เดือน	4	19.05
5,000 – 9,999 บาท / เดือน	6	28.57
10,000 – 14,999 บาท / เดือน	5	23.81
มากกว่า 15,000 บาท / เดือน	6	28.57

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 3 ของคนโกลีซิดโดยจำแนกตามข้อมูลส่วนตัว พบว่า

คนโกลีซิดเป็นเพศชายจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 52.38 และเป็นเพศหญิงจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 47.62 แสดงว่า คนโกลีซิดเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง

ระดับของกลุ่มอายุของคนโกลีซิดเป็นอันดับ 1 คือ กลุ่มอายุ 26 – 31 ปี มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 อันดับ 2 คือ กลุ่มอายุ 20 – 25 ปี มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 28.57 อันดับ 3 คือ กลุ่มอายุ 32 – 37 ปี มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 19.05 และอันดับรองลงมา ได้แก่ กลุ่มอายุ 38 – 43 ปี มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 9.53 กลุ่มอายุ 44 – 49 ปี และ 56 – 61 ปี มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.76

คนโกลีซิดที่เป็นโสดจำนวนมากที่สุด มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 71.43 รองลงมาคือ สมรส มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 23.81 เป็นหม้ายมีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.76

คนโกลีซิดมีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีมากที่สุด คือ มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 57.14 รองลงมาคือ มีการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 1 – 7 จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 14.30 ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 6 และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงหรืออนุปริญญา มีจำนวนเท่ากัน คือ มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 9.52 ระดับปริญญาโทและเนติบัณฑิต มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.76

คนโกลีซิดมีอาชีพรับจ้างมากที่สุด คือ มีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 90.48 และรองลงมาคือ อาจารย์และนักศึกษา มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.76

คนโกลีซิดที่มีรายได้ต่อเดือน 5,000 – 9,999 บาท และมากกว่า 15,000 บาท มีจำนวนมากที่สุด มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 28.57 รองลงมาคือ มีรายได้ต่อเดือน 10,000 – 14,999 บาท มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 23.81 และมีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่า 4,999 บาท มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 19.05

ตาราง 4 จำนวนและร้อยละของอาจารย์แนะแนวและนักแนะแนว จำแนกตามข้อมูลส่วนตัว

ข้อมูลส่วนตัว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนว	N = 19	100
เพศ		
ชาย	8	42.11
หญิง	11	57.89
อายุ (ปี)		
25 – 30	4	21.05
31 – 36	5	26.32
37 – 42	5	26.32
43 – 48	3	15.79
49 – 54	2	10.52
สถานภาพสมรส		
โสด	9	47.37
สมรส	9	47.37
แยกกันอยู่	1	5.26
ระดับการศึกษา		
ปริญญาตรี	5	26.32
ปริญญาโท	14	73.68
อาชีพ / สาขาอาชีพ		
อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนว	19	100.00
รายได้		
น้อยกว่า 12,999 บาท / เดือน	4	21.05
13,000 – 16,999 บาท / เดือน	10	52.63
17,000 – 20,999 บาท / เดือน	2	10.53
มากกว่า 21,000 บาท / เดือน	3	15.79

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 4 ของอาจารย์แนะแนวและนักแนะแนว โดยจำแนกตามข้อมูลส่วนตัว พบว่า อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวเป็นเพศหญิงจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 57.89 และเป็นเพศชายจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 42.11 แสดงว่า อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย

ระดับของกลุ่มอายุของอาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวเป็นอันดับ 1 คือ กลุ่มอายุ 31 – 36 ปี และ 37 – 42 ปี มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 26.32 อันดับ 2 คือ กลุ่มอายุ 25 – 30 ปี มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 21.05 อันดับ 3 คือ กลุ่มอายุ 43 – 48 ปี มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 15.79 และอันดับรองลงมา ได้แก่ กลุ่มอายุ 49 – 54 ปี มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10.52

อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวที่เป็นโสดและสมรสมีจำนวนมากที่สุด ซึ่งมีจำนวนเท่ากัน คือ มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 47.37 รองลงมาคือ แยกกันอยู่ มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5.26

อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวมีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโทมากที่สุด คือ มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 73.68 รองลงมาคือ มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 26.32

อาชีพเป็นอาจารย์แนะแนวและนักแนะแนว มีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00

อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวมีรายได้ต่อเดือน 13,000 – 16,999 บาท มีจำนวนมากที่สุด คือ มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 52.63 รองลงมา คือ มีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่า 12,999 บาท มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 21.05 มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 21,000 บาท มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 15.79 และมีรายได้ต่อเดือน 17,000 – 20,999 บาท มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10.53

ตาราง 5 จำนวนและร้อยละของจิตแพทย์ จำแนกตามข้อมูลส่วนตัว

ข้อมูลส่วนตัว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
จิตแพทย์	N = 25	100
เพศ		
ชาย	19	76.00
หญิง	6	24.00
อายุ (ปี)		
24 – 29	2	8.00
30 – 35	13	52.00
36 – 41	7	28.00
42 – 47	2	8.00
48 – 53	1	4.00
สถานภาพสมรส		
โสด	12	48.00
สมรส	13	52.00
ระดับการศึกษา		
ปริญญาตรี	8	32.00
ปริญญาโท	2	8.00
ปริญญาเอก	6	24.00
อื่น ๆ (วุฒิปัตริวิชาชีพสาขาจิตเวชศาสตร์)	8	32.00
อื่น ๆ ไม่ระบุ	1	4.00
อาชีพ / สาขาอาชีพ		
จิตแพทย์	25	100.00

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนตัว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
จิตแพทย์	N = 25	100
รายได้		
น้อยกว่า 19,999 บาท / เดือน	6	24.00
20,000 – 29,999 บาท / เดือน	4	16.00
30,000 – 39,999 บาท / เดือน	10	40.00
มากกว่า 40,000 บาท / เดือน	5	20.00

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 5 ของจิตแพทย์ โดยจำแนกตามข้อมูลส่วนตัว พบว่า

จิตแพทย์เป็นเพศชายจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 76.00 และเป็นเพศหญิงจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 24.00 แสดงว่า จิตแพทย์เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง

ระดับของกลุ่มอายุของจิตแพทย์เป็นอันดับ 1 คือ กลุ่มอายุ 30 – 35 ปี มีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 52.00 อันดับ 2 คือ กลุ่มอายุ 36 – 41 ปี มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 28.00 อันดับ 3 คือ กลุ่มอายุ 24 – 29 ปี และ 42 – 47 ปี มีจำนวนเท่ากัน คือ มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8.00 และอันดับรองลงมา ได้แก่ กลุ่มอายุ 48 – 53 ปี มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.00

จิตแพทย์ที่สมรสมีจำนวนมากที่สุด คือ มีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 52.00 รองลงมาคือ โสด มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 48.00

จิตแพทย์มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีและระดับวุฒิปริญญาโท สาขาจิตเวชศาสตร์มากที่สุดมีจำนวนเท่ากัน คือ มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 32.00 รองลงมาคือ มีการศึกษาระดับปริญญาเอก มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 24.00 ระดับปริญญาโท มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8.00 และไม่ระบุระดับการศึกษาจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.00

อาชีพเป็นจิตแพทย์ มีจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00

จิตแพทย์ที่มีรายได้ต่อเดือน 30,000 – 39,999 บาท มีจำนวนมากที่สุด คือ มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 รองลงมา คือ มีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่า 19,999 บาท มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 24.00 มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 40,000 บาท มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 และมีรายได้ต่อเดือน 20,000 – 29,999 บาท มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 16.00

ตาราง 6 จำนวนและร้อยละของนักจิตวิทยา จำแนกตามข้อมูลส่วนตัว

ข้อมูลส่วนตัว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
นักจิตวิทยา	N = 26	100
เพศ		
ชาย	4	15.38
หญิง	22	84.62
อายุ (ปี)		
23 – 28	4	15.38
29 – 34	4	15.38
35 – 40	3	11.54
41 – 46	5	19.23
47 – 52	6	23.08
53 – 58	3	11.54
59 – 64	1	3.85
สถานภาพสมรส		
โสด	15	57.69
สมรส	9	34.61
หม้าย	1	3.85
หย่าร้าง	1	3.85
ระดับการศึกษา		
ปริญญาตรี	11	42.30
ปริญญาโท	14	53.85
อื่น ๆ ระบุ (สูงกว่าปริญญาตรี)	1	3.85
อาชีพ / สาขาอาชีพ		
นักจิตวิทยา	26	100.00
รายได้		
น้อยกว่า 11,999 บาท / เดือน	8	30.77
12,000 – 17,999 บาท / เดือน	4	15.38
18,000 – 24,999 บาท / เดือน	8	30.77
มากกว่า 25,000 บาท / เดือน	6	23.08

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 6 ของนักจิตวิทยา โดยจำแนกตามข้อมูลส่วนตัว พบว่า

นักจิตวิทยาเป็นเพศหญิงจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 84.62 และเป็นเพศชายจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 15.38 แสดงว่า นักจิตวิทยาเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย

ระดับของกลุ่มอายุของนักจิตวิทยาเป็นอันดับ 1 คือ กลุ่มอายุ 47 – 52 ปี มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 23.08 อันดับ 2 คือ กลุ่มอายุ 41 – 46 ปี มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 19.23 อันดับ 3 คือ กลุ่มอายุ 23 – 28 ปี และ 29 – 34 ปี มีจำนวนเท่ากัน คือ มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 15.38 และอันดับรองลงมา ได้แก่ กลุ่มอายุ 35 – 40 ปี และ 53 – 58 ปี มีจำนวนเท่ากัน คือ มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 11.54 และกลุ่มอายุ 59 – 64 ปี มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.85

นักจิตวิทยาที่เป็นโสดมีจำนวนมากที่สุด คือ มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 57.69 รองลงมาคือ สมรส มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 34.61 เป็นหม้ายและหย่าร้าง มีจำนวนเท่ากัน คือ มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.85

นักจิตวิทยามีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโทมากที่สุด คือ มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 53.85 รองลงมาคือ มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 42.30 และมีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.85

อาชีพเป็นนักจิตวิทยา มีจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00

นักจิตวิทยามีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่า 11,999 บาท และมีรายได้ต่อเดือน 18,000 – 24,999 บาท มีจำนวนมากที่สุด ซึ่งมีจำนวนเท่ากัน คือ มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 30.77 รองลงมา คือ มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 25,000 บาท มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 23.08 และมีรายได้ต่อเดือน 12,000 – 17,999 บาท มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 15.38

ตาราง 7 จำนวนและร้อยละของบุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียง จำแนกตามข้อมูลส่วนตัว

ข้อมูลส่วนตัว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
บุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียง	N = 26	100
เพศ		
ชาย	15	57.69
หญิง	11	42.31
อายุ (ปี)		
23 – 28	7	26.92
29 – 34	1	3.85
35 – 40	7	26.92
41 – 46	4	15.38
47 – 52	4	15.38
53 – 58	—	—
59 – 64	2	7.70
65 – 70	1	3.85

ตาราง 7 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนตัว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
บุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียง	N = 26	100
สถานภาพสมรส		
โสด	9	34.62
สมรส	17	65.38
ระดับการศึกษา		
มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 - 6	2	7.69
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงหรืออนุปริญญา	6	23.08
ปริญญาตรี	16	61.54
ปริญญาโท	2	7.69
อาชีพ / สาขาอาชีพ		
วิทยุกระจายเสียง	26	100.00
รายได้		
น้อยกว่า 9,999 บาท / เดือน	6	23.08
10,000 – 15,999 บาท / เดือน	8	30.76
16,000 – 24,999 บาท / เดือน	6	23.08
มากกว่า 25,000 บาท / เดือน	6	23.08

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 7 ของบุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียง โดยจำแนกตามข้อมูลส่วนตัว พบว่า

บุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียงเป็นเพศชายจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 57.69 และเป็นเพศหญิงจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 42.31 แสดงว่า บุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียงเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง

ระดับของกลุ่มอายุของบุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียงเป็นอันดับ 1 คือ กลุ่มอายุ 23 – 28 ปี และกลุ่มอายุ 35 – 40 ปี มีจำนวนเท่ากัน คือ มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 26.92 อันดับ 2 คือ กลุ่มอายุ 41 – 46 ปี และ 47 – 52 ปี มีจำนวนเท่ากัน คือ มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 15.38 อันดับ 3 คือ กลุ่มอายุ 59 – 64 ปี มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 7.70 และอันดับรองลงมา ได้แก่ กลุ่มอายุ 29 – 34 ปี และ 65 - 70 ปี มีจำนวนเท่ากัน คือ มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.85

บุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียงที่สมรสมีจำนวนมากที่สุด คือ มีจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 65.38 รองลงมาก็คือ โสด มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 34.62

บุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียงมีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีมากที่สุดคือ มีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 61.54 รองลงมาก็คือ มีการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงหรือเทียบเท่าอนุปริญญา มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 23.08 มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 6 และระดับปริญญาโทมีจำนวนเท่ากัน คือ มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 7.69

อาชีพเป็นบุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียงมีจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00

บุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียงที่มีรายได้ต่อเดือน 10,000 - 15,999 บาท มีจำนวนมากที่สุด คือ มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 30.76 รองลงมา คือ มีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่า 9,999 บาท มีรายได้ต่อเดือน 16,000 - 24,999 บาท และมากกว่า 25,000 บาทมีจำนวนเท่ากัน คือ มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 23.08

ตาราง 8 จำนวนและร้อยละของบุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน จำแนกตามข้อมูลส่วนตัว

ข้อมูลส่วนตัว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
บุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน	N = 63	100
เพศ		
ชาย	55	87.30
หญิง	8	12.70
อายุ (ปี)		
20 - 25	9	14.29
26 - 31	16	25.40
32 - 37	19	30.16
38 - 43	12	19.05
44 - 49	5	7.93
50 - 55	2	3.17
สถานภาพสมรส		
โสด	30	47.63
สมรส	29	46.03
หย่าร้าง	2	3.17
แยกกันอยู่	2	3.17
ระดับการศึกษา		
มัธยมศึกษาปีที่ 1 - 6	3	4.76
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ	9	14.29
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง / อนุปริญญา	5	7.94
ปริญญาตรี	42	66.66
ปริญญาโท	4	6.35

ตาราง 8 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนตัว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
บุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน	N = 63	100
อาชีพ / สาขาอาชีพ		
หนังสือพิมพ์	63	100.00
รายได้		
น้อยกว่า 9,999 บาท / เดือน	18	28.58
10,000 – 15,999 บาท / เดือน	28	44.44
16,000 – 22,599 บาท / เดือน	14	22.22
มากกว่า 22,600 บาท / เดือน	3	4.76

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 8 ของบุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน โดยจำแนกตามข้อมูลส่วนตัว พบว่า

บุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันเป็นเพศชายจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 87.30 และเป็นเพศหญิงจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 12.70 แสดงว่า บุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง

ระดับของกลุ่มอายุของบุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันเป็นอันดับ 1 คือ กลุ่มอายุ 32 – 37 ปี มีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 30.16 อันดับ 2 คือ กลุ่มอายุ 26 – 31 ปี มีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 25.40 อันดับ 3 คือ กลุ่มอายุ 38 – 43 ปี มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 19.05 และอันดับรองลงมา ได้แก่ กลุ่มอายุ 20 – 25 ปี มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29 กลุ่มอายุ 44 – 49 ปี มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 7.93 และกลุ่มอายุ 50 – 55 ปี มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.17

บุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันที่เป็นโสดมีจำนวนมากที่สุด คือ มีจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 47.63 รองลงมาก็คือ สมรส มีจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 46.03 หย่าร้างและแยกกันอยู่ มีจำนวนเท่ากัน คือ มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.17

บุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันมีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีมากที่สุด คือ มีจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 66.66 รองลงมาก็คือ มีการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงหรือเทียบเท่าอนุปริญญา มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 7.94 ระดับปริญญาโท มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 6.35 และระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 – 6 มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 4.76

อาชีพเป็นบุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยมีจำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00

บุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันที่มีรายได้ต่อเดือน 10,000 - 15,999 บาท มีจำนวนมากที่สุด คือ มีจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 44.44 รองลงมา คือ มีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่า 9,999 บาท มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 28.58 มีรายได้ต่อเดือน 16,000 – 22,599 บาท จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 22.22 และมากกว่า 22,600 บาท มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 4.76

ตาราง 9 จำนวนและร้อยละของบุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์ จำแนกตามข้อมูลส่วนตัว

ข้อมูลส่วนตัว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
บุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์	N = 63	100
เพศ		
ชาย	38	60.32
หญิง	25	39.68
อายุ (ปี)		
23 – 28	16	25.40
29 – 34	31	49.20
35 – 40	11	17.46
41 – 46	5	7.94
สถานภาพสมรส		
โสด	39	61.90
สมรส	20	31.75
หย่าร้าง	4	6.35
ระดับการศึกษา		
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ	2	3.17
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง / อนุปริญญา	2	3.17
ปริญญาตรี	54	85.72
ปริญญาโท	5	7.94
อาชีพ / สาขาอาชีพ		
ข่าวโทรทัศน์	63	100.00
รายได้		
น้อยกว่า 9,999 บาท / เดือน	2	3.17
10,000 – 19,999 บาท / เดือน	32	50.80
20,000 – 29,999 บาท / เดือน	12	19.05
มากกว่า 30,000 บาท / เดือน	17	26.98

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 9 ของบุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์ โดยจำแนกตามข้อมูลส่วนตัว พบว่า

บุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์เป็นเพศชายจำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 60.32 และเป็นเพศหญิงจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 39.68 แสดงว่า บุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง

ระดับของกลุ่มอายุของบุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์เป็นอันดับ 1 คือ กลุ่มอายุ 29 – 34 ปี มีจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 49.20 อันดับ 2 คือ กลุ่มอายุ 23 – 28 ปี มีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ

25.40 อันดับ 3 คือ กลุ่มอายุ 35 – 40 ปี มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 17.46 และอันดับรองลงมา ได้แก่ กลุ่มอายุ 41 – 46 ปี มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 7.94

บุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์ที่เป็นโสดมีจำนวนมากที่สุด คือ มีจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 61.90 รองลงมาคือ สมรส มีจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 31.75 และหย่าร้าง มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 6.35

บุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีมากที่สุด คือ มีจำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 85.72 รองลงมาคือ มีการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 7.94 มีการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงหรือเทียบเท่าอนุปริญญา มีจำนวนเท่ากัน คือ มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.17

อาชีพเป็นบุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์มีจำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00

บุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์ที่มีรายได้ต่อเดือน 10,000 - 19,999 บาท มีจำนวนมากที่สุด คือ มีจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 50.80 รองลงมา คือ มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 30,000 บาท มีจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 26.98 มีรายได้ต่อเดือน 20,000 – 29,999 บาท มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 19.05 และมีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่า 9,999 บาท มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.17

ตาราง 10 จำนวนและร้อยละของบุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์ จำแนกตามข้อมูลส่วนตัว

ข้อมูลส่วนตัว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
บุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์	N = 33	100
เพศ		
ชาย	14	42.42
หญิง	19	57.58
อายุ (ปี)		
20 – 25	5	15.15
26 – 31	16	48.49
32 – 37	4	12.12
38 – 43	5	15.15
44 – 49	1	3.03
50 – 55	2	6.06
สถานภาพสมรส		
โสด	21	63.64
สมรส	11	33.33
แยกกันอยู่	1	3.03

ตาราง 10 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนตัว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
บุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์	N = 33	100
ระดับการศึกษา		
มัธยมศึกษาปีที่ 1 – 6	1	3.03
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง / อนุปริญญา	9	27.27
ปริญญาตรี	23	69.70
อาชีพ / สาขาอาชีพ		
ละครโทรทัศน์	33	100.00
รายได้		
น้อยกว่า 9,999 บาท / เดือน	2	6.06
10,000 – 19,999 บาท / เดือน	17	51.52
20,000 – 29,999 บาท / เดือน	6	18.18
มากกว่า 30,000 บาท / เดือน	8	24.24

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 10 ของบุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์ โดยจำแนกตามข้อมูลส่วนตัว พบว่า

บุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์เป็นเพศหญิงจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 57.58 และเป็นเพศชายจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 42.42 แสดงว่า บุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ระดับของกลุ่มอายุของบุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์เป็นอันดับ 1 คือ กลุ่มอายุ 26 – 31 ปี มีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 48.49 อันดับ 2 คือ กลุ่มอายุ 20 – 25 ปี และ 38 – 43 ปี มีจำนวนเท่ากัน คือ มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 15.15 อันดับ 3 คือ กลุ่มอายุ 32 – 37 ปี มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 12.12 และอันดับรองลงมา ได้แก่ กลุ่มอายุ 50 – 55 ปี มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.06 และกลุ่มอายุ 44 – 49 ปี มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.03

บุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์ที่เป็นโสดมีจำนวนมากที่สุด คือ มีจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 63.64 รองลงมาคือ สมรส มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 และแยกกันอยู่ มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.03

บุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีมากที่สุด คือ มีจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 69.70 รองลงมาคือ มีการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงหรือเทียบเท่าอนุปริญญา มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 27.27 และมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 - 6 มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.03

อาชีพเป็นบุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์มีจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00

บุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์ที่มีรายได้ต่อเดือน 10,000 - 19,999 บาท มีจำนวนมากที่สุด คือ มีจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 51.52 รองลงมา คือ มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 30,000 บาท มีจำนวน 8 คน

คิดเป็นร้อยละ 24.24 มีรายได้ต่อเดือน 20,000 – 29,999 บาท มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 18.18 และมีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่า 9,999 บาท มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.06

ตาราง 11 จำนวนและร้อยละของบุคลากรทางด้านภาพยนตร์ จำแนกตามข้อมูลส่วนตัว

ข้อมูลส่วนตัว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
บุคลากรทางด้านภาพยนตร์	N = 24	100
เพศ		
ชาย	17	70.83
หญิง	7	29.17
อายุ (ปี)		
16 – 21	7	29.17
22 – 27	5	20.83
28 – 33	9	37.51
34 – 39	3	12.49
สถานภาพสมรส		
โสด	21	87.51
สมรส	3	12.49
ระดับการศึกษา		
มัธยมศึกษาปีที่ 1 – 6	1	4.17
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ	1	4.17
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง / อนุปริญญา	2	8.33
ปริญญาตรี	20	83.33
อาชีพ / สาขาอาชีพ		
ภาพยนตร์	24	100.00
รายได้		
น้อยกว่า 9,999 บาท / เดือน	7	29.17
10,000 – 19,999 บาท / เดือน	7	29.17
20,000 – 29,999 บาท / เดือน	3	12.49
มากกว่า 30,000 บาท / เดือน	7	29.17

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 11 ของบุคลากรทางด้านภาพยนตร์ โดยจำแนกตามข้อมูลส่วนตัว พบว่า

บุคลากรทางด้านภาพยนตร์เป็นเพศชายจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 70.83 และเป็นเพศหญิงจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 29.17 แสดงว่า บุคลากรทางด้านภาพยนตร์เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง ระดับของกลุ่มอายุของบุคลากรทางด้านภาพยนตร์เป็นอันดับ 1 คือ กลุ่มอายุ 28 – 33 ปี มีจำนวน

9 คน คิดเป็นร้อยละ 37.51 อันดับ 2 คือ กลุ่มอายุ 16 – 21 ปี มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 29.17 อันดับ 3 คือ กลุ่มอายุ 22 – 27 ปี มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 20.83 และอันดับรองลงมา ได้แก่ กลุ่มอายุ 34 – 39 ปี มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 12.49

บุคลากรทางด้านภาพยนตร์ที่เป็นโสดมีจำนวนมากที่สุด คือ มีจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 87.51 รองลงมาก็คือ สมรส มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 12.49

บุคลากรทางด้านภาพยนตร์มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีมากที่สุด คือ มีจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 83.33 รองลงมาก็คือ มีการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงหรือเทียบเท่าอนุปริญญา มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33 มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 6 และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ มีจำนวนเท่ากัน คือ มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.17

อาชีพเป็นบุคลากรทางด้านภาพยนตร์มีจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00

บุคลากรทางด้านภาพยนตร์ที่มีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่า 9,999 บาท มีรายได้ต่อเดือน 10,000 – 19,999 บาท และมากกว่า 30,000 บาท มีจำนวนมากที่สุด ซึ่งมีจำนวนเท่ากัน คือ มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 29.17 และมีรายได้ต่อเดือน 20,000 – 29,999 บาท มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 12.49

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์การเปิดรับประเภทของสื่อมวลชน

การวิเคราะห์ตอนที่ 2 ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่และค่าร้อยละ จำแนกตามการเปิดรับประเภทของสื่อมวลชน ได้แก่ โทรทัศน์ วิทยุกระจายเสียง หนังสือพิมพ์ภาษาไทย รายวัน และภาพยนตร์ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา (คนที่พยายามฆ่าตัวตาย คนใกล้ชิด อาจารย์แนะแนวและ นักแนะแนว จิตแพทย์ นักจิตวิทยา บุคลากรด้านวิทยุกระจายเสียง บุคลากรด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทย รายวัน บุคลากรข่าวโทรทัศน์ บุคลากรละครโทรทัศน์ และบุคลากรภาพยนตร์) ดังแสดงในตาราง 12

ตาราง 12 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับประเภทของสื่อมวลชน

ข้อที่	ข้อความ	1		2		3		4		5		6		7		8		9		10	
		N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%
1	ดูโทรทัศน์จำนวนครั้งต่อสัปดาห์ ดูทุกวัน ดู 3 - 4 ครั้ง ดู 1 - 2 ครั้ง ไม่ได้ดูเลย	14	46.67	18	85.72	18	94.74	15	60.00	25	96.15	26	100.00	52	82.54	60	95.24	19	57.58	7	29.17
		1	3.33	2	9.52	1	5.26	8	32.00	1	3.85	---	---	4	6.35	---	---	2	6.06	8	33.33
		8	26.67	---	---	---	---	2	8.00	---	---	---	---	2	3.17	3	4.76	8	24.24	9	37.50
		1	3.33	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	1	3.03	---	---
		---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	1	1.59	---	---	1	3.03	---	---
2	ดูโทรทัศน์มากกว่า 4 ครั้ง นาน ๆ ดูครั้ง ดูเป็นบางวัน ดูไม่แน่นอน ดูโทรทัศน์แต่ละครั้งนาน ไม่เกิน 30 นาที 30 นาที ถึง 1 ชั่วโมง	3	10.00	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---
		3	10.00	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---
		---	---	1	4.76	---	---	---	---	---	---	---	---	4	6.35	---	---	2	6.06	---	---
		10	33.33	1	4.76	---	---	2	8.00	---	---	1	3.85	3	4.76	3	4.76	2	6.06	3	12.50
		7	23.34	6	28.57	3	15.79	14	56.00	5	19.23	5	19.23	10	15.87	14	22.22	10	30.31	8	33.33

ตาราง 12 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	1		2		3		4		5		6		7		8		9		10	
		N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%
2 (ต่อ)	ดูโทรทัศน์แต่ละครั้งนาน 1 – 2 ชั่วโมง 2 – 3 ชั่วโมง มากกว่า 3 ชั่วโมง ดูช่วงข่าว ดูข่าวที่สนใจ ดูไม่แน่นอน ไม่ได้ดูเลย	30	100	21	100	19	100	25	100	26	100	26	100	63	100	63	100	33	100	24	100
		5	16.67	5	23.81	3	15.79	7	28.00	11	42.31	9	34.61	14	22.22	17	26.99	6	18.18	6	25.00
		3	10.00	4	19.05	5	26.31	1	4.00	4	15.38	5	19.23	8	12.70	6	9.52	4	12.12	5	20.83
		4	13.33	5	23.81	8	42.11	---	---	4	15.38	5	19.23	19	30.17	15	23.81	7	21.21	1	4.17
		---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	2	3.17	---	---	---	---	---	---
		---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	1	1.59	---	---	---	---
		---	---	---	---	---	---	1	4.00	2	7.70	1	3.85	7	11.11	7	11.11	4	12.12	1	4.17
		1	3.33	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---
		1	3.33	2	9.52	---	---	1	4.00	4	15.38	9	34.62	8	12.70	7	11.11	4	12.12	3	12.50
		29	96.67	19	90.48	19	100.00	24	96.00	22	84.62	17	65.38	55	87.30	56	88.89	29	87.88	21	87.50
3	ช่วงเวลาที่ได้โทรทัศน์เป็นประจำ เวลา 06.00 – 08.00 น. ดู ไม่ดู เวลา 08.00 – 10.00 น. ดู ไม่ดู	8	26.67	2	9.52	1	5.26	1	4.00	2	7.69	3	11.54	12	19.05	13	20.63	6	18.18	3	12.50
		22	73.33	19	90.48	18	94.74	24	96.00	24	92.31	23	88.46	51	80.95	50	79.37	27	81.82	21	87.50

ตาราง 12 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	1		2		3		4		5		6		7		8		9		10	
		N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%
3 (ต่อ)	ช่วงเวลาที่ดีโทรทัศน์เป็นประจำวัน เวลา 10.00 – 12.00 น. ดู ไม่ดู เวลา 12.00 – 15.00 น. ดู ไม่ดู เวลา 15.00 – 18.00 น. ดู ไม่ดู เวลา 18.00 – 21.00 น. ดู ไม่ดู เวลา 21.00 – 24.00 น. ดู ไม่ดู	30	100	21	100	19	100	25	100	26	100	26	100	63	100	63	100	33	100	24	100
		1	3.33	2	9.52	2	10.53	---	---	---	---	1	3.85	9	14.29	4	6.35	4	12.12	---	---
		29	96.67	19	90.48	17	89.47	25	100.00	26	100.00	25	96.15	54	85.71	59	93.65	29	87.88	24	100.00
		5	16.67	2	9.52	1	5.26	---	---	---	---	2	7.69	6	9.52	5	7.94	3	9.09	5	20.83
		25	83.33	19	90.48	18	94.74	25	100.00	26	100.00	24	92.31	57	90.48	58	92.06	30	90.91	19	79.17
		6	20.00	3	14.28	2	10.53	---	---	1	3.85	2	7.69	7	11.11	2	3.17	2	6.06	6	25.00
		24	80.00	18	85.72	17	89.47	25	100.00	25	96.15	24	92.31	56	88.89	61	96.83	31	93.94	18	75.00
		19	63.33	14	66.67	12	63.15	16	64.00	23	88.46	18	69.23	29	46.03	35	55.56	9	27.27	4	16.67
		11	36.67	7	33.33	7	36.85	9	36.00	3	11.54	8	30.77	34	53.97	28	44.44	24	72.73	20	83.33
		2	6.67	12	57.14	9	47.37	8	32.00	8	30.77	13	50.00	29	46.03	34	53.97	18	54.55	6	25.00
4	สนใจดูข่าวโทรทัศน์เกี่ยวกับฆ่าตัวตาย ดูทุกครั้งที่มีรายงานข่าวฆ่าตัวตาย ดูเป็นบางครั้ง ไม่ดูเลย	28	93.33	9	42.86	10	52.63	17	68.00	18	69.23	13	50.00	34	53.97	29	46.03	15	45.45	18	75.00
		14	46.67	3	14.29	3	15.79	2	8.00	4	15.38	6	23.08	31	49.20	17	26.98	8	24.24	3	12.50
		10	33.33	17	80.95	15	78.94	20	80.00	20	76.92	20	76.92	30	47.62	43	68.25	23	69.70	15	62.50
		6	20.00	---	---	1	5.26	1	4.00	1	3.85	---	---	1	1.59	1	1.60	2	6.06	4	16.67

ตาราง 12 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	1		2		3		4		5		6		7		8		9		10	
		N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%
		30	100	21	100	19	100	25	100	26	100	26	100	63	100	63	100	33	100	24	100
4 (ต่อ)	สนใจข่าวโทรทัศน์เกี่ยวกับการฆ่าตัวตาย																				
	ถ้าเปิดไปเจอข่าว ก็ดู	--	--	1	4.76	--	--	2	8.00	1	3.85	--	--	1	1.59	2	3.17	--	--	2	8.33
5	ฟังวิทยุกระจายเสียงจำนวนครั้งต่อสัปดาห์																				
	ฟังทุกวัน	15	50.00	9	42.86	10	52.63	11	44.00	13	50.00	20	76.92	38	60.31	48	76.20	11	33.33	8	33.33
	ฟัง 3 - 4 ครั้ง	--	--	2	9.52	3	15.79	6	24.00	4	15.38	3	11.54	11	17.46	6	9.52	2	6.06	2	8.33
	ฟัง 1 - 2 ครั้ง	4	13.33	4	19.05	6	31.58	3	12.00	3	11.54	1	3.85	7	11.11	7	11.11	17	51.52	10	41.67
	ไม่ฟังเลย	4	13.33	2	9.52	--	--	4	16.00	3	11.54	--	--	1	1.59	--	--	--	--	3	12.50
	ฟังเกือบทุกวัน	2	6.67	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	1	1.59	--	--	--	--	--	--
	ฟังมากกว่า 4 ครั้ง	--	--	1	4.76	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--
	ฟังเป็นบางครั้งไม่แน่นอน	2	6.67	--	--	--	--	1	4.00	2	7.69	2	7.69	5	7.94	2	3.17	3	9.09	1	4.17
	นาน ๆ ฟังครั้ง	3	10.00	3	14.29	--	--	--	--	1	3.85	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--
6	ฟังวิทยุกระจายเสียงในแต่ละครั้งนาน																				
	ไม่เกิน 30 นาที	11	36.68	5	23.81	3	15.79	5	20.00	7	26.92	2	7.69	12	19.05	12	19.05	8	24.24	7	29.17
	30 นาที ถึง 1 ชั่วโมง	3	10.00	9	42.86	7	36.84	12	48.00	12	46.15	7	26.92	25	39.68	25	39.69	12	36.37	11	45.83
	1 - 2 ชั่วโมง	4	13.33	3	14.29	7	36.84	3	12.00	3	11.54	3	11.54	11	17.46	13	20.63	5	15.15	3	12.50

ตาราง 12 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	1		2		3		4		5		6		7		8		9		10	
		N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%
6 (ต่อ)	พึงวิทยุกระจายเสียงในแต่ละครั้งนาน 2-3 ชั่วโมง	30	100	21	100	19	100	25	100	26	100	26	100	63	100	63	100	33	100	24	100
	มากกว่า 3 ชั่วโมง	1	3.33	1	4.76	2	10.53	1	4.00	---	---	---	---	2	3.17	2	3.17	---	---	---	---
	ฟังทุกวัน	7	23.33	1	4.76	---	---	---	---	1	3.85	11	42.31	10	15.87	6	9.52	4	12.12	3	12.50
	ฟังไม่แน่นอน	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	1	1.60	---	---	---	---	---	---
	ไม่ฟังเลย	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	3	11.54	2	3.17	5	7.94	4	12.12	---	---
	ช่วงเวลาที่วิทยุกระจายเสียงเป็นประจำ	4	13.33	2	9.52	---	---	4	16.00	3	11.54	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---
	เวลา 05.00 - 08.00 น. ฟัง	8	26.67	4	19.05	4	21.05	11	44.00	12	46.15	12	46.15	7	11.11	11	17.46	8	24.24	6	25.00
	ไม่ฟัง	22	73.33	17	80.95	15	78.95	14	56.00	14	53.85	14	53.85	56	88.89	52	82.54	25	75.76	18	75.00
	เวลา 08.00 - 11.00 น. ฟัง	8	26.67	7	33.33	5	26.32	1	4.00	5	19.23	9	34.62	22	34.92	34	53.97	14	42.42	7	29.17
	ไม่ฟัง	22	73.33	14	66.67	14	73.68	24	96.00	21	80.77	17	65.38	41	65.08	29	46.03	19	57.58	17	70.83
	เวลา 11.00 - 14.00 น. ฟัง	5	16.67	4	19.05	---	---	---	---	---	---	9	34.62	12	19.05	4	6.35	2	6.06	1	4.17
	ไม่ฟัง	25	83.33	17	80.95	19	100.00	25	100.00	26	100.00	17	65.38	51	80.95	59	93.65	31	93.94	23	95.83
	เวลา 14.00 - 17.00 น. ฟัง	8	26.67	---	---	---	---	3	12.00	4	15.38	5	19.23	6	9.52	6	9.52	2	6.06	3	12.50
	ไม่ฟัง	22	73.33	21	100.00	19	100.00	22	88.00	22	84.62	21	80.77	57	90.48	57	90.48	31	93.94	21	87.50

ตาราง 12 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	1		2		3		4		5		6		7		8		9		10	
		N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%
7 (ต่อ)	ช่วงเวลาที่พักวิทยุกระจายเสียงเป็นประจำ เวลา 17.00 – 20.00 น. ฟัง ไม่ฟัง	30	100	21	100	19	100	25	100	26	100	26	100	63	100	63	100	33	100	24	100
		5	16.67	2	9.52	6	31.58	7	28.00	4	15.38	3	11.54	7	11.11	14	22.22	4	12.12	4	16.67
		25	83.33	19	90.48	13	68.42	18	72.00	22	84.62	23	88.46	56	88.89	49	77.78	29	87.88	20	83.33
		4	13.33	2	9.52	5	26.32	5	20.00	3	11.54	9	34.62	13	20.63	11	17.46	2	6.06	6	25.00
8	สนใจฟังข่าววิทยุกระจายเสียงเกี่ยวกับ การฆ่าตัวตาย	26	86.67	19	90.48	14	73.68	20	80.00	23	88.46	17	65.38	50	79.37	52	82.54	31	93.94	18	75.00
		15	50.00	2	9.52	---	---	4	16.00	2	7.70	6	23.08	22	34.92	10	15.87	5	15.15	7	29.17
		4	13.33	14	66.67	17	89.47	15	60.00	18	69.22	18	69.23	33	52.38	47	74.60	21	63.64	15	62.50
		11	36.67	5	23.81	2	10.53	5	20.00	4	15.38	2	7.69	4	6.35	5	7.94	7	21.21	2	8.33
9	อ่านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน จำนวนครั้งต่อสัปดาห์ อ่านทุกวัน อ่าน 3 – 4 ครั้ง	---	---	---	---	---	---	1	4.00	2	7.70	---	---	4	6.35	1	1.59	---	---	---	---
		7	23.33	12	57.14	13	68.42	14	56.00	11	42.31	21	80.77	61	96.82	52	82.54	14	42.43	7	29.17
		4	13.33	3	14.29	3	15.79	8	32.00	6	23.07	2	7.69	---	---	8	12.70	8	24.24	5	20.83

ตาราง 12 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	1		2		3		4		5		6		7		8		9		10	
		N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%
		30	100	21	100	19	100	25	100	26	100	26	100	63	100	63	100	33	100	24	100
9 (ต่อ)	อ่านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน																				
	จำนวนครั้งต่อสัปดาห์																				
	อ่าน 1 - 2 ครั้ง	6	20.00	5	23.81	3	15.79	2	8.00	7	26.92	3	11.54			3	4.76	10	30.30	11	45.83
	ไม่อ่านเลย	4	13.33	1	4.76			1	4.00											1	4.17
	อ่านเป็นบางครั้ง	2	6.68											1	1.59			1	3.03		
	นาน ๆ อ่านครั้ง	7	23.33							2	7.70			1	1.59						
10	อ่านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน																				
	แต่ละครั้งนาน																				
	1 - 15 นาที	14	46.67	7	33.33	5	26.32	7	28.00	11	42.30	2	7.69	8	12.70	12	19.05	11	33.33	9	37.50
	16 - 30 นาที	8	26.67	7	33.33	10	52.63	12	48.00	9	34.61	10	38.46	17	26.99	28	44.44	15	45.46	12	50.00
	31 - 45 นาที	1	3.33	3	14.30	2	10.53	4	16.00	3	11.54	3	11.54	14	22.22	10	15.87	4	12.12	2	8.33
	45 - 60 นาที	3	10.00	2	9.52	1	5.26			1	3.85	10	38.46	15	23.81	11	17.46	2	6.06	1	4.17
	อ่านมากกว่า 60 นาที					1	5.26	1	4.00					3	4.76	1	1.59				
	อ่านนาน ๆ ครั้ง									1	3.85										
	อ่านไม่แน่นอน																				

ตาราง 12 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	1		2		3		4		5		6		7		8		9		10	
		N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%
		30	100	21	100	19	100	25	100	26	100	26	100	63	100	63	100	33	100	24	100
10 (ต่อ)	อ่านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน แต่ละครั้งนาน																				
	ไม่อ่านเลย	4	13.33	1	4.76	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--
11	สนใจอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน เกี่ยวกับการฆ่าตัวตาย																				
	อ่านทุกวันที่มีการลงข่าวฆ่าตัวตาย	16	53.33	5	23.81	7	36.84	7	28.00	4	15.38	5	19.23	38	60.32	19	30.16	4	12.12	2	8.33
	อ่านเป็นครั้งคราว	5	16.67	14	66.67	10	52.63	15	60.00	22	84.62	20	76.92	22	34.92	39	61.91	26	78.79	19	79.17
	ไม่อ่านเลย	7	23.33	2	9.52	2	10.53	3	12.00	--	--	1	3.85	1	1.59	3	4.76	3	9.09	3	12.50
	อ่านผ่าน ๆ ไม่ได้ใส่ใจมากนัก	2	6.67	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--
	อ่านเฉพาะข่าวที่สนใจ	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	2	3.17	--	--	--	--
	อ่านหมด	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	2	3.17	--	--	--	--	--	--
12	ดูภาพยนตร์ภายใน 1 เดือน จำนวนครั้ง																				
	ดู 3 - 4 ครั้ง	2	6.66	3	14.29	--	--	6	24.00	8	30.76	7	26.92	18	28.57	16	25.40	7	21.21	5	20.83
	ดู 2 ครั้ง	3	10.00	4	19.05	6	31.57	2	8.00	3	11.54	2	7.70	10	15.87	12	19.05	14	42.43	15	62.50

ตาราง 12 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	1		2		3		4		5		6		7		8		9		10	
		N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%
		30	100	21	100	19	100	25	100	26	100	26	100	63	100	63	100	33	100	24	100
12 (ต่อ)	ดูภาพยนตร์ภายใน 1 เดือนจำนวนครั้ง																				
	ดู 1 ครั้ง	5	16.67	4	19.05	3	15.80	7	28.00	3	11.54	4	15.38	8	12.70	12	19.05	2	6.06	2	8.33
	ไม่ดูเลย	5	16.67	4	19.05	6	31.57	7	28.00	9	34.61	7	26.92	14	22.22	10	15.87	6	18.18	1	4.17
	ดูทุกวัน	--	--	--	--	--	--	--	--	1	3.85	--	--	1	1.60	--	--	--	--	--	--
	ดูมากกว่า 4 ครั้ง	3	10.00	--	--	--	--	--	--	1	3.85	--	--	--	--	--	--	1	3.03	--	--
	ดูนาน ๆ ครั้ง	7	23.33	3	14.29	2	10.53	2	8.00	--	--	2	7.70	2	3.17	4	6.35	1	3.03	1	4.17
	ดูไม่แน่นอน	--	--	--	--	2	10.53	1	4.00	1	3.85	4	15.38	8	12.70	7	11.11	2	6.06	--	--
	ขึ้นอยู่กับภาพยนตร์น่าสนใจหรือไม่	--	--	2	9.51	--	--	--	--	--	--	--	--	2	3.17	2	3.17	--	--	--	--
	ดูเฉพาะภาพยนตร์ที่กลางแปลง	5	16.67	1	4.76	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--
	สนใจดูภาพยนตร์ที่มีบทที่มีการฆ่าตัวตาย																				
13	ดูทุกฉากที่มีการฆ่าตัวตาย	22	73.34	4	19.05	2	10.53	1	4.00	15	57.69	2	7.69	8	12.70	7	11.11	1	3.03	1	4.17
	ดูเป็นบางครั้ง	4	13.33	13	61.90	14	73.68	17	68.00	--	--	11	42.31	39	61.90	42	66.67	25	75.76	22	91.66
	ไม่ดูเลย	4	13.33	4	19.05	3	15.79	4	16.00	10	38.46	12	46.15	14	22.22	14	22.22	3	9.09	1	4.17
	ดูได้ไม่ติดมาก สามารถแยกแยะได้	--	--	--	--	--	--	3	12.00	1	3.85	1	3.85	2	3.18	--	--	4	12.12	--	--

ตาราง 12 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	1		2		3		4		5		6		7		8		9		10	
		N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%
14	ขอใบรายการการโทรทัศนช่องใดมากที่สุด ไปจนถึงน้อยที่สุด (เรียงลำดับ 1 – 5)	30	100	21	100	19	100	25	100	26	100	63	100	63	100	63	100	33	100	24	100
		13	43.33	11	52.38	9	47.38	5	20.00	6	23.08	8	30.77	27	42.86	28	44.44	15	45.45	8	33.33
		---	---	1	4.76	---	---	1	4.00	2	7.69	1	3.85	---	---	3	4.76	2	6.06	3	12.50
		13	43.33	3	14.29	3	15.79	1	4.00	3	11.54	1	3.85	4	6.35	11	17.46	5	15.15	5	20.83
		1	3.33	---	---	1	5.26	7	28.00	2	7.69	---	---	3	4.76	1	1.59	4	12.12	3	12.50
		---	---	---	---	---	---	---	---	3	11.54	---	---	---	---	2	3.17	4	12.12	1	4.17
		2	6.68	6	28.57	5	26.31	11	44.00	9	34.61	12	46.15	24	38.10	17	26.99	3	9.10	4	16.67
		1	3.33	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	3	4.76	---	---	---	---	---	---
		---	---	---	---	1	5.26	---	---	1	3.85	4	15.38	2	3.17	1	1.59	---	---	---	---
		---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---
15	ขอใบรายการการโทรทัศนใดมากที่สุด ไปจนถึงน้อยที่สุด (เรียงลำดับ 1 – 5)	5	16.67	8	38.10	7	36.85	18	72.00	15	57.69	18	69.23	30	47.62	49	77.77	11	33.34	7	29.17
		5	16.67	7	33.33	3	15.80	2	8.00	3	11.54	2	7.69	2	3.17	8	12.70	8	24.24	4	16.67
		3	10.00	4	19.05	4	21.05	2	8.00	3	11.54	5	19.23	12	19.05	4	6.35	5	15.15	5	20.83
		---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

ตาราง 12 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	1		2		3		4		5		6		7		8		9		10	
		N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%
		30	100	21	100	19	100	25	100	26	100	26	100	63	100	63	100	33	100	24	100
15 (ต่อ)	ขอใบรายการโทรทัศน์ใดมากที่สุด ไปจนถึงน้อยที่สุด (เรียงลำดับ 1 – 5)																				
	รายการมวย	1	3.33	---	---	1	5.26	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	3	9.09	2	8.33
	รายการเกมโชว์	6	20.00	---	---	---	---	---	---	2	7.69	---	---	---	---	---	---	3	9.09	3	12.50
	รายการแม่บ้าน	3	10.00	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	2	3.17	---	---	3	9.09	3	12.50
	รายการภาพยนตร์	3	10.00	---	---	1	5.26	---	---	---	---	1	3.85	---	---	---	---	---	---	---	---
	รายการกีฬา	4	13.33	---	---	1	5.26	1	4.00	2	7.69	---	---	10	15.87	1	1.59	---	---	---	---
	รายการการ์ตูน	---	---	1	4.76	1	5.26	---	---	---	---	---	---	1	1.60	1	1.59	---	---	---	---
	รายการเพลง	---	---	1	4.76	---	---	1	4.00	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---
	รายการถ่ายทอดสดเหตุการณ์สำคัญ	---	---	---	---	1	5.26	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---
	ดูตามความสนใจ	---	---	---	---	---	---	1	4.00	---	---	---	---	6	9.52	---	---	---	---	---	---
	ความรู้และสุขภาพ	---	---	---	---	---	---	---	---	1	3.85	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---
16	ขอใบรายการโทรทัศน์ประเภทใดมากที่สุด ไปจนถึงน้อยที่สุด (เรียงลำดับ 1 – 5)																				
	ข่าวอาชญากรรม	9	30.00	2	9.52	2	10.53	1	4.00	5	19.23	3	11.54	27	42.86	21	33.33	9	27.28	3	12.50

ตาราง 12 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	1		2		3		4		5		6		7		8		9		10	
		N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%
16 (ต่อ)	ขอพบดูข่าวโทรทัศน์ประเภทใดมากที่สุดไปจนถึงน้อยที่สุด (เรียงลำดับ 1 - 5)	30	100	21	100	19	100	25	100	26	100	26	100	63	100	63	100	33	100	24	100
	ข่าวเศรษฐกิจ	3	10.00	3	14.29	1	5.26	5	20.00	2	7.70	3	11.54	3	4.76	9	14.29	2	6.06	4	16.66
	ข่าวการเมือง	5	16.67	5	23.81	7	36.84	11	44.00	10	38.45	11	42.30	12	19.05	15	23.80	7	21.21	1	4.17
	ข่าววงการบันเทิง	5	16.67	6	28.57	3	15.79	3	12.00	3	11.54	3	11.54	3	4.76	6	9.52	5	15.15	7	29.17
	ข่าวกีฬา	1	3.33	3	14.29	3	15.79	2	8.00	2	7.70	3	11.54	10	15.87	5	7.94	5	15.15	6	25.00
	ข่าวต่างประเทศ	5	16.67	1	4.76	3	15.79	2	8.00	4	15.38	3	11.54	6	9.52	5	7.94	5	15.15	3	12.50
	ข่าวในประเทศ	--	--	1	4.76	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--
	ข่าวเกษตรกรรม	2	6.66	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--
	ข่าวสังคม	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--
	สื่อบุคคล	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--
	ดูทุกข่าว	--	--	--	--	--	--	1	4.00	--	--	--	--	2	3.18	--	--	--	--	--	--

ตาราง 12 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	1		2		3		4		5		6		7		8		9		10	
		N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%
17	ขอเสนอโครงการที่ประเภทใดมากที่สุด ไปจนถึงน้อยที่สุด (เรียงลำดับ 1-5)	30	100	21	100	19	100	25	100	26	100	26	100	63	100	63	100	33	100	24	100
	ขนาดกรรม	1	3.33	1	4.76	---	---	3	12.00	3	11.54	---	---	10	15.87	8	12.70	5	15.15	5	20.84
	ใช้กำลังรุนแรงต่อสู้กัน	1	3.33	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	4	6.35	3	4.76	3	9.10	2	8.33
	ตกลง	7	23.34	12	57.14	8	42.11	3	12.00	13	50.00	11	42.31	18	28.57	27	42.86	8	24.24	7	29.17
	โจรกรรม	1	3.33	1	4.76	1	5.26	---	---	2	7.68	4	15.38	6	9.52	4	6.35	2	6.06	3	12.50
	รักโรแมนติก	5	16.67	1	4.76	7	36.84	6	24.00	3	11.54	5	19.23	8	12.70	10	15.87	4	12.12	2	8.33
	ชีวิต	8	26.67	1	4.76	2	10.53	11	44.00	3	11.54	2	7.69	5	7.94	2	3.17	6	18.18	3	12.50
	สงคราม	5	16.67	3	14.30	1	5.26	---	---	---	---	3	11.54	10	15.87	4	6.35	5	15.15	2	8.33
	สืบสวน	1	3.33	1	4.76	---	---	---	---	---	---	1	3.85	1	1.59	1	1.59	---	---	---	---
	อิงประวัติศาสตร์	---	---	1	4.76	---	---	---	---	1	3.85	---	---	---	---	1	1.59	---	---	---	---
	ผี	1	3.33	---	---	---	---	---	---	1	3.85	---	---	---	---	1	1.59	---	---	---	---
	ดูทุกประเภท	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	1	1.59	2	3.17	---	---	---	---
	ไม่ดูเลย	---	---	---	---	---	---	2	8.00	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

ตาราง 12 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	1		2		3		4		5		6		7		8		9		10	
		N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%
18	ขอพบวิทยุกระจายเสียงสถานีใดมากที่สุด ไปจนถึงน้อยที่สุด (เรียงลำดับ 1 – 5)	30	100	21	100	19	100	25	100	26	100	26	100	63	100	63	100	33	100	24	100
	สถานีวิทยุกองพลที่ 1 รักษาพระองค์	5	16.67	2	9.52	2	10.53	2	8.00	1	3.85	6	23.07	5	7.94	—	—	5	15.15	6	25.00
	สถานีวิทยุเพื่อการศึกษา	1	3.33	—	—	—	—	—	—	—	—	1	3.85	—	—	—	—	3	9.10	2	8.33
	สถานีวิทยุทหารอากาศ	1	3.33	—	—	2	10.53	3	12.00	1	3.85	1	3.85	—	—	—	—	4	12.12	4	16.67
	สถานีวิทยุจุฬา	3	10.00	4	19.05	3	15.79	1	4.00	3	11.54	2	7.69	5	7.94	3	4.76	4	12.12	3	12.50
	สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย	5	16.67	1	4.76	3	15.79	2	8.00	5	19.23	1	3.85	16	25.39	11	17.46	9	27.27	3	12.50
	แห่งประเทศไทย จส. 100	5	16.67	—	—	3	15.79	1	4.00	3	11.54	4	15.38	9	14.29	8	12.69	6	18.18	3	12.50
	สถานีวิทยุ อ.ส.ท.	5	16.67	6	28.56	3	15.79	4	16.00	2	7.69	5	19.23	12	19.05	19	30.16	2	6.06	3	12.50
	สถานีวิทยุ วพท.	3	10.00	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	สถานีวิทยุ ขส.ทบ.	—	—	—	—	—	—	3	12.00	—	—	3	11.54	—	—	—	—	—	—	—	—
	สถานีวิทยุ สวพ.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3	11.54	—	—	—	—	—	—	—	—
	*ไม่ระบุชื่อสถานี แต่ระบุคลื่น	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	FM 90.5 – 106.5	—	—	3	14.30	2	10.53	6	24.00	7	26.91	—	—	10	15.87	7	11.11	—	—	—	—

ตาราง 12 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	1		2		3		4		5		6		7		8		9		10	
		N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%
18 (ต่อ)	ขอพบฟังวิทยุกระจายเสียงสถานีใดมากที่สุด ไปจนถึงน้อยที่สุด (เรียงลำดับ 1-5) "ไม่ระบุชื่อสถานี แต่ระบุว่า " ร่วมด้วยช่วยกัน " ไม่เจาะจงสถานีที่จะฟัง ไม่ฟังเลย	30	100	21	100	19	100	25	100	26	100	63	100	63	100	33	100	24	100		
19	ขอพบฟังวิทยุกระจายเสียงรายการใดมากที่สุด ที่สุดไปจนถึงน้อยที่สุด (เรียงลำดับ 1-5) เพลงลูกทุ่ง ธรรมชาติ ข่าว ละครวิทยุ (นิยาย) มวย เพลงหมอลำ การศึกษาทางไกล	7 6 2 1 2 2 2	23.33 20.00 6.67 3.33 6.67 6.67 6.67	3 -- 7 -- -- 2 --	14.30 -- 33.33 -- -- 9.52 --	2 -- 13 -- -- -- --	10.53 -- 68.43 -- -- -- -- --	1 1 14 -- -- -- --	4.00 4.00 56.00 -- -- -- --	-- -- 13 -- -- -- --	-- -- 50.00 -- -- -- --	4 -- 17 -- 1 1 --	15.38 -- 65.37 -- 3.85 3.85 --	4 1 43 -- -- -- 3	6.35 1.59 68.25 -- -- -- 4.76	5 1 36 -- -- -- 1	7.94 1.59 57.14 -- -- -- 1.59	7 4 8 4 3 2 5	21.21 12.12 24.24 12.12 9.10 6.06 15.15	6 3 4 3 1 2 5	25.00 12.50 16.67 12.50 4.17 8.33 20.83

ตาราง 12 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	1		2		3		4		5		6		7		8		9		10	
		N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%
19 (ต่อ)	ขอพึงวิพากษ์กระจายเสียงรายการใดมากที่สุดไปจนถึงน้อยที่สุด (เรียงลำดับ 1-5)	30	100	21	100	19	100	25	100	26	100	26	100	63	100	63	100	33	100	24	100
	เพลงสดริง	7	23.33	2	9.52	--	--	1	4.00	1	3.85	--	--	1	1.59	--	--	--	--	--	--
	เพลงเพื่อชีวิต	1	3.33	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	1	1.59	--	--	--	--	--	--
	เพลงไทยสากลและเพลงสากล	--	--	5	23.81	1	5.26	4	16.00	6	23.07	1	3.85	6	9.52	8	12.69	--	--	--	--
	เพลงทั่วไป	--	--	--	--	1	5.26	--	--	1	3.85	--	--	1	1.59	--	--	--	--	--	--
	วิเคราะห์ข่าว	--	--	--	--	1	5.26	--	--	1	3.85	--	--	1	1.59	4	6.35	--	--	--	--
	สนทนาปัญหาบ้านเมือง	--	--	--	--	1	5.26	1	4.00	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--
	ตอบปัญหาสุขภาพกายและใจ	--	--	--	--	--	--	--	--	2	7.69	1	3.85	--	--	--	--	--	--	--	--
	วิทยาศาสตร์	--	--	--	--	--	--	--	--	1	3.85	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--
	กฎหมาย	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	1	3.85	--	--	--	--	--	--	--	--
	กีฬา	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--
	สังคม	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	4	6.35	--	--	--	--
	ไม่ฟัง	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	4	6.35	--	--	--	--
		--	--	2	9.52	--	--	3	12.00	2	7.69	--	--	1	1.59	--	--	--	--	--	--

ตาราง 12 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	1		2		3		4		5		6		7		8		9		10	
		N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%
20	ขอพึงรายนการข่าววิทยุกระจายเสียง ประเภทใดมากที่สุดไปจนถึงน้อยที่สุด (เรียงลำดับ 1 – 5)	30	100	21	100	19	100	25	100	26	100	26	100	63	100	63	100	33	100	24	100
	การเมือง	5	16.67	5	23.81	9	47.38	14	56.00	9	34.62	12	46.16	13	20.64	28	44.44	9	27.28	7	29.17
	เกษตรกรรม	1	3.33	---	---	1	5.26	---	---	1	3.85	2	7.69	2	3.17	2	3.17	3	9.09	2	8.33
	อาชญากรรม	9	30.00	1	4.76	1	5.26	---	---	---	---	5	19.23	22	34.93	15	23.81	5	15.15	2	8.33
	กีฬา	1	3.33	3	14.29	1	5.26	1	4.00	1	3.85	2	7.69	8	12.70	3	4.76	3	9.09	6	25.00
	เศรษฐกิจ	4	13.34	2	9.52	1	5.26	1	4.00	2	7.69	3	11.54	4	6.35	10	15.87	6	18.18	3	12.50
	บันเทิง	6	20.00	5	23.81	5	26.32	2	8.00	4	15.38	2	7.69	3	4.76	4	6.35	7	21.21	4	16.67
	จราจร	3	10.00	---	---	---	---	---	---	1	3.85	---	---	4	6.35	---	---	---	---	---	---
	ข่าวฆ่าตัวตายและทำร้ายตัวเอง	1	3.33	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---
	วิเคราะห์ข่าว	---	---	3	14.29	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---
	ข่าวสังคม	---	---	---	---	---	---	---	---	2	7.69	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---
	ข่าวทั่วไปทั้งในและต่างประเทศ	---	---	---	---	---	---	4	16.00	4	15.38	---	---	2	3.17	1	1.60	---	---	---	---
	ความรู้รอบตัวและวิทยาศาสตร์	---	---	---	---	---	---	---	---	2	7.69	---	---	2	3.17	---	---	---	---	---	---
	ทั้งหมดข่าว	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	3	4.76	---	---	---	---	---	---

ตาราง 12 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	1		2		3		4		5		6		7		8		9		10	
		N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%
		30	100	21	100	19	100	25	100	26	100	26	100	63	100	63	100	33	100	24	100
20 (ต่อ)	ขอพึงรายการข่าววิทยุกระจายเสียงประเภทใดมากที่สุดไปจนถึงน้อยที่สุด (เรียงลำดับ 1 – 5)																				
	ไม่ฟัง	---	---	2	9.52	1	5.26	3	12.00	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---
21	ขออ่านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันฉบับใดมากที่สุดไปจนถึงน้อยที่สุด (เรียงลำดับ 1 – 5)																				
	ไทยรัฐ	20	66.67	9	42.85	4	21.05	11	44.00	6	23.08	5	19.23	14	22.22	28	44.44	10	30.29	10	41.66
	เดลินิวส์	6	20.00	3	14.29	3	15.80	1	4.00	4	15.38	7	26.92	29	46.03	8	12.70	4	12.12	4	16.67
	มติชนรายวัน	1	3.33	5	23.81	7	36.84	13	52.00	9	34.61	5	19.23	11	17.46	16	25.39	2	6.06	4	16.67
	ข่าวสด	2	6.67	3	14.29	4	21.05	---	---	4	15.38	5	19.23	2	3.17	8	12.70	6	18.18	1	4.17
	บ้านเมือง	1	3.33	---	---	---	---	---	---	---	---	2	7.69	---	---	---	---	5	15.15	2	8.33
	สยามรัฐ	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	3	4.76	---	---	3	9.10	1	4.17
	พิมพ์ไทย	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	3	9.10	2	8.33
	สยามกีฬา	---	---	1	4.76	---	---	---	---	1	3.85	---	---	1	1.59	1	1.59	---	---	---	---

100

ตาราง 12 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	1		2		3		4		5		6		7		8		9		10	
		N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%
		30	100	21	100	19	100	25	100	26	100	26	100	63	100	63	100	33	100	24	100
21 (ต่อ)	ชอบอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันฉบับใดมากที่สุดไปจนถึงน้อยที่สุด (เรียงลำดับ 1 – 5)																				
	กรุงเทพธุรกิจ	--	--	--	--	1	5.26	--	--	1	3.85	1	3.85	1	1.59	1	1.59	--	--	--	--
	ไทยโพสต์	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	1	3.85	1	1.59	1	1.59	--	--	--	--
	บางกอกโพสต์	--	--	--	--	--	--	--	--	1	3.85	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--
	อ่านทุกฉบับ	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	1	1.59	--	--	--	--	--	--
22	ชอบอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันหน้าใดมากที่สุดไปจนถึงน้อยที่สุด (เรียงลำดับ 1 – 5)																				
	หน้าหนึ่ง	20	66.68	14	66.67	14	73.68	16	64.00	14	53.84	16	61.53	34	53.97	46	73.02	12	36.36	5	20.84
	หน้าบ้านกึ่ง	6	20.00	4	19.05	3	15.80	2	8.00	2	7.69	1	3.85	2	3.17	4	6.35	7	21.21	3	12.50
	หน้าข่าวต่างประเทศ	--	--	--	--	--	--	3	12.00	--	--	1	3.85	4	6.35	--	--	3	9.10	2	8.33
	หน้าข่าวกีฬา	--	--	--	--	1	5.26	1	4.00	1	3.85	1	3.85	7	11.11	4	6.35	1	3.03	2	8.33
	หน้าข่าวอาชญากรรม	1	3.33	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	10	15.87	3	4.76	2	6.06	1	4.17

ตาราง 12 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	1		2		3		4		5		6		7		8		9		10	
		N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%
		30	100	21	100	19	100	25	100	26	100	26	100	63	100	63	100	33	100	24	100
22 (ต่อ)	ขออ่านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน หน้าใดมากที่สุดไปจนถึงน้อยที่สุด (เรียงลำดับ 1 – 5)																				
	หน้าข่าวการเมือง	1	3.33	1	4.76	1	5.26	---	---	2	7.69	5	19.23	4	6.35	3	4.76	1	3.03	3	12.50
	หน้าข่าวสังคม	---	---	---	---	---	---	1	4.00	2	7.69	---	---	---	---	2	3.17	2	6.06	2	8.33
	หน้าข่าวเศรษฐกิจ	1	3.33	1	4.76	---	---	2	8.00	---	---	2	7.69	1	1.59	---	---	1	3.03	3	12.50
	หน้าข่าวการศึกษา	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	1	1.59	2	6.06	2	8.33
	หน้าข่าวเกษตร	---	---	---	---	---	---	---	---	1	3.85	---	---	---	---	---	---	2	6.06	1	4.17
	หน้าข่าวสตรี	---	---	1	4.76	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---
	หน้าข่าววิทยาศาสตร์	---	---	---	---	---	---	---	---	1	3.85	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---
	หน้าข่าวเทคโนโลยี	---	---	---	---	---	---	---	---	1	3.85	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---
	อ่านทุกหน้า	1	3.33	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	1	1.59	---	---	---	---	---	---
	อ่านไม่เจาะจง	---	---	---	---	---	---	---	---	2	7.69	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

ตาราง 12 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	1		2		3		4		5		6		7		8		9		10	
		N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%
		30	100	21	100	19	100	25	100	26	100	26	100	63	100	63	100	33	100	24	100
23	ชอบอ่านข่าวหนังสือพิมพ์ภาษาไทย รายวันประเภทใดมากที่สุดไปจนถึง น้อยที่สุด (เรียงลำดับ 1 – 5)																				
	ข่าวอาชญากรรม	6	20.00	4	19.05	2	10.53	1	4.00	3	11.54	7	26.92	35	55.57	24	38.10	9	27.28	5	20.83
	ข่าวการเมือง	9	30.00	4	19.05	10	52.62	12	48.00	9	34.61	13	50.00	13	20.63	21	33.33	7	21.21	4	16.67
	ข่าวเศรษฐกิจและการค้า	8	26.67	1	4.76	1	5.26	5	20.00	2	7.69	2	7.69	5	7.94	6	9.52	4	12.12	5	20.83
	ข่าวกีฬา	1	3.33	2	9.52	2	10.53	3	12.00	2	7.69	1	3.85	6	9.52	5	7.94	5	15.15	3	12.50
	ข่าววงการบันเทิง	6	20.00	8	38.10	2	10.53	4	16.00	8	30.77	3	11.54	2	3.17	6	9.52	8	24.24	7	29.17
	สื่อบุคคลต่าง ๆ และบทความ	--	--	1	4.76	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--
	ข่าวการศึกษา	--	--	--	--	2	10.53	--	--	1	3.85	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--
	ข่าวสังคมและข่าวสตรี	--	--	--	--	--	--	--	--	1	3.85	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--
	อ่านทุกข่าว	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	3.17	--	1	1.59	--	--	--	--
	ไม่อ่านเลย	--	--	1	4.76	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

ตาราง 12 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	1		2		3		4		5		6		7		8		9		10	
		N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%
24	ขอข้อมูลพยานตร์ประเทศใดมากที่สุด ไปจนถึงน้อยที่สุด (เรียงลำดับ 1 – 5)	30	100	21	100	19	100	25	100	26	100	26	100	63	100	63	100	33	100	24	100
		16	53.34	3	14.29	3	15.80	2	8.00	5	19.23	3	11.54	4	6.35	2	3.17	8	24.24	5	20.83
		4	13.33	1	4.76	1	5.26	3	12.00	2	7.69	1	3.85	4	6.35	---	---	4	12.12	4	16.67
		4	13.33	16	76.19	13	68.42	19	76.00	19	73.08	22	84.61	51	80.96	61	96.83	16	48.48	10	41.67
		2	6.67	1	4.76	1	5.26	1	4.00	---	---	---	---	2	3.17	---	---	2	6.06	2	8.33
		4	13.33	---	---	1	5.26	---	---	---	---	---	---	2	3.17	---	---	3	9.10	3	12.50
25	ขอข้อมูลพยานตร์ประเทศใดมากที่สุด ไปจนถึงน้อยที่สุด (เรียงลำดับ 1 – 5)	2	6.67	---	---	---	---	2	8.00	2	7.69	---	---	14	22.22	11	17.46	8	24.24	4	16.67
		3	10.00	2	9.52	---	---	1	4.00	---	---	1	3.85	4	6.35	6	9.52	3	9.10	3	12.50
		8	26.67	---	---	3	15.79	13	52.00	6	23.08	3	11.54	6	9.52	3	4.76	5	15.15	2	8.33
		1	3.33	2	9.52	2	10.53	---	---	4	15.38	4	15.38	7	11.11	5	7.94	4	12.12	1	4.17
		5	16.67	3	14.29	5	26.32	3	12.00	2	7.69	5	19.23	7	11.11	9	14.29	5	15.15	5	20.38
		7	23.33	10	47.62	6	31.57	1	4.00	9	34.61	9	34.61	13	20.63	20	31.74	6	18.18	6	25.00

ตาราง 12 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	1		2		3		4		5		6		7		8		9		10	
		N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%
		30	100	21	100	19	100	25	100	26	100	26	100	63	100	63	100	33	100	24	100
25 (ต่อ)	ขอข้อมูลพจนานุกรมประเภทใดมากที่สุดไปจนถึงน้อยที่สุด (เรียงลำดับ 1 – 5)																				
	สงคราม	3	10.00	3	14.29	3	15.79	---	---	---	---	3	11.54	9	14.30	7	11.11	2	6.06	3	12.50
	สืบสวน	1	3.33	---	---	---	---	---	---	1	3.85	1	3.85	3	4.76	1	1.59	---	---	---	---
	แนววิทยาศาสตร์	---	---	1	4.76	---	---	2	8.00	1	3.85	---	---	---	---	1	1.59	---	---	---	---
	ผี	---	---	---	---	---	---	---	---	1	3.85	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---
	ดูทุกประเภทไม่แยกแยะ	---	---	---	---	---	---	3	12.00	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---
26	เปิดรับสื่อประเภทใดมากที่สุดไปจนถึงน้อยที่สุด (เรียงลำดับ 1 – 5)																				
	โทรทัศน์	17	56.67	16	76.19	15	78.94	14	56.00	18	69.23	13	50.00	24	38.09	50	79.37	11	33.34	9	37.50
	วิทยุกระจายเสียง	6	20.00	1	4.76	2	10.53	1	4.00	3	11.53	9	34.61	1	1.59	2	3.17	7	21.21	4	16.67
	หนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน	---	---	3	14.29	2	10.53	8	32.00	2	7.69	3	11.54	30	47.62	8	12.70	7	21.21	2	8.33
	ภาพยนตร์	1	3.33	---	---	---	---	2	8.00	1	3.85	---	---	3	4.76	1	1.59	4	12.12	5	20.83
	วิดีโอ	4	13.33	1	4.76	---	---	---	---	---	---	1	3.85	3	4.76	2	3.17	4	12.12	4	16.67
	อินเทอร์เน็ต	2	6.67	---	---	---	---	---	---	1	3.85	---	---	1	1.59	---	---	---	---	---	---

ตาราง 12 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	1		2		3		4		5		6		7		8		9		10	
		N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%
26 (ต่อ)	เปิดรับสื่อประเภทใดมากที่สุดไปจนถึงน้อยที่สุด (เรียงลำดับ 1 – 5)	30	100	21	100	19	100	25	100	26	100	26	100	63	100	63	100	33	100	24	100
27	หนังสือพิมพ์รายสัปดาห์	---	---	---	---	---	---	---	---	1	3.85	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---
	วิดีโอ	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	1.59	---	---	---	---	---	---
	สื่อที่เสนอการฆ่าตัวตายได้อย่างละเอียดและทำให้เข้าใจเนื้อหาได้มากที่สุดไปจนถึงน้อยที่สุด (เรียงลำดับ 1 – 5)	5	16.67	7	33.33	10	52.63	13	52.00	13	50.00	11	42.31	30	47.62	46	73.02	14	42.42	8	33.33
	หนังสือพิมพ์	5	16.67	1	4.76	---	---	---	---	---	---	---	---	1	1.59	---	---	2	6.06	2	8.33
	วิทยุกระจายเสียง	15	50.00	10	47.62	6	31.58	8	32.00	9	34.62	12	46.15	13	20.63	15	23.81	8	24.24	4	16.67
	โทรทัศน์	1	3.33	3	14.29	3	15.79	2	8.00	2	7.69	2	7.69	13	20.63	2	3.17	6	18.18	7	29.17
	ภาพยนตร์	3	10.00	---	---	---	---	1	4.00	2	7.69	1	3.85	4	6.35	---	---	3	9.10	3	12.50
	วิดีโอ	1	3.33	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	1	1.59	---	---	---	---	---	---
	อื่น ๆ (ระบุ) นวนิยายและเพลง	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---
	อื่น ๆ (ระบุ) ไม่พึงพอใจทุกสื่อ	---	---	---	---	---	---	1	4.00	---	---	---	---	1	1.59	---	---	---	---	---	---

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 12 ของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา (1 = คนที่พยายามฆ่าตัวตาย 2 = คนใกล้ชิด 3 = อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนว 4 = จิตแพทย์ 5 = นักจิตวิทยา 6 = บุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียง 7 = บุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน 8 = บุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์ 9 = บุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์ 10 = บุคลากรทางด้านภาพยนตร์) โดยจำแนกตามการเปิดรับประเภทของสื่อมวลชน ดังนี้คือ

1. คนที่พยายามฆ่าตัวตายมีการเปิดรับประเภทของสื่อมวลชนต่าง ๆ ดังนี้

1.1 คนที่พยายามฆ่าตัวตายดูโทรทัศน์ทุกวัน มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 46.67 ดู 1 – 2 ครั้งต่อสัปดาห์เป็นจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 26.67 นาน ๆ ดูครั้งเป็นจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 ดูเป็นบางวันจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 ดู 3 – 4 ครั้งต่อสัปดาห์ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.33 ไม่ดูเลยเป็นจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.33

1.2 คนที่พยายามฆ่าตัวตายดูโทรทัศน์แต่ละครั้งนานไม่เกิน 30 นาที มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 ดู 30 นาที ถึง 1 ชั่วโมง เป็นจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 23.34 ดู 1 – 2 ชั่วโมง เป็นจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 ดูมากกว่า 3 ชั่วโมง เป็นจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 13.33 ดู 2 – 3 ชั่วโมง เป็นจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 ไม่ดูเลย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.33

1.3 ช่วงเวลาที่คนที่พยายามฆ่าตัวตายดูโทรทัศน์เป็นประจำ มากเป็นอันดับ 1 คือ ช่วงเวลา 18.00 – 21.00 น. มีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 63.33 อันดับ 2 คือ ช่วงเวลา 08.00 – 10.00 น. มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 26.67 อันดับ 3 คือ ช่วงเวลา 15.00 – 18.00 น. มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ช่วงเวลา 12.00 – 15.00 น. มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 ช่วงเวลา 21.00 – 24.00 น. มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.67 ช่วงเวลา 06.00 – 08.00 น. และช่วงเวลา 10.00 – 12.00 น. มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.33

1.4 ความสนใจของคนที่พยายามฆ่าตัวตายในการดูข่าวโทรทัศน์เกี่ยวกับการฆ่าตัวตายมากเป็นอันดับ 1 คือ ดูทุกครั้งที่มีการรายงานข่าวฆ่าตัวตาย มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 46.67 อันดับ 2 คือ ดูเป็นบางครั้ง มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 อันดับ 3 คือ ไม่ดูเลย มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00

1.5 คนที่พยายามฆ่าตัวตายฟังวิทยุกระจายเสียงทุกวัน มากเป็นอันดับ 1 มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 อันดับ 2 คือ ฟัง 1 – 2 ครั้ง ต่อสัปดาห์ และไม่ฟังเลย มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 13.33 อันดับ 3 คือ นาน ๆ ฟังครั้ง มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ฟังเกือบทุกวันและฟังเป็นบางครั้งไม่แน่นอน มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.67

1.6 คนที่พยายามฆ่าตัวตายฟังวิทยุกระจายเสียงแต่ละครั้งไม่เกิน 30 นาที มากเป็นอันดับ 1 มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 36.68 อันดับ 2 คือ ฟังมากกว่า 3 ชั่วโมง มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 23.33 อันดับ 3 คือ ฟัง 1 – 2 ชั่วโมง และไม่ฟังเลย มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 13.33 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ฟัง 30 นาที ถึง 1 ชั่วโมง มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 และฟัง 2 – 3 ชั่วโมง มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.33

1.7 คนที่พยายามฆ่าตัวตายฟังวิทยุกระจายเสียงเป็นประจำช่วงเวลา 05.00 – 08.00 น. ช่วงเวลา 08.00 – 11.00 น. และช่วงเวลา 14.00 – 17.00 น. มากเป็นอันดับ 1 มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 26.67 อันดับ 2 คือ ช่วงเวลา 11.00 – 14.00 น. และ 17.00 – 20.00 น. มีจำนวนเท่ากัน คือ

จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 อันดับ 3 คือ ช่วงเวลา 20.00 – 24.00 น. มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 13.33

1.8 คนที่พยายามฆ่าตัวตายสนใจฟังข่าววิทยุกระจายเสียงเกี่ยวกับการฆ่าตัวตาย มากเป็นอันดับ 1 คือ ฟังทุกครั้งที่มีการรายงานข่าวฆ่าตัวตาย มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 อันดับ 2 คือ ไม่ฟังเลย มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 36.67 อันดับ 3 คือ ฟังเป็นบางครั้ง มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 13.33

1.9 คนที่พยายามฆ่าตัวตายอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันทุกวัน และนาน ๆ อ่านครั้งต่อสัปดาห์ มากเป็นอันดับ 1 มีจำนวนเท่ากัน คือ มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 23.33 อันดับ 2 คือ อ่าน 1 – 2 ครั้งต่อสัปดาห์ มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 และอันดับ 3 คือ อ่าน 3 – 4 ครั้งต่อสัปดาห์ และไม่อ่านเลย มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 13.33 และอันดับรองลงมา ได้แก่ อ่านเป็นบางครั้ง มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.68

1.10 คนที่พยายามฆ่าตัวตายใช้เวลาอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันนาน 1 – 15 นาที มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 46.67 อันดับ 2 คือ อ่าน 16 – 30 นาที มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 26.67 อันดับ 3 คือ ไม่อ่านเลย มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 13.33 และอันดับรองลงมา ได้แก่ อ่าน 45 – 60 นาที มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 และอ่าน 31 – 45 นาที มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.33

1.11 คนที่พยายามฆ่าตัวตายสนใจอ่านทุกวันที่มีการลงข่าวฆ่าตัวตายในหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันเกี่ยวกับการฆ่าตัวตาย มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 53.33 อันดับ 2 คือ ไม่อ่านเลย มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 23.33 อันดับ 3 คือ อ่านเป็นครั้งคราว มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 และอันดับรองลงมา ได้แก่ อ่านผ่าน ๆ ไม่ได้ใส่ใจมากนัก มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.67

1.12 คนที่พยายามฆ่าตัวตายดูภาพยนตร์นาน ๆ ครั้งภายใน 1 เดือน เป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 23.33 อันดับ 2 คือ ดู 1 ครั้ง ไม่ดูเลย และโดยเฉพาะภาพยนตร์กลางแปลง มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 อันดับ 3 คือ ดู 2 ครั้ง และดูมากกว่า 4 ครั้ง มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ดู 3 – 4 ครั้ง มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.66

1.13 คนที่พยายามฆ่าตัวตายสนใจภาพยนตร์ที่ในทุกฉากที่มีการฆ่าตัวตาย มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 73.34 อันดับ 2 คือ ดูเป็นบางครั้ง และไม่ดูเลย มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 13.33

1.14 คนที่พยายามฆ่าตัวตายชอบดูโทรทัศน์ช่อง 3 และช่อง 7 มากเป็นอันดับ 1 มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 43.33 อันดับ 2 คือ ไอทีวี มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.68 อันดับ 3 คือ ช่อง 9 และชอบทุกช่อง มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.33

1.15 คนที่พยายามฆ่าตัวตายชอบดูโทรทัศน์รายการเกมโชว์ มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 อันดับ 2 คือ รายการข่าว และรายการละครโทรทัศน์ มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 อันดับ 3 คือ รายการกีฬา มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 13.33 และอันดับรองลงมา ได้แก่ รายการสารคดี รายการแม่บ้าน และรายการภาพยนตร์ มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 และรายการมวย มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.33

1.16 คนที่พยายามฆ่าตัวตายชอบดูรายการโทรทัศน์ประเภทข่าวอาชญากรรม มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00 อันดับ 2 คือ ข่าวการเมือง ข่าววงการบันเทิง และข่าว

ต่างประเทศ มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 อันดับ 3 คือ ชาวเศรษฐกิจ มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ชาวเกษตรกรรม มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.66 และชาวกีฬา มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.33

1.17 คนที่พยายามฆ่าตัวตายชอบดูรายการโทรทัศน์ประเภทละครชีวิต มากเป็นอันดับ 1 คือ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 26.67 อันดับ 2 คือ ตลก มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 23.34 อันดับ 3 คือ รักโรแมนติก และสงคราม มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ฆาตกรรม และใช้กำลังรุนแรงในการต่อสู้กัน โจรกรรม สืบสวน และผี มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.33

1.18 คนที่พยายามฆ่าตัวตายชอบฟังสถานีวิทยุของพลที่ 1 รักษาพระองค์ สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย สถานีวิทยุ จส. 100 และสถานีวิทยุ อ.ส.ม.ท. มากเป็นอันดับ 1 มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 อันดับ 2 คือ สถานีวิทยุจุฬา และสถานีวิทยุ วพท. มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 อันดับ 3 คือ ไม่ระบุชื่อสถานี แต่ระบุชื่อรายการร่วมด้วยช่วยกัน มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.66 และอันดับรองลงมา ได้แก่ สถานีวิทยุเพื่อการเกษตร และสถานีวิทยุทหารอากาศ มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.33

1.19 คนที่พยายามฆ่าตัวตายชอบฟังวิทยุรายการเพลงลูกทุ่ง และเพลงสตริง มากเป็นอันดับ 1 มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 23.33 อันดับ 2 คือ ธรรมะ มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 อันดับ 3 คือ ข่าว มวย เพลงหมอลำ และการศึกษาทางไกล มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.67 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ละครวิทยุ (นิยาย) เพลงเพื่อชีวิต มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.33

1.20 คนที่พยายามฆ่าตัวตายชอบฟังรายการข่าวอาชญากรรม มากเป็นอันดับ 1 คือ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00 อันดับ 2 คือ ข่าวบันเทิง มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 และอันดับ 3 คือ ข่าวการเมือง มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ชาวเศรษฐกิจ มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 13.34 ข่าวจราจร มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 ชาวเกษตรกรรม ชาวกีฬา ชาวฆ่าตัวตายและทำร้ายตัวเอง มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.33

1.21 คนที่พยายามฆ่าตัวตายชอบอ่านไทยรัฐ มากเป็นอันดับ 1 คือ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 อันดับ 2 คือ เดลินิวส์ มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 อันดับ 3 คือ ข่าวสด มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.67 และอันดับรองลงมา ได้แก่ มติชนรายวัน และบ้านเมือง มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.33

1.22 คนที่พยายามฆ่าตัวตายชอบอ่านหนังสือพิมพ์หน้าหนึ่ง มากเป็นอันดับ 1 คือ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 66.68 อันดับ 2 คือ หน้าบันเทิง มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 อันดับ 3 คือ หน้าข่าวอาชญากรรม หน้าข่าวการเมือง หน้าชาวเศรษฐกิจ และอ่านทุกหน้า มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.33

1.23 คนที่พยายามฆ่าตัวตายชอบอ่านข่าวการเมือง มากเป็นอันดับ 1 คือ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00 อันดับ 2 คือ ชาวเศรษฐกิจและการค้า มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 26.67 อันดับ 3 คือ ข่าวอาชญากรรม และข่าววงการบันเทิง มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ชาวกีฬา มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.33

1.24 คนที่พยายามฆ่าตัวตายชอบดูภาพยนตร์ไทย มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 16 คน

คิดเป็นร้อยละ 53.34 อันดับ 2 คือ จีน ฝรั่งเศส และอินเดีย มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 13.33 อันดับ 3 คือ ญี่ปุ่น มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.67

1.25 คนที่พยายามฆ่าตัวตายชอบดูภาพยนตร์ชีวิตมากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 26.67 อันดับ 2 คือ ตลก มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 23.33 อันดับ 3 คือ รักโรแมนติก มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ใช้กำลังรุนแรงในการต่อสู้กัน และสงคราม มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 ฆาตกรรม มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.67 โจรกรรม และสืบสวน มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.33

1.26 คนที่พยายามฆ่าตัวตายเปิดรับสื่อโทรทัศน์ มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 56.67 อันดับ 2 คือ วิทยุกระจายเสียง มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 อันดับ 3 คือ วีดิโอ มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 13.33 และอันดับรองลงมา ได้แก่ อินเทอร์เน็ต มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.67 และภาพยนตร์ มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.33

1.27 ในความคิดเห็นของคนที่ยกย่องฆ่าตัวตาย โทรทัศน์ เป็นสื่อที่เสนอการฆ่าตัวตายได้อย่างละเอียดและทำให้เข้าใจเนื้อหาได้มากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 อันดับ 2 คือ หนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน และวิทยุกระจายเสียง มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 อันดับ 3 คือ วีดิโอ มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ภาพยนตร์ นวนิยาย และเพลง มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.33

2. คนใกล้ชิดมีการเปิดรับประเภทของสื่อมวลชนต่าง ๆ ดังนี้

2.1 คนใกล้ชิดดูโทรทัศน์ทุกวัน มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 85.72 ดู 3 – 4 ครั้งต่อสัปดาห์ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 9.52 ดูไม่แน่นอน มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.76

2.2 คนใกล้ชิดดูโทรทัศน์แต่ละครั้งนาน 30 นาที ถึง 1 ชั่วโมง มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 28.57 ดูนาน 1 – 2 ชั่วโมง และดูนานมากกว่า 3 ชั่วโมง มีจำนวนเท่ากัน คือ มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 23.81 ดูนาน 2 – 3 ชั่วโมง มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 19.05 ดูไม่เกิน 30 นาที จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.76

2.3 ช่วงเวลาที่คนใกล้ชิดดูโทรทัศน์เป็นประจำมากเป็นอันดับ 1 คือ ช่วงเวลา 18.00 – 21.00 น. มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 อันดับ 2 คือ ช่วงเวลา 21.00 – 24.00 น. มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 57.14 อันดับ 3 คือ ช่วงเวลา 15.00 – 18.00 น. มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 14.28 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ช่วงเวลา 06.00 – 08.00 น. ช่วงเวลา 08.00 – 10.00 น. ช่วงเวลา 10.00 – 12.00 น. และช่วงเวลา 12.00 – 15.00 น. มีจำนวนเท่ากัน คือ มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 9.52

2.4 ความสนใจของคนใกล้ชิดในการดูข่าวโทรทัศน์เกี่ยวกับการฆ่าตัวตาย มากเป็นอันดับ 1 คือ ดูเป็นบางครั้งที่มีการรายงานข่าวฆ่าตัวตาย มีจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 80.95 อันดับ 2 คือ ดูทุกครั้งที่มีการรายงานข่าวฆ่าตัวตาย มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29 อันดับ 3 คือ ถ้าเปิดไปเจอข่าว ก็ดู มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.76

2.5 คนใกล้ชิดฟังวิทยุกระจายเสียงทุกวัน มากเป็นอันดับ 1 มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 42.86 อันดับ 2 คือ ฟัง 1 – 2 ครั้ง ต่อสัปดาห์ มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 19.05 อันดับ 3 คือ นาน ๆ ฟัง ครั้ง มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ฟัง 3 – 4 ครั้ง และไม่ฟังเลย มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 9.52 และฟังมากกว่า 4 ครั้ง มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.76

2.6 คนใกล้ชิดฟังวิทยุกระจายเสียงแต่ละครั้งนาน 30 นาที ถึง 1 ชั่วโมง มากเป็นอันดับ 1

มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 42.86 อันดับ 2 คือ ฟังไม่เกิน 30 นาที มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 23.81 อันดับ 3 คือ ฟัง 1 – 2 ชั่วโมง มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ไม่ฟังเลย มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 9.52 ฟัง 2 – 3 ชั่วโมง และฟังมากกว่า 3 ชั่วโมง มีจำนวนเท่ากัน คือ มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.76

2.7 คนใกล้ชิดฟังวิทยุกระจายเสียงเป็นประจำช่วงเวลา 08.00 – 11.00 น. มากเป็นอันดับ 1 มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 อันดับ 2 คือ ช่วงเวลา 05.00 – 08.00 น. และช่วงเวลา 11.00 – 14.00 น. มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 19.05 อันดับ 3 คือ ช่วงเวลา 17.00 – 20.00 น. และ 20.00 – 24.00 น. มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 9.52

2.8 คนใกล้ชิดสนใจฟังข่าววิทยุกระจายเสียงเกี่ยวกับการฆ่าตัวตาย มากเป็นอันดับ 1 คือ ฟังเป็นบางครั้งที่มีการรายงานข่าวฆ่าตัวตาย มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 อันดับ 2 คือ ไม่ฟังเลย มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 23.81 อันดับ 3 คือ ฟังทุกครั้งที่มีการรายงานข่าวฆ่าตัวตาย มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 9.52

2.9 คนใกล้ชิดอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันทุกวัน มากเป็นอันดับ 1 มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 57.14 อันดับ 2 คือ อ่าน 1 – 2 ครั้งต่อสัปดาห์ มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 23.81 และอันดับ 3 คือ อ่าน 3 – 4 ครั้งต่อสัปดาห์ มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ไม่อ่านเลย มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.76

2.10 คนใกล้ชิดใช้เวลาอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันนาน 1 – 15 นาที และ อ่าน 16 – 30 นาที มากเป็นอันดับ 1 มีจำนวนเท่ากัน คือ มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 อันดับ 2 คือ อ่าน 31 – 45 นาที มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 14.30 อันดับ 3 คือ อ่าน 45 – 60 นาที มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 9.52 และอันดับรองลงมา ได้แก่ อ่านไม่แน่นอน และไม่อ่านเลย มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.76

2.11 คนใกล้ชิดสนใจอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันที่มีการลงข่าวฆ่าตัวตาย อ่านเป็นครั้งคราว มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 อันดับ 2 คือ อ่านทุกครั้งที่มีการลงข่าวฆ่าตัวตาย มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 23.81 อันดับ 3 คือ ไม่อ่านเลย มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 9.52

2.12 คนใกล้ชิดดูภาพยนตร์ 2 ครั้งภายใน 1 เดือน ดู 1 ครั้งภายใน 1 เดือน และไม่ดูเลย มากเป็นอันดับ 1 มีจำนวนเท่ากัน คือ มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 19.05 อันดับ 2 คือ ดู 3 – 4 ครั้ง และดูนาน ๆ ครั้ง มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29 อันดับ 3 คือ ขึ้นอยู่กับความน่าสนใจของภาพยนตร์ มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 9.51 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ดูเฉพาะหนังกลางแปลง มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.76

2.13 คนใกล้ชิดสนใจดูเป็นบางครั้งในภาพยนตร์ที่มีฉากการฆ่าตัวตาย มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 61.90 อันดับ 2 คือ ดูทุกฉากที่มีการฆ่าตัวตาย และไม่ดูเลย มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 19.05

2.14 คนใกล้ชิดชอบดูโทรทัศน์ช่อง 3 มากเป็นอันดับ 1 คือ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 52.38 อันดับ 2 คือ ไอทีวี มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 28.57 อันดับ 3 คือ ช่อง 7 มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ช่อง 5 มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.76

2.15 คนใกล้ชิดชอบดูโทรทัศน์รายการข่าว มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 8 คน คิดเป็น

ร้อยละ 38.10 อันดับ 2 คือ รายการละครโทรทัศน์ มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 อันดับ 3 คือ รายการสารคดี มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 19.05 และอันดับรองลงมา ได้แก่ รายการการ์ตูน และ รายการเพลง มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.76

2.16 คนใกล้ชิดชอบดูรายการโทรทัศน์ประเภทข่าววงการบันเทิง มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 28.57 อันดับ 2 คือ ข่าวการเมือง มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 23.81 อันดับ 3 คือ ข่าวเศรษฐกิจ และข่าวกีฬา มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ข่าวอาชญากรรม มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 9.52 ข่าวต่างประเทศ และข่าวในประเทศ มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.76

2.17 คนใกล้ชิดชอบดูรายการโทรทัศน์ประเภทละครตลก มากเป็นอันดับ 1 คือ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 57.14 อันดับ 2 คือ สงคราม มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 14.30 อันดับ 3 คือ ฆาตกรรม ไจรกรรม รักโรแมนติก ชีวิตสืบสวน และอิงประวัติศาสตร์ มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.76

2.18 คนใกล้ชิดชอบฟังสถานีวิทยุ อ.ส.ม.ท. มากเป็นอันดับ 1 คือ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 28.56 อันดับ 2 คือ สถานีวิทยุจุฬา และไม่ว่าจะจงสถานีที่จะฟัง มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 19.05 อันดับ 3 คือ ไม่ระบุชื่อสถานี แต่ระบุคลื่น FM 90.5 – 106.5 มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 14.30 และอันดับรองลงมา ได้แก่ สถานีวิทยุกองพลที่ 1 รักษาพระองค์ มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 9.52 สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย และไม่ฟังเลย มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.76

2.19 คนใกล้ชิดชอบฟังวิทยุรายการข่าว มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 อันดับ 2 คือ รายการเพลงไทยสากล และเพลงสากล มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 23.81 อันดับ 3 คือ เพลงลูกทุ่ง มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 14.30 และอันดับรองลงมา ได้แก่ เพลงหมอลำ เพลงสตริง และไม่ฟังเลย มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 9.52

2.20 คนใกล้ชิดชอบฟังรายการเกี่ยวกับการเมือง และวงการบันเทิง มากเป็นอันดับ 1 มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 23.81 อันดับ 2 คือ รายการกีฬา และวิเคราะห์ข่าว มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29 และอันดับ 3 คือ ข่าวเศรษฐกิจ และไม่ฟังเลย มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 9.52 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ข่าวอาชญากรรม มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.76

2.21 คนใกล้ชิดชอบอ่านไทยรัฐ มากเป็นอันดับ 1 คือ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 42.85 อันดับ 2 คือ มติชนรายวัน มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 23.81 อันดับ 3 คือ เดลินิวส์ และข่าวสด มีจำนวนเท่ากัน คือ มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29 และอันดับรองลงมา ได้แก่ สยามกีฬา มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.76

2.22 คนใกล้ชิดชอบอ่านหนังสือพิมพ์หน้าหนึ่ง มากเป็นอันดับ 1 คือ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 อันดับ 2 คือ หน้าบันเทิง มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 19.05 อันดับ 3 คือ หน้าข่าวการเมือง หน้าข่าวเศรษฐกิจ และหน้าข่าวสตรี มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.76

2.23 คนใกล้ชิดชอบอ่านข่าววงการบันเทิง มากเป็นอันดับ 1 คือ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 38.10 อันดับ 2 คือ ข่าวอาชญากรรม และข่าวการเมือง มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 19.05 อันดับ 3 คือ ข่าวกีฬา มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 9.52 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ข่าว

เศรษฐกิจและการค้า สก๊อปชาวต่าง ๆ และบทความ และไม่อ่านเลย มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.76

2.24 คนใกล้ชิดชอบดูภาพยนตร์ฝรั่ง มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 76.19 อันดับ 2 คือ ไทย มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29 อันดับ 3 คือ จีน และญี่ปุ่น มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.76

2.25 คนใกล้ชิดชอบดูตลก มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 47.52 อันดับ 2 คือ รักโรแมนติก และสงคราม มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29 อันดับ 3 คือ ใช้กำลังรุนแรงในการต่อสู้กัน และโจรกรรม มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 9.52 และอันดับรองลงมา ได้แก่ แนววิทยาศาสตร์ มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.76

2.26 คนใกล้ชิดเปิดรับสื่อโทรทัศน์ มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 76.19 อันดับ 2 คือ หนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29 อันดับ 3 คือ วิทยุ และวิทยุกระจายเสียง มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.76

2.27 ในความคิดเห็นของคนใกล้ชิด โทรทัศน์เป็นสื่อที่เสนอการฆ่าตัวตายได้อย่างละเอียด และทำให้เข้าใจเนื้อหาได้มากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 47.62 อันดับ 2 คือ หนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 อันดับ 3 คือ ภาพยนตร์ มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29 และวิทยุกระจายเสียง มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.76

3 อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวมีการเปิดรับประเภทของสื่อมวลชนต่าง ๆ ดังนี้

3.1 อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวดูโทรทัศน์ทุกวัน มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 94.74 ดู 3 – 4 ครั้งต่อสัปดาห์ มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5.26

3.2 อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวดูโทรทัศน์แต่ละครั้งมากกว่า 3 ชั่วโมง มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 42.11 ดู 2 - 3 ชั่วโมง มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 26.31 ดู 30 นาที ถึง 1 ชั่วโมง และดู 1 – 2 ชั่วโมง มีจำนวนเท่ากัน มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 15.79

3.3 ช่วงเวลาที่อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวดูโทรทัศน์เป็นประจำ มากเป็นอันดับ 1 คือ ช่วงเวลา 18.00 – 21.00 น. มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 63.15 อันดับ 2 คือ ช่วงเวลา 21.00 – 24.00 น. มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 47.37 อันดับ 3 คือ ช่วงเวลา 10.00 – 12.00 น. และช่วงเวลา 15.00 – 18.00 น. มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10.53 อันดับ 3 คือ ช่วงเวลา 08.00 – 10.00 น. และช่วงเวลา. 12.00 – 15.00 น. มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5.26

3.4 ความสนใจของอาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวในการดูข่าวโทรทัศน์ เกี่ยวกับการฆ่าตัวตาย มากเป็นอันดับ 1 คือ ดูเป็นบางครั้งที่มีการรายงานข่าวฆ่าตัวตาย มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 78.94 อันดับ 2 คือ ดูทุกครั้งที่มีการรายงานข่าวฆ่าตัวตาย มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 15.79 อันดับ 3 คือ ไม่ดูเลย มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5.26

3.5 อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวฟังวิทยุกระจายเสียงทุกวัน มากเป็นอันดับ 1 มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 52.63 อันดับ 2 คือ ฟัง 1 – 2 ครั้ง ต่อสัปดาห์ มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 31.58 อันดับ 3 คือ ฟัง 3 – 4 ครั้ง มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 15.79

3.6 อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวฟังวิทยุกระจายเสียงแต่ละครั้งนาน 30 นาที ถึง 1 ชั่วโมง และฟัง 1 – 2 ชั่วโมง มากเป็นอันดับ 1 มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 36.84 อันดับ 2 คือ ฟังไม่เกิน 30 นาที มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 15.79 อันดับ 3 คือ ฟัง 2 – 3 ชั่วโมง มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10.53

3.7 อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวฟังวิทยุกระจายเสียงเป็นประจำช่วงเวลา 17.00 – 20.00 น. มากเป็นอันดับ 1 มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 31.58 อันดับ 2 คือ ช่วงเวลา 08.00 – 11.00 น. และ 20.00 – 24.00 น. มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 26.32 อันดับ 3 คือ ช่วงเวลา 05.00 – 08.00 น. มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 21.05

3.8 อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวสนใจฟังข่าววิทยุกระจายเสียง เกี่ยวกับการฆ่าตัวตาย มากเป็นอันดับ 1 คือ ฟังเป็นบางครั้งที่มีการรายงานข่าวฆ่าตัวตาย มีจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 89.47 อันดับ 2 คือ ไม่ฟังเลย มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10.53

3.9 อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันทุกวันมากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 68.42 อันดับ 2 คือ อ่าน 3 – 4 ครั้ง และอ่าน 1 – 2 ครั้งต่อสัปดาห์ มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 15.79

3.10 อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวใช้เวลาอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันนาน 16 – 30 นาที มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 52.63 อันดับ 2 คือ อ่าน 1 – 15 นาที มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 26.32 อันดับ 3 คือ อ่าน 31 – 45 นาที มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10.53 และอันดับรองลงมา ได้แก่ อ่าน 45 – 60 นาที และอ่านมากกว่า 60 นาที มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5.26

3.11 อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวสนใจอ่านเป็นครั้งคราวที่มีการลงข่าวฆ่าตัวตายในหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันเกี่ยวกับการฆ่าตัวตาย มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 52.63 อันดับ 2 คือ อ่านทุกครั้งที่มีการลงข่าวฆ่าตัวตาย มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 36.84 อันดับ 3 คือ ไม่อ่านเลย มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10.53

3.12 อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวดูภาพยนตร์ 2 ครั้งภายใน 1 เดือน และไม่ดูเลย มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 31.57 อันดับ 2 คือ ดู 1 ครั้งภายใน 1 เดือน มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 15.80 อันดับ 3 คือ ดูนาน ๆ ครั้ง และดูไม่แน่นอน มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10.53

3.13 อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวสนใจดูภาพยนตร์ที่ในฉากมีการฆ่าตัวตายเป็นบางครั้งมากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 73.68 อันดับ 2 คือ ไม่ดูเลย มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 15.79 อันดับ 3 คือ ดูทุกฉากที่มีการฆ่าตัวตาย มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10.53

3.14 อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวชอบดูโทรทัศน์ช่อง 3 มากเป็นอันดับ 1 มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 47.38 อันดับ 2 คือ ไอทีวี มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 26.31 อันดับ 3 คือ ช่อง 7 มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 15.79 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ช่อง 9 และยูบีซี มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5.26

3.15 อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวชอบดูโทรทัศน์รายการข่าว มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 36.85 อันดับ 2 คือ รายการสารคดี มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 21.05 อันดับ 3 คือ รายการละครโทรทัศน์ มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 15.80 และอันดับรองลงมา ได้แก่ รายการกีฬา รายการมวย รายการภาพยนตร์ รายการการ์ตูน และรายการถ่ายทอดสดเหตุการณ์สำคัญ มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5.26

3.16 อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวชอบดูรายการโทรทัศน์ประเภทข่าวการเมือง มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 36.84 อันดับ 2 คือ ข่าววงการบันเทิง ข่าวกีฬา และข่าวต่างประเทศ มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 15.79 อันดับ 3 คือ ข่าวอาชญากรรม

มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10.53 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ชาวเศรษฐกิจ มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5.26

3.17 อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวชอบดูละครตลก มากเป็นอันดับ 1 คือ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 42.11 อันดับ 2 คือ รักโรแมนติก มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 36.84 อันดับ 3 คือ ชีวิต มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10.53 และอันดับรองลงมา ได้แก่ โจรกรรม และสงคราม มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5.26

3.18 อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวชอบฟังสถานีวิทยุจุฬา สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย สถานีวิทยุ จส. 100 และสถานีวิทยุ อ.ส.ม.ท. มากเป็นอันดับ 1 มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 15.79 อันดับ 2 คือ สถานีวิทยุกองพลที่ 1 รักษาพระองค์ สถานีวิทยุทหารอากาศ และไม่ระบุชื่อสถานี แต่ระบุคลื่น FM 90.5 – 106.5 มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10.53 อันดับ 3 คือ ไม่ระบุชื่อสถานี แต่ระบุชื่อรายการร่วมด้วยช่วยกัน มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5.26

3.19 อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวชอบฟังวิทยุรายการข่าว มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 68.43 อันดับ 2 คือ เพลงลูกทุ่ง มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10.53 อันดับ 3 คือ เพลงไทยสากลและเพลงสากล เพลงทั่วไป วิเคราะห์ข่าว และสนทนาปัญหาบ้านเมือง มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5.26

3.20 อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวชอบฟังรายการเกี่ยวกับการเมือง มากเป็นอันดับ 1 คือ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 47.38 อันดับ 2 คือ ข่าววงการบันเทิง มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 26.32 อันดับ 3 คือ ข่าวเกษตรกรรม ข่าวอาชญากรรม ข่าวกีฬา ข่าวเศรษฐกิจ และไม่ฟังเลย มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5.26

3.21 อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวชอบอ่านมติชนรายวัน มากเป็นอันดับ 1 คือ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 36.84 อันดับ 2 คือ ไทยรัฐ และข่าวสด มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 21.05 อันดับ 3 คือ เดลินิวส์ มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 15.80 อันดับรองลงมา ได้แก่ กรุงเทพธุรกิจ มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5.26

3.22 อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวชอบอ่านหนังสือพิมพ์หน้าหนึ่ง มากเป็นอันดับ 1 คือ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 73.68 อันดับ 2 คือ หน้าบันเทิง มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 15.80 อันดับ 3 คือ หน้าข่าวกีฬา และหน้าข่าวการเมือง มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5.26

3.23 อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวชอบอ่านข่าวการเมือง มากเป็นอันดับ 1 คือ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 52.62 อันดับ 2 คือ ข่าวอาชญากรรม ข่าวกีฬา ข่าววงการบันเทิง และข่าวการศึกษา มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10.53 อันดับ 3 คือ ข่าวเศรษฐกิจและการค้า มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5.26

3.24 อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวชอบดูภาพยนตร์ฝรั่ง มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 68.42 อันดับ 2 คือ ไทย มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 15.80 อันดับ 3 คือ จีน ญี่ปุ่น และอินเดีย มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5.26

3.25 อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวชอบดูภาพยนตร์ตลก เป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 31.57 อันดับ 2 คือ รักโรแมนติก มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 26.32 อันดับ 3 คือ ชีวิต และสงคราม มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 15.79 และอันดับรองลงมา ได้แก่ โจรกรรม มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10.53

3.26 อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวเปิดรับสื่อโทรทัศน์ มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน

15 คน คิดเป็นร้อยละ 78.94 อันดับ 2 คือ วิทยุกระจายเสียง และหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10.53

3.27 ในความคิดเห็นของอาจารย์แนะแนวและนักแนะแนว หนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน เป็นสื่อที่เสนอการฆ่าตัวตายได้อย่างละเอียดและทำให้เข้าใจเนื้อหาได้มากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 52.63 อันดับ 2 คือ โทรทัศน์ มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 31.58 อันดับ 3 คือ ภาพยนตร์ มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 15.79

4. จิตแพทย์มีการเปิดรับประเภทของสื่อมวลชนต่าง ๆ ดังนี้

4.1 จิตแพทย์ดูโทรทัศน์ทุกวัน มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00 ดู 3 – 4 ครั้ง ต่อสัปดาห์ มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 32.00 ดู 1 – 2 ครั้ง มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8.00

4.2 จิตแพทย์ดูโทรทัศน์แต่ละครั้ง 30 นาที ถึง 1 ชั่วโมง มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 56.00 ดู 1 - 2 ชั่วโมง มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 28.00 ดูไม่เกิน 30 นาที มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8.00 ดู 2 – 3 ชั่วโมง และดูไม่แน่นอน มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.00

4.3 ช่วงเวลาที่จิตแพทย์ดูโทรทัศน์เป็นประจำ มากเป็นอันดับ 1 คือ ช่วงเวลา 18.00 – 21.00 น. มีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 64.00 อันดับ 2 คือ ช่วงเวลา 21.00 – 24.00 น. มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 32.00 อันดับ 3 คือ ช่วงเวลา 06.00 – 08.00 น. และช่วงเวลา 08.00 – 10.00 น. มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.00

4.4 ความสนใจของจิตแพทย์ในการดูข่าวโทรทัศน์เกี่ยวกับการฆ่าตัวตาย มากเป็นอันดับ 1 คือ ดูเป็นบางครั้งที่มีการรายงานข่าวฆ่าตัวตาย มีจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 80.00 อันดับ 2 คือ ดูทุกครั้งที่มีการรายงานข่าว และถ้าเปิดไปเจอข่าว ก็ดู มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8.00 อันดับ 3 คือ ไม่ดูเลย มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.00

4.5 จิตแพทย์ฟังวิทยุกระจายเสียงทุกวัน มากเป็นอันดับ 1 มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 44.00 อันดับ 2 คือ ฟัง 3 – 4 ครั้งต่อสัปดาห์ มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 24.00 อันดับ 3 คือ ไม่ฟังเลย มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 16.00 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ฟัง 1 – 2 ครั้งต่อสัปดาห์ มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 12.00 และฟังเป็นบางครั้งไม่แน่นอน มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.00

4.6 จิตแพทย์ฟังวิทยุกระจายเสียงแต่ละครั้งนาน 30 นาที ถึง 1 ชั่วโมง มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 48.00 อันดับ 2 คือ ฟังไม่เกิน 30 นาที มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 อันดับ 3 คือ ไม่ฟังเลย มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 16.00 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ฟัง 1 - 2 ชั่วโมง มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 12.00 และฟัง 2 – 3 ชั่วโมง มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.00

4.7 จิตแพทย์ฟังวิทยุกระจายเสียงเป็นประจำช่วงเวลา 05.00 – 08.00 น. มากเป็นอันดับ 1 มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 44.00 อันดับ 2 คือ ช่วงเวลา 17.00 – 20.00 น. มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 28.00 อันดับ 3 คือ ช่วงเวลา 20.00 – 24.00 น. มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 อันดับรองลงมา ได้แก่ 14.00 – 17.00 น. มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 12.00 และช่วงเวลา 08.00 – 11.00 น. มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.00

4.8 จิตแพทย์สนใจฟังข่าววิทยุกระจายเสียงเกี่ยวกับการฆ่าตัวตาย มากเป็นอันดับ 1 คือ ฟังเป็นบางครั้งที่มีการรายงานข่าวฆ่าตัวตาย มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00 อันดับ 2 คือ ไม่ฟังเลย มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 อันดับ 3 คือ ฟังทุกครั้งที่มีการรายงานข่าวฆ่าตัวตาย มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 16.00 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ไม่ค่อยได้ยินข่าว มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.00

4.9 จิตแพทย์อ่านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันทุกวัน มากเป็นอันดับ 1 คือ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 56.00 อันดับ 2 คือ อ่าน 3 – 4 ครั้งต่อสัปดาห์ มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 32.00 และอันดับ 3 คือ อ่าน 1 – 2 ครั้งต่อสัปดาห์ มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8.00 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ไม่อ่านเลย มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.00

4.10 จิตแพทย์ใช้เวลาอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันนาน 16 – 30 นาที มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 48.00 อันดับ 2 คือ อ่าน 1 – 15 นาที มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 28.00 อันดับ 3 คือ อ่าน 31 – 45 นาที มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 16.00 และอันดับรองลงมา ได้แก่ อ่านมากกว่า 60 นาที และอ่านไม่แน่นอน มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.00

4.11 จิตแพทย์สนใจอ่านเป็นครั้งคราวที่มีการลงข่าวฆ่าตัวตายในหนังสือพิมพ์ภาษาไทย รายวันเกี่ยวกับการฆ่าตัวตาย มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00 อันดับ 2 คือ อ่าน ทุกครั้งที่มีการลงข่าวฆ่าตัวตาย มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 28.00 อันดับ 3 คือ ไม่อ่านเลย มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 12.00

4.12 จิตแพทย์ดูภาพยนตร์ 1 ครั้งภายใน 1 เดือน และไม่ดูเลย มากเป็นอันดับ 1 มีจำนวน เท่ากัน คือ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 28.00 อันดับ 2 คือ ดู 3 – 4 ครั้งภายใน 1 เดือน มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 24.00 อันดับ 3 คือ ดู 2 ครั้ง และดูนาน ๆ ครั้งภายใน 1 เดือน มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8.00 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ดูไม่แน่นอน มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.00

4.13 จิตแพทย์สนใจดูภาพยนตร์ที่มีฉากการฆ่าตัวตายเป็นบางครั้ง มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 68.00 อันดับ 2 คือ ไม่ดูเลย มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 16.00 อันดับ 3 คือ ดูได้ไม่คิดมากสามารถแยกแยะได้ มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 12.00 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ดูทุกฉากที่มีการฆ่าตัวตาย มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.00

4.14 จิตแพทย์ชอบดูไอทีวี มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 44.00 อันดับ 2 คือ ช่อง 9 มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 28.00 อันดับ 3 คือ ช่อง 3 มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ช่อง 5 และช่อง 7 มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.00

4.15 จิตแพทย์ชอบดูโทรทัศน์รายการข่าว มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 72.00 อันดับ 2 คือ รายการละครโทรทัศน์ และรายการสารคดี มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8.00 อันดับ 3 คือ รายการกีฬา รายการเพลง และดูตามความสนใจ มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.00

4.16 จิตแพทย์ชอบดูรายการโทรทัศน์ประเภทข่าวการเมือง มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 44.00 อันดับ 2 คือ ข่าวเศรษฐกิจ มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 อันดับ 3 คือ ข่าววงการบันเทิง มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 12.00 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ข่าวกีฬา และข่าวต่างประเทศ มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8.00 ข่าวอาชญากรรม และดูทุกข่าว มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.00

4.17 จิตแพทย์ชอบดูรายการโทรทัศน์ประเภทละครชีวิต มากเป็นอันดับ 1 คือ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 44.00 อันดับ 2 คือ รักโรแมนติก มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 24.00 อันดับ 3 คือ ฆาตกรรม และตลก มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 12.00 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ไม่ดูเลย มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8.00

4.18 จิตแพทย์ไม่ระบุชื่อสถานี แต่ระบุว่าคลื่น FM 90.5 – 106.5 มากเป็นอันดับ 1 มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 24.00 อันดับ 2 คือ สถานีวิทยุอ.ส.ม.ท. มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 16.00 อันดับ 3

คือ สถาบันวิทยุทหารอากาศ สถาบันวิทยุข.ส.ท.บ. และไม่ฟังเลย. มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 12.00 และอันดับรองลงมา ได้แก่ สถาบันวิทยุกองพลที่ 1 รักษาพระองค์ สถาบันวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8.00 สถาบันวิทยุจุฬา และสถานีวิทยุจส. 100 มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.00

4.19 จิตแพทย์ชอบฟังวิทยุรายการข่าว มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 56.00 อันดับ 2 คือ เพลงไทยสากลและเพลงสากล มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 16.00 อันดับ 3 คือ ไม่ฟังเลย มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 12.00 และอันดับรองลงมา ได้แก่ เพลงลูกทุ่ง เพลงสตริง สันทนาปัญหาบ้านเมือง และธรรมชาติ มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.00

4.20 จิตแพทย์ชอบฟังรายการข่าวการเมือง มากเป็นอันดับ 1 คือ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 56.00 อันดับ 2 คือ ข่าวทั้งในประเทศและต่างประเทศ มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 16.00 และอันดับ 3 คือ ไม่ฟังเลย มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 12.00 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ข่าววงการบันเทิง มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8.00 ข่าวกีฬา และข่าวเศรษฐกิจ มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.00

4.21 จิตแพทย์ชอบอ่านมติชนรายวัน มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 52.00 อันดับ 2 คือ ไทยรัฐ มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 44.00 อันดับ 3 คือ เดลินิวส์ มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.00

4.22 จิตแพทย์ชอบอ่านหนังสือพิมพ์หน้าหนึ่ง มากเป็นอันดับ 1 คือ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 64.00 อันดับ 2 คือ หน้าข่าวต่างประเทศ มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 12.00 อันดับ 3 คือ หน้าข่าวบันเทิง และหน้าข่าวเศรษฐกิจ มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8.00 และอันดับรองลงมา ได้แก่ หน้าข่าวกีฬา และหน้าข่าวสังคม มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.00

4.23 จิตแพทย์ชอบอ่านข่าวการเมือง มากเป็นอันดับ 1 คือ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 48.00 อันดับ 2 คือ ข่าวเศรษฐกิจและการค้า มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 อันดับ 3 คือ ข่าววงการบันเทิง มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 16.00 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ข่าวกีฬา มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 12.00 และข่าวอาชญากรรม มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.00

4.24 จิตแพทย์ชอบดูภาพยนตร์ฝรั่ง มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 76.00 อันดับ 2 คือ จีน มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 12.00 อันดับ 3 คือ ไทย มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8.00 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ญี่ปุ่น จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.00

4.25 จิตแพทย์ชอบดูภาพยนตร์ชีวิตมากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 52.00 อันดับ 2 คือ รักโรแมนติก และตลกประเภท มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 12.00 อันดับ 3 คือ ฆาตกรรม และแนววิทยาศาสตร์ มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8.00 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ใช้กำลังรุนแรงในการต่อสู้กัน และตลก มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.00

4.26 จิตแพทย์เปิดรับสื่อโทรทัศน์ มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 56.00 อันดับ 2 คือ หนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 32.00 อันดับ 3 คือ ภาพยนตร์ มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8.00 และอันดับรองลงมา ได้แก่ วิทยุกระจายเสียง มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.00

4.27 ในความคิดเห็นของจิตแพทย์ หนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันเป็นสื่อที่เสนอการฆ่าตัวตายได้อย่างละเอียด และทำให้เข้าใจเนื้อหาได้มากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ

52.00 อันดับ 2 คือ โทรทัศน์ มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 32.00 อันดับ 3 คือ ภาพยนตร์ มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8.00 และอันดับรองลงมา ได้แก่ วีดิโอ และทุกสื่อ มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.00

5. นักจิตวิทยามีการเปิดรับประเภทของสื่อมวลชนต่าง ๆ ดังนี้

5.1 นักจิตวิทยาดูโทรทัศน์ทุกวัน มีจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 96.15 ดู 3 – 4 ครั้ง ต่อสัปดาห์ มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.85

5.2 นักจิตวิทยาดูโทรทัศน์แต่ละครั้งนาน 1 – 2 ชั่วโมง มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 42.31 ดู 30 นาที ถึง 1 ชั่วโมง มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 19.23 ดู 2 – 3 ชั่วโมง และดูมากกว่า 3 ชั่วโมง มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 15.38 และดูไม่แน่นอน มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 7.70

5.3 ช่วงเวลาที่นักจิตวิทยาดูโทรทัศน์เป็นประจำ มากเป็นอันดับ 1 คือ ช่วงเวลา 18.00 – 21.00 น. มีจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 88.46 อันดับ 2 คือ ช่วงเวลา 21.00 – 24.00 น. มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 30.77 อันดับ 3 คือ ช่วงเวลา 06.00 – 08.00 น. มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 15.38 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ช่วงเวลา 08.00 – 10.00 น. มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 7.69 และช่วงเวลา 15.00 – 18.00 น. มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.85

5.4 ความสนใจของนักจิตวิทยาในการดูข่าวโทรทัศน์เกี่ยวกับการฆ่าตัวตาย มากเป็นอันดับ 1 คือ ดูเป็นบางครั้งที่มีการรายงานข่าวฆ่าตัวตาย มีจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 76.92 อันดับ 2 คือ ดูทุกครั้งที่มีการรายงานข่าวฆ่าตัวตาย มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 15.38 อันดับ 3 คือ ไม่ดูเลย และถ้าเปิดไปเจอ ก็ดู มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.85

5.5 นักจิตวิทยาฟังวิทยุกระจายเสียงทุกวัน มากเป็นอันดับ 1 มีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 อันดับ 2 คือ ฟัง 3 – 4 ครั้งต่อสัปดาห์ มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 15.38 อันดับ 3 คือ ฟัง 1 – 2 ครั้ง และไม่ฟังเลย มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 11.54 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ฟังเป็นบางครั้งไม่แน่นอน มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 7.69 และนาน ๆ ฟังครั้ง มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.85

5.6 นักจิตวิทยาฟังวิทยุกระจายเสียงแต่ละครั้งนาน 30 นาที ถึง 1 ชั่วโมง มากเป็นอันดับ 1 มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 46.15 อันดับ 2 คือ ฟังไม่เกิน 30 นาที มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 26.92 อันดับ 3 คือ ฟัง 1 – 2 ชั่วโมง และไม่ฟังเลย มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 11.54 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ฟังมากกว่า 3 ชั่วโมง มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.85

5.7 นักจิตวิทยาฟังวิทยุกระจายเสียงเป็นประจำช่วงเวลา 05.00 – 08.00 น. มากเป็นอันดับ 1 มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 46.15 อันดับ 2 คือ ช่วงเวลา 08.00 – 11.00 น. มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 19.23 อันดับ 3 คือ ช่วงเวลา 14.00 – 17.00 น. และช่วงเวลา 17.00 – 20.00 น. มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 15.38 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ช่วงเวลา 20.00 – 24.00 น. มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 11.54

5.8 นักจิตวิทยาสนใจฟังข่าววิทยุกระจายเสียงเกี่ยวกับการฆ่าตัวตาย มากเป็นอันดับ 1 คือ ฟังเป็นบางครั้งที่มีการรายงานข่าวฆ่าตัวตาย มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 69.22 อันดับ 2 คือ ไม่ฟังเลย มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 15.38 อันดับ 3 คือ ฟังทุกครั้งที่มีการรายงานข่าวฆ่าตัวตาย และไม่ค่อยได้ยินข่าว มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 7.70

5.9 นักจิตวิทยาอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันทุกวัน มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 42.31 อันดับ 2 คือ อ่าน 1 – 2 ครั้งต่อสัปดาห์ มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 26.92 และอันดับ 3 คือ อ่าน 3 – 4 ครั้งต่อสัปดาห์ มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 23.07 และอันดับรองลงมา ได้แก่ นาน ๆ อ่านครั้ง มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 7.70

5.10 นักจิตวิทยาใช้เวลาอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันนาน 1 – 15 นาที มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 42.30 อันดับ 2 คือ อ่าน 16 – 30 นาที มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 34.61 อันดับ 3 คือ อ่าน 31 – 45 นาที มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 11.54 และอันดับรองลงมา ได้แก่ อ่าน 45 – 60 นาที อ่านนาน ๆ ครั้ง และอ่านไม่แน่นอน มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.85

5.11 นักจิตวิทยาสนใจอ่านเป็นครั้งคราวที่มีการลงข่าวฆ่าตัวตายในหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันเกี่ยวกับการฆ่าตัวตาย มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 84.62 อันดับ 2 คือ อ่านทุกวันที่มีการลงข่าวฆ่าตัวตาย มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 15.38

5.12 นักจิตวิทยาไม่ดูภาพยนตร์เลยภายใน 1 เดือน มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 34.61 อันดับ 2 คือ ดู 3 – 4 ครั้งภายใน 1 เดือน มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 30.76 อันดับ 3 คือ ดู 1 ครั้ง และ 2 ครั้งภายใน 1 เดือน มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 11.54 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ดูทุกวัน ดูมากกว่า 4 ครั้ง และดูไม่แน่นอน มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.85

5.13 นักจิตวิทยาสนใจดูภาพยนตร์ที่ในทุกฉากที่มีการฆ่าตัวตาย มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 57.69 อันดับ 2 คือ ไม่ดูเลย มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 38.46 อันดับ 3 คือ ดูได้ไม่คิดมากสามารถแยกแยะได้ มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.85

5.14 นักจิตวิทยาชอบดูไอทีวี มากเป็นอันดับ 1 มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 34.61 อันดับ 2 คือ ช่อง 3 มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 23.08 อันดับ 3 คือ ช่อง 7 และช่อง 11 มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 11.54 อันดับรองลงมา ได้แก่ ช่อง 5 และช่อง 9 มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 7.69 และยูบีซี มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.85

5.15 นักจิตวิทยาชอบดูโทรทัศน์รายการข่าว มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 57.69 อันดับ 2 คือ รายการละครโทรทัศน์ และรายการสารคดี มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 11.54 อันดับ 3 คือ รายการเกมโชว์ และรายการกีฬา มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 7.69 และอันดับรองลงมา ได้แก่ รายการความรู้และสุขภาพ มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.85

5.16 นักจิตวิทยาชอบดูรายการโทรทัศน์ประเภทข่าวการเมือง มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 38.45 อันดับ 2 คือ ข่าวอาชญากรรม มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 19.23 อันดับ 3 คือ ข่าวต่างประเทศ มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 15.38 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ข่าววงการบันเทิง มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 11.54 ข่าวเศรษฐกิจ และข่าวกีฬา มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 7.70

5.17 นักจิตวิทยาชอบดูรายการโทรทัศน์ประเภทตลก มากเป็นอันดับ 1 คือ จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 อันดับ 2 คือ รักโรแมนติก ชีวิต และฆาตกรรม มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 11.54 อันดับ 3 คือ โจรกรรม มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 7.68 และอันดับรองลงมา ได้แก่ละครอิงประวัติศาสตร์ และรายการประเพณี มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.85

5.18 นักจิตวิทยาไม่ระบุชื่อสถานี แต่ระบุคลื่น FM 90.5 – 106.5 มากเป็นอันดับ 1 คือ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 26.91 อันดับ 2 คือ ขอบฟ้าสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 19.23 อันดับ 3 คือ ขอบฟ้าสถานีวิทยุจุฬา สถานีวิทยุ จส. 100 และไม่เจาะจงสถานีที่ฟัง มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 11.54 และอันดับรองลงมา ได้แก่ สถานีวิทยุ อ.ส.ม.ท. มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 7.69 สถานีวิทยุกองพลที่ 1 รักษาพระองค์ สถานีวิทยุทหารอากาศ และไม่ระบุสถานีแต่ระบุว่ารายการร่วมด้วยช่วยกัน มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.85

5.19 นักจิตวิทยาชอบฟังวิทยุรายการข่าว มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 อันดับ 2 คือ เพลงไทยสากลและเพลงสากล มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 23.07 อันดับ 3 คือ ตอบปัญหาสุขภาพกายและใจ และไม่ฟังเลย มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 7.69 และอันดับรองลงมา ได้แก่ เพลงสตริง เพลงทั่วไป วิเคราะห์ข่าว และวิทยาศาสตร์ มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.85

5.20 นักจิตวิทยาชอบฟังรายการข่าวการเมือง มากเป็นอันดับ 1 คือ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 34.62 อันดับ 2 คือ ข่าวบันเทิง และข่าวทั่วไปทั้งในและต่างประเทศ มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 15.38 และอันดับ 3 คือ ข่าวเศรษฐกิจ ข่าวสังคม ข่าวความรู้รอบตัวและวิทยาศาสตร์ มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 7.69 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ข่าวเกษตรกรรม ข่าวกีฬา และข่าวจราจร มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.85

5.21 นักจิตวิทยาชอบอ่านมติชนรายวัน มากเป็นอันดับ 1 คือ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 34.61 อันดับ 2 คือ ไทยรัฐ มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 23.08 อันดับ 3 คือ เดลินิวส์ และข่าวสด มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 15.38 และอันดับรองลงมา ได้แก่ สยามกีฬา กรุงเทพธุรกิจ และบางกอกโพสต์ มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.85

5.22 นักจิตวิทยาชอบอ่านหนังสือพิมพ์หน้าหนึ่ง มากเป็นอันดับ 1 คือ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 53.84 อันดับ 2 คือ หน้าข่าวบันเทิง หน้าข่าวการเมือง หน้าข่าวสังคม และอ่านไม่เจาะจง มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 7.69 อันดับ 3 คือ หน้าข่าวกีฬา หน้าข่าวเกษตร หน้าข่าววิทยาศาสตร์ และหน้าข่าวเทคโนโลยี มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.85

5.23 นักจิตวิทยาชอบอ่านข่าวการเมือง มากเป็นอันดับ 1 คือ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 34.61 อันดับ 2 คือ ข่าววงการบันเทิง มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 30.77 อันดับ 3 คือ ข่าวอาชญากรรม มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 11.54 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ข่าวเศรษฐกิจและการค้า และข่าวกีฬา มีจำนวนเท่ากัน คือ มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 7.69 ข่าวการศึกษา ข่าวสังคม และข่าวสตรี มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.85

5.24 นักจิตวิทยาชอบดูภาพยนตร์ฝรั่ง มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 73.08 อันดับ 2 คือ ไทย มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 19.23 อันดับ 3 คือ จีน มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 7.69

5.25 นักจิตวิทยาชอบดูภาพยนตร์ตลกมากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 34.61 อันดับ 2 คือ ชีวิต มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 23.08 อันดับ 3 คือ โจรกรรม มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 15.38 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ฆาตกรรม และรักโรแมนติก มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 7.69 สืบสวน แนววิทยาศาสตร์ และมีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.85

5.26 นักจิตวิทยาเปิดรับสื่อโทรทัศน์ มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 69.23 อันดับ 2 คือ วิทยุกระจายเสียง มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 11.53 อันดับ 3 คือ หนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 7.69 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ภาพยนตร์ อินเตอร์เน็ต และหนังสือพิมพ์รายสัปดาห์ มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.85

5.27 ในความคิดเห็นของนักจิตวิทยา หนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน เป็นสื่อที่เสนอการฆ่าตัวตายได้อย่างละเอียดและทำให้เข้าใจเนื้อหาได้มากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 อันดับ 2 คือ โทรทัศน์ มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 34.62 อันดับ 3 คือ ภาพยนตร์ และวิดีโอ มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 7.69

6. บุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียงมีการเปิดรับประเภทของสื่อมวลชนต่าง ๆ ดังนี้

6.1 บุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียงดูโทรทัศน์ทุกวัน มีจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00

6.2 บุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียงดูโทรทัศน์แต่ละครั้งนาน 1 – 2 ชั่วโมง มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 34.61 ดู 30 นาที ถึง 1 ชั่วโมง ดู 2 – 3 ชั่วโมง และดูมากกว่า 3 ชั่วโมง มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 19.23 ดูไม่เกิน 30 นาที และดูไม่แน่นอน มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.85

6.3 ช่วงเวลาที่บุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียงดูโทรทัศน์เป็นประจำ มากเป็นอันดับ 1 คือ ช่วงเวลา 18.00 – 21.00 น. มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 69.23 อันดับ 2 คือ ช่วงเวลา 21.00 – 24.00 น. มีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 อันดับ 3 คือ ช่วงเวลา 06.00 – 08.00 น. มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 34.62 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ช่วงเวลา 08.00 – 10.00 น. มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 11.54 ช่วงเวลา 12.00 – 15.00 น. และช่วงเวลา 15.00 – 18.00 น. มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 7.69 และช่วงเวลา 10.00 – 12.00 น. มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.85

6.4 ความสนใจของบุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียงในการดูข่าวโทรทัศน์เกี่ยวกับการฆ่าตัวตาย มากเป็นอันดับ 1 คือ ดูเป็นบางครั้งที่มีการรายงานข่าวฆ่าตัวตาย มีจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 76.92 อันดับ 2 คือ ดูทุกครั้งที่มีการรายงานข่าวฆ่าตัวตาย มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 23.08

6.5 บุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียงฟังวิทยุกระจายเสียงทุกวัน มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 76.92 อันดับ 2 คือ ฟัง 3 – 4 ครั้งต่อสัปดาห์ มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 11.54 อันดับ 3 คือ ฟังเป็นบางครั้งไม่แน่นอน มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 7.69 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ฟัง 1 – 2 ครั้งต่อสัปดาห์ มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.85

6.6 บุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียงฟังวิทยุกระจายเสียงแต่ละครั้งมากกว่า 3 ชั่วโมง มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 42.31 อันดับ 2 คือ ฟัง 30 นาที ถึง 1 ชั่วโมง มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 26.92 อันดับ 3 คือ ฟัง 1 – 2 ชั่วโมง และฟังไม่แน่นอน มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 11.54 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ฟังไม่เกิน 30 นาที มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 7.69

6.7 บุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียงฟังวิทยุกระจายเสียงเป็นประจำช่วงเวลา 05.00 – 08.00 น. มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 46.15 อันดับ 2 คือ ช่วงเวลา 08.00 – 11.00 น. ช่วงเวลา 11.00 – 14.00 น. และช่วงเวลา 20.00 – 24.00 น. มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 34.62 อันดับ 3 คือ ช่วงเวลา 14.00 – 17.00 น. มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 19.23 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ช่วงเวลา 17.00 – 20.00 น. มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 11.54

6.8 บุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียงสนใจฟังข่าววิทยุกระจายเสียงเกี่ยวกับการฆ่าตัวตาย มากเป็นอันดับ 1 คือ ฟังเป็นบางครั้งที่มีการรายงานข่าวฆ่าตัวตาย มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 69.23 อันดับ 2 คือ ฟังทุกครั้งที่มีการรายงานข่าวฆ่าตัวตาย มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 23.08 อันดับ 3 คือ ไม่ฟังเลย มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 7.69

6.9 บุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียงอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันทุกวัน มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 80.77 อันดับ 2 คือ อ่าน 1 – 2 ครั้งต่อสัปดาห์ มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 11.54 และอันดับ 3 คือ อ่าน 3 – 4 ครั้งต่อสัปดาห์ มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 7.69

6.10 บุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียงใช้เวลาอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันนาน 16 – 30 นาที และนาน 45 – 60 นาที มากเป็นอันดับ 1 มีจำนวนเท่ากัน คือ มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 38.46 อันดับ 2 คือ อ่าน 31 – 45 นาที มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 11.54 อันดับ 3 คือ อ่าน 1 – 15 นาที มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 7.69 และอันดับรองลงมา ได้แก่ อ่านไม่แน่นอน มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.85

6.11 บุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียงสนใจอ่านเป็นครั้งคราวที่มีการลงข่าวฆ่าตัวตายในหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันเกี่ยวกับการฆ่าตัวตาย มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 76.92 อันดับ 2 คือ อ่านทุกวันที่มีการลงข่าวฆ่าตัวตาย มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 19.23 อันดับ 3 คือ ไม่อ่านเลย มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.85

6.12 บุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียงดูภาพยนตร์ 3 – 4 ครั้งภายใน 1 เดือน และไม่ดูเลย มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 26.92 อันดับ 2 คือ ดู 1 ครั้งภายใน 1 เดือน และดูไม่แน่นอน มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 15.38 อันดับ 3 คือ ดู 2 ครั้งภายใน 1 เดือน และดูนาน ๆ ครั้ง มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 7.70

6.13 บุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียงไม่สนใจดูภาพยนตร์ที่มีฉากการฆ่าตัวตายมากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 46.15 อันดับ 2 คือ ดูเป็นบางครั้ง มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 42.31 อันดับ 3 คือ ดูทุกฉากที่มีการฆ่าตัวตาย มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 7.69 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ดูได้ไม่คิดมากสามารถแยกแยะได้ มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.85

6.14 บุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียงชอบดูไอทีวี มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 45.16 อันดับ 2 คือ ช่อง 3 มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 30.77 อันดับ 3 คือ ยูบีซี มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 15.38 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ช่อง 5 และช่อง 7 มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.85

6.15 บุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียงชอบดูโทรทัศน์รายการข่าว มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 69.23 อันดับ 2 คือ รายการสารคดี มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 19.23 อันดับ 3 คือ รายการละครโทรทัศน์ มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 7.69 และอันดับรองลงมา ได้แก่ รายการภาพยนตร์ มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.85

6.16 บุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียงชอบดูรายการโทรทัศน์ประเภทข่าวการเมือง มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 42.30 อันดับ 2 คือ ข่าวอาชญากรรม ข่าวเศรษฐกิจ ข่าววงการบันเทิง ข่าวกีฬา และข่าวต่างประเทศ มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 11.54

6.17 บุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียงชอบดูรายการโทรทัศน์ประเภทละครตลก มากเป็นอันดับ 1 คือ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 42.31 อันดับ 2 คือ รักโรแมนติก มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 19.23 อันดับ 3 คือ โจรกรรม มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 15.38 และอันดับรองลงมา ได้แก่ สงคราม มี

จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 11.54 ชีวิต มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 7.69 และสืบสวน มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.85

6.18 บุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียงชอบฟังสถานีวิทยุกองพลที่ 1 รักษาพระองค์ มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 23.07 อันดับ 2 คือ สถานีวิทยุ.ส.ม.ท. มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 19.23 อันดับ 3 คือ สถานีวิทยุ จส. 100 มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 15.38 และอันดับรองลงมา ได้แก่ สถานีวิทยุขส.ทบ. และสถานีวิทยุสวพ. มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 11.54 สถานีวิทยุจุฬา มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 7.69 สถานีวิทยุเพื่อการเกษตร สถานีวิทยุทหารอากาศ และสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.85

6.19 บุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียงชอบฟังข่าว มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 65.37 อันดับ 2 คือ เพลงลูกทุ่ง มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 15.38 อันดับ 3 คือ มวย เพลงหมอลำ เพลงสากลและเพลงไทยสากล ตอบปัญหาสุขภาพกายและใจ และกฎหมาย มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.85

6.20 บุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียงชอบฟังรายการข่าวการเมือง มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 46.16 อันดับ 2 คือ ข่าวอาชญากรรม มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 19.23 อันดับ 3 คือ ข่าวเศรษฐกิจ มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 11.54 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ข่าวเกษตรกรรม ข่าวกีฬา และข่าวบันเทิง มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 7.69

6.21 บุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียงชอบอ่านเดลินิวส์ มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 26.92 อันดับ 2 คือ ไทยรัฐ มติชนรายวัน และข่าวสด มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 19.23 อันดับ 3 คือ บ้านเมือง มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 7.69 และอันดับรองลงมา ได้แก่ กรุงเทพธุรกิจ และไทยโพสต์ มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.85

6.22 บุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียงชอบอ่านหนังสือพิมพ์หน้าหนึ่ง มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 61.53 อันดับ 2 คือ หน้าข่าวการเมือง มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 19.23 อันดับ 3 คือ หน้าข่าวเศรษฐกิจ มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 7.69 และอันดับรองลงมา ได้แก่ หน้าข่าวบันเทิง หน้าข่าวต่างประเทศ และหน้าข่าวกีฬา มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.85

6.23 บุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียงชอบอ่านข่าวการเมือง มากเป็นอันดับ 1 คือ จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 อันดับ 2 คือ ข่าวอาชญากรรม มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 26.92 อันดับ 3 คือ ข่าววงการบันเทิง มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 11.54 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ข่าวเศรษฐกิจและการค้า มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 7.69 และข่าวกีฬา มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.85

6.24 บุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียงชอบดูภาพยนตร์ฝรั่ง มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 84.61 อันดับ 2 คือ ไทย มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 11.54 อันดับ 3 คือ จีน มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.85

6.25 บุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียงชอบดูภาพยนตร์ดลกมากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 34.61 อันดับ 2 คือ รักโรแมนติก มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 19.23 อันดับ 3 คือ โจรกรรม มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 15.38 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ชีวิต และสงคราม มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 11.54 ใช้กำลังรุนแรงในการต่อสู้กัน และสืบสวน มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.85

6.26 บุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียงเปิดรับสื่อโทรทัศน์ มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 อันดับ 2 คือ วิทยุกระจายเสียง มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ

34.61 อันดับ 3 คือ หนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 11.54 และอันดับรองลงมา ได้แก่ วีดิโอ มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.85

6.27 ในความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียง โทรทัศน์เป็นสื่อที่เสนอการฆ่าตัวตายได้อย่างละเอียดและทำให้เข้าใจเนื้อหาได้มากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 46.15 อันดับ 2 คือ หนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 42.31 อันดับ 3 คือ ภาพยนตร์ มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 7.69 และอันดับรองลงมา ได้แก่ วีดิโอ มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8

7. บุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันมีการเปิดรับประเภทของสื่อมวลชนต่าง ๆ ดังนี้

7.1 บุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันดูโทรทัศน์ทุกวัน มีจำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 82.54 ดู 3 – 4 ครั้งต่อสัปดาห์ และดูไม่แน่นอน มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 6.35 ดู 1 – 2 ครั้ง มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.17 และดูมากกว่า 4 ครั้งต่อสัปดาห์ มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.59

7.2 บุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันดูโทรทัศน์แต่ละครั้งนานมากกว่า 3 ชั่วโมง มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 30.17 อันดับ คือ ดู 1 - 2 ชั่วโมง มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 22.22 อันดับ 3 คือ ดู 30 นาที ถึง 1 ชั่วโมง มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 15.87 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ดู 2 - 3 ชั่วโมง มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 12.70 ดูไม่แน่นอน มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 11.11 ดูไม่เกิน 30 นาที มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 4.76 และดูช่วงข่าว มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.17

7.3 ช่วงเวลาที่บุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันดูโทรทัศน์เป็นประจำ มากเป็นอันดับ 1 คือ ช่วงเวลา 18.00 – 21.00 น. ช่วงเวลา 21.00 – 24.00 น. มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 46.03 อันดับ 2 คือ ช่วงเวลา 08.00 – 10.00 น. มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 19.05 อันดับ 3 คือ ช่วงเวลา 10.00 – 12.00 น. มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ช่วงเวลา 06.00 – 08.00 น. มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 12.70 ช่วงเวลา 15.00 – 18.00 น. มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 11.11 และช่วงเวลา 12.00 – 15.00 น. มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 9.52

7.4 ความสนใจของบุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันในการดูข่าวโทรทัศน์เกี่ยวกับการฆ่าตัวตาย มากเป็นอันดับ 1 คือ ดูทุกครั้งที่มีการรายงานข่าวฆ่าตัวตาย มีจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 49.20 อันดับ 2 คือ ดูเป็นบางครั้ง มีจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 47.62 อันดับ 3 คือ ไม่ดูเลย และถ้าเปิดไปเจอข่าวก็ดู มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.59

7.5 บุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันฟังวิทยุกระจายเสียงทุกวัน มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 60.31 อันดับ 2 คือ ฟัง 3 – 4 ครั้งต่อสัปดาห์ มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 17.46 อันดับ 3 คือ ฟัง 1 – 2 ครั้งต่อสัปดาห์ มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 11.11 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ฟังเป็นบางครั้งไม่แน่นอน มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 7.94 ไม่ฟังเลย และฟังเกือบทุกวัน มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.59

7.6 บุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันฟังวิทยุกระจายเสียงแต่ละครั้งนาน 30 นาที ถึง 1 ชั่วโมง มากเป็นอันดับ 1 มีจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 39.68 อันดับ 2 คือ ฟังไม่เกิน 30 นาที คือ มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 19.05 อันดับ 3 คือ ฟัง 1 – 2 ชั่วโมง มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 17.46 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ฟังมากกว่า 3 ชั่วโมง มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 15.87 ฟัง 2 –

3 ชั่วโมง และฟังไม่แน่นอน มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.17 และฟังทุกวัน มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.60

7.7 บุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันฟังวิทยุกระจายเสียงเป็นประจำช่วงเวลา 08.00 - 11.00 น. มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 34.92 อันดับ 2 คือ ช่วงเวลา 20.00 - 24.00 น. มีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 20.63 อันดับ 3 คือ ช่วงเวลา 11.00 - 14.00 น. มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 19.05 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ช่วงเวลา 05.00 - 08.00 น. และช่วงเวลา 17.00 - 20.00 น. มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 11.11 และช่วงเวลา 14.00 - 17.00 น. มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 9.52

7.8 บุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันสนใจฟังข่าววิทยุกระจายเสียงเกี่ยวกับการฆ่าตัวตาย มากเป็นอันดับ 1 คือ ฟังเป็นบางครั้งที่มีการรายงานข่าวฆ่าตัวตาย มีจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 52.38 อันดับ 2 คือ ฟังทุกครั้งที่มีการรายงานข่าวฆ่าตัวตาย มีจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 34.92 อันดับ 3 คือ ไม่ฟังเลย และไม่ค่อยได้ยินข่าว มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 6.35

7.9 บุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันทุกวัน มากเป็นอันดับ 1 มีจำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 96.82 อันดับ 2 คือ อ่านเป็นบางครั้ง และนาน ๆ อ่านครั้ง มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.59

7.10 บุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน ใช้เวลาอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันนาน 16 - 30 นาที มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 26.99 อันดับ 2 คือ อ่าน 45 - 60 นาที มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 23.81 อันดับ 3 คือ อ่าน 31 - 45 นาที มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 22.22 และอันดับรองลงมา ได้แก่ อ่าน 1 - 15 นาที มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 12.70 อ่านไม่แน่นอน มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 9.52 และอ่านมากกว่า 60 นาที มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 4.76

7.11 บุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน สนใจอ่านทุกวันที่มีการลงข่าวฆ่าตัวตายในหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันเกี่ยวกับการฆ่าตัวตาย มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 60.32 อันดับ 2 คือ อ่านเป็นครั้งคราว มีจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 34.92 อันดับ 3 คือ อ่านหมดเลย มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.17 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ไม่อ่านเลย มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.59

7.12 บุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันดูภาพยนตร์ 3 - 4 ครั้งภายใน 1 เดือน เป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 28.57 อันดับ 2 คือ ไม่ดูเลย มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 22.22 อันดับ 3 คือ ดู 2 ครั้งภายใน 1 เดือน มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 15.87 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ดู 1 ครั้งภายใน 1 เดือน และดูไม่แน่นอน มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 12.70 ขึ้นอยู่กับภาพยนตร์ และดูนาน ๆ ครั้ง มีจำนวนเท่ากัน คือ มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.17 และดูทุกวัน มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.60

7.13 บุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันสนใจดูภาพยนตร์ที่มีการฆ่าตัวตายเป็นบางครั้ง มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 61.90 อันดับ 2 คือ ไม่ดูเลย มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 22.22 อันดับ 3 คือ ดูทุกฉากที่มีการฆ่าตัวตาย มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 12.70 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ดูได้ไม่คิดมากสามารถแยกแยะได้ มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.18

7.14 บุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันชอบดูโทรทัศน์ช่อง 3 มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 42.86 อันดับ 2 คือ ไอทีวี มีจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 38.10 อันดับ

3 คือ ช่อง 7 มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 6.35 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ช่อง 9 และชอบทุกช่อง มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 4.76 และยูบีซี มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.17

7.15 บุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันชอบดูโทรทัศน์รายการข่าว มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 47.62 อันดับ 2 คือ รายการสารคดี มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 19.05 อันดับ 3 คือ รายการกีฬา มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 15.87 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ดูตามความสนใจ มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 9.52 รายการละครโทรทัศน์ และรายการแม่บ้าน มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.17 และรายการการ์ตูน มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.60

7.16 บุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันชอบดูรายการโทรทัศน์ประเภทข่าว อาชญากรรม มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 42.86 อันดับ 2 คือ ข่าวการเมือง จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 19.05 อันดับ 3 คือ ข่าวกีฬา มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 15.87 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ข่าวต่างประเทศ มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 9.52 ข่าวเศรษฐกิจ และข่าววงการบันเทิง มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 4.76 และดูทุกข่าว มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.18

7.17 บุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันชอบดูรายการโทรทัศน์ประเภทละคร ดลก มากเป็นอันดับ 1 คือ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 28.57 อันดับ 2 คือ ฆาตกรรม และสงคราม มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 15.87 อันดับ 3 คือ รักโรแมนติก มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 12.70 และอันดับรองลงมา ได้แก่ โจรกรรม มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 9.52 ชีวิต มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 7.94 ใช้กำลังรุนแรงในการต่อสู้กัน มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 6.35 สืบสวน และดูทุกประเภท มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.59

7.18 บุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันชอบฟังสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 25.39 อันดับ 2 คือ สถานีวิทยุ.ส.ม.ท. มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 19.05 อันดับ 3 คือ ไม่ระบุชื่อสถานี แต่ระบุคลื่น FM 90.5 – 106.5 มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 15.87 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ไม่ระบุชื่อสถานีแต่ระบุว่าร่วมด้วยช่วยกัน มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 9.52 สถานีวิทยุกองพลที่ 1 รักษาพระองค์ และสถานีวิทยุจุฬา มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 7.94

7.19 บุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันชอบฟังวิทยุรายการข่าว มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 68.25 อันดับ 2 คือ เพลงไทยสากลและเพลงสากล มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 9.52 อันดับ 3 คือ เพลงลูกทุ่ง มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 6.35 และอันดับรองลงมา ได้แก่ การศึกษาทางไกล มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 4.76 กีฬา มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.17 ธรรมะ เพลงสตริง เพลงเพื่อชีวิต เพลงทั่วไป วิเคราะห์ข่าว และไม่ฟังเลย มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.59

7.20 บุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันชอบฟังรายการข่าวอาชญากรรม มากเป็นอันดับ 1 คือ จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 34.93 อันดับ 2 คือ ข่าวการเมือง มีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 20.64 และอันดับ 3 คือ ข่าวกีฬา มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 12.70 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ข่าวเศรษฐกิจ และข่าวจราจร มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 6.35 ข่าวบันเทิง และฟังทุกข่าว มีจำนวนเท่ากัน คือ มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 4.76 และข่าวเกษตรกรรม ข่าวทั่วไปทั้งในและต่างประเทศ และข่าวความรู้รอบตัวและวิทยาศาสตร์ มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.17

7.21 บุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันชอบอ่านเดลินิวส์ มากเป็นอันดับ 1 คือ จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 46.03 อันดับ 2 คือ ไทยรัฐ มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 22.22 อันดับ 3 คือ มติชนรายวัน มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 17.46 และอันดับรองลงมา ได้แก่ สยามรัฐ มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 4.76 ข่าวสด มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.17 สยามกีฬา กรุงเทพมหานคร ไทยโพสต์ และอ่านทุกฉบับ มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.59

7.22 บุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันชอบอ่านหนังสือพิมพ์หน้าหนึ่ง มากเป็นอันดับ 1 คือ จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 53.97 อันดับ 2 คือ หน้าข่าวอาชญากรรม มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 15.87 อันดับ 3 คือ หน้าข่าวกีฬา มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 11.11 และอันดับรองลงมา ได้แก่ หน้าข่าวต่างประเทศ และหน้าข่าวการเมือง มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 6.35 หน้าข่าวบันเทิง มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.17 หน้าข่าวเศรษฐกิจ และอ่านทุกหน้า มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.59

7.23 บุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันชอบอ่านข่าวอาชญากรรม มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 55.57 อันดับ 2 คือ ข่าวการเมือง มีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 20.63 อันดับ 3 คือ ข่าวกีฬา มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 9.52 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ข่าวเศรษฐกิจและการค้า มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 7.94 ข่าววงการบันเทิง และอ่านทุกข่าว มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.17

7.24 บุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันชอบดูภาพยนตร์ฝรั่ง มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 80.96 อันดับ 2 คือ ไทย และจีน มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 6.35 อันดับ 3 คือ ญี่ปุ่น และอินเดีย มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.17

7.25 บุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันชอบดูภาพยนตร์ฆาตกรรม มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 22.22 อันดับ 2 คือ ตลก มีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 20.63 อันดับ 3 คือ สงคราม มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 14.30 และอันดับรองลงมา ได้แก่ โจรกรรม และรักโรแมนติก มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 11.11 ชีวิต มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 9.52 ใช้กำลังรุนแรงในการต่อสู้กัน มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 6.35 และสืบสวน มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 4.76

7.26 บุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันเปิดรับสื่อหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 47.62 อันดับ 2 คือ โทรทัศน์ มีจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 38.09 อันดับ 3 คือ ภาพยนตร์ และวิดีโอ มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 4.76 และอันดับรองลงมา ได้แก่ วิทยุกระจายเสียง อินเทอร์เน็ต และวิดีโอซีดี มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.59

7.27 ในความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน หนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน เป็นสื่อที่เสนอการฆ่าตัวตายได้อย่างละเอียดและทำให้เข้าใจเนื้อหาได้มากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 47.62 อันดับ 2 คือ โทรทัศน์ และภาพยนตร์ มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 20.63 อันดับ 3 คือ วิดีโอ มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 6.35 และอันดับรองลงมา ได้แก่ วิทยุกระจายเสียง นวนิยายและเพลง และไม่พึงพอใจทุกสื่อ มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.59

8. บุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์มีการเปิดรับประเภทของสื่อมวลชนต่าง ๆ ดังนี้

8.1 บุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์ดูโทรทัศน์ทุกวัน มีจำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 95.24
ดู 1 – 2 ครั้งต่อสัปดาห์ มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 4.76

8.2 บุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์ดูโทรทัศน์แต่ละครั้งนาน 1 – 2 ชั่วโมง มีจำนวน 17 คน
คิดเป็นร้อยละ 26.99 ดูมากกว่า 3 ชั่วโมง มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 23.81 ดู 30 นาที ถึง 1 ชั่วโมง
มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 22.22 ดูไม่แน่นอน มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 11.11 ดู 2 – 3 ชั่วโมง
มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 9.52 ดูไม่เกิน 30 นาที มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 4.76 และดูข่าวที่
สนใจ มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.59

8.3 บุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์ดูโทรทัศน์เป็นประจำ มากเป็นอันดับ 1 คือ ช่วงเวลา
18.00 – 21.00 น. มีจำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 55.56 อันดับ 2 คือ ช่วงเวลา 21.00 – 24.00 น. มี
จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 53.97 อันดับ 3 คือ ช่วงเวลา 08.00 – 10.00 น. มีจำนวน 13 คน คิดเป็น
ร้อยละ 20.63 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ช่วงเวลา 06.00 – 08.00 น. มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 11.11
ช่วงเวลา 12.00 – 15.00 น. มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 7.94 ช่วงเวลา 10.00 – 12.00 น. มีจำนวน 4
คน คิดเป็นร้อยละ 6.35 และช่วงเวลา 15.00 – 18.00 น. มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.17

8.4 บุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์สนใจดูข่าวโทรทัศน์เกี่ยวกับการฆ่าตัวตาย มากเป็น
อันดับ 1 คือ ดูเป็นบางครั้งที่มีการรายงานข่าวฆ่าตัวตาย มีจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 68.25 อันดับ 2
คือ ดูทุกครั้งที่มีการรายงานข่าวฆ่าตัวตาย มีจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 26.98 อันดับ 3 คือ ถ้าเปิดไป
เจอ ก็ดู มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.17 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ไม่ดูเลย มีจำนวน 1 คน คิดเป็น
ร้อยละ 1.60

8.5 บุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์ฟังวิทยุกระจายเสียงทุกวัน มากเป็นอันดับ 1 คือ มี
จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 76.20 อันดับ 2 คือ ฟัง 1 – 2 ครั้งต่อสัปดาห์ มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ
11.11 อันดับ 3 คือ ฟัง 3 – 4 ครั้งต่อสัปดาห์ มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 9.52 และอันดับรองลงมา
ได้แก่ ฟังเป็นบางครั้งไม่แน่นอน มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.17

8.6 บุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์ฟังวิทยุกระจายเสียงแต่ละครั้งนาน 30 นาที ถึง 1 ชั่วโมง
มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 39.69 อันดับ 2 คือ ฟัง 1 - 2 ชั่วโมง มีจำนวน 13
คน คิดเป็นร้อยละ 20.63 อันดับ 3 คือ ฟังไม่เกิน 30 นาที มีจำนวน จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ
19.05 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ฟังมากกว่า 3 ชั่วโมง มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 9.52 ฟังไม่แน่นอน
มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 7.94 และฟัง 2 – 3 ชั่วโมง มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.17

8.7 บุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์ฟังวิทยุกระจายเสียงเป็นประจำช่วงเวลา 08.00 – 11.00
น. มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 53.97 อันดับ 2 คือ ช่วงเวลา 17.00 – 20.00 น.
มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 22.22 อันดับ 3 คือ ช่วงเวลา 05.00 – 08.00 น. และช่วงเวลา 20.00 – 24.00
น. มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 17.46 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ช่วงเวลา
14.00 – 17.00 น. มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 9.52 และช่วงเวลา 11.00 – 14.00 น. มีจำนวน 4 คน
คิดเป็นร้อยละ 6.35

8.8 บุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์สนใจฟังข่าววิทยุกระจายเสียงเกี่ยวกับการฆ่าตัวตาย
มากเป็นอันดับ 1 คือ ฟังเป็นบางครั้งที่มีการรายงานข่าวฆ่าตัวตาย มีจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 74.60
อันดับ 2 คือ ฟังทุกครั้งที่มีการรายงานข่าวฆ่าตัวตาย มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 15.87 อันดับ 3 คือ ไม่
ฟังเลย มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 7.94 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ไม่ค่อยได้ยินข่าว มีจำนวน 1 คน
คิดเป็นร้อยละ 1.59

8.9 บุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์อ่านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันทุกวัน มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 82.54 อันดับ 2 คือ อ่าน 3 – 4 ครั้งต่อสัปดาห์ มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 12.70 และอันดับ 3 คือ อ่าน 1 – 2 ครั้งต่อสัปดาห์ มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 4.76

8.10 บุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์ใช้เวลาอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันนาน 16 – 30 นาที มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 44.44 อันดับ 2 คือ อ่าน 1 – 15 นาที มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 19.05 อันดับ 3 คือ อ่าน 45 – 60 นาที มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 17.46 และอันดับรองลงมา ได้แก่ อ่าน 31 – 45 นาที มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 15.87 อ่านมากกว่า 60 นาที และอ่านไม่แน่นอน มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.59

8.11 บุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์สนใจอ่านเป็นครั้งคราวที่มีการลงข่าวฆ่าตัวตายในหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันเกี่ยวกับการฆ่าตัวตาย มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 61.91 อันดับ 2 คือ อ่านทุกวันที่มีการลงข่าวฆ่าตัวตาย มีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 30.16 อันดับ 3 คือ ไม่อ่านเลย มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 4.76 และอันดับรองลงมา ได้แก่ อ่านเฉพาะข่าวที่สนใจ มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.17

8.12 บุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์ดูภาพยนตร์ 3 - 4 ครั้งภายใน 1 เดือน มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 25.40 อันดับ 2 คือ ดู 1 ครั้ง และดู 2 ครั้ง มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 19.05 อันดับ 3 คือ ไม่ดูเลย มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 15.87 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ดูไม่แน่นอน มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 11.11 ดูนาน ๆ ครั้ง มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 6.35 และขึ้นอยู่กับความน่าสนใจของภาพยนตร์ มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.17

8.13 บุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์สนใจดูภาพยนตร์ที่มีการฆ่าตัวตายเป็นบางครั้ง มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 อันดับ 2 คือ ไม่ดูเลย มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 22.22 อันดับ 3 คือ ดูทุกฉากที่มีการฆ่าตัวตาย มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 11.11

8.14 บุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์ชอบดูโทรทัศน์ช่อง 3 มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 44.44 อันดับ 2 คือ ไอทีวี มีจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 26.99 อันดับ 3 คือ ช่อง 7 มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 17.46 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ช่อง 5 มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 4.76 ช่อง 11 มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.17 ช่อง 9 และ ยูบีซี มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.59

8.15 บุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์ชอบดูโทรทัศน์รายการข่าว มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 77.77 อันดับ 2 คือ รายการละครโทรทัศน์ มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 12.70 อันดับ 3 คือ รายการสารคดี มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 6.35 และอันดับรองลงมา ได้แก่ รายการกีฬา และรายการการ์ตูน มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.59

8.16 บุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์ชอบดูรายการโทรทัศน์ประเภทข่าวอาชญากรรม มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 อันดับ 2 คือ ข่าวการเมือง มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 23.80 อันดับ 3 คือ ข่าวเศรษฐกิจ มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ข่าววงการบันเทิง มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 9.52 ข่าวกีฬา และข่าวต่างประเทศ มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 7.94 ข่าวสังคม และสื่อกีฬา มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.59

8.17 บุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์ชอบดูรายการโทรทัศน์ประเภทละครตลก มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 42.86 อันดับ 2 คือ รักโรแมนติก มีจำนวน 10 คน คิดเป็น

ร้อยละ 15.87 อันดับ 3 คือ ฆาตกรรม มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 12.70 และอันดับรองลงมา ได้แก่ โจรกรรม และสงคราม มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 6.35 ใช้กำลังรุนแรงในการต่อสู้กัน มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 4.76 ชีวิต และดูทุกประเภท มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.17 สืบสวน อิงประวัติศาสตร์ และผี มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.59

8.18 บุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์ชอบฟังสถานีวิทยุ อ.ส.ม.ท. มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 30.16 อันดับ 2 คือ สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 17.46 อันดับ 3 ไม่ระบุชื่อสถานี แต่ระบุว่ารายการร่วมด้วยช่วยกัน มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 14.30 และอันดับรองลงมา ได้แก่ สถานีวิทยุ จส. 100 มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 12.69 ไม่ระบุชื่อสถานีแต่ระบุคลื่น FM 90.5 – 106.5 มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 11.11 ไม่เจาะจงสถานีที่จะฟัง มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 9.52 และสถานีวิทยุจุฬา มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 4.76

8.19 บุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์ชอบฟังวิทยุรายการข่าว มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 57.14 อันดับ 2 คือ เพลงไทยสากลและเพลงสากล มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 12.69 อันดับ 3 คือ เพลงลูกทุ่ง มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 7.94 และอันดับรองลงมา ได้แก่ วิเคราะห์ข่าว กีฬา และสังคม มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 6.35 ธรรมะ และการศึกษาทางไกล มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.59

8.20 บุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์ชอบฟังรายการข่าวการเมือง มากเป็นอันดับ 1 คือ จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 44.44 อันดับ 2 คือ ข่าวอาชญากรรม มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 23.81 อันดับ 3 คือ ข่าวเศรษฐกิจ มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 15.87 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ข่าวบันเทิง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 6.35 ข่าวกีฬา มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 4.76 ข่าวเกษตรกรรม มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.17 ข่าวทั่วไปทั้งในและต่างประเทศ มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.60

8.21 บุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์ชอบอ่านไทยรัฐ มากเป็นอันดับ 1 คือจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 44.44 อันดับ 2 คือ มติชนรายวัน มีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 25.39 อันดับ 3 คือ เดลินิวส์ และข่าวสด มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 12.70 และอันดับรองลงมา ได้แก่ สยามกีฬา กรุงเทพธุรกิจ และไทยโพสต์ มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.59

8.22 บุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์ชอบอ่านหนังสือพิมพ์หน้าหนึ่ง มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 73.02 อันดับ 2 คือ หน้าข่าวบันเทิง และข่าวกีฬา มีจำนวนเท่ากัน คือจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 6.35 อันดับ 3 คือ หน้าข่าวอาชญากรรม และหน้าข่าวการเมือง มีจำนวนเท่ากัน คือจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 4.76 และอันดับรองลงมา ได้แก่ หน้าข่าวสังคม มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.17 และหน้าการศึกษา มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.59

8.23 บุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์ชอบอ่านข่าวอาชญากรรม มากเป็นอันดับ 1 คือจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 38.10 อันดับ 2 คือ ข่าวการเมือง มีจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 อันดับ 3 คือ ข่าวเศรษฐกิจและการค้า และข่าววงการบันเทิง มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 9.52 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ข่าวกีฬา มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 7.94 และอ่านทุกข่าว มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.59

8.24 บุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์ชอบดูภาพยนตร์ฝรั่ง มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 96.83 อันดับ 2 คือ ไทย มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.17

8.25 บุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์ชอบดูภาพยนตร์ตลก มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 31.74 อันดับ 2 คือ ฆาตกรรม มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 17.46 อันดับ 3 คือ รัก

โรแมนติก มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29 และอันดับรองลงมา ได้แก่ สงคราม มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 11.11 ใช้กำลังรุนแรงในการต่อสู้กัน มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 9.52 โจรกรรม มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 7.94 ชีวิต มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 4.76 สืบสวน และแนววิทยาศาสตร์ มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.59

8.26 บุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์เปิดรับสื่อโทรทัศน์ มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 79.37 อันดับ 2 คือ หนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 12.70 อันดับ 3 คือ วิทยุกระจายเสียง และวิดีโอ มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.17 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ภาพยนตร์ มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.59

8.27 ในความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน เป็นสื่อที่เสนอข่าวด้วยตัวอย่างละเอียดและทำให้เข้าใจเนื้อหาได้มากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 73.02 อันดับ 2 คือ โทรทัศน์ มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 23.81 อันดับ 3 คือ ภาพยนตร์ มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.17

9. บุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์มีการเปิดรับประเภทของสื่อมวลชนต่าง ๆ ดังนี้

9.1 บุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์ดูโทรทัศน์ทุกวัน มีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 57.58 ดู 1 – 2 ครั้งต่อสัปดาห์ มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 24.24 ดู 3 – 4 ครั้ง และดูไม่แน่นอน มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.06 ดูมากกว่า 4 ครั้ง และไม่ดูเลย มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.03

9.2 บุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์ดูโทรทัศน์แต่ละครั้งนาน 30 นาที ถึง 1 ชั่วโมง มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 30.31 ดูมากกว่า 3 ชั่วโมง มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 21.21 ดู 1 – 2 ชั่วโมง มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 18.18 ดู 2 – 3 ชั่วโมง และดูไม่แน่นอน มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 12.12 และดูไม่เกิน 30 นาที มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.06

9.3 ช่วงเวลาที่บุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์ดูโทรทัศน์เป็นประจำ มากเป็นอันดับ 1 คือ ช่วงเวลา 21.00 – 24.00 น. มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 54.55 อันดับ 2 คือ ช่วงเวลา 18.00 – 21.00 น. มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 27.27 อันดับ 3 คือ ช่วงเวลา 08.00 – 10.00 น. มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 18.18 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ช่วงเวลา 06.00 – 08.00 น. และช่วงเวลา 10.00 – 12.00 น. มีจำนวนเท่ากัน คือ มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 12.12 ช่วงเวลา 12.00 – 15.00 น. มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 9.09 และช่วงเวลา 15.00 – 18.00 น. มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.06

9.4 ความสนใจของบุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์ในการดูข่าวโทรทัศน์ เกี่ยวกับการฆ่าตัวตายมากเป็นอันดับ 1 คือ ดูเป็นบางครั้งที่มีการรายงานข่าวฆ่าตัวตาย มีจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 69.70 อันดับ 2 คือ ดูทุกครั้งที่มีการรายงานข่าวฆ่าตัวตาย มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 24.24 อันดับ 3 คือ ไม่ดูเลย มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.06

9.5 บุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์ฟังวิทยุกระจายเสียง 1 – 2 ครั้งต่อสัปดาห์ มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 51.52 อันดับ 2 คือ ฟังทุกวัน มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 อันดับ 3 คือ ฟังเป็นบางครั้งไม่แน่นอน มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 9.09 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ฟัง 3 – 4 ครั้งต่อสัปดาห์ มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.06

9.6 บุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์ฟังวิทยุกระจายเสียงแต่ละครั้งนาน 30 นาที ถึง 1 ชั่วโมง มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 36.37 อันดับ 2 คือ ฟังไม่เกิน 30 นาที มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 24.24 อันดับ 3 คือ ฟัง 1 – 2 ชั่วโมง มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ

15.15 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ฟังมากกว่า 3 ชั่วโมง และฟังไม่แน่นอน มีจำนวนเท่ากัน คือ มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 12.12

9.7 บุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์ฟังวิทยุกระจายเสียงเป็นประจำช่วงเวลา 08.00 – 11.00 น. มากเป็นอันดับ 1 มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 42.42 อันดับ 2 คือ ช่วงเวลา 05.00 – 08.00 น. มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 24.24 อันดับ 3 คือ ช่วงเวลา 17.00 – 20.00 น. มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 12.12 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ช่วงเวลา 11.00 – 14.00 น. ช่วงเวลา 14.00 – 17.00 น. และช่วงเวลา 20.00 – 24.00 น. มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.06

9.8 บุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์สนใจฟังข่าววิทยุกระจายเสียงเกี่ยวกับการฆ่าตัวตาย มากเป็นอันดับ 1 คือ ฟังเป็นบางครั้งที่มีการรายงานข่าวฆ่าตัวตาย มีจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 63.64 อันดับ 2 คือ ไม่ฟังเลย มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 21.21 อันดับ 3 คือ ฟังทุกครั้งที่มีการรายงานข่าวฆ่าตัวตาย มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 15.15

9.9 บุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์อ่านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันทุกวัน มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 42.43 อันดับ 2 คือ อ่าน 1 – 2 ครั้งต่อสัปดาห์ มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 30.30 และอันดับ 3 คือ อ่าน 3 – 4 ครั้งต่อสัปดาห์ มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 24.24 และอันดับรองลงมา ได้แก่ อ่านเป็นบางครั้ง มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.03

9.10 บุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์ใช้เวลาอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันนาน 16 – 30 นาที มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 45.46 อันดับ 2 คือ อ่าน 1 – 15 นาที มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 อันดับ 3 คือ อ่าน 31 – 45 นาที มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 12.12 และอันดับรองลงมา ได้แก่ อ่าน 45 – 60 นาที มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.06 และอ่านไม่แน่นอน มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.03

9.11 บุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์สนใจอ่านข่าวเกี่ยวกับการฆ่าตัวตายในหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันเป็นครั้งคราว มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 78.79 อันดับ 2 คือ อ่านทุกวันที่มีการลงข่าวฆ่าตัวตาย มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 12.12 อันดับ 3 คือ ไม่อ่านเลย มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 9.09

9.12 บุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์ดูภาพยนตร์ 2 ครั้งภายใน 1 เดือน มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 42.43 อันดับ 2 คือ ดู 3 – 4 ครั้งภายใน 1 เดือน มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 21.21 อันดับ 3 คือ ไม่ดูเลย มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 18.18 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ดู 1 ครั้ง และดูไม่แน่นอน มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.06 ดูมากกว่า 4 ครั้ง และดูนาน ๆ ครั้ง มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.03

9.13 บุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์สนใจดูภาพยนตร์ที่มีฉากการฆ่าตัวตายเป็นบางครั้ง มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 75.76 อันดับ 2 คือ ดูได้ไม่คิดมากสามารถแยกแยะได้ มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 12.12 อันดับ 3 คือ ไม่ดูเลย มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 9.09 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ดูทุกฉากที่มีการฆ่าตัวตาย มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.03

9.14 บุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์ชอบดูโทรทัศน์ช่อง 3 มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 45.45 อันดับ 2 คือ ช่อง 7 มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 15.15 อันดับ 3 คือ ช่อง 9 และช่อง 11 มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 12.12 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ไอทีวี มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 9.10 และช่อง 5 มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.06

9.15 บุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์ชอบดูโทรทัศน์รายการข่าว มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 33.34 อันดับ 2 คือ รายการละครโทรทัศน์ มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 24.24 อันดับ 3 คือ รายการสารคดี มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 15.15 และอันดับรองลงมา ได้แก่ รายการมวย รายการเกมโชว์ และรายการแม่บ้าน มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 9.09

9.16 บุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์ชอบดูรายการโทรทัศน์ประเภทข่าวอาชญากรรม มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 27.28 อันดับ 2 คือ ข่าวการเมือง มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 21.21 อันดับ 3 คือ ข่าววงการบันเทิง ข่าวกีฬา และข่าวต่างประเทศ มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 15.15 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ข่าวเศรษฐกิจ มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.06

9.17 บุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์ชอบดูรายการโทรทัศน์ประเภทละครตลก มากเป็นอันดับ 1 คือ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 24.24 อันดับ 2 คือ ชีวิต มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 18.18 อันดับ 3 คือ ฆาตกรรม และสงคราม มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 15.15 และอันดับรองลงมา ได้แก่ รักโรแมนติก มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 12.12 ใช้กำลังรุนแรงในการต่อสู้กัน มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 9.10 และโจรกรรม มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.06

9.18 บุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์ชอบฟังสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 27.27 อันดับ 2 คือ สถานีวิทยุ จส. 100 มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 18.18 อันดับ 3 คือ สถานีวิทยุกองพลที่ 1 รักษาพระองค์ มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 15.15 และอันดับรองลงมา ได้แก่ สถานีวิทยุทหารอากาศ และสถานีวิทยุจุฬา มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 12.12 สถานีวิทยุเพื่อการเกษตร มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 9.10 และสถานีวิทยุ อ.ส.ม.ท. มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.06

9.19 บุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์ชอบฟังวิทยุรายการข่าว มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 24.24 อันดับ 2 คือ เพลงลูกทุ่ง มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 21.21 อันดับ 3 คือ การศึกษาทางไกล มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 15.15 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ธรรมะ และละครวิทยุ (นิยาย) มีจำนวน เท่ากัน คือ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 12.12 มวย มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 9.10 และเพลงหมอลำ มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.06

9.20 บุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์ชอบฟังรายการข่าวการเมือง มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 27.28 อันดับ 2 คือ ข่าวบันเทิง มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 21.21 และอันดับ 3 คือ ข่าวเศรษฐกิจ มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 18.18 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ข่าวอาชญากรรม มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 15.15 ข่าวเกษตรกรรม และข่าวกีฬา มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 9.09

9.21 บุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์ชอบอ่านไทยรัฐ มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 30.29 อันดับ 2 คือ ข่าวสด มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 18.18 อันดับ 3 คือ บ้านเมือง มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 15.15 และอันดับรองลงมา ได้แก่ เดลินิวส์ มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 12.12 สยามรัฐ และพิมพ์ไทย มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 9.10 และมติชนรายวัน มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.06

9.22 บุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์ชอบอ่านหนังสือพิมพ์หน้าหนึ่ง มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 36.36 อันดับ 2 คือ หน้าข่าวบันเทิง มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 21.21 อันดับ 3 คือ หน้าข่าวต่างประเทศ มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 9.10 และอันดับรองลงมา ได้แก่ หน้าข่าวอาชญากรรม หน้าข่าวสังคม หน้าการศึกษา และหน้าข่าวเกษตร มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 2 คน

คิดเป็นร้อยละ 6.06 หน้าข่าวกีฬา หน้าข่าวการเมือง และหน้าข่าวเศรษฐกิจ มีจำนวนเท่ากัน คือ มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.03

9.23 บุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์ชอบอ่านข่าวอาชญากรรม มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 27.28 อันดับ 2 คือ ข่าววงการบันเทิง มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 24.24 อันดับ 3 คือ ข่าวการเมือง มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 21.21 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ข่าวกีฬา มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 15.15 ข่าวเศรษฐกิจและการค้า มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 12.12

9.24 บุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์ชอบดูภาพยนตร์ฝรั่ง มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 48.48 อันดับ 2 คือ ไทย มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 24.24 อันดับ 3 คือ จีน มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 12.12 และอันดับรองลงมา ได้แก่ อินเดีย มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 9.10 และญี่ปุ่น มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.06

9.25 บุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์ชอบดูภาพยนตร์ฆาตกรรมมากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 24.24 อันดับ 2 คือ ตลก มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 18.18 อันดับ 3 คือ ชีวิต และรักโรแมนติก มีจำนวนเท่ากัน คือ มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 15.15 และอันดับรองลงมา ได้แก่ โจรกรรม มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 12.12 ใช้กำลังรุนแรงในการต่อสู้กัน มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 9.10 และสงคราม มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.06

9.26 บุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์เปิดรับสื่อโทรทัศน์ มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 33.34 อันดับ 2 คือ หนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน และวิทยุกระจายเสียง มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 21.21 อันดับ 3 คือ ภาพยนตร์ และวิดีโอ มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 12.12

9.27 ในความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน เป็นสื่อที่เสนอการฆ่าตัวตายได้อย่างละเอียดและทำให้เข้าใจเนื้อหาได้มากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 42.42 อันดับ 2 คือ โทรทัศน์ มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 24.24 อันดับ 3 คือ ภาพยนตร์ มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 18.18 และอันดับรองลงมา ได้แก่ วิดีโอ มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 9.10 และวิทยุกระจายเสียง มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.06

10. บุคลากรทางด้านภาพยนตร์มีการเปิดรับประเภทของสื่อมวลชนต่าง ๆ ดังนี้

10.1 บุคลากรทางด้านภาพยนตร์ดูโทรทัศน์ 1 – 2 ครั้งต่อสัปดาห์ มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50 ดู 3 – 4 ครั้งต่อสัปดาห์ มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 ดูทุกวัน มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 29.17

10.2 บุคลากรทางด้านภาพยนตร์ดูโทรทัศน์แต่ละครั้งนาน 30 นาที ถึง 1 ชั่วโมง มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 ดู 1 - 2 ชั่วโมง มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 ดู 2 – 3 ชั่วโมง มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 20.83 ดูไม่เกิน 30 นาที มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 ดูมากกว่า 3 ชั่วโมง และดูไม่แน่นอน มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.17

10.3 ช่วงเวลาที่บุคลากรทางด้านภาพยนตร์ดูโทรทัศน์เป็นประจำ มากเป็นอันดับ 1 คือ ช่วงเวลา 15.00 – 18.00 น. และ ช่วงเวลา 21.00 – 24.00 น. มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 อันดับ 2 คือ ช่วงเวลา 12.00 – 15.00 น. มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 20.83 อันดับ 3 คือ ช่วงเวลา 18.00 – 21.00 น. มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ช่วงเวลา 06.00 – 08.00 น. และช่วงเวลา 08.00 – 10.00 น. มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50

10.4 ความสนใจของบุคลากรทางด้านภาพยนตร์ในการดูข่าวโทรทัศน์ เกี่ยวกับการฆ่าตัวตาย มากเป็นอันดับ 1 คือ ดูเป็นบางครั้งที่มีการรายงานข่าวฆ่าตัวตาย มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 62.50 อันดับ 2 คือ ไม่ดูเลย มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 อันดับ 3 คือ ดูทุกครั้งที่มีการรายงานข่าวการฆ่าตัวตาย มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ถ้าเปิดไปเจอข่าวก็ดู มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33

10.5 บุคลากรทางด้านภาพยนตร์ฟังวิทยุกระจายเสียง 1 – 2 ครั้งต่อสัปดาห์ มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 41.67 อันดับ 2 คือ ฟังทุกวัน มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 อันดับ 3 คือ ไม่ฟังเลย มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ฟัง 3 – 4 ครั้งต่อสัปดาห์ มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33 และฟังเป็นบางครั้งไม่แน่นอน มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.17

10.6 บุคลากรทางด้านภาพยนตร์ฟังวิทยุกระจายเสียงแต่ละครั้งนาน 30 นาที ถึง 1 ชั่วโมง มากเป็นอันดับ 1 มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 45.83 อันดับ 2 คือ ฟังไม่เกิน 30 นาที มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 29.17 อันดับ 3 คือ ฟัง 1 – 2 ชั่วโมง และมากกว่า 3 ชั่วโมง มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50

10.7 บุคลากรทางด้านภาพยนตร์ฟังวิทยุกระจายเสียงเป็นประจำช่วงเวลา 08.00 – 11.00 น. มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 29.17 อันดับ 2 คือ ช่วงเวลา 05.00 – 08.00 น. และช่วงเวลา 20.00 – 24.00 น. มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 อันดับ 3 คือ ช่วงเวลา 17.00 – 20.00 น. มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ช่วงเวลา 14.00 – 17.00 น. มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 และช่วงเวลา 11.00 – 14.00 น. มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.17

10.8 บุคลากรทางด้านภาพยนตร์สนใจฟังข่าววิทยุกระจายเสียงเกี่ยวกับการฆ่าตัวตาย มากเป็นอันดับ 1 คือ ฟังเป็นบางครั้งที่มีการรายงานข่าวฆ่าตัวตาย คือ มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 62.50 อันดับ 2 คือ ฟังทุกครั้งที่มีการรายงานข่าวฆ่าตัวตาย มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 29.17 อันดับ 3 คือ ไม่ฟังเลย มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33

10.9 บุคลากรทางด้านภาพยนตร์อ่านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน 1 – 2 ครั้งต่อสัปดาห์ มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 45.83 อันดับ 2 คือ อ่านทุกวัน มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 29.17 อันดับ 3 คือ อ่าน 3 – 4 ครั้งต่อสัปดาห์ มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 20.83 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ไม่อ่านเลย มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.17

10.10 บุคลากรทางด้านภาพยนตร์ใช้เวลาอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันนาน 16 – 30 นาที มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 อันดับ 2 คือ อ่าน 1 – 15 นาที มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50 อันดับ 3 คือ อ่าน 31 – 45 นาที มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33 และอันดับรองลงมา ได้แก่ อ่าน 45 – 60 นาที มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.17

10.11 บุคลากรทางด้านภาพยนตร์สนใจอ่านข่าวฆ่าตัวตายในหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน เป็นครั้งคราว มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 79.17 อันดับ 2 คือ ไม่อ่านเลย มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 อันดับ 3 คือ อ่านทุกครั้งที่มีการลงข่าวฆ่าตัวตาย มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33

10.12 บุคลากรทางด้านภาพยนตร์ดูภาพยนตร์ 2 ครั้งภายใน 1 เดือน มากเป็นอันดับ 1 คือ

มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 62.50 อันดับ 2 คือ ดู 3 – 4 ครั้งภายใน 1 เดือน มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 20.83 อันดับ 3 คือ ดู 1 ครั้งภายใน 1 เดือน มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ดูนาน ๆ ครั้ง และไม่ดูเลย มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.17

10.13 บุคลากรทางด้านภาพยนตร์สนใจดูภาพยนตร์ที่ในบทมีฉากการฆ่าตัวตายเป็นบางครั้ง มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 91.66 อันดับ 2 คือ ดูทุกฉากที่มีการฆ่าตัวตาย และไม่ดูเลย มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.17

10.14 บุคลากรทางด้านภาพยนตร์ชอบดูโทรทัศน์ช่อง 3 มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 อันดับ 2 คือ ช่อง 7 มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 20.83 อันดับ 3 คือ ไอทีวี มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ช่อง 5 และช่อง 9 มีจำนวนเท่ากัน คือจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 และช่อง 11 มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.17

10.15 บุคลากรทางด้านภาพยนตร์ชอบดูรายการโทรทัศน์รายการข่าว มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 29.17 อันดับ 2 คือ รายการสารคดี มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 20.83 อันดับ 3 คือ รายการละครโทรทัศน์ มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 และอันดับรองลงมา ได้แก่ รายการเกมโชว์ และรายการแม่บ้าน มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 และรายการมวย มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33

10.16 บุคลากรทางด้านภาพยนตร์ชอบดูรายการโทรทัศน์ประเภทข่าววงการบันเทิง มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 29.17 อันดับ 2 คือ ข่าวกีฬา มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 อันดับ 3 คือ ข่าวเศรษฐกิจ มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 16.66 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ข่าวอาชญากรรม และข่าวต่างประเทศ มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 และข่าวการเมือง มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.17

10.17 บุคลากรทางด้านภาพยนตร์ชอบดูรายการโทรทัศน์ประเภทละครตลก มากเป็นอันดับ 1 คือ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 29.17 อันดับ 2 คือ ฆาตกรรม มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 20.84 อันดับ 3 คือ โจรกรรม และชีวิต มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ใช้กำลังรุนแรงในการต่อสู้กัน รักโรแมนติก และสงคราม มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33

10.18 บุคลากรทางด้านภาพยนตร์ชอบฟังสถานีวิทยุของพลที่ 1 รักษาพระองค์ มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 อันดับ 2 คือ สถานีวิทยุทหารอากาศ มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 อันดับ 3 คือ สถานีวิทยุจุฬา สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย สถานีวิทยุจส.100 และสถานีวิทยุอ.ส.ม.ท. มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 และอันดับรองลงมา ได้แก่ สถานีวิทยุเพื่อการเกษตร มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33

10.19 บุคลากรทางด้านภาพยนตร์ชอบฟังวิทยุรายการเพลงลูกทุ่ง มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 อันดับ 2 คือ การศึกษาทางไกล มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 20.83 อันดับ 3 คือ ข่าว มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ธรรมะ และละครวิทยุ (นิยาย) มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 เพลงหมอลำ มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33 และมวย มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.17

10.20 บุคลากรทางด้านภาพยนตร์ชอบฟังรายการข่าวการเมือง มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 29.17 อันดับ 2 คือ ข่าวกีฬา มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 และอันดับ 3 คือ ข่าวกีฬา มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ข่าวเศรษฐกิจ มี

จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 ชาวเกษตรกรรม และชาวอาชญากรรม มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33

10.21 บุคลากรทางด้านภาพยนตร์ชอบอ่านไทยรัฐ มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 41.66 อันดับ 2 คือ เดลินิวส์ และมติชนรายวัน มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 อันดับ 3 คือ บ้านเมือง และพิมพ์ไทย มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ข่าวสด และสยามรัฐ มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.17

10.22 บุคลากรทางด้านภาพยนตร์ชอบอ่านหนังสือพิมพ์หน้าหนึ่ง มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 20.84 อันดับ 2 คือ หน้าข่าวบันเทิง หน้าข่าวการเมือง และหน้าข่าวเศรษฐกิจ มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 อันดับ 3 คือ หน้าข่าวต่างประเทศ หน้าข่าวกีฬา หน้าข่าวสังคม และหน้าการศึกษา มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33 และอันดับรองลงมา ได้แก่ หน้าข่าวอาชญากรรม และหน้าข่าวเกษตร มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.17

10.23 บุคลากรทางด้านภาพยนตร์ชอบอ่านข่าววงการบันเทิง มากเป็นอันดับ 1 คือ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 29.17 อันดับ 2 คือ ข่าวอาชญากรรม และข่าวเศรษฐกิจและการค้า มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 20.83 อันดับ 3 คือ ข่าวการเมือง มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ข่าวกีฬา มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50

10.24 บุคลากรทางด้านภาพยนตร์ชอบดูภาพยนตร์ฝรั่ง มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 41.67 อันดับ 2 คือ ไทย มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 20.83 อันดับ 3 คือ จีน มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 และอันดับรองลงมา ได้แก่ อินเดีย มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 และญี่ปุ่น มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33

10.25 บุคลากรทางด้านภาพยนตร์ชอบดูภาพยนตร์ตลก มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 อันดับ 2 คือ รักโรแมนติก มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 20.83 อันดับ 3 คือ ฆาตกรรม มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 และอันดับรองลงมา ได้แก่ ใช้กำลังรุนแรงในการต่อสู้กัน และสงคราม มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 ชีวิต มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33 และโจรกรรม มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.17

10.26 บุคลากรทางด้านภาพยนตร์เปิดรับสื่อโทรทัศน์ มากเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50 อันดับ 2 คือ ภาพยนตร์ มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 20.83 อันดับ 3 คือ วิทยุกระจายเสียง และวิดีโอ มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 และอันดับรองลงมา ได้แก่ หนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33

10.27 ในความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านภาพยนตร์ หนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันเป็นสื่อที่เสนอการฆ่าตัวตายได้อย่างละเอียดและทำให้เข้าใจเนื้อหาได้มากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 อันดับ 2 คือ ภาพยนตร์ มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 29.17 อันดับ 3 คือ โทรทัศน์ มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 และอันดับรองลงมา ได้แก่ วิดีโอ มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 และวิทยุกระจายเสียง มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์วิธีการนำเสนอของสื่อมวลชน และการเปรียบเทียบวิธีการนำเสนอของสื่อมวลชนเพื่อจัดลำดับประเภทสื่อมวลชน

การวิเคราะห์ตอนที่ 3 ผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลของวิธีการนำเสนอของสื่อมวลชน ได้แก่ วิธีการนำเสนอของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน วิธีการนำเสนอข่าวและละครในโทรทัศน์ วิธีการนำเสนอข่าวของวิทยุกระจายเสียง และวิธีการนำเสนอของภาพยนตร์

ส่วนที่ 2 การเปรียบเทียบวิธีการนำเสนอของสื่อมวลชนเพื่อจัดลำดับประเภทสื่อมวลชน

การวิเคราะห์และการเปรียบเทียบนี้ ผู้วิจัยได้จำแนกตามความคิดเห็นของคนที่ยกย่องว่าตัวตายคนใกล้ชิด นักวิชาการ และบุคลากรสื่อมวลชน โดยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังแสดงในตาราง 13 – 29

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลของวิธีการนำเสนอของสื่อมวลชน ดังแสดงในตาราง 13 - 16

ตาราง 13 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของวิธีการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน โดยจำแนกตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
วิธีการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายใน พาดหัวข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ ภาษาไทยรายวัน										
	N = 30	N = 21	N = 19	N = 25	N = 26	N = 26	N = 63	N = 63	N = 33	N = 24
	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.
1 การเสนอข่าวฆ่าตัวตายในพาดหัวข่าวหน้าหนึ่งโดยใช้อักษรขนาดใหญ่	3.07 1.60	2.52 0.98	2.42 1.30	2.20 1.15	1.58 0.99	2.31 1.23	2.98 1.01	2.46 1.13	3.42 1.35	3.08 1.77
2 การเสนอข่าวฆ่าตัวตายให้เกินข่าว ครึ่งโครมโดยใช้เนื้อที่ลงข่าวมากกว่า ข่าวอื่นๆในหน้าหนึ่งเพื่อให้เป็นข่าวใหญ่	3.33 1.49	2.33 0.97	1.79 1.03	1.96 1.17	1.50 0.95	1.88 0.99	2.60 1.10	2.30 1.13	2.61 0.97	2.38 1.28
3 การเสนอเนื้อหาข่าวฆ่าตัวตายอย่าง ต่อเนื่องติดต่อกันมากกว่า 1 วัน ซึ่งอาจ เป็นข่าวของคนฆ่าตัวตายรายเดียวกัน หรือคนละรายก็ได้	2.67 1.45	2.19 0.93	1.74 0.87	2.12 1.13	1.62 0.85	1.85 0.88	2.57 1.06	2.35 1.17	2.27 1.10	2.25 1.29

ตาราง 13 (ต่อ)

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
วิธีการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายใน พาดหัวข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ ภาษาไทยรายวัน										
	N = 30	N = 21	N = 19	N = 25	N = 26	N = 26	N = 63	N = 63	N = 33	N = 24
	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.
4 การเสนอข่าวโดยเน้นผลบวกของการฆ่า ตัวตายมีส่วนทำให้เกิดผลดี เช่น “ ลูกฆ่าตัวตายทำให้พ่อแม่กลับมา คืนดีกัน ”	2.27 1.60 1.95	1.36 1.58 0.77	1.64 1.04 0.95	1.54 0.86 1.98	1.16 1.79 1.05	1.96 1.96 1.43				
5 การเสนอภาพคนฆ่าตัวตายรายเดียวกัน หรือคนละรายก็ได้ในหน้าหนังสือพิมพ์ ติดต่อกันมากกว่า 1 วัน	2.57 1.72 2.38	1.24 1.89 0.74	1.96 1.27 1.50	0.81 1.81 0.75	2.29 1.08 1.98	1.96 1.96 0.91				
6 การเสนอรายละเอียดของเนื้อหาข่าวฆ่า ตัวตายเกี่ยวกับวิธีการที่ใช้ในการฆ่า ตัวตายอย่างชัดเจน เช่น บอกชื่อยาและ ปริมาณยาที่ใช้	2.50 1.66 2.05	1.40 1.74 0.73	1.88 1.20 1.42	0.95 1.54 0.90	2.14 1.27 1.65	2.00 1.94 0.93	1.18			

ตาราง 13 (ต่อ)

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10										
วิธีการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายในพาดหัวข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน																				
	N = 30	N = 21	N = 19	N = 25	N = 26	N = 26	N = 63	N = 63	N = 33	N = 24										
	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.										
7	การเสนอภาพข่าวฆ่าตัวตายเพื่อให้เห็นภาพพร้อมทั้งเนื้อหาข่าวที่อธิบายถึงวิธีการฆ่าตัวตายอย่างชัดเจน																			
8	2.97	1.63	1.17	1.92	1.32	1.42	0.95	1.58	0.99	2.14	1.16	1.62	1.07	1.82	0.88	1.92	1.14			
	สรุปสาเหตุการฆ่าตัวตายอย่างง่ายจากการสอบถามความเห็นของคนใกล้ชิดหรือหลักฐานรอบ ๆ ตัวผู้ฆ่าตัวตาย เช่น จดหมายลาตาย เครื่องดื่ม ยา ฯลฯ																			
	2.37	1.45	1.81	1.21	1.63	0.68	2.00	1.41	1.42	0.81	2.27	1.22	2.52	1.16	1.83	1.04	2.06	1.25	1.88	0.99

ตาราง 13 (ต่อ)

		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
	วิธีการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายใน พาดหัวข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ ภาษาไทยรายวัน	N = 30 $\bar{X}$ S.D.	N = 21 $\bar{X}$ S.D.	N = 19 $\bar{X}$ S.D.	N = 25 $\bar{X}$ S.D.	N = 26 $\bar{X}$ S.D.	N = 26 $\bar{X}$ S.D.	N = 63 $\bar{X}$ S.D.	N = 63 $\bar{X}$ S.D.	N = 33 $\bar{X}$ S.D.	N = 24 $\bar{X}$ S.D.
9	เขียนพาดหัวข่าวและเนื้อหาข่าวโดยใช้ ภาษารุนแรงและไม่เหมาะสม เช่น “แฟนทรก นศ.ฆ่าตัวตายล่าสุดอีก 2 ศพ หนึ่งวิศวะพายรัก – ดึงลงบ่อน้ำ มหาลัย” ทำให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจผิด และอาจส่งผลต่อการฆ่าตัวตายในอนาคต	2.30 1.47	1.81 1.08	2.05 1.31	1.92 1.35	1.50 1.03	1.65 1.13	2.46 1.15	2.03 1.26	1.97 1.31	2.00 1.18
10	การเสนอข่าวโดยใช้ข้อความสรรเสริญ เยินยอ ยกย่องคนที่ฆ่าตัวตายว่าเป็น ผู้กล้า เช่น “สาวใจเด็ด ใช้ปืนจ่อขมับ ปลิดชีพตัวเอง”	2.27 1.66	1.43 0.75	1.53 0.51	1.76 1.13	1.38 0.90	1.42 0.70	1.79 1.05	1.51 0.93	2.30 1.40	2.38 1.58
	รวม	2.63 1.16	2.03 0.68	1.80 0.62	1.94 1.09	1.48 0.85	1.78 0.60	2.35 0.75	1.95 0.81	2.22 0.72	2.18 0.89

จากตาราง 13 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อวิธีการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายในพาดหัวข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันดังนี้คือ

1. คนที่พยายามฆ่าตัวตายมีความคิดเห็นต่อวิธีการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายในพาดหัวข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันว่ามีอิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 2.63$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า คนที่พยายามฆ่าตัวตายเห็นว่าอิทธิพลปานกลาง คือ การเสนอข่าวฆ่าตัวตายให้เป็นข่าวครึกโครมโดยใช้เนื้อที่ในการลงข่าวมากกว่าข่าวอื่น ๆ ในหน้าหนึ่งเพื่อให้เป็นข่าวใหญ่ ($\bar{X} = 3.33$) การเสนอข่าวฆ่าตัวตายในพาดหัวข่าวหน้าหนึ่งโดยใช้อักษรขนาดใหญ่ ($\bar{X} = 3.07$) การเสนอภาพข่าวฆ่าตัวตายเพื่อให้เห็นภาพพร้อมทั้งเนื้อหาข่าวที่อธิบายถึงวิธีการฆ่าตัวตายอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 2.97$) การเสนอเนื้อหาข่าวฆ่าตัวตายอย่างต่อเนื่องติดต่อกันมากกว่า 1 วัน ซึ่งอาจเป็นข่าวของคนี่ฆ่าตัวตายรายเดียวกัน หรือคนละรายก็ได้ ($\bar{X} = 2.67$) การเสนอภาพคนฆ่าตัวตายรายเดียวกันหรือคนละรายก็ได้ในหน้าหนังสือพิมพ์ติดต่อกันมากกว่า 1 วัน ($\bar{X} = 2.57$) คนที่พยายามฆ่าตัวตายเห็นว่าอิทธิพลน้อย คือ การเสนอรายละเอียดของเนื้อหาข่าวฆ่าตัวตายเกี่ยวกับวิธีการที่ใช้ในการฆ่าตัวตายอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 2.50$) รับผิดชอบต่อเหตุการฆ่าตัวตายอย่างง่ายจากการสอบถามความเห็นของคนใกล้ชิดหรือหลักฐานรอบ ๆ ตัวผู้ฆ่าตัวตาย ($\bar{X} = 2.37$) เขียนพาดหัวข่าวและเนื้อหาข่าวโดยใช้ภาษารุนแรงและไม่เหมาะสม ($\bar{X} = 2.30$) การเสนอข่าวโดยเน้นผลบวกของการฆ่าตัวตายว่ามีส่วนทำให้เกิดผลดี ($\bar{X} = 2.27$) และการเสนอข่าวในลักษณะสรรเสริญ เยินยอ ยกย่องคนที่ฆ่าตัวตายว่าเป็นผู้กล้า ($\bar{X} = 2.27$)

2. คนใกล้ชิดมีความคิดเห็นต่อวิธีการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายในพาดหัวข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันว่ามีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.03$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า คนใกล้ชิดเห็นว่าอิทธิพลปานกลาง คือ การเสนอข่าวฆ่าตัวตายในพาดหัวข่าวหน้าหนึ่งโดยใช้อักษรขนาดใหญ่ ($\bar{X} = 2.52$) คนใกล้ชิดเห็นว่า อิทธิพลน้อยคือ การเสนอภาพคนฆ่าตัวตายรายเดียวกันหรือคนละรายก็ได้ในหน้าหนังสือพิมพ์ติดต่อกันมากกว่า 1 วัน ($\bar{X} = 2.38$) การเสนอข่าวฆ่าตัวตายให้เป็นข่าวครึกโครมโดยใช้เนื้อที่ในการลงข่าวมากกว่าข่าวอื่น ๆ ในหน้าหนึ่งเพื่อให้เป็นข่าวใหญ่ ($\bar{X} = 2.33$) การเสนอเนื้อหาข่าวฆ่าตัวตายอย่างต่อเนื่องติดต่อกันมากกว่า 1 วัน ซึ่งอาจเป็นข่าวของคนี่ฆ่าตัวตายรายเดียวกัน หรือคนละรายก็ได้ ($\bar{X} = 2.19$) การเสนอรายละเอียดของเนื้อหาข่าวฆ่าตัวตายเกี่ยวกับวิธีการที่ใช้ในการฆ่าตัวตายอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 2.05$) การเสนอข่าวโดยเน้นผลบวกของการฆ่าตัวตายว่ามีส่วนทำให้เกิดผลดี ($\bar{X} = 1.95$) การเสนอภาพข่าวฆ่าตัวตายเพื่อให้เห็นภาพพร้อมทั้งเนื้อหาข่าวที่อธิบายถึงวิธีการฆ่าตัวตายอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 1.81$) การรับผิดชอบต่อเหตุการฆ่าตัวตายอย่างง่ายจากการสอบถามความเห็นของคนใกล้ชิดหรือหลักฐานรอบ ๆ ตัวผู้ฆ่าตัวตาย ($\bar{X} = 1.81$) และการเขียนพาดหัวข่าวและเนื้อหาข่าวโดยใช้ภาษารุนแรงและไม่เหมาะสม ($\bar{X} = 1.81$) และคนใกล้ชิดเห็นว่าอิทธิพลน้อยที่สุด คือ การเสนอข่าวในลักษณะสรรเสริญ เยินยอ ยกย่องคนที่ฆ่าตัวตายว่าเป็นผู้กล้า ($\bar{X} = 1.43$)

3. อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวมีความคิดเห็นต่อวิธีการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายในพาดหัวข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันว่ามีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.80$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวเห็นว่าอิทธิพลน้อย คือ การเสนอข่าวฆ่าตัวตายในพาดหัวข่าวหน้า

หนึ่งโดยใช้อักษรขนาดใหญ่ ($\bar{X} = 2.42$) เขียนพาดหัวข่าวและเนื้อหาข่าวโดยใช้ภาษารุนแรงและไม่เหมาะสม ($\bar{X} = 2.05$) การเสนอภาพคนฆ่าตัวตายรายเดียวกันหรือคนละรายก็ได้ในหน้าหนังสือพิมพ์ติดต่อกันมากกว่า 1 วัน ($\bar{X} = 1.89$) การเสนอข่าวฆ่าตัวตายให้เป็นข่าวครึกโครมโดยใช้เนื้อที่ในการลงข่าวมากกว่าข่าวอื่น ๆ ในหน้าหนึ่งเพื่อให้เป็นข่าวใหญ่ ($\bar{X} = 1.79$) การเสนอเนื้อหาข่าวฆ่าตัวตายอย่างต่อเนื่องติดต่อกันมากกว่า 1 วัน ซึ่งอาจเป็นข่าวของคนที่ฆ่าตัวตายรายเดียวกัน หรือคนละรายก็ได้ ($\bar{X} = 1.74$) การเสนอรายละเอียดของเนื้อหาข่าวฆ่าตัวตายเกี่ยวกับวิธีการที่ใช้ในการฆ่าตัวตายอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 1.74$) การเสนอภาพข่าวฆ่าตัวตายเพื่อให้เห็นภาพพร้อมทั้งเนื้อหาข่าวที่อธิบายถึงวิธีการฆ่าตัวตายอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 1.63$) ระบุสาเหตุการฆ่าตัวตายอย่างง่ายจากการสอบถามความเห็นของคนใกล้ชิดหรือหลักฐานรอบ ๆ ตัวผู้ฆ่าตัวตาย ($\bar{X} = 1.63$) การเสนอข่าวโดยเน้นผลบวกของการฆ่าตัวตายว่ามีส่วนทำให้เกิดผลดี ($\bar{X} = 1.58$) และการเสนอข่าวในลักษณะสรรเสริญ เยินยอ ยกย่องคนที่ฆ่าตัวตายว่าเป็นผู้กล้า ($\bar{X} = 1.53$)

4. จิตแพทย์มีความคิดเห็นต่อวิธีการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายในพาดหัวข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันว่ามีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.94$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า จิตแพทย์เห็นว่ามียิทธิพลน้อย คือ การเสนอข่าวฆ่าตัวตายในพาดหัวข่าวหน้าหนึ่งโดยใช้อักษรขนาดใหญ่ ($\bar{X} = 2.20$) การเสนอเนื้อหาข่าวฆ่าตัวตายอย่างต่อเนื่องติดต่อกันมากกว่า 1 วัน ซึ่งอาจเป็นข่าวของคนที่ฆ่าตัวตายรายเดียวกัน หรือคนละรายก็ได้ ($\bar{X} = 2.12$) ระบุสาเหตุการฆ่าตัวตายอย่างง่ายจากการสอบถามความเห็นของคน ใกล้ชิดหรือหลักฐานรอบ ๆ ตัวผู้ฆ่าตัวตาย ($\bar{X} = 2.00$) การเสนอข่าวฆ่าตัวตายให้เป็นข่าวครึกโครมโดยใช้เนื้อที่ในการลงข่าวมากกว่าข่าวอื่น ๆ ในหน้าหนึ่งเพื่อให้เป็นข่าวใหญ่ ($\bar{X} = 1.96$) การเสนอภาพคนฆ่าตัวตายรายเดียวกันหรือคนละรายก็ได้ในหน้าหนังสือพิมพ์ติดต่อกันมากกว่า 1 วัน ($\bar{X} = 1.96$) การเสนอภาพข่าวฆ่าตัวตายเพื่อให้เห็นภาพพร้อมทั้งเนื้อหาข่าวที่อธิบายถึงวิธีการฆ่าตัวตายอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 1.92$) เขียนพาดหัวข่าวและเนื้อหาข่าวโดยใช้ภาษารุนแรงและไม่เหมาะสม ($\bar{X} = 1.92$) การเสนอรายละเอียดของเนื้อหาข่าวฆ่าตัวตายเกี่ยวกับวิธีการที่ใช้ในการฆ่าตัวตายอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 1.88$) การเสนอข่าวในลักษณะสรรเสริญ เยินยอ ยกย่องคนที่ฆ่าตัวตายว่าเป็นผู้กล้า ($\bar{X} = 1.76$) และการเสนอข่าวโดยเน้นผลบวกของการฆ่าตัวตายว่ามีส่วนทำให้เกิดผลดี ($\bar{X} = 1.64$)

5. นักจิตวิทยามีความคิดเห็นต่อวิธีการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายในพาดหัวข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันว่ามีอิทธิพลน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.48$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักจิตวิทยาเห็นว่ามียิทธิพลน้อย คือ การเสนอเนื้อหาข่าวฆ่าตัวตายอย่างต่อเนื่องติดต่อกันมากกว่า 1 วัน ซึ่งอาจเป็นข่าวของคนที่ฆ่าตัวตายรายเดียวกัน หรือคนละรายก็ได้ ($\bar{X} = 1.62$) และการเสนอข่าวฆ่าตัวตายในพาดหัวข่าวหน้าหนึ่งโดยใช้อักษรขนาดใหญ่ ($\bar{X} = 1.58$) นักจิตวิทยาเห็นว่ามียิทธิพลน้อยที่สุด คือ การเสนอข่าวฆ่าตัวตายให้เป็นข่าวครึกโครมโดยใช้เนื้อที่ในการลงข่าวมากกว่าข่าวอื่น ๆ ในหน้าหนึ่งเพื่อให้เป็นข่าวใหญ่ ($\bar{X} = 1.50$) การเสนอภาพคนฆ่าตัวตายรายเดียวกันหรือคนละรายก็ได้ในหน้าหนังสือพิมพ์ติดต่อกันมากกว่า 1 วัน ($\bar{X} = 1.50$) เขียนพาดหัวข่าวและเนื้อหาข่าวโดยใช้ภาษารุนแรงและไม่เหมาะสม

($\bar{X} = 1.50$) การเสนอข่าวโดยเน้นผลบวกของการฆ่าตัวตายว่ามีส่วนทำให้เกิดผลดี ($\bar{X} = 1.46$) การเสนอรายละเอียดของเนื้อหาข่าวฆ่าตัวตายเกี่ยวกับวิธีการที่ใช้ในการฆ่าตัวตายอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 1.42$) การเสนอภาพข่าวฆ่าตัวตายเพื่อให้เห็นภาพพร้อมทั้งเนื้อหาข่าวที่อธิบายวิธีการฆ่าตัวตายอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 1.42$) รับผิดชอบต่อเหตุการณ์ฆ่าตัวตายอย่างง่ายจากการสอบถามความเห็นของคนใกล้ชิดหรือหลักฐานรอบ ๆ ตัวผู้ฆ่าตัวตาย ($\bar{X} = 1.42$) และการเสนอข่าวในลักษณะสรรเสริญ เยินยอ ยกย่องคนที่ฆ่าตัวตายว่าเป็นผู้กล้า ($\bar{X} = 1.38$)

6. บุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียงมีความคิดเห็นต่อวิธีการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายในพาดหัวข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายงานว่ามีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.78$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า บุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียงเห็นว่ามีอิทธิพลน้อย คือ การเสนอข่าวฆ่าตัวตายในพาดหัวข่าวหน้าหนึ่งโดยใช้อักษรขนาดใหญ่ ($\bar{X} = 2.31$) รับผิดชอบต่อเหตุการณ์ฆ่าตัวตายอย่างง่ายจากการสอบถามความเห็นของคนใกล้ชิดหรือหลักฐานรอบ ๆ ตัวผู้ฆ่าตัวตาย ($\bar{X} = 2.27$) การเสนอข่าวฆ่าตัวตายให้เป็นข่าวครึกโครมโดยใช้เนื้อที่ในการลงข่าวมากกว่าข่าวอื่น ๆ ในหน้าหนึ่งเพื่อให้เป็นข่าวใหญ่ ($\bar{X} = 1.88$) การเสนอเนื้อหาข่าวฆ่าตัวตายอย่างต่อเนื่องติดต่อกันมากกว่า 1 วัน ซึ่งอาจเป็นข่าวของคนที่ฆ่าตัวตายรายเดียวกัน หรือคนละรายก็ได้ ($\bar{X} = 1.85$) การเสนอภาพคนฆ่าตัวตายรายเดียวกันหรือคนละรายก็ได้ในหน้าหนังสือพิมพ์ติดต่อกันมากกว่า 1 วัน ($\bar{X} = 1.81$) เขียนพาดหัวข่าวและเนื้อหาข่าวโดยใช้ภาษารุนแรงและไม่เหมาะสม ($\bar{X} = 1.65$) การเสนอภาพข่าวฆ่าตัวตายเพื่อให้เห็นภาพพร้อมทั้งเนื้อหาข่าวที่อธิบายถึงวิธีการฆ่าตัวตายอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 1.58$) การเสนอข่าวโดยเน้นผลบวกของการฆ่าตัวตายว่ามีส่วนทำให้เกิดผลดี ($\bar{X} = 1.54$) และการเสนอรายละเอียดของเนื้อหาข่าวฆ่าตัวตายเกี่ยวกับวิธีการที่ใช้ในการฆ่าตัวตายอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 1.54$) บุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียงเห็นว่ามีอิทธิพลน้อยที่สุด คือ การเสนอข่าวในลักษณะสรรเสริญ เยินยอ ยกย่องคนที่ฆ่าตัวตายว่าเป็นผู้กล้า ($\bar{X} = 1.42$)

7. บุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายงานว่ามีความคิดเห็นต่อวิธีการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายในพาดหัวข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายงานว่ามีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.35$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า บุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายงานว่าเห็นว่ามีอิทธิพลปานกลาง คือ การเสนอข่าวฆ่าตัวตายในพาดหัวข่าวหน้าหนึ่งโดยใช้อักษรขนาดใหญ่ ($\bar{X} = 2.98$) การเสนอข่าวฆ่าตัวตายให้เป็นข่าวครึกโครมโดยใช้เนื้อที่ในการลงข่าวมากกว่าข่าวอื่น ๆ ในหน้าหนึ่งเพื่อให้เป็นข่าวใหญ่ ($\bar{X} = 2.60$) การเสนอเนื้อหาข่าวฆ่าตัวตายอย่างต่อเนื่องติดต่อกันมากกว่า 1 วัน ซึ่งอาจเป็นข่าวของคนที่ฆ่าตัวตายรายเดียวกัน หรือคนละรายก็ได้ ($\bar{X} = 2.57$) และรับผิดชอบต่อเหตุการณ์ฆ่าตัวตายอย่างง่ายจากการสอบถามความเห็นของคนใกล้ชิดหรือหลักฐานรอบ ๆ ตัวผู้ฆ่าตัวตาย ($\bar{X} = 2.52$) บุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์รายงานว่าเห็นว่ามีอิทธิพลน้อย คือ เขียนพาดหัวข่าวและเนื้อหาข่าวโดยใช้ภาษารุนแรงและไม่เหมาะสม ($\bar{X} = 2.46$) การเสนอภาพคนฆ่าตัวตายรายเดียวกันหรือคนละรายก็ได้ในหน้าหนังสือพิมพ์ติดต่อกันมากกว่า 1 วัน ($\bar{X} = 2.29$) การเสนอรายละเอียดของเนื้อหาข่าวฆ่าตัวตายเกี่ยวกับวิธีการที่ใช้ในการฆ่าตัวตายอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 2.14$) การเสนอภาพข่าวฆ่าตัวตาย เพื่อให้เห็นภาพพร้อมทั้งเนื้อหาข่าวที่อธิบายถึงวิธีการฆ่าตัวตาย

อย่างชัดเจน ($\bar{X} = 2.14$) การเสนอข่าวโดยเน้นผลบวกของการฆ่าตัวตายว่ามีส่วนทำให้เกิดผลดี ($\bar{X} = 1.98$) และการเสนอข่าวในลักษณะสรรเสริญ เยินยอ ยกย่องคนที่ฆ่าตัวตายว่าเป็นผู้กล้า ($\bar{X} = 1.79$)

8. บุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์มีความคิดเห็นต่อวิธีการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายในพาดหัวข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายงานว่ามีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.95$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า บุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์เห็นว่ามีอิทธิพลน้อย คือ การเสนอข่าวฆ่าตัวตายในพาดหัวข่าวหน้าหนึ่งโดยใช้อักษรขนาดใหญ่ ($\bar{X} = 2.46$) การเสนอเนื้อหาข่าวฆ่าตัวตายอย่างต่อเนื่องติดต่อกันมากกว่า 1 วัน ซึ่งอาจเป็นข่าวของคนที่ฆ่าตัวตายรายเดียวกัน หรือคนละรายก็ได้ ($\bar{X} = 2.35$) การเสนอข่าวฆ่าตัวตายให้เป็นข่าวครึกโครมโดยใช้เนื้อที่ในการลงข่าวมากกว่าข่าวอื่น ๆ ในหน้าหนึ่งเพื่อให้เป็นข่าวใหญ่ ($\bar{X} = 2.30$) เขียนพาดหัวข่าวและเนื้อหาข่าวโดยใช้ภาษารุนแรงและไม่เหมาะสม ($\bar{X} = 2.03$) การเสนอภาพคนฆ่าตัวตายรายเดียวกันหรือคนละรายก็ได้ในหน้าหนังสือพิมพ์ติดต่อกันมากกว่า 1 วัน ($\bar{X} = 1.98$) รับผิดชอบต่อเหตุการณ์ฆ่าตัวตายอย่างง่ายจากการสอบถามความเห็นของคนใกล้ชิดหรือหลักฐานรอบ ๆ ตัวผู้ฆ่าตัวตาย ($\bar{X} = 1.83$) การเสนอข่าวโดยเน้นผลบวกของการฆ่าตัวตายว่ามีส่วนทำให้เกิดผลดี ($\bar{X} = 1.79$) การเสนอรายละเอียดของเนื้อหาข่าวฆ่าตัวตายเกี่ยวกับวิธีการที่ใช้ในการฆ่าตัวตายอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 1.65$) การเสนอภาพข่าวฆ่าตัวตาย เพื่อให้เห็นภาพพร้อมทั้งเนื้อหาข่าวที่อธิบายถึงวิธีการฆ่าตัวตายอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 1.62$) และการเสนอข่าวในลักษณะสรรเสริญ เยินยอ ยกย่องคนที่ฆ่าตัวตายว่าเป็นผู้กล้า ($\bar{X} = 1.51$)

9. บุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์มีความคิดเห็นต่อวิธีการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายในพาดหัวข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายงานว่ามีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.22$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า บุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์เห็นว่ามีอิทธิพลปานกลาง คือ การเสนอข่าวฆ่าตัวตายในพาดหัวข่าวหน้าหนึ่งโดยใช้อักษรขนาดใหญ่ ($\bar{X} = 3.42$) และการเสนอข่าวฆ่าตัวตายให้เป็นข่าวครึกโครมโดยใช้เนื้อที่ในการลงข่าวมากกว่าข่าวอื่น ๆ ในหน้าหนึ่งเพื่อให้เป็นข่าวใหญ่ ($\bar{X} = 2.61$) บุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์เห็นว่ามีอิทธิพลน้อย คือ การเสนอข่าวในลักษณะสรรเสริญ เยินยอ ยกย่องคนที่ฆ่าตัวตายว่าเป็นผู้กล้า ($\bar{X} = 2.30$) การเสนอเนื้อหาข่าวฆ่าตัวตายอย่างต่อเนื่องติดต่อกันมากกว่า 1 วัน ซึ่งอาจเป็นข่าวของคนที่ฆ่าตัวตายรายเดียวกัน หรือคนละรายก็ได้ ($\bar{X} = 2.27$) รับผิดชอบต่อเหตุการณ์ฆ่าตัวตายอย่างง่ายจากการสอบถามความเห็นของคนใกล้ชิดหรือหลักฐานรอบ ๆ ตัวผู้ฆ่าตัวตาย ($\bar{X} = 2.06$) การเสนอภาพคนฆ่าตัวตายรายเดียวกันหรือคนละรายก็ได้ในหน้าหนังสือพิมพ์ติดต่อกันมากกว่า 1 วัน ($\bar{X} = 1.97$) เขียนพาดหัวข่าวและเนื้อหาข่าวโดยใช้ภาษารุนแรงและไม่เหมาะสม ($\bar{X} = 1.97$) การเสนอรายละเอียดของเนื้อหาข่าวฆ่าตัวตายเกี่ยวกับวิธีการที่ใช้ในการฆ่าตัวตายอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 1.94$) การเสนอภาพข่าวฆ่าตัวตายเพื่อให้เห็นภาพพร้อมทั้งเนื้อหาข่าวที่อธิบายถึงวิธีการฆ่าตัวตายอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 1.82$) การเสนอข่าวโดยเน้นผลบวกของการฆ่าตัวตายว่ามีส่วนทำให้เกิดผลดี ($\bar{X} = 1.79$)

10. บุคลากรทางด้านภาพยนตร์มีความคิดเห็นต่อวิธีการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายในพาดหัวข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายงานว่ามีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.18$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ

พบว่า บุคลากรทางด้านภาพยนตร์เห็นว่าม็อบทริฟพลปานกลาง คือ การเสนอข่าวฆ่าตัวตายในพาดหัวข่าวหน้าหนึ่งโดยใช้อักษรขนาดใหญ่ ($\bar{X} = 3.08$) บุคลากรทางด้านภาพยนตร์เห็นด้วยในระดับน้อย คือ การเสนอข่าวฆ่าตัวตายให้เป็นข่าวครึกโครมโดยใช้เนื้อที่ในการลงข่าวมากกว่าข่าวอื่น ๆ ในหน้าหนึ่งเพื่อให้เป็นข่าวใหญ่ ($\bar{X} = 2.38$) การเสนอข่าวในลักษณะสรรเสริญ เยินยอ ยกย่องคนที่ฆ่าตัวตายว่าเป็นผู้กล้า ($\bar{X} = 2.38$) การเสนอเนื้อหาข่าวฆ่าตัวตายอย่างต่อเนื่องติดต่อกันมากกว่า 1 วัน ซึ่งอาจเป็นข่าวของคนที่ย่ำแย่ตายรายเดียวกัน หรือคนละรายก็ได้ ($\bar{X} = 2.25$) การเสนอรายละเอียดของเนื้อหาข่าวฆ่าตัวตายเกี่ยวกับวิธีการที่ใช้ในการฆ่าตัวตายอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 2.00$) เขียนพาดหัวข่าวและเนื้อหาข่าวโดยใช้ภาษารุนแรงและไม่เหมาะสม ($\bar{X} = 2.00$) การเสนอข่าวโดยเน้นผลบวกของการฆ่าตัวตายว่ามีส่วนทำให้เกิดผลดี ($\bar{X} = 1.96$) การเสนอภาพคนฆ่าตัวตายรายเดียวกันหรือคนละรายก็ได้ในหน้าหนังสือพิมพ์ติดต่อกันมากกว่า 1 วัน ($\bar{X} = 1.96$) การเสนอภาพข่าวฆ่าตัวตายเพื่อให้เห็นภาพพร้อมทั้งเนื้อหาข่าวที่อธิบายถึงวิธีการฆ่าตัวตายอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 1.92$) และริบรึบสาเหตุการฆ่าตัวตายอย่างง่ายจากการสอบถามความเห็นของคนใกล้ชิดหรือหลักฐานรอบ ๆ ตัวผู้ฆ่าตัวตาย ($\bar{X} = 1.88$)

ตาราง 14 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของวิธีการนำเสนอข่าวและละครในโทรทัศน์ โดยจำแนกตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง

	วิธีการนำเสนอข่าวและละครในโทรทัศน์ เกี่ยวกับการฆ่าตัวตาย	1		2		3		4		5		6		7		8		9		10	
		N = 30	$\bar{X}$ S.D.	N = 21	$\bar{X}$ S.D.	N = 19	$\bar{X}$ S.D.	N = 25	$\bar{X}$ S.D.	N = 26	$\bar{X}$ S.D.	N = 26	$\bar{X}$ S.D.	N = 63	$\bar{X}$ S.D.	N = 63	$\bar{X}$ S.D.	N = 33	$\bar{X}$ S.D.	N = 24	$\bar{X}$ S.D.
11	การเสนอข่าวฆ่าตัวตายอย่างครึกโครมใน ในโทรทัศน์จนกลายเป็นข่าวใหญ่กว่าข่าว อื่น ๆ	2.63	1.52	2.19	1.12	1.79	0.63	1.84	1.07	1.58	0.99	1.88	0.99	2.38	1.02	2.10	1.04	2.12	1.02	2.13	0.99
12	การเสนอเนื้อหาข่าวฆ่าตัวตายอย่างต่อเนื่อง ติดต่อกันมากกว่า 1 วัน ซึ่งอาจเป็นข่าวของ คนที่ฆ่าตัวตายรายเดียวกัน หรือคนละราย ก็ได้	2.47	1.46	2.14	1.15	1.89	0.81	1.88	1.15	1.54	0.81	1.73	0.92	2.41	0.99	2.06	0.97	2.27	1.07	2.13	1.03
13	แพร่ภาพคนฆ่าตัวตายในโทรทัศน์วันละ หลายครั้งซ้ำกันหรือติดต่อกันมากกว่า 1 วัน	2.43	1.65	1.90	1.09	1.74	0.87	2.04	1.37	1.31	0.74	1.50	0.71	2.16	1.12	1.78	1.04	1.94	1.14	2.21	1.14

ตาราง 14 (ต่อ)

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
วิธีการนำเสนอข่าวและละครในโทรทัศน์ เกี่ยวกับการฆ่าตัวตาย										
	N = 30	N = 21	N = 19	N = 25	N = 26	N = 26	N = 63	N = 63	N = 33	N = 24
	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.
14 แพทย์ภพคนฆ่าตัวตายพร้อมกับรายละเอียดย่อย										
15 ท่อระบายถึงวิธีการที่ใช้ฆ่าตัวตายอย่างชัดเจน	2.63 1.67	2.10 1.18	1.58 0.77	1.84 1.25	1.38 0.80	1.54 0.65	2.02 0.99	1.51 0.78	1.82 1.07	2.13 1.23
ใช้ภาษาพูดในการรายงานข่าวและเนื้อหาข่าว เช่น " แพ้ชนะฆ่าตัวตายระบอบ " ซึ่งทำให้ผู้ชมเกิดความเข้าใจผิดและอาจส่งผลต่อการฆ่าตัวตายในอนาคต	1.83 0.91	1.86 0.91	1.89 1.05	1.96 1.17	1.73 1.15	1.69 0.97	2.32 1.12	1.63 1.02	2.06 1.22	2.08 1.21
16 รับสรุปสาเหตุการฆ่าตัวตายอย่างง่ายจากการสัมภาษณ์คนใกล้ชิดหรือหลักฐานรอบ ๆ ตัวผู้ฆ่าตัวตาย เช่น จดหมายลาตาย ยา	2.23 1.50	2.00 0.95	2.00 1.11	1.96 1.27	1.38 0.75	2.15 1.38	2.27 1.10	1.70 0.94	1.88 1.02	1.96 1.23

ตาราง 14 (ต่อ)

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
วิธีการนำเสนอข่าวและกรณีโทรทัศน์ เกี่ยวกับการฆ่าตัวตาย										
	N = 30	N = 21	N = 19	N = 25	N = 26	N = 26	N = 63	N = 63	N = 33	N = 24
	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.
17 นำเสนอบทละครโทรทัศน์เกี่ยวกับการฆ่าตัว ตายโดยให้เห็นภาพไปพร้อม ๆ กับวิธีการที่ ใช้ในการฆ่าตัวตายอย่างชัดเจน	2.77 1.65	2.10 1.18	1.74 1.05	1.76 1.16	1.35 0.75	1.50 0.81	1.98 1.02	1.54 0.91	1.64 0.70	1.92 0.97
18 มีการดำเนินเรื่องราวในบทละครโทรทัศน์ ของผู้แสดงที่มีการใช้อาวุธในการฆ่าตัวเอง และเล่าต่อเนื่องอย่างเป็นขั้นตอน	2.33 1.56	1.86 0.91	1.63 1.01	1.76 1.16	1.54 0.90	1.62 0.80	2.21 1.17	1.57 0.95	1.73 0.91	1.96 0.95
19 เน้นความสามารถที่นายกองโอบนบพาท การแสดงของพระเอกและผู้ร้ายในละคร โทรทัศน์ที่มีการใช้กำลังในการต่อสู้กันและ ใช้อาวุธทำลายกันจนถึงชีวิต	2.87 1.63	2.52 1.08	1.74 0.93	1.84 1.28	1.54 0.99	1.77 0.91	2.25 1.26	1.65 0.95	1.97 0.95	1.83 1.09
รวม	2.47 1.12	2.07 0.85	1.78 0.72	1.90 1.15	1.48 0.79	1.71 0.70	2.22 0.86	1.73 0.77	1.94 0.64	2.04 0.79

จากตาราง 14 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อวิธีการนำเสนอข่าวและละครในโทรทัศน์เกี่ยวกับการฆ่าตัวตาย ดังนี้ คือ

1. คนที่พยายามฆ่าตัวตายมีความคิดเห็นต่อวิธีการนำเสนอข่าวและละครในโทรทัศน์เกี่ยวกับการฆ่าตัวตายว่ามีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.47$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า คนที่พยายามฆ่าตัวตายเห็นว่าอิทธิพลปานกลาง คือ เน้นความสามารถที่นายกองในบทบาทการแสดงของพระเอกและผู้ร้ายในละครโทรทัศน์ที่มีการใช้กำลังในการต่อสู้กันและใช้อาวุธทำลายกันจนถึงชีวิต ($\bar{X} = 2.87$) นำเสนอบทละครโทรทัศน์เกี่ยวกับการฆ่าตัวตายโดยให้เห็นภาพไปพร้อม ๆ กับวิธีการที่ใช้ในการฆ่าตัวตายอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 2.77$) การเสนอข่าวฆ่าตัวตายอย่างครึกโครมในโทรทัศน์จนกลายเป็นข่าวใหญ่กว่าข่าวอื่น ๆ ($\bar{X} = 2.63$) และแพร่ภาพคนฆ่าตัวตายพร้อมกับรายละเอียดที่อธิบายถึงวิธีการที่ใช้ฆ่าตัวตายอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 2.63$) คนที่พยายามฆ่าตัวตายเห็นว่าอิทธิพลน้อย คือ การเสนอเนื้อหาข่าวฆ่าตัวตายอย่างต่อเนื่องติดต่อกันมากกว่า 1 วันซึ่งอาจจะเป็นข่าวของคนที่ฆ่าตัวตายรายเดียวกันหรือคนละรายก็ได้ ($\bar{X} = 2.47$) แพร่ภาพคนฆ่าตัวตายในโทรทัศน์วันละหลายครั้งซ้ำกันหรือติดต่อกันมากกว่า 1 วัน ($\bar{X} = 2.43$) มีการดำเนินเรื่องราวในบทละครโทรทัศน์ของผู้แสดงที่มีการใช้อาวุธในการฆ่าตัวเองและฆ่าคนอื่นอย่างเป็นขั้นเป็นตอน ($\bar{X} = 2.33$) รับผิดชอบสาเหตุการฆ่าตัวตายอย่างง่ายจากการสัมภาษณ์คนใกล้ชิดหรือหลักฐานรอบ ๆ ตัวผู้ฆ่าตัวตาย ($\bar{X} = 2.23$) และใช้ภาษาพูดในการรายงานหัวข่าวและเนื้อหาข่าว ($\bar{X} = 1.83$)

2. คนใกล้ชิดมีความคิดเห็นต่อวิธีการนำเสนอข่าวและละครในโทรทัศน์เกี่ยวกับการฆ่าตัวตายว่ามีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.07$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า คนใกล้ชิดเห็นว่าอิทธิพลปานกลาง คือ เน้นความสามารถที่นายกองในบทบาทการแสดงของพระเอกและผู้ร้ายในละครโทรทัศน์ ที่มีการใช้กำลังในการต่อสู้กันและใช้อาวุธทำลายกันจนถึงชีวิต ($\bar{X} = 2.52$) คนใกล้ชิดเห็นว่าอิทธิพลน้อย คือ การเสนอข่าวฆ่าตัวตายอย่างครึกโครมในโทรทัศน์จนกลายเป็นข่าวใหญ่กว่าข่าวอื่น ๆ ($\bar{X} = 2.19$) การเสนอเนื้อหาข่าวฆ่าตัวตายอย่างต่อเนื่องติดต่อกันมากกว่า 1 วัน ซึ่งอาจจะเป็นข่าวของคนที่ฆ่าตัวตายรายเดียวกันหรือคนละรายก็ได้ ($\bar{X} = 2.14$) แพร่ภาพคนฆ่าตัวตายพร้อมกับรายละเอียดที่อธิบายถึงวิธีการที่ใช้ฆ่าตัวตายอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 2.10$) นำเสนอบทละครโทรทัศน์เกี่ยวกับการฆ่าตัวตายโดยให้เห็นภาพไปพร้อม ๆ กับวิธีการที่ใช้ในการฆ่าตัวตายอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 2.10$) รับผิดชอบสาเหตุการฆ่าตัวตายอย่างง่ายจากการสัมภาษณ์คนใกล้ชิดหรือหลักฐานรอบ ๆ ตัวผู้ฆ่าตัวตาย ($\bar{X} = 2.00$) แพร่ภาพคนฆ่าตัวตายในโทรทัศน์วันละหลายครั้งซ้ำกันหรือติดต่อกันมากกว่า 1 วัน ($\bar{X} = 1.90$) ใช้ภาษาพูดในการรายงานหัวข่าวและเนื้อหาข่าว ($\bar{X} = 1.86$) และมีการดำเนินเรื่องราวในบทละครโทรทัศน์ของผู้แสดง ที่มีการใช้อาวุธในการฆ่าตัวเองและฆ่าคนอื่นอย่างเป็นขั้นเป็นตอน ($\bar{X} = 1.86$)

3. อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวมีความคิดเห็นต่อวิธีการนำเสนอข่าวและละครในโทรทัศน์เกี่ยวกับการฆ่าตัวตายว่ามีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.78$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวเห็นว่าอิทธิพลน้อย คือ รับผิดชอบสาเหตุการฆ่าตัวตายอย่างง่ายจากการสัมภาษณ์คนใกล้ชิดหรือรอบ ๆ ตัวผู้ฆ่าตัวตาย ($\bar{X} = 2.00$) การเสนอเนื้อหาข่าวฆ่าตัวตายอย่างต่อเนื่องติดต่อกันมากกว่า 1

วัน ซึ่งอาจจะเป็นข่าวของคนที่มาตัวตายรายเดียวกันหรือคนละรายก็ได้ ($\bar{X} = 1.89$) ใช้ภาษาพูดในการรายงานหัวข่าวและเนื้อหาข่าว ($\bar{X} = 1.89$) การเสนอข่าวมาตัวตายอย่างครึกโครมในโทรทัศน์จนกลายเป็นข่าวใหญ่กว่าข่าวอื่น ๆ ($\bar{X} = 1.79$) แพทย์ภาพคนมาตัวตายในโทรทัศน์วันละหลายครั้งซ้ำกันหรือติดต่อกันมากกว่า 1 วัน ($\bar{X} = 1.74$) นำเสนอบทละครโทรทัศน์เกี่ยวกับการมาตัวตายโดยให้เห็นภาพไปพร้อมๆ กับวิธีการที่ใช้ในการมาตัวตายอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 1.74$) เน้นความสามารถที่น่ายอกย่องในบทบาทการแสดงของพระเอกและผู้ร้ายในละครโทรทัศน์ที่มีการใช้กำลังในการต่อสู้กันและใช้อาวุธทำลายกันจนถึงชีวิต ($\bar{X} = 1.74$) มีการดำเนินเรื่องราวในบทละครโทรทัศน์ของผู้แสดงที่มีการใช้อาวุธในการฆ่าตัวเองและฆ่าคนอื่นอย่างเป็นขั้นเป็นตอน ($\bar{X} = 1.63$) และแพทย์ภาพคนมาตัวตายพร้อมกับรายละเอียดที่อธิบายถึงวิธีการที่ใช้มาตัวตายอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 1.58$)

4. จิตแพทย์มีความคิดเห็นต่อวิธีการนำเสนอข่าวและละครในโทรทัศน์เกี่ยวกับการมาตัวตายว่ามีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.90$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า จิตแพทย์เห็นว่าอิทธิพลน้อย คือ แพทย์ภาพคนมาตัวตายในโทรทัศน์วันละหลายครั้งซ้ำกันหรือติดต่อกันมากกว่า 1 วัน ($\bar{X} = 2.04$) ใช้ภาษาพูดในการรายงานหัวข่าวและเนื้อหาข่าว ($\bar{X} = 1.96$) รับผิดชอบสาเหตุการมาตัวตายอย่างง่ายจากการสัมภาษณ์คนใกล้ชิดหรือหลักฐานรอบ ๆ ตัวผู้มาตัวตาย ($\bar{X} = 1.96$) การเสนอเนื้อหาข่าวมาตัวตายอย่างต่อเนื่องติดต่อกันมากกว่า 1 วันซึ่งอาจเป็นข่าวของคนที่มาตัวตายรายเดียวกันหรือคนละรายก็ได้ ($\bar{X} = 1.88$) การเสนอข่าวมาตัวตายอย่างครึกโครมในโทรทัศน์จนกลายเป็นข่าวใหญ่กว่าข่าวอื่น ๆ ($\bar{X} = 1.84$) แพทย์ภาพคนมาตัวตายพร้อมกับรายละเอียดที่อธิบายถึงวิธีการที่ใช้มาตัวตายอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 1.84$) เน้นความสามารถที่น่ายอกย่องในบทบาทการแสดงของพระเอกและผู้ร้ายในละครโทรทัศน์ที่มีการใช้กำลังในการต่อสู้กันและใช้อาวุธทำลายกันจนถึงชีวิต ($\bar{X} = 1.84$) นำเสนอบทละครโทรทัศน์เกี่ยวกับการมาตัวตายโดยให้เห็นภาพไปพร้อมๆ กับวิธีการที่ใช้ในการมาตัวตายอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 1.76$) และมีการดำเนินเรื่องราวในบทละครโทรทัศน์ของผู้แสดงที่มีการใช้อาวุธในการฆ่าตัวเองและฆ่าคนอื่นอย่างเป็นขั้นเป็นตอน ($\bar{X} = 1.76$)

5. นักจิตวิทยามีความคิดเห็นต่อวิธีการนำเสนอข่าวและละครในโทรทัศน์เกี่ยวกับการมาตัวตายว่ามีอิทธิพลน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.48$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักจิตวิทยาเห็นว่าอิทธิพลน้อย คือ ใช้ภาษาพูดในการรายงานหัวข่าวและเนื้อหาข่าว ($\bar{X} = 1.73$) การเสนอข่าวมาตัวตายอย่างครึกโครมในโทรทัศน์จนกลายเป็นข่าวใหญ่กว่าข่าวอื่น ๆ ($\bar{X} = 1.58$) การเสนอเนื้อหาข่าวมาตัวตายอย่างต่อเนื่องติดต่อกันมากกว่า 1 วันซึ่งอาจเป็นข่าวของคนที่มาตัวตายรายเดียวกันหรือคนละรายก็ได้ ($\bar{X} = 1.54$) มีการดำเนินเรื่องราวในบทละครโทรทัศน์ของผู้แสดงที่มีการใช้อาวุธในการฆ่าตัวเองและฆ่าคนอื่นอย่างเป็นขั้นเป็นตอน ($\bar{X} = 1.54$) และเน้นความสามารถที่น่ายอกย่องในบทบาทการแสดงของพระเอกและผู้ร้ายในละครโทรทัศน์ที่มีการใช้กำลังในการต่อสู้กันและใช้อาวุธทำลายกันจนถึงชีวิต ($\bar{X} = 1.54$) นักจิตวิทยาเห็นว่าอิทธิพลน้อยที่สุด คือ แพทย์ภาพคนมาตัวตายพร้อมกับรายละเอียดที่อธิบายถึงวิธีการที่ใช้มาตัวตายอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 1.38$) รับผิดชอบสาเหตุการมาตัวตายอย่างง่ายจากการสัมภาษณ์คนใกล้ชิดหรือหลักฐานรอบ ๆ

ตัวผู้ฆ่าตัวตาย ($\bar{X} = 1.38$) นำเสนอบทละครโทรทัศน์เกี่ยวกับการฆ่าตัวตายโดยให้เห็นภาพไปพร้อม ๆ กับวิธีการที่ใช้ในการฆ่าตัวตายอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 1.35$) และ แพร่ภาพคนฆ่าตัวตายในโทรทัศน์วันละหลายครั้งซ้ำกันหรือติดต่อกันมากกว่า 1 วัน ($\bar{X} = 1.31$)

6. บุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียงมีความคิดเห็นต่อวิธีการนำเสนอข่าวและละครในโทรทัศน์เกี่ยวกับการฆ่าตัวตายเป็นมีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.71$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า บุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียงเห็นว่ามีอิทธิพลน้อย คือ รับผิดชอบสาเหตุการฆ่าตัวตายอย่างง่ายจากการสัมภาษณ์คนใกล้ชิดหรือหลักฐานรอบ ๆ ตัวผู้ฆ่าตัวตาย ($\bar{X} = 2.15$) การเสนอข่าวฆ่าตัวตายอย่างครึกโครมในโทรทัศน์จนกลายเป็นข่าวใหญ่กว่าข่าวอื่น ๆ ($\bar{X} = 1.88$) เน้นความสามารถที่น่ายกล่องในบทบาทการแสดงของพระเอกและผู้ร้ายในละครโทรทัศน์ที่มีการใช้กำลังในการต่อสู้กันและใช้อาวุธทำลายกันจนถึงชีวิต ($\bar{X} = 1.77$) การเสนอเนื้อหาข่าวฆ่าตัวตายอย่างต่อเนื่องติดต่อกันมากกว่า 1 วัน ซึ่งอาจจะเป็นข่าวของคนี่ฆ่าตัวตายรายเดียวกันหรือคนละรายก็ได้ ($\bar{X} = 1.73$) ใช้ภาษาพูดในการรายงานหัวข่าวและเนื้อหาข่าว ($\bar{X} = 1.69$) มีการดำเนินเรื่องราวในบทละครโทรทัศน์ของผู้แสดง ที่มีการใช้อาวุธในการฆ่าตัวเองและฆ่าคนอื่นอย่างเป็นขั้นเป็นตอน ($\bar{X} = 1.62$) และแพร่ภาพคนฆ่าตัวตายพร้อมกับรายละเอียดที่อธิบายถึงวิธีการที่ใช้ฆ่าตัวตายอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 1.54$) บุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียงเห็นว่ามีอิทธิพลน้อยที่สุด คือ แพร่ภาพคนฆ่าตัวตายในโทรทัศน์วันละหลายครั้งซ้ำกันหรือติดต่อกันมากกว่า 1 วัน ($\bar{X} = 1.50$) และนำเสนอบทละครโทรทัศน์เกี่ยวกับการฆ่าตัวตายโดยให้เห็นภาพไปพร้อม ๆ กับวิธีการที่ใช้ในการฆ่าตัวตายอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 1.50$)

7. บุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันมีความคิดเห็นต่อวิธีการนำเสนอข่าวและละครในโทรทัศน์เกี่ยวกับการฆ่าตัวตายเป็นมีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.22$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า บุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันเห็นว่ามีอิทธิพลน้อย คือ การเสนอเนื้อหาข่าวฆ่าตัวตายอย่างต่อเนื่องติดต่อกันมากกว่า 1 วันซึ่งอาจจะเป็นข่าวของคนี่ฆ่าตัวตายรายเดียวกันหรือคนละรายก็ได้ ($\bar{X} = 2.41$) การเสนอข่าวฆ่าตัวตายอย่างครึกโครมในโทรทัศน์จนกลายเป็นข่าวใหญ่กว่าข่าวอื่น ๆ ($\bar{X} = 2.38$) ใช้ภาษาพูดในการรายงานหัวข่าวและเนื้อหาข่าว ($\bar{X} = 2.32$) รับผิดชอบสาเหตุการฆ่าตัวตายอย่างง่ายจากการสัมภาษณ์คนใกล้ชิดหรือหลักฐานรอบ ๆ ตัวผู้ฆ่าตัวตาย ($\bar{X} = 2.27$) เน้นความสามารถที่น่ายกล่องในบทบาทการแสดงของพระเอกและผู้ร้ายในละครโทรทัศน์ ที่มีการใช้กำลังในการต่อสู้กันและใช้อาวุธทำลายกันจนถึงชีวิต ($\bar{X} = 2.25$) มีการดำเนินเรื่องราวในบทละครโทรทัศน์ของผู้แสดงที่มีการใช้อาวุธในการฆ่าตัวเองและฆ่าคนอื่นอย่างเป็นขั้นเป็นตอน ($\bar{X} = 2.21$) แพร่ภาพคนฆ่าตัวตายในโทรทัศน์วันละหลายครั้งซ้ำกันหรือติดต่อกันมากกว่า 1 วัน ($\bar{X} = 2.16$) แพร่ภาพคนฆ่าตัวตายพร้อมกับรายละเอียดที่อธิบายถึงวิธีการที่ใช้ฆ่าตัวตายอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 2.02$) และนำเสนอบทละครโทรทัศน์เกี่ยวกับการฆ่าตัวตายโดยให้เห็นภาพไปพร้อม ๆ กับวิธีการที่ใช้ในการฆ่าตัวตายอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 1.98$)

8. บุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์มีความคิดเห็นต่อวิธีการนำเสนอข่าวและละครในโทรทัศน์เกี่ยวกับการฆ่าตัวตายว่ามีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.73$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า บุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์เห็นว่าอิทธิพลน้อย คือ การเสนอข่าวฆ่าตัวตายอย่างครึกโครมในโทรทัศน์จนกลายเป็นข่าวใหญ่กว่าข่าวอื่น ๆ ($\bar{X} = 2.10$) การเสนอเนื้อหาข่าวฆ่าตัวตายอย่างต่อเนื่องติดต่อกันมากกว่า 1 วัน ซึ่งอาจจะเป็นข่าวของคนที่ฆ่าตัวตายรายเดียวกันหรือคนละรายก็ได้ ($\bar{X} = 2.06$) แพร่ภาพคนฆ่าตัวตายในโทรทัศน์วันละหลายครั้งซ้ำกันหรือติดต่อกันมากกว่า 1 วัน ($\bar{X} = 1.78$) รับผิดชอบสาเหตุการฆ่าตัวตายอย่างง่ายจากการสัมภาษณ์คนใกล้ชิดหรือหลักฐานรอบ ๆ ตัวผู้ฆ่าตัวตาย ($\bar{X} = 1.70$) เน้นความสามารถที่น่ายอกย่องในบทบาทการแสดงของพระเอกและผู้ร้ายในละครโทรทัศน์ที่มีการใช้กำลังในการต่อสู้กันและใช้อาวุธทำลายกันจนถึงชีวิต ($\bar{X} = 1.65$) ใช้ภาษาพูดในการรายงานหัวข่าวและเนื้อหาข่าว ($\bar{X} = 1.63$) มีการดำเนินเรื่องราวในบทละครโทรทัศน์ของผู้แสดงที่มีการใช้อาวุธในการฆ่าตัวเองและฆ่าคนอื่น อย่างเป็นขั้นตอน ($\bar{X} = 1.57$) นำเสนอบทละครโทรทัศน์เกี่ยวกับการฆ่าตัวตายโดยให้เห็นภาพไปพร้อม ๆ กับวิธีการที่ใช้ในการฆ่าตัวตายอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 1.54$) และแพร่ภาพคนฆ่าตัวตายพร้อมกับบรรยายละเอียดที่อธิบายถึงวิธีการที่ใช้ฆ่าตัวตายอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 1.51$)

9. บุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์มีความคิดเห็นต่อวิธีการนำเสนอข่าวและละครในโทรทัศน์เกี่ยวกับการฆ่าตัวตายว่ามีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.94$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า บุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์เห็นว่าอิทธิพลน้อย คือ การเสนอเนื้อหาข่าวฆ่าตัวตายอย่างต่อเนื่องติดต่อกันมากกว่า 1 วันซึ่งอาจจะเป็นข่าวของคนที่ฆ่าตัวตายรายเดียวกันหรือคนละรายก็ได้ ($\bar{X} = 2.27$) การเสนอข่าวฆ่าตัวตายอย่างครึกโครมในโทรทัศน์จนกลายเป็นข่าวใหญ่กว่าข่าวอื่น ๆ ($\bar{X} = 2.12$) ใช้ภาษาพูดในการรายงานหัวข่าวและเนื้อหาข่าว ($\bar{X} = 2.06$) เน้นความสามารถที่น่ายอกย่องในบทบาทการแสดงของพระเอกและผู้ร้ายในละครโทรทัศน์ที่มีการใช้กำลังในการต่อสู้กันและใช้อาวุธทำลายกันจนถึงชีวิต ($\bar{X} = 1.97$) แพร่ภาพคนฆ่าตัวตายในโทรทัศน์วันละหลายครั้งซ้ำกันหรือติดต่อกันมากกว่า 1 วัน ($\bar{X} = 1.94$) รับผิดชอบสาเหตุการฆ่าตัวตายอย่างง่ายจากการสัมภาษณ์คนใกล้ชิดหรือหลักฐานรอบ ๆ ตัวผู้ฆ่าตัวตาย ($\bar{X} = 1.88$) แพร่ภาพคนฆ่าตัวตายพร้อมกับบรรยายละเอียดที่อธิบายถึงวิธีการที่ใช้ฆ่าตัวตายอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 1.82$) มีการดำเนินเรื่องราวในบทละครโทรทัศน์ของผู้แสดงที่มีการใช้อาวุธในการฆ่าตัวเองและฆ่าคนอื่นอย่างเป็นขั้นตอน ($\bar{X} = 1.73$) และนำเสนอบทละครโทรทัศน์เกี่ยวกับการฆ่าตัวตายโดยให้เห็นภาพไปพร้อม ๆ กับวิธีการที่ใช้ในการฆ่าตัวตายอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 1.64$)

10. บุคลากรทางด้านภาพยนตร์มีความคิดเห็นต่อวิธีการนำเสนอข่าวและละครในโทรทัศน์เกี่ยวกับการฆ่าตัวตายว่ามีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.04$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า บุคลากรทางด้านภาพยนตร์เห็นว่าอิทธิพลน้อย คือ แพร่ภาพคนฆ่าตัวตายในโทรทัศน์วันละหลายครั้งซ้ำกันหรือติดต่อกันมากกว่า 1 วัน ($\bar{X} = 2.21$) การเสนอข่าวฆ่าตัวตายอย่างครึกโครมในโทรทัศน์จนกลายเป็นข่าวใหญ่กว่าข่าวอื่น ๆ ($\bar{X} = 2.13$) การเสนอเนื้อหาข่าวฆ่าตัวตายอย่างต่อเนื่องติดต่อกันมากกว่า 1 วัน ซึ่งอาจจะเป็นข่าวของคนที่ฆ่าตัวตายรายเดียวกันหรือคนละรายก็ได้ ($\bar{X} = 2.13$) แพร่ภาพคนฆ่าตัวตายพร้อมกับบรรยาย

ละเอียดที่อธิบายถึงวิธีการที่ใช้ฆ่าตัวตายอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 2.13$) ใช้ภาษาพูดในการรายงานหวั่นหวาดและ
 เนื้อหาข่าว ($\bar{X} = 2.08$) รับผิดชอบสาเหตุการฆ่าตัวตายอย่างง่ายจากการสัมภาษณ์คนใกล้ชิดหรือหลักฐาน
 รอบ ๆ ตัวผู้ฆ่าตัวตาย ($\bar{X} = 1.96$) มีการดำเนินเรื่องราวในบทละครโทรทัศน์ของผู้แสดงที่มีการใช้อาวุธใน
 การฆ่าตัวเองและฆ่าคนอื่นอย่างเป็นขั้นเป็นตอน ($\bar{X} = 1.96$) นำเสนอบทละครโทรทัศน์เกี่ยวกับการฆ่าตัว
 ตายโดยให้เห็นภาพไปพร้อม ๆ กับวิธีการที่ใช้ในการฆ่าตัวตายอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 1.92$) และเน้นความ
 สามารถที่น่ายกลย่องในบทบาทการแสดงของพระเอกและผู้ร้ายในละครโทรทัศน์ที่มีการใช้กำลังในการต่อสู้กัน
 และใช้อาวุธทำลายกันจนถึงชีวิต ($\bar{X} = 1.83$)

ตาราง 15 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของวิธีการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายของวิทยุกระจายเสียง โดยจำแนกตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง

	1		2		3		4		5		6		7		8		9		10	
	วิธีการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายของวิทยุกระจายเสียง																			
	N = 30		N = 21		N = 19		N = 25		N = 26		N = 26		N = 63		N = 63		N = 33		N = 24	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
20	การเสนอหัวข้อข่าวเกี่ยวกับการฆ่าตัวตายก่อนที่จะมีการรายงานในรายละเอียดของเนื้อหาข่าว																			
21	การเสนอข่าวฆ่าตัวตายอย่างครึกโครมในวิทยุโดยใช้เวลาในการรายงานข่าวมากกว่าข่าวอื่น ๆ		2.63	1.35	2.81	1.17	2.26	1.10	2.44	1.16	1.92	0.98	2.42	0.99	2.62	1.02	2.40	0.91	3.00	1.56
22	การเสนอข่าวฆ่าตัวตายติดต่อกันมากกว่าวัน		2.80	1.54	2.24	1.14	1.79	0.71	1.92	1.12	1.46	0.81	1.85	0.78	2.30	1.01	2.00	0.95	2.27	1.40
	2.33	1.47	2.29	1.10	1.68	0.67	2.04	1.10	1.54	0.86	1.77	0.86	1.95	0.92	2.13	0.94	2.15	1.28	2.29	1.12

ตาราง 15 (ต่อ)

	1		2		3		4		5		6		7		8		9		10	
วิธีการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายของวิทยุกระจายเสียง	N = 30		N = 21		N = 19		N = 25		N = 26		N = 26		N = 63		N = 63		N = 33		N = 24	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
23	เน้นผลบวกของการฆ่าตัวตายในการรายงานเนื้อหาข่าวทางวิทยุว่าการฆ่าตัวตายมีส่วนทำให้เกิดผลดี เช่น “ ลูกฆ่าตัวตายทำให้พ่อแม่กลับมามีชีวิตกัน ”																			
24	2.43	1.70	2.10	1.22	1.42	0.51	1.72	1.02	1.42	0.95	1.42	0.64	1.89	1.11	1.63	1.02	2.03	1.19	2.04	1.20
25	2.93	1.64	2.14	1.31	1.63	0.90	1.84	1.21	1.38	0.80	1.73	0.96	1.97	0.98	1.70	0.93	2.03	1.29	2.00	1.06
วิธีสรุปสาเหตุการฆ่าตัวตายอย่างง่ายจากการสอบถามความเห็นของคนใกล้ชิด หรือหลักฐานรอบ ๆ ตัวผู้ฆ่าตัวตาย เช่น จดหมายลาตาย เครื่องดื่ม ยา ฯลฯ																				
	2.27	1.51	1.95	1.08	1.84	0.76	1.84	1.21	1.46	0.86	2.15	1.22	2.17	1.13	1.79	1.09	1.79	0.99	1.96	1.04

ตาราง 15 (ต่อ)

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
วิธีการนำเสนอข่าวผ่านตัวตายของวิทยุกระจายเสียง	N = 30	N = 21	N = 19	N = 25	N = 26	N = 26	N = 63	N = 63	N = 33	N = 24
	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.
	1.97 1.47	1.95 1.16	1.32 0.58	1.76 1.13	1.38 0.80	1.54 0.90	1.78 1.07	1.54 0.84	1.79 1.08	1.83 1.17
26 การเสนอข่าวในลักษณะใช้คำพูดสรรเสริญ เยินยอ ยกย่องคนที่ฆ่าตัวตายว่าเป็น ผู้กล้า เช่น "หนุ่มใจเด็ด โด่ดึก สังเวียก"										
รวม	2.48 1.10	2.21 0.98	1.71 0.58	1.94 1.03	1.51 0.81	1.84 0.63	2.12 0.76	1.86 0.79	2.15 0.99	2.23 0.98

จากตาราง 15 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อวิธีการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายของวิทยุกระจายเสียง ดังนี้ คือ

1. คนที่พยายามฆ่าตัวตายมีความคิดเห็นต่อวิธีการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายของวิทยุกระจายเสียงว่ามีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.48$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า คนที่พยายามฆ่าตัวตายเห็นว่ามีอิทธิพลปานกลาง คือ อธิบายรายละเอียดเนื้อหาข่าวทุกข้อความเกี่ยวกับการใช้อาวุธและวิธีการในการฆ่าตัวเองและฆ่าคนอื่น ($\bar{X} = 2.93$) การเสนอข่าวฆ่าตัวตายอย่างครึกโครมในวิทยุโดยใช้เวลาในการรายงานข่าวมากกว่าข่าวอื่น ๆ ($\bar{X} = 2.80$) และการเสนอหัวข้อข่าวเกี่ยวกับการฆ่าตัวตายก่อนที่จะมีการรายงานในรายละเอียดของเนื้อหาข่าว ($\bar{X} = 2.63$) คนที่พยายามฆ่าตัวตายเห็นว่ามีอิทธิพลน้อย คือ เน้นผลบวกของการฆ่าตัวตายในการรายงานเนื้อหาข่าวทางวิทยุว่าการฆ่าตัวตายมีส่วนทำให้เกิดผลดี ($\bar{X} = 2.43$) การเสนอข่าวฆ่าตัวตายติดต่อกันมากกว่า 1 วัน ($\bar{X} = 2.33$) รับผิดชอบสาเหตุการฆ่าตัวตายอย่างง่ายจากการสอบถามความเห็นของคนใกล้ชิดหรือหลักฐานรอบ ๆ ตัวผู้ฆ่าตัวตาย ($\bar{X} = 2.27$) และการเสนอข่าวในลักษณะใช้คำพูดสรรเสริญ เยินยอ ยกย่องคนที่ฆ่าตัวตายว่าเป็นผู้กล้า ($\bar{X} = 1.97$)

2. คนใกล้ชิดมีความคิดเห็นต่อวิธีการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายของวิทยุกระจายเสียงว่ามีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.21$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า คนใกล้ชิดเห็นว่ามีอิทธิพลปานกลาง คือ การเสนอหัวข้อข่าวเกี่ยวกับการฆ่าตัวตายก่อนที่จะมีการรายงานในรายละเอียดของเนื้อหาข่าว ($\bar{X} = 2.81$) คนใกล้ชิดเห็นว่ามีอิทธิพลน้อย คือ การเสนอข่าวฆ่าตัวตายติดต่อกันมากกว่า 1 วัน ($\bar{X} = 2.29$) การเสนอข่าวฆ่าตัวตายอย่างครึกโครมในวิทยุโดยใช้เวลาในการรายงานข่าวมากกว่าข่าวอื่น ๆ ($\bar{X} = 2.24$) อธิบายรายละเอียดเนื้อหาข่าวทุกข้อความเกี่ยวกับการใช้อาวุธและวิธีการในการฆ่าตัวเองและฆ่าคนอื่น ($\bar{X} = 2.14$) เน้นผลบวกของการฆ่าตัวตายในการรายงานเนื้อหาข่าวทางวิทยุว่าการฆ่าตัวตายมีส่วนทำให้เกิดผลดี ($\bar{X} = 2.10$) รับผิดชอบสาเหตุการฆ่าตัวตายอย่างง่ายจากการสอบถามความเห็นของคนใกล้ชิดหรือหลักฐานรอบ ๆ ตัวผู้ฆ่าตัวตาย ($\bar{X} = 1.95$) และการเสนอข่าวในลักษณะใช้คำพูดสรรเสริญ เยินยอ ยกย่องคนที่ฆ่าตัวตายว่าเป็นผู้กล้า ($\bar{X} = 1.95$)

3. อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวมีความคิดเห็นต่อวิธีการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายของวิทยุกระจายเสียงว่ามีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.71$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวเห็นว่ามีอิทธิพลน้อย คือ การเสนอหัวข้อข่าวเกี่ยวกับการฆ่าตัวตายก่อนที่จะมีการรายงานในรายละเอียดของเนื้อหาข่าว ($\bar{X} = 2.26$) รับผิดชอบสาเหตุการฆ่าตัวตายอย่างง่ายจากการสอบถามความเห็นของคนใกล้ชิดหรือหลักฐานรอบ ๆ ตัวผู้ฆ่าตัวตาย ($\bar{X} = 1.84$) การเสนอข่าวฆ่าตัวตายอย่างครึกโครมในวิทยุโดยใช้เวลาในการรายงานข่าวมากกว่าข่าวอื่น ๆ ($\bar{X} = 1.79$) การเสนอข่าวฆ่าตัวตายติดต่อกันมากกว่า 1 วัน ($\bar{X} = 1.68$) และอธิบายรายละเอียดเนื้อหาข่าวทุกข้อความเกี่ยวกับการใช้อาวุธและวิธีการในการฆ่าตัวเองและฆ่าคนอื่น ($\bar{X} = 1.63$) อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวเห็นว่ามีอิทธิพลน้อยที่สุด คือ เน้นผลบวกของการฆ่าตัวตายในการรายงานเนื้อหาข่าวทางวิทยุว่าการฆ่าตัวตายมีส่วนทำให้

เกิดผลดี ($\bar{X} = 1.42$) และการเสนอข่าวในลักษณะใช้คำพูดสรรเสริญ เยนยอ ยกย่องคนที่ฆ่าตัวตายว่าเป็นผู้กล้า ($\bar{X} = 1.32$)

4. จิตแพทย์มีความคิดเห็นต่อวิธีการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายของวิทยุกระจายเสียงว่ามีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.94$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า จิตแพทย์เห็นว่ามีอิทธิพลน้อย คือ การเสนอหัวข้อข่าวเกี่ยวกับการฆ่าตัวตายก่อนที่จะมีการรายงานในรายละเอียดของเนื้อหาข่าว ($\bar{X} = 2.44$) การเสนอข่าวฆ่าตัวตายติดต่อกันมากกว่า 1 วัน ($\bar{X} = 2.04$) การเสนอข่าวฆ่าตัวตายอย่างครึกโครมในวิทยุโดยใช้เวลาในการรายงานข่าวมากกว่าข่าวอื่นๆ ($\bar{X} = 1.92$) อธิบายรายละเอียดเนื้อหาข่าวทุกข้อความเกี่ยวกับการใช้อาวุธและวิธีการในการฆ่าตัวเองและฆ่าคนอื่น ($\bar{X} = 1.84$) รับผิดชอบต่อเหตุการณ์ฆ่าตัวตายอย่างง่ายจากการสอบถามความเห็นของคนใกล้ชิดหรือหลักฐานรอบ ๆ ตัวผู้ฆ่าตัวตาย ($\bar{X} = 1.84$) การเสนอข่าวในลักษณะใช้คำพูดสรรเสริญ เยนยอ ยกย่องคนที่ฆ่าตัวตายว่าเป็นผู้กล้า ($\bar{X} = 1.76$) และเน้นผลบวกของการฆ่าตัวตายในการรายงานเนื้อหาข่าวทางวิทยุว่าการฆ่าตัวตายมีส่วนทำให้เกิดผลดี ($\bar{X} = 1.72$)

5. นักจิตวิทยามีความคิดเห็นต่อวิธีการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายของวิทยุกระจายเสียงว่ามีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.51$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักจิตวิทยาเห็นว่ามีอิทธิพลน้อย คือ การเสนอหัวข้อข่าวเกี่ยวกับการฆ่าตัวตายก่อนที่จะมีการรายงานในรายละเอียดของเนื้อหาข่าว ($\bar{X} = 1.92$) และการเสนอข่าวฆ่าตัวตายติดต่อกันมากกว่า 1 วัน ($\bar{X} = 1.54$) นักจิตวิทยาเห็นว่ามีอิทธิพลน้อยที่สุด คือ การเสนอข่าวฆ่าตัวตายอย่างครึกโครมในวิทยุโดยใช้เวลาในการรายงานข่าวมากกว่าข่าวอื่นๆ ($\bar{X} = 1.46$) รับผิดชอบต่อเหตุการณ์ฆ่าตัวตายอย่างง่ายจากการสอบถามความเห็นของคนใกล้ชิดหรือหลักฐานรอบ ๆ ตัวผู้ฆ่าตัวตาย ($\bar{X} = 1.46$) เน้นผลบวกของการฆ่าตัวตายในการรายงานเนื้อหาข่าวทางวิทยุว่าการฆ่าตัวตายมีส่วนทำให้เกิดผลดี ($\bar{X} = 1.42$) อธิบายรายละเอียดเนื้อหาข่าวทุกข้อความเกี่ยวกับการใช้อาวุธและวิธีการในการฆ่าตัวเองและฆ่าคนอื่น ($\bar{X} = 1.38$) และการเสนอข่าวในลักษณะใช้คำพูดสรรเสริญ เยนยอ ยกย่องคนที่ฆ่าตัวตายว่าเป็นผู้กล้า ($\bar{X} = 1.38$)

6. บุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียงมีความคิดเห็นต่อวิธีการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายของวิทยุกระจายเสียงว่ามีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.84$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า บุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียงเห็นว่ามีอิทธิพลน้อย คือ การเสนอหัวข้อข่าวเกี่ยวกับการฆ่าตัวตายก่อนที่จะมีการรายงานในรายละเอียดของเนื้อหาข่าว ($\bar{X} = 2.42$) รับผิดชอบต่อเหตุการณ์ฆ่าตัวตายอย่างง่ายจากการสอบถามความเห็นของคนใกล้ชิดหรือหลักฐานรอบ ๆ ตัวผู้ฆ่าตัวตาย ($\bar{X} = 2.15$) การเสนอข่าวฆ่าตัวตายอย่างครึกโครมในวิทยุโดยใช้เวลาในการรายงานข่าวมากกว่าข่าวอื่นๆ ($\bar{X} = 1.85$) การเสนอข่าวฆ่าตัวตายติดต่อกันมากกว่า 1 วัน ($\bar{X} = 1.77$) อธิบายรายละเอียดเนื้อหาข่าวทุกข้อความเกี่ยวกับการใช้อาวุธและวิธีการในการฆ่าตัวเองและฆ่าคนอื่น ($\bar{X} = 1.73$) และการเสนอข่าวในลักษณะใช้คำพูดสรรเสริญ เยนยอ ยกย่องคนที่ฆ่าตัวตายว่าเป็นผู้กล้า ($\bar{X} = 1.54$) บุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียงเห็นว่ามีอิทธิพลน้อยที่สุด คือ เน้น

ผลบวกของการฆ่าตัวตายในการรายงานเนื้อหาข่าวทางวิทยุว่าการฆ่าตัวตายมีส่วนทำให้เกิดผลดี ($\bar{X} = 1.42$)

7. บุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันมีความคิดเห็นต่อวิธีการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายของวิทยุกระจายเสียงว่ามีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.12$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า บุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันเห็นว่าอิทธิพลปานกลาง คือ การเสนอหัวข้อข่าวเกี่ยวกับการฆ่าตัวตายก่อนที่จะมีการรายงานในรายละเอียดของเนื้อหาข่าว ($\bar{X} = 2.62$) บุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันเห็นว่าอิทธิพลน้อย คือ การเสนอข่าวฆ่าตัวตายอย่างครึกโครมในวิทยุโดยใช้เวลาในการรายงานข่าวมากกว่าข่าวอื่น ๆ ($\bar{X} = 2.30$) รับผิดชอบต่อเหตุการณ์ฆ่าตัวตายอย่างง่ายจากการสอบถามความเห็นของคนใกล้ชิดหรือหลักฐานรอบ ๆ ตัวผู้ฆ่าตัวตาย ($\bar{X} = 2.17$) การเสนอข่าวฆ่าตัวตายติดต่อกันมากกว่า 1 วัน ($\bar{X} = 2.13$) อธิบายรายละเอียดเนื้อหาข่าวทุกข้อความเกี่ยวกับการใช้อาวุธและวิธีการในการฆ่าตัวเองและฆ่าคนอื่น ($\bar{X} = 1.97$) เน้นผลบวกของการฆ่าตัวตายในการรายงานเนื้อหาข่าวทางวิทยุว่าการฆ่าตัวตายมีส่วนทำให้เกิดผลดี ($\bar{X} = 1.89$) และการเสนอข่าวในลักษณะใช้คำพูดสรรเสริญ เยินยอ ยกย่องคนที่ฆ่าตัวตายว่าเป็นผู้กล้า ($\bar{X} = 1.78$)

8. บุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์มีความคิดเห็นต่อวิธีการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายของวิทยุกระจายเสียงว่ามีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.86$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า บุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์เห็นว่าอิทธิพลน้อย คือ การเสนอหัวข้อข่าวเกี่ยวกับการฆ่าตัวตายก่อนที่จะมีการรายงานในรายละเอียดของเนื้อหาข่าว ($\bar{X} = 2.40$) การเสนอข่าวฆ่าตัวตายอย่างครึกโครมในวิทยุโดยใช้เวลาในการรายงานข่าวมากกว่าข่าวอื่น ๆ ($\bar{X} = 2.00$) การเสนอข่าวฆ่าตัวตายติดต่อกันมากกว่า 1 วัน ($\bar{X} = 1.95$) รับผิดชอบต่อเหตุการณ์ฆ่าตัวตายอย่างง่ายจากการสอบถามความเห็นของคนใกล้ชิดหรือหลักฐานรอบ ๆ ตัวผู้ฆ่าตัวตาย ($\bar{X} = 1.79$) อธิบายรายละเอียดเนื้อหาข่าวทุกข้อความเกี่ยวกับการใช้อาวุธและวิธีการในการฆ่าตัวเองและฆ่าคนอื่น ($\bar{X} = 1.70$) เน้นผลบวกของการฆ่าตัวตายในการรายงานเนื้อหาข่าวทางวิทยุว่าการฆ่าตัวตายมีส่วนทำให้เกิดผลดี ($\bar{X} = 1.63$) และการเสนอข่าวในลักษณะใช้คำพูดสรรเสริญ เยินยอ ยกย่องคนที่ฆ่าตัวตายว่าเป็นผู้กล้า ($\bar{X} = 1.54$)

9. บุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์มีความคิดเห็นต่อวิธีการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายของวิทยุกระจายเสียงว่ามีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.15$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า บุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์เห็นว่าอิทธิพลปานกลาง คือ การเสนอหัวข้อข่าวเกี่ยวกับการฆ่าตัวตายก่อนที่จะมีการรายงานในรายละเอียดของเนื้อหาข่าว ($\bar{X} = 3.00$) บุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์เห็นว่าอิทธิพลน้อย คือ การเสนอข่าวฆ่าตัวตายอย่างครึกโครมในวิทยุโดยใช้เวลาในการรายงานข่าวมากกว่าข่าวอื่น ๆ ($\bar{X} = 2.27$) การเสนอข่าวฆ่าตัวตายติดต่อกันมากกว่า 1 วัน ($\bar{X} = 2.15$) เน้นผลบวกของการฆ่าตัวตายในการรายงานเนื้อหาข่าวทางวิทยุว่าการฆ่าตัวตายมีส่วนทำให้เกิดผลดี ($\bar{X} = 2.03$) อธิบายรายละเอียดเนื้อหาข่าวทุกข้อความเกี่ยวกับการใช้อาวุธและวิธีการในการฆ่าตัวเองและฆ่าคนอื่น ($\bar{X} = 2.03$) รับผิดชอบต่อเหตุการณ์ฆ่าตัวตายอย่างง่ายจากการสอบถามความเห็นของคนใกล้ชิดหรือหลักฐานรอบ ๆ ตัวผู้ฆ่าตัวตาย ($\bar{X} =$

1.79) และการเสนอข่าวในลักษณะใช้คำพูดสรรเสริญ เยินยอ ยกย่องคนที่ฆ่าตัวตายว่าเป็นผู้กล้า ($\bar{X} = 1.79$)

10. บุคลากรทางด้านภาพยนตร์มีความคิดเห็นต่อวิธีการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายของวิทยุกระจายเสียงว่ามีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.23$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า บุคลากรทางด้านภาพยนตร์เห็นว่ามีอิทธิพลปานกลาง คือ การเสนอหัวข้อข่าวเกี่ยวกับการฆ่าตัวตายก่อนที่จะมีการรายงานในรายละเอียดของเนื้อหาข่าว ($\bar{X} = 2.96$) บุคลากรทางด้านภาพยนตร์เห็นว่ามีอิทธิพลน้อย คือ การเสนอข่าวฆ่าตัวตายอย่างครึกโครมในวิทยุโดยใช้เวลาในการรายงานข่าวมากกว่าข่าวอื่น ๆ ($\bar{X} = 2.50$) การเสนอข่าวฆ่าตัวตายติดต่อกันมากกว่า 1 วัน ($\bar{X} = 2.29$) เน้นผลบวกของการฆ่าตัวตายในการรายงานเนื้อหาข่าวทางวิทยุว่าการฆ่าตัวตายมีส่วนทำให้เกิดผลดี ($\bar{X} = 2.04$) อธิบายรายละเอียดเนื้อหาข่าวทุกข้อความเกี่ยวกับการใช้อาวุธและวิธีการในการฆ่าตัวเองและฆ่าคนอื่น ($\bar{X} = 2.00$) รับผิดชอบสาเหตุการฆ่าตัวตายอย่างง่ายจากการสอบถามความเห็นของคนใกล้ชิดหรือหลักฐานรอบ ๆ ตัวผู้ฆ่าตัวตาย ($\bar{X} = 1.96$) และการเสนอข่าวในลักษณะใช้คำพูดสรรเสริญ เยินยอ ยกย่องคนที่ฆ่าตัวตายว่าเป็นผู้กล้า ($\bar{X} = 1.83$)

ตาราง 16 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของวิธีการนำเสนอของภาพยนตร์ โดยจำแนกตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง

	วิธีการนำเสนอของภาพยนตร์	1		2		3		4		5		6		7		8		9		10	
		N = 30		N = 21		N = 19		N = 25		N = 26		N = 26		N = 63		N = 63		N = 33		N = 24	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
27	นำเสนอโฆษณาภาพยนตร์ที่เน้นฉากฆ่าตัวตายซึ่งทำให้ตื่นเต้นเร้าใจและอยากติดตาม	2.47	1.59	2.62	1.24	2.11	0.81	2.16	1.18	1.65	0.94	1.96	0.87	2.57	1.19	2.41	1.12	2.45	1.15	2.58	1.32
28	ฉายภาพที่มีฉากการฆ่าตัวตายในภาพยนตร์โดยใช้ให้เห็นภาพไปพร้อมกับวิธีการที่ใช้ในการฆ่าตัวตายอย่างละเอียดชัดเจน	2.33	1.49	2.10	0.94	1.79	0.98	1.92	1.15	1.46	0.86	1.69	0.79	2.21	1.19	1.84	1.11	2.39	1.32	2.13	1.03
29	ใช้ภาษาในภาพยนตร์ที่รุนแรงและไม่เหมาะสม เช่น " ไปตายเสียเถอะอยู่ไปก็ไร้ค่า "	1.73	1.08	2.48	1.03	2.05	1.03	2.08	1.22	1.65	0.89	1.92	0.98	2.35	1.07	2.13	1.16	2.18	1.07	2.25	1.22
30	การดำเนินเรื่องราวในบทภาพยนตร์ของผู้แสดงที่มีการใช้อาวุธในการฆ่าตัวเองและฆ่าคนอื่นอย่างเป็นขั้นตอน	2.20	1.47	2.14	1.11	1.84	0.96	1.92	1.22	1.50	0.86	1.69	0.74	2.32	1.18	2.03	1.31	2.00	1.09	2.33	1.13

ตาราง 16 (ต่อ)

	วิธีการนำเสนอของภาพยนตร์									
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
31	N = 30 $\bar{X}$ S.D.	N = 21 $\bar{X}$ S.D.	N = 19 $\bar{X}$ S.D.	N = 25 $\bar{X}$ S.D.	N = 26 $\bar{X}$ S.D.	N = 26 $\bar{X}$ S.D.	N = 63 $\bar{X}$ S.D.	N = 63 $\bar{X}$ S.D.	N = 33 $\bar{X}$ S.D.	N = 24 $\bar{X}$ S.D.
31	เห็นความสามารถที่นายยองในบทบาทการ แสดงของพระเอกและผู้ร้ายที่มีการใช้กำลัง ต่อสู้กันและใช้อาวุธทำสลายกันจนถึงชีวิต	2.80 1.47	2.33 1.11	2.05 1.03	2.12 1.33	1.69 0.97	2.08 1.09	2.38 1.22	2.11 1.25	2.15 1.03
	รวม	2.31 1.16	2.33 0.90	1.97 0.86	2.04 1.16	1.59 0.83	1.87 0.71	2.37 1.03	2.24 0.82	2.23 0.95

จากตาราง 16 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อวิธีการนำเสนอของภาพยนตร์ ดังนี้

1. คนที่พยายามฆ่าตัวตายมีความคิดเห็นต่อวิธีการนำเสนอของภาพยนตร์ว่ามีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.31$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า คนที่พยายามฆ่าตัวตายเห็นว่ามีอิทธิพลปานกลาง คือ เน้นความสามารถที่น่ายกย่องในบทบาทการแสดงของพระเอกและผู้ร้ายที่มีการใช้กำลังในการต่อสู้กันและใช้อาวุธทำลายกันจนถึงชีวิต ($\bar{X} = 2.80$) คนที่พยายามฆ่าตัวตายเห็นว่ามีอิทธิพลน้อย คือ นำเสนอโฆษณาภาพยนตร์ที่เน้นฉากการฆ่าตัวตายซึ่งทำให้ตื่นเต้นเร้าใจและอยากติดตาม ($\bar{X} = 2.47$) ฉายภาพที่มีจากการฆ่าตัวตายในภาพยนตร์โดยให้เห็นภาพไปพร้อมกับวิธีการที่ใช้ในการฆ่าตัวตายอย่างละเอียดชัดเจน ($\bar{X} = 2.33$) การดำเนินเรื่องราวในบทบาทการแสดงของผู้แสดงที่มีการใช้อาวุธในการฆ่าตัวเองและฆ่าคนอื่นอย่างเป็นขั้นเป็นตอน ($\bar{X} = 2.20$) และใช้ภาษาในบทบาทแสดงที่รุนแรงและไม่เหมาะสม ($\bar{X} = 1.73$)

2. คนใกล้ชิดมีความคิดเห็นต่อวิธีการนำเสนอของภาพยนตร์ว่ามีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.33$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า คนที่พยายามฆ่าตัวตายเห็นว่ามีอิทธิพลปานกลาง คือ นำเสนอโฆษณาภาพยนตร์ที่เน้นฉากการฆ่าตัวตายซึ่งทำให้ตื่นเต้นเร้าใจและอยากติดตาม ($\bar{X} = 2.62$) คนใกล้ชิดเห็นว่ามีอิทธิพลน้อย คือ ใช้ภาษาในบทบาทแสดงที่รุนแรงและไม่เหมาะสม ($\bar{X} = 2.48$) เน้นความสามารถที่น่ายกย่องของในบทบาทการแสดงของพระเอกและผู้ร้ายที่มีการใช้กำลังในการต่อสู้กันและใช้อาวุธทำลายกันจนถึงชีวิต ($\bar{X} = 2.33$) การดำเนินเรื่องราวในบทบาทแสดงของผู้แสดงที่มีการใช้อาวุธในการฆ่าตัวเองและฆ่าคนอื่นอย่างเป็นขั้นเป็นตอน ($\bar{X} = 2.14$) และฉายภาพที่มีจากการฆ่าตัวตายในภาพยนตร์โดยให้เห็นภาพไปพร้อมกับวิธีการที่ใช้ในการฆ่าตัวตายอย่างละเอียดชัดเจน ($\bar{X} = 2.10$)

3. อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวมีความคิดเห็นต่อวิธีการนำเสนอของภาพยนตร์ว่ามีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.97$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวเห็นว่ามีอิทธิพลน้อย คือ นำเสนอโฆษณาภาพยนตร์ที่เน้นฉากการฆ่าตัวตายซึ่งทำให้ตื่นเต้นเร้าใจและอยากติดตาม ($\bar{X} = 2.11$) ใช้ภาษาในบทบาทแสดงที่รุนแรงและไม่เหมาะสม ($\bar{X} = 2.05$) เน้นความสามารถที่น่ายกย่องของในบทบาทการแสดงของพระเอกและผู้ร้ายที่มีการใช้กำลังในการต่อสู้กันและใช้อาวุธทำลายกันจนถึงชีวิต ($\bar{X} = 2.05$) การดำเนินเรื่องราวในบทบาทแสดงของผู้แสดงที่มีการใช้อาวุธในการฆ่าตัวเองและฆ่าคนอื่นอย่างเป็นขั้นเป็นตอน ($\bar{X} = 1.84$) และฉายภาพที่มีจากการฆ่าตัวตายในภาพยนตร์โดยให้เห็นภาพไปพร้อมกับวิธีการที่ใช้ในการฆ่าตัวตายอย่างละเอียดชัดเจน ($\bar{X} = 1.79$)

4. จิตแพทย์มีความคิดเห็นต่อวิธีการนำเสนอของภาพยนตร์ว่ามีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.04$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า จิตแพทย์เห็นว่ามีอิทธิพลน้อย คือ นำเสนอโฆษณาภาพยนตร์ที่เน้นฉากการฆ่าตัวตายซึ่งทำให้ตื่นเต้นเร้าใจและอยากติดตาม ($\bar{X} = 2.16$) เน้นความสามารถที่น่ายกย่องของในบทบาทการแสดงของพระเอกและผู้ร้ายที่มีการใช้กำลังในการต่อสู้กันและใช้อาวุธทำลายกันจนถึงชีวิต ($\bar{X} = 2.12$) และใช้ภาษาในบทบาทแสดงที่รุนแรงและไม่เหมาะสม ($\bar{X} = 2.08$) ฉายภาพที่มีจากการฆ่าตัวตายในภาพยนตร์โดยให้เห็นภาพไปพร้อมกับวิธีการที่ใช้ในการฆ่าตัวตายอย่างละเอียดชัดเจน ($\bar{X} = 1.92$) และ

การดำเนินเรื่องราวในบทภาพยนตร์ของผู้แสดงที่มีการใช้อาวุธในการฆ่าตัวเองและฆ่าคนอื่น อย่างเป็นขั้นเป็นตอน ($\bar{X} = 1.92$)

5. นักจิตวิทยามีความคิดเห็นต่อวิธีการนำเสนอของภาพยนตร์ว่ามีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.59$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักจิตวิทยาเห็นว่ามียิทธิพลน้อย คือ เน้นความสามารถที่น่ายกลย่องของในบทบาทการแสดงของพระเอกและผู้ร้ายที่มีการใช้กำลังในการต่อสู้กันและใช้อาวุธทำลายกันจนถึงชีวิต ($\bar{X} = 1.69$) และใช้ภาษาในบทภาพยนตร์ที่รุนแรงและไม่เหมาะสม ($\bar{X} = 1.65$) นำเสนอโฆษณาภาพยนตร์ที่เน้นจากการฆ่าตัวตายซึ่งทำให้ตื่นเต้นเร้าใจและอยากติดตาม ($\bar{X} = 1.65$) นักจิตวิทยาเห็นว่ามียิทธิพลน้อยที่สุด คือ การดำเนินเรื่องราวในบทภาพยนตร์ของผู้แสดงที่มีการใช้อาวุธในการฆ่าตัวเองและฆ่าคนอื่นอย่างเป็นขั้นเป็นตอน ($\bar{X} = 1.50$) และฉายภาพที่มีจากการฆ่าตัวตายในภาพยนตร์โดยให้เห็นภาพไปพร้อมกับวิธีการที่ใช้ในการฆ่าตัวตายอย่างละเอียดชัดเจน ($\bar{X} = 1.46$)

6. บุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียงมีความคิดเห็นต่อวิธีการนำเสนอของภาพยนตร์ว่ามีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.87$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า บุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียงเห็นว่ามียิทธิพลน้อย คือ เน้นความสามารถที่น่ายกลย่องของในบทบาทการแสดงของพระเอกและผู้ร้ายที่มีการใช้กำลังในการต่อสู้กันและใช้อาวุธทำลายกันจนถึงชีวิต ($\bar{X} = 2.08$) นำเสนอโฆษณาภาพยนตร์ที่เน้นจากการฆ่าตัวตายซึ่งทำให้ตื่นเต้นเร้าใจและอยากติดตาม ($\bar{X} = 1.96$) ใช้ภาษาในบทภาพยนตร์ที่รุนแรงและไม่เหมาะสม ($\bar{X} = 1.92$) ฉายภาพที่มีจากการฆ่าตัวตายในภาพยนตร์โดยให้เห็นภาพไปพร้อมกับวิธีการที่ใช้ในการฆ่าตัวตาย อย่างละเอียดชัดเจน ($\bar{X} = 1.69$) และการดำเนินเรื่องราวในบทภาพยนตร์ของผู้แสดงที่มีการใช้อาวุธในการฆ่าตัวเองและฆ่าคนอื่นอย่างเป็นขั้นเป็นตอน ($\bar{X} = 1.69$)

7. บุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันมีความคิดเห็นต่อวิธีการนำเสนอของภาพยนตร์ว่ามีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.37$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า บุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันเห็นว่ามียิทธิพลปานกลาง คือ การนำเสนอโฆษณาภาพยนตร์ที่เน้นจากการฆ่าตัวตายซึ่งทำให้ตื่นเต้นเร้าใจและอยากติดตาม ($\bar{X} = 2.57$) บุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันเห็นว่ามียิทธิพลน้อย คือ เน้นความสามารถที่น่ายกลย่องของในบทบาทการแสดงของพระเอกและผู้ร้ายที่มีการใช้กำลังในการต่อสู้กันและใช้อาวุธทำลายกันจนถึงชีวิต ($\bar{X} = 2.38$) ใช้ภาษาในบทภาพยนตร์ที่รุนแรงและไม่เหมาะสม ($\bar{X} = 2.35$) การดำเนินเรื่องราวในบทภาพยนตร์ของผู้แสดงที่มีการใช้อาวุธในการฆ่าตัวเองและฆ่าคนอื่นอย่างเป็นขั้นเป็นตอน ($\bar{X} = 2.32$) และฉายภาพที่มีจากการฆ่าตัวตายในภาพยนตร์โดยให้เห็นภาพไปพร้อมกับวิธีการที่ใช้ในการฆ่าตัวตายอย่างละเอียดชัดเจน ($\bar{X} = 2.21$)

8. บุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์มีความคิดเห็นต่อวิธีการนำเสนอของภาพยนตร์ว่ามีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.10$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า บุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์เห็นว่ามียิทธิพลน้อย คือ นำเสนอโฆษณาภาพยนตร์ที่เน้นจากการฆ่าตัวตายซึ่งทำให้ตื่นเต้นเร้าใจและอยากติดตาม ($\bar{X} = 2.41$) ใช้ภาษาในบทภาพยนตร์ที่รุนแรงและไม่เหมาะสม ($\bar{X} = 2.13$) เน้นความสามารถที่น่ายกลย่องของในบทบาทการแสดงของพระเอกและผู้ร้ายที่มีการใช้กำลังในการต่อสู้กันและใช้อาวุธทำลายกันจนถึงชีวิต ($\bar{X} = 2.11$) การดำเนินเรื่องราวในบทภาพยนตร์ของผู้แสดงที่มีการใช้อาวุธในการฆ่าตัวเองและฆ่าคนอื่น อย่าง

เป็นชั้นเป็นตอน ($\bar{X} = 2.03$) และฉายภาพที่มีฉากการฆ่าตัวตายในภาพยนตร์โดยให้เห็นภาพไปพร้อมกับวิธีการที่ใช้ในการฆ่าตัวตายอย่างละเอียดชัดเจน ($\bar{X} = 1.84$)

9. บุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์มีความคิดเห็นต่อวิธีการนำเสนอของภาพยนตร์ว่ามีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.24$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า บุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์เห็นว่ามียุทธพลน้อย คือ นำเสนอโฆษณาภาพยนตร์ที่เน้นฉากการฆ่าตัวตายซึ่งทำให้ตื่นเต้นเร้าใจและอยากติดตาม ($\bar{X} = 2.45$) ฉายภาพที่มีฉากการฆ่าตัวตายในภาพยนตร์โดยให้เห็นภาพไปพร้อมกับวิธีการที่ใช้ในการฆ่าตัวตายอย่างละเอียดชัดเจน ($\bar{X} = 2.39$) ใช้ภาษาในบทภาพยนตร์ที่รุนแรงและไม่เหมาะสม ($\bar{X} = 2.18$) เน้นความสามารถที่น่ายกย่องของในบทบาทการแสดงของพระเอกและผู้ร้ายที่มีการใช้กำลังในการต่อสู้กันและใช้อาวุธทำลายกันจนถึงชีวิต ($\bar{X} = 2.15$) และการดำเนินเรื่องราวในบทภาพยนตร์ของผู้แสดงที่มีการใช้อาวุธในการฆ่าตัวเองและฆ่าคนอื่นอย่างเป็นขั้นเป็นตอน ($\bar{X} = 2.00$)

10. บุคลากรทางด้านภาพยนตร์มีความคิดเห็นต่อวิธีการนำเสนอของภาพยนตร์ว่ามีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.23$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า บุคลากรทางด้านภาพยนตร์เห็นว่ามียุทธพลปานกลางคือ นำเสนอโฆษณาภาพยนตร์ที่เน้นฉากการฆ่าตัวตายซึ่งทำให้ตื่นเต้นเร้าใจและอยากติดตาม ($\bar{X} = 2.58$) บุคลากรทางด้านภาพยนตร์เห็นว่ามียุทธพลน้อย คือ การดำเนินเรื่องราวในบทภาพยนตร์ของผู้แสดงที่มีการใช้อาวุธในการฆ่าตัวเองและฆ่าคนอื่นอย่างเป็นขั้นเป็นตอน ($\bar{X} = 2.33$) ใช้ภาษาในบทภาพยนตร์ที่รุนแรงและไม่เหมาะสม ($\bar{X} = 2.25$) ฉายภาพที่มีฉากการฆ่าตัวตายในภาพยนตร์โดยให้เห็นภาพไปพร้อมกับวิธีการที่ใช้ในการฆ่าตัวตายอย่างละเอียดชัดเจน ($\bar{X} = 2.13$) และเน้นความสามารถที่น่ายกย่องของในบทบาทการแสดงของพระเอกและผู้ร้ายที่มีการใช้กำลังในการต่อสู้กันและใช้อาวุธทำลายกันจนถึงชีวิต ($\bar{X} = 1.83$)

ส่วนที่ 2 การเปรียบเทียบวิธีการนำเสนอของสื่อมวลชนเพื่อจัดลำดับประเภทสื่อมวลชน ดังแสดงในตาราง 17 - 29

ตาราง 17 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของวิธีการนำเสนอของสื่อมวลชนที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย โดยจำแนกตามความคิดเห็นของคนที่ย้ายมาฆ่าตัวตาย คนใกล้ชิด นักวิชาการ และบุคลากรสื่อมวลชน

กลุ่มตัวอย่าง		วิธีการนำเสนอ ของภาพยนตร์	วิธีการนำเสนอ ของหนังสือพิมพ์ ภาษาไทยรายวัน	วิธีการนำเสนอ ของวิทยุ กระจายเสียง	วิธีการนำเสนอ ของโทรทัศน์
คนที่พยายามฆ่าตัวตาย	$\bar{X}$	2.31	2.63	2.48	2.47
	S.D.	1.16	1.16	1.10	1.12
	อันดับ	4	1	2	3

ตาราง 17 (ต่อ)

กลุ่มตัวอย่าง		วิธีการนำเสนอ ของภาพยนตร์	วิธีการนำเสนอ ของหนังสือพิมพ์ ภาษาไทยรายวัน	วิธีการนำเสนอ ของวิทยุ กระจายเสียง	วิธีการนำเสนอ ของโทรทัศน์
คนใกล้ชิด	$\bar{X}$	2.33	2.03	2.21	2.07
	S.D.	0.90	0.68	0.98	0.85
	อันดับ	1	4	2	3
นักวิชาการ	$\bar{X}$	1.85	1.73	1.72	1.73
	S.D.	0.98	0.90	0.85	0.93
	อันดับ	1	2	3	2
บุคลากรสื่อมวลชน	$\bar{X}$	2.19	2.12	2.02	1.94
	S.D.	0.98	0.78	0.83	0.80
	อันดับ	1	2	3	4
รวม	$\bar{X}$	2.14	2.08	2.01	1.95
	S.D.	1.00	0.87	0.89	0.88
	อันดับ	1	2	3	4

จากตาราง 17 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการนำเสนอของสื่อมวลชนที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย ดังนี้

1. คนที่พยายามฆ่าตัวตายมีความคิดเห็นว่า วิธีการนำเสนอของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย มากเป็นอันดับ 1 ซึ่งมีอิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 2.63$) อันดับ 2 คือ วิธีการนำเสนอของวิทยุกระจายเสียง ซึ่งมีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.48$) อันดับ 3 คือ วิธีการนำเสนอของโทรทัศน์ ซึ่งมีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.47$) และอันดับ 4 คือ วิธีการนำเสนอของภาพยนตร์ ซึ่งมีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.31$)
2. คนใกล้ชิดมีความคิดเห็นว่า วิธีการนำเสนอของภาพยนตร์มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย มากเป็นอันดับ 1 ซึ่งมีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.33$) อันดับ 2 คือ วิธีการนำเสนอของวิทยุกระจายเสียง ซึ่งมีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.21$) อันดับ 3 คือ วิธีการนำเสนอของโทรทัศน์ ซึ่งมีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.07$) และอันดับ 4 คือ หนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน ซึ่งมีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.03$)
3. นักวิชาการมีความคิดเห็นว่า วิธีการนำเสนอของภาพยนตร์มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย มากเป็นอันดับ 1 ซึ่งมีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.85$) อันดับ 2 คือ วิธีการนำเสนอของโทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์

ภาษาไทยรายวัน มีจำนวนเท่ากัน และมีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.73$; $\bar{X} = 1.73$) และอันดับ 3 คือ วิธีการนำเสนอของวิทยุกระจายเสียง ซึ่งมีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.72$)

4. บุคลากรสื่อมวลชนมีความคิดเห็นว่า วิธีการนำเสนอของภาพยนตร์มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย มากเป็นอันดับ 1 ซึ่งมีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.19$) อันดับ 2 คือ วิธีการนำเสนอของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน ซึ่งมีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.12$) อันดับ 3 คือ วิธีการนำเสนอของวิทยุกระจายเสียง ซึ่งมีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.02$) และอันดับ 4 คือ วิธีการนำเสนอของโทรทัศน์ ซึ่งมีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.94$)

โดยการรวม กลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่ม มีความคิดเห็นว่า วิธีการนำเสนอของภาพยนตร์มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายมากเป็นอันดับ 1 ซึ่งมีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.14$) อันดับ 2 คือ วิธีการนำเสนอของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน ซึ่งมีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.08$) อันดับ 3 คือ วิธีการนำเสนอของวิทยุกระจายเสียง ซึ่งมีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.01$) และอันดับ 4 คือ วิธีการนำเสนอของโทรทัศน์ ซึ่งมีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.95$)

ตาราง 18 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของวิธีการนำเสนอของภาพยนตร์ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย โดยจำแนกตามความคิดเห็นของคนที่พยายามฆ่าตัวตาย คนใกล้ชิด นักวิชาการ และบุคลากรสื่อมวลชน

วิธีการนำเสนอของ ภาพยนตร์	กลุ่มตัวอย่าง	คนใกล้ชิด	คนที่พยายาม ฆ่าตัวตาย	บุคลากร สื่อมวลชน	นักวิชาการ
การเสนอภาพพร้อมทั้งวิธีการฆ่าตัวตาย อย่างละเอียด	$\bar{X}$	2.10	2.33	2.05	1.71
	S.D.	0.94	1.49	1.14	1.01
	อันดับ	2	1	3	4
การอธิบายถึงวิธีการอย่างละเอียด	$\bar{X}$	2.14	2.20	2.11	1.74
	S.D.	1.11	1.47	1.16	1.03
	อันดับ	2	1	3	4
การใช้ภาษาที่รุนแรงและไม่เหมาะสม	$\bar{X}$	2.48	1.73	2.19	1.91
	S.D.	1.03	1.08	1.10	1.06
	อันดับ	1	4	2	3
การเน้นความสามารถที่น่าயกย่องของ พระเอกและผู้ร้าย	$\bar{X}$	2.33	2.80	2.16	1.94
	S.D.	1.11	1.47	1.18	1.13
	อันดับ	2	1	3	4

ตาราง 18 (ต่อ)

วิธีการนำเสนอของ ภาพยนตร์	กลุ่มตัวอย่าง	คนใกล้ชิด	คนที่พยายาม ฆ่าตัวตาย	บุคลากร สื่อมวลชน	นักวิชาการ
การใช้สีสนในการโฆษณาภาพยนตร์ที่เร้าใจ และตื่นเต้น	$\bar{X}$	2.62	2.47	2.43	1.96
	S.D.	1.24	1.59	1.15	1.01
	อันดับ	1	2	3	4
รวม	$\bar{X}$	2.33	2.31	2.19	1.85
	S.D.	0.90	1.16	0.98	0.98
	อันดับ	1	2	3	4

จากตาราง 18 พบว่า การเสนอภาพพร้อมทั้งวิธีการฆ่าตัวตายอย่างละเอียดมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายมากเป็นอันดับ 1 ตามความคิดเห็นของคนที่ยายามฆ่าตัวตายว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.33$) อันดับ 2 ตามความคิดเห็นของคนใกล้ชิดว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.10$) อันดับ 3 ตามความคิดเห็นของบุคลากรสื่อมวลชนว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.05$) และอันดับ 4 ตามความคิดเห็นของนักวิชาการว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.71$)

การอธิบายถึงวิธีการอย่างละเอียดมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายมากเป็นอันดับ 1 ตามความคิดเห็นของคนที่ยายามฆ่าตัวตายว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.20$) อันดับ 2 ตามความคิดเห็นของคนใกล้ชิดว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.14$) อันดับ 3 ตามความคิดเห็นของบุคลากรสื่อมวลชนว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.11$) และอันดับ 4 ตามความคิดเห็นของนักวิชาการว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.74$)

การใช้ภาษาที่รุนแรงและไม่เหมาะสมมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายมากเป็นอันดับ 1 ตามความคิดเห็นของคนใกล้ชิดว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.48$) อันดับ 2 ตามความคิดเห็นของบุคลากรสื่อมวลชนว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.19$) อันดับ 3 ตามความคิดเห็นของนักวิชาการว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.91$) และอันดับ 4 ตามความคิดเห็นของคนที่ยายามฆ่าตัวตายว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.73$)

การเน้นความสามารถที่น่าอภัยของพระเอกและผู้ร้ายมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายมากเป็นอันดับ 1 ตามความคิดเห็นของคนที่ยายามฆ่าตัวตาย ว่ามีอิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 2.80$) อันดับ 2 ตามความคิดเห็นของคนใกล้ชิดว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.33$) อันดับ 3 ตามความคิดเห็นของบุคลากรสื่อมวลชนว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.16$) และอันดับ 4 ตามความคิดเห็นของนักวิชาการว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.94$)

การใช้สีสันในการโฆษณาภาพยนตร์ที่เร้าใจและตื่นเต้นมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย มากเป็นอันดับ 1 ตามความคิดเห็นของคนใกล้ชิดว่า มีอิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 2.62$) อันดับ 2 ตามความคิดเห็นของคนที่ย้ายมาฆ่าตัวตายว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.47$) อันดับ 3 ตามความคิดเห็นของบุคลากรสื่อมวลชนว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.43$) และอันดับ 4 ตามความคิดเห็นของนักวิชาการว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.96$)

ตาราง 19 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของวิธีการนำเสนอของภาพยนตร์ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย โดยจำแนกตามความคิดเห็นของนักวิชาการ

กลุ่มตัวอย่าง		จิตแพทย์	อาจารย์แนะแนว และนักแนะแนว	นักจิตวิทยา
วิธีการนำเสนอของภาพยนตร์				
การเสนอภาพพร้อมทั้งวิธีการฆ่าตัวตายอย่างละเอียด	$\bar{X}$	1.92	1.79	1.46
	S.D.	1.15	0.98	0.86
	อันดับ	1	2	3
การอธิบายถึงวิธีการอย่างละเอียด	$\bar{X}$	1.92	1.84	1.50
	S.D.	1.22	0.96	0.86
	อันดับ	1	2	3
การใช้ภาษาที่รุนแรงและไม่เหมาะสม	$\bar{X}$	2.08	2.05	1.65
	S.D.	1.22	1.03	0.89
	อันดับ	1	2	3
การเน้นความสามารถที่น่ายกลย่งของ พระเอกและผู้ร้าย	$\bar{X}$	2.12	2.05	1.69
	S.D.	1.33	1.03	0.97
	อันดับ	1	2	3
การใช้สีสันในการโฆษณาภาพยนตร์ที่เร้าใจ และตื่นเต้น	$\bar{X}$	2.16	2.11	1.65
	S.D.	1.18	0.81	0.94
	อันดับ	1	2	3
รวม	$\bar{X}$	2.04	1.97	1.59
	S.D.	1.16	0.86	0.83
	อันดับ	1	2	3

จากตาราง 19 พบว่า การเสนอภาพพร้อมทั้งวิธีการฆ่าตัวตายอย่างละเอียดมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายมากเป็นอันดับ 1 ตามความคิดเห็นของจิตแพทย์ว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.92$) อันดับ 2 ตามความคิดเห็นของอาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.79$) และอันดับ 3 ตามความคิดเห็นของนักจิตวิทยา มีอิทธิพลน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.46$)

การอธิบายถึงวิธีการอย่างละเอียดมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายมากเป็นอันดับ 1 ตามความคิดเห็นของจิตแพทย์ว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.92$) อันดับ 2 ตามความคิดเห็นของอาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.84$) และอันดับ 3 ตามความคิดเห็นของนักจิตวิทยาว่า มีอิทธิพลน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.50$)

การใช้ภาษาที่รุนแรงและไม่เหมาะสมมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายมากเป็นอันดับ 1 ตามความคิดเห็นของจิตแพทย์ว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.08$) อันดับ 2 ตามความคิดเห็นของอาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.05$) และอันดับ 3 ตามความคิดเห็นของนักจิตวิทยาว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.65$)

การเน้นความสามารถที่น่าอภัยของพระเอกและผู้ร้ายมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายมากเป็นอันดับ 1 ตามความคิดเห็นของจิตแพทย์ว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.12$) อันดับ 2 ตามความคิดเห็นของอาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.05$) และอันดับ 3 ตามความคิดเห็นของนักจิตวิทยาว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.69$)

การใช้สีสันในการโฆษณาภาพยนตร์ที่เร้าใจและตื่นเต้นมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย มากเป็นอันดับ 1 ตามความคิดเห็นของจิตแพทย์ว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.16$) อันดับ 2 ตามความคิดเห็นของอาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.11$) และอันดับ 3 ตามความคิดเห็นของนักจิตวิทยาว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.65$)

ตาราง 20 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของวิธีการนำเสนอของภาพยนตร์ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย โดยจำแนกตามความคิดเห็นของบุคลากรสื่อมวลชน

วิธีการนำเสนอของ ภาพยนตร์	กลุ่มตัวอย่าง	บุคลากร หนังสือพิมพ์ ภาษาไทย รายวัน	บุคลากร ละคร โทรทัศน์	บุคลากร ภาพยนตร์	บุคลากร ข่าว โทรทัศน์	บุคลากรวิทยุ กระจายเสียง
การเสนอภาพพร้อมทั้งวิธีการ ฆ่าตัวตายอย่างละเอียด	$\bar{X}$	2.21	2.39	2.13	1.84	1.69
	S.D.	1.19	1.32	1.03	1.11	0.79
	อันดับ	2	1	3	4	5

ตาราง 20 (ต่อ)

วิธีการนำเสนอของ ภาพยนตร์	กลุ่มตัวอย่าง	บุคลากร หนังสือพิมพ์ ภาษาไทย รายวัน	บุคลากร ละคร โทรทัศน์	บุคลากร ภาพยนตร์	บุคลากร ข่าว โทรทัศน์	บุคลากรวิทยุ กระจายเสียง
การอธิบายถึงวิธีการอย่างละเอียด	$\bar{X}$	2.32	2.00	2.33	2.03	1.69
	S.D.	1.18	1.09	1.13	1.31	0.74
	อันดับ	2	4	1	3	5
การใช้ภาษาที่รุนแรงและ ไม่เหมาะสม	$\bar{X}$	2.35	2.18	2.25	2.13	1.92
	S.D.	1.07	1.07	1.22	1.16	0.98
	อันดับ	1	3	2	4	5
การเน้นความสามารถที่น้อยกย่อง ของพระเอกและผู้ร้าย	$\bar{X}$	2.38	2.15	1.83	2.11	2.08
	S.D.	1.22	1.03	1.13	1.25	1.09
	อันดับ	1	2	5	3	4
การใช้สีส่นในการโฆษณา ภาพยนตร์ที่เร้าใจและตื่นเต้น	$\bar{X}$	2.57	2.45	2.58	2.41	1.96
	S.D.	1.19	1.15	1.32	1.12	0.87
	อันดับ	2	3	1	4	5
รวม	$\bar{X}$	2.37	2.24	2.23	2.10	1.87
	S.D.	1.03	0.82	0.95	1.09	0.71
	อันดับ	1	2	3	4	5

จากตาราง 20 พบว่า การเสนอภาพพร้อมทั้งวิธีการฆ่าตัวตายอย่างละเอียดมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายมากเป็นอันดับ 1 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์ว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.39$) อันดับ 2 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.21$) อันดับ 3 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านภาพยนตร์ว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.13$) อันดับ 4 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์ว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.84$) และอันดับ 5 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียงว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.69$)

การอธิบายถึงวิธีการอย่างละเอียดมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายมากเป็นอันดับ 1 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านภาพยนตร์ว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.33$) อันดับ 2 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายงานว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.32$) อันดับ 3 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์ว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.03$) อันดับ 4 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์ว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.00$) และอันดับ 5 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียงว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.69$)

การใช้ภาษาที่รุนแรงและไม่เหมาะสมมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายมากเป็นอันดับ 1 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายงานว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.35$) อันดับ 2 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านภาพยนตร์ว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.25$) อันดับ 3 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์ว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.18$) อันดับ 4 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์ว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.13$) และอันดับ 5 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียงว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.92$)

การเน้นความสามารถที่น่าอวดของพระเอกและผู้ร้ายมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายมากเป็นอันดับ 1 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายงานว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.38$) อันดับ 2 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์ว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.15$) อันดับ 3 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์ว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.11$) อันดับ 4 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียงว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.08$) และอันดับ 5 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านภาพยนตร์ว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.83$)

การใช้สีสັນในการโฆษณาภาพยนตร์ที่เร้าใจและตื่นเต้นมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย มากเป็นอันดับ 1 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านภาพยนตร์ว่า มีอิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 2.58$) อันดับ 2 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายงานว่า มีอิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 2.57$) อันดับ 3 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์ว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.45$) อันดับ 4 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์ว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.41$) และอันดับ 5 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียงว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.96$)

ตาราง 21 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของวิธีการนำเสนอของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย โดยจำแนกตามความคิดเห็นของคนที่ยายามฆ่าตัวตาย คนใกล้ชิด นักวิชาการ และบุคลากรสื่อมวลชน

วิธีการนำเสนอของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน	กลุ่มตัวอย่าง	คนที่พยายามฆ่าตัวตาย	บุคลากรสื่อมวลชน	คนใกล้ชิด	นักวิชาการ
การเสนอข่าวอย่างครึกโครม	$\bar{X}$	3.33	2.40	2.33	1.74
	S.D.	1.49	1.11	0.97	1.06
	อันดับ	1	2	3	4
การใช้สีส่นในการพาดหัวข่าวหน้าหนึ่ง	$\bar{X}$	3.07	2.82	2.52	2.03
	S.D.	1.60	1.28	0.98	1.18
	อันดับ	1	2	3	4
การเสนอภาพพร้อมทั้งวิธีการฆ่าตัวตายอย่างละเอียด	$\bar{X}$	2.97	1.84	1.81	1.66
	S.D.	1.63	1.08	1.17	1.08
	อันดับ	1	2	3	4
การเสนอเนื้อหาข่าวอย่างต่อเนื่อง	$\bar{X}$	2.67	2.33	2.19	1.83
	S.D.	1.45	1.12	0.93	0.98
	อันดับ	1	2	3	4
การเสนอภาพข่าวซ้ำบ่อย ๆ	$\bar{X}$	2.57	2.05	2.38	1.77
	S.D.	1.72	1.00	1.24	1.00
	อันดับ	1	3	2	4
การอธิบายถึงวิธีการอย่างละเอียด	$\bar{X}$	2.50	1.87	2.05	1.67
	S.D.	1.66	1.10	1.40	1.00
	อันดับ	1	3	2	4
การด่วนสรุปสาเหตุการฆ่าตัวตายอย่างง่าย ๆ	$\bar{X}$	2.37	2.13	1.81	1.69
	S.D.	1.45	1.16	1.21	1.06
	อันดับ	1	2	3	4
การใช้ภาษาที่รุนแรงและไม่เหมาะสม	$\bar{X}$	2.30	2.10	1.81	1.80
	S.D.	1.47	1.23	1.08	1.23
	อันดับ	1	2	3	4

ตาราง 21 (ต่อ)

วิธีการนำเสนอของ หนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน	กลุ่มตัวอย่าง	คนที่พยายาม ฆ่าตัวตาย	บุคลากร สื่อมวลชน	คนใกล้ชิด	นักวิชาการ
การเสนอข่าวโดยเน้นผลด้านบวกของ การฆ่าตัวตาย	$\bar{X}$	2.27	1.84	1.95	1.56
	S.D.	1.60	1.15	1.36	0.93
	อันดับ	1	3	2	4
การยกย่องคนฆ่าตัวตายว่าเป็นผู้กล้า	$\bar{X}$	2.27	1.81	1.43	1.56
	S.D.	1.66	1.16	0.75	0.91
	อันดับ	1	2	4	3
รวม	$\bar{X}$	2.63	2.12	2.03	1.73
	S.D.	1.16	0.78	0.68	0.90
	อันดับ	1	2	3	4

จากตาราง 21 พบว่า การเสนอข่าวอย่างครึกโครมมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายมากเป็นอันดับ 1 ตามความคิดเห็นของคนที่ยายามฆ่าตัวตายว่า มีอิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 3.33$) อันดับ 2 ตามความคิดเห็นของบุคลากรสื่อมวลชนว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.40$) อันดับ 3 ตามความคิดเห็นของคนใกล้ชิดว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.33$) และอันดับ 4 ตามความคิดเห็นของนักวิชาการว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.74$)

การใช้สื่อนในการพาดหัวข่าวหน้าหนึ่งมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายมากเป็นอันดับ 1 ตามความคิดเห็นของคนที่ยายามฆ่าตัวตายว่า มีอิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 3.07$) อันดับ 2 ตามความคิดเห็นของบุคลากรสื่อมวลชนว่า มีอิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 2.82$) อันดับ 3 ตามความคิดเห็นของคนใกล้ชิดว่า มีอิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 2.52$) และอันดับ 4 ตามความคิดเห็นของนักวิชาการว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.03$)

การเสนอภาพพร้อมทั้งวิธีการฆ่าตัวตายอย่างละเอียดมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายมากเป็นอันดับ 1 ตามความคิดเห็นของคนที่ยายามฆ่าตัวตายว่า มีอิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 2.97$) อันดับ 2 ตามความคิดเห็นของบุคลากรสื่อมวลชนว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.84$) อันดับ 3 ตามความคิดเห็นของคนใกล้ชิดว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.81$) และอันดับ 4 ตามความคิดเห็นของนักวิชาการว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.66$)

การเสนอเนื้อหาข่าวอย่างต่อเนื่องมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายมากเป็นอันดับ 1 ตามความคิดเห็นของคนที่ยายามฆ่าตัวตาย ว่ามีอิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 2.67$) อันดับ 2 ตามความคิดเห็นของ

บุคลากรสื่อมวลชนว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.33$) อันดับ 3 ตามความคิดเห็นของคนใกล้ชิดว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.19$) และอันดับ 4 ตามความคิดเห็นของนักวิชาการว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.83$)

การเสนอภาพข่าวต่ำบ่อย ๆ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย มากเป็นอันดับ 1 ตามความคิดเห็นของคนที่พยายามฆ่าตัวตายว่า มีอิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 2.57$) อันดับ 2 ตามความคิดเห็นของคนใกล้ชิดว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.38$) อันดับ 3 ตามความคิดเห็นของบุคลากรสื่อมวลชนว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.05$) และอันดับ 4 ตามความคิดเห็นของนักวิชาการว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.77$)

การอธิบายถึงวิธีการอย่างละเอียดมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายมากเป็นอันดับ 1 ตามความคิดเห็นของคนที่ยายามฆ่าตัวตายว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.50$) อันดับ 2 ตามความคิดเห็นของคนใกล้ชิดว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.05$) อันดับ 3 ตามความคิดเห็นของบุคลากรสื่อบุคคลว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.87$) และอันดับ 4 ตามความคิดเห็นของนักวิชาการว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.67$)

การด่วนสรุปสาเหตุการฆ่าตัวตายอย่างง่าย ๆ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายมากเป็นอันดับ 1 ตามความคิดเห็นของคนที่ย้ายมาฆ่าตัวตายว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.37$) อันดับ 2 ตามความคิดเห็นของบุคลากรสื่อมวลชนว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.13$) อันดับ 3 ตามความคิดเห็นของคนใกล้ชิดว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.81$) และอันดับ 4 ตามความคิดเห็นของนักวิชาการว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.69$)

การใช้ภาษาที่รุนแรงและไม่เหมาะสมมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายมากเป็นอันดับ 1 ตามความคิดเห็นของคนที่ย้ายมาตัวตาย ว่ามีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.30$) อันดับ 2 ตามความคิดเห็นของบุคลากรสื่อมวลชนว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.10$) อันดับ 3 ตามความคิดเห็นของคนใกล้ชิดว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.81$) และอันดับ 4 ตามความคิดเห็นของนักวิชาการว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.80$)

การเสนอข่าวโดยเน้นผลด้านบวกของการฆ่าตัวตายมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย มากเป็นอันดับ 1 ตามความคิดเห็นของคนที่ยายามฆ่าตัวตายว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.27$) อันดับ 2 ตามความคิดเห็นของคนใกล้ชิดว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.95$) อันดับ 3 ตามความคิดเห็นของบุคลากรสื่อมวลชนว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.84$) และอันดับ 4 ตามความคิดเห็นของนักวิชาการว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.56$)

การยกย่องคนฆ่าตัวตายว่าเป็นผู้กล้ามีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย มากเป็นอันดับ 1 ตามความคิดเห็นของคนที่ยายามฆ่าตัวตายว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.27$) อันดับ 2 ตามความคิดเห็นของบุคลากรสื่อมวลชนว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.81$) อันดับ 3 ตามความคิดเห็นของนักวิชาการว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.56$) และอันดับ 4 ตามความคิดเห็นของคนใกล้ชิดว่า มีอิทธิพลน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.43$)

ตาราง 22 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของวิธีการนำเสนอของหนังสือพิมพ์ภาษาไทย
รายวันที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย โดยจำแนกตามความคิดเห็นของนักวิชาการ

วิธีการนำเสนอของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน	กลุ่มตัวอย่าง		จิตแพทย์	อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนว	นักจิตวิทยา
การเสนอข่าวอย่างครึกโครม	$\bar{X}$	1.96	1.79	1.50	
	S.D.	1.17	1.03	0.95	
	อันดับ	1	2	3	
การใช้สีสันในการพาดหัวข่าวหน้าหนึ่ง	$\bar{X}$	2.20	2.42	1.58	
	S.D.	1.15	1.30	0.99	
	อันดับ	2	1	3	
การเสนอภาพพร้อมทั้งวิธีการฆ่าตัวตายอย่างละเอียด	$\bar{X}$	1.92	1.63	1.42	
	S.D.	1.32	0.83	0.95	
	อันดับ	1	2	3	
การเสนอเนื้อหาข่าวอย่างต่อเนื่อง	$\bar{X}$	2.12	1.74	1.62	
	S.D.	1.13	0.87	0.85	
	อันดับ	1	2	3	
การเสนอภาพข่าวซ้ำบ่อย ๆ	$\bar{X}$	1.96	1.89	1.50	
	S.D.	1.27	0.74	0.81	
	อันดับ	1	2	3	
การอธิบายถึงวิธีการอย่างละเอียด	$\bar{X}$	1.88	1.74	1.42	
	S.D.	1.20	0.73	0.95	
	อันดับ	1	2	3	
การตบวงสรูปสาเหตุการฆ่าตัวตายอย่างง่าย ๆ	$\bar{X}$	2.00	1.63	1.42	
	S.D.	1.41	0.68	0.81	
	อันดับ	1	2	3	
การใช้ภาษาที่รุนแรงและไม่เหมาะสม	$\bar{X}$	1.92	2.05	1.50	
	S.D.	1.35	1.31	1.03	
	อันดับ	2	1	3	
การเสนอข่าวโดยเน้นผลด้านบวกของการฆ่าตัวตาย	$\bar{X}$	1.64	1.58	1.46	
	S.D.	1.04	0.77	0.95	
	อันดับ	1	2	3	

ตาราง 22 (ต่อ)

วิธีการนำเสนอของ หนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน	กลุ่มตัวอย่าง	จิตแพทย์	อาจารย์แนะแนว และนักแนะแนว	นักจิตวิทยา
การยกย่องคนฆ่าตัวตายว่าเป็นผู้กล้า	$\bar{X}$ S.D. อันดับ	1.76 1.13 1	1.53 0.51 2	1.38 0.90 3
รวม	$\bar{X}$ S.D. อันดับ	1.94 1.09 1	1.80 0.62 2	1.48 0.85 3

จากตาราง 22 พบว่า การเสนอข่าวอย่างครึกโครมมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายมากเป็นอันดับ 1 ตามความคิดเห็นของจิตแพทย์ว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.96$) อันดับ 2 ตามความคิดเห็นของอาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.79$) และอันดับ 3 ตามความคิดเห็นของนักจิตวิทยาว่า มีอิทธิพลน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.50$)

การใช้สื่อนในการพาดหัวข่าวหน้าหนึ่งมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายมากเป็นอันดับ 1 ตามความคิดเห็นของอาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.42$) อันดับ 2 ตามความคิดเห็นของจิตแพทย์ว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.20$) และอันดับ 3 ตามความคิดเห็นของนักจิตวิทยาว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.58$)

การเสนอภาพพร้อมทั้งวิธีการฆ่าตัวตายอย่างละเอียดมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายมากเป็นอันดับ 1 ตามความคิดเห็นของจิตแพทย์ว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.92$) อันดับ 2 ตามความคิดเห็นของอาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.63$) และอันดับ 3 ตามความคิดเห็นของนักจิตวิทยาว่า มีอิทธิพลน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.42$)

การเสนอเนื้อหาข่าวอย่างต่อเนื่องมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายมากเป็นอันดับ 1 ตามความคิดเห็นของจิตแพทย์ว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.12$) อันดับ 2 ตามความคิดเห็นของอาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.74$) และอันดับ 3 ตามความคิดเห็นของนักจิตวิทยาว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.62$)

การเสนอภาพข่าวซ้ำบ่อย ๆ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย มากเป็นอันดับ 1 ตามความคิดเห็นของจิตแพทย์ว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.96$) อันดับ 2 ตามความคิดเห็นของอาจารย์แนะแนวและนักแนะแนว

ว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.89$) และอันดับ 3 ตามความคิดเห็นของนักจิตวิทยาว่า มีอิทธิพลน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.50$)

การอธิบายถึงวิธีการอย่างละเอียดมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายมากเป็นอันดับ 1 ตามความคิดเห็นของจิตแพทย์ว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.88$) อันดับ 2 ตามความคิดเห็นของอาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.74$) และอันดับ 3 ตามความคิดเห็นของนักจิตวิทยาว่า มีอิทธิพลน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.42$)

การด่วนสรุปสาเหตุการฆ่าตัวตายอย่างง่าย ๆ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายมากเป็นอันดับ 1 ตามความคิดเห็นของจิตแพทย์ว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.00$) อันดับ 2 ตามความคิดเห็นของอาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.63$) และอันดับ 3 ตามความคิดเห็นของนักจิตวิทยาว่า มีอิทธิพลน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.42$)

การใช้ภาษาที่รุนแรงและไม่เหมาะสมมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายมากเป็นอันดับ 1 ตามความคิดเห็นของอาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.05$) อันดับ 2 ตามความคิดเห็นของจิตแพทย์ว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.92$) และอันดับ 3 ตามความคิดเห็นของนักจิตวิทยาว่า มีอิทธิพลน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.50$)

การเสนอข่าวโดยเน้นผลด้านบวกของการฆ่าตัวตายมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย มากเป็นอันดับ 1 ตามความคิดเห็นของจิตแพทย์ว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.64$) อันดับ 2 ตามความคิดเห็นของอาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.58$) และอันดับ 3 ตามความคิดเห็นของนักจิตวิทยาว่า มีอิทธิพลน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.46$)

การยกย่องคนฆ่าตัวตายว่าเป็นผู้กล้ามีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย มากเป็นอันดับ 1 ตามความคิดเห็นของจิตแพทย์ว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.76$) อันดับ 2 ตามความคิดเห็นของอาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.53$) และอันดับ 3 ตามความคิดเห็นของนักจิตวิทยาว่า มีอิทธิพลน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.38$)

ตาราง 23 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของวิธีการนำเสนอของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย โดยจำแนกตามความคิดเห็นของบุคลากรสื่อมวลชน

วิธีการนำเสนอของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน	กลุ่มตัวอย่าง	บุคลากรหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน	บุคลากรละครโทรทัศน์	บุคลากรภาพยนตร์	บุคลากรข่าวโทรทัศน์	บุคลากรวิทยุกระจายเสียง
การเสนอข่าวครึกโครม	$\bar{X}$	2.60	2.61	2.38	2.30	1.88
	S.D.	1.10	0.97	1.28	1.13	0.99
	อันดับ	2	1	3	4	5
การใช้สีสันในการพาดหัวข่าวหน้าหนึ่ง	$\bar{X}$	2.98	3.42	3.08	2.46	2.31
	S.D.	1.01	1.35	1.77	1.13	1.23
	อันดับ	3	1	2	4	5
การเสนอภาพพร้อมทั้งวิธีการฆ่าตัวตายอย่างละเอียด	$\bar{X}$	2.14	1.82	1.92	1.62	1.58
	S.D.	1.16	0.88	1.14	1.07	0.99
	อันดับ	1	3	2	4	5
การเสนอเนื้อหาข่าวอย่างต่อเนื่อง	$\bar{X}$	2.57	2.27	2.25	2.35	1.85
	S.D.	1.06	1.10	1.29	1.17	0.88
	อันดับ	1	3	4	2	5
การเสนอภาพข่าวซ้ำบ่อย ๆ	$\bar{X}$	2.29	1.97	1.96	1.98	1.81
	S.D.	1.08	0.98	0.91	1.04	0.75
	อันดับ	1	3	4	2	5
การอธิบายถึงวิธีการอย่างละเอียด	$\bar{X}$	2.14	1.94	2.00	1.65	1.54
	S.D.	1.27	0.93	1.18	0.97	0.90
	อันดับ	1	3	2	4	5
การด่วนสรุปสาเหตุการฆ่าตัวตายอย่างง่าย ๆ	$\bar{X}$	2.52	2.06	1.88	1.83	2.27
	S.D.	1.16	1.25	0.99	1.04	1.22
	อันดับ	1	3	4	5	2
การใช้ภาษารุนแรงและไม่เหมาะสม	$\bar{X}$	2.46	1.97	2.00	2.03	1.65
	S.D.	1.15	1.31	1.18	1.26	1.13
	อันดับ	1	4	3	2	5

ตาราง 23 (ต่อ)

วิธีการนำเสนอของ หนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน	กลุ่มตัวอย่าง	บุคลากร หนังสือพิมพ์ ภาษาไทย รายวัน	บุคลากร ละคร โทรทัศน์	บุคลากร ภาพยนตร์	บุคลากร ข่าว โทรทัศน์	บุคลากรวิทยุ กระจายเสียง
การเสนอข่าวโดยเน้นผลด้านบวก ของการฆ่าตัวตาย	$\bar{X}$	1.98	1.79	1.96	1.79	1.54
	S.D.	1.16	1.05	1.43	1.19	0.86
	อันดับ	1	3	2	3	4
การยกย่องคนฆ่าตัวตายว่าเป็น ผู้กล้า	$\bar{X}$	1.79	2.30	2.38	1.51	1.42
	S.D.	1.05	1.40	1.58	0.93	0.70
	อันดับ	3	2	1	4	5
รวม	$\bar{X}$	2.35	2.22	2.18	1.95	1.78
	S.D.	0.75	0.72	0.89	0.81	0.60
	อันดับ	1	2	3	4	5

จากตาราง 23 พบว่า การเสนอข่าวอย่างครึกโครมมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายมากเป็นอันดับ 1 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์ว่า มีอิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 2.61$) อันดับ 2 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันว่า มีอิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 2.60$) อันดับ 3 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านภาพยนตร์ว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.38$) อันดับ 4 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์ว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.30$) และอันดับ 5 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียงว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.88$)

การใช้สีสันในการพาดหัวข่าวหน้าหนึ่งมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายมากเป็นอันดับ 1 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์ว่า มีอิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 3.42$) อันดับ 2 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านภาพยนตร์ว่า มีอิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 3.08$) อันดับ 3 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันว่า มีอิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 2.98$) อันดับ 4 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์ว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.46$) และอันดับ 5 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียงว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.31$)

การด่วนสรุปสาเหตุการฆ่าตัวตายอย่างง่าย ๆ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายมากเป็นอันดับ 1 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันว่า มีอิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 2.52$) อันดับ 2 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียงว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.27$) อันดับ 3 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์ว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.06$) อันดับ 4 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านภาพยนตร์ว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.88$) และอันดับ 5 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์ว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.83$)

การใช้ภาษาที่รุนแรงและไม่เหมาะสมมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายมากเป็นอันดับ 1 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายงานว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.46$) อันดับ 2 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์ว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.03$) อันดับ 3 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านภาพยนตร์ว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.00$) อันดับ 4 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์ว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.97$) และอันดับ 5 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียงว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.65$)

การเสนอข่าวโดยเน้นผลด้านบวกของการฆ่าตัวตายมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย มากเป็นอันดับ 1 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายงานว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.98$) อันดับ 2 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านภาพยนตร์ว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.96$) อันดับ 3 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์ และละครโทรทัศน์ มีจำนวนเท่ากัน และมีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.79$; $\bar{X} = 1.79$) และอันดับ 4 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียงว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.54$)

การยกย่องคนฆ่าตัวตายว่าเป็นผู้กล้ามีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย มากเป็นอันดับ 1 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านภาพยนตร์ว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.38$) อันดับ 2 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์ว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.30$) อันดับ 3 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายงานว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.79$) อันดับ 4 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์ว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.51$) และอันดับ 5 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียงว่า มีอิทธิพลน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.42$)

ตาราง 24 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของวิธีการนำเสนอของวิทยุกระจายเสียงที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย โดยจำแนกตามความคิดเห็นของคนที่ยายายฆ่าตัวตาย คนใกล้ชิด นักวิชาการ และบุคลากรสื่อมวลชน

วิธีการนำเสนอของ วิทยุกระจายเสียง	กลุ่มตัวอย่าง	คนที่พยายาม ฆ่าตัวตาย	คนใกล้ชิด	บุคลากร สื่อมวลชน	นักวิชาการ
การเสนอข่าวอย่างครึกโครม	$\bar{X}$	2.80	2.24	2.17	1.71
	S.D.	1.54	1.14	1.09	0.92
	อันดับ	1	2	3	4
การเสนอเนื้อหาข่าวอย่างต่อเนื่อง	$\bar{X}$	2.33	2.29	2.05	1.76
	S.D.	1.47	1.10	1.01	0.92
	อันดับ	1	2	3	4

ตาราง 24 (ต่อ)

วิธีการนำเสนอของ วิฤกษ์กระจายเสียง	กลุ่มตัวอย่าง	คนที่พยายาม ฆ่าตัวตาย	คนใกล้ชิด	บุคลากร สื่อมวลชน	นักวิชาการ
การอธิบายถึงวิธีการอย่างละเอียด	$\bar{X}$	2.93	2.14	1.87	1.61
	S.D.	1.64	1.31	1.03	1.00
	อันดับ	1	2	3	4
การนำเสนอสาเหตุการฆ่าตัวตาย อย่างง่าย ๆ	$\bar{X}$	2.27	1.95	1.97	1.70
	S.D.	1.51	1.08	1.10	0.98
	อันดับ	1	3	2	4
การเสนอข่าวโดยเน้นผลด้านบวกของการ ฆ่าตัวตาย	$\bar{X}$	2.43	2.10	1.79	1.53
	S.D.	1.70	1.22	1.07	0.88
	อันดับ	1	2	3	4
การยกย่องคนฆ่าตัวตายว่าเป็นผู้กล้า	$\bar{X}$	1.97	1.95	1.68	1.50
	S.D.	1.47	1.16	1.00	0.90
	อันดับ	1	2	3	4
การใช้สีส่นในการเสนอหัวข้อข่าวก่อน รายงานข่าวอย่างละเอียด	$\bar{X}$	2.63	2.81	2.63	2.20
	S.D.	1.35	1.17	1.17	1.08
	อันดับ	2	1	2	3
รวม	$\bar{X}$	2.48	2.21	2.02	1.72
	S.D.	1.10	0.98	0.83	0.85
	อันดับ	1	2	3	4

จากตาราง 24 พบว่า การเสนอข่าวอย่างครึกโครมมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายมากเป็นอันดับ 1 ตามความคิดเห็นของคนที่ยกย่องฆ่าตัวตายว่า มีอิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 2.80$) อันดับ 2 ตามความคิดเห็นของคนใกล้ชิดว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.24$) อันดับ 3 ตามความคิดเห็นของบุคลากรสื่อมวลชนว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.17$) และอันดับ 4 ตามความคิดเห็นของนักวิชาการว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.71$)

การเสนอเนื้อหาข่าวอย่างต่อเนื่องมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายมากเป็นอันดับ 1 ตามความคิดเห็นของคนที่ย้ายมาฆ่าตัวตายว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.33$) อันดับ 2 ตามความคิดเห็นของคนใกล้ชิดว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.29$) อันดับ 3 ตามความคิดเห็นของบุคลากรสื่อมวลชนว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.05$) และอันดับ 4 ตามความคิดเห็นของนักวิชาการว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.76$)

การอธิบายถึงวิธีการอย่างละเอียดมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายมากเป็นอันดับ 1 ตามความคิดเห็นของคนที่ย้ายมาฆ่าตัวตายว่า มีอิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 2.93$) อันดับ 2 ตามความคิดเห็นของคนใกล้ชิดว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.14$) อันดับ 3 ตามความคิดเห็นของบุคลากรสื่อมวลชนว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.87$) และอันดับ 4 ตามความคิดเห็นของนักวิชาการว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.61$)

การด่วนสรุปสาเหตุการฆ่าตัวตายอย่างง่าย ๆ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายมากเป็นอันดับ 1 ตามความคิดเห็นของคนที่ย้ายมาฆ่าตัวตายว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.27$) อันดับ 2 ตามความคิดเห็นของบุคลากรสื่อมวลชนว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.97$) อันดับ 3 ตามความคิดเห็นของคนใกล้ชิดว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.95$) และอันดับ 4 ตามความคิดเห็นของนักวิชาการว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.70$)

การเสนอข่าวโดยเน้นผลด้านบวกของการฆ่าตัวตายมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย มากเป็นอันดับ 1 ตามความคิดเห็นของคนที่ย้ายมาฆ่าตัวตายว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.43$) อันดับ 2 ตามความคิดเห็นของคนใกล้ชิดว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.10$) อันดับ 3 ตามความคิดเห็นของบุคลากรสื่อมวลชนว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.79$) และอันดับ 4 ตามความคิดเห็นของนักวิชาการว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.53$)

การยกย่องคนฆ่าตัวตายว่าเป็นผู้กล้ามีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายมากเป็นอันดับ 1 ตามความคิดเห็นของคนที่ย้ายมาฆ่าตัวตายว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.97$) อันดับ 2 ตามความคิดเห็นของคนใกล้ชิดว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.95$) อันดับ 3 ตามความคิดเห็นของบุคลากรสื่อมวลชนว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.68$) และอันดับ 4 ตามความคิดเห็นของนักวิชาการว่า มีอิทธิพลน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.50$)

การใช้สีสັນในการเสนอหัวข้อข่าวก่อนรายงานข่าวอย่างละเอียดมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายมากเป็นอันดับ 1 ตามความคิดเห็นของคนใกล้ชิดว่า มีอิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 2.81$) อันดับ 2 ตามความคิดเห็นของคนที่ย้ายมาฆ่าตัวตาย และบุคลากรสื่อมวลชน มีจำนวนเท่ากัน และมีอิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 2.63$; $\bar{X} = 2.63$) และอันดับ 3 ตามความคิดเห็นของนักวิชาการว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.20$)

ตาราง 25 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของวิธีการนำเสนอของวิทยุกระจายเสียงที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย โดยจำแนกตามความคิดเห็นของนักวิชาการ

วิธีการนำเสนอของวิทยุกระจายเสียง	กลุ่มตัวอย่าง	จิตแพทย์	อาจารย์แนะแนว และนักแนะแนว	นักจิตวิทยา
การเสนอข่าวอย่างครึกโครม	$\bar{X}$	1.92	1.79	1.46
	S.D.	1.12	0.71	0.81
	อันดับ	1	2	3
การเสนอเนื้อหาข่าวอย่างต่อเนื่อง	$\bar{X}$	2.04	1.68	1.54
	S.D.	1.10	0.67	0.86
	อันดับ	1	2	3
การอธิบายถึงวิธีการอย่างละเอียด	$\bar{X}$	1.84	1.63	1.38
	S.D.	1.21	0.90	0.80
	อันดับ	1	2	3
การด่วนสรุปสาเหตุการฆ่าตัวตายอย่างง่าย ๆ	$\bar{X}$	1.84	1.84	1.46
	S.D.	1.21	0.76	0.86
	อันดับ	1	1	2
การเสนอข่าวโดยเน้นผลด้านบวกของการฆ่าตัวตาย	$\bar{X}$	1.72	1.42	1.42
	S.D.	1.02	0.51	0.95
	อันดับ	1	2	2
การยกย่องคนฆ่าตัวตายว่าเป็นผู้กล้า	$\bar{X}$	1.76	1.32	1.38
	S.D.	1.13	0.58	0.80
	อันดับ	1	3	2
การใช้สีสันทในการเสนอหัวข้อข่าวก่อนรายงานข่าวอย่างละเอียด	$\bar{X}$	2.44	2.26	1.92
	S.D.	1.16	1.10	0.98
	อันดับ	1	2	3
รวม	$\bar{X}$	1.94	1.71	1.51
	S.D.	1.03	0.58	0.81
	อันดับ	1	2	3

จากตาราง 25 พบว่า การเสนอข่าวอย่างครึกโครมมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายมากเป็นอันดับ 1 ตามความคิดเห็นของจิตแพทย์ว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.92$) อันดับ 2 ตามความคิดเห็นของอาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.79$) และอันดับ 3 ตามความคิดเห็นของนักจิตวิทยาว่า มีอิทธิพลน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.46$)

การเสนอเนื้อหาข่าวอย่างต่อเนื่องมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายมากเป็นอันดับ 1 ตามความคิดเห็นของจิตแพทย์ว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.04$) อันดับ 2 ตามความคิดเห็นของอาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.68$) และอันดับ 3 ตามความคิดเห็นของนักจิตวิทยา มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.54$)

การอธิบายถึงวิธีการอย่างละเอียดมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายมากเป็นอันดับ 1 ตามความคิดเห็นของจิตแพทย์ว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.84$) อันดับ 2 ตามความคิดเห็นของอาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.63$) และอันดับ 3 ตามความคิดเห็นของนักจิตวิทยาว่า มีอิทธิพลน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.38$)

การด่วนสรุปสาเหตุการฆ่าตัวตายอย่างง่าย ๆ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายมากเป็นอันดับ 1 ตามความคิดเห็นของจิตแพทย์ และอาจารย์แนะแนวและนักแนะแนว มีจำนวนเท่ากัน และมีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.84$; $\bar{X} = 1.84$) และอันดับ 2 ตามความคิดเห็นของนักจิตวิทยาว่า มีอิทธิพลน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.46$)

การเสนอข่าวโดยเน้นผลด้านบวกของการฆ่าตัวตายมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย มากเป็นอันดับ 1 ตามความคิดเห็นของจิตแพทย์ว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.72$) และอันดับ 2 ตามความคิดเห็นของอาจารย์แนะแนวและนักแนะแนว และนักจิตวิทยา มีจำนวนเท่ากัน และมีอิทธิพลน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.42$; $\bar{X} = 1.42$)

การยกย่องคนฆ่าตัวตายว่าเป็นผู้กล้ามีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายมากเป็นอันดับ 1 ตามความคิดเห็นของจิตแพทย์ว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.76$) อันดับ 2 ตามความคิดเห็นของนักจิตวิทยาว่า มีอิทธิพลน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.38$) และอันดับ 3 ตามความคิดเห็นของอาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวว่า มีอิทธิพลน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.32$)

การใช้สีสันทในการเสนอหัวข้อข่าวก่อนรายงานข่าวอย่างละเอียดมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายมากเป็นอันดับ 1 ตามความคิดเห็นของจิตแพทย์ว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.44$) อันดับ 2 ตามความคิดเห็นของอาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.26$) และอันดับ 3 ตามความคิดเห็นของนักจิตวิทยาว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.92$)

ตาราง 26 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของวิธีการนำเสนอของวิทยุกระจายเสียงที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย โดยจำแนกตามความคิดเห็นของบุคลากรสื่อมวลชน

วิธีการนำเสนอของ วิทยุกระจายเสียง	กลุ่มตัวอย่าง	บุคลากร ภาพยนตร์	บุคลากร ละคร โทรทัศน์	บุคลากร หนังสือพิมพ์ ภาษาไทย รายวัน	บุคลากร ข่าว โทรทัศน์	บุคลากรวิทยุ กระจายเสียง
การเสนอข่าวครึกโครม	$\bar{X}$	2.50	2.27	2.30	2.00	1.85
	S.D.	1.35	1.40	1.01	0.95	0.78
	อันดับ	1	3	2	4	5
การเสนอเนื้อหาข่าวอย่างต่อเนื่อง	$\bar{X}$	2.29	2.15	2.13	1.95	1.77
	S.D.	1.12	1.28	0.94	0.92	0.86
	อันดับ	1	2	3	4	5
การอธิบายถึงวิธีการอย่างละเอียด	$\bar{X}$	2.00	2.03	1.97	1.70	1.73
	S.D.	1.06	1.29	0.98	0.93	0.96
	อันดับ	2	1	3	5	4
การด่วนสรุปสาเหตุการฆ่าตัวตาย อย่างง่าย ๆ	$\bar{X}$	1.96	1.79	2.17	1.79	2.15
	S.D.	1.04	0.99	1.13	1.09	1.22
	อันดับ	3	4	1	4	2
การเสนอข่าวโดยเน้นผลด้านบวก ของการฆ่าตัวตาย	$\bar{X}$	2.04	2.03	1.89	1.63	1.42
	S.D.	1.20	1.19	1.11	1.02	0.64
	อันดับ	1	2	3	4	5
การยกย่องคนฆ่าตัวตายว่าเป็น ผู้กล้า	$\bar{X}$	1.83	1.79	1.78	1.54	1.54
	S.D.	1.17	1.08	1.07	0.84	0.90
	อันดับ	1	2	3	4	4

ตาราง 26 (ต่อ)

วิธีการนำเสนอของ วิทยุกระจายเสียง	กลุ่มตัวอย่าง	บุคลากร ภาพยนตร์	บุคลากร ละคร โทรทัศน์	บุคลากร หนังสือพิมพ์ ภาษาไทย รายวัน	บุคลากร ข่าว โทรทัศน์	บุคลากรวิทยุ กระจายเสียง
การใช้สีสันในการเสนอหัวข้อข่าว ก่อนรายงานข่าวอย่างละเอียด	$\bar{X}$	2.96	3.00	2.62	2.40	2.42
	S.D.	1.57	1.56	1.02	0.91	0.99
	อันดับ	2	1	3	5	4
รวม	$\bar{X}$	2.23	2.15	2.12	1.86	1.84
	S.D.	0.98	0.99	0.76	0.79	0.63
	อันดับ	1	2	3	4	5

จากตาราง 26 พบว่า การเสนอข่าวอย่างครึกโครมมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายมากเป็นอันดับ 1 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านภาพยนตร์ว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.50$) อันดับ 2 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.30$) อันดับ 3 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์ว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.27$) อันดับ 4 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์ว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.00$) และอันดับ 5 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียงว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.85$)

การเสนอเนื้อหาข่าวอย่างต่อเนื่องมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายมากเป็นอันดับ 1 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านภาพยนตร์ว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.29$) อันดับ 2 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์ว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.15$) อันดับ 3 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.13$) อันดับ 4 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์ว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.95$) และอันดับ 5 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียงว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.77$)

การอธิบายถึงวิธีการอย่างละเอียดมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายมากเป็นอันดับ 1 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์ว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.03$) อันดับ 2 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านภาพยนตร์ว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.00$) อันดับ 3 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.97$) และอันดับ 4 ตามความคิดเห็นของ

บุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียงว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.73$) และอันดับ 5 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์ว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.70$)

การด่วนสรุปสาเหตุการฆ่าตัวตายอย่างง่าย ๆ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายมากเป็นอันดับ 1 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.17$) อันดับ 2 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียงว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.15$) อันดับ 3 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านภาพยนตร์ว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.96$) และอันดับ 4 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์ และบุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์ มีจำนวนเท่ากัน และมีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.79$; $\bar{X} = 1.79$)

การเสนอข่าวโดยเน้นผลด้านบวกของการฆ่าตัวตายเป็นอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย มากเป็นอันดับ 1 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านภาพยนตร์ว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.04$) อันดับ 2 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์ว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.03$) อันดับ 3 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.89$) อันดับ 4 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์ว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.63$) และอันดับ 5 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียงว่า มีอิทธิพลน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.42$)

การยกย่องคนฆ่าตัวตายว่าเป็นผู้กล้ามีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายมากเป็นอันดับ 1 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านภาพยนตร์ว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.83$) อันดับ 2 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์ว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.79$) อันดับ 3 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.78$) และอันดับ 4 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์ และบุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียง มีจำนวนเท่ากัน และมีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.54$; $\bar{X} = 1.54$)

การใช้สีสັນในการเสนอหัวข้อข่าวก่อนรายงานข่าวอย่างละเอียดมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายมากเป็นอันดับ 1 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์ว่า มีอิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 3.00$) อันดับ 2 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านภาพยนตร์ว่า มีอิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 2.96$) อันดับ 3 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันว่า มีอิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 2.62$) อันดับ 4 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียงว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.42$) และอันดับ 5 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์ว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.40$)

ตาราง 27 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของวิธีการนำเสนอของโทรทัศน์ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย โดยจำแนกตามความคิดเห็นของคนที่ยายามฆ่าตัวตาย คนใกล้ชิด นักวิชาการ และบุคลากรสื่อมวลชน

วิธีการนำเสนอของโทรทัศน์	กลุ่มตัวอย่าง	คนที่พยายามฆ่าตัวตาย	คนใกล้ชิด	บุคลากรสื่อมวลชน	นักวิชาการ
การเสนอข่าวอย่างครึกโครม	$\bar{X}$	2.63	2.19	2.16	1.73
	S.D.	1.52	1.12	1.02	0.93
	อันดับ	1	2	3	4
การเสนอภาพพร้อมทั้งวิธีการฆ่าตัวตายอย่างละเอียด	$\bar{X}$	2.63	2.10	1.78	1.60
	S.D.	1.67	1.18	0.96	0.98
	อันดับ	1	2	3	4
การเสนอเนื้อหาข่าวอย่างต่อเนื่อง	$\bar{X}$	2.47	2.14	2.17	1.75
	S.D.	1.46	1.15	1.01	0.95
	อันดับ	1	3	2	4
การเสนอภาพข่าวซ้ำบ่อย ๆ	$\bar{X}$	2.43	1.90	1.93	1.69
	S.D.	1.65	1.09	1.08	1.07
	อันดับ	1	3	2	4
การอธิบายถึงวิธีการอย่างละเอียด	$\bar{X}$	2.33	1.86	1.84	1.64
	S.D.	1.56	0.91	1.02	1.02
	อันดับ	1	2	3	4
การด่วนสรุปสาเหตุการฆ่าตัวตายอย่างง่าย ๆ	$\bar{X}$	2.23	2.00	1.99	1.76
	S.D.	1.50	0.95	1.11	1.08
	อันดับ	1	2	3	4
การใช้ภาษาที่รุนแรงและไม่เหมาะสม	$\bar{X}$	1.83	1.86	1.97	1.86
	S.D.	0.91	0.91	1.13	1.12
	อันดับ	3	2	1	2
การเน้นความสามารถที่น้อยของพระเอกและผู้ร้าย	$\bar{X}$	2.87	2.52	1.92	1.70
	S.D.	1.63	1.08	1.08	1.08
	อันดับ	1	2	3	4

ตาราง 27 (ต่อ)

วิธีการนำเสนอของ โทรทัศน์	กลุ่มตัวอย่าง	คนที่พยายาม ฆ่าตัวตาย	คนใกล้ชิด	บุคลากร สื่อมวลชน	นักวิชาการ
การเสนอภาพพร้อมทั้งวิธีการฆ่าตัวตาย อย่างละเอียด (ละครโทรทัศน์)	$\bar{X}$	2.77	2.10	1.73	1.60
	S.D.	1.65	1.18	0.93	1.00
	อันดับ	1	2	3	4
รวม	$\bar{X}$	2.47	2.07	1.94	1.71
	S.D.	1.12	0.85	0.80	0.92
	อันดับ	1	2	3	4

จากตาราง 27 พบว่า การเสนอข่าวอย่างครึกโครมมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายมากเป็นอันดับ 1 ตามความคิดเห็นของคนที่ยายามฆ่าตัวตายว่า มีอิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 2.63$) อันดับ 2 ตามความคิดเห็นของคนใกล้ชิดว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.19$) อันดับ 3 ตามความคิดเห็นของบุคลากรสื่อมวลชนว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.16$) และอันดับ 4 ตามความคิดเห็นของนักวิชาการว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.73$)

การเสนอภาพพร้อมทั้งวิธีการฆ่าตัวตายอย่างละเอียดมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายมากเป็นอันดับ 1 ตามความคิดเห็นของคนที่ยายามฆ่าตัวตายว่า มีอิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 2.63$) อันดับ 2 ตามความคิดเห็นของคนใกล้ชิดว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.10$) อันดับ 3 ตามความคิดเห็นของบุคลากรสื่อมวลชนว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.78$) และอันดับ 4 ตามความคิดเห็นของนักวิชาการว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.60$)

การเสนอเนื้อหาข่าวอย่างต่อเนื่องมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายมากเป็นอันดับ 1 ตามความคิดเห็นของคนที่ยายามฆ่าตัวตายว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.47$) อันดับ 2 ตามความคิดเห็นของบุคลากรสื่อมวลชนว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.17$) อันดับ 3 ตามความคิดเห็นของคนใกล้ชิดว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.14$) และอันดับ 4 ตามความคิดเห็นของนักวิชาการว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.75$)

การเสนอภาพข่าวซ้ำบ่อย ๆ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายมากเป็นอันดับ 1 ตามความคิดเห็นของคนที่ยายามฆ่าตัวตายว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.43$) อันดับ 2 ตามความคิดเห็นของบุคลากรสื่อมวลชนว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.93$) อันดับ 3 ตามความคิดเห็นของคนใกล้ชิดว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.90$) และอันดับ 4 ตามความคิดเห็นของนักวิชาการว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.69$)

การอธิบายถึงวิธีการอย่างละเอียดมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย มากเป็นอันดับ 1 ตามความคิดเห็นของคนที่ยายามฆ่าตัวตายว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.33$) อันดับ 2 ตามความคิดเห็นของคนใกล้ชิดว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.86$) อันดับ 3 ตามความคิดเห็นของบุคลากรสื่อมวลชนว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.84$) และอันดับ 4 ตามความคิดเห็นของนักวิชาการว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.64$)

การด่วนสรุปสาเหตุการฆ่าตัวตายอย่างง่าย ๆ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายมากเป็นอันดับ 1 ตามความคิดเห็นของคนที่ยายามฆ่าตัวตายว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.23$) อันดับ 2 ตามความคิดเห็นของคนใกล้ชิดว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.00$) อันดับ 3 ตามความคิดเห็นของบุคลากรสื่อมวลชนว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.99$) และอันดับ 4 ตามความคิดเห็นของนักวิชาการว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.76$)

การใช้ภาษาที่รุนแรงและไม่เหมาะสมมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายมากเป็นอันดับ 1 ตามความคิดเห็นของบุคลากรสื่อมวลชนว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.97$) อันดับ 2 ตามความคิดเห็นของคนใกล้ชิดและนักวิชาการ มีจำนวนเท่ากัน และมีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.86$; $\bar{X} = 1.86$) และอันดับ 3 ตามความคิดเห็นของคนที่ยายามฆ่าตัวตายว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.83$)

การเน้นความสามารถที่น้อยของพระเอกและผู้ร้ายมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายมากเป็นอันดับ 1 ตามความคิดเห็นของคนที่ยายามฆ่าตัวตายว่า มีอิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 2.87$) อันดับ 2 ตามความคิดเห็นของคนใกล้ชิดว่า มีอิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 2.52$) อันดับ 3 ตามความคิดเห็นของบุคลากรสื่อมวลชนว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.92$) และอันดับ 4 ตามความคิดเห็นของนักวิชาการว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.70$)

การเสนอภาพรวมทั้งวิธีการฆ่าตัวตายอย่างละเอียดในละครโทรทัศน์มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายมากเป็นอันดับ 1 ตามความคิดเห็นของคนที่ยายามฆ่าตัวตายว่า มีอิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 2.77$) อันดับ 2 ตามความคิดเห็นของคนใกล้ชิดว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.10$) อันดับ 3 ตามความคิดเห็นของบุคลากรสื่อมวลชนว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.73$) และอันดับ 4 ตามความคิดเห็นของนักวิชาการว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.60$)

ตาราง 28 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของวิธีการนำเสนอของโทรทัศน์ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย โดยจำแนกตามความคิดเห็นของนักวิชาการ

วิธีการนำเสนอของโทรทัศน์	กลุ่มตัวอย่าง	จิตแพทย์	อาจารย์แนะแนว และนักแนะแนว	นักจิตวิทยา
การเสนอข่าวอย่างครึกโครม	$\bar{X}$	1.84	1.79	1.58
	S.D.	1.07	0.63	0.99
	อันดับ	1	2	3

ตาราง 28 (ต่อ)

กลุ่มตัวอย่าง		จิตแพทย์	อาจารย์แนะแนว และนักแนะแนว	นักจิตวิทยา
วิธีการนำเสนอของโทรทัศน์				
การเสนอภาพพร้อมทั้งวิธีการฆ่าตัวตายอย่างละเอียด	$\bar{X}$	1.84	1.58	1.38
	S.D.	1.25	0.77	0.80
	อันดับ	1	2	3
การเสนอเนื้อหาข่าวอย่างต่อเนื่อง	$\bar{X}$	1.88	1.89	1.54
	S.D.	1.15	0.81	0.81
	อันดับ	2	1	3
การเสนอภาพข่าวซ้ำบ่อย ๆ	$\bar{X}$	2.04	1.74	1.31
	S.D.	1.37	0.87	0.74
	อันดับ	1	2	3
การอธิบายถึงวิธีการอย่างละเอียด	$\bar{X}$	1.76	1.63	1.54
	S.D.	1.16	1.01	0.90
	อันดับ	1	2	3
การด่วนสรุปสาเหตุการฆ่าตัวตายอย่างง่าย ๆ	$\bar{X}$	1.96	2.00	1.38
	S.D.	1.27	1.11	0.75
	อันดับ	2	1	3
การใช้ภาษาที่รุนแรงและไม่เหมาะสม	$\bar{X}$	1.96	1.89	1.73
	S.D.	1.17	1.05	1.15
	อันดับ	1	2	3
การเน้นความสามารถที่น้อยของพระเอก และผู้ร้าย	$\bar{X}$	1.84	1.74	1.54
	S.D.	1.28	0.93	0.99
	อันดับ	1	2	3

ตาราง 28 (ต่อ)

วิธีการนำเสนอของโทรทัศน์	กลุ่มตัวอย่าง	จิตแพทย์	อาจารย์แนะแนว และนักแนะแนว	นักจิตวิทยา
การเสนอภาพพร้อมทั้งวิธีการฆ่าตัวตายอย่าง ละเอียด (ละครโทรทัศน์)	$\bar{X}$ S.D. อันดับ	1.76 1.16 1	1.74 1.05 2	1.35 0.75 3
รวม	$\bar{X}$ S.D. อันดับ	1.90 1.15 1	1.78 0.72 2	1.48 0.79 3

จากตาราง 28 พบว่า การเสนอข่าวอย่างครึกโครมมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายมากเป็นอันดับ 1 ตามความคิดเห็นของจิตแพทย์ว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.84$) อันดับ 2 ตามความคิดเห็นของอาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.79$) และอันดับ 3 ตามความคิดเห็นของนักจิตวิทยาว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.58$)

การเสนอภาพพร้อมทั้งวิธีการฆ่าตัวตายอย่างละเอียดมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายมากเป็นอันดับ 1 ตามความคิดเห็นของจิตแพทย์ว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.84$) อันดับ 2 ตามความคิดเห็นของอาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.58$) และอันดับ 3 ตามความคิดเห็นของนักจิตวิทยาว่า มีอิทธิพลน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.38$)

การเสนอเนื้อหาข่าวอย่างต่อเนื่องมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายมากเป็นอันดับ 1 ตามความคิดเห็นของอาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.89$) อันดับ 2 ตามความคิดเห็นของจิตแพทย์ว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.88$) และอันดับ 3 ตามความคิดเห็นของนักจิตวิทยาว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.54$)

การเสนอภาพข่าวซ้ำบ่อย ๆ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายมากเป็นอันดับ 1 ตามความคิดเห็นของจิตแพทย์ว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.04$) อันดับ 2 ตามความคิดเห็นของอาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.74$) และอันดับ 3 ตามความคิดเห็นของนักจิตวิทยาว่า มีอิทธิพลน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.31$)

การอธิบายถึงวิธีการอย่างละเอียดมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย มากเป็นอันดับ 1 ตามความคิดเห็นของจิตแพทย์ว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.76$) อันดับ 2 ตามความคิดเห็นของอาจารย์แนะแนวและ

นักแนะแนวว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.63$) และอันดับ 3 ตามความคิดเห็นของนักจิตวิทยาว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.54$)

การด่วนสรุปสาเหตุการฆ่าตัวตายอย่างง่าย ๆ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายมากเป็นอันดับ 1 ตามความคิดเห็นของอาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.00$) อันดับ 2 ตามความคิดเห็นของจิตแพทย์ว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.96$) และอันดับ 3 ตามความคิดเห็นของนักจิตวิทยาว่า มีอิทธิพลน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.38$)

การใช้ภาษาที่รุนแรงและไม่เหมาะสมมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายมากเป็นอันดับ 1 ตามความคิดเห็นของจิตแพทย์ว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.96$) อันดับ 2 ตามความคิดเห็นของอาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.89$) และอันดับ 3 ตามความคิดเห็นของนักจิตวิทยาว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.73$)

การเน้นความสามารถที่น้อยของพระเอกและผู้ร้ายมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายมากเป็นอันดับ 1 ตามความคิดเห็นของจิตแพทย์ว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.84$) อันดับ 2 ตามความคิดเห็นของอาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.74$) และอันดับ 3 ตามความคิดเห็นของนักจิตวิทยาว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.54$)

การเสนอภาพพร้อมทั้งวิธีการฆ่าตัวตายอย่างละเอียดในละครโทรทัศน์มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายมากเป็นอันดับ 1 ตามความคิดเห็นของจิตแพทย์ว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.76$) อันดับ 2 ตามความคิดเห็นของอาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.74$) และอันดับ 3 ตามความคิดเห็นของนักจิตวิทยาว่า มีอิทธิพลน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.35$)

ตาราง 29 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของวิธีการนำเสนอของโทรทัศน์ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย โดยจำแนกตามความคิดเห็นของบุคลากรสื่อมวลชน

วิธีการนำเสนอของโทรทัศน์	กลุ่มตัวอย่าง	บุคลากรหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน	บุคลากรภาพยนตร์	บุคลากรละครโทรทัศน์	บุคลากรข่าวโทรทัศน์	บุคลากรวิทยุกระจายเสียง
การเสนอข่าวกรีกโครม	$\bar{X}$	2.38	2.13	2.12	2.10	1.88
	S.D.	1.02	0.99	1.02	1.04	0.99
	อันดับ	1	2	3	4	5

ตาราง 29 (ต่อ)

วิธีการนำเสนอของ โทรทัศน์	กลุ่มตัวอย่าง	บุคลากร หนังสือพิมพ์ ภาษาไทย รายวัน	บุคลากร ภาพยนตร์	บุคลากร ละคร โทรทัศน์	บุคลากร ข่าว โทรทัศน์	บุคลากรวิทยุ กระจายเสียง
การเสนอภาพพร้อมทั้งวิธีการ ฆ่าตัวตายอย่างละเอียด	$\bar{X}$ S.D. อันดับ	2.02 0.99 2	2.13 1.23 1	1.82 1.07 3	1.51 0.78 5	1.54 0.65 4
การเสนอเนื้อหาข่าวอย่างต่อเนื่อง	$\bar{X}$ S.D. อันดับ	2.41 0.99 1	2.13 1.03 3	2.27 1.07 2	2.06 0.97 4	1.73 0.92 5
การเสนอภาพข่าวซ้ำบ่อย ๆ	$\bar{X}$ S.D. อันดับ	2.16 1.12 2	2.21 1.14 1	1.94 1.14 3	1.78 1.04 4	1.50 0.71 5
การอธิบายถึงวิธีการอย่างละเอียด	$\bar{X}$ S.D. อันดับ	2.21 1.17 1	1.96 0.95 2	1.73 0.91 3	1.57 0.95 5	1.62 0.80 4
การด้นสรุปสาเหตุการฆ่าตัวตาย อย่างง่าย ๆ	$\bar{X}$ S.D. อันดับ	2.27 1.10 1	1.96 1.23 3	1.88 1.02 4	1.70 0.94 5	2.15 1.38 2
การใช้ภาษาที่รุนแรงและ ไม่เหมาะสม	$\bar{X}$ S.D. อันดับ	2.32 1.12 1	2.08 1.21 2	2.06 1.22 3	1.63 1.02 5	1.69 0.97 4
การเน้นความสามารถที่น่ายักย่อง ของพระเอกและผู้ร้าย	$\bar{X}$ S.D. อันดับ	2.25 1.26 1	1.83 1.09 3	1.97 0.95 2	1.65 0.95 5	1.77 0.91 4

ตาราง 29 (ต่อ)

วิธีการนำเสนอของ โทรทัศน์	กลุ่มตัวอย่าง	บุคลากร หนังสือพิมพ์ ภาษาไทย รายวัน	บุคลากร ภาพยนตร์	บุคลากร ละคร โทรทัศน์	บุคลากร ข่าว โทรทัศน์	บุคลากรวิทยุ กระจายเสียง
การเสนอภาพพร้อมทั้งวิธีการ ฆ่าตัวตายอย่างละเอียด (ละครโทรทัศน์)	$\bar{X}$	1.98	1.92	1.64	1.54	1.50
	S.D.	1.02	0.97	0.70	0.91	0.81
	อันดับ	1	2	3	4	5
รวม	$\bar{X}$	2.22	2.04	1.94	1.73	1.71
	S.D.	0.86	0.79	0.64	0.77	0.70
	อันดับ	1	2	3	4	5

จากตาราง 29 พบว่า การเสนอข่าวอย่างครึกโครมมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายมากเป็นอันดับ 1 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.38$) อันดับ 2 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านภาพยนตร์ว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.13$) อันดับ 3 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์ว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.12$) อันดับ 4 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์ว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.10$) และอันดับ 5 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียงว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.88$)

การเสนอภาพพร้อมทั้งวิธีการฆ่าตัวตายอย่างละเอียดมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายมากเป็นอันดับ 1 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านภาพยนตร์ว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.13$) อันดับ 2 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.02$) อันดับ 3 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์ว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.82$) อันดับ 4 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียงว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.54$) และอันดับ 5 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์ว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.51$)

การเสนอเนื้อหาข่าวอย่างต่อเนื่องมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายมากเป็นอันดับ 1 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.41$) อันดับ 2 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์ว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.27$) อันดับ 3 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านภาพยนตร์ว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.13$) อันดับ 4 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทาง

ความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียงว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.77$) และอันดับ 5 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์ว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.65$)

การเสนอภาพพร้อมทั้งวิธีการฆ่าตัวตายอย่างละเอียดในละครโทรทัศน์มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายมากเป็นอันดับ 1 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายงานว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.98$) อันดับ 2 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านภาพยนตร์ว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.92$) อันดับ 3 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์ว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.64$) อันดับ 4 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์ว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 1.54$) และอันดับ 5 ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียงว่า มีอิทธิพลน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.50$)

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์อิทธิพลของสื่อมวลชนที่มีต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย และการจัดลำดับประเภทสื่อมวลชน

การวิเคราะห์ตอนที่ 4 ผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์อิทธิพลของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย ได้แก่ การนำเสนอของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันเกี่ยวกับการฆ่าตัวตาย การนำเสนอข่าวและละครในโทรทัศน์เกี่ยวกับการฆ่าตัวตาย การนำเสนอของวิทยุกระจายเสียงเกี่ยวกับการฆ่าตัวตาย และการฉายภาพที่มีฉากฆ่าตัวตายในภาพยนตร์

ส่วนที่ 2 การจัดลำดับประเภทของสื่อมวลชนที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย

การวิเคราะห์และการจัดลำดับประเภทสื่อมวลชนนี้ ผู้วิจัยได้จำแนกตามความคิดเห็นของคนที่พยายามฆ่าตัวตาย คนใกล้ชิด นักวิชาการ และบุคลากรสื่อมวลชน โดยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังแสดงในตารางที่ 30 - 35

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์หิอทธิพลของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย ดังแสดงในตาราง 30 - 33

ตาราง 30 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย โดยจำแนกตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
การนำเสนอของหนังสือพิมพ์ภาษาไทย รายวันเกี่ยวกับการฆ่าตัวตาย	N = 30	N = 21	N = 19	N = 25	N = 26	N = 26	N = 63	N = 63	N = 33	N = 24
	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$
	S.D.	S.D.	S.D.	S.D.	S.D.	S.D.	S.D.	S.D.	S.D.	S.D.
1 มีส่วนช่วยให้ฆ่าตัวตายเพิ่มมากขึ้น	2.60	2.90	3.32	3.44	3.04	3.27	2.68	3.30	3.82	3.96
2 มีส่วนต่อการฆ่าตัวตายเดี่ยว	2.33	2.76	2.95	3.20	2.85	3.15	2.57	3.21	3.18	3.17
3 มีส่วนต่อการฆ่าตัวตายหมู่	2.20	2.38	2.68	2.84	2.50	2.96	2.16	2.94	2.82	3.04
4 เป็นแรงกระตุ้นให้คนที่กำลังมีปัญหาทาง ออกด้วยการฆ่าตัวตายตามข่าวที่ปรากฏ	2.40	3.14	3.37	3.72	3.23	3.46	2.70	3.52	3.30	3.33
5 มีผลทำให้คนเข้าใจถึงวิธีการหรือขั้นตอนใน การฆ่าตัวเองจึงกลายเป็นพฤติกรรมการ ฆ่าตัวตายเลียนแบบ	2.47	1.55	2.86	3.48	3.15	3.58	2.94	3.38	3.18	3.54
					0.88	1.17	1.24	1.16	1.38	1.38

ตาราง 30 (ต่อ)

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
การนำเสนอของหนังสือพิมพ์ภาษาไทย รายวันเกี่ยวกับการฆ่าตัวตาย	N = 30	N = 21	N = 19	N = 25	N = 26	N = 26	N = 63	N = 63	N = 33	N = 24
	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.
	2.30 1.56	3.29 1.35	3.37 1.21	3.72 1.10	3.35 0.98	3.62 1.30	2.73 1.12	3.41 1.19	3.09 1.26	3.33 1.40
6 เป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้ำความคิดเดิม ของบุคคลที่มีความคิดอยากตายให้ อยากตายมากขึ้น	2.03 1.22	3.10 1.37	3.21 1.18	3.36 1.11	3.15 1.01	3.54 1.24	2.46 1.15	3.25 1.14	2.88 1.27	2.17 1.40
7 เป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้ำความคิดเดิม ของบุคคลที่มีความคิดอยากฆ่าคนใกล้ชิด ให้ตายไปพร้อมกับตนให้มากขึ้น	2.33 1.25	2.92 1.13	3.19 1.07	3.39 0.82	3.04 0.74	3.37 1.11	2.61 0.96	3.29 0.98	3.18 1.06	3.22 0.81
รวม										

จากตาราง 30 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับอิทธิพลของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย ดังนี้ คือ

1. คนที่พยายามฆ่าตัวตายมีความคิดเห็นต่อการนำเสนอของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.33$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า คนที่พยายามฆ่าตัวตายเห็นว่า มีอิทธิพลปานกลาง คือ มีส่วนช่วยให้ฆ่าตัวตายเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 2.60$) คนที่พยายามฆ่าตัวตายเห็นว่า มีอิทธิพลน้อย คือ มีผลทำให้คนเข้าใจถึงวิธีการหรือขั้นตอนในการฆ่าตัวตายจึงกลายเป็นพฤติกรรมการฆ่าตัวตายเลียนแบบ ($\bar{X} = 2.47$) เป็นแรงกระตุ้นให้คนที่กำลังมีปัญหาหาทางออกด้วยการฆ่าตัวตายตามข่าวที่ปรากฏ ($\bar{X} = 2.40$) มีส่วนต่อการฆ่าตัวตายเดี่ยว ($\bar{X} = 2.33$) เป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้ำความคิดเดิมของบุคคลที่มีความคิดอยากตายให้อยากตายมากขึ้น ($\bar{X} = 2.30$) มีส่วนต่อการฆ่าตัวตายหมู่ ($\bar{X} = 2.20$) และเป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้ำความคิดเดิมของบุคคลที่มีความคิดอยากฆ่าคนใกล้ชิดให้ตายไปพร้อมกับตนให้มากขึ้น ($\bar{X} = 2.03$)

2. คนใกล้ชิดมีความคิดเห็นต่อการนำเสนอของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันว่า มีอิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 2.92$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า คนใกล้ชิดเห็นว่า มีอิทธิพลปานกลาง คือ เป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้ำความคิดเดิมของบุคคลที่มีความคิดอยากตายให้อยากตายมากขึ้น ($\bar{X} = 3.29$) เป็นแรงกระตุ้นให้คนที่กำลังมีปัญหาหาทางออกด้วยการฆ่าตัวตายตามข่าวที่ปรากฏ ($\bar{X} = 3.14$) เป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้ำความคิดเดิมของบุคคลที่มีความคิดอยากฆ่าคนใกล้ชิดให้ตายไปพร้อมกับตนให้มากขึ้น ($\bar{X} = 3.10$) มีส่วนช่วยให้ฆ่าตัวตายเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 2.90$) มีผลทำให้คนเข้าใจถึงวิธีการหรือขั้นตอนในการฆ่าตัวตายจึงกลายเป็นพฤติกรรมการฆ่าตัวตายเลียนแบบ ($\bar{X} = 2.86$) และมีส่วนต่อการฆ่าตัวตายเดี่ยว ($\bar{X} = 2.76$) คนใกล้ชิดเห็นว่า มีอิทธิพลน้อย คือ มีส่วนต่อการฆ่าตัวตายหมู่ ($\bar{X} = 2.38$)

3. อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวมีความคิดเห็นต่อการนำเสนอของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันว่า มีอิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 3.19$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวเห็นว่า มีอิทธิพลปานกลาง คือ มีผลทำให้คนเข้าใจถึงวิธีการหรือขั้นตอนในการฆ่าตัวตายจึงกลายเป็นพฤติกรรมการฆ่าตัวตายเลียนแบบ ($\bar{X} = 3.42$) เป็นแรงกระตุ้นให้คนที่กำลังมีปัญหาหาทางออกด้วยการฆ่าตัวตายตามข่าวที่ปรากฏ ($\bar{X} = 3.37$) เป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้ำความคิดเดิมของบุคคลที่มีความคิดอยากตายให้อยากตายมากขึ้น ($\bar{X} = 3.37$) มีส่วนช่วยให้ฆ่าตัวตายเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 3.32$) เป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้ำความคิดเดิมของบุคคลที่มีความคิดอยากฆ่าคนใกล้ชิดให้ตายไปพร้อมกับตนให้มากขึ้น ($\bar{X} = 3.21$) มีส่วนต่อการฆ่าตัวตายเดี่ยว ($\bar{X} = 2.95$) และมีส่วนต่อการฆ่าตัวตายหมู่ ($\bar{X} = 2.68$)

4. จิตแพทย์มีความคิดเห็นต่อการนำเสนอของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันว่า มีอิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 3.39$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า จิตแพทย์เห็นว่า มีอิทธิพลมาก คือ เป็นแรงกระตุ้นให้คนที่กำลังมีปัญหาหาทางออกด้วยการฆ่าตัวตายตามข่าวที่ปรากฏ ($\bar{X} = 3.72$) เป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้ำความคิดเดิมของบุคคลที่มีความคิดอยากตายให้อยากตายมากขึ้น ($\bar{X} = 3.72$) จิตแพทย์เห็นว่า มีอิทธิพลปานกลาง คือ มีผลทำให้คนเข้าใจถึงวิธีการหรือขั้นตอนในการฆ่าตัวตายจึงกลายเป็น

พฤติกรรมการฆ่าตัวตายเลียนแบบ ($\bar{X} = 3.48$) มีส่วนช่วยให้ฆ่าตัวตายเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 3.44$) เป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้ำความคิดเดิมของบุคคลที่มีความคิดอยากฆ่าคนใกล้ชิดให้ตายไปพร้อมกับตนให้มากขึ้น ($\bar{X} = 3.36$) มีส่วนต่อการฆ่าตัวตายเดี่ยว ($\bar{X} = 3.20$) และมีส่วนต่อการฆ่าตัวตายหมู่ ($\bar{X} = 2.84$)

5. นักจิตวิทยามีความคิดเห็นต่อวิธีการนำเสนอของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายงานว่า มีอิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 3.04$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักจิตวิทยาเห็นว่า มีอิทธิพลปานกลาง คือ เป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้ำความคิดเดิมของบุคคลที่มีความคิดอยากตายให้อยากตายมากขึ้น ($\bar{X} = 3.35$) เป็นแรงกระตุ้นให้คนที่กำลังมีปัญหาหาทางออกด้วยการฆ่าตัวตายตามข่าวที่ปรากฏ ($\bar{X} = 3.23$) มีผลทำให้คนเข้าใจถึงวิธีการหรือขั้นตอนในการฆ่าตัวตายจึงกลายเป็นพฤติกรรมการฆ่าตัวตายเลียนแบบ ($\bar{X} = 3.15$) เป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้ำความคิดเดิมของบุคคลที่มีความคิดอยากฆ่าคนใกล้ชิดให้ตายไปพร้อมกับตนให้มากขึ้น ($\bar{X} = 3.15$) มีส่วนช่วยให้ฆ่าตัวตายเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 3.04$) และมีส่วนต่อการฆ่าตัวตายเดี่ยว ($\bar{X} = 2.85$) นักจิตวิทยาเห็นว่า มีอิทธิพลน้อย คือ มีส่วนต่อการฆ่าตัวตายหมู่ ($\bar{X} = 2.50$)

6. บุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียงมีความคิดเห็นต่อการนำเสนอของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายงานว่า มีอิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 3.37$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า บุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียงเห็นว่า มีอิทธิพลมาก คือ เป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้ำความคิดเดิมของบุคคลที่มีความคิดอยากตายให้อยากตายมากขึ้น ($\bar{X} = 3.62$) มีผลทำให้คนเข้าใจถึงวิธีการหรือขั้นตอนในการฆ่าตัวตายจึงกลายเป็นพฤติกรรมการฆ่าตัวตายเลียนแบบ ($\bar{X} = 3.58$) และเป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้ำความคิดเดิมของบุคคลที่มีความคิดอยากฆ่าคนใกล้ชิดให้ตายไปพร้อมกับตนให้มากขึ้น ($\bar{X} = 3.54$) บุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียงเห็นว่า มีอิทธิพลปานกลาง คือ เป็นแรงกระตุ้นให้คนที่กำลังมีปัญหาหาทางออกด้วยการฆ่าตัวตายตามข่าวที่ปรากฏ ($\bar{X} = 3.46$) มีส่วนช่วยให้ฆ่าตัวตายเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 3.27$) มีส่วนต่อการฆ่าตัวตายเดี่ยว ($\bar{X} = 3.15$) และมีส่วนต่อการฆ่าตัวตายหมู่ ($\bar{X} = 2.96$)

7. บุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายงานว่า มีความคิดเห็นต่อการนำเสนอของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายงานว่า มีอิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 2.61$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า บุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายงานว่า เห็นว่า มีอิทธิพลปานกลาง คือ มีผลทำให้คนเข้าใจถึงวิธีการหรือขั้นตอนในการฆ่าตัวตายจึงกลายเป็นพฤติกรรมการฆ่าตัวตายเลียนแบบ ($\bar{X} = 2.94$) เป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้ำความคิดเดิมของบุคคลที่มีความคิดอยากตายให้อยากตายมากขึ้น ($\bar{X} = 2.73$) เป็นแรงกระตุ้นให้คนที่กำลังมีปัญหาหาทางออกด้วยการฆ่าตัวตายตามข่าวที่ปรากฏ ($\bar{X} = 2.70$) มีส่วนช่วยให้ฆ่าตัวตายเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 2.68$) และมีส่วนต่อการฆ่าตัวตายเดี่ยว ($\bar{X} = 2.57$) บุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายงานว่า เห็นว่า มีอิทธิพลน้อย คือ เป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้ำความคิดเดิมของบุคคลที่มีความคิดอยากฆ่าคนใกล้ชิดให้ตายไปพร้อมกับตนให้มากขึ้น ($\bar{X} = 2.46$) และมีส่วนต่อการฆ่าตัวตายหมู่ ($\bar{X} = 2.16$)

8. บุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์มีความคิดเห็นต่อการนำเสนอของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายงานว่า มีอิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 3.29$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า บุคลากรทางด้านข่าว

โทรทัศน์เห็นว่า มีอิทธิพลมาก คือ เป็นแรงกระตุ้นให้คนที่กำลังมีปัญหาหาทางออกด้วยการฆ่าตัวตายตามข่าวที่ปรากฏ ($\bar{X} = 3.52$) บุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์เห็นว่า มีอิทธิพลปานกลาง คือ เป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้ำความคิดเดิมของบุคคลที่มีความคิดอยากตายให้อยากตายมากขึ้น ($\bar{X} = 3.41$) มีผลทำให้คนเข้าใจถึงวิธีการหรือขั้นตอนในการฆ่าตัวตายจึงกลายเป็นพฤติกรรมการฆ่าตัวตายเลียนแบบ ($\bar{X} = 3.38$) มีส่วนช่วยให้ฆ่าตัวตายเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 3.30$) เป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้ำความคิดเดิมของบุคคลที่มีความคิดอยากฆ่าคนใกล้ชิดให้ตายไปพร้อมกับตนให้มากขึ้น ($\bar{X} = 3.25$) มีส่วนต่อการฆ่าตัวตายเดี่ยว ($\bar{X} = 3.21$) และมีส่วนต่อการฆ่าตัวตายหมู่ ($\bar{X} = 2.94$)

9. บุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์มีความคิดเห็นต่อการนำเสนอของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันว่า มีอิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 3.18$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า บุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์เห็นว่า มีอิทธิพลมาก คือ มีส่วนช่วยให้ฆ่าตัวตายเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 3.82$) บุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์เห็นว่า มีอิทธิพลปานกลางคือ เป็นแรงกระตุ้นให้คนที่กำลังมีปัญหาหาทางออกด้วยการฆ่าตัวตายตามข่าวที่ปรากฏ ($\bar{X} = 3.30$) มีส่วนต่อการฆ่าตัวตายเดี่ยว ($\bar{X} = 3.18$) มีผลทำให้คนเข้าใจถึงวิธีการหรือขั้นตอนในการฆ่าตัวตายจึงกลายเป็นพฤติกรรมการฆ่าตัวตายเลียนแบบ ($\bar{X} = 3.18$) เป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้ำความคิดเดิมของบุคคลที่มีความคิดอยากตายให้อยากตายมากขึ้น ($\bar{X} = 3.09$) เป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้ำความคิดเดิมของบุคคลที่มีความคิดอยากฆ่าคนใกล้ชิดให้ตายไปพร้อมกับตนให้มากขึ้น ($\bar{X} = 2.88$) และมีส่วนต่อการฆ่าตัวตายหมู่ ($\bar{X} = 2.82$)

10. บุคลากรทางด้านภาพยนตร์มีความคิดเห็นต่อวิธีการนำเสนอของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันว่า มีอิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 3.22$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า บุคลากรทางด้านภาพยนตร์เห็นว่า มีอิทธิพลมาก คือ มีส่วนช่วยให้ฆ่าตัวตายเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 3.96$) และมีผลทำให้คนเข้าใจถึงวิธีการหรือขั้นตอนในการฆ่าตัวเองจึงกลายเป็นพฤติกรรมการฆ่าตัวตายเลียนแบบ ($\bar{X} = 3.54$) บุคลากรทางด้านภาพยนตร์เห็นว่า มีอิทธิพลปานกลาง คือ เป็นแรงกระตุ้นให้คนที่กำลังมีปัญหาหาทางออกด้วยการฆ่าตัวตายตามข่าวที่ปรากฏ ($\bar{X} = 3.33$) เป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้ำความคิดเดิมของบุคคลที่มีความคิดอยากตายให้อยากตายมากขึ้น ($\bar{X} = 3.33$) มีส่วนต่อการฆ่าตัวตายเดี่ยว ($\bar{X} = 3.17$) และมีส่วนต่อการฆ่าตัวตายหมู่ ($\bar{X} = 3.04$) บุคลากรทางด้านภาพยนตร์เห็นว่า มีอิทธิพลน้อย คือ เป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้ำความคิดเดิมของบุคคลที่มีความคิดอยากฆ่าคนใกล้ชิดให้ตายไปพร้อมกับตนให้มากขึ้น ($\bar{X} = 2.17$)

ตาราง 31 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของโทรทัศน์ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการฆ่าตัวตาย โดยจำแนกตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง

ตาราง 31 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบน ส่วน

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10										
การนำเสนอข่าวและละครในโทรทัศน์ เกี่ยวกับการฆ่าตัวตาย	N = 30	N = 21	N = 19	N = 25	N = 26	N = 26	N = 63	N = 63	N = 33	N = 24										
	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$										
	S.D.	S.D.	S.D.	S.D.	S.D.	S.D.	S.D.	S.D.	S.D.	S.D.										
8	2.57	1.65	2.90	1.34	3.05	1.08	3.40	1.04	3.08	0.80	3.23	1.11	2.81	1.23	3.32	1.09	3.03	1.36	3.42	1.21
9	2.63	1.59	2.52	1.17	2.89	1.10	3.28	0.98	3.00	0.75	3.08	1.13	2.67	1.16	3.17	1.14	3.00	1.25	2.83	1.05
10	2.47	1.63	2.52	1.40	2.68	1.20	2.88	1.09	2.77	0.82	2.92	1.13	2.51	1.20	2.97	1.22	2.61	1.43	2.71	1.12
11	2.73	1.64	3.05	1.36	3.26	1.41	3.60	1.00	3.31	1.01	3.46	1.24	2.81	1.15	3.32	1.16	2.88	1.32	3.29	1.23
12	2.60	1.71	2.62	1.40	3.37	1.26	3.48	0.96	3.12	0.95	3.46	1.10	2.92	1.22	3.29	1.21	2.88	1.36	3.46	1.47

ตาราง 31 (ต่อ)

	การนำเสนอข่าวและละครโทรทัศน์ เกี่ยวกับการฆ่าตัวตาย									
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
	N = 30	N = 21	N = 19	N = 25	N = 26	N = 26	N = 63	N = 63	N = 33	N = 24
	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.
13										
14	2.50 1.59	2.86 1.42	3.16 1.26	3.68 1.11	3.15 1.01	3.50 1.21	2.73 1.25	3.29 1.22	2.97 1.31	3.08 1.47
	2.40 1.61	2.71 1.38	3.05 1.22	3.32 1.11	3.15 1.08	3.35 1.23	2.65 1.17	3.22 1.24	2.67 1.36	2.00 1.02
	2.56 1.44	2.74 1.24	3.07 1.15	3.38 0.92	3.08 0.77	3.29 1.04	2.73 1.08	3.22 1.10	2.86 1.14	2.97 0.97

จากตาราง 31 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับอิทธิพลของข่าวและละครในโทรทัศน์ต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย ดังนี้

1. คนที่พยายามฆ่าตัวตายมีความคิดเห็นต่อการนำเสนอข่าวและละครในโทรทัศน์เกี่ยวกับการฆ่าตัวตายว่า มีอิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 2.56$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า คนที่พยายามฆ่าตัวตายเห็นว่ามีอิทธิพลปานกลาง คือ เป็นแรงกระตุ้นให้คนที่กำลังมีปัญหาหาทางออกด้วยการฆ่าตัวตายตามข่าวที่ปรากฏ ($\bar{X} = 2.73$) มีส่วนต่อการฆ่าตัวตายเดี่ยว ($\bar{X} = 2.63$) มีผลทำให้คนเข้าใจถึงวิธีการหรือขั้นตอนในการฆ่าตัวตายจึงกลายเป็นพฤติกรรมการฆ่าตัวตายเลียนแบบ ($\bar{X} = 2.60$) และมีส่วนช่วยให้ฆ่าตัวตายเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 2.57$) คนที่พยายามฆ่าตัวตายเห็นว่ามีอิทธิพลน้อย คือ เป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้าความคิดเดิมของบุคคลที่มีความคิดอยากตายให้อยากตายมากขึ้น ($\bar{X} = 2.50$) มีส่วนต่อการฆ่าตัวตายหมู่ ($\bar{X} = 2.47$) และเป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้าความคิดเดิมของบุคคลที่มีความคิดอยากฆ่าคนใกล้ชิดให้ตายไปพร้อมกับตนให้มากขึ้น ($\bar{X} = 2.40$)

2. คนใกล้ชิดมีความคิดเห็นต่อการนำเสนอข่าวและละครในโทรทัศน์เกี่ยวกับการฆ่าตัวตายว่ามีอิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 2.74$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า คนใกล้ชิดเห็นว่ามีอิทธิพลปานกลาง คือ เป็นแรงกระตุ้นให้คนที่กำลังมีปัญหาหาทางออกด้วยการฆ่าตัวตายตามข่าวที่ปรากฏ ($\bar{X} = 3.05$) มีส่วนช่วยให้ฆ่าตัวตายเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 2.90$) เป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้าความคิดเดิมของบุคคลที่มีความคิดอยากตายให้อยากตายมากขึ้น ($\bar{X} = 2.86$) เป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้าความคิดเดิมของบุคคลที่มีความคิดอยากฆ่าคนใกล้ชิดให้ตายไปพร้อมกับตนให้มากขึ้น ($\bar{X} = 2.71$) มีผลทำให้คนเข้าใจถึงวิธีการหรือขั้นตอนในการฆ่าตัวตายจึงกลายเป็นพฤติกรรมการฆ่าตัวตายเลียนแบบ ($\bar{X} = 2.62$) มีส่วนต่อการฆ่าตัวตายหมู่ ($\bar{X} = 2.52$) และมีส่วนต่อการฆ่าตัวตายเดี่ยว ($\bar{X} = 2.52$)

3. อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวมีความคิดเห็นต่อการนำเสนอข่าวและละครในโทรทัศน์เกี่ยวกับการฆ่าตัวตายว่า อิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 3.07$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวเห็นว่ามีอิทธิพลปานกลาง คือ มีผลทำให้คนเข้าใจถึงวิธีการหรือขั้นตอนในการฆ่าตัวตายจึงกลายเป็นพฤติกรรมการฆ่าตัวตายเลียนแบบ ($\bar{X} = 3.37$) เป็นแรงกระตุ้นให้คนที่กำลังมีปัญหาหาทางออกด้วยการฆ่าตัวตายตามข่าวที่ปรากฏ ($\bar{X} = 3.26$) เป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้าความคิดเดิมของบุคคลที่มีความคิดอยากตายให้อยากตายมากขึ้น ($\bar{X} = 3.16$) มีส่วนช่วยให้ฆ่าตัวตายเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 3.05$) เป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้าความคิดเดิมของบุคคลที่มีความคิดอยากฆ่าคนใกล้ชิดให้ตายไปพร้อมกับตนให้มากขึ้น ($\bar{X} = 3.05$) มีส่วนต่อการฆ่าตัวตายเดี่ยว ($\bar{X} = 2.89$) และมีส่วนต่อการฆ่าตัวตายหมู่ ($\bar{X} = 2.68$)

4. จิตแพทย์มีความคิดเห็นต่อการนำเสนอข่าวและละครโทรทัศน์เกี่ยวกับการฆ่าตัวตายว่า อิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 3.38$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า จิตแพทย์เห็นว่ามีอิทธิพลมาก คือ เป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้าความคิดเดิมของบุคคลที่มีความคิดอยากตายให้อยากตายมากขึ้น ($\bar{X} = 3.68$) และเป็นแรงกระตุ้นให้คนที่กำลังมีปัญหาหาทางออกด้วยการฆ่าตัวตายตามข่าวที่ปรากฏ ($\bar{X} = 3.60$)

จิตแพทย์เห็นว่ามียุทธวิธีปลานกลาง คือ มีผลทำให้คนเข้าใจถึงวิธีการหรือขั้นตอนในการฆ่าตัวตายจึงกลายเป็นพฤติกรรมฆ่าตัวตายเลียนแบบ ($\bar{X} = 3.48$) มีส่วนช่วยให้ฆ่าตัวตายเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 3.40$) เป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้ำความคิดเดิมของบุคคลที่มีความคิดอยากฆ่าคนใกล้ชิดให้ตายไปพร้อมกับตนให้มากขึ้น ($\bar{X} = 3.32$) มีส่วนต่อการฆ่าตัวตายเดี่ยว ($\bar{X} = 3.28$) และมีส่วนต่อการฆ่าตัวตายหมู่ ($\bar{X} = 2.88$)

5. นักจิตวิทยามีความคิดเห็นต่อวิธีการนำเสนอข่าวและละครในโทรทัศน์เกี่ยวกับการฆ่าตัวตายว่ามียุทธวิธีปลานกลาง ($\bar{X} = 3.08$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักจิตวิทยาเห็นว่ามียุทธวิธีปลานกลาง คือ เป็นแรงกระตุ้นให้คนที่กำลังมีปัญหาหาทางออกด้วยการฆ่าตัวตายตามข่าวที่ปรากฏ ($\bar{X} = 3.31$) เป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้ำความคิดเดิมของบุคคลที่มีความคิดอยากตายให้อยากตายมากขึ้น ($\bar{X} = 3.15$) เป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้ำความคิดเดิมของบุคคลที่มีความคิดอยากฆ่าคนใกล้ชิดให้ตายไปพร้อมกับตนให้มากขึ้น ($\bar{X} = 3.15$) มีผลทำให้คนเข้าใจถึงวิธีการหรือขั้นตอนในการฆ่าตัวตายจึงกลายเป็นพฤติกรรมฆ่าตัวตายเลียนแบบ ($\bar{X} = 3.12$) มีส่วนช่วยให้ฆ่าตัวตายเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 3.08$) มีส่วนต่อการฆ่าตัวตายเดี่ยว ($\bar{X} = 3.00$) และมีส่วนต่อการฆ่าตัวตายหมู่ ($\bar{X} = 2.77$)

6. บุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียงมีความคิดเห็นต่อการนำเสนอข่าวและละครในโทรทัศน์ว่ามีอิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 3.29$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า บุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียงเห็นว่ามียุทธวิธีปลานกลาง คือ เป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้ำความคิดเดิมของบุคคลที่มีความคิดอยากตายให้อยากตายมากขึ้น ($\bar{X} = 3.50$) เป็นแรงกระตุ้นให้คนที่กำลังมีปัญหาหาทางออกด้วยการฆ่าตัวตายตามข่าวที่ปรากฏ ($\bar{X} = 3.46$) มีผลทำให้คนเข้าใจถึงวิธีการหรือขั้นตอนในการฆ่าตัวตายจึงกลายเป็นพฤติกรรมฆ่าตัวตายเลียนแบบ ($\bar{X} = 3.46$) และเป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้ำความคิดเดิมของบุคคลที่มีความคิดอยากฆ่าคนใกล้ชิดให้ตายไปพร้อมกับตนให้มากขึ้น ($\bar{X} = 3.35$) มีส่วนช่วยให้ฆ่าตัวตายเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 3.23$) มีส่วนต่อการฆ่าตัวตายเดี่ยว ($\bar{X} = 3.08$) และมีส่วนต่อการฆ่าตัวตายหมู่ ($\bar{X} = 2.92$)

7. บุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันมีความคิดเห็นต่อการนำเสนอข่าวและละครในโทรทัศน์เกี่ยวกับการฆ่าตัวตายว่า มียุทธวิธีปลานกลาง ($\bar{X} = 2.73$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า บุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันเห็นว่า มียุทธวิธีปลานกลาง คือ มีผลทำให้คนเข้าใจถึงวิธีการหรือขั้นตอนในการฆ่าตัวตายจึงกลายเป็นพฤติกรรมฆ่าตัวตายเลียนแบบ ($\bar{X} = 2.92$) มีส่วนช่วยให้ฆ่าตัวตายเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 2.81$) เป็นแรงกระตุ้นให้คนที่กำลังมีปัญหาหาทางออกด้วยการฆ่าตัวตายตามข่าวที่ปรากฏ ($\bar{X} = 2.81$) เป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้ำความคิดเดิมของบุคคลที่มีความคิดอยากตายให้อยากตายมากขึ้น ($\bar{X} = 2.73$) และมีส่วนต่อการฆ่าตัวตายเดี่ยว ($\bar{X} = 2.67$) เป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้ำความคิดเดิมของบุคคลที่มีความคิดอยากฆ่าคนใกล้ชิดให้ตายไปพร้อมกับตนให้มากขึ้น ($\bar{X} = 2.65$) และมีส่วนต่อการฆ่าตัวตายหมู่ ($\bar{X} = 2.51$)

8. บุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์มีความคิดเห็นต่อการนำเสนอข่าวและละครในโทรทัศน์เกี่ยวกับการฆ่าตัวตายว่า มีอิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 3.22$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า บุคลากรทางด้านโทรทัศน์เห็นว่ามีอิทธิพลปานกลาง คือ มีส่วนช่วยให้ฆ่าตัวตายเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 3.32$) เป็นแรงกระตุ้นให้คนที่กำลังมีปัญหาหาทางออกด้วยการฆ่าตัวตายตามข่าวที่ปรากฏ ($\bar{X} = 3.32$) มีผลทำให้คนเข้าใจถึงวิธีการหรือขั้นตอนในการฆ่าตัวตายจึงกลายเป็นพฤติกรรมการฆ่าตัวตายเลียนแบบ ($\bar{X} = 3.29$) เป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้ำความคิดเดิมของบุคคลที่มีความคิดอยากตายให้อยากตายมากขึ้น ($\bar{X} = 3.29$) เป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้ำความคิดเดิมของบุคคลที่มีความคิดอยากฆ่าคนใกล้ชิดให้ตายไปพร้อมกับตนให้มากขึ้น ($\bar{X} = 3.22$) มีส่วนต่อการฆ่าตัวตายเดี่ยว ($\bar{X} = 3.17$) และมีส่วนต่อการฆ่าตัวตายหมู่ ($\bar{X} = 2.97$)

9. บุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์มีความคิดเห็นต่อการนำเสนอข่าวและละครในโทรทัศน์เกี่ยวกับการฆ่าตัวตายว่า มีอิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 2.86$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า บุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์เห็นว่ามีอิทธิพลปานกลาง คือ มีส่วนช่วยให้ฆ่าตัวตายเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 3.03$) มีส่วนต่อการฆ่าตัวตายเดี่ยว ($\bar{X} = 3.00$) เป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้ำความคิดเดิมของบุคคลที่มีความคิดอยากตายให้อยากตายมากขึ้น ($\bar{X} = 2.97$) เป็นแรงกระตุ้นให้คนที่กำลังมีปัญหาหาทางออกด้วยการฆ่าตัวตายตามข่าวที่ปรากฏ ($\bar{X} = 2.88$) มีผลทำให้คนเข้าใจถึงวิธีการหรือขั้นตอนในการฆ่าตัวตายจึงกลายเป็นพฤติกรรมการฆ่าตัวตายเลียนแบบ ($\bar{X} = 2.88$) เป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้ำความคิดเดิมของบุคคลที่มีความคิดอยากฆ่าคนใกล้ชิดให้ตายไปพร้อมกับตนให้มากขึ้น ($\bar{X} = 2.67$) และมีส่วนต่อการฆ่าตัวตายหมู่ ($\bar{X} = 2.61$)

10. บุคลากรทางด้านภาพยนตร์มีความคิดเห็นต่อวิธีการนำเสนอข่าวและละครโทรทัศน์เกี่ยวกับการฆ่าตัวตายว่า มีอิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 2.97$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า บุคลากรทางด้านภาพยนตร์เห็นว่ามีอิทธิพลปานกลาง คือ มีผลทำให้คนเข้าใจถึงวิธีการหรือขั้นตอนในการฆ่าตัวเองจึงกลายเป็นพฤติกรรมการฆ่าตัวตายเลียนแบบ ($\bar{X} = 3.46$) มีส่วนช่วยให้ฆ่าตัวตายเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 3.42$) เป็นแรงกระตุ้นให้คนที่กำลังมีปัญหาหาทางออกด้วยการฆ่าตัวตายตามข่าวที่ปรากฏ ($\bar{X} = 3.29$) เป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้ำความคิดเดิมของบุคคลที่มีความคิดอยากตายให้อยากตายมากขึ้น ($\bar{X} = 3.08$) มีส่วนต่อการฆ่าตัวตายเดี่ยว ($\bar{X} = 2.83$) และมีส่วนต่อการฆ่าตัวตายหมู่ ($\bar{X} = 2.71$) บุคลากรทางด้านภาพยนตร์เห็นว่ามีอิทธิพลน้อย คือ เป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้ำความคิดเดิมของบุคคลที่มีความคิดอยากฆ่าคนใกล้ชิดให้ตายไปพร้อมกับตนให้มากขึ้น ($\bar{X} = 2.00$)

ตาราง 32 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของวิทยุกระจายเสียงที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการฆ่าตัวตาย โดยจำแนกตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง

	การนำเสนอข่าวของวิทยุกระจายเสียงเกี่ยวกับ การฆ่าตัวตาย									
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
	N = 30	N = 21	N = 19	N = 25	N = 26	N = 26	N = 63	N = 63	N = 33	N = 24
	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.
15	2.67 1.40	3.00 0.95	2.84 1.07	2.72 1.06	2.81 0.80	3.23 1.03	2.86 1.05	2.97 1.09	3.27 1.48	3.29 1.40
16	2.03 1.25	2.38 1.16	2.68 1.16	3.24 0.93	2.85 0.78	2.85 1.08	2.35 1.11	2.98 1.22	2.82 1.24	3.08 1.10
17	2.13 1.25	2.38 1.12	2.58 1.07	3.12 0.97	2.81 0.80	2.81 0.98	2.30 1.04	2.94 1.20	2.82 1.24	2.58 0.83
18	2.13 1.38	2.29 1.10	2.63 1.01	2.72 0.98	2.62 0.70	2.77 1.03	2.14 1.06	2.71 1.17	2.45 1.37	2.83 1.17
19	2.27 1.14	2.52 1.40	3.05 1.27	3.40 1.00	3.08 0.84	3.23 1.21	2.49 1.06	3.05 1.24	2.79 1.32	3.04 1.16
20	2.00 1.26	2.86 1.35	2.95 1.22	3.28 0.89	2.88 0.86	3.15 1.19	2.56 1.12	3.05 1.25	2.85 1.44	3.21 1.32

ตาราง 32 (ต่อ)

	1		2		3		4		5		6		7		8		9		10	
การนำเสนอข่าวของวิทยุกระจายเสียง เกี่ยวกับการฆ่าตัวตาย																				
	N = 30		N = 21		N = 19		N = 25		N = 26		N = 26		N = 63		N = 63		N = 33		N = 24	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
21	เป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้ำความคิดเดิม ของบุคคลที่มีความคิดอยากตาย ให้มากยิ่งขึ้น																			
	2.20	1.54	2.81	1.40	2.95	1.39	3.40	1.04	3.12	0.86	3.19	1.23	2.54	1.12	3.10	1.32	2.73	1.33	3.08	1.38
22	เป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้ำความคิดเดิม ของบุคคลที่มีความคิดอยากฆ่าคนใกล้ชิด ให้ตายไปพร้อมกับตนให้มากขึ้น																			
	1.87	1.25	2.67	1.43	2.95	1.27	3.16	1.03	2.96	1.00	3.08	1.23	2.44	1.07	2.97	1.28	2.45	1.23	2.08	1.35
	2.16	0.96	2.61	1.04	2.83	1.05	3.13	0.83	2.89	0.70	3.04	0.98	2.46	0.89	2.97	1.04	2.77	1.06	2.90	0.94

จากตาราง 32 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับอิทธิพลของวิทยุกระจายเสียงต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย ดังนี้

1. คนที่พยายามฆ่าตัวตายมีความคิดเห็นต่อการนำเสนอข่าวของวิทยุกระจายเสียงเกี่ยวกับการฆ่าตัวตายว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.16$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า คนที่พยายามฆ่าตัวตายเห็นว่า มีอิทธิพลปานกลาง คือ ช่วยให้คนไตร่ตรองก่อนฆ่าตัวตาย ($\bar{X} = 2.67$) คนที่พยายามฆ่าตัวตายเห็นว่า มีอิทธิพลน้อย คือ เป็นแรงกระตุ้นให้คนที่กำลังมีปัญหาหาทางออกด้วยการฆ่าตัวตายตามข่าวที่ปรากฏ ($\bar{X} = 2.27$) เป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้ำความคิดเดิมของบุคคลที่มีความคิดอยากตายให้อยากตายมากขึ้น ($\bar{X} = 2.20$) มีส่วนต่อการฆ่าตัวตายเดี่ยว ($\bar{X} = 2.13$) มีส่วนต่อการฆ่าตัวตายหมู่ ($\bar{X} = 2.13$) มีส่วนช่วยให้ฆ่าตัวตายเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 2.03$) มีผลทำให้คนเข้าใจถึงวิธีการหรือขั้นตอนในการฆ่าตัวตายจึงกลายเป็นพฤติกรรมฆ่าตัวตายเลียนแบบ ($\bar{X} = 2.00$) และเป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้ำความคิดเดิมของบุคคลที่มีความคิดอยากฆ่าคนใกล้ชิดให้ตายไปพร้อมกับตนให้มากขึ้น ($\bar{X} = 1.87$)

2. คนใกล้ชิดมีความคิดเห็นต่อการนำเสนอข่าวของวิทยุกระจายเสียงเกี่ยวกับการฆ่าตัวตายว่ามีอิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 2.61$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า คนใกล้ชิดเห็นว่า มีอิทธิพลปานกลาง คือ ช่วยให้คนไตร่ตรองก่อนฆ่าตัวตาย ($\bar{X} = 3.00$) มีผลทำให้คนเข้าใจถึงวิธีการหรือขั้นตอนในการฆ่าตัวตายจึงกลายเป็นพฤติกรรมฆ่าตัวตายเลียนแบบ ($\bar{X} = 2.86$) เป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้ำความคิดเดิมของบุคคลที่มีความคิดอยากตายให้อยากตายมากขึ้น ($\bar{X} = 2.81$) เป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้ำความคิดเดิมของบุคคลที่มีความคิดอยากฆ่าคนใกล้ชิดให้ตายไปพร้อมกับตนให้มากขึ้น ($\bar{X} = 2.67$) และเป็นแรงกระตุ้นให้คนที่กำลังมีปัญหาหาทางออกด้วยการฆ่าตัวตายตามข่าวที่ปรากฏ ($\bar{X} = 2.52$) คนใกล้ชิดเห็นว่า มีอิทธิพลน้อย คือ มีส่วนช่วยให้ฆ่าตัวตายเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 2.38$) มีส่วนต่อการฆ่าตัวตายเดี่ยว ($\bar{X} = 2.38$) และมีส่วนต่อการฆ่าตัวตายหมู่ ($\bar{X} = 2.29$)

3. อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวมีความคิดเห็นต่อการนำเสนอข่าวของวิทยุกระจายเสียงต่อการฆ่าตัวตายว่า มีอิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 2.83$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวเห็นว่า มีอิทธิพลปานกลาง คือ เป็นแรงกระตุ้นให้คนที่กำลังมีปัญหาหาทางออกด้วยการฆ่าตัวตายตามข่าวที่ปรากฏ ($\bar{X} = 3.05$) มีผลทำให้คนเข้าใจถึงวิธีการหรือขั้นตอนในการฆ่าตัวตายจึงกลายเป็นพฤติกรรมฆ่าตัวตายเลียนแบบ ($\bar{X} = 2.95$) เป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้ำความคิดเดิมของบุคคลที่มีความคิดอยากตายให้อยากตายมากขึ้น ($\bar{X} = 2.95$) เป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้ำความคิดเดิมของบุคคลที่มีความคิดอยากฆ่าคนใกล้ชิดให้ตายไปพร้อมกับตนให้มากขึ้น ($\bar{X} = 2.95$) ช่วยให้คนไตร่ตรองก่อนฆ่าตัวตาย ($\bar{X} = 2.84$) มีส่วนช่วยให้ฆ่าตัวตายเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 2.68$) มีส่วนต่อการฆ่าตัวตายหมู่ ($\bar{X} = 2.63$) และมีส่วนต่อการฆ่าตัวตายเดี่ยว ($\bar{X} = 2.58$)

4. จิตแพทย์มีความคิดเห็นต่อการนำเสนอข่าวของวิทยุกระจายเสียงเกี่ยวกับการฆ่าตัวตายว่า มีอิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 3.13$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า จิตแพทย์เห็นว่า มีอิทธิพลปานกลาง คือ เป็นแรงกระตุ้นให้คนที่กำลังมีปัญหาหาทางออกด้วยการฆ่าตัวตายตามข่าวที่ปรากฏ ($\bar{X} = 3.40$) เป็น

การสนับสนุนหรือเสริมย้ำความคิดเดิมของบุคคลที่มีความคิดอยากตายให้อยากตายมากขึ้น ($\bar{X} = 3.40$) มีผลทำให้คนเข้าใจถึงวิธีการหรือขั้นตอนในการฆ่าตัวตายจึงกลายเป็นพฤติกรรมฆ่าตัวตายเลียนแบบ ($\bar{X} = 3.28$) มีส่วนช่วยให้ฆ่าตัวตายเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 3.24$) เป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้ำความคิดเดิมของบุคคลที่มีความคิดอยากฆ่าคนใกล้ชิดให้ตายไปพร้อมกับตนให้มากขึ้น ($\bar{X} = 3.16$) มีส่วนต่อการฆ่าตัวตายเดี่ยว ($\bar{X} = 3.12$) ช่วยให้คนไตร่ตรองก่อนฆ่าตัวตาย ($\bar{X} = 2.72$) และมีส่วนต่อการฆ่าตัวตายหมู่ ($\bar{X} = 2.72$)

5. นักจิตวิทยามีความคิดเห็นต่อวิธีการนำเสนอข่าวของวิทยุกระจายเสียงเกี่ยวกับการฆ่าตัวตายว่ามีอิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 2.89$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักจิตวิทยาเห็นว่ามามีอิทธิพลปานกลาง คือ เป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้ำความคิดเดิมของบุคคลที่มีความคิดอยากตายให้อยากตายมากขึ้น ($\bar{X} = 3.12$) เป็นแรงกระตุ้นให้คนที่กำลังมีปัญหาหาทางออกด้วยการฆ่าตัวตายตามข่าวที่ปรากฏ ($\bar{X} = 3.08$) เป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้ำความคิดเดิมของบุคคลที่มีความคิดอยากฆ่าคนใกล้ชิดให้ตายไปพร้อมกับตนให้มากขึ้น ($\bar{X} = 2.96$) มีผลทำให้คนเข้าใจถึงวิธีการหรือขั้นตอนในการฆ่าตัวตายจึงกลายเป็นพฤติกรรมฆ่าตัวตายเลียนแบบ ($\bar{X} = 2.88$) มีส่วนช่วยให้ฆ่าตัวตายเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 2.85$) ช่วยให้คนไตร่ตรองก่อนฆ่าตัวตาย ($\bar{X} = 2.81$) มีส่วนต่อการฆ่าตัวตายเดี่ยว ($\bar{X} = 2.81$) และมีส่วนต่อการฆ่าตัวตายหมู่ ($\bar{X} = 2.62$)

6. บุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียงมีความคิดเห็นต่อการนำเสนอข่าวของวิทยุกระจายเสียงเกี่ยวกับการฆ่าตัวตายว่ามีอิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 3.04$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า บุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียงเห็นว่ามามีอิทธิพลปานกลาง คือ ช่วยให้คนไตร่ตรองก่อนฆ่าตัวตาย ($\bar{X} = 3.23$) เป็นแรงกระตุ้นให้คนที่กำลังมีปัญหาหาทางออกด้วยการฆ่าตัวตายตามข่าวที่ปรากฏ ($\bar{X} = 3.23$) เป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้ำความคิดเดิมของบุคคลที่มีความคิดอยากตายให้อยากตายมากขึ้น ($\bar{X} = 3.19$) มีผลทำให้คนเข้าใจถึงวิธีการหรือขั้นตอนในการฆ่าตัวตายจึงกลายเป็นพฤติกรรมฆ่าตัวตายเลียนแบบ ($\bar{X} = 3.15$) เป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้ำความคิดเดิมของบุคคลที่มีความคิดอยากฆ่าคนใกล้ชิดให้ตายไปพร้อมกับตนให้มากขึ้น ($\bar{X} = 3.08$) มีส่วนช่วยให้ฆ่าตัวตายเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 2.85$) มีส่วนต่อการฆ่าตัวตายเดี่ยว ($\bar{X} = 2.81$) และมีส่วนต่อการฆ่าตัวตายหมู่ ($\bar{X} = 2.77$)

7. บุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันมีความคิดเห็นต่อการนำเสนอข่าวของวิทยุกระจายเสียงเกี่ยวกับการฆ่าตัวตายว่ามีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.46$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า บุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันเห็นว่ามามีอิทธิพลปานกลาง คือ ช่วยให้คนไตร่ตรองก่อนฆ่าตัวตาย ($\bar{X} = 2.86$) มีผลทำให้คนเข้าใจถึงวิธีการหรือขั้นตอนในการฆ่าตัวตายจึงกลายเป็นพฤติกรรมฆ่าตัวตายเลียนแบบ ($\bar{X} = 2.56$) เป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้ำความคิดเดิมของบุคคลที่มีความคิดอยากตายให้อยากตายมากขึ้น ($\bar{X} = 2.54$) บุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันเห็นว่ามามีอิทธิพลน้อย คือ เป็นแรงกระตุ้นให้คนที่กำลังมีปัญหาหาทางออกด้วยการฆ่าตัวตายตามข่าวที่ปรากฏ ($\bar{X} = 2.49$) เป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้ำความคิดเดิมของบุคคลที่มีความคิดอยากฆ่าคนใกล้ชิดให้ตายไปพร้อมกับตนให้

มากขึ้น ($\bar{X} = 2.44$) มีส่วนช่วยให้ฆ่าตัวตายเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 2.35$) มีส่วนต่อการฆ่าตัวตายเดี่ยว ($\bar{X} = 2.30$) และมีส่วนต่อการฆ่าตัวตายหมู่ ($\bar{X} = 2.14$)

8. บุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์มีความคิดเห็นต่อการนำเสนอข่าวของวิทยุกระจายเสียงเกี่ยวกับการฆ่าตัวตายว่า มีอิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 2.97$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า บุคลากรทางด้านโทรทัศน์เห็นว่ามีอิทธิพลปานกลาง คือ เป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้ำความคิดเดิมของบุคคลที่มีความคิดอยากตายให้อยากตายมากขึ้น ($\bar{X} = 3.10$) เป็นแรงกระตุ้นให้คนที่กำลังมีปัญหาหาทางออกด้วยการฆ่าตัวตายตามข่าวที่ปรากฏ ($\bar{X} = 3.05$) มีผลทำให้คนเข้าใจถึงวิธีการหรือขั้นตอนในการฆ่าตัวตายจึงกลายเป็นพฤติกรรมฆ่าตัวตายเลียนแบบ ($\bar{X} = 3.05$) มีส่วนช่วยให้ฆ่าตัวตายเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 2.98$) ช่วยให้ผู้ไตร่ตรองก่อนฆ่าตัวตาย ($\bar{X} = 2.97$) เป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้ำความคิดเดิมของบุคคลที่มีความคิดอยากฆ่าคนใกล้ชิดให้ตายไปพร้อมกับตนให้มากขึ้น ($\bar{X} = 2.97$) มีส่วนต่อการฆ่าตัวตายเดี่ยว ($\bar{X} = 2.94$) และมีส่วนต่อการฆ่าตัวตายหมู่ ($\bar{X} = 2.71$)

9. บุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์มีความคิดเห็นต่อการนำเสนอข่าวของวิทยุกระจายเสียงเกี่ยวกับการฆ่าตัวตายว่า มีอิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 2.77$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า บุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์เห็นว่ามีอิทธิพลปานกลาง คือ ช่วยให้ผู้ไตร่ตรองก่อนฆ่าตัวตาย ($\bar{X} = 3.27$) มีผลทำให้คนเข้าใจถึงวิธีการหรือขั้นตอนในการฆ่าตัวตายจึงกลายเป็นพฤติกรรมฆ่าตัวตายเลียนแบบ ($\bar{X} = 2.85$) มีส่วนต่อการฆ่าตัวตายเดี่ยว ($\bar{X} = 2.82$) มีส่วนช่วยให้ฆ่าตัวตายเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 2.82$) เป็นแรงกระตุ้นให้คนที่กำลังมีปัญหาหาทางออกด้วยการฆ่าตัวตายตามข่าวที่ปรากฏ ($\bar{X} = 2.79$) เป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้ำความคิดเดิมของบุคคลที่มีความคิดอยากตายให้อยากตายมากขึ้น ($\bar{X} = 2.73$) บุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์เห็นว่ามีอิทธิพลน้อย คือ มีส่วนต่อการฆ่าตัวตายหมู่ ($\bar{X} = 2.45$) เป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้ำความคิดเดิมของบุคคลที่มีความคิดอยากฆ่าคนใกล้ชิดให้ตายไปพร้อมกับตนให้มากขึ้น ($\bar{X} = 2.45$)

10. บุคลากรทางด้านภาพยนตร์มีความคิดเห็นต่อวิธีการนำเสนอข่าวของวิทยุกระจายเสียงเกี่ยวกับการฆ่าตัวตายว่า มีอิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 2.90$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า บุคลากรทางด้านภาพยนตร์เห็นว่ามีอิทธิพลปานกลาง คือ ช่วยให้ผู้ไตร่ตรองก่อนฆ่าตัวตาย ($\bar{X} = 3.29$) มีผลทำให้คนเข้าใจถึงวิธีการหรือขั้นตอนในการฆ่าตัวเองจึงกลายเป็นพฤติกรรมฆ่าตัวตายเลียนแบบ ($\bar{X} = 3.21$) เป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้ำความคิดเดิมของบุคคลที่มีความคิดอยากตายให้อยากตายมากขึ้น ($\bar{X} = 3.08$) มีส่วนช่วยให้ฆ่าตัวตายเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 3.08$) เป็นแรงกระตุ้นให้คนที่กำลังมีปัญหาหาทางออกด้วยการฆ่าตัวตายตามข่าวที่ปรากฏ ($\bar{X} = 3.04$) มีส่วนต่อการฆ่าตัวตายหมู่ ($\bar{X} = 2.83$) และมีส่วนต่อการฆ่าตัวตายเดี่ยว ($\bar{X} = 2.58$) บุคลากรทางด้านภาพยนตร์เห็นว่ามีอิทธิพลน้อย คือ เป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้ำความคิดเดิมของบุคคลที่มีความคิดอยากฆ่าคนใกล้ชิดให้ตายไปพร้อมกับตนให้มากขึ้น ($\bar{X} = 2.08$)

ตาราง 33 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของภาพพจน์ต่อพฤติกรรมการเฝ้าระวัง โดยจำแนกตามความคิดเห็นเห็นของกลุ่มตัวอย่าง

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
การฉายภาพที่มีฉากฆ่าตัวตาย										
ในภาพยนตร์	N = 30	N = 21	N = 19	N = 25	N = 26	N = 26	N = 63	N = 63	N = 33	N = 24
	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.
23 มีส่วนช่วยให้ฉากฆ่าตัวตายเพิ่มมากขึ้น	1.90	2.48	1.12	3.05	1.39	3.16	0.99	2.73	0.83	3.04
24 มีส่วนช่วยให้ฉากฆ่าตัวตายเดียว	2.37	1.47	2.52	1.21	2.89	1.10	3.00	0.96	2.77	0.82
25 มีส่วนช่วยให้ฉากฆ่าตัวตายหมู่	2.20	1.47	2.24	1.14	2.53	1.22	2.64	1.19	2.62	0.90
26 เป็นแรงกระตุ้นให้คนที่กำลังมีปัญหาหาทางออกด้วยการฆ่าตัวตายตามที่ปรากฏ	2.37	1.40	2.81	1.33	3.32	1.25	3.16	1.03	2.88	0.99
27 มีผลทำให้คนเข้าใจถึงวิธีการหรือขั้นตอนในการฆ่าตัวตายเองจึงกลายเป็นพฤติกรรมฆ่าตัวตายเลียนแบบ	2.50	1.48	3.05	1.53	3.21	1.47	3.20	1.00	0.96	3.04

ตาราง 33 (ต่อ)

	1		2		3		4		5		6		7		8		9		10	
การฉายภาพที่มีฉากฆ่าตัวตาย ในภาพยนตร์																				
	N = 30		N = 21		N = 19		N = 25		N = 26		N = 26		N = 63		N = 63		N = 33		N = 24	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
28	เป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้ำความคิดเดิม ของบุคคลที่มีความคิดอยากตาย ให้อยากตายมากขึ้น																			
29	เป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้ำความคิดเดิม ของบุคคลที่มีความคิดอยากฆ่าคนใกล้ชิด ให้ตายไปพร้อมกับตนให้มากขึ้น																			
	2.13	1.46	2.71	1.38	3.00	1.25	3.24	1.05	3.04	0.96	3.04	1.34	2.68	1.19	3.21	1.35	2.76	1.28	2.54	1.10
	1.97	1.22	2.57	1.25	2.84	1.26	3.04	1.02	2.85	0.97	3.08	1.35	2.62	1.18	3.10	1.28	2.33	1.27	2.00	1.29
	2.20	1.21	2.63	1.16	2.98	1.19	3.06	0.94	2.85	0.81	3.00	1.20	2.67	1.09	3.10	1.20	2.79	1.06	2.87	0.99

จากตาราง 33 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับอิทธิพลของภาพยนตร์ต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย ดังนี้

1. คนที่พยายามฆ่าตัวตายมีความคิดเห็นต่อการฉายภาพที่มีฉากฆ่าตัวตายในภาพยนตร์ว่า มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.20$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า คนที่พยายามฆ่าตัวตายเห็นว่ามียิทธิพลน้อย คือ มีผลทำให้คนเข้าใจถึงวิธีการหรือขั้นตอนในการฆ่าตัวตายจึงกลายเป็นพฤติกรรมการฆ่าตัวตายเลียนแบบ ($\bar{X} = 2.50$) มีส่วนช่วยให้ฆ่าตัวตายเดี่ยว ($\bar{X} = 2.37$) เป็นแรงกระตุ้นให้คนที่กำลังมีปัญหาหาทางออกด้วยการฆ่าตัวตายตามข่าวที่ปรากฏ ($\bar{X} = 2.37$) มีส่วนช่วยให้ฆ่าตัวตายหมู่ ($\bar{X} = 2.20$) เป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้ำความคิดเดิมของบุคคลที่มีความคิดอยากตายให้อยากตายมากขึ้น ($\bar{X} = 2.13$) เป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้ำความคิดเดิมของบุคคลที่มีความคิดอยากฆ่าคนใกล้ชิดให้ตายไปพร้อมกับตนให้มากขึ้น ($\bar{X} = 1.97$) และมีส่วนช่วยให้ฆ่าตัวตายเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 1.90$)

2. คนใกล้ชิดมีความคิดเห็นต่อการฉายภาพที่มีฉากฆ่าตัวตายในภาพยนตร์ว่ามียิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 2.63$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า คนใกล้ชิดเห็นว่ามียิทธิพลปานกลาง คือ มีผลทำให้คนเข้าใจถึงวิธีการหรือขั้นตอนในการฆ่าตัวตายจึงกลายเป็นพฤติกรรมการฆ่าตัวตายเลียนแบบ ($\bar{X} = 3.05$) เป็นแรงกระตุ้นให้คนที่กำลังมีปัญหาหาทางออกด้วยการฆ่าตัวตายตามข่าวที่ปรากฏ ($\bar{X} = 2.81$) เป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้ำความคิดเดิมของบุคคลที่มีความคิดอยากตายให้อยากตายมากขึ้น ($\bar{X} = 2.71$) เป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้ำความคิดเดิมของบุคคลที่มีความคิดอยากฆ่าคนใกล้ชิดให้ตายไปพร้อมกับตนให้มากขึ้น ($\bar{X} = 2.57$) และมีส่วนช่วยให้ฆ่าตัวตายเดี่ยว ($\bar{X} = 2.52$) คนใกล้ชิดเห็นว่ามียิทธิพลน้อย คือ มีส่วนช่วยให้ฆ่าตัวตายเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 2.48$) และมีส่วนช่วยให้ฆ่าตัวตายหมู่ ($\bar{X} = 2.24$)

3. อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวมีความคิดเห็นต่อการฉายภาพที่มีฉากฆ่าตัวตายในภาพยนตร์ว่ามียิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 2.98$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวเห็นว่ามียิทธิพลปานกลาง คือ เป็นแรงกระตุ้นให้คนที่กำลังมีปัญหาหาทางออกด้วยการฆ่าตัวตายตามข่าวที่ปรากฏ ($\bar{X} = 3.32$) มีผลทำให้คนเข้าใจถึงวิธีการหรือขั้นตอนในการฆ่าตัวตายจึงกลายเป็นพฤติกรรมการฆ่าตัวตายเลียนแบบ ($\bar{X} = 3.21$) มีส่วนช่วยให้ฆ่าตัวตายเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 3.05$) เป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้ำความคิดเดิมของบุคคลที่มีความคิดอยากตายให้อยากตายมากขึ้น ($\bar{X} = 3.00$) มีส่วนช่วยให้ฆ่าตัวตายเดี่ยว ($\bar{X} = 2.89$) เป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้ำความคิดเดิมของบุคคลที่มีความคิดอยากฆ่าคนใกล้ชิดให้ตายไปพร้อมกับตนให้มากขึ้น ($\bar{X} = 2.84$) และมีส่วนช่วยให้ฆ่าตัวตายหมู่ ($\bar{X} = 2.53$)

4. จิตแพทย์มีความคิดเห็นต่อการนำฉายภาพที่มีฉากฆ่าตัวตายในภาพยนตร์ว่า มียิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 3.06$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า จิตแพทย์เห็นว่ามียิทธิพลปานกลาง คือ เป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้ำความคิดเดิมของบุคคลที่มีความคิดอยากตายให้อยากตายมากขึ้น ($\bar{X} = 3.24$) มีผลทำให้คนเข้าใจถึงวิธีการหรือขั้นตอนในการฆ่าตัวตายจึงกลายเป็นพฤติกรรมการฆ่าตัวตายเลียนแบบ ($\bar{X} = 3.20$) มีส่วนช่วยให้ฆ่าตัวตายเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 3.16$) เป็นแรงกระตุ้นให้คนที่กำลังมีปัญหาหาทางออกด้วยการฆ่าตัวตายตามข่าวที่ปรากฏ ($\bar{X} = 3.16$) เป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้ำความคิด

เดิมของบุคคลที่มีความคิดอยากฆ่าคนใกล้ชิดให้ตายไปพร้อมกับตนให้มากขึ้น ($\bar{X} = 3.04$) มีส่วนช่วยให้ฆ่าตัวตายเดี่ยว ($\bar{X} = 3.00$) และมีส่วนช่วยให้ฆ่าตัวตายหมู่ ($\bar{X} = 2.64$)

5. นักจิตวิทยามีความคิดเห็นต่อการฉายภาพที่มีฉากฆ่าตัวตายในภาพยนตร์ว่ามีอิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 2.85$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักจิตวิทยาเห็นว่ามื่ออิทธิพลปานกลาง คือ มีผลทำให้คนเข้าใจถึงวิธีการหรือขั้นตอนในการฆ่าตัวตายจึงกลายเป็นพฤติกรรมการฆ่าตัวตายเลียนแบบ ($\bar{X} = 3.04$) เป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้ำความคิดเดิมของบุคคลที่มีความคิดอยากตายให้อยากตายมากขึ้น ($\bar{X} = 3.04$) เป็นแรงกระตุ้นให้คนที่กำลังมีปัญหาหาทางออกด้วยการฆ่าตัวตายตามข่าวที่ปรากฏ ($\bar{X} = 2.88$) เป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้ำความคิดเดิมของบุคคลที่มีความคิดอยากฆ่าคนใกล้ชิดให้ตายไปพร้อมกับตนให้มากขึ้น ($\bar{X} = 2.85$) มีส่วนช่วยให้ฆ่าตัวตายเดี่ยว ($\bar{X} = 2.77$) มีส่วนช่วยให้ฆ่าตัวตายเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 2.73$) และมีส่วนช่วยให้ฆ่าตัวตายหมู่ ($\bar{X} = 2.62$)

6 บุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียงมีความคิดเห็นต่อการฉายภาพที่มีฉากฆ่าตัวตายในภาพยนตร์ว่า มีอิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 3.00$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า บุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียงเห็นว่ามื่ออิทธิพลปานกลาง คือ เป็นแรงกระตุ้นให้คนที่กำลังมีปัญหาหาทางออกด้วยการฆ่าตัวตายตามข่าวที่ปรากฏ ($\bar{X} = 3.15$) เป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้ำความคิดเดิมของบุคคลที่มีความคิดอยากฆ่าคนใกล้ชิดให้ตายไปพร้อมกับตนให้มากขึ้น ($\bar{X} = 3.08$) มีส่วนช่วยให้ฆ่าตัวตายเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 3.04$) มีผลทำให้คนเข้าใจถึงวิธีการหรือขั้นตอนในการฆ่าตัวตายจึงกลายเป็นพฤติกรรมการฆ่าตัวตายเลียนแบบ ($\bar{X} = 3.04$) เป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้ำความคิดเดิมของบุคคลที่มีความคิดอยากตายให้อยากตายมากขึ้น ($\bar{X} = 3.04$) มีส่วนช่วยให้ฆ่าตัวตายเดี่ยว ($\bar{X} = 2.88$) และมีส่วนช่วยให้ฆ่าตัวตายหมู่ ($\bar{X} = 2.77$)

7. บุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันมีความคิดเห็นต่อการฉายภาพที่มีฉากฆ่าตัวตายในภาพยนตร์ว่า มีอิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 2.67$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า บุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันเห็นว่ามื่ออิทธิพลปานกลาง คือ มีส่วนช่วยให้ฆ่าตัวตายเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 2.76$) เป็นแรงกระตุ้นให้คนที่กำลังมีปัญหาหาทางออกด้วยการฆ่าตัวตายตามข่าวที่ปรากฏ ($\bar{X} = 2.76$) มีผลทำให้คนเข้าใจถึงวิธีการหรือขั้นตอนในการฆ่าตัวตายจึงกลายเป็นพฤติกรรมการฆ่าตัวตายเลียนแบบ ($\bar{X} = 2.73$) เป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้ำความคิดเดิมของบุคคลที่มีความคิดอยากตายให้อยากตายมากขึ้น ($\bar{X} = 2.68$) เป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้ำความคิดเดิมของบุคคลที่มีความคิดอยากฆ่าคนใกล้ชิดให้ตายไปพร้อมกับตนให้มากขึ้น ($\bar{X} = 2.62$) มีส่วนช่วยให้ฆ่าตัวตายเดี่ยว ($\bar{X} = 2.59$) และมีส่วนช่วยให้ฆ่าตัวตายหมู่ ($\bar{X} = 2.57$)

8. บุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์มีความคิดเห็นต่อการฉายภาพที่มีฉากฆ่าตัวตายในภาพยนตร์ว่า มีอิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 3.10$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า บุคลากรทางด้านโทรทัศน์เห็นว่ามื่ออิทธิพลปานกลาง คือ เป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้ำความคิดเดิมของบุคคลที่มีความคิดอยากตายให้อยากตายมากขึ้น ($\bar{X} = 3.21$) มีผลทำให้คนเข้าใจถึงวิธีการหรือขั้นตอนในการฆ่าตัวตายจึงกลายเป็นพฤติกรรม

การฆ่าตัวตายเลียนแบบ ($\bar{X} = 3.17$) มีส่วนช่วยให้ฆ่าตัวตายเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 3.16$) เป็นแรงกระตุ้นให้คนที่กำลังมีปัญหาหาทางออกด้วยการฆ่าตัวตายตามข่าวที่ปรากฏ ($\bar{X} = 3.13$) เป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้ำความคิดเดิมของบุคคลที่มีความคิดอยากฆ่าคนใกล้ชิดให้ตายไปพร้อมกับตนให้มากขึ้น ($\bar{X} = 3.10$) มีส่วนช่วยให้ฆ่าตัวตายเดี่ยว ($\bar{X} = 3.03$) และมีส่วนช่วยให้ฆ่าตัวตายหมู่ ($\bar{X} = 2.87$)

9. บุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์มีความคิดเห็นต่อการฉายภาพที่มีฉากฆ่าตัวตายในภาพยนตร์ว่ามีอิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 2.79$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า บุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์เห็นว่าอิทธิพลปานกลาง คือ มีส่วนช่วยให้ฆ่าตัวตายเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 3.00$) มีส่วนต่อการฆ่าตัวตายเดี่ยว ($\bar{X} = 2.94$) มีผลทำให้คนเข้าใจถึงวิธีการหรือขั้นตอนในการฆ่าตัวตายจึงกลายเป็นพฤติกรรม การฆ่าตัวตายเลียนแบบ ($\bar{X} = 2.91$) เป็นแรงกระตุ้นให้คนที่กำลังมีปัญหาหาทางออกด้วยการฆ่าตัวตายตามข่าวที่ปรากฏ ($\bar{X} = 2.85$) เป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้ำความคิดเดิมของบุคคลที่มีความคิดอยากตายให้อยากตายมากขึ้น ($\bar{X} = 2.76$) มีส่วนช่วยให้ฆ่าตัวตายหมู่ ($\bar{X} = 2.73$) บุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์เห็นว่าอิทธิพลน้อย คือ เป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้ำความคิดเดิมของบุคคลที่มีความคิดอยากฆ่าคนใกล้ชิดให้ตายไปพร้อมกับตนให้มากขึ้น ($\bar{X} = 2.33$)

10. บุคลากรทางด้านภาพยนตร์มีความคิดเห็นต่อการฉายภาพที่มีฉากฆ่าตัวตายในภาพยนตร์ว่ามีอิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 2.87$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า บุคลากรทางด้านภาพยนตร์เห็นว่าอิทธิพลปานกลาง คือ มีส่วนช่วยให้ฆ่าตัวตายเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 3.46$) มีส่วนช่วยให้ฆ่าตัวตายเดี่ยว ($\bar{X} = 3.25$) มีส่วนช่วยให้ฆ่าตัวตายหมู่ ($\bar{X} = 3.04$) เป็นแรงกระตุ้นให้คนที่กำลังมีปัญหาหาทางออกด้วยการฆ่าตัวตายตามข่าวที่ปรากฏ ($\bar{X} = 3.00$) มีผลทำให้คนเข้าใจถึงวิธีการหรือขั้นตอนในการฆ่าตัวเองจึงกลายเป็นพฤติกรรมฆ่าตัวตายเลียนแบบ ($\bar{X} = 2.79$) เป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้ำความคิดเดิมของบุคคลที่มีความคิดอยากตายให้อยากตายมากขึ้น ($\bar{X} = 2.54$) บุคลากรทางด้านภาพยนตร์เห็นว่าอิทธิพลน้อย คือ เป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้ำความคิดเดิมของบุคคลที่มีความคิดอยากฆ่าคนใกล้ชิดให้ตายไปพร้อมกับตนให้มากขึ้น ($\bar{X} = 2.00$)

ส่วนที่ 2 การเปรียบเทียบสื่อมวลชนที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย เพื่อจัดลำดับประเภทสื่อมวลชน
ดังแสดงในตาราง 34 - 35

ตาราง 34 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการจัดลำดับประเภทสื่อมวลชนที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย โดยจำแนกตามความคิดเห็นของคนที่ยายฆ่าตัวตาย คนใกล้ชิด นักวิชาการ และบุคลากรสื่อมวลชน

ประเภทสื่อมวลชน กลุ่มตัวอย่าง		หนังสือพิมพ์ ภาษาไทยรายวัน	โทรทัศน์	ภาพยนตร์	วิทยุกระจายเสียง
คนที่พยายามฆ่าตัวตาย	$\bar{X}$	2.33	2.56	2.20	2.16
	SD.	1.25	1.44	1.21	0.96
	อันดับ	2	1	3	4
คนใกล้ชิด	$\bar{X}$	2.92	2.74	2.63	2.61
	SD.	1.13	1.24	1.16	1.04
	อันดับ	1	2	3	4
นักวิชาการ	$\bar{X}$	3.21	3.18	2.96	2.96
	SD.	0.87	0.93	0.96	0.85
	อันดับ	1	2	3	3
บุคลากรสื่อมวลชน	$\bar{X}$	3.07	3.00	2.88	2.79
	SD.	1.02	1.09	1.13	1.00
	อันดับ	1	2	3	4
รวม	$\bar{X}$	3.02	2.98	2.82	2.75
	SD.	1.04	1.12	1.12	0.99
	อันดับ	1	2	3	4

จากตาราง 34 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดลำดับประเภทของสื่อมวลชนที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย ดังนี้

1. คนที่พยายามฆ่าตัวตายมีความคิดเห็นว่า โทรทัศน์ เป็นสื่อที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย มากเป็นอันดับ 1 ซึ่งมีอิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 2.56$) อันดับ 2 คือ หนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน ซึ่งมีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.33$) อันดับ 3 คือ ภาพยนตร์ ซึ่งมีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.20$) และอันดับ 4 คือ วิทยุกระจายเสียง ซึ่งมีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.16$)

2. คนใกล้ชิดมีความคิดเห็นว่า หนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน เป็นสื่อที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม

ฆ่าตัวตาย มากเป็นอันดับ 1 ซึ่งมีอิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 2.92$) อันดับ 2 คือ โทรทัศน์ ซึ่งมีอิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 2.74$) อันดับ 3 คือ ภาพยนตร์ ซึ่งมีอิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 2.63$) และอันดับ 4 คือ วิทยุกระจายเสียง ซึ่งมีอิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 2.61$)

3. นักวิชาการมีความคิดเห็นว่า หนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน เป็นสื่อที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย มากเป็นอันดับ 1 ซึ่งมีอิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 3.21$) อันดับ 2 คือ โทรทัศน์ ซึ่งมีอิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 3.18$) และอันดับ 3 คือ วิทยุกระจายเสียงและภาพยนตร์ มีจำนวนเท่ากัน และมีอิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 2.96$; $\bar{X} = 2.96$)

4. บุคลากรสื่อมวลชนมีความคิดเห็นว่า หนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน เป็นสื่อที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย มากเป็นอันดับ 1 ซึ่งมีอิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 3.07$) อันดับ 2 คือ โทรทัศน์ ซึ่งมีอิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 3.00$) อันดับ 3 คือ ภาพยนตร์ ซึ่งมีอิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 2.88$) และอันดับ 4 คือ วิทยุกระจายเสียง ซึ่งมีอิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 2.79$)

โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่ม มีความคิดเห็นว่า หนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน เป็นสื่อที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายมากที่สุดเป็นอันดับ 1 ซึ่งมีอิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 3.02$) อันดับ 2 คือ โทรทัศน์ ซึ่งมีอิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 2.98$) อันดับ 3 คือ ภาพยนตร์ ซึ่งมีอิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 2.82$) และอันดับ 4 คือ วิทยุกระจายเสียง ซึ่งมีอิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 2.75$)

ตาราง 35 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการจัดลำดับประเภทสื่อมวลชนที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย โดยจำแนกตามความคิดเห็นของคนที่ยายฆ่าตัวตาย คนใกล้ชิด นักวิชาการ (จิตแพทย์ อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนว นักจิตวิทยา) และบุคลากรสื่อมวลชน (บุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียง บุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์ บุคลากรทางด้านภาพยนตร์ บุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์ และบุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน)

ประเภทสื่อมวลชน กลุ่มตัวอย่าง		หนังสือพิมพ์ ภาษาไทยรายวัน	โทรทัศน์	ภาพยนตร์	วิทยุ กระจายเสียง
คนที่พยายามฆ่าตัวตาย	$\bar{X}$	2.33	2.56	2.20	2.16
	SD.	1.25	1.44	1.21	0.96
	อันดับ	2	1	3	4
คนใกล้ชิด	$\bar{X}$	2.92	2.74	2.63	2.61
	SD.	1.13	1.24	1.16	1.04
	อันดับ	1	2	3	4

ตาราง 35 (ต่อ)

ประเภทสื่อมวลชน		หนังสือพิมพ์ ภาษาไทยรายวัน	โทรทัศน์	ภาพยนตร์	วิทยุ กระจายเสียง
กลุ่มตัวอย่าง					
นักวิชาการ					
จิตแพทย์	$\bar{X}$	3.39	3.38	3.06	3.13
	SD.	0.82	0.92	0.94	0.83
	อันดับ	1	2	4	3
อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนว	$\bar{X}$	3.19	3.07	2.98	2.83
	SD.	1.07	1.15	1.19	1.05
	อันดับ	1	2	3	4
นักจิตวิทยา	$\bar{X}$	3.04	3.08	2.85	2.89
	SD.	0.74	0.77	0.81	0.70
	อันดับ	2	1	4	3
รวมนักวิชาการ	$\bar{X}$	3.21	3.18	2.96	2.96
	SD.	0.87	0.93	0.96	0.85
	อันดับ	1	2	3	3
บุคลากรสื่อมวลชน					
บุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียง	$\bar{X}$	3.37	3.29	3.00	3.04
	SD.	1.11	1.04	1.20	0.98
	อันดับ	1	2	4	3
บุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์	$\bar{X}$	3.29	3.22	3.10	2.97
	SD.	0.98	1.10	1.20	1.04
	อันดับ	1	2	3	4
บุคลากรทางด้านภาพยนตร์	$\bar{X}$	3.22	2.97	2.87	2.90
	SD.	0.81	0.97	0.99	0.94
	อันดับ	1	2	4	3
บุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์	$\bar{X}$	3.18	2.86	2.79	2.77
	SD.	1.06	1.14	1.06	1.06
	อันดับ	1	2	3	4

ตาราง 35 (ต่อ)

ประเภทสื่อมวลชน กลุ่มตัวอย่าง		หนังสือพิมพ์ ภาษาไทยรายวัน	โทรทัศน์	ภาพยนตร์	วิทยุ กระจายเสียง
บุคลากรสื่อมวลชน บุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ ภาษาไทยรายวัน	$\bar{X}$ SD. อันดับ	2.61 0.96 3	2.73 1.08 1	2.67 1.09 2	2.46 0.89 4
รวมบุคลากรสื่อมวลชน	$\bar{X}$ SD. อันดับ	3.07 1.02 1	3.00 1.09 2	2.88 1.13 3	2.79 1.00 4
รวมทั้งหมด	$\bar{X}$ SD. อันดับ	3.02 1.04 1	2.98 1.12 2	2.82 1.12 3	2.75 0.99 4

จากตาราง 35 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดลำดับประเภทของสื่อมวลชนที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย ดังนี้

1. คนที่พยายามฆ่าตัวตายมีความคิดเห็นว่า โทรทัศน์ เป็นสื่อที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย มากเป็นอันดับ 1 ซึ่งมีอิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 2.56$) อันดับ 2 คือ หนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน ซึ่งมีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.33$) อันดับ 3 คือ ภาพยนตร์ ซึ่งมีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.20$) และอันดับ 4 คือ วิทยุกระจายเสียง ซึ่งมีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.16$)

2. คนใกล้ชิดมีความคิดเห็นว่า หนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน เป็นสื่อที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย มากเป็นอันดับ 1 ซึ่งมีอิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 2.92$) อันดับ 2 คือ โทรทัศน์ ซึ่งมีอิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 2.74$) อันดับ 3 คือ ภาพยนตร์ ซึ่งมีอิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 2.63$) และอันดับ 4 คือ วิทยุกระจายเสียง ซึ่งมีอิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 2.61$)

3. จิตแพทย์มีความคิดเห็นว่า หนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน เป็นสื่อที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย มากเป็นอันดับ 1 ซึ่งมีอิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 3.39$) อันดับ 2 คือ โทรทัศน์ ซึ่งมีอิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 3.38$) อันดับ 3 คือ วิทยุกระจายเสียง ซึ่งมีอิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 3.13$) และอันดับ 4 คือ ภาพยนตร์ ซึ่งมีอิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 3.06$)

ตอนที่ 5 การทดสอบสมมติฐานของการวิจัย

การวิเคราะห์ตอนที่ 5 ผู้วิจัยได้วิเคราะห์สมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนตัวประกอบทางเดียว (One – Way Analysis of Variance) และเมื่อพบว่า มีความแตกต่างระหว่างกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีการทดสอบของเชฟเฟ (Scheffe's Method) การทดสอบสมมติฐานของการวิจัยนี้ ปรากฏผลการวิจัยดังต่อไปนี้

5.1 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่า “วิธีการนำเสนอของสื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายตามความคิดเห็นของคนที่ย้ายมาตัวตาย คนใกล้ชิด นักวิชาการ และบุคลากรสื่อมวลชนแตกต่างกัน” ผลการทดสอบสมมติฐานปรากฏตามตาราง 36 ดังต่อไปนี้

ตาราง 36 วิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบวิธีการนำเสนอของสื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย ตามความคิดเห็นของคนที่ย้ายมาตัวตาย คนใกล้ชิด นักวิชาการ และบุคลากรสื่อมวลชน

ความคิดเห็น	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
วิธีการนำเสนอของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน	ระหว่างกลุ่ม	3	18.01	6.01	8.46*	.00
	ภายในกลุ่ม	326	231.45	0.71		
	รวม	329	249.46			
วิธีการนำเสนอของโทรทัศน์	ระหว่างกลุ่ม	3	11.62	3.87	5.20*	.00
	ภายในกลุ่ม	326	242.87	0.75		
	รวม	329	254.49			
วิธีการนำเสนอของวิทยุกระจายเสียง	ระหว่างกลุ่ม	3	13.58	4.53	5.97*	.00
	ภายในกลุ่ม	326	247.24	0.76		
	รวม	329	260.82			
วิธีการนำเสนอของภาพยนตร์	ระหว่างกลุ่ม	3	7.82	2.61	2.65	.05
	ภายในกลุ่ม	326	320.77	0.98		
	รวม	329	328.59			
รวมทุกสื่อ	ระหว่างกลุ่ม	3	11.59	3.86	5.78*	.00
	ภายในกลุ่ม	326	217.98	0.67		
	รวม	329	229.57			

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 36 พบว่า คนที่ย้ายมาตัวตาย คนใกล้ชิด นักวิชาการ และบุคลากรสื่อมวลชน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการนำเสนอของสื่อมวลชนโดยรวมทุกสื่อแตกต่างกัน

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายสื่อบุคคลแต่ละสื่อ พบว่า คนที่พยายามฆ่าตัวตาย คนใกล้ชิด นักวิชาการ และบุคลากรสื่อมวลชน มีความคิดเห็นแตกต่างกันในด้านวิธีการนำเสนอของ หนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน วิธีการนำเสนอของโทรทัศน์ และวิธีการนำเสนอของวิทยุกระจายเสียงอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีการของเชฟเฟ (Scheffe') ดังแสดงในตาราง 37 – 40 ส่วนความคิดเห็นของคนที่ยกยอฆ่า ตัวตาย คนใกล้ชิด นักวิชาการ และบุคลากรสื่อมวลชนในด้านวิธีการนำเสนอของภาพยนตร์ไม่พบความ แตกต่าง

ตาราง 37 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของคนที่ยกยอฆ่าตัวตาย คนใกล้ชิด นักวิชาการ และบุคลากรสื่อมวลชน ที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการนำเสนอของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรม ฆ่าตัวตายโดยรวมทุกสื่อแตกต่างกัน จำแนกตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง		นักวิชาการ N = 70	บุคลากรสื่อมวลชน N = 209	คนใกล้ชิด N = 21	คนที่พยายามฆ่าตัวตาย N = 30
	$\bar{X}$	1.76	2.07	2.16	2.47
นักวิชาการ	1.76	---	0.31	0.40	0.71*
บุคลากรสื่อมวลชน	2.07	---	---	0.09	0.40
คนใกล้ชิด	2.16	---	---	---	0.31
คนที่พยายามฆ่าตัวตาย	2.47	---	---	---	---

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 37 แสดงว่า คนที่ยกยอฆ่าตัวตายมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ วิธีการนำเสนอของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายโดยรวมทุกสื่อสูงกว่านักวิชาการ ($\bar{X} = 2.47$; $\bar{X} = 1.76$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 38 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของคนที่ย้ายมาตัวตาย คนใกล้ชิด นักวิชาการ และบุคลากรสื่อมวลชน ที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการนำเสนอของสื่อมวลชนต่อ พฤติกรรมฆ่าตัวตายด้านสื่อหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันแตกต่างกัน จำแนกตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง

ความคิดเห็น		นักวิชาการ N = 70	คนใกล้ชิด N = 21	บุคลากรสื่อมวลชน N = 209	คนที่พยายามฆ่าตัวตาย N = 30
	$\bar{X}$	1.73	2.03	2.12	2.63
นักวิชาการ	1.73	---	0.39	0.30*	0.90*
คนใกล้ชิด	2.03	---	0.09	---	0.60*
บุคลากรสื่อมวลชน	2.12	---	---	---	0.51
คนที่พยายามฆ่าตัวตาย	2.63	---	---	---	---

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 38 พบว่า ความแตกต่างของระดับความคิดเห็นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีดังนี้ คือ คนที่พยายามฆ่าตัวตายมีความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการนำเสนอของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายด้านสื่อหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันสูงกว่านักวิชาการ ($\bar{X} = 2.63$; $\bar{X} = 1.73$) และบุคลากรสื่อมวลชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการนำเสนอของสื่อมวลชนในด้านสื่อหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันสูงกว่านักวิชาการ ($\bar{X} = 2.12$; $\bar{X} = 1.73$) นอกจากนี้ พบว่า คนที่พยายามฆ่าตัวตายมีความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการนำเสนอของสื่อมวลชนในด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันสูงกว่าคนใกล้ชิด ($\bar{X} = 2.63$; $\bar{X} = 2.03$)

ตาราง 39 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของคนที่ย้ายมาพักอาศัย คนใกล้ชิด นักวิชาการ และบุคลากรสื่อมวลชน ที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการนำเสนอของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายด้านสื่อโทรทัศน์แตกต่างกัน จำแนกตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง		นักวิชาการ N = 70	บุคลากรสื่อมวลชน N = 209	คนใกล้ชิด N = 21	คนที่พยายาฆ่าตัวตาย N = 30
	$\bar{X}$	1.73	1.94	2.07	2.47
นักวิชาการ	1.73	----	0.21	0.34	0.74*
บุคลากรสื่อมวลชน	1.94	----	----	0.13	0.53*
คนใกล้ชิด	2.07	----	----	----	0.40
คนที่พยายาฆ่าตัวตาย	2.47	----	----	----	----

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 39 พบว่า ความแตกต่างของระดับความคิดเห็นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีดังนี้ คือ คนที่พยายาฆ่าตัวตายมีความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการนำเสนอของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายด้านสื่อโทรทัศน์สูงกว่านักวิชาการ ($\bar{X} = 2.47$; $\bar{X} = 1.73$) และคนที่พยายาฆ่าตัวตายมีความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการนำเสนอของสื่อมวลชนในด้านสื่อโทรทัศน์สูงกว่า บุคลากรสื่อมวลชน ($\bar{X} = 2.47$; $\bar{X} = 1.94$)

ตาราง 40 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของคนที่ย้ายมาพักอาศัย คนใกล้ชิด นักวิชาการ และบุคลากรสื่อมวลชน ที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการนำเสนอของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายด้านสื่อวิทยุกระจายเสียงแตกต่างกัน จำแนกตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง		นักวิชาการ N = 70	บุคลากรสื่อมวลชน N = 209	คนใกล้ชิด N = 21	คนที่พยายาฆ่าตัวตาย N = 30
	$\bar{X}$	1.72	2.02	2.21	2.48
นักวิชาการ	1.72	----	0.30	0.49	0.76*
บุคลากรสื่อมวลชน	2.02	----	----	0.19	0.46
คนใกล้ชิด	2.21	----	----	----	0.27
คนที่พยายาฆ่าตัวตาย	2.48	----	----	----	----

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 40 พบว่า คนที่พยายามฆ่าตัวตายมีความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการนำเสนอของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายด้านสื่อวิทยุกระจายเสียงสูงกว่านักวิชาการ ($\bar{X} = 2.48$; $\bar{X} = 1.72$)

5.2 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ว่า “ สื่อมวลชนแต่ละประเภทมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายตามความคิดเห็นของคนที่ยกยอฆ่าตัวตาย คนใกล้ชิด นักวิชาการ และบุคลากรสื่อมวลชนแตกต่างกัน ” ผลการทดสอบสมมติฐานปรากฏตามตาราง 41 ดังต่อไปนี้

ตาราง 41 วิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบสื่อมวลชนแต่ละประเภทมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายตามความคิดเห็นของคนที่ยกยอฆ่าตัวตาย คนใกล้ชิด นักวิชาการ และบุคลากรสื่อมวลชน

ความคิดเห็น	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
หนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน	ระหว่างกลุ่ม	3	17.26	5.75	5.51*	.00
	ภายในกลุ่ม	326	340.51	1.04		
	รวม	329	357.77			
โทรทัศน์	ระหว่างกลุ่ม	3	9.52	3.17	2.59	.05
	ภายในกลุ่ม	326	399.55	1.22		
	รวม	329	409.07			
วิทยุกระจายเสียง	ระหว่างกลุ่ม	3	14.07	4.69	5.01*	.00
	ภายในกลุ่ม	326	305.35	0.94		
	รวม	329	319.42			
ภาพยนตร์	ระหว่างกลุ่ม	3	14.30	4.77	3.91*	.00
	ภายในกลุ่ม	326	397.15	1.22		
	รวม	329	411.45			
รวมทุกสื่อ	ระหว่างกลุ่ม	3	13.34	4.45	4.77*	.00
	ภายในกลุ่ม	326	303.59	0.93		
	รวม	329	316.93			

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 41 พบว่า คนที่พยายามฆ่าตัวตาย คนใกล้ชิด นักวิชาการ และบุคลากรสื่อมวลชน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อมวลชนแต่ละประเภทมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายโดยรวมทุกสื่อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นประเภทของสื่อแต่ละสื่อพบว่า คนที่พยายามฆ่าตัวตาย คนใกล้ชิด นักวิชาการ และบุคลากรสื่อมวลชน มีความคิดเห็นแตกต่างกันในด้านสื่อหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน สื่อวิทยุกระจายเสียง และสื่อภาพยนตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีการของเชฟเฟ (Scheffe') ดังแสดงในตาราง 42 – 45 ส่วนความคิดเห็นของคนที่ยกยอฆ่าตัวตาย คนใกล้ชิด นักวิชาการ และบุคลากรสื่อมวลชนในด้านสื่อโทรทัศน์ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 42 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของคนที่ยกยอฆ่าตัวตาย คนใกล้ชิด นักวิชาการ และบุคลากรสื่อมวลชน เกี่ยวกับสื่อมวลชนแต่ละประเภทมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย โดยรวมทุกสื่อแตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง		คนที่พยายามฆ่าตัวตาย N = 30	คนใกล้ชิด N = 21	บุคลากรสื่อมวลชน N = 209	นักวิชาการ N = 70
	$\bar{X}$	2.31	2.72	2.93	3.08
คนที่พยายามฆ่าตัวตาย	2.31	---	0.41	0.62*	0.77*
คนใกล้ชิด	2.72	---	---	0.21	0.36
บุคลากรสื่อมวลชน	2.93	---	---	---	0.15
นักวิชาการ	3.08	---	---	---	---

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 42 แสดงว่า นักวิชาการมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อมวลชนแต่ละประเภทมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายโดยรวมทุกสื่อสูงกว่าคนที่พยายามฆ่าตัวตาย ($\bar{X} = 3.08$; $\bar{X} = 2.31$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพบว่า บุคลากรสื่อมวลชนมีความคิดเห็นโดยรวมทุกสื่อสูงกว่าคนที่พยายามฆ่าตัวตาย ($\bar{X} = 2.93$; $\bar{X} = 2.31$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 43 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของคนที่ยายามฆ่าตัวตาย คนใกล้ชิด นักวิชาการ และบุคลากรสื่อมวลชน เกี่ยวกับสื่อมวลชนประเภทหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย

กลุ่มตัวอย่าง		คนที่ยายามฆ่าตัวตาย N = 30	คนใกล้ชิด N = 21	บุคลากรสื่อมวลชน N = 209	นักวิชาการ N = 70
	$\bar{X}$	2.33	2.92	3.07	3.21
คนที่ยายามฆ่าตัวตาย	2.33	---	0.59	0.74*	0.88*
คนใกล้ชิด	2.92	---	---	0.15	0.29
บุคลากรสื่อมวลชน	3.07	---	---	---	0.14
นักวิชาการ	3.21	---	---	---	---

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 43 พบว่า ความแตกต่างของระดับความคิดเห็นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีดังนี้คือ นักวิชาการมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อมวลชนประเภทหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายสูงกว่าคนที่ยายามฆ่าตัวตาย ($\bar{X} = 3.21$; $\bar{X} = 2.33$) และบุคลากรสื่อมวลชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อมวลชนประเภทหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันสูงกว่าคนที่ยายามฆ่าตัวตาย ($\bar{X} = 3.07$; $\bar{X} = 2.33$)

ตาราง 44 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของคนที่ยายามฆ่าตัวตาย คนใกล้ชิด นักวิชาการ และบุคลากรสื่อมวลชน เกี่ยวกับสื่อมวลชนประเภทวิทยุกระจายเสียงมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย

กลุ่มตัวอย่าง		คนที่ยายามฆ่าตัวตาย N = 30	คนใกล้ชิด N = 21	บุคลากรสื่อมวลชน N = 209	นักวิชาการ N = 70
	$\bar{X}$	2.16	2.61	2.79	2.96
คนที่ยายามฆ่าตัวตาย	2.16	---	0.45	0.63*	0.80*
คนใกล้ชิด	2.61	---	---	0.18	0.35
บุคลากรสื่อมวลชน	2.79	---	---	---	0.17
นักวิชาการ	2.96	---	---	---	---

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 44 พบว่า ความแตกต่างของระดับความคิดเห็นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีดังนี้คือ นักวิชาการมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อมวลชนประเภทวิทยุกระจายเสียงมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายสูงกว่าคนที่พยายามฆ่าตัวตาย ($\bar{X} = 2.96$; $\bar{X} = 2.16$) และบุคลากรสื่อมวลชน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อมวลชนประเภทสื่อวิทยุกระจายเสียงสูงกว่าคนที่พยายามฆ่าตัวตาย ($\bar{X} = 2.79$; $\bar{X} = 2.16$)

ตาราง 45 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของคนที่ยกยอฆ่าตัวตาย คนใกล้ชิด นักวิชาการ และบุคลากรสื่อมวลชน เกี่ยวกับสื่อมวลชนประเภทภาพยนตร์มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย

กลุ่มตัวอย่าง		คนที่พยายามฆ่าตัวตาย N = 30	คนใกล้ชิด N = 21	บุคลากรสื่อมวลชน N = 209	นักวิชาการ N = 70
	$\bar{X}$	2.20	2.63	2.88	2.96
คนที่พยายามฆ่าตัวตาย	2.20	---	0.43	0.68*	0.76*
คนใกล้ชิด	2.63	---	---	0.25	0.33
บุคลากรสื่อมวลชน	2.88	---	---	---	0.08
นักวิชาการ	2.96	---	---	---	---

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 45 พบว่า ความแตกต่างของระดับความคิดเห็นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีดังนี้คือ นักวิชาการมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อมวลชนประเภทสื่อภาพยนตร์มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายสูงกว่าคนที่พยายามฆ่าตัวตาย ($\bar{X} = 2.96$; $\bar{X} = 2.20$) และบุคลากรสื่อมวลชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อมวลชนประเภทสื่อภาพยนตร์มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายสูงกว่าคนที่พยายามฆ่าตัวตาย ($\bar{X} = 2.88$; $\bar{X} = 2.20$)

ตอนที่ 6 สรุปความคิดเห็นพอใจและไม่พอใจ รวมทั้งให้เหตุผลที่มีต่อการเสนอข่าวฆ่าตัวตายของสื่อมวลชนในปัจจุบันของกลุ่มตัวอย่าง (1 = คนที่พยายามฆ่าตัวตาย 2 = คนใกล้ชิด 3 = อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนว 4 = จิตแพทย์ 5 = นักจิตวิทยา 6 = บุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียง 7 = บุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน 8 = บุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์ 9 = บุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์ 10 = บุคลากรทางด้านภาพยนตร์) จากแบบสอบถามปลายเปิด โดยเสนอเป็นความถี่ของคำตอบในแต่ละข้อดังรายละเอียดในตาราง 46 – 47

ตาราง 46 ความถี่ที่ได้จากแบบสอบถามปลายเปิดที่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความพอใจและเหตุผลที่มีต่อการเสนอข่าวฆ่าตัวตายของสื่อมวลชนในปัจจุบันของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อ	ข้อความ	1		2		3		4		5		6		7		8		9		10	
		ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %
	การเสนอข่าวฆ่าตัวตายของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน																				
1	เป็นการให้ความรู้แก่ประชาชน	8	6.78	4	3.39	---	---	---	---	3	2.54	3	2.54	---	---	5	4.24	---	---	3	2.54
2	เป็นหน้าที่ของสื่อที่ต้องเสนอข่าวสาร	5	4.24	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	3	2.54	4	3.39	4	3.39	---	---
3	เป็นตัวอย่างให้รู้ว่าการฆ่าตัวตายเป็นการแก้ปัญหา	4	3.39	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---
4	เป็นอุทาหรณ์	---	---	4	3.39	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	4	3.39	---	---
5	มีเหตุมีผล อ่านง่าย ราคาถูก	---	---	4	3.39	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---
6	เสนอข่าวตามความเป็นจริง มีความคิดเห็นเพิ่มเติม ทำให้การติดตามข้อมูลเพิ่มเติม ทำให้ได้รับข่าวถูกต้อง	---	---	---	---	2	1.70	---	---	---	---	---	---	---	---	3	2.54	3	2.54	---	---
7	การเสนอรายละเอียดและความสำคัญของการฆ่าตัวตายน้อยลง	---	---	---	---	---	---	3	2.54	3	2.54	3	2.54	---	---	---	---	3	2.54	---	---

ตาราง 46 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	1		2		3		4		5		6		7		8		9		10	
		ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %
	การเสนอข่าวมาด้วยตัวของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน																				
8	ขึ้นอยู่กับวิจารณ์งานผู้รับสื่อ	--	--	--	--	2	1.70	--	--	--	--	--	--	3	2.54	--	--	--	--	--	--
9	นำเสนอโดยรับผิดชอบต่อสังคม													5	4.24	3	2.54	--	--	--	--
10	ร่วมกันเพื่อให้คนอื่นทำตาม	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--								
	เป็นตัวสะท้อนให้คนในสังคมรับรู้ถึงชีวิตว่าเป็นเรื่องที่ไม่ว่ามองข้าม ต้องแก้ไขที่มาของปัญหา	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	5	4.24	3	2.54	--	--	3	2.54
11	ให้แง่คิด 2 ด้านคือ ส่วนดีและไม่ดีที่เกิดจากการมาด้วย	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	5	4.24	--	--	--	--	3	2.54
12	นำเสนอเพื่อให้ประชาชนและรัฐบาลได้รับรู้และวิเคราะห์สถานการณ์ที่เกิดขึ้น	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	5	4.24	--	--	3	2.54	--	--
		17	14.41	12	10.17	2	1.70	5	4.24	6	5.08	6	5.08	26	22.04	18	15.25	17	14.41	9	7.62
	รวม	118	100.00																		

ตาราง 46 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	1		2		3		4		5		6		7		8		9		10	
		ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %
	<u>การนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายของโทรทัศน์</u>																				
1	ขอพบ รุสภสหายใจที่ได้รับรู้และได้เห็นภาพข่าว	6	3.17	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--
2	ได้รู้วิธีการฆ่าตัวตาย	4	2.12	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--
3	ทำให้กลัวที่จะเลียนแบบตามที่รับรู้มาเพื่อแก้ปัญหา	3	1.59	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	9	4.76	--	--	--	--	--	--
4	ทำให้รู้สึกสับสนของการฆ่าตัวตาย	3	1.59	5	2.65	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--
5	ได้รู้สิ่งที่ไม่ได้จะได้ไม่เลียนแบบ	3	1.59	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	8	4.23	9	4.76	--	--	6	3.17
6	มีการเซ็นเซอร์ภาพข่าวก่อนนำเสนอ	--	--	5	2.65	3	1.59	--	--	--	--	4	2.12	7	3.70	8	4.23	11	5.82	4	2.12
7	ลงรายละเอียดไม่มากและใช้เวลาน้อยในการเสนอข่าว	--	--	5	2.65	3	1.59	--	--	--	--	2	1.06	6	3.17	7	3.70	--	--	--	--

ตาราง 46 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	1		2		3		4		5		6		7		8		9		10	
		ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %
	<u>การเสนอข่าวฆ่าตัวตายของ</u> <u>โทรทัศน์</u>																				
8	เสนอข่าวน้อยลงและเสนอภาพ ไม่น่ากลัว	--	--	--	--	3	1.59	--	--	4	2.12	--	--	5	2.65	6	3.17	--	--	--	--
9	มีบทสัมภาษณ์ของจิตแพทย์หรือนักจิตวิทยาถึงสาเหตุ การป้องกันและแนวทางการ ปัญหาการฆ่าตัวตาย	--	--	--	--	--	--	--	--	3	1.59	--	--	4	2.12	--	--	--	--	--	--
10	โดยทั่วไปเสนอข่าวพอใช้ได้	--	--	--	--	--	--	3	1.59	--	--	--	--	3	1.59	--	--	5	2.65	3	1.59
11	ขึ้นอยู่กับผู้เลือกรับสื่อ	--	--	--	--	--	--	2	1.06	--	--	--	--	--	--	--	--	3	1.59	--	--
12	บางช่องเสนอเนื้อหาข่าวได้ เหมาะสม	--	--	--	--	--	--	2	1.06	2	1.06	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--
13	ให้ความรู้และเสนอข่าวตาม ข้อเท็จจริง	--	--	--	--	--	--	--	--	2	1.06	2	1.06	2	1.06	5	2.65	3	1.59	2	1.06

ตาราง 46 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	1		2		3		4		5		6		7		8		9		10	
		ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %
14	การเสนอข่าวข่าวตัวตายของโทรทัศน์ สามารถเห็นภาพและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	2	1.06	--	--	--	--	--	--	2	1.06
		19	10.05	15	7.94	9	4.77	7	3.70	11	5.82	10	5.30	44	23.28	35	18.51	22	11.64	17	8.99
		189	100.00																		
1	การนำเสนอข่าวข่าวตัวตายของวิทยุกระจายเสียง ได้ยินเสียง ไม่เห็นภาพ ทำให้รู้ว่าเป็นการแก้ปัญหาวิธีหนึ่ง ได้ความรู้ได้ไม่เสียแบบ เสนอเป็นข่าวสั้น ๆ ฟังเข้าใจ ได้ความรู้และเป็นอุทธรณ์ ผู้อ่านข่าวสามารถแทรก ข้อคิดเห็นได้จากกรรการวิจารณ์ข่าว	10	5.38	7	3.76	5	2.69	--	--	4	2.15	3	1.61	12	6.45	9	4.84	8	4.30	5	2.69
		4	2.15	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--
		3	1.61	--	--	--	--	--	--	--	--	3	1.61	--	--	--	--	--	--	--	--
		--	--	4	2.15	4	2.15	--	--	4	2.15	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--
		--	--	3	1.61	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--
		--	--	--	--	3	1.61	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

ตาราง 46 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	1		2		3		4		5		6		7		8		9		10	
		ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %
	<u>การนำเสนอข่าวมาตัวตายของ</u> <u>วิทยุกระจายเสียง</u>																				
7	เสนอข่าวได้เหมาะสม	--	--	--	--	--	--	3	1.61	--	--	--	--	11	5.91	8	4.30	--	--	--	--
8	ขึ้นอยู่กับวิจารณ์ของของผู้ฟัง	--	--	--	--	--	--	3	1.61	--	--	2	1.08	--	--	--	--	5	2.69	--	--
9	ให้สาระความรู้และเสนอข่าวเป็นกลาง	--	--	--	--	--	--	--	--	2	1.08	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--
10	เวลาที่นำเสนอมีจำกัดและไม่มีรายละเอียดมากนัก	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	2	1.08	9	4.84	7	3.76	--	--	4	2.15
11	เป็นสื่อที่ทบทวนไม่ได้ ฟังแล้วผ่านไป	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	2	1.08	--	--	--	--	--	--	4	2.15
12	เป็นหน้าที่ที่ต้องเสนอข่าวตามข้อเท็จจริง	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	8	4.30	6	3.23	4	2.15	--	--
13	เป็นการสะท้อนถึงปัญหาของสังคมที่ต้องแก้ไข	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	7	3.76	5	2.69	--	--	3	1.61
		17	9.14	14	7.53	12	6.45	6	3.22	10	5.38	12	6.45	47	25.27	35	18.82	17	9.14	16	8.60
	รวม	186	100.00																		

ตาราง 46 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	1		2		3		4		5		6		7		8		9		10	
		ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %
	<u>การนำเสนอละครโทรทัศน์ที่มีฉากฆ่าตัวตาย</u>																				
1	เป็นการแสดงละคร ไม่ใช่ชีวิตจริง ผู้ชมย่อมมีวิจารณ์ญาณ	3	2.36	5	3.94	4	3.15	3	2.36	--	--	3	2.36	7	5.51	10	7.87	5	3.94	4	3.15
2	ดูแล้วตื่นเต้น อายากเลียนแบบ	3	2.36	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--
3	ทำให้เข้าใจชีวิตคน จะได้เตือนตัวเอง	3	2.36	--	--	3	2.36	--	--	--	--	--	--	6	4.72	--	--	--	--	--	--
4	มีการใช้เทคนิคในการใช้มุมกล้องหรือตัดต่อภาพที่ไม่น่าดูออก	--	--	4	3.15	--	--	--	--	--	--	2	1.57	5	3.94	6	4.72	--	--	3	2.36
5	ผู้สร้างละครย่อมตระหนักถึงผลกระทบต่อผู้ชม	--	--	3	2.36	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	4	3.15	--	--
6	มีการเซ็นเซอร์โดยกบว.	--	--	--	--	2	1.57	--	--	--	--	--	--	4	3.15	6	4.72	--	--	2	1.57
7	ไม่แสดงรายละเอียดมากนัก	--	--	--	--	--	--	--	--	6	4.72	--	--	--	--	3	2.36	--	--	--	--
8	เป็นการสื่อให้ควารู้ ความบันเทิง มีฉากฆ่าตัวตายไม่มาก	--	--	--	--	--	--	--	--	4	3.15	2	1.57	--	--	3	2.36	3	2.36	--	--

ตาราง 46 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	1		2		3		4		5		6		7		8		9		10	
		ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %
9	การนำเสนอละครโทรทัศน์มีฉากฆ่าตัวตาย ละครต้องเสนอให้เห็นความจริง แต่ถ้าดูแล้วจะเสียแบบ ก็เป็นเรื่องส่วนตัว	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	4	3.15	---	---	2	1.57	---	---
		9	7.09	12	9.45	9	7.09	3	2.36	10	7.87	7	5.51	26	20.47	28	22.05	14	11.02	9	7.09
		127	100.00																		
1	การนำเสนอภาพยนตร์ที่มีฉากฆ่าตัวตาย																				
		3	2.38	5	3.97	---	---	---	---	5	3.97	2	1.59	7	5.56	11	8.73	4	3.17	4	3.17
		3	2.38	---	---	---	---	---	---	---	---	2	1.59	6	4.76	5	3.97	---	---	---	---
		2	1.59	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	4	3.17	---	---
2	ดูแล้วตื่นเต้น ไม่น่ากลัว ทำให้กล้าที่จะทำตามอย่าง																				
3	ให้ดูหวาดเสียว ไม่กล้าเลียนแบบ																				

ตาราง 46 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	1		2		3		4		5		6		7		8		9		10	
		ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %
	<u>การนำเสนอภาพยนตร์ที่มีฉากฆ่าตัวตาย</u>																				
4	การถ่ายทำค่อนข้างรัดกุม และไม่เน้นรายละเอียดมากนัก	—	—	4	3.17	—	—	—	—	4	3.17	—	—	5	3.97	—	—	—	—	—	—
5	ไม่ค่อยปรากฏภาพน่ากลัวนาน ๆ จะเห็นสักครั้ง	—	—	—	—	4	3.17	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
6	เป็นเรื่องของจินตนาการ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับผู้เลืกรับสื่อ	—	—	—	—	—	—	3	2.38	—	—	—	—	—	—	5	3.97	3	2.38	3	2.38
7	คนที่มีความโหดฆ่าตัวตายคงไม่มีการมณีไปดูภาพยนตร์	—	—	—	—	—	—	2	1.59	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
8	มีการเซ็นเซอร์และมีกบว. ดูแล	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	1.59	4	3.17	4	3.17	—	—	3	2.38
9	เป็นอรรถรสของภาพยนตร์ที่ต้องมีฉากฆ่าตัวตาย เพื่อให้ดูสมจริง	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3	2.38	4	3.17	—	—	—	—
10	เป็นการโชว์ฝีมือของผู้ถ่ายทำและผู้กำกับการแสดง	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3	2.38	—	—	—	—	—	—

ตาราง 46 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	1		2		3		4		5		6		7		8		9		10	
		ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %	ความถี่	พอใจ %
11	การนำเสนอภาพยนตร์ที่มีฉากฆ่าตัวตาย ภาพยนตร์ไทยมีฉากฆ่าตัวตายน้อยมาก ไม่น่ามีอิทธิพลต่อการฆ่าตัวตาย	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	4	3.17	3	2.38	--	--
		8	6.35	9	7.14	4	3.17	5	3.97	9	7.14	6	4.77	28	22.22	33	26.19	14	11.11	10	7.94
		126	100.00																		
	รวม																				

จากตาราง 46 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพอใจต่อการเสนอข่าวฆ่าตัวตายของสื่อมวลชนในปัจจุบัน โดยให้เหตุผลไว้เป็นรายข้อ ดังต่อไปนี้

1 สื่อหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน กลุ่มตัวอย่างมีความพอใจและได้ให้เหตุผลที่สนับสนุนการเสนอข่าวฆ่าตัวตายของสื่อหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด ดังนี้

1.1 คนที่พยายามฆ่าตัวตายพอใจต่อการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตาย ของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน คิดเป็นร้อยละ 14.41 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ เป็นการให้ความรู้แก่ประชาชน (ร้อยละ 6.78) เป็นหน้าที่ของสื่อที่ต้องเสนอข่าวสาร (ร้อยละ 4.24) เป็นตัวอย่างให้รู้ว่าการฆ่าตัวตายเป็นการแก้ปัญหา (ร้อยละ 3.39)

1.2 คนใกล้ชิดพอใจต่อการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน คิดเป็นร้อยละ 10.17 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ เป็นการให้ความรู้แก่ประชาชน (ร้อยละ 3.39) เป็นอุทธาหรณ์ (ร้อยละ 3.39) มีเหตุมีผลอ่านง่ายราคาถูก (ร้อยละ 3.39)

1.3 อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวพอใจ ต่อการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน คิดเป็นร้อยละ 1.70 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ เสนอข่าวตามความเป็นจริงมีการติดตามข้อมูลเพิ่มเติมทำให้ได้รับข่าวถูกต้อง (ร้อยละ 1.70)

1.4 จิตแพทย์พอใจต่อการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน คิดเป็นร้อยละ 4.24 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ การเสนอรายละเอียดและความสำคัญของการฆ่าตัวตายน้อยลง (ร้อยละ 2.54) ขึ้นอยู่กับวิจารณญาณของผู้รับสื่อ (ร้อยละ 1.70)

1.5 นักจิตวิทยาพอใจต่อการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน คิดเป็นร้อยละ 5.08 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ เป็นการให้ความรู้แก่ประชาชน (ร้อยละ 2.54) การเสนอรายละเอียดและความสำคัญของการฆ่าตัวตายน้อยลง (ร้อยละ 2.54)

1.6 บุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียงพอใจ ต่อการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน คิดเป็นร้อยละ 5.08 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ เป็นการให้ความรู้แก่ประชาชน (ร้อยละ 2.54) การเสนอรายละเอียดและความสำคัญของการฆ่าตัวตายน้อยลง (ร้อยละ 2.54)

1.7 บุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันพอใจ ต่อการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน คิดเป็นร้อยละ 22.04 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ นำเสนอโดยรับผิดชอบต่อสังคมร่วมกันเพื่อไม่ให้คนอื่นทำตาม (ร้อยละ 4.24) เป็นตัวสะท้อนให้คนในสังคมรับรู้ถึงชีวิตว่าเป็นเรื่องที่ไม่ควรมองข้ามและต้องแก้ไขที่มาของปัญหา (ร้อยละ 4.24) ให้แง่คิด 2 ด้าน คือ ส่วนดีและไม่ดีที่เกิดจากการฆ่าตัวตาย (ร้อยละ 4.24) นำเสนอเพื่อให้ประชาชนและรัฐบาลได้รับรู้และวิเคราะห์สถานการณ์ที่เกิดขึ้น (ร้อยละ 4.24) เป็นหน้าที่ของสื่อที่ต้องเสนอข่าวสาร (ร้อยละ 2.54) ขึ้นอยู่กับวิจารณญาณของผู้รับสื่อ (ร้อยละ 2.54)

1.8 บุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์พอใจ ต่อการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน คิดเป็นร้อยละ 15.25 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ เป็นการให้ความรู้แก่ประชาชน (ร้อยละ 4.24) เป็นหน้าที่ของสื่อที่ต้องเสนอข่าวสาร (ร้อยละ 3.39) เสนอข่าวตามความเป็นจริงมีการติดตามข้อมูลเพิ่มเติมทำให้ได้รับข่าวถูกต้อง (ร้อยละ 2.54) นำเสนอโดยรับผิดชอบต่อสังคมร่วมกันเพื่อไม่ให้คนอื่นทำตาม (ร้อยละ 2.54) เป็นตัวสะท้อนให้คนในสังคมรับรู้ถึงชีวิตว่าเป็นเรื่องที่ไม่ควรมองข้ามและต้องแก้ไขที่มาของปัญหา (ร้อยละ 2.54)

1.9 บุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์พอใจ ต่อการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายของหนังสือพิมพ์

ภาษาไทยรายวัน คิดเป็นร้อยละ 14.41 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ เป็นหน้าที่ของสื่อที่ต้องเสนอข่าวสาร (ร้อยละ 3.39) เป็นอุทธรณ์ (ร้อยละ 3.39) เสนอข่าวตามความเป็นจริงมีการติดตามข้อมูลเพิ่มเติมทำให้ได้รับข่าวถูกต้อง (ร้อยละ 2.54) การเสนอรายละเอียดและความสำคัญของการฆ่าตัวตายน้อยลง (ร้อยละ 2.54) นำเสนอเพื่อให้ประชาชนและรัฐบาลได้รับรู้และวิเคราะห์สถานการณ์ที่เกิดขึ้น (ร้อยละ 2.54)

1.10 บุคลากรทางด้านภาพยนตร์พอใจ ต่อการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน คิดเป็นร้อยละ 7.62 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ เป็นการให้ความรู้แก่ประชาชน (ร้อยละ 2.54) เป็นตัวสะท้อนให้คนในสังคมรับรู้ถึงชีวิตว่าเป็นเรื่องที่ไม่ควรมองข้ามและต้องแก้ไขที่มาของปัญหา (ร้อยละ 2.54) ให้แง่คิด 2 ด้าน คือ ส่วนดีและไม่ดีที่เกิดจากการฆ่าตัวตาย (ร้อยละ 2.54)

2 สื่อโทรทัศน์ฝ่ายข่าว กลุ่มตัวอย่างมีความพอใจและได้ให้เหตุผลที่สนับสนุนการเสนอข่าวฆ่าตัวตายของโทรทัศน์ โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด ดังนี้

2.1 คนที่พยายามฆ่าตัวตายพอใจต่อการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายของโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 10.05 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ ชอบดูรู้สึกสบายใจที่ได้รับรู้และได้เห็นภาพข่าว (ร้อยละ 3.17) ได้รู้วิธีการฆ่าตัวตาย (ร้อยละ 2.12) ทำให้กล้าที่จะเลียนแบบตามที่ได้รับรู้มาเพื่อแก้ปัญหา (ร้อยละ 1.59) ทำให้รู้ถึงสาเหตุของการฆ่าตัวตาย (ร้อยละ 1.59) ได้ดูสิ่งที่ไม่ดีจะได้ไม่เลียนแบบ (ร้อยละ 1.59)

2.2 คนใกล้ชิดพอใจต่อการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายของโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 7.94 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ ทำให้รู้ถึงสาเหตุของการฆ่าตัวตาย (ร้อยละ 2.65) มีการเซ็นเซอร์ภาพข่าวก่อนนำเสนอ (ร้อยละ 2.65) ลงรายละเอียดไม่มากและใช้เวลาน้อยในการเสนอข่าว (ร้อยละ 2.65)

2.3 อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวพอใจ ต่อการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายของโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 4.77 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ มีการเซ็นเซอร์ภาพข่าวก่อนนำเสนอ (ร้อยละ 1.59) ลงรายละเอียดไม่มากและใช้เวลาน้อยในการเสนอข่าว (ร้อยละ 1.59) เสนอข่าวน้อยลงและเสนอภาพไม่น่ากลัว (ร้อยละ 1.59)

2.4 จิตแพทย์พอใจต่อการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายของโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 3.70 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ โดยทั่วไปเสนอข่าวพอใช้ (ร้อยละ 1.59) ขึ้นอยู่กับผู้เลือกรับสื่อ (ร้อยละ 1.06) บางช่องเสนอเนื้อหาข่าวได้เหมาะสม (ร้อยละ 1.06)

2.5 นักจิตวิทยาพอใจต่อการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายของโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 5.82 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ เสนอข่าวน้อยลงและเสนอภาพไม่น่ากลัว (ร้อยละ 2.12) มีบทสัมภาษณ์ของจิตแพทย์หรือนักจิตวิทยาถึงสาเหตุ การป้องกัน และแนวทางแก้ไขปัญหาการฆ่าตัวตาย (ร้อยละ 1.59) บางช่องเสนอเนื้อหาข่าวได้เหมาะสม (ร้อยละ 1.06) ให้ความรู้และเสนอข่าวตามข้อเท็จจริง (ร้อยละ 1.06)

2.6 บุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียงพอใจต่อการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายของโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 5.30 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ มีการเซ็นเซอร์ภาพข่าวก่อนนำเสนอ (ร้อยละ 2.12) ลงรายละเอียดไม่มากและใช้เวลาน้อยในการเสนอข่าว (ร้อยละ 1.06) ให้ความรู้และเสนอข่าวตามข้อเท็จจริง (ร้อยละ 1.06) สามารถเห็นภาพและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น (ร้อยละ 1.06)

2.7 บุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันพอใจ ต่อการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายของโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 23.28 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ ทำให้กล้าที่จะเลียนแบบตามที่ได้รับรู้มาเพื่อแก้ปัญหา (ร้อยละ 4.76) ได้ดูสิ่งที่ไม่ดีจะได้ไม่เลียนแบบ (ร้อยละ 4.23) มีการเซ็นเซอร์

ภาพข่าวก่อนนำเสนอ (ร้อยละ 3.70) ลงรายละเอียดไม่มากและใช้เวลาน้อยในการเสนอข่าว (ร้อยละ 3.17) เสนอข่าวน้อยลงและเสนอภาพไม่น่ากลัว (ร้อยละ 2.65) มีบทสัมภาษณ์ของจิตแพทย์หรือนักจิตวิทยาถึงสาเหตุ การป้องกัน และแนวทางแก้ไขปัญหาการฆ่าตัวตาย (ร้อยละ 2.12) โดยทั่วไปเสนอข่าวพอใช้ (ร้อยละ 1.59) ให้ความรู้และเสนอข่าวตามข้อเท็จจริง (ร้อยละ 1.06)

2.8 บุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์พอใจต่อการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายของโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 18.51 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ ได้ดูสิ่งที่ไม่ดีจะได้ไม่เลียนแบบ (ร้อยละ 4.76) มีการเซ็นเซอร์ภาพข่าวก่อนนำเสนอ (ร้อยละ 4.23) ลงรายละเอียดไม่มากและใช้เวลาน้อยในการเสนอข่าว (ร้อยละ 3.70) เสนอข่าวน้อยลงและเสนอภาพไม่น่ากลัว (ร้อยละ 3.17) ให้ความรู้และเสนอข่าวตามข้อเท็จจริง (ร้อยละ 2.65)

2.9 บุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์พอใจต่อการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายของโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 11.64 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ มีการเซ็นเซอร์ภาพข่าวก่อนนำเสนอ (ร้อยละ 5.82) โดยทั่วไปเสนอข่าวพอใช้ (ร้อยละ 2.65) ขึ้นอยู่กับผู้เลือกรับสื่อ (ร้อยละ 1.59) ให้ความรู้และเสนอข่าวตามข้อเท็จจริง (ร้อยละ 1.59)

2.10 บุคลากรทางด้านภาพยนตร์พอใจต่อการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายของโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 8.99 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ ได้ดูสิ่งที่ไม่ดีจะได้ไม่เลียนแบบ (ร้อยละ 3.17) มีการเซ็นเซอร์ภาพข่าวก่อนนำเสนอ (ร้อยละ 2.12) โดยทั่วไปเสนอข่าวพอใช้ (ร้อยละ 1.59) ให้ความรู้และเสนอข่าวตามข้อเท็จจริง (ร้อยละ 1.06) สามารถเห็นภาพและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น (ร้อยละ 1.06)

3 สื่อวิทยุกระจายเสียง กลุ่มตัวอย่างมีความพอใจและได้ให้เหตุผลที่สนับสนุนการเสนอข่าวฆ่าตัวตายของวิทยุกระจายเสียง โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด ดังนี้

3.1 คนที่พยายามฆ่าตัวตายพอใจต่อการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายของวิทยุกระจายเสียง คิดเป็นร้อยละ 9.14 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ ได้ยินเสียงไม่เห็นภาพ (ร้อยละ 5.38) ทำให้รู้ว่าเป็นการแก้ปัญหาวิธีหนึ่ง (ร้อยละ 2.15) ได้รับความรู้จะได้ไม่เลียนแบบ (ร้อยละ 1.61)

3.2 คนใกล้ชิดพอใจต่อการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายของวิทยุกระจายเสียง คิดเป็นร้อยละ 7.53 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ ได้ยินเสียงไม่เห็นภาพ (ร้อยละ 3.76) เสนอเป็นข่าวสั้น ๆ ฟังแล้วเข้าใจ (ร้อยละ 2.15) ได้รับความรู้และเป็นอุทธาหรณ์ (ร้อยละ 1.61)

3.3 อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวพอใจต่อการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายของวิทยุกระจายเสียง คิดเป็นร้อยละ 6.45 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ ได้ยินเสียงไม่เห็นภาพ (ร้อยละ 2.69) เสนอเป็นข่าวสั้น ๆ ฟังแล้วเข้าใจ (ร้อยละ 2.15) ผู้อ่านข่าวสามารถแทรกข้อคิดเห็นได้จากการวิจารณ์ข่าว (ร้อยละ 1.61)

3.4 จิตแพทย์พอใจต่อการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายของวิทยุกระจายเสียง คิดเป็นร้อยละ 3.22 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ เสนอข่าวได้เหมาะสม (ร้อยละ 1.61) ขึ้นอยู่กับวิจารณ์ญาณของผู้ฟัง (ร้อยละ 1.61)

3.5 นักจิตวิทยาพอใจต่อการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายของวิทยุกระจายเสียง คิดเป็นร้อยละ 5.38 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ ได้ยินเสียงไม่เห็นภาพ (ร้อยละ 2.15) เสนอเป็นข่าวสั้น ๆ ฟังแล้วเข้าใจ (ร้อยละ 2.15) ให้สาระความรู้และเสนอข่าวเป็นกลาง (ร้อยละ 1.08)

3.6 บุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียงพอใจต่อการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายของวิทยุกระจายเสียง คิดเป็นร้อยละ 6.45 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ ได้ยินเสียงไม่เห็นภาพ (ร้อยละ 1.61) ได้รับความรู้จะได้ไม่เลียนแบบ (ร้อยละ 1.61) ขึ้นอยู่กับวิจารณ์ญาณของผู้ฟัง (ร้อยละ 1.08)

เวลาที่นำเสนอมีจำกัดและไม่มีรายละเอียดมากนัก (ร้อยละ 1.08) เป็นสื่อที่ทบทวนไม่ได้ฟังแล้วผ่านไป (ร้อยละ 1.08)

3.7 บุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันพอใจต่อการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายของวิทยุกระจายเสียง คิดเป็นร้อยละ 25.27 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ ได้ยินเสียงไม่เห็นภาพ (ร้อยละ 6.45) เสนอข่าวได้เหมาะสม (ร้อยละ 5.91) เวลาที่นำเสนอมีจำกัดและไม่มีรายละเอียดมากนัก (ร้อยละ 4.84) เป็นหน้าที่ที่ต้องเสนอข่าวตามข้อเท็จจริง (ร้อยละ 4.30) เป็นการสะท้อนถึงปัญหาของสังคมที่ต้องแก้ไข (ร้อยละ 3.76)

3.8 บุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์พอใจต่อการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายของวิทยุกระจายเสียง คิดเป็นร้อยละ 18.82 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ ได้ยินเสียงไม่เห็นภาพ (ร้อยละ 4.84) เสนอข่าวได้เหมาะสม (ร้อยละ 4.30) เวลาที่นำเสนอมีจำกัดและไม่มีรายละเอียดมากนัก (ร้อยละ 3.76) เป็นหน้าที่ที่ต้องเสนอข่าวตามข้อเท็จจริง (ร้อยละ 3.23) เป็นการสะท้อนถึงปัญหาของสังคมที่ต้องแก้ไข (ร้อยละ 2.69)

3.9 บุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์พอใจต่อการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายของวิทยุกระจายเสียง คิดเป็นร้อยละ 9.14 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ ได้ยินเสียงไม่เห็นภาพ (ร้อยละ 4.30) ขึ้นอยู่กับวิจารณญาณของผู้ฟัง (ร้อยละ 2.69) เป็นหน้าที่ที่ต้องเสนอข่าวตามข้อเท็จจริง (ร้อยละ 2.15)

3.10 บุคลากรทางด้านภาพยนตร์พอใจต่อการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายของวิทยุกระจายเสียง คิดเป็นร้อยละ 8.60 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ ได้ยินเสียงไม่เห็นภาพ (ร้อยละ 2.69) เวลาที่นำเสนอมีจำกัดและไม่มีรายละเอียดมากนัก (ร้อยละ 2.15) เป็นสื่อที่ทบทวนไม่ได้ฟังแล้วผ่านไป (ร้อยละ 2.15) เป็นการสะท้อนถึงปัญหาของสังคมที่ต้องแก้ไข (ร้อยละ 1.61)

4 สื่อโทรทัศน์ฝ่ายละคร กลุ่มตัวอย่างมีความพอใจและได้ให้เหตุผลที่สนับสนุนการนำเสนอละครโทรทัศน์ที่มีฉากฆ่าตัวตาย โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด ดังนี้

4.1 คนที่พยายามฆ่าตัวตายพอใจต่อการนำเสนอละครโทรทัศน์ที่มีฉากฆ่าตัวตาย คิดเป็นร้อยละ 7.09 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ เป็นการแสดงละครไม่ใช่ชีวิตจริงผู้ชมย่อมมีวิจารณญาณ (ร้อยละ 2.36) ดูแล้วตื่นต่อนอยากเลียนแบบ (ร้อยละ 2.36) ทำให้เข้าใจชีวิตคนจะได้เตือนตัวเอง (ร้อยละ 2.36)

4.2 คนใกล้ชิดพอใจต่อการนำเสนอละครโทรทัศน์ที่มีฉากฆ่าตัวตาย คิดเป็นร้อยละ 9.45 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ เป็นการแสดงละครไม่ใช่ชีวิตจริงผู้ชมย่อมมีวิจารณญาณ (ร้อยละ 3.94) มีการใช้เทคนิคในการใช้มุมกล้องหรือตัดต่อภาพที่ไม่น่าดูออก (ร้อยละ 3.15) ผู้สร้างละครย่อมตระหนักถึงผลกระทบต่อผู้ชม (ร้อยละ 2.36)

4.3 อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวพอใจ ต่อการนำเสนอละครโทรทัศน์ที่มีฉากฆ่าตัวตาย คิดเป็นร้อยละ 7.09 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ เป็นการแสดงละครไม่ใช่ชีวิตจริงผู้ชมย่อมมีวิจารณญาณ (ร้อยละ 3.15) ทำให้เข้าใจชีวิตคนจะได้เตือนตัวเอง (ร้อยละ 2.36) มีการเซ็นเซอร์โดยกบว. (ร้อยละ 1.57)

4.4 จิตแพทย์พอใจต่อการนำเสนอละครโทรทัศน์ที่มีฉากฆ่าตัวตาย คิดเป็นร้อยละ 2.36 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ เป็นการแสดงละครไม่ใช่ชีวิตจริงผู้ชมย่อมมีวิจารณญาณ (ร้อยละ 2.36)

4.5 นักจิตวิทยาพอใจต่อการนำเสนอละครโทรทัศน์ที่มีฉากฆ่าตัวตาย คิดเป็นร้อยละ 7.87

โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ ไม่แสดงรายละเอียดมากนัก (ร้อยละ 4.72) เป็นสื่อให้ความรู้ ความบันเทิง และมีฉากฆ่าตัวตายไม่มากนัก (ร้อยละ 3.15)

4.6 บุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียงพอใจ ต่อการนำเสนอละครโทรทัศน์ที่มีฉากฆ่าตัวตาย คิดเป็นร้อยละ 5.51 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ เป็นการแสดงละครไม่ใช่ชีวิตจริงผู้ชมย่อมมีวิจารณญาณ (ร้อยละ 2.36) มีการใช้เทคนิคในการใช้มุมกล้องหรือตัดต่อภาพที่ไม่น่าดูออก (ร้อยละ 1.57) เป็นการสื่อให้ความรู้ ความบันเทิง และมีฉากฆ่าตัวตายไม่มากนัก (ร้อยละ 1.57)

4.7 บุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันพอใจ ต่อการนำเสนอละครโทรทัศน์ที่มีฉากฆ่าตัวตาย คิดเป็นร้อยละ 20.47 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ เป็นการแสดงละครไม่ใช่ชีวิตจริงผู้ชมย่อมมีวิจารณญาณ (ร้อยละ 5.51) ทำให้เข้าใจชีวิตคนจะได้เตือนตัวเอง (ร้อยละ 4.72) มีการใช้เทคนิคในการใช้มุมกล้องหรือตัดต่อภาพที่ไม่น่าดูออก (ร้อยละ 3.94) มีการเซ็นเซอร์โดย กบว. (ร้อยละ 3.15) ละครต้องเสนอให้เห็นความจริงแต่ถ้าดูแล้วจะเลียนแบบก็เป็นเรื่องส่วนตัว (ร้อยละ 3.15)

4.8 บุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์พอใจ ต่อการนำเสนอละครโทรทัศน์ที่มีฉากฆ่าตัวตาย คิดเป็นร้อยละ 22.05 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ เป็นการแสดงละครไม่ใช่ชีวิตจริงผู้ชมย่อมมีวิจารณญาณ (ร้อยละ 7.87) มีการใช้เทคนิคในการใช้มุมกล้องหรือตัดต่อภาพที่ไม่น่าดูออก (ร้อยละ 4.72) มีการเซ็นเซอร์โดย กบว. (ร้อยละ 4.72) ไม่แสดงรายละเอียดมากนัก (ร้อยละ 2.36) เป็นการสื่อให้ความรู้ ความบันเทิง และฉากฆ่าตัวตายมีไม่มากนัก (ร้อยละ 2.36)

4.9 บุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์พอใจต่อการนำเสนอละครโทรทัศน์ที่มีฉากฆ่าตัวตาย คิดเป็นร้อยละ 11.02 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ เป็นการแสดงละครไม่ใช่ชีวิตจริงผู้ชมย่อมมีวิจารณญาณ (ร้อยละ 3.94) ผู้สร้างละครย่อมตระหนักถึงผลกระทบต่อผู้ชม (ร้อยละ 3.15) เป็นการสื่อให้ความรู้ ความบันเทิง และมีฉากฆ่าตัวตายไม่มากนัก (ร้อยละ 2.36) ละครต้องเสนอให้เห็นความจริงแต่ถ้าดูแล้วจะเลียนแบบก็เป็นเรื่องส่วนตัว (ร้อยละ 1.57)

4.10 บุคลากรทางด้านภาพยนตร์พอใจต่อการนำเสนอละครโทรทัศน์ที่มีฉากฆ่าตัวตาย คิดเป็นร้อยละ 7.09 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ เป็นการแสดงละครไม่ใช่ชีวิตจริงผู้ชมย่อมมีวิจารณญาณ (ร้อยละ 3.15) มีการใช้เทคนิคในการใช้มุมกล้องหรือตัดต่อภาพที่ไม่น่าดูออก (ร้อยละ 2.36) มีการเซ็นเซอร์โดย กบว. (ร้อยละ 1.57)

5 สื่อภาพยนตร์ กลุ่มตัวอย่างมีความพอใจและได้ให้เหตุผลที่สนับสนุนการนำเสนอภาพยนตร์ที่มีฉากฆ่าตัวตาย โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด ดังนี้

5.1 คนที่พยายามฆ่าตัวตายพอใจต่อการนำเสนอภาพยนตร์ที่มีฉากฆ่าตัวตาย คิดเป็นร้อยละ 6.35 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ เป็นการแสดงภาพยนตร์ไม่ใช่ชีวิตจริง (ร้อยละ 2.38) ดูแล้วเตือนตนไม่น่ากลัวทำให้กล้าที่จะทำตาม (ร้อยละ 2.38) ให้ดูหาความเสี่ยงไม่กล้าเลียนแบบ (ร้อยละ 1.59)

5.2 คนใกล้ชิดพอใจต่อการนำเสนอภาพยนตร์ที่มีฉากฆ่าตัวตาย คิดเป็นร้อยละ 7.14 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ เป็นการแสดงภาพยนตร์ไม่ใช่ชีวิตจริง (ร้อยละ 3.97) การถ่ายทำค่อนข้างรัดกุมและไม่เน้นรายละเอียดมากนัก (ร้อยละ 3.17)

5.3 อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวพอใจต่อการนำเสนอภาพยนตร์ที่มีฉากฆ่าตัวตาย คิดเป็นร้อยละ 3.17 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ ไม่ค่อยปรากฏภาพน่ากลัวนาน ๆ จะเห็นสักครั้ง (ร้อยละ 3.17)

5.4 จิตแพทย์พอใจต่อการนำเสนอภาพยนตร์ที่มีฉากฆ่าตัวตาย คิดเป็นร้อยละ 3.97 โดย

เรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ เป็นเรื่องของจินตนาการขึ้นอยู่กับผู้เลือกรับสื่อ (ร้อยละ 2.38) คนที่มีแนวโน้มฆ่าตัวตายคงไม่มีอารมณ์ไปดูภาพยนตร์ (ร้อยละ 1.59)

5.5 นักจิตวิทยาพอใจต่อการนำเสนอภาพยนตร์ที่มีฉากฆ่าตัวตาย คิดเป็นร้อยละ 7.14 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ เป็นการแสดงภาพยนตร์ไม่ใช่ชีวิตจริง (ร้อยละ 3.97) การถ่ายทำค่อนข้างรัดกุมและไม่เน้นรายละเอียดมากนัก (ร้อยละ 3.17)

5.6 บุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียงพอใจต่อการนำเสนอภาพยนตร์ที่มีฉากฆ่าตัวตาย คิดเป็นร้อยละ 4.77 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ เป็นการแสดงภาพยนตร์ไม่ใช่ชีวิตจริง (ร้อยละ 1.59) ดูแล้วตื่นเต้นไม่น่ากลัวทำให้กล้าที่จะทำตาม (ร้อยละ 1.59) มีการเซ็นเซอร์ และมีกบว. ดูแล (ร้อยละ 1.59)

5.7 บุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันพอใจต่อการนำเสนอภาพยนตร์ที่มีฉากฆ่าตัวตาย คิดเป็นร้อยละ 22.22 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ เป็นการแสดงภาพยนตร์ไม่ใช่ชีวิตจริง (ร้อยละ 5.56) ดูแล้วตื่นเต้นไม่น่ากลัวทำให้กล้าที่จะทำตาม (ร้อยละ 4.76) การถ่ายทำค่อนข้างรัดกุมและไม่เน้นรายละเอียดมากนัก (ร้อยละ 3.97) มีการเซ็นเซอร์ และมี กบว. ดูแล (ร้อยละ 3.17) เป็นอรรถรสของภาพยนตร์ที่ต้องมีฉากฆ่าตัวตายเพื่อให้ดูสมจริง (ร้อยละ 2.38) เป็นการโชว์ฝีมือของผู้ถ่ายทำและผู้กำกับการแสดง (ร้อยละ 2.38)

5.8 บุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์พอใจต่อการนำเสนอภาพยนตร์ที่มีฉากฆ่าตัวตาย คิดเป็นร้อยละ 26.19 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ เป็นการแสดงภาพยนตร์ไม่ใช่ชีวิตจริง (ร้อยละ 8.73) ดูแล้วตื่นเต้นไม่น่ากลัวทำให้กล้าที่จะทำตาม (ร้อยละ 3.97) เป็นเรื่องของจินตนาการขึ้นอยู่กับผู้เลือกรับสื่อ (ร้อยละ 3.97) มีการเซ็นเซอร์ และมี กบว. ดูแล (ร้อยละ 3.17) เป็นอรรถรสของภาพยนตร์ที่ต้องมีฉากฆ่าตัวตายเพื่อให้ดูสมจริง (ร้อยละ 3.17) ภาพยนตร์ไทยมีฉากฆ่าตัวตายน้อยมากไม่น่ามีอิทธิพลต่อการฆ่าตัวตาย (ร้อยละ 3.17)

5.9 บุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์พอใจต่อการนำเสนอภาพยนตร์ที่มีฉากฆ่าตัวตาย คิดเป็นร้อยละ 11.11 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ เป็นการแสดงภาพยนตร์ไม่ใช่ชีวิตจริง (ร้อยละ 3.17) ให้ดูหวาดเสียวไม่กล้าเลียนแบบ (ร้อยละ 3.17) เป็นเรื่องของจินตนาการขึ้นอยู่กับผู้เลือกรับสื่อ (ร้อยละ 2.38) ภาพยนตร์ไทยมีฉากฆ่าตัวตายน้อยมากไม่น่ามีอิทธิพลต่อการฆ่าตัวตาย (ร้อยละ 2.38)

5.10 บุคลากรทางด้านภาพยนตร์พอใจต่อการนำเสนอภาพยนตร์ที่มีฉากฆ่าตัวตาย คิดเป็นร้อยละ 7.94 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ เป็นการแสดงภาพยนตร์ไม่ใช่ชีวิตจริง (ร้อยละ 3.17) เป็นเรื่องของจินตนาการขึ้นอยู่กับผู้เลือกรับสื่อ (ร้อยละ 2.38) มีการเซ็นเซอร์ และมี กบว. ดูแล (ร้อยละ 2.38)

ตาราง 47 ความถี่ที่ได้จากแบบสอบถามปลายเปิดที่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความไม่พอใจ และเหตุผลที่มีต่อการเสนอข่าวฆ่าตัวตายของสื่อมวลชนในปัจจุบันของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อ	ข้อความ	1		2		3		4		5		6		7		8		9		10	
		ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %
	การเสนอข่าวฆ่าตัวตายของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน																				
1	ทำให้เกิดการเลียนแบบ	8	4.28	--	--	5	2.67	3	1.60	--	--	3	1.60	3	1.60	6	3.21	--	--	4	2.14
2	การฆ่าตัวตายเป็นแบบ เป็นสิ่งที่ไม่ดี และไม่ควรถูกเสนอข่าว	7	3.74	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--
3	ไม่ชอบที่ลงข่าวละเอียดเกินไป	4	2.14	--	--	4	2.14	3	1.60	4	2.14	--	--	--	--	6	3.21	5	2.67	4	2.14
4	ลงพาดหัวข่าวหน้าหนึ่งชัดเจนเกินไป	--	--	4	2.14	--	--	--	--	4	2.14	3	1.60	3	1.60	5	2.67	--	--	--	--
5	เสนอภาพและเนื้อหาข่าวรุนแรงเกินไป ไร้สาระ	--	--	3	1.60	4	2.14	3	1.60	4	2.14	3	1.60	--	--	5	2.67	--	--	3	1.60
6	เป็นการตอกย้ำความรู้สึกที่ไม่ดี แก่ครอบครัวผู้ตาย	--	--	2	1.07	--	--	--	--	--	--	3	1.60	3	1.60	4	2.14	--	--	--	--

ตาราง 47 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	1		2		3		4		5		6		7		8		9		10	
		ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %
7	การเสนอข่าวว่าตัวตายของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันไม่ได้เสนอในเชิงให้ความรู้ แต่เสนอเพื่อการค้ามากกว่า	--	--	--	--	4	2.14	3	1.60	4	2.14	--	--	--	--	4	2.14	4	2.14	--	--
8	ไม่ให้เกิดการยุติและยุติพี่น้อง	--	--	--	--	--	--	3	1.60	4	2.14	--	--	3	1.60	4	2.14	3	1.60	--	--
9	เป็นการสร้างความรุนแรงในสังคม	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--
10	ไม่บอกผลเสีย และไม่เสนอวิธีการแก้ปัญหาว่าตัวตายที่ถูกต้องการให้ภาษารุนแรงเป็นการที่น่าอ่าน	--	--	--	--	--	--	3	1.60	--	--	--	--	--	--	3	1.60	2	1.07	--	--
11	ที่มีปัญหาทางด้านสุขภาพจิตลงข่าวติดต่อกันมากเกินไปและอธิบายขั้นตอนต่าง ๆ ด้วย	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	3	1.60	--	--	3	1.60
รวม		19	10.16	9	4.81	17	9.10	18	9.63	23	12.30	15	8.00	15	8.00	43	23.00	14	7.50	14	7.50
		187	100.00																		

ตาราง 47 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	1		2		3		4		5		6		7		8		9		10	
		ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %
	การนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายของโทรทัศน์																				
1	เป็นการยั่วยุให้คนเลียนแบบ	5	3.57	3	2.14	4	2.86	2	1.43	4	2.86	4	2.86	5	3.57	4	2.86	3	2.14	4	2.86
2	ไม่ชอบดูภาพพอดูจาดตา	5	3.57	—	—	—	—	8	5.71	6	4.29	4	2.86	—	—	4	2.86	—	—	—	—
3	ตอกย้ำความรู้สึกของครอบครัวผู้ตาย	5	3.57	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	4	2.86	—	—	—	—
4	ให้ความสำคัญต่อข่าวฆ่าตัวตาย	—	—	3	2.14	—	—	—	—	3	2.14	—	—	—	—	3	2.14	—	—	3	2.14
5	ภาพข่าวน่ากลัวไม่เหมาะที่จะนำมาแพร่ภาพสู่สายตาผู้ชม	—	—	—	—	4	2.86	—	—	—	—	4	2.86	5	3.57	—	—	3	2.14	3	2.14
6	ไม่ได้ให้ความรู้ถึงผลที่ตามมา	—	—	—	—	4	2.86	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3	2.14	—	—
7	ไม่ให้เกิดภัยผู้ตายและญาติพี่น้อง	—	—	—	—	—	—	2	1.43	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
8	บอกถึงสาเหตุ แต่ไม่บอกวิธีการแก้ปัญหาที่ถูกต้อง	—	—	—	—	—	—	2	1.43	3	2.14	—	—	5	3.57	—	—	—	—	—	—
9	เป็นการชี้นำและชักจูง	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	5	3.57	3	2.14	—	—	—	—

ตาราง 47 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	1		2		3		4		5		6		7		8		9		10	
		ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %
	<u>การนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายของ</u> <u>โทรทัศน์</u>																				
10	ฉายภาพซ้ำบ่อยโดยไม่จำเป็น	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3	2.14	—	—	—	—
11	เสนอภาพละเอียดทุกขั้นตอนมาก	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	1.43	3	2.14
		15	10.71	6	4.28	12	8.58	14	10.00	16	11.43	12	8.58	20	14.28	21	15.00	11	7.86	13	9.28
	รวม	140	100.00																		
	<u>การนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายของ</u> <u>วิทยุกระจายเสียง</u>																				
1	ไม่ชอบไม่ยากฟัง	8	8.99	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	5	5.62
2	ทำให้คลื่นเสียงแบบ	5	5.62	3	3.37	—	—	—	—	—	—	3	3.37	—	—	5	5.62	—	—	—	—
3	ผู้ประกาศข่าวเน้นน้ำเสียง เร้าอารมณ์ผู้ฟัง	—	—	2	2.25	—	—	4	4.49	—	—	3	3.37	—	—	—	—	—	—	—	—

ตาราง 47 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	1		2		3		4		5		6		7		8		9		10	
		ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %
	<u>การเสนอข่าวฆ่าตัวตายของ</u> <u>วิทยุกระจายเสียง</u>																				
4	ทำให้ผู้ฟังเกิดจินตนาการเอง และอยากทดลองตามที่ได้ฟัง	—	—	—	—	5	5.62	—	—	—	—	2	2.25	—	—	3	3.37	—	—	—	—
5	บางครั้งมีการสอดแทรกความคิด เห็นส่วนตัว	—	—	—	—	—	—	4	4.49	—	—	—	—	—	—	—	—	4	4.49	—	—
6	ผู้อ่านข่าวบางคนให้คำแนะนำไม่ เหมาะสม หรือไม่ตรงประเด็น	—	—	—	—	—	—	2	2.25	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
7	ไม่สร้างสรรค์ ไม่มีประโยชน์ ไม่ให้เกิดจิตเพื่อนมนุษย์	—	—	—	—	—	—	2	2.25	—	—	2	2.25	—	—	—	—	—	—	—	—
8	อ่านข่าวละเอียดตามหนังสือพิมพ์ เสนอข่าวอย่างเดียว ไม่ได้ให้	—	—	—	—	—	—	—	—	4	4.49	2	2.25	—	—	3	3.37	—	—	—	—
9	เสนอข่าวอย่างเดียวกัน ไม่ทำให้ ความรู้หรือแนวทางการป้องกัน	—	—	—	—	—	—	—	—	4	4.49	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
10	เป็นการกระตุ้นให้คนฆ่าตัวตาย ตามข่าว	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	5	5.62	—	—	4	4.49	—	—

ตาราง 47 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	1		2		3		4		5		6		7		8		9		10	
		ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %
	<u>การเสนอข่าวฆ่าตัวตายของ</u> <u>วิทยากรกระจายเสียง</u>																				
11	เสนอข่าวต่อเนื่องติดต่อกัน	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	3	3.37	--	--	2	2.25	--	--
		13	14.61	5	5.62	5	5.62	12	13.48	8	8.99	12	13.48	8	8.99	11	12.36	10	11.23	5	5.62
	รวม	89	100.00																		
	<u>การนำเสนอละครโทรทัศน์ที่มี</u> <u>ฉากฆ่าตัวตาย</u>																				
1	ทำให้เกิดการเลียนแบบ	5	2.91	3	1.74	5	2.91	--	--	5	2.91	--	--	13	7.56	9	5.23	7	4.07	--	--
2	ทำให้คนดูมีอคติในทางลบ	4	2.33	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--
3	ต่อมมนุษย์ในสังคม																				
	เป็นภาพที่น่าดู และเป็นการ	4	2.33	--	--	--	--	--	--	2	1.16	--	--	--	--	5	2.91	--	--	7	4.07
	ช่วยอารมณ์ของผู้ชม	4	2.33	--	--	--	--	--	--	2	1.16	2	1.16	--	--	--	--	--	--	--	--
4	เครียดและคิดมากตามตัวละคร	4	2.33	--	--	--	--	--	--	2	1.16	2	1.16	--	--	--	--	--	--	--	--

ตาราง 47 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	1		2		3		4		5		6		7		8		9		10	
		ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %
	<u>การนำเสนอละครโทรทัศน์ที่มีฉากฆ่าตัวตาย</u>																				
5	เป็นเหตุผลให้คนที่มีความคิดอยากฆ่าตัวตายได้จดจำภาพเหตุการณ์และวิธีการฆ่า	4	2.33	—	—	—	—	—	—	—	—	2	1.16	—	—	—	—	—	—	—	—
6	ไม่เสริมสร้างความรู้ที่ดีแก่ผู้ชมและเยาวชน	—	—	2	1.16	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
7	เสนอฉากรุนแรงหวาดเสียว	—	—	2	1.16	4	2.33	—	—	4	2.33	—	—	5	2.91	—	—	3	1.74	—	—
8	ทำให้เด็กและวัยรุ่นเห็นว่าความรุนแรงเป็นสิ่งที่ดี	—	—	—	—	3	1.74	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
9	ให้เห็นภาพและวิธีการฆ่าชัดเจน	—	—	—	—	—	—	5	2.91	3	1.74	5	2.91	6	3.49	5	2.91	—	—	—	—
10	เปิดเผยเป็นตัวอย่างให้แก่ผู้ชม	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	บางภาพน่ากลัวไม่เหมาะสมสำหรับเด็ก หรือคนที่กำลังมีปัญหา	—	—	—	—	—	—	4	2.33	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	ทางด้านจิตใจที่ได้ชมละคร	—	—	—	—	—	—	4	2.33	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
11	ไม่สร้างสรรค์	—	—	—	—	—	—	4	2.33	—	—	3	1.74	5	2.91	4	2.33	—	—	—	—

ตาราง 47 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	1		2		3		4		5		6		7		8		9		10	
		ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %
	<u>การนำเสนอละครโทรทัศน์ที่มี</u> <u>ฉากฆ่าตัวตาย</u>																				
12	ดาราละครเป็นตัวอย่างที่มี	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	1.16	—	—	4	2.33	—	—	5	2.91
13	อิทธิพลต่อผู้ชมมาก																				
14	เด็กดูแล้วอาจขาดความยับยั้งคิด	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	4	2.33	—	—	—	—	—	—
15	และคิดว่ามีการฆ่าตัวตายเป็นนิสัย	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	มีประชาชนอีกจำนวนหนึ่ง ที่ไม่																				
	สามารถแยกแยะละคร ออกจาก	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	4	2.33	—	—	—	—
	ความเป็นจริงได้																				
	ละครบางเรื่องเสนอการฆ่า	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	ตัวตายไม่สมเหตุผล	21	12.21	7	4.06	12	6.98	13	7.56	16	9.30	14	8.13	33	19.20	31	18.02	3	1.74	12	6.98
	รวม	172	100.00																		

ตาราง 47 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	1		2		3		4		5		6		7		8		9		10	
		ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %
	การนำเสนอภาพยนตร์ที่มีฉากฆ่าตัวตาย																				
1	เป็นตัวอย่างให้คนเลียนแบบ	17	10.56	3	1.86	5	3.11	---	---	---	---	4	2.48	10	6.21	4	2.48	7	4.35	3	1.86
2	เป็นเหตุผลให้คนที่คิดอยากฆ่าตัวตายได้จัดจำภาพเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ได้เห็นในภาพยนตร์	3	1.86	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---
3	บางฉากเสนอเกินความจริงทำให้ผู้ชมเข้าใจผิดและเครียด	2	1.24	---	---	4	2.48	---	---	---	---	---	---	---	---	4	2.48	7	4.35	---	---
4	ทำให้ผู้ชมและเยาวชนที่ได้ชมบ่อย ๆ เกิดการซึมซับจนกลายเป็นความชินชา	---	---	3	1.86	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---
5	เป็นแบบอย่างในการเรียกร้องความสนใจจากผู้อื่น	---	---	3	1.86	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---
6	เห็นภาพและวิธีการฆ่าตัวตายเป็นการร่ำอาวมณัผู้ชม	---	---	---	---	4	2.48	7	4.35	7	4.35	3	1.86	---	---	---	---	---	---	---	---

ตาราง 47 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	1		2		3		4		5		6		7		8		9		10	
		ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %	ความถี่	ไม่พอใจ %
	<u>การนำเสนอภาพยนตร์</u> <u>ที่มีฉากฆ่าตัวตาย</u>																				
7	ไม่สร้างสรรค	—	—	—	—	—	—	4	2.48	5	3.11	—	—	—	—	4	2.48	—	—	—	—
8	เห็นฉากใช้อาวุธฆ่าตัวตายชัดเจน	—	—	—	—	—	—	—	—	3	1.86	3	1.86	—	—	4	2.48	—	—	—	—
9	มีรายละเอียดชัดเจนทุกขั้นตอน	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	8	4.97	—	—	—	—	—	—
10	บางฉากหวาดเสียวและรุนแรงเกินไป	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	6	3.73	4	2.48	—	—	3	1.86
11	เป็นการซ้ำนมากเกินไป ชี้ให้เห็นทางออกที่แท้จริง	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	4	2.48	3	1.86	—	—	3	1.86
12	ไม่มีการเซ็นเซอร์จึงเป็นตัวอย่างที่อันตรายต่อผู้ชมและเยาวชน	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3	1.86	—	—	—	—
		22	13.66	9	5.59	13	8.07	11	6.83	15	9.32	14	8.70	28	17.39	26	16.15	14	8.70	9	5.59
	รวม	161	100.00																		

จากตาราง 47 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างไม่พอใจต่อการเสนอข่าวฆ่าตัวตายของสื่อมวลชนในปัจจุบัน โดยให้เหตุผลไว้เป็นรายชื่อ ดังต่อไปนี้

1 สื่อหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน กลุ่มตัวอย่างไม่พอใจและได้ให้เหตุผลที่ไม่พอใจต่อการเสนอข่าวฆ่าตัวตายของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด ดังนี้

1.1 คนที่พยายามฆ่าตัวตายไม่พอใจต่อการเสนอข่าวฆ่าตัวตายของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน คิดเป็นร้อยละ 10.16 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ ทำให้เกิดการเลียนแบบ (ร้อยละ 4.28) การฆ่าตัวตายเป็นบาป เป็นสิ่งที่ไม่ดีและไม่ควรเสนอข่าว (ร้อยละ 3.74) ไม่ชอบที่ลงข่าวละเอียดเกินความจริง (ร้อยละ 2.14)

1.2 คนใกล้ชิดไม่พอใจต่อการเสนอข่าวฆ่าตัวตายของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน คิดเป็นร้อยละ 4.81 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ ลงพาดหัวข่าวหน้าหนึ่งชัดเจนเปิดเผยเกินไป (ร้อยละ 2.14) เสนอภาพและเนื้อหาข่าวรุนแรงเกินไปไร้สาระ (ร้อยละ 1.60) เป็นการตอกย้ำความรู้สึกที่ไม่ดีแก่ครอบครัวผู้ตาย (ร้อยละ 1.07)

1.3 อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวไม่พอใจต่อการเสนอข่าวฆ่าตัวตายของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน คิดเป็นร้อยละ 9.10 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ ทำให้เกิดการเลียนแบบ (ร้อยละ 2.67) ไม่ชอบที่ลงข่าวละเอียดเกินความจริง (ร้อยละ 2.14) เสนอภาพและเนื้อหาข่าวรุนแรงเกินไปไร้สาระ (ร้อยละ 2.14) ไม่ได้เสนอในเชิงให้ความรู้ แต่เสนอเพื่อการค้ามากกว่า (ร้อยละ 2.14)

1.4 จิตแพทย์ไม่พอใจต่อการเสนอข่าวฆ่าตัวตายของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน คิดเป็นร้อยละ 9.63 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ ทำให้เกิดการเลียนแบบ (ร้อยละ 1.60) ไม่ชอบที่ลงข่าวละเอียดเกินความจริง (ร้อยละ 1.60) เสนอภาพและเนื้อหาข่าวรุนแรงเกินไปไร้สาระ (ร้อยละ 1.60) ไม่ได้เสนอในเชิงให้ความรู้ แต่เสนอเพื่อการค้ามากกว่า (ร้อยละ 1.60) ไม่ให้เกียรติผู้ตายและญาติพี่น้อง (ร้อยละ 1.60) เป็นการชี้นำความรุนแรงในสังคม ไม่บอกผลเสียและไม่เสนอวิธีการแก้ปัญหาฆ่าตัวตายที่ถูกต้อง (ร้อยละ 1.60)

1.5 นักจิตวิทยาไม่พอใจต่อการเสนอข่าวฆ่าตัวตายของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน คิดเป็นร้อยละ 12.30 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ ไม่ชอบที่ลงข่าวละเอียดเกินความจริง (ร้อยละ 2.14) ลงพาดหัวข่าวหน้าหนึ่งชัดเจนเปิดเผยเกินไป (ร้อยละ 2.14) เสนอภาพและเนื้อหาข่าวรุนแรงเกินไปไร้สาระ (ร้อยละ 2.14) ไม่ได้เสนอในเชิงให้ความรู้ แต่เสนอเพื่อการค้ามากกว่า (ร้อยละ 2.14) ไม่ให้เกียรติผู้ตายและญาติพี่น้อง (ร้อยละ 2.14) ใช้ภาษาที่รุนแรงเป็นการชี้นำผู้อ่านที่มีปัญหาทางด้านสุขภาพจิตให้ทำตาม (ร้อยละ 1.60)

1.6 บุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียงไม่พอใจต่อการเสนอข่าวฆ่าตัวตายของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน คิดเป็นร้อยละ 8.00 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ ทำให้เกิดการเลียนแบบ (ร้อยละ 1.60) ลงพาดหัวข่าวหน้าหนึ่งชัดเจนเปิดเผยเกินไป (ร้อยละ 1.60) เสนอภาพและเนื้อหาข่าวรุนแรงเกินไปไร้สาระ (ร้อยละ 1.60) เป็นการตอกย้ำความรู้สึกที่ไม่ดีแก่ครอบครัวผู้ตาย (ร้อยละ 1.60) ใช้ภาษาที่รุนแรงเป็นการชี้นำผู้อ่านที่มีปัญหาทางด้านสุขภาพจิตให้ทำตาม (ร้อยละ 1.60)

1.7 บุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันไม่พอใจ ต่อการเสนอข่าวฆ่าตัวตายของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน คิดเป็นร้อยละ 8.00 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ ทำให้เกิดการเลียนแบบ (ร้อยละ 1.60) ลงพาดหัวข่าวหน้าหนึ่งชัดเจนเปิดเผยเกินไป (ร้อยละ 1.60) เป็นการตอกย้ำความรู้สึกที่ไม่ดีแก่ครอบครัวผู้ตาย (ร้อยละ 1.60) ไม่ให้เกียรติผู้ตายและญาติพี่น้อง (ร้อยละ 1.60) ใช้ภาษาที่รุนแรงเป็นการชี้นำผู้อ่านที่มีปัญหาทางด้านสุขภาพจิตให้ทำตาม (ร้อยละ 1.60)

1.8 บุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์ไม่พอใจ ต่อการเสนอข่าวฆ่าตัวตายของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน คิดเป็นร้อยละ 23.00 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ ทำให้เกิดการเลียนแบบ (ร้อยละ 3.21) ไม่ชอบที่ลงข่าวละเอียดเกินความจริง (ร้อยละ 3.21) ลงพาดหัวข่าวหน้าหนึ่งชัดเจนเปิดเผยเกินไป (ร้อยละ 2.67) เสนอภาพและเนื้อหาข่าวรุนแรงเกินไปไร้สาระ (ร้อยละ 2.67) เป็นการตอกย้ำความรู้สึกที่ไม่ดีแก่ครอบครัวผู้ตาย (ร้อยละ 2.14) ไม่ได้เสนอในเชิงให้ความรู้ แต่เสนอเพื่อการค้ามากกว่า (ร้อยละ 2.14) ไม่ให้เกียรติผู้ตายและญาติพี่น้อง (ร้อยละ 2.14) เป็นการชี้นำความรุนแรงในสังคมไทย ไม่บอกผลเสียและไม่เสนอวิธีการแก้ปัญหาฆ่าตัวตายที่ถูกต้อง (ร้อยละ 1.60) ใช้ภาษาที่รุนแรงเป็นการชี้นำผู้อ่านที่มีปัญหาทางด้านสุขภาพจิตให้ทำตาม (ร้อยละ 1.60) ลงข่าวติดต่อกันมากเกินไปและอธิบายขั้นตอนต่าง ๆ ด้วย (ร้อยละ 1.60)

1.9 บุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์ไม่พอใจ ต่อการเสนอข่าวฆ่าตัวตายของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน คิดเป็นร้อยละ 7.50 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ ไม่ชอบที่ลงข่าวละเอียดเกินความจริง (ร้อยละ 2.67) ไม่ได้เสนอในเชิงให้ความรู้ แต่เสนอเพื่อการค้ามากกว่า (ร้อยละ 2.14) ไม่ให้เกียรติผู้ตายและญาติพี่น้อง (ร้อยละ 1.60) ใช้ภาษาที่รุนแรงเป็นการชี้นำผู้อ่านที่มีปัญหาทางด้านสุขภาพจิตให้ทำตาม (ร้อยละ 1.07)

1.10 บุคลากรทางด้านภาพยนตร์ไม่พอใจ ต่อการเสนอข่าวฆ่าตัวตายของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน คิดเป็นร้อยละ 7.50 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ ทำให้เกิดการเลียนแบบ (ร้อยละ 2.14) ไม่ชอบที่ลงข่าวละเอียดเกินความจริง (ร้อยละ 2.14) เสนอภาพและเนื้อหาข่าวรุนแรงเกินไปไร้สาระ (ร้อยละ 1.60) ลงข่าวติดต่อกันมากเกินไปและอธิบายขั้นตอนต่าง ๆ ด้วย (ร้อยละ 1.60)

2 สื่อโทรทัศน์ฝ่ายข่าว กลุ่มตัวอย่างไม่พอใจและได้ให้เหตุผลที่ไม่พอใจต่อการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายของโทรทัศน์ โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด ดังนี้

2.1 คนที่พยายามฆ่าตัวตายไม่พอใจต่อการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายของโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 10.71 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ เป็นการยั่วยุให้คนเลียนแบบ (ร้อยละ 3.57) ไม่ชอบดูภาพอุจาดตา (ร้อยละ 3.57) ตอกย้ำความรู้สึกของครอบครัวผู้ตาย (ร้อยละ 3.57)

2.2 คนใกล้ชิดไม่พอใจต่อการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายของโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 4.28 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ เป็นการยั่วยุให้คนเลียนแบบ (ร้อยละ 2.14) ให้ความสำคัญต่อข่าวฆ่าตัวตายมากเกินไป (ร้อยละ 2.14)

2.3 อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวไม่พอใจต่อการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายของโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 8.58 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ เป็นการยั่วยุให้คนเลียนแบบ (ร้อยละ 2.86) ภาพข่าวน่ากลัวไม่เหมาะที่จะนำมาแพร่ภาพสู่สายตาผู้ชม (ร้อยละ 2.86) ไม่ได้ให้ความรู้ถึงผลที่ตามมา (ร้อยละ 2.86)

2.4 จิตแพทย์ไม่พอใจต่อการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายของโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 10.00 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ ไม่ชอบดูภาพอุจาดตา (ร้อยละ 5.71) เป็นการยั่วยุให้คนเลียนแบบ (ร้อยละ 1.43) ไม่ให้เกียรติผู้ตายและญาติพี่น้อง (ร้อยละ 1.43) บอกสาเหตุแต่ไม่บอกวิธีการแก้ปัญหาที่ถูกต้อง (ร้อยละ 1.43)

2.5 นักจิตวิทยาไม่พอใจต่อการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายของโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 11.43 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ ไม่ชอบดูภาพอุจาดตา (ร้อยละ 4.29) เป็นการยั่วยุให้คนเลียนแบบ (ร้อยละ 2.86) ให้ความสำคัญต่อข่าวฆ่าตัวตาย (ร้อยละ 2.14) บอกสาเหตุแต่ไม่บอกวิธีการแก้ปัญหาที่ถูกต้อง (ร้อยละ 2.14)

2.6 บุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียงไม่พอใจต่อการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายของโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 8.58 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ ไม่ชอบรูปภาพพุดจาดตา (ร้อยละ 2.86) เป็นการยั่วให้คนเลียนแบบ (ร้อยละ 2.86) ภาพข่าวน่ากลัวไม่เหมาะที่นำมาเผยแพร่สู่สายตาผู้ชม (ร้อยละ 2.86)

2.7 บุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันไม่พอใจต่อการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายของโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 14.28 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ เป็นการยั่วให้คนเลียนแบบ (ร้อยละ 3.57)) ภาพข่าวน่ากลัวไม่เหมาะที่นำมาเผยแพร่สู่สายตาผู้ชม (ร้อยละ 3.57) บอกสาเหตุแต่ไม่บอกวิธีการแก้ปัญหาที่ถูกต้อง (ร้อยละ 3.57) เป็นการชี้นำและชักจูง (ร้อยละ 3.57)

2.8 บุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์ไม่พอใจต่อการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายของโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 15.00 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ เป็นการยั่วให้คนเลียนแบบ (ร้อยละ 2.86) ไม่ชอบรูปภาพพุดจาดตา (ร้อยละ 2.86) ดกย่ำความรู้สึกของครอบครัวผู้ตาย (ร้อยละ 2.86) ให้ความสำคัญต่อข่าวฆ่าตัวตายมากเกินไป (ร้อยละ 2.14) เป็นการชี้นำและชักจูง (ร้อยละ 2.14) ฉายภาพซ้ำบ่อยครั้งโดยไม่ปิดบัง (ร้อยละ 2.14)

2.9 บุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์ไม่พอใจต่อการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายของโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 7.86 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ เป็นการยั่วให้คนเลียนแบบ (ร้อยละ 2.14) ภาพข่าวน่ากลัวไม่เหมาะที่นำมาเผยแพร่สู่สายตาผู้ชม (ร้อยละ 2.14) ไม่ได้ให้ความรู้ถึงผลที่ตามมา (ร้อยละ 2.14) เสนอภาพละเอียดทุกขั้นตอน (ร้อยละ 1.43)

2.10 บุคลากรทางภาพยนตร์ไม่พอใจต่อการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายของโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 9.28 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ เป็นการยั่วให้คนเลียนแบบ (ร้อยละ 2.86) ให้ความสำคัญต่อข่าวฆ่าตัวตายมากเกินไป (ร้อยละ 2.14) ภาพข่าวน่ากลัวไม่เหมาะที่นำมาเผยแพร่สู่สายตาผู้ชม (ร้อยละ 2.14) เสนอภาพละเอียดทุกขั้นตอน (ร้อยละ 2.14)

3 สื่อวิทยุกระจายเสียง กลุ่มตัวอย่างไม่พอใจและได้ให้เหตุผลที่ไม่พอใจต่อการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายของวิทยุกระจายเสียง โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด ดังนี้

3.1 คนที่พยายามฆ่าตัวตายไม่พอใจต่อการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายของวิทยุกระจายเสียง คิดเป็นร้อยละ 14.61 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ ไม่ชอบไม่ยกฟัง (ร้อยละ 8.99) ทำให้คนเลียนแบบ (ร้อยละ 5.62)

3.2 คนใกล้ชิดไม่พอใจต่อการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายของวิทยุกระจายเสียง คิดเป็นร้อยละ 5.62 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ ทำให้คนเลียนแบบ (ร้อยละ 3.37) ผู้อ่านข่าวเน้นน้ำเสียงเร้าอารมณ์ผู้ฟัง (ร้อยละ 2.25)

3.3 อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวไม่พอใจ ต่อการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายของวิทยุกระจายเสียง คิดเป็นร้อยละ 5.62 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ ทำให้ผู้ฟังเกิดจินตนาการเองและอยากทดลองตามที่ได้ฟัง (ร้อยละ 5.62)

3.4 จิตแพทย์ไม่พอใจต่อการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายของวิทยุกระจายเสียง คิดเป็นร้อยละ 13.48 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ ผู้อ่านข่าวเน้นน้ำเสียงเร้าอารมณ์ผู้ฟัง (ร้อยละ 4.49) บางครั้งมีการสอดแทรกความคิดเห็นส่วนตัว (ร้อยละ 4.49) ผู้อ่านข่าวบางคนให้คำแนะนำที่ไม่เหมาะสมหรือไม่ตรงประเด็น (ร้อยละ 2.25) ไม่สร้างสรรค์ ไม่มีประโยชน์ และไม่ให้เกิดประโยชน์ (ร้อยละ 2.25)

3.5 นักจิตวิทยาไม่พอใจต่อการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายของวิทยุกระจายเสียง คิดเป็นร้อยละ

8.99 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ อ่านข่าวละเอียดตามหนังสือพิมพ์ (ร้อยละ 4.49) เสนอข่าวอย่างเดียวไม่ได้ให้ความรู้หรือแนะแนวป้องกัน (ร้อยละ 4.49)

3.6 บุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียงไม่พอใจ ต่อการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายของวิทยุกระจายเสียง คิดเป็นร้อยละ 13.48 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ ทำให้คนเลียนแบบ (ร้อยละ 3.37) ผู้อ่านข่าวเน้นน้ำเสียงเร้าอารมณ์ผู้ฟัง (ร้อยละ 3.37) ทำให้ผู้ฟังเกิดจินตนาการเองและอยากทดลองตามที่ได้ฟัง (ร้อยละ 2.25) ไม่สร้างสรรค์ ไม่มีประโยชน์ ไม่ให้เกียรติเพื่อนมนุษย์ (ร้อยละ 2.25) อ่านข่าวละเอียดตามหนังสือพิมพ์ (ร้อยละ 2.25)

3.7 บุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันไม่พอใจต่อการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายของวิทยุกระจายเสียง คิดเป็นร้อยละ 8.99 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ เป็นการกระตุ้นให้คนฆ่าตัวตายตามข่าว (ร้อยละ 5.62) เสนอข่าวต่อเนื่องติดต่อกัน (ร้อยละ 3.37)

3.8 บุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์ไม่พอใจ ต่อการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายของวิทยุกระจายเสียง คิดเป็นร้อยละ 12.36 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ ทำให้คนเลียนแบบ (ร้อยละ 5.62) ทำให้ผู้ฟังเกิดจินตนาการเองและอยากทดลองตามที่ได้ฟัง (ร้อยละ 3.37) อ่านข่าวละเอียดตามหนังสือพิมพ์ (ร้อยละ 3.37)

3.9 บุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์ไม่พอใจ ต่อการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายของวิทยุกระจายเสียง คิดเป็นร้อยละ 11.23 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ บางครั้งมีการสอดแทรกความคิดเห็นส่วนตัว (ร้อยละ 4.49) เป็นการกระตุ้นให้คนฆ่าตัวตายตามข่าว (ร้อยละ 4.49) เสนอข่าวต่อเนื่องติดต่อกัน (ร้อยละ 2.25)

3.10 บุคลากรทางด้านภาพยนตร์ไม่พอใจ ต่อการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายของวิทยุกระจายเสียง คิดเป็นร้อยละ 5.62 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ ไม่ชอบไม่ยากฟัง (ร้อยละ 5.62)

4 สื่อโทรทัศน์ฝ่ายละคร กลุ่มตัวอย่างไม่พอใจและได้ให้เหตุผลที่ไม่พอใจต่อการนำเสนอละครโทรทัศน์ที่มีฉากฆ่าตัวตาย โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด ดังนี้

4.1 คนที่พยายามฆ่าตัวตายไม่พอใจต่อการนำเสนอละครโทรทัศน์ที่มีฉากฆ่าตัวตาย คิดเป็นร้อยละ 12.21 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ ทำให้คนเลียนแบบ (ร้อยละ 2.91) ทำให้คนดูมีอคติในทางลบต่อมนุษย์ในสังคม (ร้อยละ 2.33) เป็นภาพที่ไม่น่าดูและเป็นการยั่วยุอารมณ์ของผู้ชม (ร้อยละ 2.33) เครียดและคิดมากตามตัวละคร (ร้อยละ 2.33) เป็นเหตุผลให้คนที่มีความคิดอยากฆ่าตัวตายได้จดจำภาพเหตุการณ์และวิธีการฆ่า (ร้อยละ 2.33)

4.2 คนใกล้ชิดไม่พอใจต่อการนำเสนอละครโทรทัศน์ที่มีฉากฆ่าตัวตาย คิดเป็นร้อยละ 4.06 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ ทำให้คนเลียนแบบ (ร้อยละ 1.74) ไม่เสริมสร้างความรู้ที่ดีแก่ผู้ชมและเยาวชน (ร้อยละ 1.16) เสนอฉากรุนแรงหวาดเสียว (ร้อยละ 1.16)

4.3 อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวไม่พอใจ ต่อการนำเสนอละครโทรทัศน์ที่มีฉากฆ่าตัวตาย คิดเป็นร้อยละ 6.98 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ ทำให้คนเลียนแบบ (ร้อยละ 2.91) เสนอฉากรุนแรงหวาดเสียว (ร้อยละ 2.33) ทำให้เด็กและวัยรุ่นเห็นว่าความรุนแรงเป็นสิ่งที่ดี (ร้อยละ 1.74)

4.4 จิตแพทย์ไม่พอใจต่อการนำเสนอละครโทรทัศน์ที่มีฉากฆ่าตัวตาย คิดเป็นร้อยละ 7.56 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ ให้เห็นภาพและวิธีการฆ่าชัดเจนเปิดเผยเป็นตัวอย่างให้แก่ผู้ชม (ร้อยละ 2.91) บางภาพน่ากลัวไม่เหมาะสมสำหรับเด็กหรือคนที่กำลังมีปัญหาทางด้านจิตใจที่ซึมเศร้า (ร้อยละ 2.33) ไม่สร้างสรรค์ (ร้อยละ 2.33)

4.5 นักจิตวิทยาไม่พอใจต่อการนำเสนอละครโทรทัศน์ที่มีฉากฆ่าตัวตาย คิดเป็นร้อยละ 9.30 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ ทำให้คนเลียนแบบ (ร้อยละ 2.91) เสนอฉากรุนแรงหวาดเสียว (ร้อยละ 2.33) ให้เห็นภาพและวิธีการฆ่าชัดเจนเปิดเผยเป็นตัวอย่างให้แก่ผู้ชม (ร้อยละ 1.74) เป็นภาพที่ไม่น่าดูและเป็นการยั่วยุอารมณ์ของผู้ชม (ร้อยละ 1.16) เครียดและคิดมากตามตัวละคร (ร้อยละ 1.16)

4.6 บุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียงไม่พอใจ ต่อการนำเสนอละครโทรทัศน์ที่มีฉากฆ่าตัวตาย คิดเป็นร้อยละ 8.13 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ ให้เห็นภาพและวิธีการฆ่าชัดเจนเปิดเผยเป็นตัวอย่างให้แก่ผู้ชม (ร้อยละ 2.91) ไม่สร้างสรรค์ (ร้อยละ 1.74) เครียดและคิดมากตามตัวละคร (ร้อยละ 1.16) เป็นเหตุผลให้คนที่มีความคิดอยากฆ่าตัวตายได้จดจำภาพเหตุการณ์และวิธีการฆ่า (ร้อยละ 1.16) ดาราละครเป็นตัวอย่างที่มีอิทธิพลต่อผู้ชมมาก (ร้อยละ 1.16)

4.7 บุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันไม่พอใจต่อการนำเสนอละครโทรทัศน์ที่มีฉากฆ่าตัวตาย คิดเป็นร้อยละ 19.20 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ ทำให้คนเลียนแบบ (ร้อยละ 7.56) ให้เห็นภาพและวิธีการฆ่าชัดเจนเปิดเผยเป็นตัวอย่างให้แก่ผู้ชม (ร้อยละ 3.49) เสนอฉากรุนแรงหวาดเสียว (ร้อยละ 2.91) ไม่สร้างสรรค์ (ร้อยละ 2.91) เด็กดูแล้วอาจขาดความยับยั้งคิดและคิดว่าการฆ่าตัวตายเป็นเรื่องไร้ (ร้อยละ 2.33)

4.8 บุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์ไม่พอใจ ต่อการนำเสนอละครโทรทัศน์ที่มีฉากฆ่าตัวตาย คิดเป็นร้อยละ 18.02 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ ทำให้คนเลียนแบบ (ร้อยละ 5.23) เป็นภาพที่ไม่น่าดูและเป็นการยั่วยุอารมณ์ของผู้ชม (ร้อยละ 2.91) ให้เห็นภาพและวิธีการฆ่าชัดเจนเปิดเผยเป็นตัวอย่างให้แก่ผู้ชม (ร้อยละ 2.91) ไม่สร้างสรรค์ (ร้อยละ 2.33) ดาราละครเป็นตัวอย่างที่มีอิทธิพลต่อผู้ชมมาก (ร้อยละ 2.33) มีประชาชนอีกจำนวนหนึ่งที่ไม่สามารถแยกแยะละครออกจากความเป็นจริงได้ (ร้อยละ 2.33)

4.9 บุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์ไม่พอใจต่อการนำเสนอละครโทรทัศน์ที่มีฉากฆ่าตัวตาย คิดเป็นร้อยละ 7.56 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ ทำให้คนเลียนแบบ (ร้อยละ 4.07) เสนอฉากรุนแรงหวาดเสียว (ร้อยละ 1.74) ละครบางเรื่องเสนอการฆ่าตัวตายอย่างไม่สมเหตุผล (ร้อยละ 1.74)

4.10 บุคลากรทางด้านภาพยนตร์ไม่พอใจ ต่อการนำเสนอละครโทรทัศน์ที่มีฉากฆ่าตัวตาย คิดเป็นร้อยละ 6.98 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ เป็นภาพที่ไม่น่าดูและเป็นการยั่วยุอารมณ์ของผู้ชม (ร้อยละ 4.07) ดาราละครเป็นตัวอย่างที่มีอิทธิพลต่อผู้ชมมาก (ร้อยละ 2.91)

5 **สื่อภาพยนตร์** กลุ่มตัวอย่างไม่พอใจและได้ให้เหตุผลที่ไม่พอใจต่อการนำเสนอภาพยนตร์ที่มีฉากฆ่าตัวตาย โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด ดังนี้

5.1 คนที่พยายามฆ่าตัวตายไม่พอใจต่อการนำเสนอภาพยนตร์ที่มีฉากฆ่าตัวตาย คิดเป็นร้อยละ 13.66 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ เป็นตัวอย่างให้คนเลียนแบบ (ร้อยละ 10.56) เป็นเหตุผลให้คนที่คิดอยากฆ่าตัวตายได้จดจำภาพเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ได้เห็นในภาพยนตร์ (ร้อยละ 1.86) บางฉากนำเสนอเกินความจริงทำให้ผู้ชมเข้าใจผิดและเครียด (ร้อยละ 1.24)

5.2 คนใกล้ชิดไม่พอใจต่อการนำเสนอภาพยนตร์ที่มีฉากฆ่าตัวตาย คิดเป็นร้อยละ 5.59 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ เป็นตัวอย่างให้คนเลียนแบบ (ร้อยละ 1.86) ทำให้ผู้ชมและเยาวชนที่ได้ชมบ่อย ๆ เกิดการซึมซับจนกลายเป็นความชินชา (ร้อยละ 1.86) เป็นแบบอย่างในการเรียกร้องความสนใจจากผู้อื่น (ร้อยละ 1.86)

5.3 อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวไม่พอใจต่อการนำเสนอภาพยนตร์ที่มีฉากฆ่าตัวตาย คิดเป็นร้อยละ 8.07 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ เป็นตัวอย่างให้คนเลียนแบบ (ร้อยละ 3.11) บางฉากนำเสนอเกินความจริงทำให้ผู้ชมเข้าใจผิดและเครียด (ร้อยละ 2.48) เห็นภาพและวิธีการฆ่าตัวตายเป็นการรบกวนอารมณ์ผู้ชม (ร้อยละ 2.48)

5.4 จิตแพทย์ไม่พอใจต่อการนำเสนอภาพยนตร์ที่มีฉากฆ่าตัวตาย คิดเป็นร้อยละ 6.83 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ เห็นภาพและวิธีการฆ่าตัวตายอย่างชัดเจนเป็นการรบกวนอารมณ์ผู้ชม (ร้อยละ 4.35) ไม่สร้างสรรค์ (ร้อยละ 2.48)

5.5 นักจิตวิทยาไม่พอใจต่อการนำเสนอภาพยนตร์ที่มีฉากฆ่าตัวตาย คิดเป็นร้อยละ 9.32 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ เห็นภาพและวิธีการฆ่าตัวตายอย่างชัดเจนเป็นการรบกวนอารมณ์ผู้ชม (ร้อยละ 4.35) ไม่สร้างสรรค์ (ร้อยละ 3.11) เห็นฉากใช้อาวุธฆ่าตัวตายชัดเจน (ร้อยละ 1.86)

5.6 บุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียงไม่พอใจต่อการนำเสนอภาพยนตร์ที่มีฉากฆ่าตัวตาย คิดเป็นร้อยละ 8.70 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ เป็นตัวอย่างให้คนเลียนแบบ (ร้อยละ 2.48) เห็นภาพและวิธีการฆ่าตัวตายอย่างชัดเจนเป็นการรบกวนอารมณ์ผู้ชม (ร้อยละ 1.86) เห็นฉากใช้อาวุธฆ่าตัวตายชัดเจน (ร้อยละ 1.86)

5.7 บุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันไม่พอใจต่อการนำเสนอภาพยนตร์ที่มีฉากฆ่าตัวตาย คิดเป็นร้อยละ 17.39 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ เป็นตัวอย่างให้คนเลียนแบบ (ร้อยละ 6.21) มีรายละเอียดชัดเจนทุกขั้นตอน (ร้อยละ 4.97) บางฉากหวาดเสียวและรุนแรงเกินไป (ร้อยละ 3.73) เป็นการชี้นำมากกว่าชี้ให้เห็นทางออกที่แท้จริง (ร้อยละ 2.48)

5.8 บุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์ไม่พอใจต่อการนำเสนอภาพยนตร์ที่มีฉากฆ่าตัวตาย คิดเป็นร้อยละ 16.15 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ เป็นตัวอย่างให้คนเลียนแบบ (ร้อยละ 2.48) บางฉากนำเสนอเกินความจริงทำให้ผู้ชมเข้าใจผิดและเครียด (ร้อยละ 2.48) ไม่สร้างสรรค์ (ร้อยละ 2.48) เห็นฉากใช้อาวุธฆ่าตัวตายชัดเจน (ร้อยละ 2.48) บางฉากหวาดเสียวและรุนแรงเกินไป (ร้อยละ 2.48) เป็นการชี้นำมากกว่าชี้ให้เห็นทางออกที่แท้จริง (ร้อยละ 1.86) ไม่มีการเซ็นเซอร์จึงเป็นตัวอย่างที่อันตรายต่อผู้ชมและเยาวชน (ร้อยละ 1.86)

5.9 บุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์ไม่พอใจต่อการนำเสนอภาพยนตร์ที่มีฉากฆ่าตัวตาย คิดเป็นร้อยละ 8.70 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ เป็นตัวอย่างให้คนเลียนแบบ (ร้อยละ 4.35) บางฉากนำเสนอเกินความจริงทำให้ผู้ชมเข้าใจผิดและเครียด (ร้อยละ 4.35)

5.10 บุคลากรทางด้านภาพยนตร์ไม่พอใจต่อการนำเสนอภาพยนตร์ที่มีฉากฆ่าตัวตาย คิดเป็นร้อยละ 5.59 โดยเรียงลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด คือ เป็นตัวอย่างให้คนเลียนแบบ (ร้อยละ 1.86) บางฉากหวาดเสียวและรุนแรงเกินไป (ร้อยละ 1.86) เป็นการชี้นำมากกว่าชี้ให้เห็นทางออกที่แท้จริง (ร้อยละ 1.86)

บทที่ 5

สรุป และอภิปรายผล

งานวิจัยเรื่อง “ การศึกษาอิทธิพลของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย ” เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ได้แก่ คนที่พยายามฆ่าตัวตาย คนใกล้ชิด นักวิชาการ และบุคลากรสื่อมวลชน มีจำนวน 330 คน ซึ่งมีรายละเอียดในการศึกษา ดังนี้ คือ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

งานวิจัยนี้ได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ 2 ประการ คือ

1. เพื่อจัดลำดับวิธีการนำเสนอของสื่อมวลชนที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย ตามความคิดเห็นของคนที่ยกยอฆ่าตัวตาย คนใกล้ชิด นักวิชาการ และบุคลากรสื่อมวลชน
2. เพื่อจัดลำดับประเภทสื่อมวลชนที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย ตามความคิดเห็นของคนที่ยกยอฆ่าตัวตาย คนใกล้ชิด นักวิชาการ และบุคลากรสื่อมวลชน
3. เพื่อเปรียบเทียบวิธีการนำเสนอของสื่อมวลชน และสื่อมวลชนแต่ละประเภทที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย จำแนกตามความคิดเห็นของคนที่ยกยอฆ่าตัวตาย คนใกล้ชิด นักวิชาการ และบุคลากรสื่อมวลชน

สมมติฐานของการวิจัย

1. วิธีการนำเสนอของสื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย ตามความคิดเห็นของคนที่ยกยอฆ่าตัวตาย คนใกล้ชิด นักวิชาการ และบุคลากรสื่อมวลชนแตกต่างกัน
2. สื่อมวลชนแต่ละประเภทมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย ตามความคิดเห็นของคนที่ยกยอฆ่าตัวตาย คนใกล้ชิด นักวิชาการ และบุคลากรสื่อมวลชนแตกต่างกัน

ความสำคัญของการวิจัย

ผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดลำดับวิธีการนำเสนอของสื่อมวลชนที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย ของคนที่พยายามฆ่าตัวตาย คนใกล้ชิด นักวิชาการ และบุคลากรสื่อมวลชน ในขณะที่เดียวกัน ทำให้ทราบถึงความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อมวลชนแต่ละประเภทว่า มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายหรือไม่ ดังนั้นการศึกษานี้อาจส่งผลให้ผู้มีอำนาจในองค์กรหรือสถาบันต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งของรัฐและเอกชน ได้หันมาให้ความสนใจมากขึ้นและมีส่วนร่วมในการหาแนวทางป้องกันการฆ่าตัวตาย

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า มีดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย ได้แก่ คนที่พยายามฆ่าตัวตาย คนใกล้ชิด นักวิชาการ และบุคลากรสื่อมวลชน รวมจำนวนทั้งหมด 1,058 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ คนที่พยายามฆ่าตัวตาย คนใกล้ชิด นักวิชาการ และบุคลากรสื่อมวลชน ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple random sampling) และวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 382 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย แบบสอบถามแบ่งเป็น 5 ตอน (แบบสอบถามนี้จะนำไปใช้สัมภาษณ์เฉพาะคนที่พยายามฆ่าตัวตาย และคนใกล้ชิดเท่านั้น) คือ ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว แบบเลือกตอบมี 6 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับการเปิดรับประเภทของสื่อมวลชน ซึ่งลักษณะของคำถามเป็นแบบเลือกตอบมี 13 ข้อ และตอบแบบเรียงลำดับความชอบมากที่สุดไปถึงน้อยที่สุดตั้งแต่ลำดับที่ 1 – 5 มี 14 ข้อ รวมคำถามของตอนที่ 2 มีทั้งหมด 27 ข้อ ตอนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับวิธีการนำเสนอของสื่อมวลชน ซึ่งลักษณะของคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่ามี 5 ช่วงคะแนน คำถามแบ่งออกเป็น 4 สื่อ คือ (1) วิธีการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายในพาดหัวข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน (2) วิธีการนำเสนอข่าวและละครในโทรทัศน์เกี่ยวกับการฆ่าตัวตาย (3) วิธีการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายของวิทยุกระจายเสียง (4) วิธีการนำเสนอของภาพยนตร์ มีคำถามทั้งหมด 31 ข้อ ตอนที่ 4 เป็นคำถามความคิดเห็นเกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย ซึ่งลักษณะของคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่ามี 5 ช่วงคะแนน คำถามแบ่งออกเป็น 4 สื่อ คือ (1) การนำเสนอของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันเกี่ยวกับการฆ่าตัวตาย (2) การนำเสนอข่าวและละครในโทรทัศน์เกี่ยวกับการฆ่าตัวตาย (3) การนำเสนอข่าวของวิทยุกระจายเสียงเกี่ยวกับการฆ่าตัวตาย (4) การฉายภาพที่มีฉากฆ่าตัวตายในภาพยนตร์ มีคำถามทั้งหมด 29 ข้อ ผู้วิจัยได้นำไปทดลองหาค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคในแบบสอบถามตอนที่ 3 และตอนที่ 4 ผู้วิจัยพบค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.97 และ 0.98 ตามลำดับ และตอนที่ 5 เป็นข้อคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับความคิดเห็นพอใจและไม่พอใจของผู้ตอบแบบสอบถาม รวมทั้งเหตุผลที่มีต่อการเสนอข่าวฆ่าตัวตายของสื่อมวลชน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยได้ติดต่อไปยังที่ทำการของสื่อมวลชน งานแนะแนว และโรงพยาบาล ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการแจกแบบสอบถามและขออนุญาตสัมภาษณ์
2. ผู้วิจัยนำหนังสือขออนุญาตในการทำวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย พร้อมกับแบบสอบถามไปยังที่ทำการของหน่วยงานดังกล่าวข้างต้น เพื่อแจกแบบสอบถามให้กับตัวแทนของกลุ่มตัวอย่างและขอนัดวันเวลาที่จะไปเก็บแบบสอบถาม
3. ผู้วิจัยใช้วิธีสัมภาษณ์กับคนที่พยายามฆ่าตัวตาย และคนใกล้ชิดด้วยตนเอง โดยใช้แบบสอบถามชุดเดียวกับกลุ่มตัวอย่างกลุ่มอื่น ๆ เป็นระยะเวลา 2 เดือน คือ เดือนพฤษภาคม ถึง เดือนมิถุนายน 2543
4. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับมาแล้ว มาตรวจสอบความเรียบร้อยและความสมบูรณ์ของ

แบบสอบถาม ปรากฏว่าได้รับแบบสอบถามฉบับที่สมบูรณ์คืนมาจำนวน 330 ชุด คิดเป็นร้อยละ 86.40 ของแบบสอบถามทั้งหมด

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรม SSPS/ PC for Window (Statistical Package for the Social Sciences / Personal Computer Plus for Window) โดยนำแบบสอบถามมาลงรหัสและกำหนดระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง และการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการเปิดรับประเภทของสื่อมวลชน วิเคราะห์โดยใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ การแจกแจงความถี่ และคำนวณค่าร้อยละ นอกจากนี้ คำถามปลายเปิดเกี่ยวกับความคิดเห็นพอใจและไม่พอใจเกี่ยวกับการเสนอข่าวฆ่าตัวตายของสื่อมวลชน ยังใช้การแจกแจงความถี่ และคำนวณค่าร้อยละเช่นกัน

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการนำเสนอของสื่อมวลชน และการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย วิเคราะห์โดยคำนวณค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เป็นรายข้อแต่ละข้อ และเฉลี่ยรวมทุกข้อ สำหรับการแปลผลของค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ใช้เกณฑ์ของ ชูศรี วงศ์รัตน์ (ศักรินทร์ ชนประชา. 2543 : 40; อ้างอิงมาจาก ชูศรี วงศ์รัตน์. 2541 : 75) ได้เสนอไว้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง มีอิทธิพลมากที่สุด ของคำถามในแต่ละข้อ

คะแนนเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง มีอิทธิพลมาก ของคำถามในแต่ละข้อ

คะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง มีอิทธิพลปานกลาง ของคำถามในแต่ละข้อ

คะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง มีอิทธิพลน้อย ของคำถามในแต่ละข้อ

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง มีอิทธิพลน้อยที่สุด ของคำถามในแต่ละข้อ

3. ทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนตัวประกอบทางเดียว (One – Way Analysis of Variance) และเมื่อพบความแตกต่างระหว่างกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ใช้วิธีทดสอบของเชฟเฟ (Scheffe' 's Method) และในการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ใช้โปรแกรม SSPS/ PC for Window

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาอิทธิพลของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย สรุปได้ดังนี้

1. ด้านข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง ที่ศึกษาทั้งหมดมีจำนวน 330 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มที่ศึกษา มีดังต่อไปนี้ คือ

1.1 คนที่พยายามฆ่าตัวตาย มีจำนวน 30 คน เป็นชาย จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 43.30 เป็นหญิง จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 56.70 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 27 – 32 ปี คิดเป็นร้อยละ 36.67 เป็นโสดมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.67 จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 1 – 7 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.00 มีอาชีพรับจ้างมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.34 มีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่า 999 บาทมีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.34

1.2 คนใกล้ชิด มีจำนวน 21 คน เป็นชาย จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 52.38 เป็นหญิง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 47.62 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 26 – 31 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.33 เป็นโสดมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 71.43 จบการศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 57.14 มีอาชีพรับจ้างมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 90.48 มีรายได้ต่อเดือน 5,000 – 9,999 บาท และมากกว่า 15,000 บาท มีจำนวนมากที่สุดและมีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 28.57

1.3 อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนว มีจำนวน 19 คน เป็นชาย จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 42.11 เป็นหญิง จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 57.89 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31 – 36 ปี และมีอายุระหว่าง 37 – 42 ปี มีมากที่สุดและมีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 26.32 เป็นโสดและสมรส มีมากที่สุดและมีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 47.37 จบการศึกษาระดับปริญญาโทมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 73.68 มีอาชีพเป็นอาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100.00 มีรายได้ต่อเดือน 13,000 – 16,999 บาท มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.63

1.4 จิตแพทย์ มีจำนวน 25 คน เป็นชาย จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 76.00 เป็นหญิง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 24.00 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 30 – 35 ปี คิดเป็นร้อยละ 52.00 ที่สมรสมีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.00 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี และระดับวุฒิปริญญาวิชาชีพสาขาจิตเวชศาสตร์มากที่สุดและมีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 32.00 มีอาชีพเป็นจิตแพทย์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100.00 มีรายได้ต่อเดือน 30,000 – 39,999 บาท มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.00

1.5 นักจิตวิทยา มีจำนวน 26 คน เป็นชาย จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 15.38 เป็นหญิง จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 84.62 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 47 – 52 ปี คิดเป็นร้อยละ 23.08 เป็นโสดมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 57.69 จบการศึกษาระดับปริญญาโทมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.85 มีอาชีพเป็นนักจิตวิทยามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100.00 มีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่า 11,999 บาท และมีรายได้ต่อเดือน 18,000 - 24,999 บาท มีมากที่สุดและมีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 30.77

1.6 บุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียง มีจำนวน 26 คน เป็นชาย จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 57.69 เป็นหญิง จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 42.31 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 23 – 28 ปี และมีอายุระหว่าง 35 – 40 ปี มีมากที่สุดและมีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 26.92 ที่สมรสมีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 65.38 จบการศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 61.54 มีอาชีพเป็นบุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100.00 มีรายได้ต่อเดือน 10,000 – 15,999 บาท มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30.76

1.7 บุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ มีจำนวน 63 คน เป็นชาย จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 87.30 เป็นหญิง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 12.70 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 32 – 37 ปี คิดเป็นร้อยละ 30.16 เป็นโสดมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.63 จบการศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.66 มีอาชีพเป็นบุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100.00 มีรายได้ต่อเดือน 10,000 – 15,999 บาท มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.44

1.8 บุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์ มีจำนวน 63 คน เป็นชาย จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 60.32 เป็นหญิง จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 39.68 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 29 – 34 ปี คิดเป็นร้อยละ 49.20 เป็นโสดมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 61.90 จบการศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 85.72 มีอาชีพเป็นบุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100.00 มีรายได้ต่อเดือน 10,000 – 19,999 บาท มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.80

1.9 บุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์ มีจำนวน 33 คน เป็นชาย จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 42.42 เป็นหญิง จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 57.58 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 26 – 31 ปี คิดเป็นร้อยละ 48.49 เป็นโสดมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 63.64 จบการศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 69.70 มีอาชีพเป็นบุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100.00 มีรายได้ต่อเดือน 10,000 – 19,999 บาท มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.52

1.10 บุคลากรทางด้านภาพยนตร์ มีจำนวน 24 คน เป็นชาย จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 70.83 เป็นหญิง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 29.17 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 28 – 33 ปี คิดเป็นร้อยละ 37.51 เป็นโสดมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 87.51 จบการศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 83.33 มีอาชีพเป็นบุคลากรทางด้านภาพยนตร์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100.00 มีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่า 9,999 บาท มีรายได้ต่อเดือน 10,000 – 19,999 บาท และมากกว่า 30,000 บาท มีมากที่สุดและมีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 29.17

2. ด้านการเปิดรับประเภทของสื่อมวลชน ที่ศึกษาทั้งหมดมีจำนวน 330 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มที่ต้องการศึกษา มีดังนี้

2.1 คนที่พยายามฆ่าตัวตาย มีจำนวน 30 คน ส่วนใหญ่ดูโทรทัศน์ทุกวัน คิดเป็นร้อยละ 46.67 ดูแต่ละครั้งนานไม่เกิน 30 นาที คิดเป็นร้อยละ 33.33 ช่วงเวลาที่ดูโทรทัศน์เป็นประจำ 18.00 – 21.00 น. คิดเป็นร้อยละ 63.33 สนใจดูข่าวฆ่าตัวตายทุกครั้งที่มีการรายงานข่าวในโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 46.67 ชอบดูโทรทัศน์ช่อง 3 และช่อง 7 มากที่สุดและมีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 43.33 ชอบดูรายการเกมโชว์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 20.00 ชอบดูข่าวอาชญากรรมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30.00 ชอบดูละครชีวิตมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 26.67 เปิดรับสื่อโทรทัศน์มากกว่าสื่ออื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 56.67 มีความคิดเห็นว่าโทรทัศน์เป็นสื่อที่เสนอการฆ่าตัวตายได้อย่างละเอียดและทำให้เข้าใจเนื้อหาได้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.00 คนที่พยายามฆ่าตัวตายฟังวิทยุกระจายเสียงทุกวันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.00 ฟังแต่ละครั้งนานไม่เกิน 30 นาทีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.68 ฟังเป็นประจำเวลา 05.00 – 08.00 น. เวลา 08.00 – 11.00 น. และเวลา 14.00 – 17.00 น. มากที่สุดและมีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 26.67 สนใจฟังทุกครั้งที่มีการรายงานข่าวฆ่าตัวตาย คิดเป็นร้อยละ 50.00 ชอบฟังสถานีวิทยุกองพลที่ 1 รักษาพระองค์ สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย สถานีวิทยุจส.100 และสถานีวิทยุอ.ส.ม.ท. มากที่สุดและมีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 16.67 ชอบฟังรายการเพลงลูกทุ่ง และเพลงสตริง มากที่สุดและมีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 23.33 ชอบฟังข่าวอาชญากรรมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30.00 คนที่พยายามฆ่าตัวตายอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันทุกวัน และนาน ๆ อ่านครั้ง มากที่สุดและมีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 23.33 อ่านแต่ละครั้งนาน 1 – 15 นาที คิดเป็นร้อยละ 46.67 สนใจอ่านทุกวันที่มีการลงข่าวฆ่าตัวตายมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.33 ชอบอ่านไทยรัฐมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.67 ชอบอ่านหนังสือพิมพ์หน้าหนึ่งมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.68 และชอบอ่านข่าวการเมืองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30.00 คนที่พยายามฆ่าตัวตายดูภาพยนตร์นาน ๆ ครั้งภายใน 1 เดือนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 23.33 สนใจดูทุกฉากที่มีการฆ่าตัวตายมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 73.34 ชอบดูภาพยนตร์ไทยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.34 และชอบดูภาพยนตร์ชีวิตมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 26.67

2.2 คนใกล้ชิด มีจำนวน 21 คน ส่วนใหญ่ดูโทรทัศน์ทุกวัน คิดเป็นร้อยละ 85.72 ดูแต่ละครั้งนาน 30 นาที ถึง 1 ชั่วโมงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 28.57 ช่วงเวลาที่ดูโทรทัศน์เป็นประจำ 18.00 – 21.00 น. คิดเป็นร้อยละ 66.67 สนใจดูเป็นบางครั้งที่มีการรายงานข่าวฆ่าตัวตาย คิดเป็นร้อยละ 80.95 ชอบดูโทรทัศน์ช่อง 3 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.38 ชอบดูข่าวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.10 ชอบดู

รายการบันเทิงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 28.57 และชอบดูละครตลกมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 57.14 เปิดรับสื่อโทรทัศน์มากกว่าสื่ออื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 76.19 คนใกล้ชิดมีความคิดเห็นว่าโทรทัศน์เป็นสื่อที่เสนอการฆ่าตัวตายได้อย่างละเอียดและทำให้เข้าใจเนื้อหาได้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.62 คน คนใกล้ชิดฟังวิทยุกระจายเสียงทุกวันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.86 ฟังแต่ละครั้งนาน 30 นาที ถึง 1 ชั่วโมงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.86 ฟังเป็นประจำเวลา 08.00 – 11.00 น. มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.33 สนใจฟังเป็นบางครั้งที่มีการรายงานข่าวฆ่าตัวตาย คิดเป็นร้อยละ 66.67 ชอบฟังสถานีวิทยุอ.ส.ม.ท. มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 28.56 ชอบฟังรายการข่าวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.33 ชอบฟังข่าวการเมืองและข่าวบันเทิง มากที่สุดและมีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 23.81 คนใกล้ชิดอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันทุกวันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 57.14 อ่านแต่ละครั้งนาน 1 – 15 นาที และนาน 16 – 30 นาที มากที่สุด และมีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 33.33 สนใจอ่านเป็นครั้งคราวมากที่สุดที่มีการลงข่าวฆ่าตัวตาย คิดเป็นร้อยละ 66.67 ชอบอ่านไทยรัฐมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.85 ชอบอ่านหนังสือพิมพ์หน้าหนึ่งมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.67 และชอบอ่านข่าวบันเทิงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.10 คนใกล้ชิดดูภาพยนตร์ 2 ครั้งภายใน 1 เดือน ดู 1 ครั้งภายใน 1 เดือน และไม่ดูเลย มากที่สุดและมีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 19.05 สนใจดูภาพยนตร์ที่มีฉากฆ่าตัวตายมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 61.90 ชอบดูภาพยนตร์ฝรั่งมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 76.19 และชอบดูภาพยนตร์ตลกมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.52

2.3 อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนว มีจำนวน 19 คน ส่วนใหญ่ดูโทรทัศน์ทุกวัน คิดเป็นร้อยละ 94.74 ดูแต่ละครั้งนานมากกว่า 3 ชั่วโมงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.11 ช่วงเวลาที่ดูโทรทัศน์เป็นประจำ 18.00 – 21.00 น. คิดเป็นร้อยละ 63.15 สนใจดูเป็นบางครั้งที่มีการรายงานข่าวฆ่าตัวตาย คิดเป็นร้อยละ 78.94 ชอบดูโทรทัศน์ช่อง 3 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.38 ชอบดูรายการข่าวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.85 ชอบดูข่าวการเมืองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.84 และชอบดูละครตลกมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.11 เปิดรับสื่อโทรทัศน์มากกว่าสื่ออื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 78.94 อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวฟังวิทยุกระจายเสียงทุกวันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.63 ฟังแต่ละครั้งนาน 30 นาที ถึง 1 ชั่วโมง และฟัง 1 – 2 ชั่วโมง มากที่สุดและมีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 36.84 ฟังเป็นประจำเวลา 17.00 – 20.00 น. มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.58 สนใจฟังเป็นบางครั้งที่มีการรายงานข่าวฆ่าตัวตาย คิดเป็นร้อยละ 89.47 ชอบฟังสถานีวิทยุจุฬา สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย สถานีวิทยุจส. 100 และสถานีวิทยุอ.ส.ม.ท. มากที่สุดและมีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 15.79 ชอบฟังรายการข่าวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 68.43 ชอบฟังข่าวการเมืองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.38 อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันทุกวันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 68.42 อ่านแต่ละครั้งนาน 16 – 30 นาที มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.63 สนใจอ่านเป็นครั้งคราวมากที่สุดที่มีการลงข่าวฆ่าตัวตาย คิดเป็นร้อยละ 52.63 ชอบอ่านมติชนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.84 ชอบอ่านหนังสือพิมพ์หน้าหนึ่งมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 73.68 และชอบอ่านข่าวการเมืองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.62 อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวมีความคิดเห็นว่าหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันเป็นสื่อที่เสนอการฆ่าตัวตายได้อย่างละเอียดและทำให้เข้าใจเนื้อหาได้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.63 อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวดูภาพยนตร์ 2 ครั้งภายใน 1 เดือน และไม่ดูเลย มากที่สุดและมีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 31.57 สนใจดูเป็นบางครั้งที่มีฉากฆ่าตัวตายมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 73.68 ชอบดูภาพยนตร์ฝรั่งมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 68.42 และชอบดูภาพยนตร์ตลกมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.57

2.4 จิตแพทย์ มีจำนวน 25 คน ส่วนใหญ่ดูโทรทัศน์ทุกวัน คิดเป็นร้อยละ 60.00 ดูแต่ละครั้งนาน 30 นาที ถึง 1 ชั่วโมงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56.00 ช่วงเวลาที่ดูโทรทัศน์เป็นประจำ 18.00 –

โทรทัศน์เป็นประจำ 15.00 – 18.00 น. และเวลา 21.00 – 24.00 น. มากที่สุดและมีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 25.00 สนใจดูเป็นบางครั้งที่มีการรายงานข่าวฆ่าตัวตาย คิดเป็นร้อยละ 62.50 ชอบดูโทรทัศน์ช่อง 3 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.33 ชอบดูรายการข่าวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 29.17 ชอบดูข่าวบันเทิงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 29.17 ชอบดูละครตลกมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 29.17 เปิดรับสื่อโทรทัศน์มากกว่าสื่ออื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 37.50 บุคลากรทางด้านภาพยนตร์ฟังวิทยุกระจายเสียง 1 – 2 ครั้งต่อสัปดาห์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.67 ฟังแต่ละครั้งนาน 30 นาที ถึง 1 ชั่วโมงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.83 ฟังเป็นประจำเวลา 08.00 – 11.00 น. มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 29.17 สนใจฟังเป็นบางครั้งที่มีการรายงานข่าวฆ่าตัวตาย คิดเป็นร้อยละ 62.50 ชอบฟังสถานีวิทยุของพลที่ 1 รักษาพระองค์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25.00 ชอบฟังรายการเพลงลูกทุ่งมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25.00 ชอบฟังข่าวการเมืองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 29.17 บุคลากรทางด้านภาพยนตร์อ่านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน 1 – 2 ครั้งต่อสัปดาห์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.83 อ่านแต่ละครั้งนาน 16 – 30 นาที มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.00 สนใจอ่านเป็นประจำมากที่สุดที่มีการลงข่าวฆ่าตัวตาย คิดเป็นร้อยละ 79.17 ชอบอ่านไทยรัฐมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.66 ชอบอ่านหนังสือพิมพ์หน้าหนึ่งมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 20.84 และชอบอ่านข่าวบันเทิงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 29.17 และบุคลากรทางด้านภาพยนตร์มีความคิดเห็นว่าหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน เป็นสื่อที่เสนอการฆ่าตัวตายได้อย่างละเอียดและทำให้เข้าใจเนื้อหาได้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.33 บุคลากรทางด้านภาพยนตร์ดูภาพยนตร์ 2 ครั้งภายใน 1 เดือน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 62.50 สนใจดูเป็นบางครั้งมีฉากฆ่าตัวตายมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 91.66 ชอบดูภาพยนตร์ฝรั่งมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.67 และชอบดูภาพยนตร์ตลกมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25.00

3. ด้านวิธีการนำเสนอของสื่อมวลชน มีทั้งหมด 4 สื่อ ดังต่อไปนี้ คือ

3.1 สื่อหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อวิธีการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายในพาดหัวข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน ดังนี้

3.1.1 จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า คนที่พยายามฆ่าตัวตายมีความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายในพาดหัวข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน โดยรวมทั้งสื่อว่า มีอิทธิพลปานกลาง ส่วนคนใกล้ชิด อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนว จิตแพทย์ บุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียง บุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน บุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์ บุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์ และบุคลากรทางด้านภาพยนตร์ มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นโดยรวมทั้งสื่อที่สอดคล้องตรงกันว่า วิธีการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายในพาดหัวข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน มีอิทธิพลน้อย และยังพบว่า นักจิตวิทยามีความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายในพาดหัวข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน โดยรวมทั้งสื่อว่า มีอิทธิพลน้อยที่สุด

3.1.2 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของคนที่พยายามฆ่าตัวตายส่วนมากมีอิทธิพลปานกลาง ส่วนคนใกล้ชิด อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนว จิตแพทย์ บุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียง บุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน บุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์ บุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์ และบุคลากรทางด้านภาพยนตร์ พบว่า มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเป็นรายข้อโดยส่วนมากที่สอดคล้องตรงกันว่า วิธีการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายในพาดหัวข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันมีอิทธิพลน้อย ส่วนนักจิตวิทยา พบว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเป็นรายข้อโดยส่วนมากมีอิทธิพลน้อยที่สุด

4.1.1 จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า คนใกล้ชิด อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนว จิตแพทย์ นักจิตวิทยา บุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียง บุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน บุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์ บุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์ และบุคลากรทางด้านภาพยนตร์ มีค่าเฉลี่ย ความคิดเห็นโดยรวมทั้งสื่อที่สอดคล้องตรงกันว่า การนำเสนอของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันเกี่ยวกับการ

บุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์ บุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์ และบุคลากรทางด้านภาพยนตร์ มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นโดยรวมทั้งสี่สอดคล้องตรงกันว่า การนำเสนอของภาพยนตร์เกี่ยวกับพฤติกรรมฆ่าตัวตายมีอิทธิพลปานกลาง และพบว่า คนที่พยายามฆ่าตัวตายมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นโดยรวมทั้งสี่ว่า การนำเสนอของภาพยนตร์เกี่ยวกับพฤติกรรมฆ่าตัวตาย มีอิทธิพลน้อย

4.4.2 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเป็นรายข้อของคนใกล้ชิด อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนว จิตแพทย์ นักจิตวิทยา บุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียง บุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน บุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์ บุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์ และบุคลากรทางด้านภาพยนตร์ โดยส่วนมากสอดคล้องตรงกันว่า การนำเสนอของภาพยนตร์มีอิทธิพลปานกลาง และพบว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเป็นรายข้อของคนที่ยกยอฆ่าตัวตายโดยส่วนมากมีอิทธิพลน้อย

เมื่อเปรียบเทียบการจัดลำดับประเภทของสื่อมวลชนที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย โดยจำแนกตามความคิดเห็นของคนที่ยกยอฆ่าตัวตาย คนใกล้ชิด นักวิชาการ และบุคลากรสื่อมวลชน พบว่า คนที่ยกยอฆ่าตัวตายมีความคิดเห็นว่า โทรทัศน์ เป็นสื่อที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายมากเป็นอันดับ 1 และพบว่า คนใกล้ชิด นักวิชาการ และบุคลากรสื่อมวลชนมีความคิดเห็นว่า หนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน เป็นสื่อที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายมากเป็นอันดับ 1 อย่างไรก็ตาม เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่ม พบว่า หนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน เป็นสื่อที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย มากเป็นอันดับ 1 อันดับ 2 คือ โทรทัศน์ อันดับ 3 คือ ภาพยนตร์ และอันดับ 4 คือ วิทยุกระจายเสียง

5. การทดสอบสมมติฐานของการวิจัย ตามสมมติฐานที่วางไว้ มีดังนี้

5.1 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่า “ วิธีการนำเสนอของสื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย ตามความคิดเห็นของคนที่ยกยอฆ่าตัวตาย คนใกล้ชิด นักวิชาการ และบุคลากรสื่อมวลชนแตกต่างกัน ” ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า พบความแตกต่างกันของความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการนำเสนอของสื่อมวลชน โดยรวมทุกสื่อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้

5.2 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ว่า “ สื่อมวลชนแต่ละประเภทมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย ตามความคิดเห็นของคนที่ยกยอฆ่าตัวตาย คนใกล้ชิด นักวิชาการ และบุคลากรสื่อมวลชนแตกต่างกัน ” ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า พบความแตกต่างกันของความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อมวลชนแต่ละประเภทที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย โดยรวมทุกสื่อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้

6. ด้านความคิดเห็นพอใจและไม่พอใจ รวมทั้งเหตุผลที่มีต่อการเสนอข่าวฆ่าตัวตายของสื่อมวลชนในปัจจุบันของกลุ่มตัวอย่าง คือ

6.1 ด้านความคิดเห็นพอใจ และเหตุผลที่สนับสนุนต่อการเสนอข่าวฆ่าตัวตายของสื่อมวลชน มีดังนี้

6.1.1 พอใจต่อสื่อหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน กลุ่มตัวอย่างมีความพอใจต่อการเสนอข่าวฆ่าตัวตายของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน โดยเรียงตามลำดับความถี่สูงสุด คือ บุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน บุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์ บุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์ คนที่ยกยอฆ่าตัวตาย คนใกล้ชิด บุคลากรทางด้านภาพยนตร์ บุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียง นักจิตวิทยา จิตแพทย์ และอาจารย์แนะแนวและนักแนะแนว คิดเป็นร้อยละ 22.04, 15.25, 14.41, 14.41, 10.17, 7.62, 5.08, 5.08, 4.24, 1.70 และกลุ่มตัวอย่างให้เหตุผลสนับสนุนความพอใจ ดังนี้คือ หนังสือพิมพ์ภาษาไทย

รายวันนำเสนอโดยรับผิดชอบต่องานร่วมกันเพื่อให้คนอื่นทำตามอย่าง เป็นตัวสะท้อนให้คนในสังคมรับรู้ถึงชีวิตว่าเป็นเรื่องที่ไม่ควรมองข้ามและต้องแก้ไขที่มาของปัญหา ให้แง่คิด 2 ด้าน คือ ส่วนดีและไม่ดีที่เกิดจากการฆ่าตัวตาย เป็นอุทธาหรณ์ นำเสนอเพื่อให้ประชาชนและรัฐบาลได้รับรู้และวิเคราะห์สถานการณ์ที่เกิดขึ้น เป็นหน้าที่ของสื่อที่ต้องเสนอข่าวสาร เป็นการให้ความรู้แก่ประชาชน

6.1.2 พอใจต่อสื่อโทรทัศน์ กลุ่มตัวอย่างมีความพอใจต่อการเสนอข่าวฆ่าตัวตายของโทรทัศน์ โดยเรียงตามลำดับความถี่สูงสุด คือ บุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน บุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์ บุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์ คนที่พยายามฆ่าตัวตาย บุคลากรทางด้านภาพยนตร์ คนใกล้ชิด นักจิตวิทยา บุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียง อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนว และจิตแพทย์ คิดเป็นร้อยละ 23.28, 18.51, 11.64, 10.05, 8.99, 7.94, 5.82, 5.30, 4.77, 3.70 และกลุ่มตัวอย่างให้เหตุผลสนับสนุนความพอใจ ดังนี้คือ มีการเซนเซอร์ภาพก่อนนำเสนอ ลงรายละเอียดไม่มากและใช้เวลาน้อยมากในการเสนอข่าว เสนอข่าวน้อยลงและเสนอภาพไม่มากนัก ได้ดูสิ่งที่ไม่ดีจะได้ไม่เลียนแบบ ขอบดูรู้สึกสบายใจที่ได้รับรู้และได้เห็นภาพข่าว ทำให้กล้าที่จะเลียนแบบตามที่รับรู้มาเพื่อแก้ปัญหา

6.1.3 พอใจต่อสื่อวิทยุกระจายเสียง กลุ่มตัวอย่างมีความพอใจต่อการเสนอข่าวฆ่าตัวตายของวิทยุกระจายเสียง โดยเรียงตามลำดับความถี่สูงสุด คือ บุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน บุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์ บุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์ คนที่พยายามฆ่าตัวตาย บุคลากรทางด้านภาพยนตร์ คนใกล้ชิด อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนว บุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียง นักจิตวิทยา และจิตแพทย์ คิดเป็นร้อยละ 25.27, 18.82, 9.14, 9.14, 8.60, 7.53, 6.45, 6.45, 5.38, 3.22 และกลุ่มตัวอย่างให้เหตุผลสนับสนุนความพอใจ ดังนี้คือ ได้ยินเสียงไม่เห็นภาพ เสนอข่าวได้เหมาะสม เวลาที่นำเสนอมีจำกัดและไม่มีการรายละเอียดมากนัก เป็นหน้าที่ที่ต้องเสนอข่าวตามข้อเท็จจริง เป็นการสะท้อนถึงปัญหาของสังคมที่ต้องแก้ไข

6.1.4 พอใจต่อสื่อโทรทัศน์ฝ่ายละคร กลุ่มตัวอย่างมีความพอใจต่อการนำเสนอละครโทรทัศน์ที่มีฉากฆ่าตัวตาย โดยเรียงตามลำดับความถี่สูงสุด คือ บุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์ บุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน บุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์ คนใกล้ชิด นักจิตวิทยา คนที่พยายามฆ่าตัวตาย อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนว บุคลากรทางด้านภาพยนตร์ บุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียง และจิตแพทย์ คิดเป็นร้อยละ 22.05, 20.47, 11.02, 9.45, 7.87, 7.09, 7.09, 7.09, 5.51, 2.36 และกลุ่มตัวอย่างให้เหตุผลสนับสนุนความพอใจ ดังนี้คือ เป็นการแสดงละครไม่ใช่ชีวิตจริงผู้ชมย่อมมีวิจารณญาณ ทำให้เข้าใจชีวิตจะได้เตือนตัวเอง มีการใช้เทคนิคในการใช้มุมกล้องหรือตัดต่อภาพที่ไม่น่าดูออกไป มีการเซนเซอร์โดย กบว. ผู้สร้างย่อมตระหนักถึงผลกระทบต่อผู้ชม

6.1.5 พอใจต่อสื่อภาพยนตร์ กลุ่มตัวอย่างมีความพอใจต่อการนำเสนอภาพยนตร์ที่มีฉากฆ่าตัวตาย โดยเรียงตามลำดับความถี่สูงสุด คือ บุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์ บุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน บุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์ บุคลากรทางด้านภาพยนตร์ คนใกล้ชิด นักจิตวิทยา คนที่พยายามฆ่าตัวตาย บุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียง จิตแพทย์ และอาจารย์แนะแนว และนักแนะแนว คิดเป็นร้อยละ 26.19, 22.22, 11.11, 7.94, 7.14, 7.14, 6.35, 4.77, 3.97, 3.17 และกลุ่มตัวอย่างให้เหตุผลสนับสนุนความพอใจ ดังนี้คือ เป็นการแสดงภาพยนตร์ไม่ใช่ชีวิตจริง ดูแล้วตื่นเต้น ไม่น่ากลัวทำให้กล้าที่จะทำตาม การถ่ายทำค่อนข้างรัดกุมและไม่เน้นรายละเอียดมากนัก เป็นเรื่องของจินตนาการขึ้นอยู่กับผู้เลือกรับสื่อ

6.2 ด้านความคิดเห็นไม่พอใจ และเหตุผลที่สนับสนุนความไม่พอใจต่อการเสนอข่าวฆ่าตัวตายของสื่อมวลชน มีดังนี้

6.2.1 ไม่พอใจต่อสื่อหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน กลุ่มตัวอย่างไม่พอใจต่อการเสนอข่าวฆ่าตัวตายของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน โดยเรียงตามลำดับความถี่สูงสุด คือ บุคลากรข่าวโทรทัศน์ นักจิตวิทยา คนที่พยายามฆ่าตัวตาย จิตแพทย์ อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวบุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียง บุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน บุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์ บุคลากรทางด้านภาพยนตร์ และคนใกล้ชิด คิดเป็นร้อยละ 23.00, 12.30, 10.16, 9.63, 9.10, 8.00, 8.00, 7.50, 7.50, 4.18 และกลุ่มตัวอย่างให้เหตุผลสนับสนุนความไม่พอใจ ดังนี้คือ ทำให้เกิดการเลียนแบบ เป็นสิ่งที่ไม่ดีและไม่ควรเสนอข่าว ไม่ชอบที่ลงข่าวละเอียดเกินความจริง ไม่ชอบที่ลงพาดหัวข่าวหน้าหนึ่งชัดเจนเปิดเผยเกินไป ไม่ชอบที่เสนอภาพและเนื้อหาข่าวรุนแรงเกินไปไร้สาระ

6.2.2 ไม่พอใจต่อสื่อโทรทัศน์ฝ่ายข่าว กลุ่มตัวอย่างไม่พอใจต่อการเสนอข่าวฆ่าตัวตายของโทรทัศน์ โดยเรียงตามลำดับความถี่สูงสุด คือ บุคลากรข่าวโทรทัศน์ บุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน นักจิตวิทยา คนที่พยายามฆ่าตัวตาย จิตแพทย์ บุคลากรทางด้านภาพยนตร์ บุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียง อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนว บุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์ และคนใกล้ชิด คิดเป็นร้อยละ 15.00, 14.28, 11.43, 10.71, 10.00, 9.28, 8.58, 8.58, 7.86, 4.28 และกลุ่มตัวอย่างให้เหตุผลสนับสนุนความไม่พอใจ ดังนี้คือ เป็นการยั่วให้คนเลียนแบบ ไม่ชอบดูภาพอุจาดตา เป็นการตอกย้ำความรู้สึกของครอบครัวผู้ตาย ภาพข่าวน่ากลัวไม่เหมาะที่นำมาเผยแพร่สู่สายตาผู้ชม ไม่ชอบที่บอกสาเหตุแต่ไม่บอกวิธีการแก้ปัญหาที่ถูกต้อง เป็นการชี้นำและชักจูง

6.2.3 ไม่พอใจต่อสื่อวิทยุกระจายเสียง กลุ่มตัวอย่างไม่พอใจต่อการเสนอข่าวฆ่าตัวตายของวิทยุกระจายเสียง โดยเรียงตามลำดับความถี่สูงสุด คือ คนที่พยายามฆ่าตัวตาย บุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียง จิตแพทย์ บุคลากรข่าวโทรทัศน์ บุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์ บุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน นักจิตวิทยา คนใกล้ชิด อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนว และบุคลากรทางด้านภาพยนตร์ คิดเป็นร้อยละ 14.61, 13.48, 13.48, 12.36, 11.23, 8.99, 8.99, 5.62, 5.62, 5.62 และกลุ่มตัวอย่างให้เหตุผลสนับสนุนความไม่พอใจ ดังนี้คือ ไม่ชอบไม่ยักพัง ทำให้คนเลียนแบบ ทำให้ผู้ฟังเกิดการจินตนาการเองและอยากทดลองตามที่ได้ฟัง เป็นการกระตุ้นให้คนฆ่าตัวตายตามข่าว ไม่ชอบที่ผู้ประกาศข่าวเน้นน้ำเสียงเร้าอารมณ์ผู้ฟัง ไม่ชอบที่บางครั้งมีการสอดแทรกความคิดเห็นส่วนตัวอย่างไม่เหมาะสม ไม่ชอบที่อ่านข่าวละเอียดตามหนังสือพิมพ์โดยไม่มีการตัดทอน ไม่ชอบที่เสนอข่าวอย่างเดียวโดยไม่ให้ความรู้หรือแนะแนววิธีการป้องกัน

6.2.4 ไม่พอใจต่อสื่อโทรทัศน์ฝ่ายละคร กลุ่มตัวอย่างไม่พอใจต่อการนำเสนอละครโทรทัศน์ที่มีฉากฆ่าตัวตาย โดยเรียงตามลำดับความถี่สูงสุด คือ บุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน บุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์ คนที่พยายามฆ่าตัวตาย นักจิตวิทยา บุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียง บุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์ จิตแพทย์ อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนวบุคลากรทางด้านภาพยนตร์ และคนใกล้ชิด คิดเป็นร้อยละ 19.20, 18.02, 12.21, 9.30, 8.13, 7.56, 7.56, 7.56, 6.98, 4.06 และกลุ่มตัวอย่างให้เหตุผลสนับสนุนความไม่พอใจ ดังนี้คือ ทำให้คนเลียนแบบ ไม่ชอบที่ให้เห็นภาพและวิธีการฆ่าชัดเจนเปิดเผยเป็นตัวอย่างให้แก่ผู้ชม เป็นการยั่วยุอารมณ์ของผู้ชม ไม่ชอบที่เสนอฉากรุนแรงหวาดเสียว ไม่สร้างสรรค์ ดาราละครเป็นตัวอย่างที่มีอิทธิพลต่อผู้ชมมาก

6.2.5 ไม่พอใจต่อสื่อภาพยนตร์ กลุ่มตัวอย่างไม่พอใจต่อการนำเสนอภาพยนตร์ที่มีฉากฆ่าตัวตาย โดยเรียงตามลำดับความถี่สูงสุด คือ บุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน บุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์ คนที่พยายามฆ่าตัวตาย นักจิตวิทยา บุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียง บุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์ อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนว จิตแพทย์ คนใกล้ชิด และบุคลากรทางด้านภาพยนตร์ คิดเป็นร้อยละ 17.39, 16.58, 13.66, 9.32, 8.70, 8.70, 8.07, 6.83, 5.59, 5.59 และกลุ่มตัวอย่างให้เหตุผลสนับสนุนความไม่พอใจ ดังนี้คือ เป็นตัวอย่างให้คนเลียนแบบ ไม่ชอบที่มีรายละเอียดชัดเจนทุกขั้นตอน ไม่ชอบที่เห็นภาพและวิธีการฆ่าตัวตายอย่างชัดเจนเป็นการรบกวนอารมณ์ผู้ชม ไม่ชอบบางฉากที่นำเสนอเกินความจริง หวาดเสียว รุนแรงซึ่งทำให้ผู้ชมเข้าใจผิดและเครียด

การอภิปรายผล

เมื่อเปรียบเทียบวิธีการนำเสนอของสื่อมวลชน เพื่อจัดลำดับประเภทสื่อมวลชน โดยจำแนกตามความความคิดเห็นของคนที่ยกมาฆ่าตัวตาย คนใกล้ชิด นักวิชาการ และบุคลากรสื่อมวลชน พบว่า คนที่ยกมาฆ่าตัวตาย มีความคิดเห็นว่าวิธีการนำเสนอของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายมากเป็นอันดับ 1 ในขณะที่คนใกล้ชิด นักวิชาการ และบุคลากรสื่อมวลชน มีความคิดเห็นตรงกันว่า วิธีการนำเสนอของภาพยนตร์มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายมากเป็นอันดับ 1 ที่เป็นเช่นนั้นสามารถอธิบายได้ว่า คนที่ยกมาฆ่าตัวตายส่วนใหญ่จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 7 มีอาชีพรับจ้าง จึงมีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่าคนใกล้ชิด นักวิชาการ และบุคลากรสื่อมวลชน และหากเปรียบเทียบกับการซื้อบัตรเข้าชมภาพยนตร์ใน 1 ครั้งนั้น ราคาแพงกว่าการซื้อหนังสือพิมพ์ต่อ 1 ฉบับหลายเท่า หรือถ้าไม่ซื้อหนังสือพิมพ์ ก็สามารถหาอ่านได้จากเพื่อนบ้านหรือตามร้านค้า ดังนั้น คนที่ยกมาฆ่าตัวตายจึงเลือกการเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ และเห็นว่าวิธีการนำเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์อย่างครึกโครม การให้สัมภาษณ์การพาดหัวข่าว การให้เห็นภาพและรายละเอียดขั้นตอนต่าง ๆ ที่ใช้ฆ่าตัวตายนั้น ทำให้เข้าใจ รู้สึกตื่นเต้น หวาดเสียว และอยากเลียนแบบ นอกจากนี้ เมื่อเปรียบเทียบการจัดลำดับประเภทของสื่อมวลชนที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย โดยจำแนกตามความคิดเห็นของคนที่ยกมาฆ่าตัวตาย คนใกล้ชิด นักวิชาการ และบุคลากรสื่อมวลชน พบว่า คนที่ยกมาฆ่าตัวตายมีความคิดเห็นว่า โทรทัศน์ เป็นสื่อที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายมากเป็นอันดับ 1 ในขณะที่คนใกล้ชิด นักวิชาการ และบุคลากรสื่อมวลชน มีความคิดเห็นตรงกันว่า หนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน เป็นสื่อที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายมากเป็นอันดับ 1 ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า คนที่ยกมาฆ่าตัวตายมีการศึกษาน้อยกว่าคนใกล้ชิด นักวิชาการ และบุคลากรสื่อมวลชน และหากเปรียบเทียบการอ่านหนังสือพิมพ์กับการดูโทรทัศน์ ผลก็คือ การดูโทรทัศน์ทำให้เข้าใจเนื้อหาและเรื่องราวได้ดีกว่า และรวดเร็วกว่า เพราะสามารถเห็นภาพและเสียง ประกอบการบรรยายเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ทำให้คนดูเกิดการรับรู้ จึงมีความตั้งใจ สนใจข้อมูลข่าวสารที่ปรากฏในโทรทัศน์ และเกิดการเรียนรู้ จึงสามารถเข้าใจ ยอมรับ และจดจำข้อมูลข่าวสารนั้นได้เป็นอย่างดี แล้วจึงนำไปสู่การอยากลองและการแก้ปัญหาด้วยการเลียนแบบอย่างในโทรทัศน์ ถึงแม้คนดูจะอ่านและเขียนหนังสือไม่ได้ก็ตาม

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อ 1 ที่ว่า “ วิธีการนำเสนอของสื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย ตามความคิดเห็นของคนที่ยกมาฆ่าตัวตาย คนใกล้ชิด นักวิชาการ และบุคลากรสื่อมวลชน แตกต่างกัน ” ผลพบว่า คนที่ยกมาฆ่าตัวตาย คนใกล้ชิด นักวิชาการ และบุคลากรสื่อมวลชน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการนำเสนอของสื่อมวลชนโดยรวมทุกสื่อแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ที่เป็นเช่นนั้นอาจอธิบายได้จากทฤษฎีอิทธิพลอันจำกัดของสื่อมวลชน ที่

กล่าวว่า อิทธิพลของสื่อมวลชนที่มีต่อบุคคลนั้นมีจำกัด สื่อมวลชนเป็นเพียงตัวกระตุ้นและสนับสนุนความเชื่อเดิมที่มีอยู่ในบุคคลให้หนักแน่นขึ้น แต่จะไม่สามารถเปลี่ยนแปลงความคิด หรือพฤติกรรมของบุคคลได้ (เสรี วงษ์มณฑา. 2533 : 23 – 25) ในกรณีนี้ คนที่พยายามฆ่าตัวตาย คนใกล้ชิด นักวิชาการ และบุคลากร สื่อมวลชน อาจมีความคิด ความเชื่อต่อการฆ่าตัวตายที่แตกต่างกัน วิธีการนำเสนอของสื่อมวลชนแต่ละประเภทจึงช่วยเสริมสร้างความเชื่อเดิมที่มีอยู่เท่านั้น นอกจากนี้ สมมติฐานนี้ยังสอดคล้องกับทฤษฎีความไม่สอดคล้องทางความคิด ซึ่งทฤษฎีนี้กล่าวว่า มนุษย์จะแสวงหาข่าวสารที่สอดคล้องกับความเชื่อของตัวเองเท่านั้น และจะพยายามหลีกเลี่ยงข่าวสารที่ขัดแย้งกับความเชื่อเดิม (เสรี วงษ์มณฑา. 2533 : 23 – 25) คนที่พยายามฆ่าตัวตาย คนใกล้ชิด นักวิชาการ และบุคลากรสื่อมวลชนอาจมีความเชื่อที่แตกต่างกัน ทำให้เกิดความอยากแสวงหาข่าวสารต่างกันไปด้วย นอกจากนี้ เสรี วงษ์มณฑา (2533 : 23 – 25) กล่าวถึงความไม่สอดคล้องทางความคิดเพิ่มเติมว่า นอกจากมนุษย์จะแสวงหาเนื้อหาข่าวสารที่สอดคล้องกับความเชื่อเดิม ยังมีปัจจัยอีก 2 ประการ ที่จะช่วยลดความไม่สอดคล้องทางความคิด ปัจจัยหนึ่งคือ ปัจจัยทางด้านสิ่งเร้า ซึ่งได้แก่ (1) แหล่งผู้ให้ข่าวสาร เช่น เพศ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญ ความน่าเชื่อถือ อายุของผู้ให้ข่าวสาร (2) ข่าวสาร ซึ่งประกอบด้วยเนื้อหาของข่าวสาร ลีลา น้ำเสียง วิธีการเรียบเรียง การเลือกใช้คำ วิธีการเขียน บทสรุป ขนาดของข่าวสาร สีสีน (3) ช่องทางการสื่อสาร ซึ่งประกอบด้วยลักษณะของสื่อ การวางตำแหน่งของสื่อ การจัดลำดับของสื่อ และความถี่ของสื่อ และ (4) สภาพแวดล้อม ซึ่งประกอบด้วยเวลา และสถานที่ และปัจจัยที่สองคือ ปัจจัยทางด้านบุคคล ได้แก่ (1) ความรู้ ความเชื่อ ทศนคติ ค่านิยม การรับรู้ บุคลิกภาพ ความต้องการ แรงจูงใจ และประสบการณ์การเรียนรู้ (2) บรรทัดฐานของกลุ่ม กล่าวคือ ข่าวสารที่ขัดแย้งกับบรรทัดฐานของกลุ่ม จะมีโอกาสถูกปฏิเสธมากกว่าข่าวสารที่มีความสอดคล้องกับบรรทัดฐานของกลุ่ม (3) การสื่อสารระหว่างบุคคล กล่าวคือ คนที่มีการติดต่อสื่อสารพูดคุยกับบุคคลอื่น จะเชื่อข่าวสารจากสื่อมวลชนน้อยกว่าคนที่ไม่ค่อยมีโอกาสได้ติดต่อสื่อสาร หรือพูดคุยกับบุคคลอื่น และ (4) ภาพพจน์ของสื่อมวลชน จะมีส่วนช่วยให้เกิดความเชื่อถือในข่าวสารที่มีการเสนอออกไป ดังนั้น คนที่พยายามฆ่าตัวตาย คนใกล้ชิด นักวิชาการ และบุคลากร สื่อมวลชนอาจมีปัจจัยทางด้านสิ่งเร้า และปัจจัยทางด้านบุคคลแตกต่างกัน ทำให้มีความคิดเห็นต่อวิธีการนำเสนอของสื่อมวลชนที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายแตกต่างกัน

เมื่อทดสอบเป็นรายคู่ พบว่า คนที่พยายามฆ่าตัวตายมีความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการนำเสนอของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายโดยรวมทุกสื่อ สูงกว่านักวิชาการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งอาจแสดงว่า คนที่พยายามฆ่าตัวตายมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการรายงานข่าวการฆ่าตัวตายมากกว่านักวิชาการ จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยพบว่า คนที่พยายามฆ่าตัวตายมีพฤติกรรมการเปิดรับทุกสื่อที่มีรายงานเกี่ยวกับการฆ่าตัวตาย กล่าวคือ คนที่พยายามฆ่าตัวตายดูทุกครั้งที่มีการรายงานข่าวฆ่าตัวตาย จากโทรทัศน์ ร้อยละ 46.67 จากวิทยุกระจายเสียง ร้อยละ 50.00 จากหนังสือพิมพ์ ร้อยละ 53.33 และจากภาพยนตร์ ร้อยละ 73.34 ส่วนนักวิชาการดูการรายงานข่าวฆ่าตัวตาย จากโทรทัศน์ ร้อยละ 13.06 จากวิทยุกระจายเสียง ร้อยละ 7.90 จากหนังสือพิมพ์ ร้อยละ 26.74 และจากภาพยนตร์ ร้อยละ 24.07 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชาลิต เลิศศักดิ์วิมาน (2541 : 111 – 113; 116 – 117) ที่ศึกษาการรับรู้ข่าวสารจากสื่อมวลชนที่มีผลต่อการกระทำความผิดทางอาญาของผู้ป่วยจิตเวชคดี โรงพยาบาลนิติจิตเวช ซึ่งได้กระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกายและเพศ จากการศึกษาพบว่า กลุ่มผู้ป่วยจิตเวชคดีส่วนใหญ่ติดตามข่าวสารจากหนังสือพิมพ์คอลัมน์ข่าวอาชญากรรม วิทยุรายการข่าวอาชญากรรม โทรทัศน์รายการมวย ภาพยนตร์ วิดีทัศน์เกี่ยวกับการใช้กำลังรุนแรงต่อสู้กัน การติดตามข่าวสารในลักษณะนี้ อาจทำให้เกิดการเลียนแบบซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ ปิยะฉัตร เนนเลิศ (2524 : 30) ที่ศึกษาปัญหาทางสังคมของผู้พยายามกระทำความผิดวินาศกรรม ศึกษาเฉพาะกรณีผู้มารับการรักษา ณ ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ โรงพยาบาลศิริราช จาก

การศึกษา พบว่า ผู้พยายามกระทำอัตวินิบาตกรรมได้มีการเลียนแบบจากสื่อมวลชน และเลียนแบบจากการฆ่าตัวตายของญาติ พี่น้องหรือบิดามารดา ซึ่งการเลียนแบบนี้เป็นสาเหตุสำคัญอย่างหนึ่งในการฆ่าตัวตาย และสอดคล้องกับบุญเลิศ วงศ์พรหม (2542 : 57) ที่ว่า การเสนอข่าวฆ่าตัวตายของสื่อมวลชนเปรียบเสมือนดาบสองคม (Double edges sword) ซึ่งเป็นการชี้โพรงให้คนที่กำลังเครียดหาทางออกให้ตัวเองด้วยการเลียนแบบฆ่าตัวตาย และจากบทสัมภาษณ์ของ น.พ. ยงยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานติ์ ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข ซึ่งได้ให้สัมภาษณ์กับหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ว่า การเสนอข่าวฆ่าตัวตายของสื่อมวลชนมีโอกาทำให้เพิ่มและลดการระบาดของ การฆ่าตัวตายได้ภายหลังการเสนอข่าว โดยขึ้นอยู่กับวิธีการเสนอข่าว ถ้าเสนอข่าวมีลักษณะ 5 ประการคือ (1) ลงเป็นข่าวครึกโครม (2) ให้ภาพและวิธีการฆ่าตัวตายอย่างละเอียด (3) ใช้วิธีการเชื่อมโยงสาเหตุการฆ่าตัวตายอย่างง่าย ๆ (4) ให้สี่นของการฆ่าตัวตาย (5) การพยายามทำให้เห็นว่าการฆ่าตัวตายเป็นฮีโร่ ทำให้มีการฆ่าตัวตายในลักษณะคล้าย ๆ กันมากขึ้น แต่ถ้ามีการเสนอข่าวในมุมตรงกันข้าม 3 ประการ คือ (1) เน้นว่าการฆ่าตัวตายไม่ใช่เป็นวิธีที่ถูกต้อง (2) ชี้ให้เห็นว่าการฆ่าตัวตายมาจากหลายสาเหตุที่ซับซ้อน (3) เสนอข่าวแบบให้ความรู้ความเข้าใจกับประชาชนที่มีอาการของโรคซึมเศร้าไปขอรับคำปรึกษาจากจิตแพทย์ ก็จะช่วยลดอัตราการฆ่าตัวตายได้ อย่างไรก็ตาม น.พ. ยงยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานติ์ กล่าวเพิ่มเติมว่า “ การเสนอข่าวการฆ่าตัวตายของสื่อมวลชนที่มีโอกาทำให้เพิ่มการฆ่าตัวตายภายหลังการเสนอข่าวนั้น ไม่ได้หมายความว่าข่าวไปทำให้คนทั่วไปคิดอยากฆ่าตัวตาย แต่เราต้องเข้าใจว่า ในประชากรจะมีคนจำนวนหนึ่งประมาณ 10 % ที่มีสภาวะทางจิตใจที่ย่ำแย่หรือมีปัญหาอยู่แล้ว คนเหล่านี้เมื่อได้รับข่าวในทางลบ ก็ยิ่งโน้มน้าวให้คนเหล่านี้คล้อยตามและตัดสินใจฆ่าตัวตายมากขึ้น บางคนอาจจะกำลังเลือกวิธีการ พอเห็นตัวอย่างจึงเลือกวิธีในลักษณะเดียวกัน ” (พริษฐ์ เอี่ยมพงษ์ไพบุลย์. 2541 : 7)

เมื่อทดสอบเป็นรายคู่ของสื่อแต่ละสื่อ ได้ผลดังต่อไปนี้

ด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน พบว่า คนที่พยายามฆ่าตัวตายมีความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการนำเสนอของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย ด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันสูงกว่านิตยสาร และคนที่พยายามฆ่าตัวตายมีความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการนำเสนอของสื่อมวลชน ด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันสูงกว่าบุคลากรสื่อมวลชน ซึ่งสอดคล้องกับ กิตติกร มีทรัพย์ (“ คลายกังวล ”. 2541 : 6) ที่ว่าสื่อมวลชนมีอิทธิพลที่จะก่อให้เกิดการฆ่าตัวตายจริง แต่มีเฉพาะกับกลุ่มเล็ก ๆ เพียง 5 – 10 % ของประชากร ซึ่งเป็นกลุ่มที่คิดว่าจะฆ่าตัวตาย หรือมีปัญหาอยู่แล้ว เมื่อได้รับหรือเห็นภาพจากสื่อ ภายใตจิตสำนึก ในเมื่อไม่สามารถหันไปหาสิ่งไหนได้ จึงหันมาใช้วิธีแขวนคอ เช่นเดียวกับภาพในมโนสำนึกที่ติดตาจากการที่สื่อได้นำเสนอ และสอดคล้องกับ น.พ. วินัย วิริยะกิจจา อธิบดีกรมสุขภาพจิต (“ นักจิตวิทยาประคบ 5 นร.สาวชดยาพิษ ”. 2541 : 15) ที่ว่า การฆ่าตัวตายหมู่ของนักเรียนหญิงทั้ง 5 คน เป็นสิ่งที่กรมสุขภาพจิตเป็นห่วง คือเกรงว่าจะมีการเลียนแบบการฆ่าตัวตายในลักษณะนี้อีก เพราะหนังสือพิมพ์บางฉบับลงข่าวในกรณีนี้ว่า “ 5 นักเรียนสาวใจเด็ด ” ซึ่งทำให้ภาพออกมาแล้วดูเหมือนว่าการฆ่าตัวตายเป็นเรื่องที่ดี ทำให้คนฆ่าตัวตายเป็นฮีโร่ ซึ่งถือว่าไม่ถูกต้อง นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ นริศ เจนวิริยะ (2542 : 80) ที่ว่า การที่สื่อมวลชนประโคมข่าวหน้าหนึ่งเรื่องคนฆ่าตัวตายบ่อย ๆ และพฤติกรรมฆ่าตัวตายเป็นลักษณะเดียวกันเป็นส่วนใหญ่ คือ กระโดดตึก ซึ่งการประโคมข่าวอย่างนี้มีผลให้คนที่มีความเครียดอยู่แล้วเอาอย่างได้อย่างแน่นอนด้วยการเลือกวิธีกระโดดตึกสูง ซึ่งแสดงว่าเอาอย่างข่าวในหนังสือพิมพ์นั่นเอง ส่วนการที่บุคลากรสื่อมวลชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อมวลชนแต่ละประเภทมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย ด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันสูงกว่าคนที่พยายามฆ่าตัวตาย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวัฒน์ ปัญจสกุลวงศ์ (2537 : 30 - 32) ที่ศึกษาผลกระทบของการเสนอข่าวสารด้านอาชญากรรมในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยต่อพฤติกรรม

เบี่ยงเบนของนักเรียนระดับอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร จากการศึกษพบว่า สาเหตุที่ทำให้หนังสือพิมพ์มีอิทธิพลต่อความรู้สึกรู้สึกนึกคิดของผู้อ่าน มาจากเหตุผล 2 ประการ คือ (1) หน้าที่ของหนังสือพิมพ์ได้แก่ หน้าที่ในการเสนอข่าว การเสนอความคิดเห็น และให้ความบันเทิง (2) ลักษณะของหนังสือพิมพ์ที่ทำให้มีอิทธิพลอย่างสูงในปัจจุบัน มีลักษณะ คือ ราคาถูก เป็นที่แพร่หลายทั่วไป หาซื้อได้ง่าย อ่านเมื่อใดก็ได้ ตามแต่อารมณ์ การเสนอภาพและเรื่องราวสามารถเก็บรักษาไว้เป็นหลักฐานได้คงสภาพนาน ให้ข่าวสารและรายละเอียดลึกซึ้งได้มากกว่ารายงานข่าวทางวิทยุหรือโทรทัศน์ และเป็นสื่อมวลชนที่มีลักษณะพิเศษแตกต่างไปจากสิ่งพิมพ์ประเภทอื่น ๆ ประกอบด้วย ข่าวการเมือง ข่าวการศึกษา ข่าวอาชญากรรม ฯลฯ ส่วนบุคลากรสื่อมวลชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการนำเสนอของสื่อมวลชนด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันสูงกว่านักวิชาการ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะบุคลากรสื่อมวลชนเป็นบุคคลที่มีอาชีพด้านสื่อมวลชนโดยตรง จึงมีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับวิธีการนำเสนอของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายได้มากกว่านักวิชาการ ซึ่งสอดคล้องกับบำรุง สุขพรรณ (ขลิท เลิศศักดิ์วิมาน. 2541 : 20 – 21; อ้างอิงมาจาก บำรุง สุขพรรณ. 2526 : 13 - 15) ที่ว่า บทบาทหน้าที่ของสื่อมวลชนในด้านพุทธิปัญญาที่เสริมสร้างความรู้และให้การศึกษา กับมนุษย์ที่อยู่ในสังคมให้ได้ประโยชน์มากที่สุด หน้าที่หลักของบทบาทนี้คือ การแถลงข่าวเพื่อให้มนุษย์ในสังคมได้ทราบ เพราะในสังคมมีเหตุการณ์เกิดขึ้นมาก จนไม่สามารถติดต่อรับรู้ได้เพียงคนเดียว สื่อมวลชนจึงช่วยรวบรวม เสนอให้ได้รับทราบอย่างเพียงพอ ส่วนในด้านจิตวิทยา ก็เพื่อบำรุงขวัญและจิตใจของสมาชิกในสังคมให้ดีขึ้น ดังนั้น การนำเสนอข่าวสารของสื่อมวลชน ถือเป็นบทบาทหน้าที่ที่จะสร้างความสนใจให้คนในสังคมได้ตระหนักถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

ด้านสื่อโทรทัศน์ พบว่า คนที่พยายามฆ่าตัวตายมีความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการนำเสนอของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย ด้านสื่อโทรทัศน์สูงกว่านักวิชาการ และพบว่า คนที่พยายามฆ่าตัวตายมีความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการนำเสนอของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายในด้านสื่อโทรทัศน์ สูงกว่าบุคลากรสื่อมวลชน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะคนที่พยายามฆ่าตัวตายอาจเคยมีการแสวงหาวิธีการฆ่าตัวตายจากสื่อโทรทัศน์ ทำให้เข้าใจว่า วิธีการนำเสนอของโทรทัศน์มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายเป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุดา อารังโชติ (2509 : 9 – 15) ที่ศึกษาอิทธิพลของสื่อมวลชนที่มีต่อการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ถึงสื่อโทรทัศน์ว่า โทรทัศน์สามารถนำข่าวสาร และเรื่องราวไปสู่ผู้รับได้ ช่วยให้ผู้รับเกิดความรู้สึกว่าเหตุการณ์นั้นมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับตน และเสรี วงษ์มณฑา (2533 : 17 – 19) กล่าวว่า ความรุนแรงที่ปรากฏบนจอโทรทัศน์สามารถส่งผลกระทบทางด้านทัศนคติและพฤติกรรมอันยาวนานแก่ผู้ชม การที่เด็กดูโทรทัศน์มากในวัยเด็ก จะทำให้มีความสัมพันธ์โดยตรงกับพฤติกรรมที่รุนแรง โดยยึดเอาการใช้ความรุนแรงเป็นวิธีการแก้ปัญหาที่ได้ผลดีกว่าวิธีอื่น

ด้านสื่อวิทยุกระจายเสียง พบว่า คนที่พยายามฆ่าตัวตายมีความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการนำเสนอของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายด้านสื่อวิทยุกระจายเสียงสูงกว่านักวิชาการ ซึ่งงานวิจัยของ สุดา อารังโชติ (2509 : 9 – 15) ที่ศึกษาอิทธิพลของสื่อมวลชนที่มีต่อการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งกล่าวถึง คุณค่าของสื่อมวลชนด้านสื่อวิทยุกระจายเสียงว่า ให้เนื้อหาที่ทันต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ของโลก ให้ทั้งความรู้และความบันเทิง จึงทำให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจและจดจำได้แม่นยำ ช่วยให้เกิดการคิดและจินตนาการ โดยการเสนอปัญหาและความคิดเห็นต่าง ๆ ให้กว้างขวาง และงานวิจัยของ พรทิพย์ ท่วมเรณู (2536) ที่ศึกษาบทบาทของสื่อมวลชนเพื่อความบันเทิงต่อนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม พบว่า นักศึกษามีลักษณะการใช้สื่อมวลชนทุกประเภท ที่ศึกษาคือ หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ เทปเพลง การแสดงคอนเสิร์ต และภาพยนตร์ แต่นักศึกษาจะใช้เวลากับวิทยุมากกว่าสื่อประเภทอื่น ส่วนการเลือกรับเนื้อหาจากสื่อมวลชนขึ้นอยู่กับความพอใจ และความต้องการของแต่ละบุคคล และบุญเลิศ

วงศ์พรม (2542 : 57) กล่าวว่า การลงข่าวฆ่าตัวตายในวิทยุกระจายเสียง มีส่วนหนึ่งทำให้เกิดการเลียนแบบจนกลายเป็นแฟชั่น หรือลัทธิเอาอย่างที่ระบาดไปทั่ว นอกจากนี้ คนที่พยายามฆ่าตัวตายอาจเจ็บป่วยทางจิตเวช มีนิสัยแยกตัว ก้าวร้าว โลกทัศน์แคบ อดทนต่อความคับข้องใจน้อย ขาดความยับยั้งใจ และควบคุมอารมณ์ตัวเองไม่ได้ ทำให้เข้าใจว่า วิธีการนำเสนอของวิทยุกระจายเสียงเป็นจริง น่าตื่นเต้น และอยากทำตาม ซึ่งหากเปรียบเทียบกับบุคลากรสื่อมวลชน ซึ่งเป็นผู้ที่มีสภาพทางกายและจิตใจที่สมบูรณ์ ย่อมมีวิจรณ์ญาณที่จะตัดสินใจว่า ข่าวฆ่าตัวตายที่จะนำเสนอในวิทยุกระจายเสียงนั้น ควรจะนำเสนออย่างไร เพื่อให้ผู้ฟังได้รับความรู้ เกิดความเข้าใจ ตระหนักถึงพิษภัยและแนวทางในการป้องกันปัญหาการฆ่าตัวตาย หรือข่าวที่นำเสนอไม่มีเหตุผลที่น่าเชื่อถือหรือไม่อย่างไร นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับจินตนา ยศสุนทร และคณะ (2507 : 38) พบว่า วิทยุกระจายเสียงเป็นสื่อมวลชนที่มีอิทธิพลต่อผู้ฟังมาก เพราะไปได้ไกลที่สุด เข้าถึงคนได้จำนวนมากที่สุดและทุกประเภทรวมทั้งคนที่อ่านหนังสือไม่ออก ไม่เลือกเวลาและสถานที่ เสียค่าใช้จ่ายน้อย และมีคุณสมบัติที่ดี ได้แก่ เสนอข่าวและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคมได้อย่างรวดเร็ว ฟังได้สนุกกว่าโทรทัศน์ เพราะใช้จินตนาการได้ตามใจตัวเอง จะได้ผลเต็มที่ก็ต่อเมื่อมีกลวิธีที่เสนอต่อผู้ฟังได้อย่างถูกใจ และสิ่งที่นำเสนอต้องไม่เป็นพิษภัยแก่ผู้ฟัง

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อ 2 ที่ว่า “ สื่อมวลชนแต่ละประเภทมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายตามความคิดเห็นของคนที่ยกยอฆ่าตัวตาย คนใกล้ชิด นักวิชาการ และบุคลากรสื่อมวลชน แตกต่างกัน ” ผลพบว่า คนที่ยกยอฆ่าตัวตาย คนใกล้ชิด นักวิชาการ และบุคลากรสื่อมวลชน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อมวลชนแต่ละประเภทโดยรวมทุกสื่อแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ / ที่เป็นเช่นนี้อาจอธิบายได้จากปรัชญาการแนะแนวที่ว่า มนุษย์มีความแตกต่างกัน (Individual Difference) ไม่มีใครเลยที่จะเหมือนกันทุกประการ ไม่ว่าจะเป็นทางกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา เมื่อบุคคลมีความแตกต่างกัน การดำรงชีวิต การพบปัญหาและอุปสรรคในชีวิต รวมทั้งวิธีการที่ใช้ในการแก้ปัญหาจึงแตกต่างกันด้วย (คมเพชร ฉัตรศุภกุล. 2521 : 12) ซึ่งสอดคล้องกับหลักสำคัญในการบริหารการแนะแนว คือ หลักของเอกัตบุคคล (The principle of individuality) ที่ยอมรับกันว่าคนแต่ละคนมีความแตกต่างระหว่างบุคคล เช่น ความสนใจ ความสามารถ วิธีทางในการดำเนินชีวิต ความคิด ความประพฤติ การกระทำ กิริยาท่าทาง บุคลิกลักษณะส่วนตัว และความคิดเห็นที่แตกต่างกันไป (สุนทรินทร์ ธิโกไสย. 2522 : 125) ในกรณีนี้ คนที่ยกยอฆ่าตัวตาย คนใกล้ชิด นักวิชาการ และบุคลากรสื่อมวลชน จึงมีความคิดเห็นต่อสื่อมวลชนแต่ละประเภทแตกต่างกัน

เมื่อทดสอบเป็นรายคู่ พบว่า นักวิชาการมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อมวลชนแต่ละประเภทมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายโดยรวมทุกสื่อ สูงกว่าคนที่ยกยอฆ่าตัวตายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักวิชาการมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำเสนอของสื่อมวลชนแต่ละประเภทที่มีการรายงานเกี่ยวกับการฆ่าตัวตาย กล่าวคือ นักวิชาการมีความคิดเห็นว่า การนำเสนอของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันเกี่ยวกับการฆ่าตัวตายมีอิทธิพลปานกลาง (อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนว $\bar{X} = 3.19$, จิตแพทย์ $\bar{X} = 3.39$, นักจิตวิทยา $\bar{X} = 3.04$) นักวิชาการมีความคิดเห็นว่า การเสนอข่าวและละครในโทรทัศน์เกี่ยวกับการฆ่าตัวตายมีอิทธิพลปานกลาง (อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนว $\bar{X} = 3.07$, จิตแพทย์ $\bar{X} = 3.38$, นักจิตวิทยา $\bar{X} = 3.08$) นักวิชาการมีความคิดเห็นว่า การเสนอข่าวของวิทยุกระจายเสียงเกี่ยวกับการฆ่าตัวตายมีอิทธิพลปานกลาง (อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนว $\bar{X} = 2.83$, จิตแพทย์ $\bar{X} = 3.13$, นักจิตวิทยา $\bar{X} = 2.89$) นักวิชาการมีความคิดเห็นว่า การฉายภาพที่มีฉากฆ่าตัวตายในภาพยนตร์มีอิทธิพล

ปานกลาง (อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนว $\bar{X} = 2.98$, จิตแพทย์ $\bar{X} = 3.07$, นักจิตวิทยา $\bar{X} = 2.85$) ส่วนคนที่พยายามฆ่าตัวตายมีความคิดเห็นว่าการนำเสนอของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันเกี่ยวกับการฆ่าตัวตายมีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.33$) คนที่พยายามฆ่าตัวตายมีความคิดเห็นว่าการเสนอข่าวและละครในโทรทัศน์เกี่ยวกับการฆ่าตัวตายมีอิทธิพลปานกลาง ($\bar{X} = 2.56$) คนที่พยายามฆ่าตัวตายมีความคิดเห็นว่าการเสนอข่าวของวิทยุกระจายเสียงเกี่ยวกับการฆ่าตัวตายมีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.16$) คนที่พยายามฆ่าตัวตายมีความคิดเห็นว่าการฉายภาพที่มีฉากฆ่าตัวตายในภาพยนตร์มีอิทธิพลน้อย ($\bar{X} = 2.20$) นอกจากนี้ เมื่อทดสอบเป็นรายคู่ของสื่อแต่ละสื่อ พบว่า หนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน วิทยุกระจายเสียง และภาพยนตร์ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย ทั้งนี้อาจอธิบายได้ว่า นักวิชาการในการศึกษาครั้งนี้ประกอบด้วย อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนว จิตแพทย์ และนักจิตวิทยา ซึ่งเป็นบุคคลที่มีโอกาสให้คำปรึกษาและให้การบำบัดรักษากับบุคคลที่มีปัญหาทั่วไป ปัญหาทางด้านจิตใจ รวมทั้งคนที่พยายามฆ่าตัวตาย ซึ่งคนที่พยายามฆ่าตัวตายอาจได้ข้อมูลจากสื่อมวลชนในการแก้ปัญหา จึงทำให้นักวิชาการเข้าใจว่า สื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย

จากผลการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าการที่พยายามฆ่าตัวตายมีความคิดเห็นโดยรวมว่าสื่อมวลชนทุกสื่อมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย แต่มีอิทธิพลน้อย ทั้ง ๆ ที่มีความคิดเห็นต่อวิธีการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายในพาดหัวข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันว่ามีอิทธิพลปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าคนที่พยายามฆ่าตัวตายอาจมีองค์ประกอบแทรกซ้อนอื่น ๆ ที่ทำให้มีพฤติกรรมฆ่าตัวตายนอกเหนือจากอิทธิพลของสื่อมวลชนโดยตรง เช่น การเจ็บป่วยร้ายแรง มีโรคแทรกซ้อน เป็นโรคซึมเศร้า มีความเครียดเนื่องจากปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ การสูญเสียบุคคลอันเป็นที่รัก ปัญหาครอบครัว ปัญหาส่วนตัวและปัญหาอื่น ๆ ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่าสื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายในทางอ้อมไม่ใช่ทางตรง และกลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่มมีความคิดเห็นสอดคล้องตรงกันว่า อิทธิพลของสื่อโทรทัศน์ที่มีต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายว่า มีอิทธิพลปานกลาง ในขณะที่มีความคิดเห็นต่อสื่อหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน สื่อวิทยุกระจายเสียงและสื่อภาพยนตร์ แตกต่างกัน คือมีอิทธิพลปานกลางและมีอิทธิพลน้อย จึงพอสรุปได้ว่า สื่อโทรทัศน์มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายมากกว่าสื่ออื่น ๆ ทั้งนี้อาจอธิบายได้ว่า โทรทัศน์เป็นสื่อที่เห็นภาพและได้ยินเสียง อีกทั้งมีราคาถูก เนื่องจากการซื้อด้วยระบบเงินผ่อนและเสียดอกเบี้ยต่ำ และสามารถเข้าถึงผู้รับสารได้รวดเร็วและในเวลาเดียวกัน รวมทั้งเป็นสื่อที่ทำให้ผู้รับสารเข้าใจได้ถึงแม้ว่าผู้รับสารจะอ่านและเขียนหนังสือไม่ได้ ในขณะที่นักจิตวิทยามีความคิดเห็นต่อวิธีการนำเสนอของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันและสื่อโทรทัศน์ว่า มีอิทธิพลน้อยที่สุด และมีความคิดเห็นต่อวิธีการนำเสนอของสื่อวิทยุกระจายเสียงและสื่อภาพยนตร์ว่า มีอิทธิพลน้อย แต่มีความคิดเห็นต่ออิทธิพลของสื่อมวลชนทุกประเภทต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายว่า มีอิทธิพลปานกลาง ทั้งนี้อาจกล่าวได้ว่า นักจิตวิทยาเป็นนักวิชาการที่มีความรู้ระดับปริญญาตรีขึ้นไป และทำงานทางด้านจิตวิเคราะห์ จึงสนใจศึกษาพฤติกรรมฆ่าตัวตายอย่างมาก รวมทั้งสนใจและเปิดรับข่าวสารทุกประเภทที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมฆ่าตัวตายด้วย เช่น ข่าวสารที่ได้รับจากสื่อมวลชน ทำให้รับรู้ว่ามีสื่อมวลชนนำเสนอมีความน่าเชื่อถือ และมีอิทธิพลปานกลาง จึงมีการประเมินอิทธิพลของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายว่า มีอิทธิพลปานกลางด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม คนที่พยายามฆ่าตัวตายได้แสดงความคิดเห็นที่ไม่พอใจต่อการเสนอข่าวฆ่าตัวตายของวิทยุกระจายเสียง มากเป็นอันดับ 1 ไม่พอใจต่อการนำเสนอภาพยนตร์ที่มีฉากฆ่าตัวตาย เป็นอันดับ 2 ไม่พอใจต่อการนำเสนอละครโทรทัศน์ที่มีฉากฆ่าตัวตาย เป็นอันดับ 3 ไม่พอใจต่อการเสนอข่าวฆ่าตัวตายของโทรทัศน์ มากเป็นอันดับ 4 ไม่พอใจต่อการเสนอข่าว

ฆ่าตัวตายของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน เป็นอันดับสุดท้าย โดยได้ให้เหตุผลที่ทำให้ไม่พอใจต่อการนำเสนอของสื่อมวลชนแต่ละประเภทว่าเป็นตัวอย่างให้คนเลียนแบบ ไม่ชอบที่เสนอภาพและวิธีการฆ่าตัวตายอย่างชัดเจนเปิดเผยเป็นการกระตุ้นหรือยั่วยุอารมณ์แก่ผู้ดูหรือผู้อ่าน และไม่ชอบที่ไม่บอกวิธีการแก้ปัญหาที่ถูกต้อง

ข้อเสนอแนะ

จากผลของการศึกษาอิทธิพลของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. สื่อมวลชนควรหลีกเลี่ยงการเสนอข่าวฆ่าตัวตายที่โหดร้ายละเอียดชัดเจนเกินไป เช่นบอกชื่อยาพิษและบอกปริมาณของยาพิษที่ผู้ตายดื่มเข้าไป
2. สื่อมวลชนควรหลีกเลี่ยงการเสนอวิธีการหรือกรรมวิธี การใช้อาวุธ และขั้นตอนที่ใช้ฆ่าตัวตาย
3. สื่อมวลชนควรหลีกเลี่ยงการนำเสนอภาพศพ และภาพเหตุการณ์ของคนที่กำลังฆ่าตัวตาย
4. สื่อมวลชนควรเสนอข่าวตามความเป็นจริง โดยเสนอข่าวให้สั้นและได้ใจความ
5. สื่อมวลชนควรเสนอข่าวฆ่าตัวตายควบคู่กับการสัมภาษณ์จิตแพทย์ นักจิตวิทยา สมาชิกในครอบครัวของผู้ตาย และบุคคลที่พยายามฆ่าตัวตายแต่กลับใจได้ เพื่อศึกษาว่าบุคคลเหล่านั้นมีความคิดเห็นอย่างไร และการพยายามฆ่าตัวตายจะมีผลกระทบต่อครอบครัวและสังคมอย่างไร
6. สื่อมวลชนควรเสนอข่าวในลักษณะกระตุ้นสังคม ให้เห็นความสำคัญในการดูแลและส่งเสริมสุขภาพจิตของประชาชน รวมทั้งส่งเสริมสถาบันครอบครัว และสถาบันชุมชนให้เข้มแข็ง
7. ไม่ควรลงข่าวฆ่าตัวตายในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน
8. ในตอนท้ายของการเสนอข่าวฆ่าตัวตาย ควรมีความคิดเห็น บทความของจิตแพทย์หรือนักจิตวิทยา เพื่อให้ข้อมูลเชิงป้องกันปัญหา วิธีการแก้ปัญหา และบอกถึงหน่วยงานที่สามารถให้ความช่วยเหลือ บอกสถานที่พร้อมทั้งเบอร์โทรศัพท์ที่สามารถติดต่อขอความช่วยเหลือได้ การดูแลสุขภาพจิตของตนเองและครอบครัว
9. ควรมีบุคคลและหน่วยงานที่ทำหน้าที่ตรวจสอบเนื้อหาและภาพก่อนนำเสนอหรือแพร่ภาพข่าวละคร และภาพยนตร์แก่ประชาชน หน่วยงานดังกล่าว ได้แก่ กบว. หัวหน้าสถานีวิทยุกระจายเสียง หัวหน้าสถานีโทรทัศน์ และเจ้าของโรงภาพยนตร์
10. สื่อมวลชนที่เกี่ยวข้องทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน โทรทัศน์ วิทยุกระจายเสียง และภาพยนตร์ ควรมีวิจยารณญาณในการคัดเลือกหรือตัดทอนภาพฆ่าตัวตายหรือฉากรุนแรง
11. ในกรณีที่การนำเสนอของละครโทรทัศน์ และภาพยนตร์มีภาพฆ่าตัวตาย หรือมีฉากรุนแรงหวาดเสียว เด็กควรดูพร้อมกับผู้ปกครอง โดยที่ผู้ปกครองต้องอธิบายให้เด็กเข้าใจว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้นเป็นเรื่องที่สมมติขึ้นเพื่อความบันเทิงของผู้ชม ไม่ใช่เรื่องจริง และควรอธิบายต่อไปว่าเรื่องที่สมมตินั้นมีผลเสียอย่างไรกับตัวผู้กระทำและครอบครัวของเขา พร้อมทั้งให้คำแนะนำที่ดีแก่เด็กเพื่อเด็กจะได้ไม่เลียนแบบ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัย

1. ควรมีการทำวิจัยเรื่องการศึกษาอิทธิพลของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายของคนที่พยายามฆ่าตัวตายที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลของรัฐบาลและโรงพยาบาลของเอกชน โดยศึกษาแต่ละ

ภูมิภาค เพื่อเป็นแนวทางในการป้องกันหรือส่งเสริมการนำเสนอของสื่อมวลชน เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชน

2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบอิทธิพลของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายระหว่างคนที่พยายามฆ่าตัวตายที่เข้ารับการรักษารักษาในโรงพยาบาลของรัฐบาล กับคนที่พยายามฆ่าตัวตายที่เข้ารับการรักษารักษาในโรงพยาบาลของเอกชน เพื่อเป็นการกระตุ้นให้สังคมหรือองค์กรได้ตระหนักถึงบทบาท หน้าที่และความสำคัญของสื่อมวลชนที่มีต่อมนุษย์ในสังคม

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กาญจนา แก้วเทพ. สื่อสารมวลชน : ทฤษฎีและแนวทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ภาพพิมพ์, 2541.
- กิตติกร มีทรัพย์. " คลายกังวล, " ไทยโพสต์. 1 ธันวาคม 2541. หน้า 6.
- " กินยาฆ่าหญ้าหวั่นชาวดาวชั้นโพลเสตตาย, " บ้านเมือง. 30 กรกฎาคม 2542. หน้า 1.
- เกษม ศิริสัมพันธ์. รายงานการสัมมนาสื่อสารมวลชนเรื่องอิทธิพลและความรับผิดชอบของสื่อสารมวลชน. กองเผยแพร่การศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์กรมทหารสื่อสาร กองทัพบก, 2507.
- กฤษณา ชื่นจิตร. " ก้าวทันโรค แนวทางการให้ความช่วยเหลือผู้ที่พยายามฆ่าตัวตาย, " มิชชั่น. 32 (1) : 6 – 7 ; มกราคม – มีนาคม 2542.
- กร ทัพพะรังสี. " น.ร. หญิงยังไม่คิดฆ่าตัวตายหมู่ที่ม ร.พ. ศรีธัญญาหาเหตุ – ป้องกัน, " มติชนรายวัน. 5 ธันวาคม 2541. หน้า 21.
- คมเพชร ฉัตรศุภกุล. การแนะแนวเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2521.
- ควรพิจารณาในการนำเสนอข่าวการฆ่าตัวตายของสมาคมป้องกันการฆ่าตัวตายในประเทศสหรัฐอเมริกา. รายงานการสัมมนาเรื่องแนวทางการเสนอข่าวเชิงป้องกันการฆ่าตัวตาย. กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์วงศ์กมล. โปรดักชั่น จำกัด, 2541.
- " คลั่งใช้มีดคว้านท้องตัวตาย ฮาราคีรี, " ข่าวสด. 5 สิงหาคม 2542. หน้า 1.
- _____ . สยามรัฐ. 5 สิงหาคม 2542. หน้า 1.
- " ' ฆ่าตัวตาย ' พ้อง 2 ลูกน้อยสยอง ก่อนระเบิดหัวตัวเอง, " มติชนรายวัน. 30 กรกฎาคม 2542. หน้า 1.
- " ฆ่าตัวตายปีนังดู ศก. แยกปัญหาหลักหม้อชื้อยาเครียด, " ผู้จัดการรายวัน. 4 มกราคม 2542. หน้า 14.
- จินตนา ยศสุนทร และคณะ. รายงานการสัมมนาสื่อสารมวลชนเรื่องอิทธิพลและความรับผิดชอบของสื่อสารมวลชน. กองเผยแพร่การศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์กรมทหารสื่อสาร กองทัพบก, 2507.
- จิราภรณ์ ตั้งกิตติภรณ์. ปัญหาทางจิตเวชในผู้ป่วยพยายามฆ่าตัวตาย. วิทยานิพนธ์ วท.บ. สงขลา : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2533. ถ่ายเอกสาร.
- " แฉศ. วิศวะโอดตึก ชีวิตครอบครัวแย่, " ไทยรัฐ. 24 พฤศจิกายน 2541. หน้า 1, 10, 19.
- ชานี พงศาพิชณ์. พัฒนาเทคนิคศึกษา. 11(29) : 28; มกราคม – มีนาคม 2542.
- ชาลิต เลิศศักดิ์วิมาน. การรับรู้สารจากสื่อมวลชนที่มีผลต่อการกระทำความผิดทางอาญาของผู้ป่วยจิตเวช คดี โรงพยาบาลนิติจิตเวช. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2541. ถ่ายเอกสาร.
- " ชี 3 อาชีพ ฆ่าตัวตายมากที่สุด, " มติชนรายวัน. 7 กรกฎาคม 2542. หน้า 7.
- ดร. ธีรวัชร. เทคนิคการหาข่าวและการเขียนข่าวหนังสือพิมพ์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.
- " โดตตีถูกพายุ – นศ. สาวธรรมศาสตร์เสียใจสอบตกคอมพ์ พุ่งหลาวจากชั้น 11 “ เครียด ” กลัวไม่จบ, " เดลินิวส์. 1 ตุลาคม 2541. หน้า 1.
- " ตะลึงเมษฯ อันตราย พบมีคนฆ่าตัวตายมากที่สุด, " แนวหน้า. 14 กรกฎาคม 2542. หน้า 15.

- “เดือนระวีงอนบาลเล่นเกมฆ่าตัวตาย,” มติชนรายวัน. 21 พฤศจิกายน 2541. หน้า 1, 24.
- ตำรวจ, กรม. สถานภาพอาชญากรรมทั่วราชอาณาจักร ประจำปี 2537. กรุงเทพฯ : ศูนย์ข้อมูลข้อสนเทศ กรมตำรวจ, 2538.
- _____. สถานภาพอาชญากรรมทั่วราชอาณาจักร ประจำปี 2538. กรุงเทพฯ : ศูนย์ข้อมูลข้อสนเทศ กรมตำรวจ, 2539.
- _____. สถานภาพอาชญากรรมในประเทศไทย 2539. กรุงเทพฯ : ศูนย์ข้อมูลข้อสนเทศ กรมตำรวจ, 2540.
- ตำรวจแห่งชาติ, สำนักงาน. สถิติคดีอาญาในประเทศไทย 2540. กรุงเทพฯ : ศูนย์ข้อมูลข้อสนเทศ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, 2541.
- “ทางตันปัญญาชนอาจารย์มหิดลรักคุณแว่นคอ,” เดลินิวส์. 9 ธันวาคม 2541. หน้า 1.
- นางพญา ลิ้มสุวรรณ. “เครียดสะสมจนเป็นโรคซึมเศร้าต้นเหตุพฤติกรรมคนฆ่าตัวตาย,” เดลินิวส์. 13 ตุลาคม 2541. หน้า 23.
- นริศ เจนวริยะ. “ฆ่าตัวตายระบอบ,” ใกล้หมอ. 23(2) : 80; กุมภาพันธ์ 2542.
- นรีรา พรเดชวงศ์. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพยายามฆ่าตัวตายของผู้ป่วย โรงพยาบาลสังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2539. ถ่ายเอกสาร.
- นฤจร อิทธิจิระจรัส. แนวคิดทฤษฎีทางสังคมวิทยา : เอมิล เดอไคม์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2535.
- บาหยัน อิมสำราญ. อิทธิพลของสื่อมวลชนต่อการเรียนรู้เรื่องการดูแลสุขภาพของตนเอง : ศึกษากรณี นิตยสารหมอชาวบ้าน. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2539. ถ่ายเอกสาร.
- บุญเลิศ วงศ์พรหม. “อัตวิสัยบาปกรรม : ทศณะและการแก้ปัญหาตามแนวพุทธศาสตร์,” วารสารศรีปทุม. 2 (1) : 57 – 58; กรกฎาคม – ธันวาคม 2542.
- บุญเลิศ ศุภดิolk. “สื่อมวลชนพลังแฝงในการพัฒนาทางการเมืองที่ถูกลี้ม,” วารสารธรรมศาสตร์. 8 : 30 – 37; ตุลาคม – ธันวาคม 2521.
- บุญเหลือ เทพสุวรรณ, หม่อมหลวง. รายงานการสัมมนาสื่อสารมวลชนเรื่องอิทธิพลและความรับผิดชอบของสื่อสารมวลชน. กองเผยแพร่การศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์กรมทหารสื่อสาร กองทัพบก, 2507.
- เบญจพร ปัญญาียง. สมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย. 43 (1) : 56 – 66; มกราคม – มีนาคม 2541.
- ปวิพท์ กระแสนทร์. อิทธิพลของภาพยนตร์โทรทัศน์ต่อพฤติกรรมเด็กวัยรุ่น. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2507. ถ่ายเอกสาร.
- ประมะ สตะเวทิน. การสื่อสารมวลชน กระบวนการและทฤษฎี. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด ภาพพิมพ์, 2539.
- _____. หลักนิเทศศาสตร์. ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพฯ : หจก. รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์, 2526.
- ประภัสสร เตียว. “เครียด ลางบอกเหตุอนาคตเมือง,” ไทยรัฐ. 11 กรกฎาคม 2539. หน้า 5.
- ปริทรรศ ศิลปกิจ. Center for Disease Control, USA. Program for the prevention of suicide among adolescents and young adults. เชียงใหม่ : โรงพยาบาลสวนปรุง ม.ป.ป. เอกสาร.

- ปาริชาติ พุดน้อย. ความคิดเห็นของครูภาษาไทยเกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อมวลชนที่มีต่อการใช้ภาษาไทยของนักเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525. ถ่ายเอกสาร.
- ปิยะฉัตร เนนเลิศ. การศึกษาปัญหาทางสังคมของผู้พยายามกระทำอัตวินิบาตกรรม ศึกษาเฉพาะกรณีผู้มารับการรักษา ณ ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ โรงพยาบาลศิริราช. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2524. ถ่ายเอกสาร.
- "ปัจจัยเสี่ยงต่อการฆ่าตัวตายในเด็กเล็ก!", สยามรัฐรายวัน. 23 มิถุนายน 2542. หน้า 24.
- "ฝรั่งโคตรทรหดโดดตึกยังรอด," สยามรัฐรายวัน. 18 เมษายน 2542. หน้า 1.
- พระมหาตวัน สิริธรรมโม. "คลายกังวล," ไทยโพสต์. 1 ธันวาคม 2541. หน้า 6.
- พรทิพย์ ท่วมเจริญมย์. บทบาทของสื่อมวลชนเพื่อความบันเทิงต่อนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536. ถ่ายเอกสาร.
- พริษฐ์ เอี่ยมพงษ์ไพบูลย์. "คนฆ่าตัวตายไม่สบายอย่างที่คิด," เดลินิวส์. 15 พฤศจิกายน 2541. หน้า 7.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สำนักงานทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2540.
- ภาสิต จิตรภาษา. รายงานการสัมมนาเรื่องแนวทางการเสนอข่าวเชิงป้องกันการฆ่าตัวตาย. กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์วังศกมล โปรดักชั่น จำกัด, 2541.
- ภิมศักดิ์ บุญเจียร. ความพยายามฆ่าตัวตาย : กรณีศึกษาที่ จ.ชัยนาท. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2541. ถ่ายเอกสาร.
- มหาวิทยาลัย, ทบวง. รายงานประจำปี 2542. กรุงเทพฯ : ทบวงมหาวิทยาลัย, 2542
- มารุต สาโรวาท. "นักจิตวิทยาประกบ 5 นร. สาวชดยาพิษ," ข่าวสด. 6 ธันวาคม 2541. หน้า 15.
- ยงยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานต์. รายงานการสัมมนาเรื่องแนวทางการเสนอข่าวเชิงป้องกันการฆ่าตัวตาย. กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข : โรงพิมพ์วังศกมล โปรดักชั่น จำกัด, 2541.
- ยุบล ครุฑมงคล. รายงานการสัมมนาสื่อสารมวลชนเรื่องอิทธิพลและความรับผิดชอบของสื่อสารมวลชน. กองเผยแพร่การศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์กรมทหารสื่อสาร กองทัพบก, 2507.
- "ยूनฆ่า.... สูง ปีก่อน 33,000 ราย," บ้านเมือง. 5 กรกฎาคม 2542. หน้า 2.
- "ระบุ พ.ร.บ. การศึกษาช่วยแก้ปัญหาฆ่าตัวตาย 42 %," กรุงเทพธุรกิจ. 20 พฤศจิกายน 2541. หน้า กรุงเทพธุรกิจ / จุดประกายการศึกษา หน้า 5.
- ลักษโตะเย็น วุฒิศักดิ์. "บทเรียนสื่อจากนักศึกษาฆ่าตัวตาย," กรุงเทพธุรกิจ 12 ตุลาคม 2541. หน้า 12.
- วัลลภ ปิยะมโนธรรม. "นักจิตวิทยาประกบ 5 นร. สาวชดยาพิษ," ข่าวสด. 6 ธันวาคม 2541. หน้า 6.
- วินัย วิริยะกัจจา. "เผยคนไทยฆ่าตัวตาย 62 รายต่อเดือน สธ. เสริมทักษะการต่อรองให้ตำรวจ," กรุงเทพธุรกิจ. 7 มิถุนายน 2542. หน้า 3.
- วิรัช ลภีรัตนกุล. การประชาสัมพันธ์. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- วิลาส มณีวัต. รายงานการสัมมนาสื่อสารมวลชนเรื่องอิทธิพลและความรับผิดชอบของสื่อสารมวลชน. กองเผยแพร่การศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์กรมทหารสื่อสาร กองทัพบก, 2507.
- วีรพล กุลบุตร. การฆ่าตัวตาย แนวโน้ม / ทฤษฎี การป้องกันและแก้ไข. กองบังคับการวิชาการ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ, 2540.

- วีรพล ดวงสูง. รายงานการประชุมทางวิชาการเรื่องสื่อมวลชนกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต. กรุงเทพฯ :
ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2539.
- วีระ อรัญมงคล. หลักการประชาสัมพันธ์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สุดจิตออฟเซต, 2538.
- วัชรภรณ์ อภิวัชรางกูร. การศึกษารายการณีนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลสุราษฎร์ธานี จังหวัด
สุราษฎร์ธานี ที่มีแนวโน้มกระทำอัตวินิบาตกรรม. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2535. ถ่ายเอกสาร.
- วัชรีย์ อุจะรัตน์ รัชวัลย์ บุญโถม และ โนรี ใจหาญ. "พฤติกรรมการทำร้ายตนเองของผู้พยายามฆ่าตัวตาย
ที่มารับบริการในโรงพยาบาลของรัฐที่จังหวัดระยอง," วารสารสุขภาพจิตและจิตเวช. 1 (1) :
13 ; 2541.
- วัฒนา มงคลประสิทธิ์. อิทธิพลของสื่อมวลชนที่มีต่อการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนในระดับชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 7 ปีการศึกษา 2507. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2507. ถ่ายเอกสาร.
- "วัยรุ่นญี่ปุ่นฮิตฆ่าตัวตาย ตัวเลขพุ่งสูง," เดลินิวส์. 23 ธันวาคม 2541. หน้า 6.
- ศิริพรรณวดี รุ่งวุฒิจร. อิทธิพลของโฆษณาทางโทรทัศน์ที่มีต่อพฤติกรรมการใช้ผ้าอนามัยของกลุ่มนิสิต
นักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2541. ถ่ายเอกสาร.
- ศิริรังษี สุดโต. การศึกษาทัศนคติของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยเอกชนที่มีต่อภาพยนตร์ไทย.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยกรุงเทพ, 2540. ถ่ายเอกสาร.
- ศุภรัตน์ เอกอัครวิน. "สอนลูกให้เลือกรับสื่อ," ศูนย์สุขวิทยาจิต. 1 (ม.ค. – ธ.ค.) : 41 – 42 ; มกราคม –
ธันวาคม 2540.
- ศักรินทร์ ชนประชา. ความคิดเห็นของผู้จบหลักสูตรการฝึกอบรมวิชาชีพพระยะสันของศูนย์บริการการศึกษา
นอกโรงเรียนอำเภอ ในจังหวัดเชียงราย. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ, 2543. ถ่ายเอกสาร.
- สรุปแนวทางการเสนอข่าวเชิงป้องกันการฆ่าตัวตาย. รายงานการสัมมนาเรื่องแนวทางการเสนอข่าวเชิงป้องกัน
การฆ่าตัวตาย. กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์วังศักรม.ล.
โปรดักชั่น จำกัด, 2541.
- "สติปขาวสด ลาที่ปีสังคมวิฤต ปีแห่งการฆ่าตัวตาย," ข่าวสด. 28 ธันวาคม 2541. หน้า 10.
- "สติปหน้า 1 ศูนย์ป้องกันฆ่าตัวตายประเทศไทย...ยังไม่มี," ไทยรัฐ. 16 พฤศจิกายน 2541, หน้า 1, 5.
- "สข. วอนให้ทุกฝ่ายจริงจังในการดูแลปัญหาฆ่าตัวตาย," ข่าวสารกรมสุขภาพจิต. 5 (10) : 12. ; ตุลาคม
2541.
- สมชาย จักรพันธ์, หม่อมหลวง. สถานการณ์และแนวคิดพื้นฐานของปัญหาการฆ่าตัวตาย. กรมสุขภาพจิต
กระทรวงสาธารณสุข, 2541. (เอกสาร).
- _____. การฆ่าตัวตาย. กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข, ม.ป.ป. (เอกสาร).
- สมชาย จักรพันธ์, หม่อมหลวง, สุนันท์ จำรูญสวัสดิ์ และ พนมศรี เสาร์สาร. สถานการณ์การฆ่าตัวตาย
ในภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ (ระหว่าง 6 กรกฎาคม 2540 – 30 มิถุนายน 2541). กรุงเทพฯ :
กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข, 2541.

- สมพร เทพสิทธา. อิทธิพลของภาพยนตร์ต่อเยาวชน. การประชุมเรื่องอิทธิพลของภาพยนตร์ต่อเยาวชน
กรุงเทพฯ : กองเผยแพร่การศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2505.
- สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. "หน่วยที่ 6 - 10 การพัฒนาจริยธรรม : การปรับพฤติกรรม," ใน เอกสารชุดวิชา
วิชาจริยศึกษา (Moral Education). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2528.
- สมรักษ์ ณรงค์วิชัย. "นักจิตวิทยาประภ 5 นร. สาวชดยาพิษ," ข่าวสด. 6 ธันวาคม 2541. หน้า 15.
- สรใน รอดนิตย์. การวิเคราะห์ภาษาไทยของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย. ปริญญาโท ค.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2538. ถ่ายเอกสาร.
- สาธารณสุข, กระทรวง. "ควรพิจารณาในการนำเสนอข่าวการฆ่าตัวตายของสมาคมป้องกันการฆ่าตัวตายใน
ประเทศสหรัฐอเมริกา," รายงานการสัมมนาเรื่องแนวทางการเสนอข่าวเชิงป้องกันการฆ่าตัวตาย.
กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์วงศ์กมล โปรดักชั่น จำกัด, 2541.
- _____. รายงานการสัมมนาเรื่องแนวทางการเสนอข่าวเชิงป้องกันการฆ่าตัวตาย. กรมสุขภาพจิต
กระทรวงสาธารณสุข กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์วงศ์กมล โปรดักชั่น จำกัด, 2541.
- _____. รายชื่อจิตแพทย์ของประเทศไทย. กรุงเทพฯ : ศูนย์สารสนเทศ กรมสุขภาพจิต กระทรวง
สาธารณสุข, 2541.
- _____. สรุปสถิติและสถานการณ์การฆ่าตัวตายในภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ. กรุงเทพฯ : กองระบาค
กระทรวงสาธารณสุข, 2541.
- "สาวเอแบค โดดตึกอีก" จุดเดียวกับคนก่อน ออกหักแฟนหนุ่มรุ่นพี่," ไทยรัฐ. 24 พฤศจิกายน 2542.
หน้า 1.
- "สถิติคน. ฆ่าตัวพุ่ง รัก - เรียน หน้าหนาวยิ่งวิกฤต," ข่าวสด. 2 พฤศจิกายน 2542. หน้า 1,12.
- สุกัญญา ตีระวนิช และ นันทริกา คุ่มไพโรจน์. รายงานการวิจัยอิทธิพลของสื่อต่อเด็กในกรุงเทพมหานคร.
กรุงเทพฯ : ภาควิชาการหนังสือพิมพ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.
- สุดา อารังโชติ. การศึกษาอิทธิพลของสื่อมวลชนที่มีต่อการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษาใน
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2509. ถ่ายเอกสาร.
- สุนทรินทร์ ธนโกไสย. จิตวิทยาการแนะแนว. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยาการแนะแนว คณะครุศาสตร์
วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา, 2522.
- สุรพล วิรุฬห์รักษ์. รายงานการสัมมนาเรื่องแนวทางการเสนอข่าวเชิงป้องกันการฆ่าตัวตาย. กรมสุขภาพจิต
กระทรวงสาธารณสุข กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์วงศ์กมล โปรดักชั่น จำกัด, 2541.
- สุวัฒน์ ปัญจสกุลวงศ์. ผลกระทบของการเสนอข่าวสารด้านอาชญากรรมในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยต่อ
พฤติกรรมเบี่ยงเบน ของนักเรียนระดับอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2537. ถ่ายเอกสาร.
- เสริมสิน สมะลาภา. "เครียดสะสมจนเป็นโรคซึมเศร้า ต้นเหตุพฤติกรรมคนฆ่าตัวตาย," เดลินิวส์. 13
ตุลาคม 2541. หน้า 23.
- เสรี วงษ์มณฑา. หลักและทฤษฎีการสื่อสาร. เอกสารการสอนชุดวิชา หน่วยที่ 9 - 15. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2533.
- _____. รายงานการวิจัยอิทธิพลของความรุนแรงในโทรทัศน์ต่อเยาวชนไทย. กรุงเทพฯ : คณะวารสาร
ศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2533.

- “หนุ่ม – สาว รักอมตะชดยาพิษกอดคอตายริมน้ำ,” สยามรัฐรายวัน. 21 เมษายน 2542. หน้า 1.
- “5 ขั้นตอนช่วยคนคิดกระโดดตึกฆ่าตัวตาย,” มติชนรายวัน. 2 ธันวาคม 2541. หน้า 19.
- อดุล หุตางกูร. อิทธิพลของหนังสือพิมพ์ไทยรายวันที่มีต่อการศึกษาของนักเรียนเตรียมทหารตามความคิดเห็นของตนเอง. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529. ถ่ายเอกสาร.
- อดุลย์ ดันประยูร. ปัญหาสังคม. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พระไพธยา, 2526.
- อรอนงค์ อินทรวิจิตร. “จะป้องกันไม่ให้เด็ก ๆ คิดฆ่าตัวตายได้อย่างไร,” มติชนรายวัน. 16 กุมภาพันธ์ 2539. หน้า 21
- อิทธิพลของโทรทัศน์. กรุงเทพฯ : คณะนิสิตปริญญาโทเทคโนโลยีทางการศึกษาปี 2 ปีการศึกษา 2518 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2519.
- อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม. รายงานการสัมมนาเรื่องแนวทางการเสนอข่าวเชิงป้องกันการฆ่าตัวตาย. กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์วงศ์กมล โปรดักชั่น จำกัด, 2541.
- อุมาพร ตรังคสมบัติ. จิตบำบัดและการให้คำปรึกษารอบครัว. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : บริษัทเฟื่องฟ้าพรินติ้ง จำกัด, 2540.
- เอมอร ชินพัฒนพงศ์. การศึกษากระบวนทัศน์ของผู้อาวุโสที่พยายามกระทำอัตวินิบาตกรรมในกลุ่มอายุ 15 – 30 ปี. วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2530. ถ่ายเอกสาร.
- อัญชลี จารุสมบัติ. บทบาทของหนังสือพิมพ์ที่มีต่อการพัฒนาแนวความคิดใหม่ : ศึกษาเฉพาะกรณีการทำ
การท่าแห่งถูกต้องตามกฎหมาย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526. ถ่ายเอกสาร.
- อัมพร เบญจพลพิทักษ์. เอกสารสรุปการติดตามสอบสวนโรค กรณีนักเรียนกระโดดตึกฆ่าตัวตาย. กรุงเทพฯ : ศูนย์สุขวิทยาจิต กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข, 2543.
- “อีไม่ออก ฉีไม่ออก ก็โดดตึก “ฆ่าตัวตาย”, ” ไทยรัฐ. 7 ธันวาคม 2541. หน้า 1.

- Atkin, C.K. “Effects of Televised Alcohol Messages on Teenage Drinking,” British Journal of Addiction. 83,12 ; 1990.
- Hadley, Cantril. The Invasion from Mars. Princeton : Princeton University Press, 1940.
- McQuail, Dennis and Sven. Windahl, Communication Models. Seventh impression. London : Longman, 1990.
- Melvin, I. De Fleur. Theories of Mass Communication. New York : David McKay Company, 1970.
- Rokeach, S.J. Ball & Defleur, M. “A Dependency Model of Mass Media Effect,” Communication Research. 14 ; January 1976.
- Seibert, Fred S. Mass Media and Education. edited by Henry B Nelson. Chicago : University of Chicago Press.
- Thio, Alex. Deviant Behavior. 3 rd ed. New York : Harper & Row, 1986.
- Venkoba, Rao. “A Suicide in the Elderly : A Report From India,” Crisis. 12 (2) : 33 – 9 ; 1991.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

หนังสือขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

ที่ ทม 1012/ 1366

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

3 พฤษภาคม 2543

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน อธิบดีกรมสุขภาพจิต

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวศิริวรรณ วิเศษรวงศ์ นิติระดับปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาการ
แนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษา
อิทธิพลของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทศพร ประเสริฐสุข และ
อาจารย์ทัศนาก ทอภักดี เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิติมีความจำเป็นต้อง
เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตให้จิตแพทย์ จำนวน 20 คน และ นักจิตวิทยา จำนวน 20 คน
ตอบแบบสอบถามการศึกษาอิทธิพลของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย ในระหว่างเดือนพฤษภาคม-
มิถุนายน 2543

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวศิริวรรณ
วิเศษรวงศ์ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา
และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 258-4119, 664-1000 ต่อ 5644, 5664

โทรสาร. 258-4119

ที่ ทม 1012/ 1161

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

3 พฤษภาคม 2543

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการศูนย์สุขวิทยาจิต

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวศิริวรรณ วิเศษรวงศ์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาการ
แนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษา
อิทธิพลของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทศพร ประเสริฐสุข และ
อาจารย์ทัศนากองกักดี เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตให้จิตแพทย์ จำนวน 10 คน และ นักจิตวิทยา จำนวน 15 คน
ตอบแบบสอบถามการศึกษากิทธิพลของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย ในระหว่างเดือนพฤษภาคม-
มิถุนายน 2543

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวศิริวรรณ
วิเศษรวงศ์ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา
และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 258-4119, 664-1000 ต่อ 5644, 5664

โทรสาร. 258-4119

ที่ ทม 1012/ 1366

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

) พฤษภาคม 2543

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลศรีธัญญา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวศิริวรรณ วิเศษรวงศ์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาอิทธิพลของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทศพร ประเสริฐสุข และ อาจารย์ทัศนีย์ ทองภักดี เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตใช้สถานที่ และขอให้จิตแพทย์ จำนวน 15 คน และ นักจิตวิทยา จำนวน 15 คน ตอบแบบสอบถามการศึกษาอิทธิพลของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย และขอสัมภาษณ์คนที่พยายามฆ่าตัวตายที่มารับการรักษาในโรงพยาบาล จำนวน 20 คน ในระหว่างเดือน พฤษภาคม - มิถุนายน 2543

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวศิริวรรณ วิเศษรวงศ์ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 258-4119, 664-1000 ต่อ 5644, 5664

โทรสาร. 258-4119

ที่ ทม 1012/ 1466

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๓ พฤษภาคม 2543

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวศิริวรรณ วิเศษวรวงษ์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาการ
แนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปฏิญานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษา
อิทธิพลของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทศพร ประเสริฐสุข และ
อาจารย์ทัศนาก ทอภักดี เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปฏิญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตใช้สถานที่ และขอให้จิตแพทย์ จำนวน 15 คน และ นักจิต
วิทยา จำนวน 15 คน ตอบแบบสอบถามการศึกษาอิทธิพลของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย และ
ขอสัมภาษณ์คนที่พยายามฆ่าตัวตายที่มารับการรักษาในโรงพยาบาล จำนวน 20 คน ในระหว่างเดือน
พฤษภาคม - มิถุนายน 2543

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวศิริวรรณ
วิเศษวรวงษ์ ได้เก็บข้อมูลในการทำปฏิญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา
และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 258-4119, 664-1000 ต่อ 5644, 5664

โทรสาร. 258-4119

305

ที่ ทม 1012/ 1365

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

3 พฤษภาคม 2543

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลรามารินทร์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวศิริวรรณ วิเศษวรรณ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาการ
แนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษา
อิทธิพลของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทศพร ประเสริฐสุข และ
อาจารย์ทัศนาก้องภักดี เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตใช้สถานที่ และขอให้จิตแพทย์ จำนวน 15 คน และ นักจิต
วิทยา จำนวน 15 คน ตอบแบบสอบถามการศึกษาอิทธิพลของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย และ
ขอสัมภาษณ์คนที่พยายามฆ่าตัวตายที่มารับการรักษาในโรงพยาบาล จำนวน 20 คน ในระหว่างเดือน
พฤษภาคม - มิถุนายน 2543

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวศิริวรรณ
วิเศษวรรณ ได้เก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา
และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 258-4119, 664-1000 ต่อ 5644, 5664

โทรสาร. 258-4119

306

ที่ ทม 1012/ 1564

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๖ พฤษภาคม 2543

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลตำรวจ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวศิริวรรณ วิเศษวรวงษ์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาการ
แนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษา
อิทธิพลของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทศพร ประเสริฐสุข และ
อาจารย์ทัศนากองกักดี เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตใช้สถานที่ และขอให้จิตแพทย์ จำนวน 15 คน และ นักจิต
วิทยา จำนวน 15 คน ตอบแบบสอบถามการศึกษาอิทธิพลของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย และ
ขอสัมภาษณ์คนที่พยายามฆ่าตัวตายที่มารับการรักษาในโรงพยาบาล จำนวน 20 คน . ในระหว่างเดือน
พฤษภาคม - มิถุนายน 2543

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวศิริวรรณ
วิเศษวรวงษ์ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา
และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 258-4119, 664-1000 ต่อ 5644, 5664

โทรสาร. 258-4119

ที่ ทม 1012/ 1163

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๖ พฤษภาคม 2543

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานแพทย์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวศิริวรรณ วิเศษรวงศ์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาการ
แนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษา
อิทธิพลของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทศพร ประเสริฐสุข และ
อาจารย์ทัศนีย์ ทองภักดี เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตใช้สถานที่ และขอให้จิตแพทย์ จำนวน 15 คน และ นักจิต
วิทยา จำนวน 15 คน ตอบแบบสอบถามการศึกษาอิทธิพลของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย และ
ขอสัมภาษณ์คนที่พยายามฆ่าตัวตายที่มารับการรักษาในโรงพยาบาล จำนวน 20 คน ในระหว่างเดือน
พฤษภาคม - มิถุนายน 2543 (ณ โรงพยาบาลตากสิน)

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวศิริวรรณ
วิเศษรวงศ์ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา
และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 258-4119, 664-1000 ต่อ 5644, 5664

โทรสาร. 258-4119

ที่ ทม 1012/ ๐/4๔3

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

10 พฤษภาคม 2543

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน หัวหน้าแผนกแนะแนวและจัดหางาน มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวศิริวรรณ วิเศษรวงศ์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาอิทธิพลของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทศพร ประเสริฐสุข และ อาจารย์ทัศนหา ทองภักดี เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตให้อาจารย์แนะแนวหรือนักแนะแนว จำนวน 6 คน ตอบแบบสอบถามการศึกษอิทธิพลของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย ในระหว่างเดือนพฤษภาคม 2543

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวศิริวรรณ วิเศษรวงศ์ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร.258-4119, 664-1000 ต่อ 5644, 5664

โทรสาร. 258-4119

ที่ ทม 1012/01422

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

10 พฤษภาคม 2543

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน หัวหน้างานแนะแนวการศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวศิริวรรณ วิเศษรวงศ์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาอิทธิพลของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทศพร ประเสริฐสุข และ อาจารย์ทัศนาก ทองภักดี เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตให้อาจารย์แนะแนวหรือนักแนะแนว จำนวน 5 คน ตอบแบบสอบถามการศึกษาอิทธิพลของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย ในระหว่างเดือนพฤษภาคม 2543

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวศิริวรรณ วิเศษรวงศ์ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร.258-4119, 664-1000 ต่อ 5644, 5664

โทรสาร. 258-4119

ที่ ทม 1012/01540

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

18 พฤษภาคม 2543

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการศูนย์แนะแนว มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

เนื่องด้วย นางสาวศิริวรรณ วิเศษวรรณ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยา การแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาอิทธิพลของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทศพร ประเสริฐพร และ อาจารย์ทัศน ทองภักดี เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตให้อาจารย์แนะแนวหรือนักแนะแนว จำนวน 5 คน ตอบแบบสอบถามการศึกษาอิทธิพลของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย ในระหว่างเดือนพฤษภาคม 2543

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวศิริวรรณ วิเศษวรรณ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร.258-4119, 664-1000 ต่อ 5644, 5664

โทรสาร. 258-4119

312

ที่ ทม 1012/ จ 1563

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

16 พฤษภาคม 2543

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน หัวหน้ากองบรรณาธิการหนังสือพิมพ์เดลินิวส์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 40 ชุด

เนื่องด้วย นางสาวศิริวรรณ วิเศษรวงศ์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาการ
แนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษา
อิทธิพลของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทศพร ประเสริฐสุข และ
อาจารย์ทัศนากองกักดี เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความ
จำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตให้บรรณาธิการหนังสือพิมพ์ หัวหน้าข่าวอาชญากรรม
นักข่าวอาชญากรรม และช่างภาพข่าวอาชญากรรม ตอบแบบสอบถามการศึกษาอิทธิพลของสื่อมวลชน
ต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย ในระหว่างเดือนพฤษภาคม - มิถุนายน 2543

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวศิริวรรณ
วิเศษรวงศ์ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา
และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 258-4119, 664-1000 ต่อ 5644, 5664

313

ที่ ทม 1012/ 01659

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

19 พฤษภาคม 2543

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน หัวหน้าข่าวอาชญากรรมหนังสือพิมพ์มติชน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 14 ชุด

เนื่องด้วย นางสาวศิริวรรณ วิเศษวรวงศ์ นิติระดับปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาการ
แนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษา
อิทธิพลของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทศพร ประเสริฐสุข และ
อาจารย์ทัศนาก ทองภักดี เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ ในการนี้ นิติมีความ
จำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตให้บรรณาธิการหนังสือพิมพ์ หัวหน้าข่าวอาชญากรรม
นักข่าวอาชญากรรม และช่างภาพข่าวอาชญากรรม ตอบแบบสอบถามการศึกษาอิทธิพลของสื่อมวลชน
ต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย ในระหว่างเดือนพฤษภาคม - มิถุนายน 2543

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวศิริวรรณ
วิเศษวรวงศ์ ได้เก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา
และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 258-4119, 664-1000 ต่อ 5644, 5664

ที่ ทม 1012/ 01558

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

18 พฤษภาคม 2543

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน หัวหน้ากองบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 14 ชุด

เนื่องด้วย นางสาวศิริวรรณ วิเศษวรวงศ์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาการ
แนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษา
อิทธิพลของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทศพร ประเสริฐสุข และ
อาจารย์ทัศน ทองภักดี เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความ
จำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตให้บรรณาธิการหนังสือพิมพ์ หัวหน้าข่าวอาชญากรรม
นักข่าวอาชญากรรม และช่างภาพข่าวอาชญากรรม ตอบแบบสอบถามการศึกษาอิทธิพลของสื่อมวลชน
ต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย ในระหว่างเดือนพฤษภาคม - มิถุนายน 2543

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวศิริวรรณ
วิเศษวรวงศ์ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา
และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 258-4119, 664-1000 ต่อ 5644, 5664

315

ที่ ทม 1012/ 1340

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๖ พฤษภาคม 2543

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน หัวหน้ากองบรรณาธิการฝ่ายข่าว สถานีโทรทัศน์ช่อง 3

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวศิริวรรณ วิเศษรวงศ์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาการ
แนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษา
อิทธิพลของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทศพร ประเสริฐสุข และ
อาจารย์ทัศนีย์ ทองภักดี เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตให้บรรณาธิการข่าวอาชญากรรม จำนวน 1 คน หัวหน้าข่าว
อาชญากรรม จำนวน 1 คน นักข่าวอาชญากรรม จำนวน 10 คน ช่างภาพข่าวอาชญากรรม จำนวน
10 คน และ ผู้รายงานข่าวออกอากาศทางโทรทัศน์ช่อง 3 จำนวน 10 คน ตอบแบบสอบถามการศึกษา
อิทธิพลของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย ในระหว่างเดือนพฤษภาคม - มิถุนายน 2543

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวศิริวรรณ
วิเศษรวงศ์ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา
และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 258-4119, 664-1000 ต่อ 5644, 5664

โทรสาร. 258-4119

316

ที่ ทม 1012/ 1364

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๖ พฤษภาคม 2543

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน บรรณาธิการบริหาร สถานีโทรทัศน์ไอทีวี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวศิริวรรณ วิเศษวรวงค์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาการ
แนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษา
อิทธิพลของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทศพร ประเสริฐสุข และ
อาจารย์ทัศนาก ทองภักดี เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตให้บรรณาธิการข่าวอาชญากรรม จำนวน 1 คน หัวหน้าข่าว
อาชญากรรม จำนวน 1 คน นักข่าวอาชญากรรม จำนวน 10 คน ช่างภาพข่าวอาชญากรรม จำนวน
10 คน และ ผู้รายงานข่าวออกอากาศทางโทรทัศน์ไอทีวี จำนวน 10 คน ตอบแบบสอบถามการศึกษา
อิทธิพลของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย ในระหว่างเดือนพฤษภาคม - มิถุนายน 2543

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวศิริวรรณ
วิเศษวรวงค์ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา
และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 258-4119, 664-1000 ต่อ 5644, 5664

โทรสาร. 258-4119

ที่ ทม 1012/ ป15๒5

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๑๘ พฤษภาคม 2543

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน หัวหน้าฝ่ายผลิตละครโทรทัศน์ช่อง 3

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 64 ชุด

เนื่องด้วย นางสาวศิริวรรณ วิเศษรวงศ์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาการ
แนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษา
อิทธิพลของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทศพร ประเสริฐสุข และ
อาจารย์ทัศนีย์ ทองภักดี เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตมีความ
จำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตให้ผู้อำนวยการสร้างละครโทรทัศน์ ผู้สร้างละคร
โทรทัศน์ ผู้กำกับละครโทรทัศน์ และดาราละครโทรทัศน์ ตอบแบบสอบถามการศึกษาอิทธิพลของ
สื่อมวลชนต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย ในระหว่างเดือนพฤษภาคม - มิถุนายน 2543

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวศิริวรรณ
วิเศษรวงศ์ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา
และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 258-4119, 664-1000 ต่อ 5644, 5664

318

ที่ ทม 1012/ 0155 6

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

18 พฤษภาคม 2543

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน หัวหน้ากองบรรณาธิการฝ่ายข่าว สถานีโทรทัศน์ช่อง 7

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 14 ชุด

เนื่องด้วย นางสาวศิริวรรณ วิเศษรวงศ์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาการ
แนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษา
อิทธิพลของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทศพร ประเสริฐสุข และ
อาจารย์ทัศนาก ทองภักดี เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตมีความ
จำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตให้บรรณาธิการข่าวอาชญากรรม หัวหน้าข่าว
อาชญากรรม นักข่าวอาชญากรรม และผู้รายงานข่าวออกอากาศทางโทรทัศน์ช่อง 7 ตอบแบบสอบถาม
การศึกษาอิทธิพลของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย ในระหว่างเดือนพฤษภาคม - มิถุนายน 2543

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวศิริวรรณ
วิเศษรวงศ์ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา
และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 258-4119, 664-1000 ต่อ 5644, 5664

ที่ ทม 1012/ 01560

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

18 พฤษภาคม 2543

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสถานีวิจัยกองพลที่ 1 รักษาพระองค์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 14 ชุด

เนื่องด้วย นางสาวศิริวรรณ วิเศษวรวงษ์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาการ
แนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษา
อิทธิพลของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทศพร ประเสริฐสุข และ
อาจารย์ทัศนาก้องภักดี เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตมีความ
จำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตให้ท่าน หัวหน้าสถานีวิจัย ผู้อำนวยการประเภทชาว
ชาวบ้าน และนักจัดรายการเพลง (ดีเจ) ตอบแบบสอบถามการศึกษาอิทธิพลของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรม
ฆ่าตัวตาย ในระหว่างเดือนพฤษภาคม - มิถุนายน 2543

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวศิริวรรณ
วิเศษวรวงษ์ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา
และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 258-4119, 664-1000 ต่อ 5644, 5664

ที่ ทม 1012/ 04561

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

18 พฤษภาคม 2543

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสถานีวิทย์ ชส.ทบ.

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 14 ชุด

เนื่องด้วย นางสาวศิริวรรณ วิเศษรวงศ์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาการ
แนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญาานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษา
อิทธิพลของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทศพร ประเสริฐสุข และ
อาจารย์ทัศนาก ทองภักดี เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญาานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความ
จำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตให้ท่าน หัวหน้าสถานีวิทย์ ผู้อำนวยการประเภทข่าว
ชาวบ้าน และนักจัดรายการเพลง (ดีเจ) ตอบแบบสอบถามการศึกษาอิทธิพลของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรม
ฆ่าตัวตาย ในระหว่างเดือนพฤษภาคม - มิถุนายน 2543

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวศิริวรรณ
วิเศษรวงศ์ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญาานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา
และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 258-4119, 664-1000 ต่อ 5644, 5664

321

ที่ ทม 1012/ 01661

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

18 พฤษภาคม 2543

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการกองเกษตรสัมพันธ์ สถานีวิทยุเพื่อการเกษตร

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 14 ชุด

เนื่องด้วย นางสาวศิริวรรณ วิเศษวรวงค์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาการ
แนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษา
อิทธิพลของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทศพร ประเสริฐสุข และ
อาจารย์ทัศนาก ทองภักดี เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความ
จำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตให้ท่าน หัวหน้าสถานีวิทยุ ผู้อำนวยการเขตข่าว
ชาวบ้าน และนักจัดรายการเพลง (ดีเจ) ตอบแบบสอบถามการศึกษาอิทธิพลของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรม
ฆ่าตัวตาย ในระหว่างเดือนพฤษภาคม - มิถุนายน 2543

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวศิริวรรณ
วิเศษวรวงค์ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา
และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 258-4119, 664-1000 ต่อ 5644, 5664

322

ที่ ทม 1012/ 01555

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

16 พฤษภาคม 2543

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน กรรมการผู้จัดการบริษัท แกรมมี ภาพยนตร์ จำกัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 14 ชุด

เนื่องด้วย นางสาวศิริวรรณ วิเศษวรรณ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาการ
แนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษา
อิทธิพลของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทศพร ประเสริฐสุข และ
อาจารย์ทัศนาก ทอภักดี เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตมีความ
จำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตให้ผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ไทย ผู้สร้างภาพยนตร์
ไทย ผู้กำกับภาพยนตร์ไทย และดาราภาพยนตร์ไทย ตอบแบบสอบถามการศึกษานิพนธ์ของสื่อมวลชน
ต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย ในระหว่างเดือนพฤษภาคม - มิถุนายน 2543

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวศิริวรรณ
วิเศษวรรณ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา
และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 258-4119, 664-1000 ต่อ 5644, 5664

323

ที่ ทม 1012/ 91564

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

18 พฤษภาคม 2543

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน กรรมการผู้จัดการ บริษัท บีอีซี เทโร จำกัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 14 ชุด

เนื่องด้วย นางสาวศิริวรรณ วิเศษรวงศ์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาการ
แนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษา
อิทธิพลของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทศพร ประเสริฐสุข และ
อาจารย์ทัศนาก ทองภักดี เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความ
จำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตให้ผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ไทย ผู้สร้างภาพยนตร์
ไทย ผู้กำกับภาพยนตร์ไทย และดาราภาพยนตร์ไทย ตอบแบบสอบถามการศึกษาอิทธิพลของสื่อมวลชน
ต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย ในระหว่างเดือนพฤษภาคม - มิถุนายน 2543

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวศิริวรรณ
วิเศษรวงศ์ ได้เก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา
และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เลื่อมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 258-4119, 664-1000 ต่อ 5644, 5664

ที่ ทม 1012/ 0155 4

324

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

18 พฤษภาคม 2543

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน กรรมการผู้จัดการ บริษัท โคลิเทียมฟิล์ม จำกัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 40 ชุด

เนื่องด้วย นางสาวศิริวรรณ วิเศษรวงศ์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาการ
แนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษา
อิทธิพลของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทศพร ประเสริฐสุข และ
อาจารย์ทัศนีย์ ทองภักดี เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความ
จำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตให้ผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ไทย ผู้สร้างภาพยนตร์
ไทย ผู้กำกับภาพยนตร์ไทย และดาราภาพยนตร์ไทยตอบแบบสอบถามการศึกษอิทธิพลของสื่อมวลชน
ต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย ในระหว่างเดือนพฤษภาคม - มิถุนายน 2543

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวศิริวรรณ
วิเศษรวงศ์ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา
และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 258-4119, 664-1000 ต่อ 5644, 5664

ภาคผนวก ข.

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

แบบสอบถาม

เรื่อง

การศึกษาอิทธิพลของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบความคิดเห็น หรือความรู้สึกของท่านเกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย ฉะนั้น ดิฉันจึงขอความกรุณาให้ท่านตอบให้ตรงกับความคิดเห็นของท่านให้มากที่สุด คำตอบของท่านจึงไม่มีถูกหรือผิด ซึ่งคำตอบทุกข้อของท่านจะเป็นประโยชน์ในการศึกษาวิจัยเท่านั้น (กรุณาตอบทุกข้อด้วยตนเอง)

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

คำแนะนำในการตอบ โปรดกาเครื่องหมาย ☒ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความที่เป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่านหรือเติมข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริง (กรุณาตอบทุกข้อเพื่อความสมบูรณ์ของงานวิจัย)

1. เพศ 1) ☐ ชาย 2) ☐ หญิง
2. อายุ..... ปี
3. สถานภาพสมรส
 - 1) ☐ โสด 2) ☐ สมรส 3) ☐ หม้าย 4) ☐ หย่าร้าง
 - 5) ☐ แยกกันอยู่ 6) ☐ อื่น ๆ ระบุ.....
4. ระดับการศึกษา
 - 1) ☐ ประถมศึกษาปีที่ 1 - 7
 - 2) ☐ มัธยมศึกษาปีที่ 1 - 6
 - 3) ☐ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
 - 4) ☐ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส. / ปวท.) หรือเทียบเท่าอนุปริญญา
 - 5) ☐ ปริญญาตรี
 - 6) ☐ ปริญญาโท
 - 7) ☐ ปริญญาเอก
 - 8) ☐ อื่น ๆ ระบุ.....
5. อาชีพ / สาขาอาชีพ
 - 1) ☐ จิตแพทย์ 2) ☐ นักจิตวิทยา
 - 3) ☐ นักแนะแนวหรืออาจารย์แนะแนว
 - 4) ☐ หนังสือพิมพ์ ระบุตำแหน่ง.....
 - 5) ☐ วิทู ระบุตำแหน่ง.....

- 6) ☐ โทรทัศน์ ระบุตำแหน่ง.....
- 7) ☐ ภาพยนตร์ ระบุตำแหน่ง.....
- 8) ☐ ค้าขาย
- 9) ☐ อาจารย์
- 10) ☐ รับจ้าง
- 11) ☐ ทำนาและทำไร่
- 12) ☐ อื่น ๆ ระบุ.....

6. รายได้ประมาณ.....บาทต่อเดือน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการเปิดรับประเภทของสื่อมวลชน

คำแนะนำในการตอบ โปรดกาเครื่องหมาย ☒ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความที่เป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่านหรือ
เติมข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริง
(กรุณาตอบทุกข้อเพื่อความสมบูรณ์ของงานวิจัย)

- ท่านดูโทรทัศน์จำนวนกี่ครั้งต่อสัปดาห์
 - ☐ ดูทุกวัน
 - ☐ ดู 3 - 4 ครั้ง
 - ☐ 1 - 2 ครั้ง
 - ☐ ไม่ดูเลย
 - ☐ อื่น ๆ ระบุ.....
- ท่านดูโทรทัศน์ในแต่ละครั้งนานเท่าไร
 - ☐ ดูไม่เกิน 30 นาที
 - ☐ ดู 30 นาที ถึง 1 ชั่วโมง
 - ☐ ดู 1 - 2 ชั่วโมง
 - ☐ ดู 2 - 3 ชั่วโมง
 - ☐ ดูมากกว่า 3 ชั่วโมง
 - ☐ อื่น ๆ ระบุ.....
- ช่วงเวลาที่ท่านดูโทรทัศน์เป็นประจำคือ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ☐ 06.00 - 08.00 น.
 - ☐ 08.00 - 10.00 น.
 - ☐ 10.00 - 12.00 น.
 - ☐ 12.00 - 15.00 น.
 - ☐ 15.00 - 18.00 น.
 - ☐ 18.00 - 21.00 น.
 - ☐ 21.00 - 24.00 น.
- ท่านสนใจข่าวในโทรทัศน์เกี่ยวกับการฆ่าตัวตายบ่อยครั้งเพียงใด
 - ☐ ดูทุกครั้งที่มีการรายงานข่าวฆ่าตัวตาย
 - ☐ ดูเป็นบางครั้ง
 - ☐ ไม่ดูเลย
 - ☐ อื่น ๆ ระบุ.....
- ท่านฟังวิทยุกระจายเสียงจำนวนกี่ครั้งต่อสัปดาห์
 - ☐ ฟังทุกวัน
 - ☐ ฟัง 3 - 4 ครั้ง
 - ☐ ฟัง 1 - 2 ครั้ง
 - ☐ ไม่ฟังเลย
 - ☐ อื่น ๆ ระบุ.....
- ท่านฟังวิทยุในแต่ละครั้ง นานเท่าไร
 - ☐ ฟังไม่เกิน 30 นาที
 - ☐ ฟัง 30 นาที ถึง 1 ชั่วโมง
 - ☐ ฟัง 1 - 2 ชั่วโมง
 - ☐ ฟัง 2 - 3 ชั่วโมง
 - ☐ ฟังมากกว่า 3 ชั่วโมง
 - ☐ อื่น ๆ ระบุ.....

7. ช่วงเวลาที่ท่านฟังวิทยุเป็นประจำคือ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- 1) ☐ 05.00 – 08.00 น. 2) ☐ 08.00 – 11.00 น. 3) ☐ 11.00 – 14.00 น.
 4) ☐ 14.00 – 17.00 น. 5) ☐ 17.00 – 20.00 น. 6) ☐ 20.00 – 24.00 น.
8. ท่านสนใจฟังข่าวในวิทยุกระจายเสียงเกี่ยวกับการฆ่าตัวตายบ่อยครั้งเพียงใด
- 1) ☐ ฟังทุกครั้งที่มีการรายงานข่าวฆ่าตัวตาย 2) ☐ ฟังเป็นบางครั้ง
 3) ☐ ไม่ฟังเลย 4) ☐ อื่น ๆ ระบุ.....
9. ท่านอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันกี่ครั้งต่อสัปดาห์
- 1) ☐ อ่านทุกวัน 2) ☐ อ่าน 3 – 4 ครั้ง 3) ☐ อ่าน 1 – 2 ครั้ง
 4) ☐ ไม่อ่านเลย 5) ☐ อื่น ๆ ระบุ.....
10. ท่านอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันในแต่ละครั้ง นานเท่าไร
- 1) ☐ 1 – 15 นาที 2) ☐ 16 – 30 นาที 3) ☐ 31 – 45 นาที
 4) ☐ 45 – 60 นาที 5) ☐ อื่น ๆ ระบุ.....
11. ท่านสนใจอ่านข่าวในหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันเกี่ยวกับการฆ่าตัวตายบ่อยครั้งเพียงใด
- 1) ☐ อ่านทุกวันที่มีการลงข่าวฆ่าตัวตาย 2) ☐ อ่านเป็นครั้งคราว
 3) ☐ ไม่อ่านเลย 4) ☐ อื่น ๆ ระบุ.....
12. ท่านดูภาพยนตร์กี่ครั้งภายใน 1 เดือน
- 1) ☐ ดู 3 – 4 ครั้ง 2) ☐ ดู 2 ครั้ง 3) ☐ ดู 1 ครั้ง
 4) ☐ ไม่ดูเลย 5) ☐ อื่น ๆ ระบุ.....
13. ท่านสนใจดูภาพยนตร์ที่โนบมมีการฆ่าตัวตายบ่อยครั้งเพียงใด
- 1) ☐ ดูทุกฉากที่มีการฆ่าตัวตาย 2) ☐ ดูเป็นบางครั้ง
 3) ☐ ไม่ดูเลย 4) ☐ อื่น ๆ ระบุ.....

คำแนะนำในการตอบ ตั้งแต่ข้อ 14 – 27 โปรดเขียนหมายเลข 1 – 5 ลงในช่อง... ที่อยู่หน้าข้อความ เพื่อเรียงลำดับความชอบจากมากที่สุดไปจนถึงน้อยที่สุดดังนี้

1	หมายถึง	ชอบมากที่สุด
2	หมายถึง	ชอบมาก
3	หมายถึง	ชอบปานกลาง
4	หมายถึง	ชอบน้อย
5	หมายถึง	ชอบน้อยที่สุด

14. ท่านชอบดูรายการโทรทัศน์ช่องใดมากที่สุดไปจนถึงน้อยที่สุด (เรียงลำดับ 1 – 5)

- ช่อง 3 ช่อง 5 ช่อง 7 ช่อง 9
 ช่อง 11 ITV อื่น ๆ ระบุ.....

15. ท่านชอบดูรายการโทรทัศน์ใดมากที่สุดไปจนถึงน้อยที่สุด (เรียงลำดับ 1 – 5)
รายการข่าว	รายการละครโทรทัศน์	รายการสารคดี
รายการมวย	รายการเกมโชว์	รายการแม่บ้าน
รายการอื่น ๆ ระบุ.....		
16. ท่านชอบดูข่าวในโทรทัศน์ประเภทใดมากที่สุดไปจนถึงน้อยที่สุด (เรียงลำดับ 1 – 5)
ข่าวอาชญากรรม	ข่าวเศรษฐกิจ	ข่าวการเมือง
ข่าววงการบันเทิง	ข่าวกีฬา	ข่าวต่างประเทศ
ข่าวประเภทอื่น ๆ ระบุ.....		
17. ท่านชอบดูละครโทรทัศน์ประเภทใดมากที่สุดไปจนถึงน้อยที่สุด (เรียงลำดับ 1 – 5)
ฆาตกรรม	ใช้กำลังรุนแรงในการต่อสู้กัน	ตลก
โจรกรรม	รักโรแมนติก	ชีวิต
สงคราม	อื่น ๆ ระบุ.....	
18. ท่านชอบฟังรายการวิทยุกระจายเสียงสถานีใดมากที่สุดไปจนถึงน้อยที่สุด (เรียงลำดับ 1 – 5)
สถานีวิทยุกองพลที่ 1 รักษาพระองค์	สถานีวิทยุเพื่อการเกษตร
สถานีวิทยุทหารอากาศ	สถานีวิทยุจุฬา
สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย	สถานีวิทยุ จส. 100
สถานีวิทยุ อ.ส.ม.ท.	สถานีวิทยุอื่น ๆ ระบุ.....
19. ท่านชอบฟังรายการวิทยุกระจายเสียงรายการใดมากที่สุดไปจนถึงน้อยที่สุด (เรียงลำดับ 1 – 5)
รายการเพลงลูกทุ่ง	รายการธรรม
รายการข่าว	รายการละครวิทยุ (นิยาย)
รายการมวย	รายการเพลงหมอลำ
รายการเกี่ยวกับการศึกษาทางไกล	รายการอื่น ๆ ระบุ.....
20. ท่านชอบฟังรายการข่าวในวิทยุกระจายเสียงประเภทใดมากที่สุดไปจนถึงน้อยที่สุด (เรียงลำดับ 1 – 5)
ข่าวการเมือง	ข่าวเกษตรกรรม	ข่าวอาชญากรรม
ข่าวกีฬา	ข่าวเศรษฐกิจ	ข่าวบันเทิง
ข่าวอื่น ๆ ระบุ.....		
21. ท่านชอบอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันฉบับใดจากมากที่สุดไปถึงน้อยที่สุด (เรียงลำดับ 1 – 5)
ไทยรัฐ	เดลินิวส์	มติชนรายวัน
ข่าวสด	บ้านเมือง	สยามรัฐ
พิมพ์ไทย	อื่น ๆ ระบุ.....	
22. ท่านชอบอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันหน้าใดมากที่สุดไปจนถึงน้อยที่สุด (เรียงลำดับ 1 – 5)
หน้าหนึ่ง	หน้าบันเทิง	หน้าข่าวต่างประเทศ
หน้าข่าวกีฬา	หน้าข่าวอาชญากรรม	หน้าข่าวการเมือง
หน้าข่าวสังคม	หน้าข่าวเศรษฐกิจ	หน้าการศึกษา
หน้าข่าวเกษตร	หน้าอื่น ๆ ระบุ.....	

23. ท่านชอบอ่านข่าวในหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันประเภทใดมากที่สุดไปจนถึงน้อยที่สุด (เรียงลำดับ 1 – 5)
ข่าวอาชญากรรม	ข่าวการเมือง	ข่าวเศรษฐกิจและการค้า
ข่าวกีฬา	ข่าววงการบันเทิง	ข่าวอื่น ๆ ระบุ.....
24. ท่านชอบดูภาพยนตร์ของประเทศใดจากมากที่สุดไปจนถึงน้อยที่สุด (เรียงลำดับ 1 – 5)
ไทย	จีน	ฝรั่งเศส
ญี่ปุ่น	อินเดีย	อื่น ๆ ระบุ.....
25. ท่านชอบดูภาพยนตร์ประเภทใดมากที่สุดไปจนถึงน้อยที่สุด (เรียงลำดับ 1 – 5)
ฆาตกรรม	ใช้กำลังรุนแรงในการต่อสู้กัน	ชีวิต
โจรกรรม	รักโรแมนติก	ดลก
สงคราม	อื่น ๆ ระบุ.....	
26. ท่านชอบเปิดรับสื่อประเภทใดมากที่สุดไปจนถึงชอบน้อยที่สุด (เรียงลำดับ 1 – 5)
โทรทัศน์	วิทยุกระจายเสียง	หนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน
ภาพยนตร์	วีดีโอ	อื่น ๆ ระบุ.....
27. ท่านคิดว่าสื่อที่เสนอการฆ่าตัวตายได้อย่างละเอียดและทำให้ท่านเข้าใจเนื้อหาได้มากที่สุดไปจนถึงน้อยที่สุด (เรียงลำดับ 1 – 5)
หนังสือพิมพ์	วิทยุกระจายเสียง	โทรทัศน์
ภาพยนตร์	วีดีโอ	อื่น ๆ ระบุ.....

ตอนที่ 3 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการนำเสนอของสื่อมวลชน

คำแนะนำในการตอบ โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องตารางที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดดังนี้

เห็นด้วยมากที่สุด	มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน
เห็นด้วยมาก	มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน
เห็นด้วยปานกลาง	มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน
เห็นด้วยน้อย	มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน
เห็นด้วยน้อยที่สุด	มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

ข้อความ	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
ก. วิธีการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายในพาดหัวข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน					
1. การเสนอข่าวฆ่าตัวตายในพาดหัวข่าวหน้าหนึ่งโดยใช้อักษรขนาดใหญ่					
2. การเสนอข่าวฆ่าตัวตายให้เป็นข่าวครึกโครมโดยใช้เนื้อที่ในการลงข่าวมากกว่าข่าวอื่น ๆ ในหน้าหนึ่งเพื่อให้เป็นข่าวใหญ่					
3. การเสนอเนื้อหาข่าวฆ่าตัวตายอย่างต่อเนื่องติดต่อกันมากกว่า 1 วัน ซึ่งอาจจะเป็นข่าวของคนที่ฆ่าตัวตายรายเดียวกัน หรือคนละรายก็ได้					
4. การเสนอข่าวโดยเน้นผลบวกของการฆ่าตัวตายว่ามีส่วนทำให้เกิดผลดี เช่น “ ลูกฆ่าตัวตายทำให้พ่อแม่กลับมาคืนดีกัน ”					
5. การเสนอภาพคนฆ่าตัวตายรายเดียวกันหรือคนละรายก็ได้ในหน้าหนังสือพิมพ์ติดต่อกันมากกว่า 1 วัน					
6. การเสนอรายละเอียดของเนื้อหาข่าวฆ่าตัวตายเกี่ยวกับวิธีการที่ใช้ในการฆ่าตัวตายอย่างชัดเจน เช่น บอกชื่อยาและปริมาณยาที่กิน					
7. การเสนอภาพข่าวฆ่าตัวตายเพื่อให้เห็นภาพพร้อมเนื้อหาข่าวที่อธิบายวิธีการฆ่าตัวตายอย่างชัดเจน					
8. รีบสรุปสาเหตุการฆ่าตัวตายอย่างง่าย จากการสอบถามความเห็นของคนใกล้ชิด หรือหลักฐานรอบตัวผู้ฆ่าตัวตาย เช่น จดหมายลาตาย เครื่องดื่ม ยา					
9. เขียนพาดหัวข่าวและเนื้อหาข่าวโดยใช้ภาษารุนแรงและไม่เหมาะสม เช่น “ แพ้ชั้นนรกนศ. ฆ่าตัวตายล่าสุดอีก 2 ศพ หนุ่มวิศวะพายรัก – ดิ่งลงบ่อน้ำมหาลัย ” ซึ่งทำให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจผิดและอาจส่งผลต่อการฆ่าตัวตายในอนาคต					

ข้อความ	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด
ก. วิธีการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายในพาดหัวข่าว หน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน					
10. การเสนอข่าวในลักษณะใช้ข้อความสรรเสริญ เยินยอ ยกย่อง คนที่ฆ่าตัวตายว่าเป็นผู้กล้า เช่น “สาวใจเด็ด ใช้ปืนจ่อขมับปลิดชีพตัวเอง “					

ข้อความ	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด
ข. วิธีการนำเสนอข่าวและละครโทรทัศน์ เกี่ยวกับการฆ่าตัวตาย					
11. การเสนอข่าวฆ่าตัวตายอย่างครึกโครมในโทรทัศน์ จนกลายเป็นข่าวใหญ่กว่าข่าวอื่น ๆ					
12. การเสนอเนื้อหาข่าวฆ่าตัวตายอย่างต่อเนื่องติดต่อกัน มากกว่า 1 วัน ซึ่งอาจจะเป็นข่าวของคน ที่ฆ่าตัวตายรายเดียวกัน หรือคนละรายก็ได้					
13. แพร่ภาพคนฆ่าตัวตายในโทรทัศน์วันละหลายครั้ง ซ้ำกัน หรือติดต่อกันมากกว่า 1 วัน					
14. แพร่ภาพคนฆ่าตัวตายพร้อมกับรายละเอียดที่ อธิบายถึงวิธีการที่ใช้ฆ่าตัวตายอย่างชัดเจน					
15. ใช้ภาษาพูดในการรายงานหัวข่าวและเนื้อหาข่าว เช่น “แพชั่นฆ่าตัวตายระบด “ ซึ่งทำให้ผู้ชมเกิด ความเข้าใจผิดและอาจส่งผลต่อการฆ่าตัวตายใน อนาคต					
16. รีบสรุปสาเหตุการฆ่าตัวตายอย่างง่าย จากการ สัมภาษณ์คนใกล้ชิดหรือหลักฐานรอบ ๆ ตัว ผู้ฆ่าตัวตาย เช่น จดหมายลาตาย ยา ฯลฯ					
17. นำเสนอบทละครโทรทัศน์ที่เกี่ยวกับการฆ่าตัวตาย โดยให้เห็นภาพไปพร้อม ๆ กับวิธีการที่ใช้ในการ ฆ่าตัวตายอย่างชัดเจน					
18. มีการดำเนินเรื่องราวในบทละครโทรทัศน์ของ ผู้แสดงที่มีการใช้อาวุธในการฆ่าตัวเองและฆ่า คนอื่นอย่างเป็นขั้นเป็นตอน					
19. เน้นความสามารถที่น่ายกลยในบทบาทการแสดง ของพระเอกและผู้ร้ายในละครโทรทัศน์ที่มีการใช้ กำลังในการต่อสู้กันและใช้อาวุธทำลายกันจนถึง ชีวิต					

ข้อความ	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด
ค. วิธีการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายของวิทยุกระจายเสียง					
20. การเสนอหัวข้อข่าวเกี่ยวกับการฆ่าตัวตายก่อนที่จะมีการรายงานในรายละเอียดของเนื้อหาข่าว					
21. การเสนอข่าวฆ่าตัวตายอย่างครึกโครมในวิทยุโดยใช้เวลาในการรายงานข่าวมากกว่าข่าวอื่น ๆ					
22. การเสนอข่าวฆ่าตัวตายติดต่อกันมากกว่า 1 วัน					
23. เน้นผลบวกของการฆ่าตัวตายในการรายงานเนื้อหาข่าวทางวิทยุว่าการฆ่าตัวตายมีส่วนทำให้เกิดผลดี เช่น “ ลูกฆ่าตัวตายทำให้พ่อแม่กลับมาคืนดีกัน ”					
24. อธิบายรายละเอียดเนื้อหาข่าวทุกข้อความเกี่ยวกับการใช้อาวุธและวิธีการฆ่าตัวเองและฆ่าคนอื่น					
25. รวบรวมสาเหตุการฆ่าตัวตายอย่างง่ายจากการสอบถามความเห็นของคนใกล้ชิด หรือหลักฐานรอบตัวผู้ฆ่าตัวตาย เช่น จดหมายลาตาย เครื่องดื่ม ยา ฯลฯ					
26. การเสนอข่าวในลักษณะใช้คำพูดสรรเสริญ เยินยอ ยกย่อง คนที่ฆ่าตัวตายว่าเป็นผู้กล้า เช่น “ หนุ่มใจเด็ด โดดเดี่ยว ล้างเวรรัก ”					

ข้อความ	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด
ง. วิธีการนำเสนอของภาพยนตร์					
27. นำเสนอโฆษณาภาพยนตร์ที่เน้นจากการฆ่าตัวตายทำให้เกิดความตื่นเต้น เร้าใจ และอยากติดตาม					
28. ฉายภาพที่มีฉากการฆ่าตัวตายในภาพยนตร์ โดยให้เห็นภาพไปพร้อมกับวิธีการที่ใช้ในการฆ่าตัวตายอย่างละเอียดชัดเจน					
29. ใช้ภาษาในบทภาพยนตร์ที่รุนแรงและไม่เหมาะสม เช่น “ ไปตายเสียเถอะ อยู่ไปก็ไร้ค่า ”					
30. การดำเนินเรื่องราวในบทภาพยนตร์ของผู้แสดงที่มีการใช้อาวุธในการฆ่าตัวเองและฆ่าคนอื่นอย่างเป็นขั้นตอน					
31. เน้นความสามารถที่น่ายกย่องในบทบาทการแสดงของพระเอกและผู้ร้ายที่มีการใช้กำลังในการต่อสู้กัน และใช้อาวุธทำลายกันจนถึงชีวิต					

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย

คำแนะนำในการตอบ โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องตารางที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดดังนี้

เห็นด้วยมากที่สุด	มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน
เห็นด้วยมาก	มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน
เห็นด้วยปานกลาง	มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน
เห็นด้วยน้อย	มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน
เห็นด้วยน้อยที่สุด	มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

ข้อความ	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
ก. การนำเสนอของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันเกี่ยวกับการฆ่าตัวตาย					
1. มีส่วนช่วยให้ฆ่าตัวตายเพิ่มมากขึ้น					
2. มีส่วนต่อการฆ่าตัวตายเดียว					
3. มีส่วนต่อการฆ่าตัวตายหมู่					
4. เป็นแรงกระตุ้นให้คนที่กำลังมีปัญหา หาทงออกด้วยการฆ่าตัวตายตามข่าวที่ปรากฏ					
5. มีผลทำให้คนเข้าใจวิธีการหรือขั้นตอนการฆ่าตัวเอง จึงกลายเป็นพฤติกรรมฆ่าตัวตายเลียนแบบ					
6. เป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้ำความคิดเดิมของบุคคลที่มีความคิดอยากตาย ให้อยากตายมากขึ้น					
7. เป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้ำความคิดเดิมของบุคคลที่คิดอยากฆ่าคนใกล้ชิดให้ตายพร้อมกับตนให้มากขึ้น					

ข้อความ	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
ข. การนำเสนอข่าวและละครในโทรทัศน์เกี่ยวกับการฆ่าตัวตาย					
8. มีส่วนช่วยให้ฆ่าตัวตายเพิ่มมากขึ้น					
9. มีส่วนต่อการฆ่าตัวตายเดียว					
10. มีส่วนต่อการฆ่าตัวตายหมู่					
11. เป็นแรงกระตุ้นให้คนที่กำลังมีปัญหา หาทงออกด้วยการฆ่าตัวตายตามข่าวที่ปรากฏ					
12. มีผลทำให้คนเข้าใจวิธีการหรือขั้นตอนการฆ่าตัวเอง จึงกลายเป็นพฤติกรรมฆ่าตัวตายเลียนแบบ					
13. เป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้ำความคิดเห็นของบุคคลที่คิดอยากตาย ให้อยากตายมากขึ้น					

ข้อความ	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด
ข. การนำเสนอข่าวและละครในโทรทัศน์ เกี่ยวกับการฆ่าตัวตาย					
14. เป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้ำความคิดเดิมของ บุคคลที่คิดอยากฆ่าคนใกล้ชิดให้ตายพร้อมกับตน ให้มากขึ้น					

ข้อความ	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด
ค. การนำเสนอข่าวของวิทยุกระจายเสียง เกี่ยวกับการฆ่าตัวตาย					
15. ช่วยให้คนไตร่ตรองก่อนฆ่าตัวตาย					
16. มีส่วนช่วยให้ฆ่าตัวตายเพิ่มมากขึ้น					
17. มีส่วนต่อการฆ่าตัวตายเดียว					
18. มีส่วนต่อการฆ่าตัวตายหมู่					
19. เป็นแรงกระตุ้นให้คนที่กำลังมีปัญหา หาทางออกด้วยการฆ่าตัวตายตามข่าวที่ปรากฏ					
20. มีผลทำให้คนเข้าใจวิธีการหรือขั้นตอนการฆ่า ตัวเอง จึงกลายเป็นพฤติกรรมฆ่าตัวตาย เลียนแบบ					
21. เป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้ำความคิดเดิมของ บุคคลที่คิดอยากตาย ให้อยากตายมากขึ้น					
22. เป็นการสนับสนุนหรือเสริมย้ำความคิดเดิมของ บุคคลที่คิดอยากฆ่าคนใกล้ชิดให้ตายไปพร้อมกับ ตนให้มากขึ้น					

ข้อความ	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด
ง. การฉายภาพที่มีฉากฆ่าตัวตายในภาพยนตร์					
23. มีส่วนช่วยให้ฆ่าตัวตายเพิ่มมากขึ้น					
24. มีส่วนต่อการฆ่าตัวตายเดียว					
25. มีส่วนต่อการฆ่าตัวตายหมู่					
26. เป็นแรงกระตุ้นให้คนที่กำลังมีปัญหา หาทางออกด้วยการฆ่าตัวตายตามข่าวที่ปรากฏ					
27. มีผลทำให้คนเข้าใจวิธีการหรือขั้นตอนการฆ่า ตัวเอง จึงกลายเป็นพฤติกรรมฆ่าตัวตาย เลียนแบบ					

ภาคผนวก ค.

คุณภาพเครื่องมือ

ตาราง 48 แสดงค่าอำนาจจำแนกรายข้อของเครื่องมือตอนที่ 3 วิธีการนำเสนอของสื่อมวลชน

ข้อ	t	ข้อ	t	ข้อ	t
1	16.23	12	20.81	23	13.56
2	19.57	13	18.10	24	16.57
3	15.58	14	-----	25	15.87
4	9.79	15	13.16	26	16.24
5	14.69	16	13.30	27	20.33
6	14.05	17	16.32	28	21.17
7	14.11	18	14.63	29	17.12
8	13.13	19	17.33	30	19.41
9	11.41	20	14.71	31	16.72
10	12.55	21	21.32		
11	16.80	22	19.28		

ตาราง 49 แสดงค่าอำนาจจำแนกรายข้อของเครื่องมือตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อมวลชน
ต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย

ข้อ	t	ข้อ	t	ข้อ	t
1	19.68	11	27.37	21	22.05
2	20.38	12	28.56	22	16.69
3	19.21	13	26.61	23	20.47
4	22.38	14	18.73	24	22.34
5	19.42	15	4.30	25	20.48
6	22.36	16	21.84	26	24.18
7	16.99	17	20.70	27	23.89
8	23.70	18	19.88	28	24.07
9	21.73	19	22.79	29	16.04
10	24.22	20	23.15		
11	16.80	22	19.28		

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวศิริวรรณ สกุล วิเศษวรวงศ์
เกิดวันที่	21 เดือนตุลาคม พุทธศักราช 2503
สถานที่เกิด	ตำบลอุ้มทอง อำเภอยู้งทอง จังหวัดสุพรรณบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	144 / 33 หมู่ 4 หมู่บ้านสัมพันธ์วิลล่า 3 ซอยพหลโยธิน 52 ถนนพหลโยธิน แขวงคลองถนน เขตสายไหม กรุงเทพฯ 10220
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อาจารย์ประจำแผนกแนะแนวและจัดหางาน มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ 40 / 4 ถนนพระราม 4 เขตคลองเตย กรุงเทพฯ 10110

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2521	การศึกษาระดับ 4 (เทียบเท่ามัธยมศึกษาตอนต้น) จากโรงเรียนศึกษาผู้ใหญ่วัดสุทัศน์ กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2524	ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) แผนกการขาย จากโรงเรียนดุสิตพลวิทยากร กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2532	บริหารธุรกิจ บธ.บ. (การจัดการ) ภาคค่ำ จากมหาวิทยาลัยกรุงเทพ
พ.ศ. 2543	กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

การศึกษาอิทธิพลของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย

บทคัดย่อ
ของ
ศิริวรรณ วิเศษวรวงศ์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว
พฤษภาคม 2543

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อศึกษาอิทธิพลของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย โดยทำการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อวิธีการนำเสนอของสื่อมวลชนและอิทธิพลของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย สื่อมวลชนที่ศึกษาในครั้งนี้มี 4 ประเภทคือ หนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน วิทยุกระจายเสียง โทรทัศน์ และภาพยนตร์ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ได้แก่ คนที่พยายามฆ่าตัวตาย จำนวน 30 คน เป็นเพศชาย 13 คนและเพศหญิง 17 คน คนใกล้ชิด จำนวน 21 คน เป็นเพศชาย 11 คนและเพศหญิง 10 คน นักวิชาการ จำนวน 70 คน (อาจารย์แนะแนวและนักแนะแนว จำนวน 19 คน เป็นเพศชาย 8 คนและเพศหญิง 11 คน จิตแพทย์ จำนวน 25 คน เป็นเพศชาย 19 คนและเพศหญิง 6 คน และนักจิตวิทยา จำนวน 26 คน เป็นเพศชาย 4 คนและเพศหญิง 22 คน) และบุคลากรสื่อมวลชน จำนวน 209 คน (บุคลากรทางด้านวิทยุกระจายเสียง จำนวน 26 คน เป็นเพศชาย 15 คนและเพศหญิง 11 คน บุคลากรทางด้านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน จำนวน 63 คน เป็นเพศชาย 55 คนและเพศหญิง 8 คน บุคลากรทางด้านข่าวโทรทัศน์ จำนวน 63 คน เป็นเพศชาย 38 คนและเพศหญิง 25 คน บุคลากรทางด้านละครโทรทัศน์ จำนวน 33 คน เป็นเพศชาย 14 คนและเพศหญิง 19 คน และบุคลากรทางด้านภาพยนตร์ จำนวน 24 คน เป็นเพศชาย 17 คนและเพศหญิง 7 คน) รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 330 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการนำเสนอของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย และอิทธิพลของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความแปรปรวนตัวประกอบทางเดียว และเมื่อพบความแตกต่างระหว่างกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีการทดสอบของเชฟเฟ

ผลการศึกษาพบว่า

1. การจัดลำดับวิธีการนำเสนอของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายของกลุ่มตัวอย่าง พบว่าความคิดเห็นของคนที่ยกยอฆ่าตัวตาย คนใกล้ชิด นักวิชาการ และบุคลากรสื่อมวลชน มีความคิดเห็นสอดคล้องตรงกันว่า วิธีการนำเสนอของภาพยนตร์มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย มากเป็นอันดับ 1 อันดับ 2 คือ วิธีการนำเสนอของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน อันดับ 3 คือ วิธีการนำเสนอของวิทยุกระจายเสียง และอันดับ 4 คือ วิธีการนำเสนอของโทรทัศน์ นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างยังมีความคิดเห็นต่อวิธีการนำเสนอของสื่อมวลชน ดังนี้

1.1 คนที่พยายามฆ่าตัวตายมีความคิดเห็นว่า วิธีการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายในพาดหัวข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย มากเป็นอันดับ 1 อันดับ 2 คือ วิธีการนำเสนอของวิทยุกระจายเสียง อันดับ 3 คือ วิธีการนำเสนอของโทรทัศน์ และอันดับ 4 คือ วิธีการนำเสนอของภาพยนตร์

1.2 คนใกล้ชิด มีความคิดเห็นว่า วิธีการนำเสนอของภาพยนตร์ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย มากเป็นอันดับ 1 อันดับ 2 คือ วิธีการนำเสนอของวิทยุกระจายเสียง อันดับ 3 คือ วิธีการนำเสนอของโทรทัศน์ และอันดับ 4 คือ วิธีการนำเสนอข่าวฆ่าตัวตายในพาดหัวข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน

1.3 นักวิชาการ มีความคิดเห็นว่า วิธีการนำเสนอของภาพยนตร์ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย มากเป็นอันดับ 1 อันดับ 2 คือ วิธีการนำเสนอของโทรทัศน์ และวิธีการนำเสนอของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน และอันดับ 3 คือ วิธีการนำเสนอของวิทยุกระจายเสียง

1.4 บุคลากรสื่อมวลชน มีความคิดเห็นว่า วิธีการนำเสนอของภาพยนตร์ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย มากเป็นอันดับ 1 อันดับ 2 คือ วิธีการนำเสนอของโทรทัศน์ และวิธีการนำเสนอของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน และอันดับ 3 คือ วิธีการนำเสนอของวิทยุกระจายเสียง

2. การจัดลำดับประเภทสื่อมวลชนที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย พบว่า ความคิดเห็นของคนที่ย้ายมาฆ่าตัวตาย คนใกล้ชิด นักวิชาการ และบุคลากรสื่อมวลชน มีความคิดเห็นสอดคล้องตรงกันว่า หนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน เป็นสื่อที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย มากเป็นอันดับ 1 อันดับ 2 คือ โทรทัศน์ อันดับ 3 คือ ภาพยนตร์ และอันดับ 4 คือ วิทยุกระจายเสียง นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างยังมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดลำดับประเภทสื่อมวลชน ดังนี้

2.1 คนที่ย้ายมาฆ่าตัวตาย มีความคิดเห็นว่า โทรทัศน์ เป็นสื่อที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย มากเป็นอันดับ 1 อันดับ 2 คือ หนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน อันดับ 3 คือ ภาพยนตร์ และอันดับ 4 คือ วิทยุกระจายเสียง

2.2 คนใกล้ชิด มีความคิดเห็นว่า หนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน เป็นสื่อที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย มากเป็นอันดับ 1 อันดับ 2 คือ โทรทัศน์ อันดับ 3 คือ ภาพยนตร์ และอันดับ 4 คือ วิทยุกระจายเสียง

2.3 นักวิชาการ มีความคิดเห็นว่า หนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน เป็นสื่อที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย มากเป็นอันดับ 1 อันดับ 2 คือ โทรทัศน์ อันดับ 3 คือ วิทยุกระจายเสียง และภาพยนตร์

2.4 บุคลากรสื่อมวลชน มีความคิดเห็นว่า หนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน เป็นสื่อที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย มากเป็นอันดับ 1 อันดับ 2 คือ โทรทัศน์ อันดับ 3 คือ ภาพยนตร์ และอันดับ 4 คือ วิทยุกระจายเสียง

3. การทดสอบสมมติฐานของการวิจัย มีดังนี้

3.1 สมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่า “วิธีการนำเสนอของสื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย ตามความคิดเห็นของคนที่ย้ายมาฆ่าตัวตาย คนใกล้ชิด นักวิชาการ และบุคลากรสื่อมวลชน แตกต่างกัน ” ผลการทดสอบนี้ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้คือ พบความแตกต่างกันของความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการนำเสนอของสื่อมวลชน โดยรวมทุกสื่อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 สมมติฐานข้อที่ 2 ที่ว่า “สื่อมวลชนแต่ละประเภทมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตาย ตามความคิดเห็นของคนที่ย้ายมาฆ่าตัวตาย คนใกล้ชิด นักวิชาการ และบุคลากรสื่อมวลชน แตกต่างกัน ” ผลการทดสอบนี้ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้คือ พบความแตกต่างกันของความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อมวลชนแต่ละประเภทมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมฆ่าตัวตายโดยรวมทุกสื่อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

A STUDY OF MASS MEDIA INFLUENCE ON SUICIDAL BEHAVIOR

AN ABSTRACT

BY

SIRIWAN VISETWORAWONG

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Guidance and Counseling Psychology
at Srinakharinwirot University
November 2000

The study is a survey research to study mass media influence on suicidal behavior. The researcher investigated the sample's opinions toward mass media reporting and broadcasting methods and the influence of mass media on suicidal behavior. Mass media in the study were 4 groups : Thai daily newspaper, radio, television, and movie. The sample was 30 suicide attempters, 13 males and 17 females ; 21 close relatives, 11 males and 10 females ; 70 academicians (19 guidance teachers and counselors, 8 males and 11 females, 25 psychiatrists, 19 males and 6 females, and 26 psychologists, 4 males and 22 females) ; and 209 mass media staffs (26 radio staffs, 15 males and 11 females, 63 Thai daily newspaper staffs, 55 males and 8 females, 63 television news staffs, 38 males and 25 females, 33 television drama staffs, 14 males and 19 females, and 24 movie staffs, 17 males and 7 females). The total of the sample was 330. The research tool was a detailed questionnaire about mass media reporting and broadcasting methods and the influence of mass media on suicidal behavior. Data analysis was done by employing mean, standard deviation, and one – way analysis of variance. When there were statistically significant differences between groups at the .05 level, Scheffe' was employed to test pair of groups differences.

The results of the study were as follows :

1. The sequence of mass media reporting or broadcasting methods toward suicidal behavior

It was found that suicide attempters, close relatives, academicians, and mass media staffs agreed consistently that broadcasting method of movie toward suicidal behavior was arranged as the first order ; reporting method of Thai daily newspaper as the second order ; reporting method of radio as the third order ; and broadcasting method of television as the fourth order. Besides, the sample had their opinions toward mass media reporting and broadcasting methods as follows :

1.1 Suicide attempters agreed that news reporting method toward suicidal behavior on the front page of Thai daily newspaper was arranged as the first order ; reporting method of radio as the second order ; broadcasting method of television as the third order ; and broadcasting method of movie as the fourth order.

1.2 Close relatives agreed that broadcasting method of movie toward suicidal behavior was arranged as the first order ; reporting method of radio as the second order ; broadcasting method of television as the third order ; and news reporting method toward suicidal behavior on the front page of Thai daily newspaper as the fourth order.

1.3 Academicians agreed that broadcasting method of movie toward suicidal behavior was arranged as the first order ; broadcasting method of television and reporting method of Thai daily newspaper as the second order ; and reporting method of radio as the third order.

1.4 Mass media staffs agreed that broadcasting method of movie toward suicidal behavior was arranged as the first order ; broadcasting method of television as the second order and reporting method of Thai daily newspaper as the second order ; and reporting method of radio as the third order.

2. The sequence of mass media which had influence on suicidal behavior

It was found that suicide attempters, close relatives, academicians, and mass media staffs agreed consistently that Thai daily newspaper was the media influencing suicidal behavior as the first order ; television as the second order ; movie as the third order ; and radio as the fourth order. In addition, the sample had their opinions toward the sequence of mass media as follows :

2.1 Suicidal attempters agreed that television was the media influencing suicidal behavior as the first order ; Thai daily newspaper as the second order ; movie as the third order ; and radio as the fourth order.

2.2 Close relatives agreed that Thai daily newspaper was the media influencing suicidal behavior as the first order ; television as the second order ; movie as the third order ; and radio as the fourth order.

2.3 Academicians agreed that Thai daily newspaper was the media influencing suicidal behavior as the first order ; television as the second order ; and radio and movie as the third order.

2.4 Mass media staffs agreed that Thai daily newspaper was the media influencing suicidal behavior as the first order ; television as the second order ; movie as the third order ; and radio as the fourth order.

3. Hypothesis Testing

3.1 First hypothesis indicates, " Mass media reporting or broadcasting methods have influence on suicidal behavior differently according to suicide attempters, close relatives, academicians, and mass media staffs. " The hypothesis testing results accepted the first hypothesis. That is, there were statistically significant differences at the .05 level.

3.2 Second hypothesis indicates, " Each kind of mass media has the influence on suicidal behavior differently according to suicide attempters, close relatives, academicians, and mass media staffs. " The hypothesis testing results accepted the second hypothesis. That is, there were statistically significant differences at the .05 level.